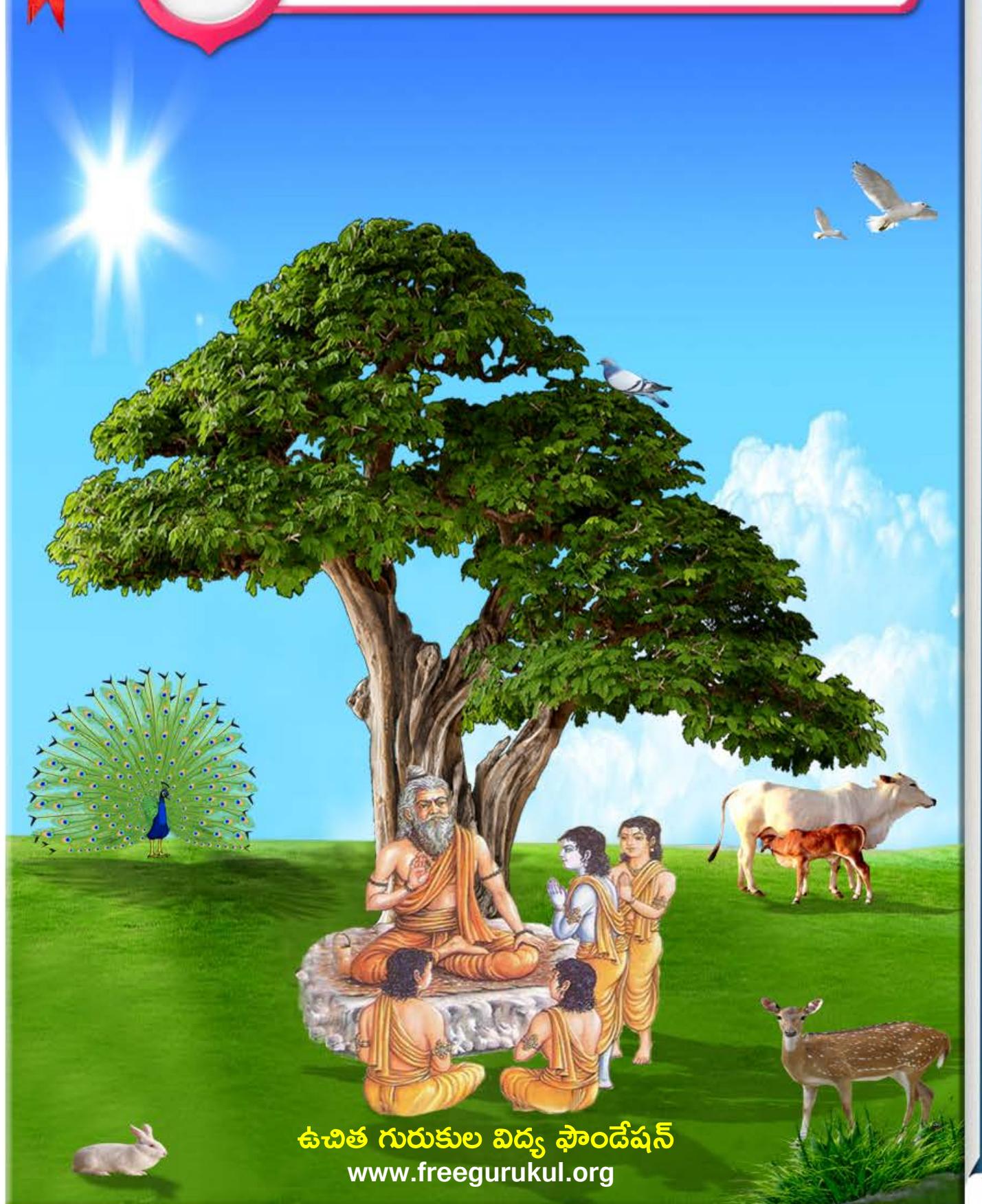

గురువులు

వేదవాయన మహార్షి జీవిత చలిత్తు

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేష్టన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దిక్షితాముహ్రి

గురు వెన్కటేశ్వర ముహ్రి

గురు శుక ముహ్రి

గురు నారద ముహ్రి

గురు వాస్తవికీ ముహ్రి

గురు కృప

శంకరాచార్య మధ్యమం

గురు దివిదాస్

గురు కశ్చేర్ దాస్

గురు శైలశ్వర మహా ప్రథము

గురు నాన్క్

గురు రామచేంద్ర స్వామి

గురు నీరబ్రహ్మండ్ర స్వామి

యోగి మేమన

అస్క్రూదాచార్య పర్యంతాం

గురు శ్రీశింగ స్వామి

గురు లాహారి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస

అమృతార్ధా దేవి

గురు విదేశాంగ

గురు సాయిబాబు

గురు అరవిందీ

గురు రఘు మహ్రి

గురు యోగానంద

గురు శ్రుతివేదాంత ప్రథమాద

గురు మాచయాశ స్వామి

గురు విద్యాపూర్కాశాంగదిగిరి

గురు రంగ్రేషీల పరమాచార్య

పందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో బాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ (డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకలించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియజేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో బాగంగా ఈ పొందేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్కరణ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు ప్రాసినట్టయితే లేక సేకరిస్తే మాకు తెలియజేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిజేయటకు, భాగస్వామ్యం ఆగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రభించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, బిగుమతి(డోస్టోప్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ అప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తిజ్ఞానం, ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలోని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైట్ అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకోన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేబి ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందలికి అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పొద సమర్పణమన్న

ಭಾರತ ಪ್ರಭುತ್ವಪು ವೆಬ್ ಸೈಟ್ - ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಫ್ ಇಂಡಿಯಾ

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books

Title: Ramayanam

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language: Telugu

Scanning Centre: Any Centre

Clear Search

Presentations and Report

Statistics Report

Status Report

Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLIMIRROR at IICAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI Now!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritIIT TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnna University NEW!

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వవేకానంద

“దొనాలలోతెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శేషమైంది! దాని తరువాతిది లోకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అనుదానం” అని వాయ్సమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ పూడ్చలలో నిలిచి బోకూడదు. లోకమంతటినీ అవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రవారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. స్వాందవ వేదాంతం ఎన్నదూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారు, మతప్రవారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్లిన సన్మాసిని నేనే అని చెప్పేవారు, తమ జ్ఞానిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచేతుతూ వచ్చింది.

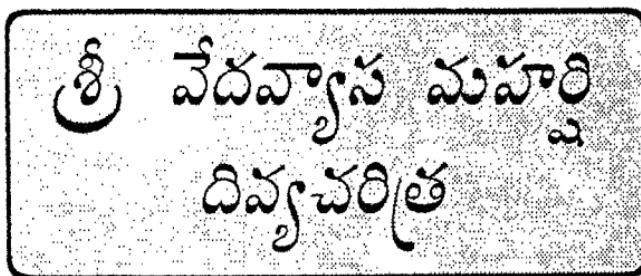
రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొఱధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జిచిపించి, లోకిక జ్ఞానాన్ని సంఘనిర్మాజ విజ్ఞానాన్ని విరివిగా ప్రవారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజుా పుష్టుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్చటంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవసరంచించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమాత్మిక ధర్మాలను బోధించదానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికి భారతదేశంలో కొన్ని సంస్కలను నెలకొల్చాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్టులు, జవసంపన్నులు, బుఱువర్తనలు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా వరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చారక్తి తక్కిన శక్తులన్నీటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్కార భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లోంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్టం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోనీ మహాస్వత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించదానికి తంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తాంది. ఆనేక శతాబ్దీలూగా ప్రజలకు క్షద్రసిద్ధాంతాలు నేర్చడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దీల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయట్టాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్నానరూపులమనే మాటను వినదానికినా వారెన్నదూ నోచుకోలేదు. “సీచాతిసిచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ వఖిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. *

డా॥ వేదవ్యాస Ph.D

శ్రీ వేదవ్యాస భారతీ ప్రమరణలు
పొదరాబాదు - 33

ఇందులో విషయాలు

1. ఒక మహాత్మర విశ్వానుభూతి	1
2. వ్యాపమహార్షి తపస్స	7
3. వ్యాపమహార్షి ఆశ్రమం	17
4. వ్యాపుని జననం	25
5. వ్యాప పూర్ణిమ	35
6. వ్యాపుని కాలము	41
7. వ్యాపుని జ్ఞానపముద్రము - I	71
8. వ్యాపుని జ్ఞానపముద్రము - II	83
9. వ్యాపుని విచిత్ర రచనా విధానము	95
10. సృష్టి పరిపాలనలో పరమగురువులు	107
11. వేదధర్మ పముద్ధరణ - హిందూమత రక్షణ	117
12. వ్యాపుడు బ్రహ్మామాత్రాలు	133
13. మానవచరిత్రలో పరమగురువుగా వ్యాపమహార్షిపొత్ర	141
14. వ్యాప శిష్యులు	151

15. నిధీ - పెన్నిధి!	161
16. మృత సంజీవనము	171
17. శాపంతో చిరంజీవులు	189
18. సీద్ధ చిరంజీవుడుగా వ్యాపమహార్షి!	199
19. మధ్యచార్యులకు శ్రీవేదవ్యాప దర్శనం	209
20. దివ్యదృష్టి - భవిష్యత్తూలజ్ఞానము	215
21. భవిష్యపురాణం - ప్రపంచ భవిష్యత్తు	225
22. అష్టాదశ పురాణాకర్త	247
23. ఉప పురాణములు	257
24. పురాణాలలో గత సృష్టినరిత్ర	295
25. పురాణాలలో ప్రాచీన విజ్ఞానం	321
26. 1999 - రామవ్న కలియుగాంతంలో శంబళ గ్రామంలో కల్పి భగవానుని - .. - .. - శృంగారాల్స:	327
27. మహామునుల యోగమండలి	335
28. పంచమవేదం - మహాభారత రహస్యం	349
29. మన జూతిపిత - వ్యాపమహార్షి !	367

ముందుమాట

ఈనాడు, ఈ ఇరవయ్యా శలాబం చివరి దశకంలో వున్నా! రాకెట్లను మానవుడు రోదసిలోకి పంచి చంద్రుడై దాటి ఇతర గ్రహాలయిన గురువూ శని, శుక్రుల కక్ష్యలలోకి ప్రయాణిస్తాన్న రచుణంలో వేదవ్యాప మహారిని గురించిన ఈ గ్రంథం ఎందుకు?

అణుయుగంలో వ్యాపమహారి!

ఏనాడో పాతబడిపోయిన మహగ్రంథాలకూ ఈనాటి మానవుడి జీవితానికి సంబంధం ఏమిటి? “సైంస్” (Science) పెచ్చు పెలిగిపోయిన ఈ అధ్యాత్మన అణుయుగంలో కూడా మత గ్రంథాలైన “పురాణాలను” ప్రాపిన వేదవ్యాప మహారిని గురించి తెలుసుకోవటం అవసరమా? ఇంకా ఈ మూడవమ్ముకాలైన “మతం” - ధర్మం, శాంతి, యోగం, దైవం పబిత్రతా, అధ్యాత్మికసిద్ధులు, దివ్యదృష్టి వంటి విషయాలు కోకొల్లలుగా నిండిన, వ్యాపమహారి యొక్క చరిత్రగానీ అయిన రచనలుగాని, అయిన విభాగం చేసిన వేదంగానీ, అయిన ప్రాపిన “బ్రహ్మమాత్రాలు” గాని, “భగవద్గీత ” ‘విష్ణు’ సహస్రామంవంటి పురాతన సాహిత్యంలో ఇంకా ఈనాటి మానవుడికి అవసరం వున్నదా? అన్న ప్రశ్నలు ఆధునికులం అనుకోనే కొందరి మనస్సులలో ఉదయించవచ్చు! అందుకనే ఈ ‘అణుయుగంలో వేదవ్యాప మహారి’ స్తానంపిమిటో తెలుసుకొందూం ఇక్కడ.

ఇందులో మొదటి ప్రశ్ననే లీసుకుండాం! ఈ రాకెట్ల్లు అణుచంబుల యుగంలో అధ్యాత్మిక విషయాల యొక్క స్తానం ఏదిటి?

సోవియట్ రఘ్య, మానవసిర్పితమైన మొదటి ఉపగ్రహాన్ని (Sputnik) ప్రయాగించిన మాత్రమే చాలా మందికి తెలుసుగాని,

రష్యాలో రహస్యంగా జరుగుతున్న ఆధ్యాత్మిక “పరిశోధనల” గురించి వార్తాపత్రికల మీదనే ఆధారపడే మన టీకప్ప “మేధావులకు” తెలియదు!

ఉదాహరణకు రష్యాలో ఎదుటివారి మనస్సులోని ఆలోచనలను వదినే “దివ్యదృష్టి” గల సుశిక్షితులైన “ప్రాంటిష్టు” లున్నారని తెలియని వాడెందరో! అలాగే మనస్సుయొక్క ఏకాగ్రతలో పదార్థాన్ని ఆజ్ఞాపిం చగల, కరల్చగల వ్యక్తులు “నైల్యా మిషైలోవా” (Nelya Mikhailova) వంటివారున్నారని గాని ---- “స్టోర్న్” కు అంతరంగికుదుగు వుండి, అనేక అత్యద్యుత దివ్యశక్తులను ఆ రష్యన్ నియంతకు నిర్వం చూపటిన వాడు, అతని పరీక్షలకు నిలబడిన “షోల్ఫ్-మెస్సింగ్” (Wolf Messing) ఇంకా రష్యాలో జీవించి వున్నాడంటేనూ, మనదేశంలోని పెద్ద కమ్యూనిష్టు నాయకులూ, “పోర్ట్-మేధావుల”కే తెలియదంటే, ఇక జనసామాన్యంకేమి తెలుస్తుంది?

ఇకపోతే పురాణాలు ఒక్క మతగ్రంథాలే అనే వాదం నిజంకాదని, నా ఇంగీషు గ్రంథం “అణు యుగంలో హిందూమతం” లోనిరూపిం చాను. రష్యను పరిశోధనల్లో “వెలికోవ్స్కీ” (Velikovsky) చేసిన ‘రీసెర్చ్’ ఫలితాలు చూచినా, వేల సంవత్సరాలనాటి ప్రతిమలూ, రష్య, మెక్సికో, ఈజిప్పు, ‘మెసపాచేమియా’లలో త్రవ్యకాలలో దొరికిన, పురాణాలలో వ్యాపించబడిన వినాయకుడి పిగ్రసోలవల్లా భూగోళం యొక్క, గత లక్షల సంవత్సరాలనాటి చరిత్ర, పురాణాలు కేవలం కథలకోసం ఖ్రాసిన “మతగ్రంథాలు” కావనీ, నిరూపించాయి! అందులోనిది -మానవజాతి సహస్రాబ్దాలుగా దాచినది పోగుచేసిన వైజ్ఞానిక రహస్యాల సంపుటి అన్న విషయం ఇంకా అనేక సాక్ష్యాల ఆధారంతో నిరూపించబడింది! పురాణాలోని చరిత్ర, సైన్యా గురించి, ఈ గ్రంథంలోని అధ్యాయాలలో తెలుసుకోవచ్చు!

ఇకపోతే మహిమలూ, ఆధ్యాత్మిక శక్తులూ, దివ్యశక్తులూ వంటి విషయాలు, మత సంబంధమైన మూడనమ్ముకాలా? - అన్న భావనకు వద్దాము. సామాన్య మానవుడికి అంతరుభట్టనివి అనేక విషయాలు

జరిగినప్పుడు ఆశ్చర్యం, చిస్తుయం కలిగిస్తాయి. అలాంటి అద్భుతాలను ఎన్నిటినో చూచినప్పుడు సామాన్యయిలు అనగా మేధావులు కాని వారు పాటకజనం (ఇందులో రాజకీయ నాయకులూ పుష్టిలంగా వున్నారు) చేసే పనులు రెండు (i) ఒకటి పీటిని విమర్శచేయకుండా గుడ్డిగా పరిశోధన, విమర్శ చేయకుండా “నమ్మకపోవటం” లేదా(ii) అవి అబద్ధం అనే నిశ్చయానికి ముందే రావటం! కాని, ఈ రెండూ కూడా “మూడవిశ్వాసాలే!”

ఎందుకంటే పరిశోధన, ప్రయోగం, లేక “రీసెర్చ్” వల్ల కలిగే ఫలితాలను, నిష్పక్కపొతమైన మనస్సుతో తూకంవేసి నిర్ణయం చేసేవాడే నిజమైన సత్యాన్వేషి! అలాంటివాళ్ల గనకనే సోచియట్ రష్యాలోని సైంటిస్టులు, వాళదేశంలో అధికారంలోపున్న రాజకీయ వేత్తలెన “కమ్యూనిష్టు” పార్టీయొక్క గ్రుడ్డి విశ్వాసాలనుబట్టి, “గుడ్డి ఎద్దుల్లాగు” పోకుండా -- ధైర్యంగా అనేక ఆధ్యాత్మిక విషయాలనబడే వాటినే వైజ్ఞానిక సత్యాలని బుఱువుచేశారు!! పీటిని ఇక్కడ మళ్లీ విశదికరించటం అసందర్భం! ఎందుకంటే అవి నా “సోచియట్ రష్యాలో ఆధ్యాత్మిక పరిశోధనలు” -- “హిందూమతం - పై పైన్ను పరిశోధన” -- అన్న నా గ్రంథాలవల్ల చూడవచ్చు. దీన్నిబట్టి “హిందూమతం” అనబడేది “కేవలం మతం” కాదని తేలుతుంది.

ఇంకోమాట! మతానికొక స్థాపకుడుంటాడు! క్రీస్తు, మహామృద్, జోర్సాపరులలాగ! అలాటి మతస్థాపకుడెవరితోనూ “హిందూమతం” ప్రారంభం కాలేదు!! అలానే బైబిల్ ఖురాన్ లవంటి ఏ ఒక్క మతగ్రంథంమీదా హిందూమతం ఆధారపడిలేదు! పైగా “మతం మార్పు” (Conversion) లేనిదల్లా ఒక్క - “హిందూమతమే!”

ఈ లక్ష్మాలన్నిటినిబట్టి చూస్తే ప్రాచీన వైదిక హిందూమతం అసలు “మతం” కానేకాదని తేలింది!

“సనాతన ధర్మం” -- జాతి, వర్గ, దేశ, లింగములమీద ఆధారపడినది కాదు! అది వైజ్ఞానిక స్మార్తాలపైనా, సర్వంపైనా,

మానవుని బుద్ధికి అందని ప్రత్యేక పరిశోధనలోనే ఏనాడో రష్యాలో బుజువుకాబడిన అనేక ప్రకృతి రహస్య ఆధ్యాత్మిక సూల్రాలమీద ఆధారపడ్డ విజ్ఞానం! - అదే విదేశియులు పెట్టిన “హిందూ-మతం” అన్న పేరు వెనకదాగివున్న “ప్రాచీన-విజ్ఞానం” (Wisdom)! ఇదే ఇరవయ్యవ శతాబ్దపు పరిశోధనలు తెల్పి నగ్నసత్యం! -- ఇది మధ్యయుగాల మతోన్నాదుల మతం కాదు!

ఇది సైన్సుకు దగ్గరగావున్న -- సైన్సుకు అందని ఒక “అపూర్వ విజ్ఞానం!” దీనిమీద మానవజాతి భవిష్యత్తే ఆధారపడివున్నది!! అందుకని ఈ “మాతన- విజ్ఞానం” (New Knowledge) దృష్టి రష్యాలో జరిగిన - జరుగుతున్న పరిశోధనలవంటి పరిశోధన, మనదేశంలోనూ ఆరంభం కావాలి! ఈ దృష్టితో మాస్త్ర ఈనాదు సోవియట్ రష్యాలో కనుగొన్న ‘మాతన విజ్ఞానం’ - బూజుపట్టిన 19 - శతాబ్ది నాస్తికవాదం కాదు!

పండోమ్యిదవ శతాబ్దపు- పాతచింతకాయ వంటి “పద్మాధ-వాదమూ”(Materialism) కాదు!

ఎందుకంటే పదార్థంయొక్క రూపమే ఎప్పుడో అణువును భేదించగానే శక్తిగా అద్యక్షమై పోయింది. కనుక ఈ మాతన ద్వారక్కొణంలోంచి ‘వేదవాస మహార్థయొక్క చరిత్ర’ని ఆయన అసాధారణ విజ్ఞానరాశి గురించి -- కాదు సర్వతోముఖ సర్వశాస్త్ర సమ్మైభనం (Unity of All Sciences) గురించి - పరిశోధించటానికి తెలుసుకోవటానికి ఇంతకంటె మంచి సద్గున కాలం, ఇంకోటిలేదు! గతంలోని మతద్వారక్కొణం కలిగిన శతాబ్దాలలో అర్థం కావటానికి పీటుగాని శాస్త్రీయసత్యాలను, వ్యాసమహర్షి విజ్ఞానంలోనుంచి మధించి వెలికితీయటానికి ఈ “అణుయుగ-సంధి”యే సద్గున కాలం!

అందుకే ఈ గ్రంథం ప్రాయటానికి అవసరం కలిగింది! దీన్ని బుజువు చేసింది కూడా ఈనాటి ప్రజలలో కలుగురున్న మాతన ఆపక్తి -- మతం లేకుండా శాస్త్రద్వారఫంలో ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను

సైన్సు దృష్ట్యా తెలుసుకోవాలన్న -- ప్రజల ఆత్మతే!"

"ఇదే నాగ్రంథాన్ని వెలికిలాగింది! ఇది కాలం పిలుపు! కాలం తలుపుతట్టుతున్నది! ఇక సత్యం తలుపు తీయక తప్పదేమో!"

పై మాటలు నేను ఏనాడో - అంటే ఈ గ్రంథం మొదటిసారి అచ్చయిన 1979 నాడే ప్రాశామ!

మాటలు ఈనాడు ఆ అక్షర సత్యాలని నేటి రష్యా చరిత్రే బుబువు చేసింది. కమ్యూనిజిం--నాస్తికవాదమే 1989 లోతుడిచి పెట్టుకుపోయింది! ఇతర కమ్యూనిష్టుదేశాలలో యుగోస్లావియో, తూర్పు జర్మనీల్లో కూడా, ఈ "కమ్యూనిజిం" ఒక చీకటిలాపోయింది! నిన్నటి చీకట్లు ఈనాడు "సత్యయుగం" వెలుగుతో పోయినాయి!!

ఫలితంగా రష్యలో గోర్జుచేవ్ సాధించిన - రక్తపొత రహిత అహింసా విష్ణవంద్యారా - కమ్యూనిజిం అనే భూతం 72 - ఏళ్ళగా రక్తపుట్టేరులు పారించి లడ్డలాదిమందిని బలిగొన్న పీఠానం - సైబీరియాలో కన్నిటి నదులు కారించిన పాపఫలితం, ఇండ్ర్యుని వదిలిపోయింది! ఒకనాడు నాస్తికవాదం పదార్థవాదం పేరున నడిచిన రాజకీయ బానిపత్వం రష్యాను ఆశ్చర్యంగా తానే వీడిపోయింది!

ఒకనాడు "నోస్ట్రాడమస్" (Nostradamus) పలికిన 'కాలజ్ఞాన -- భవిష్యత్తు' వాక్యు నిజమైంది.

"నుదుట ఎర్రమచ్చ వాడు వస్తాడు! రష్యలో బానిపత్వం అంతంచేస్తాడు." -- అని! మాతన ఆరిక వ్యవసతోపాటు "సామాజిక విపవం"- మొదలెంది.

ఇండియాలో 1989 ఇందిర శకం అంతంలో "ముసుగు కమ్యూనిజిం" పన వకిలీ కొంగ్రెసు (Cong-I) యుగం అంతమౌతుందని నేను ఏనాడో రాసిన "1999- కలియుగాంతం" భవిష్యత్తు నిజమైంది. వ్యాసమహద్ది పనాడో రాసిన - "భవిష్యపురాణం"లోని కాలజ్ఞాన భవిష్యత్తు నిజమౌలోంది! ఒక్కొక్కటి అన్నీ జరుగుతున్నాయి.

ఇంకా జరుగుతాయి! కలియుగాంతం కాబోలోంది!

“ఆకాశంబెర్రనోమ అరుమతములోక్కటొమ”- అంటూ, వీరబు
హ్యాంద్రయోగి రాసిన “కాలజ్ఞాన తత్వం” -- జరుగుతోంది!

“యుగసంధి-బుట్టు నిజము”

అన్నమాట ‘అంగీరస’ (1992-93) నుంచీ ఆరంభం అయింది!
‘చిట్ర రాజ్యం’ రాబోతోంది! రాజకీయ పార్టీలు అంతరించి
పోతాయి! అవినీతి పేరు, రాజకీయ పార్టీలపేరు, సారామాటు
వింటేనే ప్రజలు తిరగబడి తంతారు!!

వ్యాసమహార్షి - “మహాభారతం” అరణ్యపర్వంలో ఖాసిన “కలియు
గాంతం” సత్యం కాబోతున్నది! కళ్ళన్న ప్రతివాదూ వార్తా ప్రతికలో
చూస్తున్న సత్యంగా, -- “వ్యాసవాక్యం” యద్వారం అపుతోంది!

అందుకే “వేదవ్యాసమహార్షి” గురించిన ఈ పుస్తకాన్ని 1979లో
వేసిన గ్రంథాన్ని తిరిగి పునర్వృద్ధి చేసే బైము వచ్చింది!

అందుకే అందిస్తున్నాను! తీసుకోండి! చదవండి -- కాదు
“అధ్యయనం” (Study, Research) చేయండి! ఇవి, మననం చేయాల్సిన
సత్యాలు! నిత్యం మన జీవితంలో ముందుకి వెడుతున్న ప్రతి
అదుగుతోసూ కళ్ళ తెరిపించే వెలుగు కిరణాలలాంటి ప్రతిమాటూ
మళ్ళీ మళ్ళీ మననం చేసుకుంటూ చదవాల్సిన భగవదీత -- ఈ
వ్యాసుని చరిత్ర!

ఈనాటి ప్రపంచంలో చీకటి అన్నివైపులా ఇంకా అలుముకొని
వున్న కలికాలం పాపాలు -- అవినీతి, హీంస, సెక్కు, రాజకీయాలు,
సారా, యుద్ధ-రక్తపిపాస -- ఇంకా తోలగిపోని ఈ “యుగసంధి”
లో రానున్న సత్యయుగం ఆశాకిరణం - ఈ వ్యాస మహార్షి
వెలిగించి యిచ్చిన దివిటీమే!

బహుసూత్రాలు, భగవదీతా, వేదవిభాగమూ, భారతమూ, “విష్ణు
సహస్రనామం” ఇప్పీ మనకిచ్చిన వేదవ్యాస మహార్షి నిజంగా మన

“జాతిపిత!” గాంధీ కాదు!

గాంధీకి “సత్యగ్రహం” అనే సత్యయుగపు అప్రుం యచ్చిన వ్యాసమహారి నిజంగా - “మనజాతి పిత!” ఆయన చరిత్ర మనకి ఆరవ వేదము!

అందుకే అందిస్తున్నాను ఘల్లీ ఈనాదు ఈలజియుగంలో వేదవ్యాసునిపై గ్రంథం! ఎందుకో ఇప్పుడ్రహమౌతుంది! ఇంకా దీనికి అనుబంధంగా చదవాల్సిన నా “1999-కలియుగాంతం” - “మహాభారత కాల నీర్ణయం” అన్న నా గ్రంథాలుచూస్తే అప్పుడు దీని అర్థం బాగా గోచరిస్తుంది.

ఈ ‘అంగీరస’ సంవత్సర పవిత్ర ఉత్సరాయణ పుణ్యకాలంలో “వారాయణ యజ్ఞం - 1993” సందర్భంగా అందిస్తున్న ఈ -- ‘భగవాన్ వేదవ్యాస మహార్షి దివ్య చరిత్ర’ (పారాయణ గ్రంథం) మీకు పూజాపుష్టంగా అందిస్తున్నాను. అందుకోండి! - ఈ ‘వ్యాసపీరం’ నుంచి వెలువడే ‘వ్యాస - వ్యాసము’ చేసిన ఈ వ్యాస గ్రంథాన్ని.

“హరిః ఓమ్ - వ్యాసో నారాయణో హరిః”

సాయినిలయం
‘శ్రీమతులు’ -- ఉగాది

ఇట్లు

24-3-1993

Dr. వేదవ్యాస IAS Ph.D

“అంకితం”

భారతాల్యా! ఇదే, నా పూజాపుష్టం!

హిమాలయ శిఖరాలే నీ సమర్పుంగ ఉన్నత శిరస్సు! కన్నాడ
మారియే నీపాదద్వయం. శ్రీలంకయే, నీపాదపీఠము!

యుగయుగాలనాటి వేదఫోడ్జలోని ప్రణవాదమే నీ పూర్వయ
సృందన!

గంగా, యమునా, గోదావరీ కృష్ణలవంటి సద్గ్య నది నదములే
నీ శరీరంలోని రక్తనాటాలు! నీరక్తంలో ప్రపాంచేదే భారతీయ
సంస్కృతి. ఓ భారతాల్యా! నీ శరీరమే సవాతన ధర్మం.

నీ మంజుల కలిపిన్నవాలతో వెలువడే మాటలే పురాణాలు,
వేదాలు బ్రహ్మసూత్రాలూ, భగవద్గీతాది “పుణ్యశోకాలు”! నీపు,
సవాతనుడై! కాలం మారినా నీపు మారపు!

నీపు నేర్చిన నడవడే “ధర్మం”. నీ అదుగుజాడలే భారతదేశాన్ని
ప్రపంచంలో ఇతరదేశాలకు “గురువు”గా నిరిపినాయి!

ఓ భారతాల్యా! -- నీపేరే వేదవ్యాపుడపు!

-- వ్యాస భగవాన్! వేదమూర్తి! నీపు ఈ దేశానికి అంతరాల్యాను!!
నీకు నాశనంలేరు. నీపు నిత్యుడపు. నీపు చిరంభీపుడపు!

నీవే నారాయణనిరూపంలో, నరుడనే శరీరంలో లవరలించిన
సవాతన బుధివి!

ఇదుగో! అందుకో! ఈ పూజాపుష్టం!

సమర్పిస్తున్నాను -- నీ చరిత్ర నీకే! నాలోమంచి ఇదంలా
ప్రాయించిన ‘వ్యాపమహాత్మ’కిదే నా ‘అంకితా’!

*

ఒక మహత్తర విశ్వానుభూతి!

ఇది ఒక విచిత్ర గాఢ! చాలాకాలంక్రిందట జరిగిన బహుప్రాచీనమైన గాఢ! అది ఒక అస్త్రార్య వ్యక్తి గాఢ! ఆయన పయస్సెంతో ఎప్పారికీ ఇదమిత్తంగా తెలియదు. బహుశః కొన్నివందల సంవత్సరాలుండవచ్చు. ‘పందలా!’ అని ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు. ఎందుకంటే అలాంటి వాళ్ళు ఇంకా ఇప్పటికే హిమాలయ పర్వతాలలోని గుహల్లో..... రెండువందలూ, నూటయూభై సంవత్సరాలవాళ్ళు కూడా.... మనకి తారసపడుతూంటారు. ఈయన కూడా అలాంటివాడే!

ఈయన రూపం కూడా ఎంతో వింతగావుంటుంది! తెల్లగా హిమాలయ పర్వత శిఖరాల్లాగ నెరిసిన తలా, సీరెండలో వెండిలా

తళతళా మెరినే కనుబోమ్మలూ అంతకంటే తెల్లగా పట్టువలే హిమ శ్యంగాలపైన తేలే మేఘాల్లాగ పై పైకి పెరిగిన జడలూ! పాదుగాటి మంట కొస లాగ వ్యాపించిన గెడ్డం! ఆయన నుదురు మీది ముడుతలు చూస్తే, పర్వతాలలో ప్రవహించే నది పాయలలాగా, జాశ్వాగా అల్లుకున్న రేఖల్లాగ, అతిప్రాచీనమైన ఆయన వయస్సును కొట్టువచ్చినట్టుగా ప్రతిధించిస్తున్నావి!

ఈయనకు అనేక మహిమలూ, శక్తులూ, సిద్ధులూ తపో యోగం వల్ల కోరకుండానే లభించాయని అంటారు! ఎందుకంటే ఆయనను ఎంతోమంది ఒకేసారి, అనేక ప్రదేశాలలో చూశారు. ఎక్కడ పడితే అక్కడ, సిద్ధపురుషులకుమల్లే ప్రత్యక్షం కాగల మనోగమన సిద్ధి ఆయనకున్నదని ప్రతితి! మంత్రశాస్త్రం, జ్యోతిషం, వైద్యం, యోగశాస్త్రాలలో ఆయన కెంత తెలుసో? ఆయన విజ్ఞానం అగాధం! అపారం! అలాచూస్తే అన్నివిధాలా ఆయనోక అపూర్వ వ్యక్తి! అసాధారణ పురుషుడు! మనిషిగా తన జీవితంలో ఏదైనా అపూర్వమైన విజయాన్ని సాధించాలనీ, ఎప్పుడూ ఎవ్వరూ సాధించలేని పనిచేసే, మానవచరిత లోనే ధృవతారగా నిలిచిపోయే ఒక మహాత్మరమైన ఉపకారం మానవులకిచ్చే కార్యక్రమంగా దాస్తి సాధించాలనీ – ఆయనకి ధృఢమైన కోరిక కలిగింది.

ఒక మహా సంకల్పం!

అంతే! ఆ సంకల్పంతో ఆయన తన గమ్యాన్ని సాధించేందుకు అన్వేషణ ప్రారంభించాడు! నదులూ అరణ్యాలూ, పట్టణాలూ పట్లెలూ, వగరాలూ దాటి నడచిపోతున్నాడు. పర్వతాలన్నీ ఒక్క క్రూచే అధిరోహించి గంగను సమీపించాడు. హిమాలయ పీఠభూమిని చేరి, ఉత్తరదిక్కుగా ప్రయాణం చేయసాగాడు. క్రమక్రమంగా పచ్చని అడవుల్లో ప్రవేశించి చల్లని మంచు కరిగిన సీళతో ప్రవహించే జల పాతాలతో నిండిన అడవులమధ్య పారే పుణ్యనదులలో స్నానచేస్తూ హిమవత్పర్వత సానువులను ఎక్కు, అలానే, పై పైకి వెళుతున్నాడు.

అలా ఎక్కుతూ పోయి ఎత్తయిన మంచుతో కప్పబడిన పర్వతశిఖాల మధ్యనష్టన్న ఒక గుహను సమీపించి, అక్కడ ఆసీనుడయ్యాడు.

ఆ తర్వాత, అయిన ఆహారాన్ని విసర్జించి, పవిత్ర గంగా ప్రవాహంలో స్నానంచేస్తూ శుచిమై ఆ గంగాజలమే త్రాగుతూ శరీరాన్ని మరినరహితంగా, పవిత్రంగా పరిశుద్ధిచేయసాగాడు. క్రమంగా జలం కూడా విసర్జించి ప్రాణాయామంతో తన శ్వాసకూడా బంధించి, యోగ సమాధి నిష్పదయ్యాడు.

ఆ యోగి ఇలా గుహలో, సమాధిలోవుండి తపస్సుచేయటం కేవలం తన స్వాధంకోసంగాదు. సిద్ధులకోసమూ శక్తులు సంపాదించటంకోసమూ కాదు! మరిదేనికో అంతటి తీవ్ర తపస్సు? అంతటి కలినసాధన ఎందుకు? ఏమి సాధించాలని!

మానవాళికి ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ చెయ్యలేని గట్టి మేలు కలిగించే ఒక మహాత్మరకార్యక్రమంతోనే ఆయన ఈ సాధనకి ఉపక్రమించాడు. అదేమిటో?

‘విశ్వాన్వేషణా!’

ఈ జగత్తు ఎలాపుట్టింది? ఈ మానవుడై సృష్టించిందెవరు? ఈ శరీరనిర్మాణం, మెదడూ, మనస్సు, గర్జంలోవున్న శిశువుకి కూడా తెలియకుండా ఈ అంతటినీ, ఏశక్తి నిర్మిస్తోంది? పుట్టబోయేపెల్లకోసం ముందుగానే తల్లికి పాలు ఎవరు ఏప్పటి చేస్తున్నారు? తల్లి కాదుకదా! తల్లి నిమిత్తమాత్రురాలు. తండ్రి అంతే! వాళ్ళిర్దరిని పనిముట్టగా ఉపయోగించి ఏశక్తి, ఈ మానవ శరీరాలను కోట్లాను కోట్లుగా ఇలా తయారుచేస్తోంది? ఈ సృష్టిచేసే శక్తి ఏమిటి? ఈ కనబడే ప్రంపంచాన్ని అలాగే భూగోళం, సూర్యదూ, చంద్రదూ, నదులూ, సముద్రాలూ, కడుపులో పెరిగే పిండాండం ఈఅన్నీ పుట్టించిన శక్తి – విశాల ఏశ్వంలో ఏర్పడే బ్రహ్మండం ఈ రెండూ

ఒక టేనా? ఈ రెండింటి వెనుకవుండి నిర్వహించేదీ ఒకే అజ్ఞత హస్తమేనా? అయితే ఈసృష్టి వెనకాల దాగివున్న అంతరార్థం ఏమిటి? పైకి కనిపించే ప్రకృతి వెనుకనున్న “చైతన్యం అంతటా” — విశ్వంవెనుక దాగివున్న విశ్వమేధస్సు (Universal Mind) ఎవరు? ఈ విశాల విశ్వాంతరాశంలో వెనుక దాగి ఏదెనా ఒక సంకల్పం వున్నదా? లేక పదార్థమే అన్నినిర్పహిస్తున్నదా? ఇది కేవలం ఒక పెద్ద “శక్తి” మాత్రమేనా — ‘తెలివి’ కూడా కలిగివుందా? దీన్ని తెలుసుకొనేదెలాగ?

అంతీకాక, ఈ ప్రపంచంలో అనేకమంది కష్ట నష్టాలు పడుతున్నారు. కొందరు దారిద్ర్యంతోనూ, కొందరు రోగాలతోనూ, మరికొందరు, అవిటినంతోనూ ఇలా అనేక రకాల బాధలు అనుభవిస్తున్నారు. అవికాక ఆశలుపెంచుకొని, గొంతెమ్ముకోరైలతో జీవితాన్ని విషముయంచేసుకొని, మనిషిని మనిషి మోసంచేస్తూ సోదరుణ్ణి సోదరుడే కబళిస్తూ, ఇలా తమ బ్రతుకునే నరకం చేసుకుంటూ ఒకనాటి నందనవనంలాటి ఈ భూమినే ఈనాడు భయంకర నరకంగా, తనబ్రతుకునే చీకటిగా ఎందుకు చేసుకుంటున్నాఁ నాటి మానవుడు? ఇందులోంచి మానవజాతి బైటపడేదెలాగ?

తను నిర్మించిన దుష్ట ఆలోచనల, స్వార్థాల, అనుమానాల, భయాల చెడు పనుల విషపలయంలో, ఆశల వలలో చిక్కిన ఎలు కలమందలాగ చిక్కి, గిలగిలా కొట్టుకొంటూన్న ఈ మానవ జాతిని అందులోంచి బైటపడవేనే తారకమంత్రం ఏది? సుఖసంతోషాలూ ఆనందంతోపాటు మానవజాతి ఇరుక్కపోయిన ఈ దానవత్యప్ప ఊభిలోంచి మళ్ళీ మానవత్యంలోకి — కాదు దైవత్యంలోకి — తిరిగి తనను తాను మనిషి, ఉద్ధరించుకోవాలంటే మార్గమేమిటి? అనే, నిగూఢ రహస్యాన్ని చేదించాలసి — తాను గాఢంగాప్రేమించే ఈ తోటిమనచ్చులకోసం, ఆచంద్రార్కం నిలిచిపోయే ఓ వెలుగుదివ్యేను మానవునిగుండెలలో వెలిగించాలని ఆయన కోరాడు!

అందుకే ముందుగా తానై యింసృష్టివెనుక వున్న మహా రహ

స్వాన్ని ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోవాలనే... ఈ గుహలోని సాధనంతా!

అంతేకాని సిద్ధులకోసమో, స్వార్థపూరిత శక్తులకోసమో, ధనం కోసమో, అధికారకోసమో లేక వాటితో జీవితం పాడుచేసుకోవటం కోసమో కాదు! అందుకే ఆయనది ఒక అపూర్వమైన ధ్యేయం. అది ఒక తిరుగుబేచి ప్రయాణం!

అయితే, అప్రయాణం పర్యవసానమేమిటి? చివరికి ఏంజరి గింది? ఇది చూడాలంటే మనంకూడా ఆయన అనుభవంలోకే వెళ్ళిచూడాలి! చూద్దాం! రండి!

వ్యాసమహర్షి తపస్సు!

ఆ మహాపురుషుడు అలా క్రమక్రమంగా తన మనస్సును అంత ర్యాఖం చేశాడు. బైట అనేక విషయాలపై తిరిగే మనస్సును ఏకాగ్రంచేసి ఒక్క విషయంమీదే అనుసంధించాడు. ఆపోరం విసర్జించాడు. చివరికి సీరుకూడా త్రంగడం కానివేశాడు. ఉచ్ఛాయిన, నిశ్యాసాలు క్రమంగా బంధింపబడ్డాయి. మనస్సు వశమైంది. ప్రాణం కూడా శరీరంలోని అవయవాల్లోంచి హృదయంలోకి చేరుకుంది.

ఇలాగ మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియాలూ, అన్ని ఏకష్టమై మనస్సులో ప్రవేశించాయి. అనేక దైటివిషయాలపై నిలిచి ఆలోంచిచే మనస్సును, మనస్సుతోనే బంధించి — మనస్సుతో మనస్సునే ధ్యానించసాగాడు! క్రమేపి ధ్యానమూ, ఆధ్యానంలోంచి ధారణా

దారణలోంచి సమాధి, ఇలా ఒక్కొక్కుమెట్టు పైకెక్కింది, ఆయన మనస్సు! మూత పడివున్న అంధకారమైన చికటి కొట్టులాగ ఇంద్రి యాలనే కిటికీలున్న శశరిరంలోనే ఎప్పుడూ బంధింపబడివున్న ఆమనస్సు ఒక్కసారిగా ఈ జైల్లోంచి విడుదలైంది! అంటే ఏకస్తుమై శరీరంలో ‘నేనే – శరీరం’ అనే భావనతో వుండే మనస్సు విడివడి విస్తరించి ఒక ‘విశ్వాత్మగా’ రూపాందింది.

ఒక్కసారిగా అనిర్వచనీయమైన ఒక ‘విశ్వానుభూతి’లోకి ఆయన అంతరాత్మ వ్యాపించింది. గిన్నెలోవున్న సీరు, గిన్నెలుంతా ఆక్రమించుకుని వుండి తిరిగి అదే సీరు ఆచిరిమైనప్పుడు ఏవి ధంగా ప్రపంచమంతా వ్యాపిస్తుందో అదే విధంగా ఆయనయొక్క అంతఃకరణ కూడా, ఆయన ఆలోచనలూ ఆయన వ్యక్తిత్వమం తటితోసహ శరీరపరిధుల్నిదాటి సీటి ఆచిరి ఎలాగెతే వ్యాపించి సర్వత్రా విస్తరించి జగత్తంతటాకూడా వ్యాపించి “తానే జగత్తు” అనేభావాన్ని పొందింది! శరీరపు పరిధుల్నిదాటి మనస్సు క్రమంగా ఇలా పంచభూతాల్ని అతిక్రమించి ఈ భూగోళంపైన వ్యాపించింది. తర్వాత గ్రహ నక్షత్ర మండలాలన్నిటినీ దాటి, ఈ యావద్విశ్వమూ తానే అయి వ్యాపించ సాగింది. క్రమక్రమంగా ‘నేనే శరీరం’, ‘నేనేమనస్సు’ అనే భావాలు ఒక్కటోక్కటే విడిపోయి ‘నేనే ఈ ఆకాశం’, అనే భావం కలుగసాగింది!

ఇలా ‘తానే’ – సర్వమూ ఐన అనుభవం కలిగి విశ్వాత్మతో తాను ఐక్యభావాన్ని పొందాడు. విశ్వమంతా తానే ఐనట్టి ఒక అపూర్వ అమృతానుభవాన్ని ఆయన పొందాడు. “ఆయన పొందాడు” అనటం కూడా నిజం కాదేమో! ఎందుకంటే ఆ అమృతానుభవాన్ని “నేను పొందుతున్నాను” అనే స్ఫూర్చకూడా ఆయనకు లేదు. అది శరీరంలోవుండి మామూలుగా ఆలోచించే పరిచితమైన మనస్సు కలిగి జీవత్వంలో వున్నప్పుడే, సాధ్యపడుతుంది. అంతేగానీ ప్రపంచమంతా వ్యాపించిన మనస్సుకు “తాను” ఒక శరీరంలో ఉన్నట్టుగాని, తాను ఒక వ్యక్తిననిగానీ, ఒక కాలంతో ఒక ప్రదేశంలోనే వున్నాననిగానీ గుర్తు వుండదు.

అంతకుముందు ఈ శరీరంలో వున్న “తాను” ఇష్టుడు సప్పుత్తా వ్యాపించి ఆ “తన లోపతే” ఏదో ఎక్కుడనో ఒక మూల ఈ “శరీరం” పున్నట్టు, అంటే శరీరంలో ‘ఆత్మ’ ఉండటం గాదు— ‘ఆత్మలోనే శరీరం పంచరిష్టున్నట్లుకనిపించే ఒక అపూర్వానుభూతి లోకి ఆయన వెళ్లాడు! క్రమేహీ, ఆకాశాన్ని, అనంతమైన విశ్వాన్ని కాలం యొక్క పరిధినీ, ఒక్కొక్కటే అధిగమించి, కాలాలో వెనక్కి దూసుకుపోసాగింది — శరవేగంతో వెనక్కి ప్రయాణిస్తున్న ఆయన మనస్సు! ఆయన అంతరాత్మకు, గడచిన “సృష్టి” కథ దూషప్రాతిరప్పె చలన చిత్రంలాగ, విస్పష్టంగా కనిపించసాగింది.

కనిపించడమంటే కంటేకి కనిపించడంకాదు. కనపడుతూన్న పస్తువుతానే అయి చూసే అపూర్వానుభూతితో సాక్షుత్ ద్రష్టవ్యాప్తికంగా, సృష్టిరహస్యాన్ని, సృష్టికమాన్ని— అన్ని ఏకష్టోత్రీ దర్శించి సృష్టి రహస్యాన్నే భేదించే స్వానుభవం — ఒకాన్నాక్ అనుభూతి’ మొరుపు మొరిసినట్టు, సూర్యరషింహాగ సహస్ర సూర్యల వెలుగుతో భాసించింది! ఆ వెలుగు తానే అయి చూశాడు! చూసిందే ఆత్మతో దర్శించాడు. దర్శించిందే అనుభవించాడు! ఆది, సచ్చమూర్తానే అయివున్న అపూర్వానుభూతి! అంటే ఎలాంటిదో తొంచెం ఇక్కడ గమనిద్దాము.

‘సృష్టి’ — అది!

అది సర్వమూర్తా నిరామయంగా ఏకాకారంగా వున్న పరిష్టితి! అక్కడ ఫలానిది ఉన్నదని చెప్పడానికిగానీ, ఇది లేదు అని చెప్పడానికిగానీ పీలుతేని— నిర్వచించడానికిపీలుగాని — పరిష్టితి!

‘దీర్ఘ — తమస్సు!’ :-

అది చీకటీకాదు, వెలుగూ కాదు! ఎందుకంటే చీకటి వెలుగులు ఒకదాన్ని ఆశ్రయించి ఒకటి వుంచాయి. ఆ రెండూ కూడా పుట్ట

లేదు అప్పటిక! అది పగలూకాదు రాత్రి కాదు! ఎందుచేతనంబే పగలుకు కారణమైన సూర్యదుగాని, అతడు అస్తమించితే వచ్చే రాత్రిగాని ఈ తెండూకూడా అప్పటికింకా పుట్టేదు! అది ఆకాశం కాదు. భూమీకాదు, ఎంచేతనంబే భూమీ, ఆకాశం అప్పటికింకా స్పష్టి అవలేదు.

ఫలానావేళ, ఇంత కూలం, అని కూడా చెప్పటానికి వీల్లేదు. ఎందుచేతనంబే కూలం కూడా అప్పటికింకా ఉద్ఘవించలేదు! పగలూ, రాత్రి కాని, ఆస్తి - నాస్తి భేదంలేని చికటి, వెలుగూకాని, సర్వం నిరామయమై ఏకాకారమైవుంబే, ఒక విచిత్రమైన, అంధకారంలాంటి ‘తమస్స’ (చికటి) గోచరించింది! ఆ తమస్స, తనలో తాను లీనమై, అనంతంగా జడంగా ఉన్నట్టుగా అనిపిస్తున్నది. దానిలోంచి ఒక్కసారిగా ఒక అపూర్వమైన ‘వెలుగు’ సూక్ష్మంగా, సత్కృతంలాగ తశుక్కుమని మెరిసింది! మెరిసిన నెరుసు నిష్పరవ్యలాగ వెలిగింది!! వెలిగిన రవ్య జ్యోతిలాగ పెద్దదయింది. అది సత్కృతంలాగా క్రమేషి వ్యక్తి కాసాగింది! తర్వాత అది ఒక సూర్యమండలంలాగ వెలిగింది.

‘సూర్య – గోళాల ఉత్సత్తి’ :-

అలా కళ్లు చినురుచిట్లుగోలిపే సూర్యకాంతిలాంటి తేజస్సుతో హిరణ్యమయమైన ఆగోళం సర్వతోముఖంగా వ్యాపించి ఒక అంధకారంగా అనేక కోటియోజనాల కైవారంలో కనుచూపుమేర అంతావ్యాపించి ఆకాశం అంతా నిండిపోయింది. అదే హిరణ్యగర్భం సన్నని రేణువుల్లాగ అందులోనుంచి అంభ్యాకమైన నిష్పరవ్యలు శరవేగంతో అన్నివైపులా దూసుకువస్తున్నాయి. వెలిగే మంటలోనుంచి వెలికి వచ్చే నిష్పరవ్యలాగా అచ్చిత తేజస్సుంతమైన ఆ కాంతిగోళంలోంచి కోటానుకోట్ల సత్కృతాల్లాగ ఆ రవ్యలు, చుట్టూరావున్న అంధకారం లోకి దూసుకుంటూ, పరుగిడిపోయి, ఆకాశంలోకి అన్ని వైపులకీ వ్యాపించసాగాయి. ఎండలో వెలిగే ధూఢిరేణువులాగ తేలుతూ దట్టమైన చికటితోనిండిన ఆ ప్రశయూకాశంలో, ఒక్కొక్కరవ్య,

ఒక్కుక్క జ్యోతిగా పెరిగింది.

‘బ్రహ్మ – గోళం!’ :-

ఆది చూస్తాండగానే కనుచూచు ఎంతవరకూ అనుతుందో అంత వరకూ వ్యాపించి ఒక బ్రహ్మండమైన బంగు కలిగిన, సూర్యారజైవంటి ఆదృత తేజోమయమైన ‘మండలం’గా వ్యాపించింది. ఈ తేజోమండలం, కేవలం మండలాకారంగా కాకుండా ఆది ఒక గోళాకారాన్ని ధరించి ఒక హిరణ్యమయమైన, ‘అండమై’ పంచభూతములకూ ఆదియైన సర్వస్పష్టికీ మూలకారణమైన ఒక ‘బ్రహ్మండం’గా వ్యాపించి - విస్తరించింది! ఇదే ‘హిరణ్యగోళం’! లేక ‘హిరణ్యగర్భం’!

ఈ బంగురు రంగుగల హిరణ్యమయ కాంతితో చెలుగుతూండే తేజోగోళం -- అలా కోట్ల సంవత్సరాలు పెరిగింది! అందంగా, అంతా వ్యాపించింది! అంటేదృష్టిపథం ఎంతవరకూ సరిపడుతుందో అంత వరకూ నిండి -- సర్వమూ తానే అయి, వ్యాపించసాగింది.

‘కాలం’ పుట్టుక -- “కర్మ” ఏర్పాటు :-

దానిలోంచి మొట్టమొదటిసారిగా ఒక పరిభ్రమణం -- తన చుట్టూ తాను తిరిగే ఒకరకమైన స్వందనం -- గోచరించింది! ఈ పరిభ్రమణంతో ‘కాలం’ ఉద్ఘాటించింది!

ఈకాలంతో ఆకాశం, దానితో కర్మ, పంచభూతాలూ ... ఇలా అన్ని ఒకదానివెంట ఒకటి ఉల్లిపాయలో హారలు విడివడి నట్టుగా -- చల్ల చేస్తావుంటే కవ్యంప్రకృతునుంచి, వెన్న, మజ్జిగ రెండూ విడివడ్డట్టుగా--క్రమేపి ఒకదాంట్లోంచి ఒకటి మండలాకారంగా విస్తరించినాయి !! చెరువులో రాయివేస్తే అలఱు రింగులుగా ఎలావస్తాయో అలాగే మధ్య తిరిగే హిరణ్యమాండం

లోంచి, పంచభూతాలూ, ఆకాశం, మనోబుద్ధుహం కారాలూ, ఇంకా వాయువూ, సప్తదాతువులూ, ఇలా ఒకటేమిటి, అన్నికూడా ఏర్పడ్డాయి!

చిట్టి ఏర్పాటుతో క్రమేషి ఆ అండము చిభక్తమే, కమలాఫలము పండు తోనలు ఒకిచినట్టుగా ఒక్కుక్కుఖాగం వేచేచుగా విడివడి, అందులోనుంచి ఒకే మంటలోంచివచ్చే నిష్పూరవ్వులలాగ అనేక కోట్ల సూర్యులు సన్మటి రవ్వులలా వెలుగుతూ చీకట్లో దూసుకువోవటం ఆచున ప్రత్యక్షంగా దర్శించాడు!

అని రవ్వులకావు, దుమ్మురేణువులలాగ తేలుతున్న అనేకకోట్ల సూర్యగోళాలు! అందులో ప్రతివొక్కుటీ సన్మటి సక్కుత్రంలాగ రిష్పున తిరుగుతూ అనంతాకాశంలో నాట్యం చేస్తున్నది. తిరుగుతున్న ఆ సక్కుత్రంలోంచి అలలు అలలుగా తేజస్సు చుట్టూరా అన్ని వైపులా విరజిమ్ముతున్నది. అది విష్ణుచక్రంలా తిరిగే భ్రమణావేగానికి అన్నివైపులకీ ఆ తేజస్సు రింగులుగా విడివడి, దూరంగా వ్యాపించసాగింది!

‘గ్రహం – ‘సృష్టి’! :-

ఒక చెఱవులో రాయివేస్తే దానిచుట్టూవచ్చే అలలలా, రింగులు రింగులుగా వలయాలు ఏర్పడి, ఆ పదార్థం తోనే, క్రమేణా, ఒకటీ రెండు, మూడు -- ఇలా తోమ్మిది గ్రహాలూ ఏర్పడి మండలా కారంగా ప్రతి సూర్యునిచుట్టూ నాట్యంచేస్తున్నాయి-- అణుపులో పరిభ్రమించే చరమాణువుల్లాగ్రమీ!

ఇదివొక అనంతమైనగాఢ, అద్యుత వైవిధ్యం! పెక్కుశాస్త్రీల లోని విజ్ఞానమంతా ముడ్డకట్టి అనుభవంగా మారి ఏకాకారం భరించి ప్రత్యక్షమై, దృశ్యంలాగ నదుస్తూన్న జగన్నాటకం! ఇది పరి పూర్ణమైన పురాతనమైన, జగత్తుకి మూలమైన, నిత్య సత్యం యొక్క ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కారం! ఆత్మానుభూతి!! ఒకగుండ్రని సున్నాలాగ అనాద్యంతమై మొదలూ చివరా లేకుండా వృత్తంగా నిత్యం పరి

ప్రమించే మహాత్మ రాజు “కాలస్వరూపం”! ఆ వృత్తమే --“కాలచక్రం”
తేక రాశి చక్రం!

‘స్ఫ్రీష్’ ప్రశ్నయాలు! :-

అందులోంచే స్ఫ్రీష్!... సముద్రజలంలోంచి పైకిలేచే పర్వతాలూ, నదులూ, ఆరజ్ఞాలూ, జలచాలూ, జంతువులూ, పక్షులు, మానవులు, యోగులూ, దేవతా స్వరూపాల స్ఫ్రీష్! ఆనంతమైన వైవిధ్యం అది! ఆపూర్వమైన కళాఖండం వంటి విశ్వాసచనా నైపుణి! దాని అందం అపారం. దాని ఆర్థం అగాధం. అఱువులనుండి సూర్యగోళాలవరకూ, క్రమబద్ధంగా లయ తప్పకుండా రాసకేళిలాగ వలయూకారంలో నిత్యం జలిగే జగత్తుల వాట్యం! “స్ఫ్రీష్” - “స్థితి” - “ప్రశ్నయం”! అనే ఈ మూడుడుగులతో పరతత్వం - చేసే “సృత్యం”! కాలపురుషుని ఆనంద తాండవం!! అదే విశ్వరూపుడి రాసకేళి. విశ్వరీఁ!

దృశ్యమే తానైన - ‘సమాధి’ స్థితి! :-

ఆ మహాత్మరమైన సమాధి స్థితిలో ఆయన దర్శించిన ఈ సర్వతోముఖానుభూతిని వర్ణించడానికి మాటలుచాలవు. ఎందుకంటే మాటలు పరిమితం, కాని చూచిన అనుభవం అపరిమితం! అగాధం! అనేక అర్థాలతో బహుముఖంగా ఒక్కసారే అనుభవంలోకివచ్చే “అతి మానస” అనుభూతి! మనస్సు కంటే పైనవుండే, బుద్ధికి పై అంతస్థులోని “అత్యానుభూతి” అది! మాస్తున్న దృశ్యమే తానై -- దృశ్యమూ, చూడటం, తానూ, అన్న ఈ మూడూ కలిసిపోయి -- ఏకాకారమైన ‘అత్యానుభూతి’.

క్రమక్రమంగా మానవదృష్టిలో లక్ష్మిల సంవత్సరాల క్రితం జలిగిపోయిన చరిత్ర యావత్తూ, ఇలా మనస్సనే తెరమీద, చలనచిత్రంలా పునరావృత్తమైంది. క్రమంగా వల్లెలూ, వట్టణాలూ, నగరాలు,

ఆంతటా వ్యాపించబం -- రాజులు ఏర్పడబం, రాజ్యాలు, వాటితో పాటు రాజకీయాలు -- మానవ సమాజంలో, అంతటా అల్లుకోవడం పసిపిల్లవాడిలాగ అమాయకమైన మనస్సుతో అమృత హృదయంతో మానవజాతి ఏకకుటుంబంగా జీవించిన అనాటి “సత్యముగం” ... ఇలా అంతాకూడా ఆ మహార్షి అంతర్జాప్తికి ప్రత్యుత్సంగా గోచరించింది!

మానవ చరిత్ర! :-

అమలమైన అంతాకరణతో ఒకనాడు ఆనందంగా జీవించిన మానవ జాతి, క్రమక్రమంగా అధఃపతనమౌతూ స్వార్థంతో, అసూయలతో, కషటంతో, అన్యోన్య ద్వేషాలతో, యుద్ధాలతో ఒకరినొకరు హింసించుకుంటూ ఒకరినొకరు బాధించుకుంటూ, ఈభూగోళాన్నే నరకంగా మార్పివేసిన ఫోరమైన యానాటి ప్రతితికి కారణం, ఈ కాలంలోని మానవుల ధర్మ విచ్ఛితి వల్లనే! మంచితనం మని షిలో నశించబే, భూమిలో ధర్మం నశించబుమం బేఱిని, అవగతం కాసాగింది, ఇదంతా దర్శించే ఆయనకు.

ఏనాడేతే, భూమిద మానవనిలో ‘మంచి’ అనేది లేకుండా పోయిందో ఆనాడే జీవితంలో సుఖశాంతులనేవి ఈ ప్రపంచంనుంచి నిడ్చురిమించాయి ! ధర్మ మే అన్నిటికి మూలం అన్న సత్యాన్ని నిరూపించే భయంకరగాధ! మానవ జాతి ఇన్నేతుగా అనుభవిసున్న కన్నిటిబాధ! ఇదే చరిత్రనేర్చే గుణపారం ! ఇదే “పురాణం”!

అందులో మళ్ళి అడుగుడుగునా చికటిలోని సక్కత్రాల్లాగ, అజ్ఞ నంతోనిండిన, మానవసమాజంలో మంచిని, ప్రేమనూ, సత్యాన్ని, ధర్మాన్ని వెలిగించే దీపకళికల్లాగ అక్కడక్కడా జన్మించే అవతా రపురుషులూ, మహర్షులు, అహంసా మూర్తులు అవతరించడం! ఈ సత్యాన్ని గ్రహించి మానవజాతిని తిరిగి వెలుగుబాటలో నడి పించబానికి ప్రయత్నించే దివ్యపురుషుల గాధలు!

ఇలా అన్ని క్రమంగా ఆ మహాత్మర సమాధిలో అంతా ఒక దివ్య చరిత్రగా ఆయన దర్శించారు. ఇది విశ్వంగాథ! యావత్ సృష్టి కథ!

సృష్టి-ప్రశయం!

ఇలాగ ఒక “సృష్టి”నుంచీ ఒక “ప్రశయం” దాకా జరిగే కథ యావత్తూ ఒక చక్రంగా తిరుగుతుంది. దానినే “కల్పం” అంటారు. తరువాత వచ్చేది “ప్రశయం”! భూకంపాలూ, అగ్నిపర్వతాలు, అపార జననష్టం కలిగించే వాతావరణపు మార్పులూ, భూగోళం తిరిగే పరిధి లోనే గల్లంతు! గ్రహాలు ఒకదాన్నికటి ఢీకొని, భగ్నిన మండిపోతూ అనంత అగ్నిజ్యాలల్లాగ వెలుగుతూ సూర్యగోళంలోకి పోయి అందులో పడి లయమైపోవడంతో ఇలా ఈ కన్నిస్తున్నదంతా ఎక్కుడినుంచి వచ్చిందో తిరిగి అందులోకే లయమై పోవడం తిరిగి మ సృష్టి! మళ్ళీ ప్రశయం!!

‘మహాప్రశయం’!

ఇలా అనంతంగా కాలచక్రంలో పరిభ్రమించే “సృష్టి” వసంతం “ప్రశయం” వేసవీ - వానాకాలంలోని పచ్చని వరిపొలాల్లాగా సృష్టి భూమీద కలకల్లాడుతూ వ్యాపిస్తోంది! మళ్ళీ శిశిర కాలంలో ఆకులు రాలినట్టుగా జనం రాలిపోయే ప్రశయం ఇలాగ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి, బుతువుల్లాగ అనేక రకాల సృష్టలు, అనేక “కల్పాల” గాధలు, వేర్యేరు ప్రశయాలలోని వైవిధ్యం ఇలానే చక్రాకారంగా తిరుగుతూం టుంది! ఈ కథ యావత్తూ అతి విపులంగా, సృష్టింగా, ప్రత్యేకంగా దర్శించాడు ఆయన- ప్రశయాలకు చివర వచ్చే ‘మహాప్రశయం’ కూడా!

ప్రశయాలలో బైటి భూగోళం నశించి మళ్ళీ సృష్టి అవుతోంది - “మహాప్రశయం”లో పంచభూతాలు, అంశవులూ, పరమాణువులూ

కూడా నశించిపోయి అంతా శుద్ధ --- ఆకాశతత్వంలోకి లయించి పోయింది! ఆ ‘ఆకాశం’- బ్రహ్మ మనస్సులో లయించిపోయి, అది ‘మహాత్తు’- అనబడే భగవత్ వస్తువుగా లయమైపోయి చివరికి బ్రహ్మ దేవుడుకూడా నారాయణునిలోకి లయించి, ఆయన ‘యోగసమాధి’లో అంతర్ముఖుడై ఆత్మారాముడుగా నిలిచిపోతాడు! అప్పుడు ఏకవస్తువు - “ఏకో విష్ణుర్జుహమ్మాత్తం” అన్నది మిగులుతుంది! దీనిని కూడా వ్యాసమహార్షి భారతంలో

“యః పురా ప్రశయే ప్రాత్మై

వష్టై స్తావర జంగమే-ఏకప్రిష్టతి విశ్వాత్మా”

అని వ్ణించాడు. ఇలాంటి బ్రహ్మకల్పాలు 36 వ్ణించాడు.

‘పురాణా’- బుషి! :-

తాను దర్శించిన ఈ “సృష్టి” రహస్యాన్ని మానవజాతికి అందించే అమరవాణిని ఆచంద్రార్గ్రంగా మనకు వదలి, కాలంలో నడచిపోయిన ఆయన అడుగుజాడలే మానవజాతి గుండెలమీద ముద్దించాడు. శాశ్వతంగా ! ఆయనే వ్యాసమహార్షి!!!

ఆయన అప్పార్జు యోగసమాధిలో దర్శించిన, ఈ మహానుభాతిని తిరిగి ఎలాగ మానవాళికి మళ్ళీ అందించాడో, అదంతా, వేరే కథ! అది, వచ్చే అధ్యాయంలో గమనిద్దాం.

౩

వేదవ్యాస మహర్షి ఆశ్రమః

వేదవ్యాస మహర్షి, తనకి కలిగిన విశ్వామిత్రాతినీ ఆత్మ సాక్షి త్వార రూపమై తపస్సులో తనకు గోచరించిన చిశ్చ రఘస్యమునూ— అది తనకు ఏవిధంగా కలిగిందో, అదంతాకూడా లాను మహాభారతం అదిపర్వంలో* వివరంగా వర్ణించాడు.

చూ॥“పుణ్యే పొమువతః పాదే పూజ్యే గిరి గుహలయే
విశోధ్య దేహం ధర్మత్వాత్మ....”

(హిమాలయములోని తపస్స పద్మన)

మహాదండ చుభూదేకం ప్రభానాం బీజమవ్యయం”
(తపస్సులోని రివ్యర్పుశ్యం)

త్రయ్మిత్రపుస్త్రాణి తయ్మిత్రింశచ్ఛతాని చ
త్రయ్మిత్రింశతి వర్ణాణి సృష్టిస్పంచ్ఛేష ఐత్యణం”.

— (అదిపర్వం)

‘సృష్టి’ -- చరిత్ర : - అంతేకాకుండా చక్రాకారంగా తిలిగే కాలంలో సృష్టి ప్రశయం, సృష్టి ప్రశయం, ఇలాగ ఒకదానివెంట ఇంకొకటి రాత్రివెంట పగలువలె నిత్యం తిరుగుతూవుంటాయని ఆ అనంత కాల చక్రంమొక్క గతిని లెక్కించే పరిఫ్రమజంలో యుగాలు, కల్పాలు, మన్వంతరాల సంఖ్య, అన్ని గుణించే సృష్టికి సంక్లేప లక్ష్మణమైన ఆ రహస్య గణితమూ కూడా ఆయన భారతంలోనే వివరించాడు.

ఇలా జిరిగే కాలచక్ర గతిలో తిలిగి పునర్వృత్తమయ్య “నిత్య చరిత్ర” (Universal History) ను “ఇతిహాసం” గా మహాభారతం రూపంలో పంచమ వేదంగా మానవాళికి అందించాడు.

ఇలాగ మనకిచ్చిన “ఇతిహాస” రూపమైన భారతంలో తనకి ముందు జరిగిన చరిత్రను, తనకు సమకాలమైన ‘వర్తమాన’ చరిత్రనూ మాత్రమేకాకుండా రాగల, రానున్న, “భవిష్యత్తు”ను పురాణ చూపంలో రచించి “భవిష్యపురాణం” గా మనకు అందించాడు.

వర్తమాన చరిత్ర గురించి వర్లించినపుడు ఆయన వర్ణించిన తన సమకాలికులైన బుధులూ, రాజులూ, తనసమకాలిన దేశకాల పరిప్రథలూ, అన్నికూడా ఈనాటికీ వ్యాసమహర్షి రచనలలో అక్కడా అక్కడా చిస్తరించిన్న విషయాలను పరిశోధనగా సేకరిస్తే ---వ్యాస మహర్షి చారిత్రక జీవితం గురించి అనేక అన్నికి కర విషయాలను -- మనం తెలుసుకోవచ్చు.

:ఎచులో అతిముఖ్యమైపది, వ్యాసుని రచనలో వచ్చే వ్యాసుని పాత్ర! అది జ్యుర్యకరమైన విషయం!! ఎందుకంటే సామాన్యంగా ఏ రచయితా తన రచనలలో తానే పాత్రధారిగా రాడు! కానీ వ్యాసమహర్షి రచించినది కల్పనాకథ కాదుగదా! అది యచ్చారిత! చరిత్రలోని వ్యక్తిగా వ్యాసమహర్షిని మనకి తెలిపే అంశం ఒకటి ఇక్కడ స్ఫుర్తంగా పరిశీలిద్దాం. అదేమిటంకే ‘వ్యాసుని అప్రమాణ ఎక్కడ వుండేది?’ అన్న అంశం.

వేదవ్యాస మహర్షి పేరు విననివారుండరు. భారతం తెలియును

వారూ ఉండరు. అయినప్పటికీ వ్యాసమహార్షి ఆశ్రమము, లేదా ఆయన తపస్సు చేసినచోటు గురించిగాని ప్రత్యొంచండి, ఎవరినఱునా! స్తరేనసమాధానం చెప్పగలవారు బహుశః వెయ్యుకే ఒక్కరుకూడా వుండరు!

ఇది చాలా ఆశ్చర్యం! ఎందుకంటే అనేకమంచి విద్యాంసు లనూ, పండితులనూ ఈ ప్రశ్న అడగటమూ, వాళ్లూ అసలా విషయం గురించే తాము విచారణ చేయుటేదని అంటూ చెప్పటమూ ఎన్నోసార్లు మాస్తాము! ఈ తెలియనివాళ్లు అందచూ, కేవలం పామరులు అనుకునేరు! కాదు! మహోభారతంమీద “రిసెర్చ్” (Research) చేసిన “డాక్టరేట్లూ” వ్యాసునిగురించి, ఆయన కవితాశక్తి గురించి ఇంకా ఇంకా ఇలాంటి విషయాల్లో పొండిత్య ప్రకర్షతో వ్యాసాలు ప్రాసినవాళ్లలోనే చాలామందికి వ్యాసుని నివాసస్తలం గురించి తెలియదంటే ఆశ్చర్యంగాలేదూ?

అవును! మహోభారత కర్త, బ్రహ్మసూత్ర నిర్మాత, వేదవిభక్త, సాక్షాదవతారమూర్తిగా “జాతీయకవి” (National Poet) గానూ, మన దేశ సంస్కృతికి మూలపురుషుడు -- ఇంకా ‘హిందూమతం’ అంటూవొకటి ఈనాడిలా వుండటానికి కారకుడూ, ఈనాడు “హిందూ మతాన్ని” సజీవంగావుంచిన గితా, భాగవతం విష్ణుసహస్ర నామాలవంటి మహా “మంత్ర-కావ్యప్రష్ట”* ఆనీ ఇలా ఎన్నోచెప్పుతాం ఆయన గురించి! కానీ ఆయన నివాసస్తలం గురించి పరిశోధన మాత్రం చేయుం! జరిగిందికూడా చాలా తక్కువే? అందులోనూ జన సామాన్యానికి అందింది అనటే శూన్యం! అందుకే ఈ అంశంగురించి కూడా ఇక్కడ పరిశీలిద్దాం!

అనేకులు వేదవ్యాసుని నివాసస్తలములుగా పేర్కొనే స్తలాలు ఇవి :- (a) “వ్యాసస్తలము” (b) ‘వ్యాసవనం’ (c) “వ్యాసస్థలి” (ఇది కుర్క్కెత్తంలోపుంది) (d) వ్యాసాశ్రమం. (ఇది హిమాలయాలలోది) (e) వ్యాసకాళి (f) వ్యాసఫూట్ (తెహరి (Tehri) మార్గంలో “గరు డచాపీ” వద్ద) (g) “మాణా” అనే గ్రామంలోని వ్యాసాశ్రమం (4 మైళ్లు) (i)హర్యానాలోని ‘బిలాన్ పూర్’ వద్దనున్న వ్యాసాశ్రమం.

(j) ‘మచ్చేదరిఘాట’ అంటే ఆగ్రా, మధురా మధ్య వ్యాసుని జన్మిష్టలంగా చెప్పబడుతున్న స్థలం. వ్యాసుని భార్యాపేరు “వటిక” అనీ, కుమారుడు శ్రీశుకుడు అనీ ఇతడు తల్లిగర్జుంలో 12 – మాసాలు ఉన్నాడట! ఆయన బృహస్పతికి శిష్యుడుగానూ విదేశు జనకునికి బ్రహ్మవిద్యలో శిష్యుడుగానూ, బ్రహ్మవిద్యనేర్చి శ్రీశుకుడుగానూ చివరికి మౌత్సంహారాడు! ఇదికూడా వ్యాసుని ఆశ్రమం ప్రాంతంలోనే! పైచెప్పిన స్థలాలు ఒకటొకటే వివరంగా పరిశీలిద్దాం.

(1) వ్యాసాశ్రమము :- దేవప్రయాగ నుంచి తెహ్రి (Tehri) వేళ్ళేదారిలో “అక్కుణ్ణ రుహూలా” నుంచి “గరుడ చక్కీ” వున్న దిక్కుగా నాలుగు— మైళ్ళ దూరంలో ‘వ్యాసఫుట్లం’ ఉన్నది. అక్కుడ గోపాల్ జీ లేక, కృష్ణమందిరం, ఒక ధర్మశాల కూడా గంగ వొడ్డున ఈ వ్యాసాశ్రమందగ్గరే వున్నాయి.

(2) శమ్యప్రాస తీర్థం :- కేశవప్రయాగవద్ద ఉన్న సరస్వతి సంగమంవద్ద, సరస్వతినది ఒడ్డున ఈ శమ్యప్రాస తీర్థం వున్నది! ఇదే వేదవ్యాసుని ఆశ్రమ స్థలము, అంటారు. కొండరు”.

‘మాణా అనేగ్రామంలో “వ్యాస గుహ” అనే పేరుతో నేటికి ఒక గుహ ఉన్నది. ఆ గుహలో కూర్చునే వ్యాసమహార్షి తన 18-పురాణములు రచించాడని ఈనాటికీ ప్రసిద్ధిచెందిన గుహలు ఇవి! “గటైశ గుహ” కూడా ఒకటి ఉన్నది. ఈ “మాణా” గ్రామము, ఈవైపు భారతదేశపు సరిహద్దు గ్రామాలలో చిట్టచివరి గ్రామము. ఇక్కుడనుండి “బదరీనాథ్” దిక్కుగా వెళ్లి ఒక వంతెనదాటిపోవచ్చు. ఇది ఒదచినాథ్కు రెండున్నప్ప మైళ్ళ దూరంలో వుంది.

(3) “వ్యాసాలయం” :- “బిలాన్సపూర్” అన్న గ్రామంలో “వ్యాసపూర్” యానాటికీ ఉన్నది. ఇక్కుడ “వ్యాసమహార్షి దేవాలయం కూడా ఒకటి ఉన్నది.

(4) మధురవద్ద ‘కృష్ణ గంగా’ సరస్వతిదగ్గర మధుర జిల్లాలో “మాంట” అనే గ్రామం సమీపంలోనేనున్న ‘ఛాందేరి’ అనే గ్రామం

వ్యాసని జన్మించి అని మధురలోనేవున్న ‘కృష్ణగంగ’ ఆనే తీర్మం వ్యాసము తపస్సుచేసిన ఫలమని ప్రభాత పరిశోధకులు పండిట్ బాలకుండ చతుర్యేదిగారి ఆభిప్రాయం.

(5) ఆగ్రా దగ్గిర “రుసుకథా” కు కొంచెం దూరంలో మన్మహిదరీ ఫాట్ అనే ప్రదేశం వున్నది ఇక్కడనే యమునా తిరంతో వ్యాసని మందిరంకూడా వున్నది. ఇదే మత్స్యగంథి ఆయిన సత్య వతికి వ్యాసము జన్మించినచోటు అని, ఆక్కడి ప్రజలు ఈనాటకి చెబుతారు !

(6) వ్యాస వనం :- మహాభారతం అరణ్య పర్వంలో (81-వ అధ్యాయములో) కురుక్షేత్ర సమీపంలోనే “వ్యాసవనం” ఉన్నట్లుగా వర్ణింపబడి ఉన్నది. ఇదే విషయం నారద పురాణంలోనూ, వామన పురాణంలోకూడా చెప్పబడివున్నది.

(7) వ్యాసస్ఫురి :- ఇదికూడా పై “వ్యాస వనం” లాగే కురుక్షేత్ర సమీపంలోనే వున్నది. ఇక్కడ వ్యాసమహాత్మ కుమారుడు శ్రీశకుని నిర్వాణం(మౌత్తం) జరిగింది ! ఆ తావ్యత పుత్రుళోకంతో వ్యాసమహార్షి దేహత్వాగ్ని ప్రయత్నం చేశాడని కూడా చెబుతారు. ఈవిషయం మహాభారతంలో, నారద, వామన పురాణాలలోకూడా ఉన్నది.

(8) వ్యాసాశ్రమం :- పురాణాలలోని వర్ణనలను బట్టి చూస్తే ఇది బదరివెళ్లే దోషలో “అలక నందా” సరస్పతీ నదుల సంగమ స్థానం వర్ణనను “శమ్యాప్రాస” తీర్మానికి సమీపంలో ఉన్నది, వ్యాసుడిక్కడ ఈ ఆశ్రమంలో వుంటూండగానే సుమంతుడు, పైశంపాయూనదూ, పైలుడు, జైవిని, మొదలుగాగల బుమలు ఆయనకి శిష్యులుగా చేరి వేదశాస్త్రాలలో శిక్షణ పొందారనీ, వ్యాసమహార్షి వేదప్రచారం ఇక్కడనుంచే ప్రారంభం అయిందనీ తెలుస్తోంది ! శివపురాణంలోని ఉత్తరభండంలోని 44-వ అధ్యాయంచేయడంవల్లకూడ తెలుస్తున్నది విషయం.

(9) వ్యాసకారీ :- ఇది గంగకు అవతలచడ్లున కాశికి ఎదురుగా వున్న “రామవగర్” ప్రక్కనే ఉన్నది. ఇక్కడి ఆలయంలో విశ్వనాథునితో బాటు వ్యాసుడుకూడా స్వయంగా శివలింగ స్వరూపంలో ప్రతిష్టించబడి ఉన్నాడు. కాశిభండంలో వ్యాసుడు విశ్వనాథుని ఆజ్ఞ చే కాశిని విడిచి వ్యాసకారీకి వెళ్లినట్టు ఉన్నది.

(10) కృష్ణగంగా తీర్థం :- ఇది కృష్ణద్వైపాయనుని స్తానమని “వరాహా-పురాణం” (175) మనకి తెలుపుతోంది. ఇది మధుర వద్దనున్న “సోమతీర్థం” * “వైకుంఠతీర్థం” మధ్యనవున్నది. ఇక్కడే వ్యాసమహర్షి చాతుర్మాస్యవ్రతం నడిపినట్లు తెలుస్తున్నది. ఇక్కడి “సోమతీర్థం” వద్దనే వ్యాసభగవానుడు ఈశాన రుద్రుడి ఉపాసన చేసినట్లున్నది.

ఇదే ప్రదేశంలో ‘సావర్తి మనువు’ కూడా రుద్రానుగ్రహంపాంది, సర్వజ్ఞేష్టమైన “మను”త్వాన్ని పొంది తన సంహితను రచించినాడు! ఈ పుస్తకంలో చంద్రమాడైన శివుని వర్ణన 92- వేల దగ్గరనుంచి 2,80,000 శ్లోకాల వరకూ వున్నది.

ఇది “పామనోత్తర పురాణం” అనే పేరుతో వ్యాసశిష్టుడైన వైశంపాయన బుషిషి లిపిబద్రంచేశాడు. ఈ విషయం కూర్మపురాణంలో (25-31-48) కూడా వివరంగా ఉన్నది.

(11) శివపురాణంలో “ఉమాసంహితలో” అవిముక్తతీర్థం వచ్చినపుంది. ఇక్కడ వ్యాసమహర్షి మధురలోని “అవిముక్తతీర్థం” దగ్గరవున్న మధ్యమేశ్వరుని ఆరాధిస్తూ 12 సంవత్సరాలు తీవ్రంగా తపస్స చేసినట్టు, చివరికి ఇక్కడే శివసాక్షిత్యారాన్ని, ఆయన

* సోమ వైకుంఠమోర్మధ్య యోవిష్ణు గంగేతి కథ్యతే

తత్త్వాతప్యత్తపో వ్యాసో మధురాయాం ఫీతోఉమాలాః”

వరాన్ని పొందినట్టు శివపూర్ణాంతో ఉమాసంహిత 44-వ అధ్యాయం మనకి తెలుపుతోంది.

12. బదరీ-నారాయణం :- “...బాదరాయణ” - అన్న వేరుకూడా వ్యాసమహర్షికి వున్నది. ఇది ఆయన నివాసస్తలాన్ని తెలుపుతుందని “బదరీ+నారాయణ” కలిసి “బాదరాయణ” శబ్దం అయిందనీ కొన్ని గ్రంథాలలో వున్నది. కానీ, ఇది విచారణీయం.

పై విషయాలవల్ల తేలేదేమిటంటే వ్యాసుని నివాసం ఎక్కు భాగం “ఉత్తరభండం” లోనే హరిద్వారంనుంచి బదరీనాథ్ వెళ్లి మధ్యలోనే పున్నట్టుగా తెలుస్తున్నది. భారతం శాంతి పర్వం-3, 4 వ అధ్యాయాలు ఈ విషయాన్ని వివరంగా తెలుపుతున్నాయి. ఇతర పురాణాల్లో వ్యాసమహర్షి జననమూ ఆయన జీవించినది కూడా యమునాతీరంలోనే, అని సృష్టింగా ప్రాయబడివుంది. బహుశా శ్రీకృష్ణ ఘ్నము జీవించివున్నంతవరకూ వ్యాసుడు యమునాతీర ప్రాంతములోని తన ఆశ్రమములోనే నివిశిస్తావుండి భారతంలో వర్లించినట్టు తన తల్లికీ ఇతరులకీ అప్యాడప్యాడు దర్శనమిస్తా ఎక్కువకాలం గడిపినట్టు తెలుస్తున్నది.

మహేభారతం సంగ్రామం తర్వాత, అంటే కృష్ణుని నిర్వాణం జరిగాక, అర్జునుడు వ్యాసాశ్రమంలో వ్యాసునివద్దకు వెళ్లి దుఃఖించి నట్టున్నది. దీనిబట్టి చూచినాకూడా వ్యాసుడు మధురసమీపంలో వుండటాన్నే నిరూపిస్తున్నది. తస్మాత్ వ్యాసమహర్షి బంధువుల వినాశం అయినతరువాత - అంటే పొండవుల సర్వారోహణ తర్వాత హిమాలయాలకు తపస్సుకు వెళ్లి అక్కుడ అలకనండ --- సరస్వతీ నదుల” సంగమ సమీపంలోనే వ్యాస భగవానుడు తపస్సుచేసినట్టు ఆదిపర్వంలో వర్లించిన విధంగా సృష్టిరహస్యాన్ని, కాలచక్రగతిని భూత భవిష్యద్వర్పమానాలనూ, గడచిన కల్పాల కథనాకూడా సాంతంగా దర్శించి, — ఆచూచింది చూచినట్టుగా తన 18 - పురాణాల రూపంలో ప్రాశారనీ ధృవపదుతున్నది.

ఈ మహేభారతరచనా ప్రారంభం పర్మిక్కిత్తు పట్టాభిషేకమైన కలి

యుగం మొదటి సంవత్సరంలో ప్రారంభమై మాడు సంవత్సరాల్లో పూర్తయిందని తెలుస్తున్నది.

పై దివ్యస్తులాలను సర్వులకూ తెలిసేవిధంగా, హిందువులు పుణ్యస్తులాలుగా ప్రకటించి అక్కడ వ్యాసపూర్తిమనాదూ, ఇతర పుణ్యతిథులూ (గీతాజయంతి, భారత జయంతి ఇత్యాది) పండు గలుగా జరిపి, ఆనాడు అక్కడ, స్నాన, జప, దానతర్పణాలను చేసి తరించే మార్గం ఏర్పాటుచేయాలినిన కర్తవ్యం మనజాతికి విధి. ఇది జరిగేలాగ మాడటం, మన హీరాధిపతులూ యతీశ్వరులూ, జిమ్మురు స్వాముల కర్తవ్యంకూడా --- ఆ మహార్షిషట్ల!

వ్యాసని జననము

ఒకప్పుడు, తపోనిధియైన పరాశరముని, తీరయాత్రలు సేవిస్తాయమునానదీ తీరానికి విచ్చేశాడు. ఆ సమయంలో పడవ నడిచే పట్లెవాడు భోజనం చేస్తున్నాడు. మధ్యప్పసమయం అవడంమూలాన పరాశరమహారి నదివొడ్డుకి రాగానే వీలుకాక, తన కుమార్తెయైన “మత్యగంధినీ” పిలిచి పరాశరమహారిని యమునానదిని దాటించమని ఆదేశించాడు.

అప్పుడు “సత్యవతి” ఒక నావను తీసుకొని, పరాశరమహారిని అందులో కూర్చోబెట్టుకుని యమునానదిని దాటించడం ప్రారం చించింది. నావ నదీమధ్యం సమీపించింది. అందమైన సత్యవతి కన్నలూ, ఆమె సౌందర్యమూ ఆమెలోని దివ్య లక్షణాలూ చూసి, పరాశరమహారి సమ్మాహితుడైనాడు. క్షణకాలం ఆమె ముఖ లక్షణాలను సాముద్రికలక్షణాలను గమనించి ఆశ్చర్యపడి దివ్యదృష్టితో చూచాడు. మెరుపులా, ఆమె ఒక మహాపురుషునికో, లేక ఒక మహాప్రవక్తకో, తలి కాబోతున్నదన్న సంగతి గ్రహించాడు! ఆమెమీద ఆయనకి

అమితమైన అనురాగం దైవ ప్రేరణగా పుట్టుకొనిపచ్చింది. అప్పుడు పరాశరమహారి ఆమెమీద కోరిక కలిగినవాడై, పడవ నదుపుతున్న మత్స్యగంధి చేయ్య పట్టుకొన్నాడు.

ఈ విధంగా తపోధనుడైన పరాశరమహార్షి, తనమీది కోరికతో చేయ్య పట్టుకోవడంమాచి నిషాదుడి కుమారై అయిన “మత్స్యగంధి” చాలా ఆశ్చర్యచక్కితురాలైంది. భయబ్రాంతురాలై ఆమె ఇలా అన్నది. “ఓ తపోధనా, తమరు మహర్షులలో శ్రేష్ఠులు! ఇందియాలను జయించి బహుకాలం తపస్సుచేసినవారు. మనస్సుమా ఇందియాలనూ తపస్సుతో జయించిన మీరు, ఈ విధంగా సామాన్య మనుష్యులవలే కామానికి లొంగిపోవడం యుక్తమైన పనికాదు. ఈ సృష్టిలో మానవుడిగా జన్మించడమే చాలా దుర్భథం. దుర్లభమైన మనుష్యజన్మి, లభించడమేకాక తమరు సత్కులంలో -- అందులోనూ బ్రాహ్మణ వంశంలో -- జన్మించారు. అంతేకాదు తమరు వేదవేదాంగ పారంగతులు. సర్వధర్మాలూ ఎరిగినవారు. బహుతపస్సు చేసిన మనీశ్వరులు. ఇట్టి మీరు కామవశులై, కేవలం సామాన్యులలాగ ప్రవర్తించడం ఏమీ. యుక్తంకాదు. క్షణికమైన ఈ శరీర సుఖంకోసం శాశ్వతమైన మీధర్మాన్ని, మీ తపస్సునూ పాడుచేసుకోవడం చాలా విచారకరం” అంటూ ఎంతగానో నచ్చచెప్పిచూసింది!

అంతేగాకుండా ఆమె, ఇంకా ఇలా అన్నది. “మహానుభావా! నేను కులంలోనూ, వృత్తిలోనూ, జన్మలోనూకూడా తమకి అన్నివిధాలా తక్కువదాన్ని, తమరు నాలో ఏమి ఆకర్షణ చూశాలో నాకు తెలియదంలేదు. ఇంతేగాదు, నాకు పుట్టుకతోనే, శరీరంలోంచి ఒక దుర్గంధం -- చేపలవాసన, వస్తూ వుంటుంది. ఆ వాసన, చాలాదూరంవరకూ వ్యాపించి దుర్భరంగా ఉండటం మూలాన, నన్ను “మత్స్యగంధి” అంటారు! ఇటువంటి మత్స్యములవాసన వచ్చే నా శరీరంలో మీకేవిధమైన సుఖం కలుగుతుండో నాకరం కావడంలేదు” అని ఆశ్చర్యపోయింది.

అప్పుడు తపోధనుడైన పరాశరుడు ఆమె శరీరంలోంచి వచ్చే మత్స్యగంధం పోయేట్లుగా, అప్పుడే ఆశీర్వదించాడు. తడ్డణమేళక కమ్మని కస్తూరి తాబీ, పచ్చకర్పూరాల ఘుమఘుమా, ఆ చుట్టుపక్కల పరిసరప్రాంతమంచా కూడా వ్యాపించసాగింది. ఈ సుగంధం ఆమె శరీరంలోంచి వెలువడి అంతకుపూర్వం వున్న చేపలవాసన మటుమాయమైంది! మాయమవటమే కాకుండా, ఈ సుగంధం కొన్ని మైళ్ళదూరం దాకా అంటే, ఒక యోజనందాకా వ్యాపించింది! ఆమె యోజనగంధిగా మారింది! తడ్డణంలో జరిగిన ఈ అద్భుతమైన దివ్యచర్యకి ఆమె చక్కితుర్చాలై తన వెడల్పాటి నేత్రాలతో ఆశ్చర్యంగా అయినవంకే చూస్తూ నిలబడింది! అప్పుడు ఆమె శరీరంలోవున్న మత్స్యగంధం నివారణయింది. కనక పూర్వం వలెనే ఆమెయందు సమ్మాహితుడై మళ్ళీ ఆమెను సమీపించాడు.

అప్పుడామె, “మహార్షి! మీరు ఈవిధంగా నాయందు కామాతురులై సామాన్య మానవుడిలాగా తమధర్మాన్ని మరవద్దు! క్షణికమైన ఈ ఉద్రేకాన్ని నిగ్రహించి దైర్ఘ్యం వహించండి. కొద్దికాలంలోనే మీరు మీ ఆత్మజయాన్ని తిరిగి పొందగలుగుతారు.” అంటూ హితవచనాలతో ఉపదేశం చేసింది. ఇటువంటి హితవాక్యులూ ధర్మయుక్తమైనవి మత్స్యగంధి నోటిమంచి విని పరాశరమహార్షి, చాలాసంతోషించారు. సంతోషించి, ఈ విధంగా అన్నారు.

“నీ శరీరంలోంచి ఈరోజు నుంచీ ఈ మత్స్యగంధం శాశ్వతంగా నివారణాపోయింది. నేను కేవలం నీశరీరం మీది వ్యామోహంతోనే ఇలా నీయందు కోరిక కలిగి ప్రవర్తించడంలేదు! ఇలా, ఒక దైవమోగంవల్ల నా మనస్సు, నీయందాకర్మితమోతోంది. పూర్వం ఎప్పుడూ నా మనస్సిలా కామవశంకాలేదు. నేను ఇంద్రియాలను జయించి కామాన్ని నిర్మాలించి, చిరకాలం తపస్సుచేసిన బుఝిని! శరీరవాంఛ ఎలా నిగ్రహించాలో యోగినైన నాకు తెలుసు. ఇంతే కాక, ఇంకోవిశేషంకూడా వున్నది. పూర్వం మహార్షుల భవిష్యద్వచ

నాలపకారం విష్ణుదేవునియొక్క 17-వ అవతారం “వ్యాసమహార్షి”గా నాకు పుత్రుడంలో అవతరించవలసిపున్నది. అటువంటి మహాపురుషుడికి నీవు తలివయ్యే సూచనలు, లక్షణాలూ, నీయందు స్ఫురింగా నాకు కనబడుతున్నాయి” అన్నారు. దానికి ‘యోజనగంభి’ అయిన సత్యవతి ఇలా అన్నది. ఓ మహామునీ! అలాలయితే తమ అభీష్టం నెరవేర్పడానికి నాకు ఏవిధమైన అభ్యంతరమూ లేదు. కాని మీతోవన మీరు వెళ్లిపోయింతర్వాత కవ్యనైన నాకు గర్జంవస్తే, నాగతేమికాను? నా తలిదండ్రులూ, బంధువులూ, నన్న దూషించి, నన్న పతితురాలని విడచి పెట్టేస్తారుగదా! అప్పుడు సమాజం దృష్టిలో నేను తల ఎత్తుకొని తిరగడం ఎలాగ? అన్నది.

ఆమె సందేహస్తి గుర్తించిన పరాశరుడు “ఓ సత్యవతి నీవు ఈ విధమైన చింతపడనక్కరలేదు. నీ కదుషున పుట్టేవాడు సామన్య మనుషుడు అనుకోవద్దు! కారణమన్నుడైన ఒక మహామభావుడు -- వేద పురాణాల వ్యాఖ్యానకర్తా, రామన్న యుగంలో మానవజాతికి జ్ఞానభిక్ష పెట్టేవాడైన విష్ణుదేవుని అవతారం, మహార్షిరూపంలో నీయందు ఉద్ధవించబోతున్నది! అంతేకాదు! నా తపస్సును ఖర్చుపెట్టి, నా తపశక్తివల్ల నీకో వరం కూడా ఇస్తున్నాను. నీవు గర్జం థరించినప్పటికీ -- యథాపూర్వంగా, నీ కన్యాత్మం చెడకుండా నిలిచిపుంటుంది. నీవు కుమారుని కన్న తర్వాతకూడా నీ కన్యాత్మం నీకు తిరిగిలభ్యమయి పూర్వం లాగానే నిన్న నీవాళ్లు, నీ తలిదండ్రులూ నిందించడం, దూషించడం, అనేది జరగదు” అని వరం ఇచ్చాడు. అప్పుడు ఆమాటలకు సత్యవతి సంతోషించింది. కమ్మని తావి గలిగిన పునుగు కన్మారి వాసనలెన్నే దిక్కులు వ్యాపించగా ఘుమఘుమలాడుతూ అసామాన సౌందర్యంతో ఆమె నీలమైన ఆ యమునానదీ జలాలమధ్య ఇంకా ఎంతో అందంగా కనిపీంచింది. తనకి దగ్గరగా సమీపించిన పరాశర మహార్షిలో ఆమె సిగ్గుగా ఇలా అన్నది. ‘మహార్షి! నదివొడ్డున చాలామంది జనం చూస్తున్నారు. ఇందరిలో అందగూ చూస్తుండగా

పశువుల్లాగ సంగమించడం నాకు చాలా సిగ్గుగా ఉంటుంది, అని."

అప్పటికప్పుడే నావ, యమునాదికి మధ్యపున్న ఒక దీపానికి చేరుకుంది. అప్పుదు ఆ లంకలో పరాశరుడు తన తపశ్చక్తితో సూర్యరథిని ఆచ్యాదించి, ఒక రట్టమైన పాగమంచును సృష్టించాడు. ఆ పాగమంచు గాఢమైన చీకటిలాగా ఆ లంక కనిపించకుండా అంధకారం ఆవరించింది. అప్పుదు ఆలంకలో సత్యవతీ-పరాశరుల సంయోగం జరిగింది. వెంటనే ఆమెకు సద్గౌగర్భంవల్ల కారణజన్ముడైన శ్రీవ్యాసమహార్షి ఉద్భవించడం జరిగింది.

సద్గౌగర్భం ప్రకారం అంటే-- పూర్వం ఆంజనేయుడూ, దత్తాత్రే యులవారూ ఏ విధంగా జన్మించారో అదే విధంగా అప్పటికప్పుడే దత్తాత్రేయుడూ, హనుమంతుడూ జన్మించినట్టుగానే వ్యాసమహార్షి కూడా 'సద్గౌజాతుడై' తక్కణమే తల్లి గర్భంపీడి జననం పొందాడు! పుట్టిన ఆ వ్యాసమహార్షి, మన్మథుని వంటి సౌందర్యంగలిగి విశాలమైన నేత్రాలతో మహాభురుషునికుండే దివ్య లక్షణాలతో తేజరిల్లతూ తల్లికి నమస్కరించాడు!

ఆసాధారణుడైన తనకుమారుని చూచి, సత్యవతీదేవి ఆనందంతో పొంగిపోయింది. వ్యాసమహార్షి “అమ్మా! అధైర్యం పడవద్దు. నేను తపస్సుకు వెదుతున్నాను. నీకు ఏ విధమైన కషంగానీ, అవసరంగానీ కలిగినపుడు నన్ను స్వరించు! తక్కణం నీముందు వచ్చి వ్రాలుతాను” అని చెప్పి, ఆయన తల్లి ఆశీస్సులను తీసుకొని తపస్సుకని బైలుదేరి వెళ్లిపోయాడు.

“కృష్ణ” అని పేరుగల నల్లని నీళ్లగల యమునాదిలో పున్న దీపంలో జన్మించాడు. కాబట్టి -- “కృష్ణాదీపంలో జన్మించడంవల్లా-- వ్యాసమహార్షికి “కృష్ణద్వైపాయను” దనే పేరూ, సత్యవతీదేవి కదుపున పుట్టడంమూలాన ఆయన “సత్యవతేయుడు” అనీ పరాశరసుతుడు గనక “పారాశరి” అనీ పేర్లున్నాయి. ఆయనను “బాదరాయణుడు”

అనికూడా అంటారు.

ఇలాగ సత్యవతీ పరాశరుల సంయోగం అయింతరువాత పరాశర మహార్షి వెంటనే యమునానదిని దాటి అవతలవౌద్దుకు వెళ్లాడు. పూర్వంవలెనే ఆయన యథాప్రకారం వైరాగ్యం తపస్స మళ్ళీ తన మనస్సును ఆవేశించగా క్షణికమైన ఈ సంసార బంధాన్ని త్యజించి, యమునలోస్నానంచేసి దీర్ఘకాలం గాయిత్రీజప అనుష్టానాలతో పరిశుద్ధడై, మళ్ళీ తన తపోవనానికి వెళ్ళిపోయాడు!

సామాన్య మానవులకు కామవాసన కలిగిన సంబంధం గనక వచ్చినట్టయితే అది విదువలేని శాశ్వత బంధంగా వారిని కోరికల్లో బంధించివేస్తుంది. కానీ పరాశరమహార్షి కలిగినటువంటి ఆకరణ, మేనకా విశ్వామిత్రులకు కలిగిన ఆకర్షణ వంటిదికాదు! కేవలం దైవపేరణ!

ఎంచేతనంచే, ఆయన కామ వాసనలను జయించినవాడు. మహార్షిసత్తముడు, ఆయనకోసారి స్థాత్మ విష్ణుదేశుడు ఆయన తపస్సలో స్థాత్మర్చించి “నీకడుపున వ్యాసమహారిగా జన్మిస్తాను” అని చాలా కాలంక్రిందనే చెప్పినందువల్ల --- ఆ దైవసంకల్పంవల్లనే -- వ్యాసమహార్షి అలా జన్మించవలసివచ్చింది.

ఈ కారణంచేతనే, దైవయోగంవల్ల పరాశరమహార్షి మనస్సి సత్యవతియందు లగ్గుమైంది. అదికూడా, చేపలవాని కుమారైతయిన మత్స్యగంథితీ! ఇది మీనరాశిలో జిరుగుతున్న అఱండమైన ఒక గ్రహసంయోగానికి -- “మీన --కన్య” లకు చిప్పాంగా -- దూషం ధరించినది! మీనరాశి, జ్యోతిశాస్త్రం ప్రకారం “జలరాశి.” అలాగే వ్యాసమహార్షి కూడా జలమధ్యంలో పున్న లంకలోనే జన్మించాడు ! మీనరాశి ఆకారం చేపలాగా -- అంచే, పడవలాగా--వుంటుంది. గనక పడవలోనే గర్జం ధరించింది. అది కన్యారాశివల్ల కన్య కథపున జన్మించటం జ్యోతిశాస్త్ర విహితమైన దైవనిర్రాయం.

ఈ విధంగా, ఒక శకకర్త, పురాణకర్త; మహార్షి సత్తముడూ, భూత భవిష్యద్వారమనాలు తెలుసుకోగల అతీంద్రియజ్ఞానీ విష్ణుంశ సంభూతుడైన వ్యాసమహారి -- సత్యవతీ గర్జున జన్మించినటే ఈ వృత్తాంతం “దేవి భాగవతం” లో స్ఫుంగా చెప్పబడివున్నది. అందులో కొన్ని శ్లోకాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

“దీపేష్వష్ట స్తయా బాలః
తస్మాత్, ద్వేషాయనో అభవత్”

అంటే దీపంలో జన్మించి ఆ దీపంలోనే ఉంఘబడిన బాలకు డుగాబట్టి “ద్వేషాయను” డనే పేరు, వ్యాసమహార్షికి వచ్చింది, అని ఇంకా దేవిభాగవతంలో ఇలా :

“ఏకదా తీర్థయాత్రాయాం ప్రజన్ పారాశరో ముని:
అజగామ మహాతేజా కాళింద్యాప్రట ముత్తమం ||
నిషాదమాహ ధర్మాత్మ కుర్యాంతం భోజనం తదా”
ప్రాపయస్య పరం పారం కాళింద్య ఉదుపేన మామ్||

అంటే ఒకప్పుడు తీర్థయాత్రలు చేస్తున్న మహాతేజస్యంతుడైన పరాశరమహార్షి కాళిందీనదిని సమీపించాడు. అక్కడవున్న నిషాదుడు. ధర్మాత్ముడైనవాడు పదవ నదుపుకొనేవాడు భోజనంచేస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో నదిని దాటించమని పరాశరుడు కోరాడు.

“ప్రజన్ మార్య సుతా తోయే
భావితాయాత్ దైవ యోగతః.....
.... కామార్దస్తు, మునిర్జుతః:
ర్ఘష్యో తాంచాడు లోచనాం”

అందమైన ఆ సత్యవతిని చూసి, ఆమెయందు ఆకర్షితుడైనవాడు మహార్షి, దైవయోగంవల్! ఆ తర్వాత ఆమె “సుషువే యమునా దీపే పుత్రం కామ మివాపరం

పాపి సత్యవతీ జాతః పద్యోగర్భవతీ పతీ
జాత మాత్రస్తు తేజస్సీ తామువాచ స, మాతరం”

ఈ విధంగా సత్యవతీ గర్జమందు మన్మథుని మించిన అందంగల్గిన వ్యాసమహార్షి జన్మించాడు. పద్యోగర్భంలో అవతరించిన వ్యాసమహార్షి, పుట్టినవెంటనే మహాతేజస్సీ అయి, నిలిచి ఆమెకు నమస్కరించి, తన తపస్సుకు నిష్ప్రమించాడు-- అని దేవిభాగవతంలోని, పై శ్లోకాలవల్ల తెలుస్తున్నది.

పై గాథలో దైవికమైన అంతరార్థం ఒకటిపున్నదని కూడా చాల మందికి తెలియదు. ఎందుకంటే పురాణాలస్తీ కేవలం కథలకోసం రాసినవికాపు! కథల రూపంలో నిగూఢ ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలూ, శాస్త్రియ సశ్యాలూ అంతరార్థంగా అందించబడి వుంటాయి. ఈ విషయం “మహాభారత రహస్యారథు” గురించి, భగవద్గీతయొక్క నిగూఢ రహస్యం తెలిపేచోట విశదం చెయ్యబడింది. ఇక్కడ, మనకి కావలిసింది వ్యాసమహార్షి జననం గురించిన పైకథలోని చిత్రమైన అంతరార్థం ఏమిటి - అన్న విషయం ఒక్కటే!

అందులో మొదటిది, ఘరూశురుడంతటి మహాయోగి, బుషిి-- అంతేగారు గత ద్వాపరయుగం కాక, అంతకుపూర్వం “మహా యుగంలో” వచ్చిన ‘ద్వాపరం’ లోని వ్యాసుడూ జిలేంద్రియుడూ ఐనవాడు సత్యవతితో సంగమానికి అంత తొందర ఎందుకు పడ్డాడు? కామం ఆపుకోలేకనా? మరి అలా అయితే ఆయనకూ సామాన్య సంసారికి, పాటుకజనానికి తేడా ఏమిటి? ఆయన భగవత్యాక్షాత్కారం కూడా పొందినవాడు. విష్ణుదేవుడు స్తాక్షత్తు తానై దర్శనమిచ్చి -- ఈయనకు పుత్రుడై “వ్యాసావతారం” గా జన్మిస్తానని చెప్పినవ్యక్తి! ఆయనకు భవిష్యత్తు తెలుసు! ఎందుకు తెలియదు -- ఈయనకుమారుడైన వ్యాసుడే భవిష్యత్తును సినిమాలాగచూసి రాబోయే దంతా “భవిష్యపురాణం” గా వ్రాశాడు. అలాంటప్పుడు సత్యవతితో సంగమించటానికి అంత తొందపడటానికింకో మహాత్మరకారణం

ఏదైనా వుండివుండాలి! కనీసం నదిలోనడుస్తున్నవావ ఒడ్డుకు చేరేదాకా కూడా ఆగలేదు! సామాన్య మానవుడు సంసారసౌభాగ్యానికి కావలసిన సౌకర్యాలు అమర్పుకునేదాక వేచివుంటాడే! కనుక, పడవ ఒడ్డుదా బేదాకా ఆగని ఏదో మహాత్తరకారణం వుండివుండాలి.

జ్యోతిషంలో “నిషేఖాధ్యాయం” అనే దానిలో గర్భాధాన ముహుర్తంలో ఏమే గ్రహస్తితులు ఎలావుంచే జన్మించేవాడు ఏమే లక్షణాలతోపుట్టుతాడో తెలిపివున్నది. కనక ఆ సమయంలో ఆకాశంలో ఒకానొక మహాత్తరమైన గ్రహస్తితి జరిగింది! అదిమళ్ళీకొన్ని వేలసంవత్సరాలకి కని యుగాలకి గాని తీరిగి సంభవించనంత అపూర్వ గ్రహస్తితి అది. అది దాటిపోతే మళ్ళీ, లోకానికి ఒక అవతారమూర్తి జన్మించే తరువాం చేయి జారిపోతుంది. అందుకే పరాశక్తిదు తోందరపడ్డాడు. సత్యవతిలోని సాముద్రిక లక్షణాలూ, కాబోయే మహారాణి గుణాలు అవతారమూర్తికి తల్లికాబోయే దివ్యచిహ్నాలూ చూచాడు.

ఆమె “మీనరాశి”లో జన్మించింది కన్యలగ్నములో అది రఘున్య సంకేతంగా కవి ఆమెను “మత్స్యగంథి”గా చేపల కన్యగా చూపించాడు. ఇక్కడ “చేప” అంటే “మీనరాశి” అని అర్థం! అంతేగారు, ఈ సత్యవతి చేపకడుపున జన్మించిందట! ఆ చేపకి పుట్టినది గనకనే చేపరాశి (మీనం) సూచించబడింది.

ఆకాశంలో మీనరాశి స్వరూపం “అన్యోన్య -- అభిముఖంగావున్న దెండుచేపలు” అని వ్యాపించారు జ్యోతిశ్శాప్తంలో. అందుకని ఈ కథలో చేపకడుపును భేదించినప్పుడు ఇద్దరు పిల్లలు -- సత్యవతితోబాటు ‘మత్స్యరాజు’ కూడా జన్మించాడు.

ఇంకోచిత్తం! రాశిచక్రంలో - మీనరాశికి ఎదురుగుండా (7-వ రాశిలో) ‘కన్యారాశి’ వుంటుంది. ఈ కన్యారాశి లగ్గంగా వ్యాసుడు జన్మించి యావజ్జీవం బ్రహ్మచారి(కన్య)గా జీవించాడు. ఈ “కన్య” రాశియొక్క స్వరూపం వరాపోచిహిరాచార్యుడు “సవస్య - దహనా, ప్రఘావ కన్య” -- “అంటే సస్యములను తీసుకుని, ఒకనావను నదుపుతున్న కన్య” -- అని వ్యాపించాడు.

కనుక యోజనగంధి పదవ నదుపుతూపుంబే వర్షించినది, కన్యారాశి ఆకాశంలో ఉదయంచటానికి సూచింపబడింది. మినరాశిలో జన్మించిన సత్యవతి “చేప -- కన్య”గా చూపించబడింది కవితా చమత్కృతితో! దీనిని బట్టి వ్యాసమహర్షి జాతకంకూడా గుణించవచ్చు! అలాంటే మహాతరుణం గనకే, ఆసమయం మించిపోతే, ప్రపంచానికి వ్యాసుడు జన్మించే సమయం మరిలేదు. అందుకే అంత తొందరపడినాదు పరాశరమహర్షి! కామంతో కాదు.

ఇది, శాలివాహనుడి జననమయంలోకూడా ఇలాగే జరిగిన ఒక సన్నిఖేశాన్ని గుర్తుకుతెస్తుంది!

శాలివాహనుని తండ్రి గొప్పజ్యోతిశ్యాప్తవేత్త! ఆయన రానున్న కాలంలో ఒక గొప్ప “శక--కర్త” జన్మించే మహాత్తర గ్రహస్థితులు రావటంచూసి తనభార్యతో గర్భధాన (నిషేఖ) ముహూర్తం నీర్మయించుకుంటాడు. కాని ఆ ముందురోజు గ్రామాంతరం పనిమీద పెళ్ళి తిరిగివస్తూపుండగ గోదావరి పొంగి వరదలై పారుతోంది. రెందురోజులకుగాని నదిదాటటం సాధ్యంకాదు.. ఒడ్డునకూర్చుని దుఃఖిస్తూండగా ఒక కుమ్మరివాదు చూచి, కారణం అడుగుతాడు. పరిస్థితిచెప్పి బ్రాహ్మణుడు ప్రపంచానికోగొప్ప శకకర్తపుట్టే సమయం తెలిసిపుండీ తరుణం చేజారిపోతూపున్నదని విలపిస్తాడు. దానికి కుమ్మరి -- అనుజ్ఞ అయితే తన ఈదువచ్చిన కుమారైను ఆనాటిరాలే వివాహం చేసుకుంటే ఆతరుణంలో మహామభాషుడు జన్మించవచ్చు నంటాడు. దానికతదు అంగీకరించి ఒకేభక రాత్రి ఆమెతో సంసార జీవితం నడవటంవల్ల ఆమెకు మహాసామ్రాట్టు, శకకర్తలయి, మారు అశ్వమేధములు చేసిన “శాలివాహన---చక్రవర్తి” జన్మించినట్లు చరిత్ర తెలుపుతోంది.

ఇక, వ్యాసనియొక్క జన్మకాల వివరణం ‘వ్యాసపూర్విమ’ అని తెలుస్తుంది! ఈ వ్యాసపూర్విమ వివరణము ఏమిటో వేరే గమనిద్దాము.

వ్యాస పూర్తిమ

ఇప్పుడు వ్యాసుడు జన్మించినటువంటి సమయం గురించి పరిశీలించాం. అనాదికాలంనుంచి ‘ఆషాఢశుద్ధ హైరమి’ని ‘వ్యాసపూర్తిమ’గా పరిగణించడం పరిపాటి. ఆ రోజునే “గురుపుంజ” అనే మహాత్మావం దేశమంతటా చేయడం పరిపాటి. ఆషాఢశుద్ధహైరమినే “గురుపూర్తిమ” అని కూడా అంటారు. దానినే “వ్యాసహైరమి” అని అంటారు. ఇలాగ మానవ చరిత్రలోనే అపూర్వమైన ఆధ్యాత్మికమైన పర్వదినంగా నిలచిపోయిన తిథి, వ్యాస జన్మమయిన రోజే అవడంలో ఆశ్చర్యమేముంది?

ఈ ఆషాఢ హైరమి గురించి ఒక చక్కనిటి కథనున్నది. వారణాశిలో ఒక బ్రాహ్మణ బాలకుడు వుండేవాడు. ఆతేయసగోత్రుడైన ఆ బాలకుడి పేరు “వేదనిధి”. అతని భార్య “వేదవతి”. ఇద్దరూ చాలా బీదవాళ్ళు. వారు తపస్సంపమ్మలూ, భక్తి జ్ఞానములు కలిగిన పుణ్యదంపతులైనప్పటికీ చాలాకాలం వారికి సంతానంలేక బాధపడుతూ వుండేవారు. అనేక వ్రతాలూ, పుణ్యకర్మలూ చేశారు. ఏదైనప్పటికీ

పారికి ఏమి లాభంలేకపోయింది. సంతానం కలుగలేదు. ఇలాగి ఆలోచిస్తూ వుండగానే చాలాకాలం గడిచిపోయింది. ఒకరోజు వేదనిధి ఒక చిత్రమైన వార్త విన్నాడు. ఏమనంచే ప్రతీరోజు మధ్యహ్నా సమయంలో వ్యాసమహర్షి రఘుస్యంగా గంగానదికి వస్తారు.

ఇది వినగానే వేదనిధి హృదయం ఆనందంతో గంతులు వేసింది. స్వయంగా వ్యాసమహర్షియే నిజంగా గంగాస్నానానికి వస్తారా! ఆ సమయంలో ఆయన దర్శనం చేసుకొని ఆయన ద్వారా అద్వితీ సీద్ధిని పొందాలని ఆలోచించాడు. అతను జాగ్రత్తగా గంగాతీరానికి చేరుకున్నాడు. సరిగ్గా మధ్యహ్నాకాలం అయింది. అతను వెయ్యికశ్చతో కనిపెట్టుకుని చూస్తున్నాడు. చాలాసేపు అలాగే చూచాడు. చివరికి భిక్షుక రూపంలో దండం ధరించిన ఒక వ్యక్తి స్నానానికి వచ్చాడు. వేదనిధి ఆయన పాదాలపైన పడి, కాళ్ళుపట్టుకున్నాడు. ఆయన వేదనిధిని కసరిక్కట్టి చీరరించుకున్నాడు ఇలా ఎన్నివిధాల ఆయన చీరరించుకోన్నప్పటికీ వేదనిధి మాత్రం ఆయన పాదాలు పట్టుకున్న పట్టును మాత్రం విడువలేదు. ఇలా కొంతసేపు గడచినతర్వాత వేదనిధి అన్నాడు. “మహానుభావా తమరు సాక్షాత్కార్మ వ్యాసమహర్షులు! ఈసంగతి నాకు తెలుసు! అందుచేతనే మిమ్మల్ని నేను శరణ పొందాను! ఈ మాట వినగానే ఆభిక్షుక రూపంలో వున్న వ్యక్తి, గంగానది ఒడ్డున బెదురుగా, అటూ ఇటూ చూశాడు ఎవరైనా చూస్తున్నారేమోనని! లేదని నిర్మారించుకున్న వెంటనే అతన్ని చేరదిసి “నా రఘుస్యం ఇక్కడ, ఎవరికి బైటికి తెలియకూడదు. జాగ్రత్త! తెలిసిందా? నీకేంకావాలో కోరుకో! వెంటనే ఇచ్చి వెడతాను” అన్నాడు. వేదనిధి, “ప్రభూ రేపు నా తండ్రిగారి సిత్పుకార్యము -- శ్రాద్ధము వున్నది దయచేసి మీరు బ్రాహ్మణార్థం భోజనానికి మా యింటికి దయచేయవలసింది. ఇదే నా కోరిక” అన్నాడు. వ్యాసమహర్షి సరేనని అంగీకరించి వెళ్లిపోయారు.

వేదనిధి ఎంతో సంతోషంతో తన ఇంటికి వెళ్లి, భార్యతో జరిగిన

ఈ వృథాంతమంతా చెప్పాడు. అతని భార్య మహానందంతో పరవల్సు త్రోక్కుతూ, ఉదయాన్నే లేచి, శుచిగా, మండిగా అన్నివంటకాలూ సిద్ధంచేసింది. వారు అతి చేదవాళ్ళయినప్పటికీ, ఏదో విధంగా ఆ రోజు తమకున్న విభవాన్నంతా ఖర్చుపెట్టి, అనేక భ్రష్టబోజ్య లతో భోజనం తయారుచేశారు. ఇలాగి కొంత సేపయ్యేసరికి నిన్నటి భిక్షకరూపంలోపున్న దివ్యపురుషుడు మళ్ళీపచ్చాడు. వచ్చి ఆయన స్నానంచేసి, కాళ్ళూ చేతులూ కదుక్కుని ఆచమనంచేసి పూజదగ్గరపున్న పుష్పములూ, తులసితో సాలగ్రామాన్ని పూజించాడు. అక్కడ ఉన్న సాలగ్రామాన్ని చూడగానే వ్యాసమహార్షి సాప్తాంగ నమస్కారంచేసి కొస్సేపు ధ్యానించారు. అర్ఘ్యపాద్యాది విధులతో పూజించాడు వేదనిధి ఆయనను. ఆయన వేదనిధి సత్కారం స్నేకరించి “సాలగ్రామ దర్శనంవల్ల చాలా పునీతుణ్ణయ్యాను” అంటూ ఆసనంమీద కూర్చున్నారు. అప్పుడు వేదనిధి శ్రాద్ధవిధులన్నీ నిర్వాటించి తర్వాత ఆయన ఆశీర్వాదం తీసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ఆయనకోరికలు కోరుకోమన్నారు. వేదనిధి తనకు పుత్రులు లేని విషయాన్ని ప్రస్తావించాడు. వ్యాసమహార్షి “పదిమంది కొడుకులు నీకు కలుగుతారు, చాలా తేజోవంతులూ, ఐశ్వర్యవంతులూ, అద్య ప్రవంతులూ అయినటువంటివారు. అంతేకాకుండా నీవు జీవితంలో ఏలోటు లేకుండా సకల ఐశ్వర్యలతో సుఖపడి, ఈ జీవితం పూర్తి అయింతర్వాత నీకు విష్ణులోక ప్రాప్తికలుగుతుంది.” అని ఆశీర్వాదించి ఇక బైలేరి వెళ్ళపోతున్నారు. కాని వేదనిధి కడసారిగా ఇంకోసారి ప్రార్థించాడు “ప్రభు! మళ్ళీ తమ దర్శనం ఎప్పుడు చేసుకొంటాను? తమను ఎప్పుడు ఎలా చూడగలను” అని. దానికి వ్యాసమహార్షి ఇలా అన్నారు.

“శృంగా విష రతేచ్చాచేత్, దర్శనార్థం తదాత్మయా
పూజనీయో విశేషణ, కథావాచయితా స్వయం” అని.

అంటే దాని అర్థం ఏమిటంటే! “బ్రాహోళోత్తమా! నీపు నన్ను దర్శించాలని చాలా కుతూహలంగా ఉన్నావు కనుక విను! నువ్వు ఎప్పుడైనాసరే నన్ను చూడాలంటే పురాణకథలనూ, వేదగాధలయొక్క రహస్యాలనూ, వ్యాఖ్యానం చేస్తూ ఇతిహాసాల గూడారాథులు ఎవరైతే ఉపదేశిస్తూ వుంటారో” అతడే నా యొక్క నిజస్వరూపం. అని తెలుసుకొని, పురాణ కథకుడైన అతడిని స్థాక్తతూ వ్యాసమహార్షి ముఖ్యాల్నిగా భావించి పూజించవలసింది. ఎందుకంటే, నేనే ఈ పౌరాణికులందరిలోనూ వుంటాను ” అన్నారు.

ఈ జ్ఞానికి అంతరాధంపున్నది అది ఏమిటంటే:-

... ... ప్రాచీనగాధలూ, గత కల్యాలలో జరిగిన చరిత్ర, ఆ సృష్టికి పూర్వం అనేక సృష్టిల్లో జరిగిన విశ్వం యొక్క పూర్వ వృత్తాంతం, ఇలాంటివస్తీ పురాణాల్లో గూఢంగా, నిహితంచేయబడి వున్నాయి. ఎవరు వీటిని మానవజూతికి అంతరాధాలతో బోధించి చెప్పాలన్నా, లేదా వాళ్ళకి వాళ్ళు అర్థంచేసుకోవాలన్నా, దానికి తప్పక, వ్యాసమహార్షి “అనుగ్రహం” అవశ్యం అవసరం! వ్యాపాంశ లేనిదే ఈ పురాణగాధల్లి ఎవ్వరూకూడా విప్పిచెప్పలేదు. అంచేత ‘వ్యాసపూజమ’ ఆప్యాధశుద్ధ పౌరుమినాడు చేసి, పౌరాణికుణ్ణి గౌరవించి, పూజించి ధూప దీప వైవేద్యాలతో, ఆయనని వ్యాస స్వరూపమిగా భావించి పూజిస్తారు. ఇదే “గురుపూజ” గురుపూర్విమనాడు -- అంటే ఆప్యాధ పూర్విమనాడు, మహాత్మ్యవంగా, ఇప్పటికే జరుగుతూ వస్తున్నది.

అప్పుడు మళ్ళీ వేదనిధి వ్యాసమహార్షిని ఇలా ప్రశ్నించాడు. “మహాత్మ్యా! తమను నేను ఏ విధంగా పూజించాలి? ఏమే రోజుల్లో, ఏమేవిధంగా పూజించాలో అంతా దయచేసి వివరంగా చెప్పండి” అని. “కదా పంపూజనీయక్క కస్తీన్ మాపే రినే కదా, కేన కేన ప్రకారేణ వదస్య మమాగ్రతః” -- అని అంటే దానికి వ్యాసమహార్షి ఇలా చెప్పారు :-

“మమ జన్మదినే పమ్యక్ పూజనీయః ప్రయత్నతః ఆషాధ శుక్లక
పక్షేతు పూర్వమాయాం గురోతథా, పూజనీయో విశేషణ, వస్త్రాభరణ
ధేమథి: దక్కిణాథి: మపుష్టాథి మత్యరూపం ప్రపూజయేత్ ఏవం
కృతే త్వయా విప్ర! మత్యరూపస్య దర్శనం. భవిష్యతి నసందేహో
మయైవోక్తం ద్వైజోత్తమ”

అంటే, ఆర్థం ఏమిటంటే “ఓ భూసురోత్తమా! నేను జన్మిం
చినటువంటి ఈ పుణ్యతిథి రోజున, ఈ పూజను శ్రద్ధాభక్తులతో
చేయాలి. అది ఆషాధ శుద్ధ శౌర్యమినాడు గురువారంతో
కలిసి వచ్చినప్పుడు, వస్త్రం, ఆభరణం, ధేను దానంతో, దక్కిణతో
పరిపూర్వమైనటువంటి అర్థ్యపాద్యలతో నా రూపాస్ని పూజించి, నన్న
ధ్యానించవలసింది. ఆషాధ శుద్ధ పూర్లిమనాడు ఎవరైతే ఈవిధంగా
పూజిస్తారో ధ్యానిస్తారో, వారికి నాప్రత్యక్షం, అంటే నా స్వరూప
స్వాతారం, కలుగుతుంది. ఇందులో ఏమీ. సందేహం లేదు.”
అని వ్యాసమహర్షి పైన చెప్పినటువంటి వాక్యాలే పురాణశోకాల్మినూ
ఉన్నాయి. అవే ఈనాటికీ, ప్రమాణం.

ఇప్పటికే ఎవరైనా ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలు, పరమ గురువులయొక్క
జీవితం గురించి తెలుసుకోవాలన్నా వాళ్ళ స్వాతారం పొందాలం
టేనూ, దానికి ఈ ఆషాధ శుద్ధశౌర్యమి చాలా ముఖ్యమైనరోజుగా
ఉన్నది. బౌద్ధులకు “వైశాఖ పూర్లిమ” ఎటువంటిదో ఈ ఆషాధ
పూర్లిమ, “వ్యాసపూర్లిమగా” లేక “గురుపూర్లిమ”గా సర్వులకు కూడా
అతి ముఖ్యమైన తిథిగా నిలిచిపోయింది! ఇదే వ్యాసమహర్షి యొక్క
జన్మతిథి. ఇదే ‘గురుపూజా మహాత్మవం రోజు’. ఎందుకంటే
లోకములకు గురువైన వ్యాసమహర్షిని పూజించే రోజు! ఇతరులు
కూడా వ్యాసమహర్షిని తమగురువుగా భావించి, పూజించాల్సినటువంటి
పుణ్యతిథి -- ఆషాధశుద్ధ శౌర్యమి.

ఈ కథ - విన్నతర్వాత వైశంపాయన మహర్షి, ఈ కథచెప్పి

నటువంటి నారదుణ్ణే తనగురువుగా భావించి ఆయుననే వ్యాసునిగా భావించి పూజించారు. ఈ పూజ మూలాన వ్యాసానుగ్రహం, వ్యాస స్వరూపదర్శనం కూడా ఆయునకు సంభవించింది. సంభవించడమే కాకుండా తనకి ఈ కథచెప్పిన గురువుని, పౌరాణికుడుగా -- వ్యాసస్వరూపుడుగా భావించి ఆయున ఈ విధంగా అంటూ, ప్రణామం చేశారు!

“వైశంపాయున తప్యాత్మం వ్యాసపూజాంకురుష్య తం కథా వాచయితారం చ, వ్యాసరూపం నతోప్యుహామ్” --అంటే “పై కథ చెప్పినటువంటిపారిని వ్యాసరూపంగా భావించి నమస్కరం చేయవలసింది” అని భావం !

అందులోనూ “నన్ను(నారదుణ్ణే) వ్యాసగురువుగా భావించి, వ్యాస పూజను నాకే సమర్పించ వలసింద” ని నారదుడి దగ్గర నుంచి వైశంపాయునుడు ఈ పై కథనువిని, వ్యాసపూజను ఆయునకే సమర్పించి, ఆయునద్వారా గురువు అనుగ్రహాన్ని కూడా పొందాడు. ఈ కథను నారదుడు వైశంపాయునుడికి చెప్పినట్టుగా బ్రహ్మంద పురాణం లోనూ, “స్వధర్మసింధు” అనే గ్రంథంలోనూ వివరంగా చెప్పబడింది. ‘నిర్ణయసింధువు’ లో కూడా వ్యాసపూర్ణిమయొక్కవిశేషత్వం గురించి చెప్పబడివున్నది. అందులో గురుపూర్ణిమామహిమ, వ్యాసపూజాఫలితం అన్ని విశేషంగా చెప్పబడివున్నాయి.

బట్టి వ్యాసుడియొక్క జన్మ, ఆషాదశుద్ధ పౌర్ణమి గురువారంనాదు అని మనకి స్వప్తంగా తెలుస్తోంది.

వ్యాసమహర్షి కాలము

ఈనాడు ఆధునికులమనకునే ఇంగీషు చదువు చదివినవాళ్లు కొందరు తెల్లదొరలభక్తీలో మనపురాణాలనీ వేదాలనీ కూడా అను మానించటం ఒక 'ఫ్యాషను' (fashion) అయింది! 'ఫ్యాషను' అనడం ఎందుకంబే వీరి పరిశోధన అనుమానాలు వెలిబుచ్చటంవరకే గనక!

'వ్యాసమహర్షి అనే వ్యక్తి, నిజంగా చారిత్రకంగావుండి వున్నాడా? లేక శతాబ్దాలతరబడి సంకలనంచేయబడిన రచనలకు ఒకవ్యక్తిపేరు, కల్పించి పెట్టారా? అని ప్రశ్నించడమేతప్ప -- పరిశోధించడంచేతకాని ఏధ్యామేధాపులుపీరు! ఇలాంటివారి రచనలు చదివి బుర్రలుపొదుచేసుకునే మనలోని అమాయకులైన యువతీ యువకులకు మనసంస్కృతిపైన, పురాణాలపైన, వేదాలపైనా, లేనిపోని సందేశాలు కల్పించడంతప్ప వాటిని పరిష్కరించడం చేతకాని ఈనాటి

విద్యాలయాలూ, ప్రాథమిక పాఠ్యగ్రంథాలు కోకొల్లలు! అలాంటివారి ఉపయోగార్థం కొన్నిముఖ్యమైన పరిశోధనాఫలితాలను ఈఅధ్యాయంలో మీకు పరిచయంచేస్తాను!

అందులో మొదటిది ‘వ్యాసమహర్షి చారిత్రక వ్యక్తియేనా? ఆయన నిజంగా ఒక చారిత్రక పురుషుడైటే -- “వ్యాసమహర్షి ఫలానా కాలంలో జీవించాడని,” తెలిపే సాక్ష్యాలు ఏమైనా వున్నాయా? ఆయన సమాకాలికులెవరైనా చారిత్రకంగా నిలబడే, సాక్ష్యధారాలు లభించేవ్యక్తులా? అలాగైటే వ్యాసమహర్షి జీవించిన కాలం ఇదమిద్ద మని తేల్పుడానికి పనికివచ్చే సైన్సపరమైన సాక్ష్యాలు (Scientific evidence)ఏమన్నావున్నాయా?’ -- అన్న ఈప్రశ్నలకు ముఖ్యమైన పరిశోధనకు పనికివచ్చే మైలురాళ్ళు సూచించడం మాత్రమే ఒక అధ్యాయంలో ప్రాయటానికి వీలయ్యేపని!

శ్రీఅరవిందుల -- పరిశోధనః:-

‘వ్యాసమహర్షి ఒక నిర్మిషమైనవ్యక్తి’ -- అని మహాభారతములోని శైలి కవిత్వమూ, భాష, కావ్యపస్తువులను నిశితంగా పరిశీలించిన శ్రీఅరవిందయోగి తన మహావ్యాసమైన పరిశోధనాగ్రంథం “Vyasa and Valmiki” అన్వదానిలో వ్యాసమహర్షి శైలికిపున్న ప్రత్యేకతను నిరూపించారు! వ్యాసుని కవిత్వంలో ప్రాతపోషణ కావ్యశిల్పమూ, ఆయనచేసిన పద్మపయోగాలలోని సాహిత్య విశేషాలూ, వైదికప్రయోగాలవంటి సాక్ష్యధారాలపై ఆధారపడి శ్రీఅరవిందుడు చేసిన పరిశీలనకూ నిశితమైన నిర్ణయానికి విదేశీభాషాశాస్త్రజ్ఞులు కూడా ముక్కున వేలుపేసుకున్నారు! ఇంతేకాదు, వ్యాసమహర్షిశైలికీ, వార్తీకిమహర్షి శైలికిపున్న భేదము - మహాకవి కాళిదాసు కవితారీతికి భేదము వ్యాసవార్తీకులకుమధ్య కవిత్వంలో కనిపించే తేడాలవంటి ఎన్నో విశేషాలను శ్రీఅరవిందుడు సమిర్మగా నిరూపించాడు! అయితే వ్యాసమహర్షియొక్క ఉనికి - ఆయన చారిత్రకంగా

పున్నాదా? అవటానికి ఈ బాపో - సాహిత్యపరమైన పరోక్ష
ఆధారమేనా?-మరింకేమిలేదా? అని నాకు ఆశ్చర్యంకలిగి కనీసం
మూడు -- దశాబ్దాలపాటు నేనుచేపట్టిన పరిశోధనలఫలితాల్ని ఇక్కడ
మీముందు వుంచుతాను! ఈ పరిశోధన ఆరుశాఖలలో ముఖ్యంగా
ప్రసరించివున్నది! మొదటిచి:

(I) చారిత్రకమైన ఆధారాలు :-

అంటే 'శాసనాలు' ఇతర సమకాలిక శిల్పాలలోనివీ తామ్రశాసనా
లలోనీ సాంక్షేధారాలవంటిచి! ఇలాంటి సాంక్షేధారాలలో ముఖ్యమైనవి
చారిత్రక శాసనాలు! మహాభారతకాలంపై నేను డాక్టరేట్ పొందిన,
పరిశోధనాగ్రంథంలో ఈ క్రింది శాసనాలు, చారిత్రక ఆధారం
నిచ్చాచించటానికి లభించినవి!

(a) జనమేజయ దానశాసనాలు: కర్ణాటకలోని 'తీర్థహళ్ల'
వద్ద లభించిన తామ్ర(రాగిలేకు) శాసనంలో పొండవులమనుమదూ
'పరీక్షితు'కుమారుడూ ఐన జనమేజయుడు 'సర్వయాగ' సమయంలో
చేసిన 'దానశాసనం' ఒకటి లభించింది! ఇది కర్ణాటకలో పనిచేసిన
బ్రిటీష్ అధికారి "లూయిస్ రైస్" (Lewis Rice) అన్నవాడు తాను
రెచిన్యాపనుల తనిభీనిమిత్తం గుర్పంచీద గ్రామగ్రామాలకూ తిరిగితే
దౌరికిన శాసనాలన్నీ సేకరించి 'మైసూరు -- శాసనాలు'("Mysore
Inscriptions") అన్న పేరున ప్రచురించాడు! అందులో 'షిమోగా'
జిల్లా 'తీర్థహళ్ల' అనే గ్రామం సమీపంలో వున్నచోట దౌరికిన
ఒక తామ్రశాసనం పరీక్షితు కుమారుడైన "జనమేజయుడు" -
ఇచ్చినట్లుగా తెలుపబడిపున్నది!

ఇది తెలిసిన నేను ఆసక్తిగా మైసూరుకు హసటాపుటిగా
ప్రయాణమైవెళ్లి అక్కడి 'అర్చియాలబీ' డైరెక్టరు'ను(Director of
Archeology) కలుసుకొని 'షిమోగా' జిల్లానుండి ప్రత్యేకంగా
ఈ "జనమేజయదానశాసనాన్ని" తెప్పించి -- పరిశీలించడానికి

I.A.S అధికారి ప్రభుత్వం నాకుగల పలుకుబడిని యావత్త్వా అధికారయంత్రాంగంలో, ఉపయోగించుకుంటేనేగాని దీన్ని భోటోతియ్యటం వీలుకాలేదు!

(b) జనమేజయ తీర్థహళ్లిదానశాసనం :

వీష అధికారి లూయిస్‌ట్రైన్‌కు 'తీర్థహళ్లి'లో లభించిన జనమేజయదానశాసనం సంస్కృత భాషలోపున్నది! అంతేగాక ఈ శాసనం కలియుగం ప్రారంభమైన - 89 వ సంవత్సరానికి సరియైన 'షష్ఠవంగ' నామ సంవత్సరంలో జనమేజయుడు చేసిన "సర్వయాగం" సందర్శంగా ఇచ్చినదిగా ఇందులోని వివరాలు తెలుపుతున్నాయి! ఇంకా కొన్ని అసక్తికరమైన విషయాలుకూడా ఇందులో బైటపడ్డాయి!

జనమేజయుడు సర్వయాగం చేసినపుడు జరిగిన 'పూర్వాహుతి' సమయంలో పాల్గొన్న కొందరు బుత్సిజులైన వేదపండితులకు భూమిని అగ్రహిరములుగా(ఈనాంగా) ఇచ్చిన దానశాసనపట్టం ఇది! ఇందులోని చాలా వివరాలూ, రెపిన్యూ దాఖలాలూ, వదిలివేస్తే ఈ శాసనం కలియుగం - 89వ సంవత్సరానికి సరియైన షష్ఠవంగనామ సంవత్సరంలో అమావాస్యనాడు సోమవారంనాడు ఇవ్వబడిన దానశాసనమని తెలుపబడింది!

దీని సంస్కృత మహాభారతంలోని -- కలియుగం 3102 B.C. కు సరియైన ప్రమాణినామ సంవత్సరంనుండీగ్రహములే గణితంతో సరిచూస్తే ఏర్పడే తిథివార నక్షత్రాలను లెక్కించగా కలిశకం 89వ సంవత్సరం సరిగ్గా "షష్ఠవంగ" కే సరిపోతున్నది !!! కాబట్టి ఈ శాసనం 3102 B.C. నుంచీ 89 - సంవత్సరాల తరువాత అనగా 3013 B.C. న ప్రాయబడిన శాసనమని తెలుపున్నది! పాండవుల కుమారుడైన అభిమన్యుని పుత్రుడు పరీష్ఠిత్తు. ఈతదు తన 60వ ఏట ముసలివాడైన శాపిక మహారి ఆశ్రమంలో శాపానికిగురై

తక్కుకుడనే సర్వంవల్ల మరణించినట్లు భాగవతంలోనూ, భారతంలోనూ తెలుపబడింది! తండ్రి మరణానికి కారణమైన ఆ సర్వముల వినాశనం కోసం “సర్వయాగము”ను కుమారుడైన ‘జనమేజయుడు’ చేశాడని భారతంలో అంశాన్ని ఈ శాసనం ధృవపరుస్తోంది!

జయాభ్యుదయశకం 89వ సం||లోది అయిన ప్రవంగనామ సం||ర సోమవారం అమావాస్యనాడు ఇచ్చిన దానశాసనంగా “ఇండియన్ ఏంటిక్వరీ” (Indian Antiquary) 333.... 334 లో ఇది లభిస్తుంది.

అంతేకాక, ఈ దానశాసనంలో ఇవ్వబడిన గ్రహాస్తితినిబట్టి గణితంచేయగా అది వ్యాసమహర్షి రచించిన సంస్కృత మహాభారత గ్రంథంలోని -- ‘భీష్మపర్యంలో’ వర్ణించిన యుద్ధకాల గ్రహాస్తితుల గణితంతో ఇది, పరిగ్గి పరిపోతున్నది! దీన్నిబట్టి జనమేజయుడు నిజంగా చారిత్రకవ్యక్తి అనీ, ఆయన పూర్వీకులైన పాండవులు కూడా యద్భుతంగా జీవించివుండేవారని బ్రిటీష్ చారిత్రకులకు సహాతం ప్రమాణికమైన స్థాయిలో బుజువోపతున్నది! ఇదేకాక, ఇంకా ఇతరశాసనాలు కూడా లభించినవి!

(c) బెగూర్ తామ్రశాసనం :- పై పేరుగల రెండవ - జనమేజయుని దానశాసనం వ్యాఘ్రమార గోత్రజుదూ, హాస్తినాపురచ్ఛవర్తి సోమవంశియులైన పాండవుల మనుమడైన పరీక్షితుకుమారుడు ‘జనమేజయుడు’ తన దక్షిణ దిగ్ంజయయూత సందర్భంగా -- ఉత్తరాయణంలో చైత్రమాస కృష్ణపక్షం వ్యతిపాతమోగం “సర్వయాగం” “పూర్వాపుతి” పమయంలో ఇచ్చిన దానం గురించిన వివరాలశాసనము ఇది!

(d) మూడవ-జనమేజయదానశాసనం :-

ఇదేసమయంలో ఇవ్వబడిన ఇంకొక తామ్రశాసనం కూడా కర్మాటకలో లభించింది! అది చైత్రబషా సోమవారం భరణి నక్షత్రం

మేపసంక్రమణం వ్యతిపాత పుణ్యకాలంలో దానంగా , ఇవ్వబడినది! ఇది, 'పోరాబ్ తాపుశాసనం' 'పుష్టగడై' అగ్రహారంలోని బ్రాహ్మణుల పేరిట యిచ్చిందిగా లభించినది! ఇదికూడా 1901 లో ఇండియన్ ఏంటిక్సెరీలో ఉన్నేథించబడింది!

(e) నాలుగవ -- జనమేజయదానశాసనం :-

ఇది, కర్ణాటకలోని 'తడినాళ్ళ' అనె అగ్రహారం గ్రామం "బనవాసి" బ్రాహ్మణులకు వైశాఖ బహుళ విదియ విశాఖానక్షత్రం సోమవారంలో "సర్వయాగ" ప్రారంభంలో ఇవ్వబడిన శాసనందని తెలుస్తుంది!

(f)యుధిష్ఠిర దానశాసనం:-

జనమేజయ దానశాసనాలే కాక పరీక్షిత్తు తండ్రి -- 'ధర్మరాజు స్వయంగా ఇచ్చిన దానశాసనంకూడా బ్రిటీష్ చారిత్రకులకు మరొకటి లభించింది!'

ఇది బ్రిటీష్ రెవిన్యూ అధికారి 'బుఫాన్' - (Buchanan)కు ఉత్తర కర్ణాటకలోని 'మధుకేశ్వర' అలయంలో లభించింది! ఇది పాండవాగ్రజుడైన యుధిష్ఠిరునిచే యుధిష్ఠిరశకం 16-వ సంవత్సరంలో ఇవ్వబడినట్లు దీనివివరాలు తెలుపుతున్నాయి! ఈ శాసనం జైన క్షేత్రమైన 'శ్రావణ - బెశగోలా'నికి రెవిన్యూ అధికారిగా - వెళ్లినపుడు 'బుఫాన్'కు అక్కడి జైనులు ఈ శాసనంయొక్క నకలు ప్రతిని కాపీతిసి ఇచ్చినట్లు ఆయన రిపోర్టలో రాశారు!

ఇంకా బాలగాచివద్ద మైసూరు సమీపంలోనూకూడా ఇలాటి యుధిష్ఠిర దానశాసనాలు మూడు లభించినట్లుగా 'బుఫాన్' తన ప్రభుత్వ నివేదికలో తెలియచేశాడు! ఈ శాసనాలలోని చివరాలను సవిమర్యగా నా పరిశోధనా గ్రంథం "మహాభారత - కాలనిర్ణయం" (పేజీ 158 - 165)లో నిరూపించామని!

Note: * చూ- "మహాభారత - కాలనిర్ణయం" (అధ్యాయం 17 పేజీ 158 - 165)

దీనివల్ల మనకి, పాండవులు చారిత్రక వ్యక్తులని నిచూపించే శాసనాధారాలు నిర్ణయమైన చారిత్రక సౌక్యాధారాలు లభిస్తున్నాయని తెలుస్తుంది!

II జ్యోతిష్గణితాధారములు :-

పైన చెప్పిన శాసనాల ఆధారంను బలపరిచే ఖగోళ గ్రహస్థితిని వర్లించే శ్లోకాలు సంస్కృత మహాభారతంలో, భాగవతంలో మనకి లభిస్తున్నాయి! ఈ ఖగోళ గణితం ఆధారంగా పైన్ముపరంగా తేక్కించిన తేదీలు- పైన చెప్పిన శాసనాలలోని తేదీలలో - ఖచ్చితంగా సరిపోవడంవల్ల, మనపురాణాలు కట్టుకథలనే బ్రిటిష్ చారిత్రకుల కువిమర్గ మొసం అని తేలడమేకాక వారు ఇన్నాళ్లా నిజమైన శాస్త్రాధారాలు చరిత్రలో తెలిసివుండే తొక్కిపెట్టి, మన భారతవరితకు ఇలా ద్రోహం చేశారని కూడా తెలుస్తుంది!

ఇంకా ఇలాటి జ్యోతిష్పరమైన అధారాల్లో ముఖ్యమైనవి, (i) శ్రీకృష్ణుని నిర్వాణం, (ii) మహాభారత యుద్ధకాలం, (iii) పాండవుల జననం తెలిచే లిథి, వార, నక్షత్రాలు, (iv) మహాభారత యుద్ధప్రారంభాన్ని వర్లించే లిథి, వార, నక్షత్రముల వివరాలు నిరూపిస్తున్నాయి! అందులో ముఖ్యమైనవి కొన్ని:

(1) శ్రీకృష్ణుడు శ్రావణబషఠ అష్టమినాడు రోహిణి నక్షత్రంలో బుధవారం అర్ధరాత్రి మధురలోని క్లైలులో వృషభలగ్నంలో జన్మించాడనీ, - ఆయన సరిగ్గా - 125 సంవత్సరముల 7 - మాసాలు జీవించి ప్రమాణివామసంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాడ్యమీ శుక్రవారంకు సరియైన 18-2-3102 B.C నాడు అర్ధరాత్రి - 2 గంటల - 35 నిమిషములకు కన్నమూసారనీ, - ఆయన మరణించిన రోజునే సరిగ్గా అదేపైముకు “కలియుగం” ప్రవేశించిందనీ భాగవతం, భారతం, హరివంశం, విష్ణుపురాణంటి గ్రంథాలలోని * జ్యోతిష్పచ్ఛిశేషాలు నిచూపిస్తున్నాయి.

III ఉపనిషత్ -- సాక్షాధారము :-

చాందోగ్యపనిషత్తులోని ఒక మంత్రాన్నిబట్టి శ్రీకృష్ణుడు ఉపనిషత్తుల కాలమునకు ముందువాడనీ అయినకు యజ్ఞరహస్యం బోధించినవాదు ‘ఘోరాంగిరసుడు’ అనే బుపీ, దేవకీ పుత్రుడైన శ్రీకృష్ణునికిదాన్ని బోధించాడనీ - ఇందులోని మంత్రం తెలుపుతున్నది!

IV భగవద్గీతలోని సాక్షాధారాలు :-

అలానే భగవద్గీతలోని శ్రీకృష్ణుని వాక్యాలనుబట్టి -

“మునీనామష్యహం వ్యాసః”

“మునులలోనేను వ్యాసుడిని” అని చెప్పుడంవల్ల పీరిద్దరూ సమకాలికులని సాహిత్యపరమైన ఈ సాక్షాంవలకూడా నిరూపితమాలోంది! భగవద్గీతలోనే ఇంకొక చోట

“బ్రహ్మమాత్ర పదైశైవ హేతుమద్బీర్యవిశ్రితం”

అనగా భగవద్గీతలో ‘బ్రహ్మమాత్రాలలోని భగవద్గీతని హేతువాదం చేత ఇది నీర్లుయింపబడింది’ అని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడే స్వయంగా అంగికరించడంవల్ల -- వ్యాసమహర్షి బ్రహ్మమాత్రాల్ని రచించడం శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీతను ఉపదేశించకముందే జరిగిందనికూడా తెలుస్తోంది!

v వ్యాస పూర్తిము:-

వ్యాసమహర్షి జననం ఆశాదమాసంలో శుక్లపద్మంలో పూర్తిమనాదు జరిగిందని, ఆ పవిత్రమైన పర్వదినం ఈనాటకి “వ్యాసపూర్తిము”గా (గురుపూర్తిమగా) భారతదేశమంతటా జరుపుకుంటున్నారని కూడా మనకి తెలుసు!

VI సైన్య పరిశోధన తెలిపే స్థాచ్యాలు :-

అన్నిటికన్నా ముఖ్యమైన స్థాచ్యాధారాలు సైన్యపరమైనవి ఇతర పరిశోధకులు తెలుపనివి మరికొన్ని ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు మీముందు వుంచుతాను!

(a) కలియుగాదిలో -- ప్రశయాలు:- ఇందులో మొదటిది శ్రీకృష్ణుని నిర్మాణం జరిగినపుడు జరిగిన గ్రహస్థితిలో అన్నిగ్రహాలు మేషరాశియందు కలిసినపుడు ప్రపంచమంతా ప్రశయం వంటది సంభవించిందని, తెలిపేసైన్యపరమైన స్థాచ్యాలు కొన్ని ఇక్కడ పరిచయం చేస్తామ మొదటిసారిగా!

(b) పర్వతాలే నడచుట! ఇందులో 'కలియుగ ప్రారంభం'లో ఒక పెద్ద భూకంపంవంటది జరిగి పర్వతాలే కదిలిపోయినాయని, భూమియావత్తు చలించిపోయిందనీ గ్రహగతులన్నీ తారుమారుకాగా పర్వతాలు, సముద్రములు, హిమాలయపర్వతాలు, అల్పస్థాన పర్వతాలు అన్నికూడా పునాదులతో సహా కదిలించబడ్డాయనీ -- ఇప్పుడు మనం ఆశ్చర్యపడేంత స్థాయిలో ఈ కలియుగ ప్రశయం జరిగిందని నిరూపించేసైన్య స్థాచ్యాలు కొన్ని ఈ క్రింద మీముందుంచుతాను.

(i) మహాభారతం మాసలపర్వంలోనూ శ్రీమద్భాగవతం 11, 12 స్క్రందాలలోనూ మహాభారతయుర్దం జరిగిన 36 - వ సంపత్సరంలోనే ద్వారపరయుగాంతమై కలియుగప్రారంభం అయి, ఆ "యుగపంచి" లో భూకంపాలవంటి ప్రశయాత్మాలతో శ్రీకృష్ణుని ద్వారకానగరం సముద్రంలో మునిగిపోయిందని తెలుపుతున్నావి!

ఇంతకాలం శ్రీకృష్ణుని ద్వారక సముద్రంలో మునిగిపోయిందంటే అదేదో కవిత్వవద్దన లాంటదని వేళాకోళంగా దాన్ని విషపర్చించినవారే గాని దానివెనుక ఎంత భయంకరమైన చారిత్రక సత్యమున్నదో

గమనించినవారే లేదు!! ఇలాంటి చింతలు సైన్యపరిశోధనవల్ల ఒక్కొక్క క్రూచే ఇప్పుడిప్పుడే బయటపడుతున్నాయి! ఇవనీ కలిసి ఒకచోట సమన్వయంచేసిగనుక చూస్తే అనేకసైన్యాలు కనుగొన్న అపూర్వ సాక్షాధారాలవల్ల ఈ 'కలియుగ ప్రారంభానికి' 3000 B.C ప్రాంతంలో ఎంతటి భయంకరమైన మార్గులూ ప్రశయాలూ ఈ భూమీదు జరిగాయోచూస్తే సైన్య దృక్కుళాం నుంచి 'కలియుగ ప్రారంభం బుజువొతున్నది! దీనివల్ల మహాభారతకాలము, క్రిష్ణమూడవ సహస్రాబ్దానికి 3000 B.C.ముందే జరిగినట్లు ఇలా సైన్యపరమైన నిరుషమైన స్కాయల బుజువు లభించింది!

అంతేకాదు, ఈ ప్రశయం జరిగినప్పుడు ద్వారకానగరం సముద్రంలో మునిగిపోయిందని వ్యాసమహార్షి భాగవతంలో వర్ణించిన వర్ణన, కావ్యాలలోని వర్ణనవంటి ఊహకల్పితంకాదని -- ద్వారక నిజంగానే మునిగిపోయిందని తెలిపే చారిత్రక త్రప్యకాలైన పురావస్తు పరిశోధన సాక్ష్యాలకూడా మీ ముందుంచుతాను!

VII. మునిగిపోయిన ద్వారక

ఇటీవలనే సుమారు పదిసంవత్సరాల క్రితం గుజరాత్వద్ద అరేబియా సముద్రంలో నీటి అడుగున మునిగివున్న ద్వారాకానగరాన్ని యాదృచ్ఛికంగా కనుగొనటం తటస్థించింది! క్షణాలమీద ఈ చింతవార్త పత్రికలద్వారా కార్పిచ్చులూ వ్యాపించింది! ఫలితంగా సముద్రంలో మునిగిపోయిన ద్వారక అవశేషాలు అరేబియా సముద్రం అడుగున వున్నట్లు రుజువైంది! దీనివల్ల మహాభారతంలో కలియుగ ప్రారంభంలో జరిగిన 'ప్రశయం' లో ద్వారక మునిగి పోయిందన్న వర్ణన సత్యమని ప్రత్యక్షమైన సైన్య ఆధారాలతో సహి బైటపడింది!

ఆతర్యుత ద్వారక హీతాధిపతి శంకరాచార్యులవారి పట్టురలతో ఒక సముద్రపరిశోధనా ప్రాజెక్టు చేపట్టబడింది! దీనికి కర్దాటకకు చెందిన శ్రీ. S.R.రావు (మాజీ డైరెక్టరు- అర్థియాలజీ డిపార్ట్మెంట్)

ఆధ్వర్యంలో సముద్ర గర్జ పరిశోధన చేపట్టబడింది! ఆశ్చర్యంగా ఈ పరిశోధనలో సముద్రంలో మునిగిపోయిన ద్వారకానగరం కోటగోదలు, ఆగడ్తలు, పెద్దపెద్ద నొకల అవశేషాలు పదువేల సంపత్యురాలనాటి ఓడ లంగర్లు, నీటిమునిగిన కట్టడాలూ, విగ్రహాలు, ఆభరణాలు ఒక్కటొక్కటే త్రప్తి తీయటంకూడా జరిగింది!

అదుగున - ‘మరోద్వారక’:-

సముద్రంలో మునిగిపోయిన ద్వారకానగరపు పునాదులలో త్రవ్యగా కొన్నివందల అదుగులలోతున ‘ఇంకొక - ద్వారకానగరం’ నిర్మితమై పున్నట్లు బయటపడి సైన్యప్రవంచాన్వేగాక సామాన్యంగా నిద్రపోతూ పుండే హిందువుల్నికూడా ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది! అకస్మాత్తుగా రాజకీయనాయకుల దగ్గర్చుంచి పత్రిగా విలేఖరులవరకూ ఒక్కసారిగా ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతిమీద భక్తిప్రవత్తులు ముంచుకొచ్చినట్లు ఆవిర్భవించడం కూడా జరిగింది.

“ఇదంతు నగరం సర్వం సముద్రః ప్లావయిష్యతి”

-- హౌస. 7-10)

కాని ఇందులోని ఈవింతకు అర్థం ఏమిటో తెలుసుకున్నవారు బహుకొద్దిమంది!

విష్ణుపురాణంలో ద్వారకానగరాన్ని శ్రీకృష్ణుడు నిర్మాణంచేసే ముందు సముద్రంలో దీపంగా “కుషాలి” అనే నగరాన్ని రైవతుడనే రాజు పాలించినట్లు అనేక శతాబ్దాలక్రిందట నిర్మించిన నగరం నీటి మునిగిపోగా ఆయనతరువాత శ్రీకృష్ణుడు సముద్రుని వరంవల్ల ఇంద్రుని సహాయంతోనూ సముద్రగర్జంలోవున్న భూమిని ఆక్రమించి దానిపై తన “ద్వారకానగరం” నిర్మించినట్లూ తెలుస్తున్నది! ఇప్పుడు సముద్రగర్జ -- పరిశోధనలో బయటబడ్డ ద్వారకానగరాల అవశేషాలు

ఈ పురాణగాథ చారిత్రకంగా సత్యమని బుజువుచేసినాయి! ఇది,
‘కలియుగాది’ లో జరిగిన భూకంపంలో మునిగిపోయిన ద్వారకా
వగరంయెక్కు గాథ!!!

‘కలియుగాది’లో జరిగిన ప్రశయం--సైన్య సాక్ష్యాలు :-

ఫ్లింట్ అనే భూగర్భ శాత్రుజ్ఞదు చేసిన పరిశోధనలలో అట్లాంటిక్
మహాసముద్రం అడుగునపున్న నేల అకస్మాత్తుగా కొన్నిపందల
అడుగులు సైకిలేచిందనీ దీనవల్ల సముద్రమట్టంలో మార్పులు గతంలో
జరిగినాయనీ “ఫ్లింట్” (Flint) కనుగొన్నాడు.

అట్లాంటిక్ మహాసముద్రంలో భూమిలేచుట :-

Flint - Glacial Geology. “Late - pleistocene Mountain Uplift occurred in the Himalayan Region and in the Alps, and large - Scale rifting took place in Eastern Africa. (p 523)”

ఈ భూమి ధృవాలలోని మార్పువల్ల సముద్రగర్జంలో
ఒక పెద్ద పర్యతపణక్కిపంటిది ఏర్పడిన కనుగొనడమేగాక
ఈ ప్రశయం భూకంపాలతో మొదలైందనీకూడా సైన్యపరిశోధన
సాక్ష్యాలలో బుజువైంది!

‘ఆల్ఫ్స్’ -- పర్యతాలు నడుచుట :-

‘కలియుగం’ - ప్రారంభించే (3102 -3162 B.C.)లోని ‘యుగ
పంచి--ప్రశయం’ లో భూమ్యుద జరిగిన భయంకరమైన మార్పుల్ని
సైన్య ఇప్పణిప్పుడే గుర్తిస్తున్నది! భూమి ధృవాలు (Poles)
గలంతువడటం, భూమియెక్కు పరిభ్రమణమే మారిపోడంతోపాటు
భూమిపై చెలరేగిన ‘భూకంపాలు’ ‘అగ్నిపర్యతాలు’ ప్రపంచ దేశాల

పటాన్నే (World Map) మార్గివేశాయి!!!

‘ఆల్ఫ్స్’ (Alps) పర్వతాలు అకస్మాత్తుగా ముందుకునడిచి - కొన్ని వందలమైళ్ళ పొడుగు వేల అడుగుల మందమూ పదులమైళ్ళు ఎత్తార్, తీవ్రంగా కంపించి పర్వతాలు ముందుకి కదిలాయి!!! ఈ పర్వతపంక్తి యొక్క కదలిక - అటు ఆఫ్రికాభండంవైషునుంచీ ప్రస్తుత యూరఫ్సైపుకు నెట్లుకువచ్చింది! ఇప్పటి స్విజరాండులోని ‘ఆల్ఫ్స్’ శిథిరాలు సుమారు వందమైళ్ళదూరంవరకూ ఎగువకు అలా తోసుకొనిపోయాయి -- ఇప్పుడు ఇటలీపుండే ప్రాంతంలో ఈ శిథిరాలు మనుపుండేవనీ ప్రఖ్యాత భూగర్భశాస్త్ర పరిశోధనచేసిన ప్రాఫసర్ డాలీ (Daly) మహాశయుడు “మన -- కదులుతున్న భూమి” (Our Mobile Earth) అన్న తన సైన్య-పరిశోధనాగ్రంథంలో ఈక్రింది వాక్యాలలో వర్ణించాడు!

“During the building of the Alps gigantic slabs of rocks, thousands of feet thick, hundreds of miles long and tens of miles wide, were thrust and then over....”

“The Direction of the relative Over-thrusting movement was from Africa towards the main mass of Europe on the North. The visible rocks of the Northern Alps of the Switzerland have thus been shoved northward, distances of the order of 100 - miles! In essence, the Alps used to be on the present site of the Northern Italy”

Prof|| Daly “Our Mobile Earth” (p. 228 -229)

పైన చెప్పింది, ఎక్కుడో ఓచోటటరిగిన ఒక స్థానిక భూకంపంగాని, పర్వతాల కదలిక కాని కాదనీ -- అది భూమి అంతటినీ కదిలించివేసిన మొత్తం భూగోళిక ప్రశయం (‘యుగపంథి’లో వచ్చే ప్రశయం) వంటిదనీ తెలిపే ఈక్రింది సాక్ష్యధారాలు చూస్తే అవి, ఎటువంటివారినైనా కచ్చుతెరిపిస్తాయి!

ప్రభ్యాత భూగర్భశాస్త్రజ్ఞుడు ఎఫ్.కె.మేథర్ (F.K. Mather) మహాశయుడూ ఇంకా గామో(Gamow) ప్రాసిన “భూమియొక్క జీవితచరిత్ర” (Biography of the Earth)* అన్న పైన్యపరిశోధనా సమీక్షాగ్రంథంలో ఈప్రశ్నయన్ని కళ్ళకు కట్టినట్టు పరించాడు. ఇందులో ఆల్ఫ్రెడ్ పర్స్యతాలు నూరుమైళ్ళు ఉత్తరంగా కదిలాయనీ, “మోంబేనా” (Montana) పర్యతశిథం చదరపు భూమిమీదనుంచి నడిచి వేరే పర్యతపరియపై కెక్కి - దానిపైకూర్చుందనీ తెలిపాడు. అంతేకాక, ఇప్పటి “రాక్సీ పర్యతాలు” (Rockies) ‘నేషనల్ పార్క్లోని’ మంచుశిథాలూ కూడా అనేక మైళ్ళు తోసుకుపోయాయి!!! స్క్రూప్లెండ్లోని పర్యతాలు ఎక్కుడికో నెట్లివేయబడ్డాయి! నార్సీలోని “పర్యతాల - పంక్తి” మొత్తం పైకినెట్టబడింది! ఇలాగ కొన్నికోట్ల టమ్ముల శిలలూ పర్యత శిథాలూ, కొండలపైనుంచి తోయబడి క్రిందిలోయలలోకి చొచ్చకానిపోయి కొండలపైకి ఎదురు ప్రయాణం చేసేలా అంత ఉవ్వెత్తుగా కదిలాయంటే -- ఇది భూమిలోంచి ఏర్పడు మామూలు ‘భూకంపం’ -- కాదు! భూగోళం యావత్తూ మెలికలు తిరిగిపోయిన దెబ్బి!!! భూమి యొక్క ‘భ్రమణమూ’(Rotation) “పరి భ్రమణమూ”(Revolution) రెండూకూడా పూర్తిగా గల్లంతుపడితేగాని ఇంత గందరగోళం పర్యతాల ప్రశయం జరగటం సాధ్యంకాదు, అంటూ, ఇలాగ ప్రాశాడు.

“The Alps were showed a hundred miles to the north chief mountain in Montana Gavelled across the plains and climbed the slope of another mountain and scrambled on top of it. All of the Glacier National park in Montana and all the Rocky Mountain area upto the Yellowhead pass in Alberta

* F.M. Mather - Reviewing G. Gamows “Biography of the Earth” in “Science”,(Jan - 16-1942)

moved for many miles! The mountains of Western Scotland shifted from its place. The entire length of the Norwegian mountains showed a similar overthrust!

What could have caused these mountains to travel across valleys and uphill with their masses of granite weighing billions of tons? No force acting from inside the earth, pulling inward or pushing, could have created these overthrusts. Only twisting of Earth could have procuced them. It could hardly have occured, if the rotation and the revolution of our planet had never been disturbed.*

‘పర్వతాలు కదిలివెళ్ళడం’ అంటే అది నిశ్చయంగా ప్రశయంలో భాగమే! భూమ్యీద జరిగిన ప్రశయానికి అంతం కాదిది అనలు, అంభమేవే!

“ఎత్తైన పర్వత శిథిరాలపైన సముద్రంలో ఈదే చేపల అష్టి పంజరాల్యా, సముద్రగ్రఘంలో బ్రతికే శంఖములు, అల్పిప్పలు -- ఎవరెస్ట్ శిథిరంపైన ప్రవహించిన నీలిసముద్రాల జాత్లా, చేపలు ఫీతలూ ఒకనాదు సముద్రగ్రఘ అడుగునవుండిన “ఎవరెస్ట్” శిథిరాన్ని అనేక జలచరాలు నీటిలో పైనుంచి క్రిందకు చూసేవల్లా, -- అకన్యాత్ముగా సముద్రపు అడుగు పైకిలేచి ఇప్పటి “ఎవరెస్ట్” శిథిరాలై నిలిచింది!

ఈ కథంతా కోట్ల సంవత్సరాలనాదు జరిగిందని ఊహించుకునే పైంటిస్టులంతా ఉలిక్కిపడ్డాడు! -- ఇదంతా కేవలం అయిదువేల సంవత్సరాలక్కితం జరిగిన ప్రశయంలోని గల్లంతులో కొంతభాగమేనని

* “Earth in Upheaval” by I. Velikovsky. Ch.VI “Mountains and Rifts” (P.71)

శేలినప్పుడు!!! ఇప్పటి కాళ్ళురు కొన్నిచోట్ల అయిదువేల అడుగుల ఎత్తుదాకా లేచింది. -- ఇవన్నీ మానవ చారిత్రకాలంలోనే ఇటీవలే జరిగినాయని బుజువైంది!"

"Scientists of the nineteenth century were dismayed to find that, as high as they climbed, the rocks of the massifs yielded skeletons of marine animals, fish that swim in the ocean, and shells of molluscs! This was incidence that the Himalayas had risen from below north the sea. At some time in the past, azure waters of the Ocean streamed over the Mount Everest, carrying fish, crabs, and molluscs, and marine animals looked down to where now we look up and; where man, after many unsuccessful efforts has until now succeeded only once in putting his feet. Until recently it was assumed that the Himalayas rose from the bottom of the sea to the present height, tens or perhaps hundreds of millions of years ago.*

ప్రభ్యత సైన్స్ పరిశోధకుడు T.T. పేటరెన్ (T.T. Paterson) హార్ఫర్ యూనివర్సిటీలో జరిపిన పరిశోధనలో హిమాలయశిఖరాలు పైకి లేచింది మన చారిత్రకాలంలోనే అని బుజువుచేశాడు.

"Prof. R. Daly of Harvard University found that 3500 years ago, all over the world, the level of the Ocean waters suddenly dropped."

"Modern research confirms that many of the Alpine glaciers are less than 4000 years old."

* T.T. Paterson:- "Studies on the Ice Age in India, and Associated Human Cultures."

భూమికి తాకిన ఉల్కులను గురించి మహాభారతంలో వ్యాసుడు వర్ణిస్తూ ‘ద్వాపరముగం’ అంతమై కలియుగం ప్రారంభం కానున్న ‘యుగసంధి’ లో భూమీద ఉల్కులు మహాభయంకరంగా వచ్చి పడ్డాయని భీష్మపర్వంలోని ఈక్రింది శ్లోకంలో తెలిపాడు!

“ఉల్కాపాతాశ్చ బహవ్ మహాభయ నిదర్శకః”
--భీష్మపర్వం.

అమెరికాలోని “ఆరిజోనా”(Arizona) రాష్ట్రంలో ఈ ‘ఉల్కు’, (Meteorite) పడిన గండి దాదాపు 415 మైళ్ల వ్యాసంతో నేటికీ కనిపిస్తున్నదాన్ని గురించి పరిశోధించి వెలికోవేస్తే అంటాడు :

“భూగర్బాత్తు పరిశోధనలలో ప్రమరించబడిన పరిశోధకుల అభి ప్రాయం ప్రకారం ఈ ఉల్కు 4000 సంవత్సరాల క్రితం పడేవుంటుంది.”
-- అని.

“According to the published opinion of Geological Authorities the asteriod must have fallen about -4000 years ago.”

--“The Earth in Upheaval” by I. Velikovsky. (p. 239)

‘రష్యన్ పరిశోధన’:- రష్యన్ పరిశోధకుడు, విద్యాంసుడు అయిన ఇమ్మాన్యువల్ వెలికోవేస్తే(I. Velikovsky) 30 సంవత్సరాలుగా ప్రపంచంలో అనేక మతగ్రంథాలపై చేసిన పరిశోధనాఫలితంగా -- ఈ భూమిమీద సుమారు 3000 B.C ప్రాంతంలో బయట గ్రహాలు భూమిని ఢీకొనేత దగ్గరగా వచ్చినందువల్ల, పెద్ద ఎత్తున భూకంపాలూ ‘జలప్రశయాలూ’ జరిగినాయని బుజువుచేసే అనేక సైన్సు ఆధారాలను కనుగొన్నాడు. ఇందులో అన్నిటికంటే ముఖ్యమైంది భూమియొక్క అయస్కాంతశక్తి, ఉత్తరధృవం దక్కిణానికి -- దక్కిణధృవం ఉత్తరానికి మారటం అకస్మాత్తుగా జరిగిందని దీనివల్ల ఈప్రశయం జరిగిందనీ, తెలిపే ఇంకా అనేక సైన్సు

ఆధారాలనుకూడా ‘వెలికోవ్ స్టీ’ ‘భూమిపై ప్రశయాలు’ (The Earth in Upheaval) అన్న తన గ్రంథంలో కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించాడు.

ఇస్టటికీ, అయిదువేల సంవత్సరాలక్రితం మన భూమీద జరిగిన ఈ గల్లంతు -- పర్వతాలనూ, సముద్రాలనూ కుదిపివేసిన పై ప్రశయం, కీస్తుకు పూర్వం 3000 సంవత్సరాల ప్రాంతంలో జరిగిందని బుజువుచేసే సైన్సపరిశోధనా గ్రంథాలను దాదాపు 250 కిమీల ఒకవోట సంగ్రహంగా సమీకచేసిన రష్యన్ పరిశోధకుడు వెలికోవ్ స్టీ ప్రాసిన “సంకోభంలో భూగోళం” (Earth in Upheaval) చదువుతుంచే ఒకగొప్ప డిటైల్ నవలకు మించిన సస్పెన్షన్ -- ఉలిక్కిపాటూ కలిగించే భయంకర సత్యమనీ ఏమాత్రం బుద్ధిపైత్వంవున్న మేధావికైనా అనిపించక మానదు! అయితే ఇలాంటి గ్రంథాలు ఎంతమంది మన తెలుగువారు చదువుతున్నారు? అలాంటివారి మనస్సులో ఒక చిన్న “భూకంపం” లాంటిది కలిగిస్తుందనే ఈ అధ్యాయంలో ఆధునికసైన్సపరిశోధనల సారాస్చి, అతి సంగ్రహంగావైనా మీ ముందుంచాను! అందులో కొన్ని రిజ్ఞ్యుత్రంగా సూచించి వదిలివేశాను.

కలియుగారంభం ముందు భారతయుద్దం :-

మహాభారతంలో ‘ద్వాపరయుగం’ అంతమై ‘కలియుగం’ ఆరం భించిన ‘యుగసంధి’ నాటి ప్రశయం సైన్సుదృష్టా, అనేక పరిశోధనలవల్ల బుజువోతున్నది! ఇలాంటి ప్రశయంయొక్క ఒక అతిచిన్న జ్ఞాపికయే మానవజాతి గుర్తుంచుకునే స్క్రాతిచిహ్నంగా ఈనాటికి సముద్రగర్భంలో మనిగిపోయిన ద్వారకానగరం రూపంలో నిదర్శనంగా మనకేనాటికి కనబడుతోంది!

మన భారతదేశ చరిత్రయొక్క వీరగాథయే “మహాభారతం”. ఈభారతయుద్దం జరిగిన అవలికాలం తరువాతనే శ్రీకృష్ణుడూ, పాండవపీరులూ చరిత్రనుంచి సెలవుతీసుకొని తెరవెనుకు వెళ్లిపో

యున ఈమైలురాయివంటి సంఘటన జరిగినప్పటినుంచీ, మనదేశపు సాంఘిక, రాజకీయ జీవితంలో ఒక 'మాతన శకం' ప్రారంభమైంది! దీనినే మన సామాన్యం పరిభూషలో చెప్పాలంటే 'ఆధునిక--యుగం' అనవచ్చు! ఇదే నేటి చారిత్రక కాలానికి -- ప్రారంభ బిందువు!

ఈ ఆధునిక చారిత్రకయుగాన్నే పూర్వీకులు "కలియుగారంభం" అన్నపేరుతో పిలిచారు! ఈ కలియుగారంభంనుంచే ఈనాటి భారతదేశవరిత అంతా నేటివరకూ పంచాంగాలలోకూడా లెక్కించబడుతున్నది! అనేక త్రవ్యకాలలో దౌరికిన శాసనాలూ, దానపత్రాలూ, ప్రాచీనరచనలూ, అనేక రాజుల వంశవ్యక్తులూ -- అన్నికూడా ఈ 'కలియుగారంభం' అనే మైలురాయినుంచే లెక్కించబడుతున్నాయి! ఇదే మహాభారత యుద్ధకాలానికి వున్న చారిత్రక ప్రాముఖ్యత!

మన ఆధ్యాత్మిక, సాంఘిక చరిత్రలో మొదటిమెట్టు వేదవిభాగం కనుకనే ప్రతిహిందువుడూ దీన్ని గుర్తించి నిత్యం మననం చేసుకోవాలనే ప్రతీ వేదసండితుడూ, బ్రాహ్మణుడూ నిత్యం తాను నిర్వహించే 'సంధ్యావందనం' లోని 'మహాసంకల్పం' కలియుగారంభంనుంచీ ఈనాటివరకూ గడచిన సంవత్సరాన్ని, మాసం, తిథి, వార నక్షత్రాలను చెప్పుకొనడం -- ఈనాటికి ఇలా వాటిని గుర్తించటంలోగల అంతరూఢం ఇదే! ఇంతేగాక, ప్రతీపందుగ, శుభకార్యమూ అంటే బారసాలనుంచి సాంవత్సరీక శ్రాద్ధంవరకూ జరిగే అనేక హిందూ ధర్మశాస్త్ర కర్మకాండలలోకూడా ఈ 'సంకల్పం' లేకుండా ఏపసీ జరగదు! "కలియుగే ప్రథమపాదే" -- అనకుండా ఏ సంకల్పం నడవదు!

ఈ అతిముఖ్యమైన 'భారతజాతి ఆత్మకథ' (Autobiography of India)వంటి దేశచరిత్రలో బ్రిటీషు చరిత్రకారులూ, ఇతర విదేశీ యులు తమకున్న బైబిలు దురభిమానంతో, మతపరమైన పాక్షిక దృష్టి(Religious Partiality)తో కేవలం అంచనాల మీదా, ఉపోగానాల మీద ఆధాపడి చేసిన చారిత్రక కాలనిర్దయాలను సైన్సు సాక్ష్యధారాల

[Scientific evidence] అధారంగా జల్లెడపటీ నిజాన్ని వడపోసి -- రామన్న మనజాతి బాలబాలికులకు సరైన చరిత్రను అందించటం అవసరం మాత్రమే కాదు -- మన తరంవారి కర్తవ్యం కూడా! ఈ పనికి సంస్కృతభాషతో పరిచయం వుండటం ఒక్కచే సరిపోదు! ఆధునిక సైన్సు అయిన ఐగోళశాస్త్రం (Astronomy) తోపాటు అనేక ముఖ్యఫుట్టాలనూ, కథా గమనంలోని మైలురాళ్లవంటి సంఘటనలనూ ఏరుకొని వాటినన్నింటినీ కలిసి సమన్వయం చేయాలి!

మహాభారతంలోని గ్రహాఫీతుల వర్ణన అకస్మాత్తుగా ‘భీష్మ-పర్వత్’ వంటి యుద్ధపర్వతాలలోనే కవిపిస్తోందికాబట్టి -- ఆనాటికి భారతీయులకు ఇంకా జ్యోతిషాన్ని గ్రికుదొరలనుంచి ఎదువు తెచ్చుకునేకాలం ఆసన్నం కాలేదు. కాబట్టి -- ఈ ఒక్క యుద్ధపర్వతాలలో మాత్రమే కవిపించే “భారతయుద్ధకాల గ్రహాఫీతులు ఇతరులెవరో తరువాత కల్పించివ్రాసిన ప్రక్కిప్రాలనీ, ఈనాటి విదేశిమానస పుత్రులైన మన చరిత్రకారులు ప్రాసిన -- తప్పదువారూన్ని విష్ణుతంగా బయటపెట్టాలి వచ్చింది!

ఆదిపర్వంలోని శ్లోకాల సాంక్షేధారంతో చూస్తే, మహాభారత యుద్ధం ద్వాపరయుగం అంతమై కలియుగం ప్రారంభమయ్యే మధ్య కాలంలో యుగసంధిలో జరిగిందని ఒక స్థాలమైన మైలురాయివంటి సాంక్షేధారం మనకు లభిస్తున్నది! ఇక రెండవమెట్టు -- భీష్మ దుర్యోధనుల గదాయుద్ధంనాటికి కలియుగం ఇంకా ప్రారంభించలేదనీ -- “అవతికాలంలోనే ఆరంభించబోతున్న కలియుగం” -- అన్న శ్రీకృష్ణనిమాటలవల్ల అప్పటికి ఇంకా కలియుగం ఆనాటికి, ప్రారంభం కాలేదని తెలుస్తున్నది!

యుద్ధం పరిపూర్తి అయింతర్వాత పుత్రజోకంతో గాంధారి శ్రీకృష్ణనికి ఇచ్చిన శాపంవల్ల భారతయుద్ధం జరిగిన 36- సంవత్సరాల తర్వాత కృష్ణనిర్వాణం జరిగిందన్న ఒక కాలవివరం లభిస్తున్నది! ఆ

తరువాతదైన మౌసలపర్యంలో యాదవుల వినాశనాన్ని సూచించే అసాధారణ గ్రహస్తితులను గమనించిన శ్రీకృష్ణుడు బలరామునితో భారతయుద్ధం జరిగి, 36 వ సంవత్సరం ఆసన్నమైనదనీ, ఈసారి కనిపించే గ్రహాగతులనూ, దుర్మిమత్తాలనూబట్టి చూడగా త్వరలోనే తమ (యాదవుల) వినాశమూ, తమ ఇద్దరి నిర్మాణ కాలమూ కూడా ఆసన్నమైందని చెప్పిన మాటలనుబట్టి గాంధారీశాస శ్లోకం ప్రకిష్టం కాదని నిర్మాణ ఔతున్నది. దీనివల్ల భారతయుద్ధం జరిగిన 36 -- సంవత్సరాలకు కృష్ణనిర్మాణం జరిగిందన్న విషయం ధృవపదుతున్నది!

శ్రీమద్భాగవతంలోని 12 వ స్వర్గందంలోనూ, విష్ణుపురాణం మహాభారతంలో అనేకచోట్ల లభించే పాండవుల జీవితఫుట్టాలను వర్ణించే కాలవివరాలను కూడికచేయగా శ్రీకృష్ణుడు 125 -- సంవత్సరాల 7 -- మాసాలు పైచిలుకు కాలం జీవించాడని నిర్మాణ అవుతున్నది! అంతేగాక శ్రీకృష్ణుడు మరణించిన రోజునే కలియుగం ఆరంభమయిందనీ అన్నిపురాణాలూ ఏకకంతంతో చెప్పడంవల్ల మహాభారతయుద్ధం జరిగిన 36- సంవత్సరాలకు కలియుగప్రారంభం జరిగిందని తెలుస్తున్నది!

ఖగోళ గణితం ఆధారంగా శ్రీకృష్ణనిర్మాణ కాలానికి ఏర్పడిన గ్రహస్తితులను పరిశీలించగా ప్రమాణినామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాండ్యమి శుక్రవారం అర్థరాత్రి సుమారు 2 గంటల 30 నిముషాలకాలంలో కలియుగం ఆరంభభిందువు ఏర్పడుతున్నదని విదేశి సైంటిస్టులెన బెయిలీ(Baily) లాకైలీ(La-Caille) వంటివారి లెక్కలు నిర్మాణ చేస్తున్నాయి!

ఇతర సాక్ష్యధారాలు:

మహాభారతకాలం ఒక్క గ్రహాగణితంమీదే ఆధారపడి నిర్మయం చేయడం అంతక్కేమకరం కాకపోవచ్చునన్న ప్రత్యేక జాగ్రత్తకోసం

ఇతర సాక్షాధారాలనుకూడా పరిపోల్చి విశేషం చేయవలసివచ్చింది. ఇందులో సప్తర్షుల చలనం ఆధారంగా చేయబడిన గజీతంప్రకారం లెక్కించి వేరువేరు రాజుల కాలాలకు సప్తర్షులు ఏమే రాసుల్లో వున్నారో, ఏనక్కత్రాలలో సంచారంచేస్తున్నారో అధ్యాయం చివర చూపడింది!

సప్తర్షి - చలనం:-

సప్తర్షులు ధర్మరాజు పరిపాలనలో మథానక్కత్రంలో వున్నట్లు మహా భారతంలోనూ ఇతరపురాణాలలోనూ అనేకసార్లు వర్లించబడింది! తరువాత ఖగోళ గజీత, శాస్త్రజ్ఞులెన వరాహామిహిరాచార్యుడు, ఆర్యభట్టుల జ్యోతిష్పగ్రంథాలలోని ‘కాలస్మిర్యం’ తో ఇంతకుపూర్వం మనకు లభించిన మహాభారతకాలం తాలూకు తేది, 18 - 2 - 3102 B.C. న ఆరంభించిన కలియుగ ప్రారంభానికి 36 - సంవత్సరాలకు పూర్వం అనగా సెప్టెంబరు 3138 B.C. లో జరిగిందని శాస్త్రియ గజీతం ఆధారంగా ధృవపడింది!

ఆర్యభట్టు ఖగోళ పరిశీలన :-

ఆర్యభట్టు ప్రాచీన జ్యోతిష్పురులలో ఖచ్చితమైన శాస్త్రియదృక్ప్రథం గలవాడు. అయిన కలియుగం ఎప్పుడు ప్రారంభమైంది అన్న అంశంపై “ఆర్యభటీయం” లోని కాన్ని అంశాలు మనకు సాక్షాధారాలుయిచ్చాడు. అవి పరిశీలిద్దాం!

తన గ్రంథం “ఆర్యభటీయం” ను తన 23వ ఏట కలియుగం ప్రారంభించి 3,600 సంవత్సరములు పూర్తి అయ్యాయని చెబుతూ ఆనాటి తనకాలానికి కలియుగప్రారంభమంచి వున్న గ్రహాస్తీతుల్ని ఈయన వర్లించాడు. దీన్నిబట్టి ఆర్యభట్టు ఇచ్చిన కాలానికి వున్న గ్రహాస్తీతిని గుణిస్తే ఈక్రింది ఆసక్తికరమైన విశేషాలు తెలుస్తున్నాయి.

తనకాలంలో అంటే ఆదివారం 21, మార్చి 499 A.D. కి సరిగ్గా కలికాలంలో ప్రారంభంనుంచి 3,600 సంవత్సరాలు పూర్తి అయ్యాయని ఈక్రింది శ్లోకంలో తెలిపాడు.

“పష్ట్యబ్దానాం, పష్ట్యర్థద వృత్తితా కలేశ్చ యుగపాదాః

త్రి అధిక విశంతి రబ్దా స్థదేహమమ జన్మనో అతీతా....”

-- ఆర్యభటీయం (111...10)

అంటే కలియుగం 3,600 సంవత్సరానికి అయినాంశటలు శూన్యంగా వున్నాయని తెలుపుతున్నరోజుకి ఈక్రింది గ్రహస్థితి ఇచ్చాడు.

శూన్యాయనాంశ తేదీ -- 499 A.D.

ఆర్యభట్టువాటికి కలి-3600పం||లకుపున్న గ్రహస్థితి

రఘవి	0°-0'-0"	మేషం
చంద్రుడు	280°-48'	మకరం
కుజుడు	7°-12'	మేషం
బుధుడు	186°-0'-0"	తుల
గురువు	187°-12"	తుల
శుక్రుడు	356°-24"	మీనం
శని	49°-12'	వృషభం

పై గ్రహస్థితి ఏర్పడిన నాటికి మార్చి 21, ఆదివారం 499 A.D సంవత్సరానికి 3,600 సంవత్సరములు కలియుగంలో పూర్తయినాయని తెలిపాడు. సరిగ్గా ఆర్యాజుకి కలియుగప్రారంభంనుంచీ జరిగిన రోజులు లెక్కపెట్టి అవి వివరించాడు.

అలానే ఆర్యభట్టు వ్రాసిన జ్యోతిష్మగంథమైన “ఆర్యభటీయం” కు వ్యాఖ్యావ్రాసిన ‘మార్యదేవుడు’ తనకాలమైన శకకాలం 1113 తో సమానమైన మాఘుబహుళ తదియా, సోమవారంనాటికి కలియుగ ప్రాగంభంనుంచీ, 15, 68, 004 రోజులు గడిచాయని

తెలియజేశాడు. అంటే 1191 A.D ఫిబ్రవరినాటికి కలియుగం ప్రారంభించి “పదిహేనులక్కల అరవైనిమిదివేల వాలుగురోజులు” - గడిచాయన్నమాట. ఈ జ్యోతిషం ఆధారంగా గ్రహస్తితులనుబట్టి లెక్కావేయగా కలియుగం 18, ఫిబ్రవరి 3102 B.Cకి సరిపోతున్నది. ఇలానే ఆర్యభటీయానికి వ్యాఖ్యావాసిన “ఎల్లాయాచార్యుడు” గోవిం దరస్కామి వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం, భాస్కరాచార్యుల ‘మహాభాస్కరీయం’ పైన చేసిన వ్యాఖ్యానంలో ఇష్టబడిన కాలమూకూడా దీనితో సరిగ్గా సరిపోతున్నది.

ఇంతేగాక ఈయార్యదేవుడు గొప్పజ్యోతిష్టుడు, ఖగోళవేత్త అని తెలుస్తున్నది. ఇతడు ‘ఆర్యభటీయం’ పై వ్యాఖ్యానం వ్రాయడమేగాక వరాహామిహిరాచార్యుల “మహాగ్రంథీయము” పైన వ్యాఖ్యానం, మంజులాచార్యులు వ్రాసిన ‘లఘుమానస’ గ్రంథంపై అలానే సృథిం హాపతి వ్రాసిన ‘జ్ఞాతకపద్ధతి’ పై వ్యాఖ్యానం, భాస్కరాచార్యుల మహాభాస్కరీయం పైన గోవిందాచార్యులుకు వివరణ వ్రాసినట్లు కూడా తెలుస్తున్నది.

ఈతడు తిరుచునాపల్లి జిల్లా, తంజావూరుకు దగ్గరగావున్న ‘గంగయ్యకొండ చోళపురం’ అనే గ్రామానికి చెందిన వాడనీ, విధువగోత్ర బ్రాహ్మణుడనీ చారిత్రకంగా బుజువు అవుతున్నది. దీన్ని బట్టి ఖగోళ శాస్త్రంలో నిష్టాతులైన జ్యోతిష్టుల శాస్త్రారంవల్ల కూడా కలియుగారంభంమహారతంలో వర్ణించిన గ్రస్తితులలో వెనుక అధ్యాయల్లో గుణించిన కలియుగ ప్రారంభశకం లెక్క సరిగ్గా రోజులతోసహి సరిపోతున్నది.

మహాభారతకాలం -- వ్యాపుని కాలవిష్టయం :-

శ్రీకృష్ణపుడు వ్యాపుని సమకాలికుడని తెలుస్తున్నది!

శ్రీకృష్ణవిర్యాణం -- కలియుగప్రారంభం :-

మౌసిలపర్వం, త్రీపర్వంలో గాంధారి ఇచ్చిన శాపం -- ఈ

దినివల్ల మనకి, పొండవులు చారిత్రక వ్యక్తులని నిరూపించ రెందుసందర్భాలలో యివ్వబడిన ఈ క్రంది శ్లోకాల ఆధారంగా భారతయుద్ధం ముగిసిన 36 - వ సంవత్సరములో శ్రీకృష్ణనిర్మాణం జరిగిందని రూఢి అవుతున్నది.

“షట్టీంశే త్వదాతతో వర్షే వృష్టినామనయో మహావ్

అవ్యోవ్యం ముపలైష్టైస్తు, నిజఘ్నః కాలచేదితః”

మౌసల (2-12)

గాంధారిశాపం:-

“యస్యాత్ పరస్పర్ ఫ్లుంతో జ్ఞాతయః కురుపొండవాః

ఉపేక్షితాష్టై గోవింద తున్యాత్ జ్ఞాతీన్ వధిష్యసి

త్వమష్యవస్తితే వర్షే షట్టీంశే మధుసూదన

.....నిధనం సమవాహ్యానిసి”

--శ్రీ పర్వతం(43-43)

“షట్టీంశే త్వధ సంప్రాష్టై వర్షే కౌరవనందన

దదరి, విపరీతాని నిమిత్తాని యుధిష్ఠిరా”

--మౌసల(2-2)

ప్రైశోకాల ఆధారంగా భారతయుద్ధం పరిసమాప్తి సమయంలో గాంధారి శ్రీకృష్ణని వినాశాన్ని 36 - వ సంవత్సరంలో జరుగగలదని శపించిందని తెలిపే శ్రీపర్వంలోనే ప్రమాణశ్లోకము, ఆ తరువాత మౌసలపర్వంలో యాదవులకు భారతయుద్ధానంతరం, 36 - వ సంవత్సరం రాగానే -- దుర్మిమిత్రాలు కనిపించినపని ఆశ్లోకం తెలుపుతున్నది! అలానే ధర్మరాజుకు కూడా విపరీత దుర్మిమిత్రాలు యుద్ధం ముగిసిన తరువాత 36 - వ సంవత్సరంలో గోచరించాయని తెలిపే శ్లోకమూ, పై మూడు శ్లోకాలవల్ల ఏకవాక్యతగా శ్రీకృష్ణని

నిర్వాణం మహాభారతయుద్ధం ముగిసిన 36 - వ సా
జరిగిందని తెలుసున్నది!

అంటే పై శోకాలలో చెప్పబడిన 36 - వ సంవత్సరం
ఎక్కుదనుండి లెళ్ళ పెట్టాలి? అన్న ప్రత్య ఉదయస్తుంది! ఇది గ్రహం
నడతలను గణితం చేయడం ఎలాగో, జ్యోతిశాస్త్ర సిద్ధాంతపరమైన
(Astronomical Science) పైన్న క్రమశిష్టాల తెలిసినవారికి కష్టంకాదు.
కానీ మనవరిత్ర పరిశోధకులు, సంస్కృత సాహిత్యపరిశోధకులు
ఎక్కువభాగం ఇలాంటి పరిజ్ఞానం లేనివారే! వీళ్ళకు కేవలం
సంవత్సరాలను లెక్కించుకోవటం - అనగా కూడికలు, తీసివేతలూ
తప్ప అంతకంటే ఇంక ఏమీ రానివారికి -- తెలియాలంటే ఏమిటి
దారి? ఎన్ని సంవత్సరాల క్రితం శ్రీకృష్ణనిర్వాణం జరిగిందయ్యా?
అంటే--

భాగవతంలో చివరిదైన “ద్వాదశస్కూందములో” శ్రీశకమోగీం
ద్రుదు పరీక్షిత్తుకు జరగబోయే భవిష్యత్తు, రాగల రాజులు,
వారిపరిపాలనా కాలము వివరాలతోసహ స్ఫురింగా వర్ణించాడు!
అంతేకాదు, రాజులపేర్లు, వారి పరిపాలనా కాలాన్ని సంవత్సరాలతో
సహి ఇచ్చాడు.

కలియుగప్రారంభం శ్రీకృష్ణనిర్వాణంతో జరిగింది గనుక, శ్రీకృ
ష్ణుడు, మహామృద్ఘనోరీ మనదేశాన్ని దండయాత్ర చేసిన 1193 A.D.
మంచి 42 95 సంవత్సరాల వెనుక అనగా 3102 B.Cలో నిర్వాణం
చెందాడనీ, ఆరోజే కలియుగం ప్రారంభకాలమని తెలుస్తున్నది. ఇది
ఎవరికైనా తెలిసే మొద్దు లెక్కలలో జరిగే కూడికలూ, తీసివేతల
వ్యపచోరం!

కలియుగప్రారంభంనాటి -- గ్రహాస్తీతులు :-

శ్రీమద్భాగవతం “సరిగ్గా ఏరోజైతే శ్రీకృష్ణనిర్వాణం జరిగిందో
ఆరోజే కలియుగం ప్రారంభమైందనీ” చెప్పడంవల్ల, కృష్ణనిర్వాణం
ప్రమాధినామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాద్యమికి సరియైన 18-2-3102

B.C.నాడు జరిగిందని అదేరోజు కలియుగం కూడా ఆరంభమైనట్లు తెలుస్తున్నది!

ఆ లెక్క ఇప్పటి కాలెండర్ లెక్కలలో సరిపోతున్నది. కలియుగ ప్రారంభానికి అన్నిగ్రహాలు మేషరాశిలో ప్రారంభస్తానంలో చేరి వున్నాయని శ్రీధరవ్యాఖ్యలో, భారత, భాగవతపురాణాలలో కలియుగ ప్రారంభగణితం గురించి చెప్పినపుడు పేర్కొన్నారు. అందులో వ్యాఖ్యానకారుడు-

“పర్యగ్రహమోగే హి యుగం”

అని పేర్కొన్నాడు. అనగా సూర్యచంద్రు, కుజ, బుధ, శుక్ర, గురు, శనిలు ఏకరాశిగతం అయినపుడే యుగం ప్రారంభిస్తుందని తెలుస్తున్నది! ఖగోళగణితం ఆధారంగా వెనక్కి లెక్కవేస్తే కలియుగప్రారంభానికి ఏర్పడే గ్రహస్థితి -- ఇలా అన్ని గ్రహాలూ మేషరాశిలో చేరటంవల్ల ఏర్పడుతున్నదా? అన్న ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు! దీనికి విదేశి ఖగోళశాస్త్రజ్ఞులైన లాక్ష్మీ, మైయర్, బెంటీ, విలియంబైరీ, అనే ఆధునిక సైన్సపరిశోధకులు గణితంచేశారు!

కలియుగారంభము :-

18-2-3102 B.C.న 2గంటల 27వీల 30 సెకన్డుకు అర్థరాత్రి
(ఉజ్జయిసీ కాలమానంప్రకారం)

కలియుగ ప్రారంభం దినం ఆచైముకున్నగ్రహస్థితి: -

పరుప గ్రహము	గ్రహస్ఫుటము	గ్రహస్ఫుటము
సం	(సిద్ధత శిరోపణి ప్రకారం)	(అర్యసిద్ధాంతం ప్రకారం)

1.	సూర్యుడు	$0^{\circ} 0' 0''$
(మేషం ప్రథమబిందువు)	$0^{\circ} 0' 0''$	$0^{\circ} 0' 0''$
2.	చందుడు	$0^{\circ} 0' 0''$	$0^{\circ} 0' 0''$	$0^{\circ} 0' 48''$
3.	కుజుడు	$29^{\circ} 3' 50''$
(మీవరాశి విషర చిందుపు)	$0^{\circ} 0' 0''$	$29^{\circ} 14' 28''$

4.	బృహస్పతి	$29^{\circ} 27' 36''$	$27^{\circ} 7' 120''$	$27^{\circ} 2' 53''$
	(సురుదు)			
5.	శని	$27^{\circ} 46' 34''$	$0^{\circ} 0' 0''$	$28^{\circ} 57' 22''$
				(మీనరాశి చివట)
6.	బుధుడు	$27^{\circ} 24' 29''$	$21^{\circ} 26' 36''$	$21^{\circ} 17' 17''$
7.	శుక్రుడు	$28^{\circ} 42' 14.0''$	$27^{\circ} 7' 12''$	$26^{\circ} 58' 34''$

పైగొసుట్టుటములో గ్రహాలన్నీ మేషపూరంభ బిందువునందు సరాసరి గమనం ప్రకారం 2 రోజుల 6 గంటల 28 నిమిషాల 39 పెకనకు సరిగ్గా గణితం చేయబడింది!

దీనినిబట్టి చూడగా వ్యాసమహర్షి చారిత్రకమైన వ్యక్తి అని ఆయన క్రీస్తుపూర్వ 32 శతాబ్దాలకు పూర్వంవాడని తేలుతున్నది! అంతేగాక ఈయన శ్రీకృష్ణనికి సమకాలికుడని అంటే శ్రీకృష్ణ నిర్వాణం అయిన తరువాత కూడా జీవించివున్నాడని -- శ్రీకృష్ణని జ్నానం 19- జూలై, 3228 B.C.నాడు జరిగిందని, అంతకుపూర్వమే వ్యాసమహర్షి జననం జరిగివుండాలని గపించవచ్చు! అయితే వ్యాసమహర్షి కనీసం 200సంవత్సరములకు పైబడ్డ వయస్సు కలవాడని, పై లేక్కలము బట్టి తేలుతుంది కదా -- ఇది నమ్మకమైన విషయమేనా? అని సందేహం ఈనాటి అర్థాయమస్తునైన మనలో చాలామందికి కలగడం సహజమే! కొద్దిగా కొన్ని శతాబ్దాల వెనక్కి వెళ్ళితే 200 ఏళ్ళు పైన జీవించినవాళ్ళు కోకొలలు! ఇంకా మీకు నమ్మకం కలగాలంటే ఇటీవల రష్యాలో జనాభాలెక్కలలో ఇప్పటికే 195 ఏళ్ళు పైనవాళ్ళు 200 ఏళ్ళవారు ఏంతమందివున్నారో తెలిపే ఆశ్చర్యకరమైన సాక్షం మీముందుంచుతాను!

ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్(Indian Express) ప్రఖ్యాతమైన దినపత్రిక! దీంటోని వార్తలు మీరందరూ నమ్ముతారు! ఈ సంచికలోని సంపాదకియం 21-12-1980న వ్రాసిన ఈక్రింది వాక్యాలు మనకు

కష్ట తెరిపించాలి!

సంపాదకీయంలో వాక్యాలు ఈక్కింద చూచిస్తున్నాను!

According to one Report, Published in these columns as far back as 1968, there were then between 3000,000 and 4000,00 people in the world who were centenarians, and about 1000,000 of these were infact in India. The report states that a man called Seyyed, Abou, Taleb Mousani "who lives in the far forest of Marodasht, Iran was then said to be 195 years old. He was also stated during the long course of his life to have married 26 women! Given his age, this is believable, except that his youngest wife is said to be 107 years old! If Mr. Mousani is still alive he will be 207 years old! and his wife would be 119!! Good Luck and may happy returns, to then both! Not everyone is like Hasanbin Penghuler Yusuff, who according to the peng star in January 1972 had begotten his first child at the age of 137! This way according to his identity Card."

—“Methuselah and Others” from
Tho Editorial, standard
(Indian Express 21-12-1980)

వ్యాసని జ్ఞానసముద్రం -- ।

పొర్లమి వచ్చినప్పుడల్లా సముద్రం పాలవంటి తెల్లటి నురగతో పొంగి పొర్లిపోతుంది! అలానే ఒక మహానుభావుని జననంతో జ్ఞానం అనే వారిథి పొంగుతుంది. పొంగి తన తెల్లసి విజ్ఞానపు అలలతో జ్ఞానతరంగాల్ని ఎత్తివచ్చి, ఈ విశాలవిశ్వమంతా నింపేస్తుంది.

చంద్రుడు సముద్రాన్ని సృష్టించడు! దాన్ని పొంగిస్తాడు అంతే! అలాగే వ్యాసుడుకూడా వేదాన్ని సృష్టించలేదు. అందులోని విజ్ఞానసాగరాన్ని జగత్తుంతా పొంగించాడు అంతే! సరిగ్గా అలానే జరిగింది. ప్రపంచంలో వ్యాసమహర్షి అవతరించటంతో! అపోరమైన జ్ఞాన సముద్రం, ఎన్నో యుగయుగాలనాటి విజ్ఞానం ఒక్కసారిగా వ్యసితం చేయబడింది. వేదాలలోనూ ఉపనిషత్తులలో పురాణాలలో నిండిన విజ్ఞానమంతా సముద్రంలా, పాలకదలిలా పొంగి విశ్వమంతా

వ్యాపించింది చంద్రోదయంలో లాగే!

అయితే పొంగిన ఈ “జ్ఞానసముద్రం” ఏమిటి? అంటే వ్యాసుని అవతారంలో ప్రపంచమంలూ పొంగిన వేదవిజ్ఞానం ఏమిటి? అన్న అనేక ప్రశ్నలుకూడా ఉదయస్తాయి సహజంగానే. ఆజ్ఞానసముద్రం ఎటువంటిదో దానిలో ఎన్నిశాస్త్రాలూ సైన్సలూ ఇమిడివున్నాయో, అన్నిటినీ వ్యాసమహర్షి మనకోసం ఎలాగ పరిరక్షించి ఇచ్చాడో అదంతా యక్కడే తెలుసుకుందాం! ఇందులో మొదటిది ‘వేదవిజ్ఞానం. ఈ వేదవిజ్ఞానం అంటే ఏమిటో ఈ యువతరంవారికి దాదాపు ఏమీ తెలియదు! అదేమిటో ముందు చూద్దాం!

వేదంకంటె ప్రాచీనం :

మనలో చాలామంది వేదం అన్ని శాస్త్రాలకూ అన్ని ఇతిహాసాలకూ మొదటిదని, అనుకుంటారు. ఇది నిజంకాదు! ఇలాఅంటే ఆశ్వర్యంగా వుంటుందికదూ! అఖును. రీనికో కారణం వున్నది. ఇప్పుడు మనం చదువుకునేవాటిలోకల్లా ప్రాచీనమైనవి నాలుగు వేదాలుగదా! నిజమే! కాని ఇవి నాలుగూ వేదవ్యాస మహర్షి వేదాలను విభజించియచ్చిన కాలంనాటివే! అంతకంటే ముందునుంచీ ప్రపంచంలో ఈ కనపడే, సృష్టి -- జరిగిన కాలంకంటే పురాతనమైన ఒక ప్రాచీనమైన - విశ్వచరిత్ర(Universal History) వుండేది, అని వేదాలను విభాగించిన వ్యాసమహర్షియే ఒప్పుకున్నాడు “మత్స్యపురాణం” లో!

యుగాల - గతచరిత్ర :-

ఈ “విశ్వచరిత్ర” అంటే, కేవలం ఈనాడు ‘హిష్టరీ’ (History) గా మనం చదువుకునే కొద్దిపాటికాలం - దెండువేలో, నాలు గువేలో-- సంవత్సరాల రాజుల అవినీతికథల లిప్పుగాదు. “చరిత్ర” అంటే, మానవజాతి ప్రాచీన చరిత్ర “మనుషు” ఎలాగ మానవజాతి

అంతా గడచిన ప్రశ్నయంలో మునిగి పోయి, నశించిన సమయంలో సష్ట్వవిజ్ఞానాన్ని నశించకుండా దాచి, తిరిగి ఈక్రొత్త మానవజాతి వచ్చింతర్వాత దాన్ని అందరికీ యిచ్చి దేన్ని చదివిస్తాడో -- ఆచరిత అన్నమాట!

ఇది పురాతనం అయినదీ, వేదకంటే ప్రాచీనమైందీ అని, దీన్నిగురించి వ్యాసుడెందుకు ఖ్రాశాడో ఇష్టుదర్శిమౌతుంది. ఇది పురాతనం అయినది కనుక “పురాణం” అనిపేరు! ఈరోజు మనం చదువుకునే అష్టాదశ (పద్మనిమిది) పురాణాలూ, దేనిలోంచి పుట్టాయో; వ్యాసుని తండ్రి అయిన పరాశరుడు ఆదివిష్ణుపురాణాన్ని దేన్ని అనుసరించి ఖ్రాశాడో అంతకన్న ముందుగా ప్రతి “ద్వాపరయుగం” లోనూ గతించిన వ్యాసులు (వీరు 27 --మంది) ఏ “ఆదిపురాణం” ను ఆధారంగా ‘విశ్వచరిత్ర’ ను, తయారుచేశారో అది వేదంకన్న ప్రాచీనం! ఇదే, వ్యాసుని జ్ఞాన సముద్రం, అంటే!

అందుకే అన్నాను, వ్యాసుడు జ్ఞానసముద్రాన్ని పొంగించాడని, చందునిలాగ! సృష్టించలేదు - అదే “ఆదిపురాణం.”

పటే దీనిలోని విషయం ఏమిటి? దీన్ని నశించిపోకుండా మనకు ప్రశ్నయాలను దాటి రక్కించి మనకి అందించే పరమగురువులు ఎవరు? ఈ సిద్ధులపని ఏమిటి అంటే, కొన్ని రహస్యాలు యిక్కడ చెప్పుక తప్పదు.

ప్రాచీన రహస్య విజ్ఞానమే “పురాణం” :

ఈ భూమీద మానవజాతి పుట్టి, కొన్ని కోట్లసంవత్సరాలయింది. అనాదిగా మానవుడు సంపాదించిన విజ్ఞానమంతా యుద్ధాల వల్లా, జలప్రశయాలవల్లా, భూకంపాల దుండగుల ఘాతుక చర్యలవల్లా ఎన్నో గ్రంథాలూ భాండాగారాలూ తగులబడిపోయినప్పటికీ, అందులోని అతి ముఖ్యమైన రహస్యవిజ్ఞానం ప్రపంచంలో ఏదోళకమూల దాచబడి రక్కింపబడుతూనే వున్నది. అలా రక్కించబట్టే మళ్ళీ ఈ ప్రశ్నయాల

అనంతరం మానవుడు జంతుదశలోకి జారిపోకుండా రక్షిస్తున్నది
కూడా ఈవిజ్ఞానమే!

ఈ వేదశాస్త్రాతిపోసాలు అనేక కల్యాంతరాలనుంచీ వస్తూన్నవే.
అయినా, అనాదులే ఐనా ప్రతి మహాయుగంలోనూ, కలియుగంలో
కొంతభాగం గతించేసరికి, అన్నీ తిరిగి అంతర్భీతమై పోతున్నాయి!
మట్టి అవసరమైనపుడు, తిరిగి మహార్షులవల్ల అవి ప్రచారములోనికి
వస్తున్నవి.

శ్లో. యుగాంతే ఘ్రాణీతావ్ వేదావ్ సేతిపోసావ్ మహార్షుయః |

లేభిరే తపసాపూర్వం అనుజ్ఞాతాః స్వయంభువా |

వేదవిద్వేద భగవావ్ వేదాంగాని బృహస్పతిః|

భాగ్వతో నీతిశాస్త్రంతు జగాద జగతోహితం |

గాంధర్వో నారదో వేద, భరద్వాజో ధనుధ్రీహాం |

దేవర్షిచరితం గాగ్యః కృష్ణాతేయశిక్షిత్పికం |

న్యాయశాస్త్రాణ్యవేకాని లైప్రైద్వక్తాని వాదిథిః ||

(భారత శాంతిపర్వం 210. అధ్యా॥

తా. “యుగాంతములో, అంతర్భీతమయిన, వేదశాస్త్ర ఇతిపో
సాదులను, అనేకులుమహార్షులు, తపస్సుచేసి బ్రహ్మ అనుగ్రహంతో
సంపాదించారు. వీటిలో, వేదవేత్తయగు బృహస్పతి వేదాంగములనూ,
శుక్రాచార్యుడు నీతిశాస్త్రమునూ, నారదమహార్షి గాంధర్వ వేదమునూ,
భరద్వాజమహార్షి ధనుద్వేదమునూ, దేవర్షుల చరిత్రను గాగ్యాడను
మహార్షి, వైద్యశాస్త్రము కృష్ణ ఆత్మేయుడున్ను, తర్వాశాస్త్రములు,
మొదలగు వాటిని ఇంకా అనేకులు, లోకహితంకోసం చెప్పారు.”

అయితే, ఇలా రహస్యంగా విజ్ఞానాన్ని రక్షించడం మనం
అనుకున్నట్లు, అచ్చుపుస్తకాల రూపంలోనూ లైబ్రరీ (Library)ల
చూపంలోనూ సాహిత్యగ్రంథాల రూపంలో ఉన్నదికాదు. ఇది కేవలం
కొన్నివేల సంవర్ధాలకే సరిపోతుంది.

కాని కోట్ల, సంవత్సరాలలో భూగోళంలో జరిగే కొలదీ మార్పులూ, దేశాల ఆకారాలలో కలిగే మార్పులూ, నదులూ భూభండాలూ, పర్వతాలు, వాతావరణంలో మార్పులూ ఇలాంటి మార్పులలో దేశాలకి దేశాలే సముద్రంలో మునిగి పోయి మటుమాయం అయిన ప్రశయాలు భూమీద ఎన్నో గతించిపోయాయి.

ఇలాంటివెన్నో యానాటి సైన్యకూడా గుర్తించింది. ఇలా .50,000 సంవత్సరాలకితం “అట్లాంటిస్” (Atlantis) అనే ఒక పెద్ద భూభండం మునిగిపోయినట్లు ప్లాటో (Plato) వ్రాసింది యదార్థమని “వెలికోవిప్పీగ్” (Velikovsky)వంటి యానాటి పోవియట రష్యాలోని వైజ్ఞానిక పరిశోధకులు కూడా తేల్చారు! ఇలాంటి మహా ప్రశయాల్లో దేశాలకిదేశాలే మారిపోయి భాగోళిక మార్పులలో వేలాది, లక్షలాది జీవులు నశిస్తాయి. అలాటి “ప్రశయాల” నుంచి నశించకుండా విచిత్రంగా రక్కింపబడిన ఈ రహస్య విజ్ఞానాన్ని జాగ్త్రగా మనకి అందించే మహావ్యక్తులు కొందరున్నారు. వీరే పరమగురువులు -- లేక సిద్ధ మునిమండలి!

వీళ్ళు మనలాంటి సామాన్య “మానవులు” కారు. అనేక జన్మలు తపస్సుచేసి ‘సిద్ధి’ ఏనాడో సంపాదించినవారు. మన పురాణాలలో “సిద్ధపురుషులు” లేక “చిరంజీవులు” అని చెప్పబడే వ్యక్తులు వీళ్ళే ! వీరు అనంతమైన ఈ రహస్యవిజ్ఞానాన్ని మనస్సుతోనే ‘ధారణ’ చేసి పుస్తకాలూ, రాగిరేకులూ వంటివెన్నో నాశనం అయినా కాలిపోకుండా తామే అదృశ్యంఅయి జరిగిన ప్రశయాల గాథమ చూచి, యథాతథంగా వ్రాసిన రహస్య చరిత్ర --ఇంకా యిప్పటికీ హిమాలయ గుహలలో దాచివుంచారు !! దీన్ని చూసిన వీశ్వాత్ములు కూడా* చాలామంది మనకాలంలోనే వున్నారు.

రష్యముయోగి “గుర్జీఫ్” (Gurdjieff); రష్యన్యమోగినీ సిద్ధరాలు పన “బ్లావెట్స్ గ్” (Blavatsky) యింకా ప్రపంచ భవిష్యత్తును దర్శించి ముందే వ్రాసిన “కిరో” (Cheiro) వంటి వారు చాలమంది చూచిన

కాబట్టి ఇలాంటి ఆది గ్రంథం, (The Old Book) ఈ విశ్వచరిత్రని అంతా తెలిపేది వోకటి -- యానాటి మన “వేదాలు” పుట్టక ముందునించే వున్నదని తేలుతున్నది. దీనికి “పురాణం” అని పేరు. (మనం ఎరుగున్న 18 పురాణాలు కాటు) ఇదే మానవ విజ్ఞానానికి “ఆదిమగ్రంథం”, పురాతన “విశ్వచరిత్ర”. దీన్ని ప్రాచీన బుధుషాలందరూకూడా ఎరుగుదురు. అంటే వేదాలలోని మంత్రాలలో వరించిన “దీర్ఘతమసుదు” “నారాయణముడు” అత్రి, అంగిరసుదూరా వంటి వైదికబుషులూ-పురాణాలు ఖ్రాసిన వ్యాసమహార్షి తండ్రియైన పరాశరుదూ, కూడా యిలాంటి ఆది ‘పురాణాన్ని’ స్వయంగా ఎరుగున్నట్టూ అది వేదాలకన్న ప్రాచీనమైందనీ ఇతర పురాణాలు కూడా సాక్ష్యమిస్తున్నాయనీ, మనలో చాలామందికి తెలియదు.

ఇది మారుకోట్లశ్లోక సంఖ్యకలది. దీనితర్వాతనే వేదాలు ఉత్పత్తి అయినాయి. ఈవిషయం “మత్స్యపురాణం”లో యిలా వున్నది.

శ్లో | “పురాణం” సర్వశాస్త్రాణం ప్రథమం బ్రహ్మాణాప్ర్స్తుతం
నిత్యం శబ్దమయం పుణ్యం శతకోటి ప్రవిష్టరం
అవంతరం చ వక్తేర్భో వేదాష్టప్య వివిధతాః --
మత్స్యపురాణం

కాని వేదవ్యాస మహార్షి ఈ నాటుగువేదాలూ తాను విభజించక ముందు ఒకే వేదంగా ఉండివుండటమే గాకుండా ఈ వేదాన్నిసంహిత కంటే అతిప్రాచీనమైన “పురాణ” ఒక్కటే గ్రంథంగా ఫుండెదంటూ నొక్కి ‘పురాణ మేకమేహాసీత్’ అంటూ నారదపురాణాలో మళ్ళీ ఇలా వివరించారు:

సాక్ష్యం వున్నది. గ్రంథవిష్టర భీతిచే వేషాలు వాదిలి వేషున్నాను ఇని నా గ్రంథం “మనదేశం-- మహసంప్రూతి” (USECFI) చూడవచ్చు. దీన్ని గురించిన వివరాలు, “మహాముఖ మోగమండలి” “పరమగురువుగా వ్యాపమహార్షి” -- అన్న తర్వాతి ఆధ్యాయాలలో ఇష్టబడింది.

పురాణ మేకమేవాసీత్, పర్వతల్యేషు మానద
చతుర్వ్యగ్రస్య బీజం చ, శతకోటి ప్రవిష్టరం”

-- నారద. I. 92-22

చాలామంది పండితులు ఈనాదు వేదంకంటే ప్రాచీనమైన ఒక
‘పురాణం’ వుండేదంటే కూడా విశ్వసించలేరు! అందుకని వారు
పైశ్లోకాన్ని ఎవరో చేర్చిన -- ‘ప్రభీష్ట’ శ్లోకంకింద భావించవచ్చు! కానీ
వ్యాసమహర్షి ఇదే మాటను అనేకచోట్ల మళ్ళీమళ్ళీ నొక్కిచెప్పారు
ఇతర పురాణాలలో సంపీతం కూడా!

ఉదాహరణకు ఆయన ‘స్వాంద పురాణం’లో ఒక్కటే ప్రాచీనమైన
పురాణం వుండేదని “ఏక మేవ పురాహ్యసీత్” అని నొక్కిచెప్పిన
ఈక్కింది శ్లోకం గమనావ్యాపు :

ఏకమేవ పురాహ్యసీత్, బ్రహ్మందం శతకోటి ధా
తతో అష్టాదశధా కృత్యా వేదవ్యాపో యుగేయుగే
స్వాందం (72-8)

అని, తానేగాదు. ఇలా ప్రతి మహాయుగంలోనూ వచ్చిన
వేదవ్యాసులందరూ ఈశాశ్వతమైన ‘పురాణాన్నే’ తపస్సులో దర్శించి
పద్మనిమిదిగా విభాగించి వ్రాశారని తెలిపేందుకు -- ‘వేదవ్యాపో
యుగే యుగే’ అన్నారు నిస్సందేహంగా!! పైశ్లోకంలో ‘బ్రహ్మందం’
అంటే ఇప్పటి బ్రహ్మంద పురాణం కాదని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు!
ఒక బ్రహ్మందమైన పురాణం ఏకైకమైనది అనగా ఈ యావత్
బ్రహ్మందవిషయాలను తెలిపేది అని అర్థమని శ్లోకంలోని తర్వాత
పాదంలో ‘తతో అష్టాదశధా కృత్యా’ (దానినే పద్మనిమిది పురాణాలుగా
విభజించి) అనటంవల్ల ఈ బ్రహ్మంద పురాణమంటే ఈనాటి
పద్మనిమిది పురాణాలకీ ప్రాచీన మాత్రక అని అర్థం. ఇదే నారద
పురాణంలో కూడా ఇలా తిరిగి వివరించారు:

“బ్రహ్మండం యచ్చతురక్తం పురాణం యేన
పత్యతే తదేతస్య గదితమధా అష్టాదశధా పృథవీ”

ఇదే “ఆది పురాణము” -- లేక ఆద్యమైన ‘పురాణ సంహిత’గా
ఆకాశంలో శబ్దస్వరూపంగా నిత్యమైనదీ, అది సాక్షాత్ బ్రహ్మమంచి
పుట్టినది -- అని వ్యాపమహారి సప్తంగా మత్స్యి, వాయు, పద్మ
మార్గందేయ భవిష్యపురాణాలలో అన్నింటిలోనూ వివరించాడు,
ఒకే శ్లోకం ద్వారా! *

వేదము ఒక్కటి :

ప్రాచీన కాలమైన ఆదికాలంలో వేదాలు యానాటికిమల్లే కాకుండా
“వేదము” ఒక్కటిగానే వుండేదని తెలుస్తున్నది. ఇలాంటి “ఆది
మవేదాన్ని” ఛందోబద్ధం చేసి సామాన్య ప్రజలందరి ఉపయోగార్థం
మంత్రాలుగా అంగిరసుడనే ముని, చేశాడు. అందుకే దీనిని “అంగిరస”
మనే పేరుతో పిలిచేవాడు. దీనికి “సంగ్రహ చాందపము” లేక
“అధర్యము” అనికూడా నామాంతరములున్నాయి. ఇది చాలామంది
వేరపండితులుగూడా ఎరుగరు.

వేదవిభాగము - వేదవ్యాపుడు :-

మిగిలినదంతా కలిసి, ఏకంగా “వేదం” అని అవిభక్తంగానే

* “పురాణం పర్వతాస్త్రాణం ప్రథమం బ్రహ్మాణాప్యుతం.

నిత్యం శశిమయం పుణ్యం శతకోటి ప్రవిష్టరం,

అనంతరంచ వక్త్రేభ్యోవేదాస్తప్య విన్నితా:”

అని బ్రహ్మ (161-27): పద్మ (ప)ప్రశ్ని. 1-45): మత్స్య(53,3) వాయు
(1-44) : మార్గందేయ (45-20) పురాణాలు అంగికరించాయి.

పుండిపోయింది. వ్యాసమహర్షి యి వేదాన్నే ఆధ్యయనం చేశాడు. ఈయన, తన అధ్యయనం పూర్తికాగానే ఒక్కసారిగా, ఏకాకారంలో పున్న వేదాన్ని ఆమూలాగ్రం పరిశీలించాడు సమగ్ర దృష్టితో, అప్యుడాయనకేమి కనిపించిదంటే వేదంలోని మంత్రభాగాలూ, బుఖ్యలూ అన్ని కలిసిపోయి చిందరవందరగా ఒక క్రమం ప్రకారం లేవని! కొన్నికొన్ని ఒక్కొక్క బుఫిరగ్గర పడిపున్నాయి! వేరే దేశంలో కొన్నిప్రాంతాలలో కొన్నిబుఖ్యలు ప్రచారంలో పున్నాయి. మరికొన్ని దేశంలో అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఇంకొన్ని అసలే మూలబడి బహుళ ప్రచారంలో లేపు, థిలమైపోయే దశలో పున్నాయి. పీటినే 'థిల' మన్నారు!

ఈ అసందర్భాన్ని వేదవ్యాసుడు వెంటనే గుర్తించాడు. వెంటనేగుక సత్యరంగా యి మంత్రాలనూ, బుఖ్యలనూ ఒక్కచోట చేర్చి పోగుచేసి క్రమబద్ధంచేసి వాటి అర్థాన్నిబట్టి, వాటి ఉపయోగాన్నిబట్టి, తీరుగా అమర్పకపోతే, అవి ఒక అదవిలాగ గడిబిడగా అల్లుకు పోయిపుండటమేగాక ఇంకొన్నాళ్ళకు వేదంలో కొన్నిభాగాలు అసలే నామరూపాలు లేకుండా, ప్రచారంలోంచి నశించిపోతాయి -- ప్రజలు వాటిని విస్మరించడం ద్వారా ఏర్పడే ఈ భయంకర పరిష్కారిని చక్కణేయాలంటే యి వేదాన్ని అంతా క్రమబద్ధంగా అమర్చి ఒక తీరుతెన్నా పుండేలా విభజించాలి.

ఇది వేదాలకు అర్థం తెలిసినవాళ్లు తప్ప, ఇతరులు చేయలేరు. ఇంతేగాదు. ఆ మంత్రాలలో వ్యాప్తించబడ్డ విషయాలను దివ్య దృష్టితోగాని, ప్రత్యోక్కానుభూతితోగాని అర్థం చేసుకున్నవాడైతేగాని వాటి ఉపయోగాలను తెలుసుకోలేదు. ఇది సామాన్యాడైన కవి, సాహితీపరుదూ, చేయలేదు కేవలం యోగి మాత్రమే అయిన వ్యక్తివల్ల అయ్యేపనికూడాకాదు. అనేక శాస్త్రాలలో అనుభవంతో కూడిన పరిచయంపుండి "వేదార్థమును" యోగశాస్త్రాభ్యాసంతో రంగరించి, ఆ సమ్మాప్నితో వేదార్థాన్ని గ్రహించి--తద్వారా వాటి

ఉపయోగాన్నిబట్టి ఏమంతాలు గానం చేయడానికి పనికిపస్తాయో వాటిని “సామములు” గానూ, ఏ భాగాలు యాజీక కర్మలయిన క్రతు యజ్ఞ విధులలో ఉపయోగిస్తాయో, వాటిని “యజ్ఞస్వలు” గానూ ఏమంతాలు బుక్టాగాలో, అందులో ఏచి దైవిక మంత్రాలో అన్నదాన్నిబట్టి “బుక్కలు” గానూ విడదీశాదు వ్యాసమహారి! ఇలా ఏర్పడినాయి, సామవేదం, యజ్ఞద్వేరం, (యజ్ఞ + వేదం), బుగ్గేర(బుక్ + వేదము)మూనూ!

ఈవిధంగా వేదానికి ప్రస్తుతరూపం ఏర్పాటు అయింది. ఇదే చతుర్యేద విభాగం. ఇది చేసిన చతుర్యుఖుడే వ్యాసబ్రహ్మ. ఇలా వేదవిర్యులు శాఖాపశాఖలుగా విస్తారంచెయ్యబడి, వ్యాప్తిచెందినాయి. ఈ వ్యాప్తిచెందటానే “వ్యసించడం” అంటారు. వేదములను వ్యసనము చేసినందువల్లనే, కృష్ణదైపొయన మునికి “వేదవ్యాసు” డనే పేరు కలిగింది. ఇది, ద్వారపర్చి యుగాంతానికి జరిగిన విషయం.

ఇప్పుడు మళ్ళీ “కలియుగం” అంతం కాబోతున్న కాలంలో మళ్ళీ ఇదే పరిస్థితి వెలిసింది! ఈనాడు మళ్ళీ యా వేదాలను అభ్యసించేవాళ్లు కరువై దేశంలో కొన్నికొన్ని శాఖలు అసలు చదివేశాశ్చే లేరు. ఆ కారణంగా ఈనాటి వేదపండితులు 1966 లో తిరుపతిలో “వేద రక్షణ సభ”లో శ్రీజగద్దరు కంచికామకోటిస్వామి వారి అధ్యర్థంలో అందరం సమావేశమైనప్పుడీ ఘోరవిపత్తు కళ్కు కట్టినట్లుగా బైటపడింది. కొన్నికొన్ని వేదశాఖలలో కొల్లలుగా దాన్ని అధ్యయనం చేసేవాళ్లన్నారు. ఉదాహరణకు యజ్ఞశ్శాఫీయులు దేశంలో బహుశంగా వున్నారు. ఇక సామవేదం అధ్యయనం చేయగలవాళ్లూ “బుక్టాఖియులూ” అతి తక్కువగా వున్నారు.

కొన్నికొన్ని శాఖలలో ఎక్కుడో ఒకో

ఎ .. ఆ... ఆయట్ట సత్యరమ మనం మేలుకుని అలనాడు వ్యాసమహారి తన శిష్యులకు వేర్చేరు శాఖలు యిచ్చి,

వారిచేత అధ్యయనం చేయించినట్టుగానే -- మళ్ళీ ఈనాడుకూడా అన్నిశాఖల వారినీ అలాగే స్క్రమంగా ఏర్పాటు చెయ్యకపోతే, వేదంలో చాలాభాగం లుప్తమై భిలమై పోతుంది! ఇది యానాడు దేశం గుర్తించినట్టు కనపడుదు.

వ్యాప శిష్యులద్వారా విద్యలప్రచారం :-

ఇలాగ వ్యాపమహారి, సూతుదు ఉపదేశించి, వారిచేత అనేవానికి పురాణాలూ, యుతర శిష్యులకు యుతర భాగాలూ చదివించి, వాటివాటి ఉపయోగంలో వారికి శిక్షణానిచ్చి వాటిని దేశంలో ప్రచారం చేయించి ఆయుభాగాలు పొంపుదాయ రూపంలో శాశ్వతంగా పూతుకుపోయి నిల్చిపోయేలాగ చేశాడు.

ఏ యే శిష్యుడు ఏయే విషయాల్లో శిక్షణపొందాడో, అన్న విషయం వేరేచోట వివరంగా గమనిద్దాం.

వ్యాసని జ్ఞాన సముద్రం--||

వ్యాసమహారీయుక్క జ్ఞానసముద్రమంతా ఇలా పురాణారూపంలో
 18 పాఠులుగా పారిందని గమనించాము. ఇప్పుడు “పురాణం”
 అంటే కేవలం కట్టుకథలనే ఇంగీషు దొరల ఆక్షేపణ ఎంత
 అబద్దమో అసంబద్దమోకూడా గమనిద్దాం. పరిశోధనార్థప్రితో చూస్తే,
 ఈ పురాణాలలో ఎన్నెన్ని వైజ్ఞానిక విషయాలున్నాయో పరిశీలించి,
 వ్యాసగ్రంథితమైన కొన్ని అతిముఖ్యమైన రచనల్ని ఇక్కడ సమీక్షిద్దాము.

ఆది-పురాణం :-

“పురాణం” అంటే ఇక్కడ 18 పురాణాలుగా వ్యాసమహార్షి పరా
 శరమహార్షిచేత వ్రాయబడిన పురాణాలుకావు! ఈ పురాణాలన్నింటికి
 ‘మాతృక’ లేక మూలగ్రంథం ఒకటే ఉండేది. వేదాలకన్నా ప్రాచీన

“పురాణం” ఇది! అందులో అన్నివిషయాలూ కూలంకషంగా అంటే విశ్వం పుట్టుకునుండీ అణువువరకూ గల యావత్ విజ్ఞానం, చరిత్ర, యోగశాస్త్రమూ అంతా -- సంక్షేపించబడిన ఆదిగ్రంథాన్నే “పురాణ -- సంహిత” అంటున్నాము.

ఈ “పురాణ -- సంహిత” వేదాలకంటే నుండుకాలానికి సంబంధించినది. వేదాలకంటే* ప్రాచీనతమమైన ఇలాంటి పురాణ సంహిత ఒకటి, వుందని కూడా చాలామంది వేదపండితులకే తెలియదంటే, ఇక చరిత్రవాసే ప్రాఫునర్కూ, ఇంగీషు చరిత్రను వేదయుగం (“Vedic Age”) పురాణ యుగం (Epic Age) అన్న గోడలతో విభజించి రాసిన విదేశీయుడి చిలక పటుకులు చదువుకుని, దాంతోనే డిగ్రీలు సంపాదించుకున్న చరిత్రకారులకేం తెలుస్తుంది?

ఈ పురాణ సంహిత గురించి శ్రీ ‘హోజ్ఝా’ (R. C Hazra) మహా శయుదు తన “విష్ణుపురాణం” గ్రంథానికి వ్రాసిన తొలిపలుకులో ఈ విధంగా నిరూపించారు:

“అసలు వేదాలకంటేకూడా ప్రాచీనమైన ఇలాంటి “పురాణం” ఒకటి, సంహితగా వుండేదని ఒక ప్రాచీనమైన ప్రమాణంకూడా పున్నది.” అంటూ దానిలోని విషయాల వివరాలుకూడా ఆయన సూచించారు. ఇంతేగాదు, రష్యనుదేశపు మహాయోగినీ సిద్ధరాలూ అయిన “బ్లావెట్సీ స్క్రీన్” సతి (Madame Blavatsky) తాను వ్రాసిన “ప్రాచీన రహస్య విద్య” (Secret Doctrine) అన్న గ్రంథంలో, అనాదిగా హిమాలయ పర్వతాలలో ఆశ్రమాలలో నివసించే సిద్ధ-పురుషు

ఈ పురాణ -- సంహిత ఎన్నివేల యుగాలు, లేక సహస్రాబ్దాల నాటిదో ఈహకతీతం! దీనిలోని విషయమంతా నాగ్రంథం (Wisdom of the Gods) అన్నదానిలోనూ, (Hinduism in the Space Age) లోనూ చూడవచ్చు. (Publication of. USCEFI,)

లవద్దనున్న అతిప్రాచీనమైన “ఆదిమ విజ్ఞానం” గ్రంథాన్నిమాసి, ఆమె ఈ విధంగా ఖ్రాసింది.* “ఆల్విన్-టోగా” శిఖరాల సమీపాన, ఏ తెల్లవాడూ ఇంతవరకూ అదుగుపెట్టని ప్రదేశంలో, ఒక చిన్న కుగ్రామం వుంది. లోతైన లోయలో దాగి! అనులది ఒక గ్రామాల కూటమి అనాలి. ఆశ్రమం అనేకంటే! - అందులో అతిసామాన్యంగా కనిపించే దేవతలం! అందులో ఒక ముసలియోగి లేక “లాహూ” -- దాన్ని కనిపెట్టుకుని వుంటాడు. అక్కడి ప్రజలు ఏమిచెబుతారంటే, ఆ గుడి అదుగునవున్న పాతాళ గుహ క్రింది అరలలో, అపూర్వమూ, అమూల్యమూ అయిన ప్రాచీన గ్రంథాలన్ని వున్నాయంటే, అచి ఈనాటి భీటీషు మ్యాజియంలోకూడా పట్టనన్ని గ్రంథాలు -- రహస్యంగా ఆ గుడికింద నిడ్డిప్పమై వున్నాయి, ఆ యోగి రక్షణలో”
--“ది స్క్రెట్ డాక్ట్రీన్” (P. XXIV)

ఇంతేకాక, హిమాలయాలలో అనేక సంవత్సరాలు బ్రహ్మజ్ఞానం కోసం యోగులూ, సిద్ధులతో జీవితం గడిపిన రఘ్యవ్ యోగినియైన ఈ “బ్రావెట్ స్ట్రీ” - అతిప్రాచీనమైన ఆదిమ “పురాణం” వంటి ప్రాచీన గ్రంథంయొక్క ఉనికిని కూడా, తాను ప్రత్యేకంగా కనుగొన్నట్టు, ఆమె ఖ్రాసిన ఈ “స్క్రెట్ డాక్ట్రీన్” (గుప్తవిజ్ఞానం)

* Along the ridge of Altyn-Toga, whose soil no European foot has ever trodden so far, there exists a certain hamlet, lost in a deep gorge. It is a small cluster of houses rather than a Monastery, with a poor-looking temple in it, with one old Lama, a hermit, lying nearby, watching it! Pilgrims say that the subterranean galleries and halls under it contain a collection of books, the number of which according to the accounts given, is too large to find room even in the British Museum.' - H.P. Blavatsky

అన్న పుస్తకంలోనే, యా క్రింది వాక్యాలు మనలో కొందరికి కనువిష్టు :

“అతిప్రాచీనమైన ఈ ఆదిమగ్రంథం” ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలకూ మూలార్థమైంది. దానినుంచి ఆధారంగా తీసుకునే “కియు--టీ” అన్న మతగ్రంథాలు వ్రాయబడినవి. అంతేగాదు, దీనినుంచి “యూదుల” (Jews) మూల గ్రంథాలయిన “సెఫిరాజె నోటా”, “సెఫర్ ఫేజిరా” అన్న గ్రంథాలకూడా వ్రాయబడినాయి! పొయ్యా జాతిలోని “కబాలా” శాస్త్రపండితులు -- ఈరెండూ ప్రాచీన బైబిలులోని “అబ్రహము” ప్రవక్త వ్రాసినదని చెప్పి మూలగ్రంథమూ -- అంటే ఈనాటి బైబిలుకు ఆధారం “పెంటాటూయ్క” --మొదలైనవన్నీ కూడా తయారైంది ఈ “ఆదిమ” పురాణం (పురాతన) గ్రంథంనుంచే!”*

“The very old Book” is the original work from which the many volumes of Kia-Ti were compiled. Not only this later and the Siphrah Dzenioura but even the Sepher Fezirah !! The work attributed by the Hebrew Kabalists to their patriarch Abraham, the book of “Schi - King” Chinás, primitive Bible. The sacred volumes of the Egyptian Thoth - Hermes, the Puranas in India, and the Chaldean “Book of Numbers” and the penataeuch itself, are all derived from that One, small, parent volume.

The old book, having described Cosmic Evolution and indeed the origin of everything on earth, including physical man, after giving the true history of the First, down to the Fifth (our) Race, goes no further. It stops short at the beginning of the Kali Yuga just 4989 years ago at, the death of Krishna, the bright “Sun” the once living hero and reformer.

ఈ అతిప్రాచీనాతి ప్రాచీనమైన పురాణము, యీ కనిపించే విశ్వంయొక్క పుట్టుక, లేక సృష్టి, దాని పరిణామం గురించి తెలపటమేగాక యునాదు భూమ్యదిసర్వగ్రహ సముద్రాయం - అంటే మానవుడూ, చెట్లూ, వివిధ మానవజాతుల చర్చితంతా యథాతథంగా, జరిగింది జరిగినటువరించి, అంతటితో సమాప్తం అవుతుంది. ఇది సరిగ్గా ఎక్కుడదాకా వచ్చి ఆగిపోతుందంటే ఈ “కలియుగం” శకం 4989 వ సంవత్సరంవరకూ (1889) B.C. -- అంటే ఒకవాడు భూమ్యీద జీవించిన మహాశూరుడూ జ్ఞానీ అయిన శ్రీకృష్ణుడు మరణించి కలి -- ప్రారంభమైన దగ్గర వరకూ వ్యాపించింది ఈ “ఆదిమ పురాణం” -- అంటుంది. బ్లావెట్ స్టీ అనే రఘ్యము యోగిని!*

ఈజాతియొక్క మహాత్తర విజ్ఞానం, వేలాది సంవత్సరాలుగా సిద్ధపురుషులూ, మహాశులూ -- మానవజాతికి పరమగురువులూ (Masters) ఐన ఆదిపురుషుల రక్షణలో గుప్తపరచిన విజ్ఞానం గురించి, అంతావ్యాసి, చివరికామె తన గ్రంథంలో, ఇంకా ఇలా అన్నది:

“రానున్న ఇరవయ్యవ శతాబ్దంలో, బహుశః నాకంటే, ఈ మహాత్తర కార్యానికి బాగా తగివున్న వ్యక్తిని అన్నివిధాలా అర్థుడయిన ఉత్తమశిష్యుడిని మానవ జాతికి, కడసారిగా అనంత విజ్ఞానపు గనివంటి గుప్తప్రిద్యయొక్క ఉనికిని బుజువుచేసే నిమిత్తం, ప్రత్యుఛ ఆధారాలు

* In Century the Twentieth, some disciple more informed and far better fitted, may be sent by the Masters of Wisdom to give final and irrefutable proofs that there exists, a Science, called Gupta Vidya: and that, like the once mysterious sources of the Nile, the source of all Religions and philosophies now known to the World, has been for many ages forgotten and lost to men, but is at last found" (The Secret Doctrine P XXX)

చూచేందుకు, పంపిస్తారు.”

“ఏదైతే అనాదిగా మానవజాతిలోని అన్ని మతాల వెనుకా, అనేక వేదాంతశాఖల అడుగునా, ప్రపంచానికి తెలిసిన అన్ని సిద్ధాంతాలకి మూలంగా, ప్రహాహించే జీవన స్రవంతివంటి ఆ గుప్తవిద్య, రఘస్యవిజ్ఞానం, ఒకనాడు మానవజాతి అందరూ ఏకోదరులవలే పొందిన సాత్ము -- తర్వాత వేరుపడి పోగోట్లుకున్నది -- మళ్ళీ ఈనాడు దౌరికిందని బుజువవుతుంది.”

మరో విషయం కూడా గమనించదగ్గది. ప్రపంచభ్యాతిపొందిన జ్యోతిష్ముదూ బ్రిటీషువాడైన “కౌంట్ లూయిం హ్యూమన్” లేక “కీరో” కూడా (Count Louis Hamon or Cheiro) తాను ప్రపంచంలోని “అతి రఘస్య విజ్ఞానం” గురించి చేసిన అన్వేషణలో హిమాలయాలలోని సిద్ధపురుషులవద్ద, అతి గుప్తంగా దాచబడిన “అదిమ విజ్ఞాన గ్రంథం” ఒకటి మానస సరోవరం దగ్గిర చూచాననీ, అది మానవ చర్చాంతో చేసిన పేటిలమీద కాలం చెరపలేని ఒక రంగు సిరాతో -- వ్రాయబడిపున్నదనీ, అందులోని, అనేక విషయాలకి జ్యోతిషానికి సంబంధించిన పుటులను తాను చూచాననీ-- ప్రపంచాన్ని ఉరూ తలూగించే తన జోస్యం ఆ “బ్రాహ్మణులు” తనకు ప్రసాదించిన విజ్ఞానంలోనిదేననీ వ్రాశాడు - ఆయన “ఆత్మకథ”లో!

ఇటువంటి అతిప్రాచీనమైనదీ మానవజాతికందరకూ మొదటి విజ్ఞాన భిక్షుపెట్టిన - “అదిపురాణం” గురించి, ఇంకా కొన్ని అంశాలు మాత్రం మనకీనాడు తెలుస్తున్నాయి. అవి యేవంటే:

1. యా భూమీద మొదట మానవజాతి ఎలా సృష్టి అయిందన్న రఘస్యగాథను యా ఆదిగ్రంథం తెలుపుతుంది. అది యా నాటికీ “సైన్య”కు లొంగని గడ్డుసమస్యే! యానాటి శాస్త్రజ్ఞులు కనీ వినీ ఎరుగని అతి ప్రాచీన చరిత్ర అంతా కూడా యథాతథంగా వర్ణించబడిపుంది ఈ “అదిమ పురాణం”లో.

2. యూ భూమీద జరిగిన, ప్రతయం గురించి - ఒకటి గాదు ఇలాగ “భూమి చరిత్ర” లో చాలాసార్లు “ప్రతయాలు” జరిగాయి -- అందులో భూమియొక్క ధృవాలు(poles) దేశాలవిభాగాలే ఎలా పూర్తిగా మారిపోయామో అదంతా ఆశ్చర్యంగా కళ్ళకు కట్టినట్టు వరించబడివుంది! ఈగాథ సంక్షిప్తంగా ఒక టిబెట్టుయోగి “లామా” లోబ్సాంగ్ రాంపా(Lobsang Rampa) ప్రాసిన గ్రంథంలో వ్యక్తిగతిగా అది ఈనాదు మనమందరం కూడా చదవచ్చు “Doctor From Lhasa” -- అన్న ఆయన గ్రంథంలో !

ఇందులో టిబెట్టుదేశం సముద్రతీరంగా వుండివున్నవాటి పరిశోధనలతో ఈవిషయాన్ని ధృవపరచి, ఒకనాదు (లక్షల సంవత్సరాల క్రితం) వింధ్యకు ఉత్తరంగా, హిమాలయాలకు దక్కిణంగా, సముద్రంగా వుండేదని కనుగొని, దీనికి “టెథిస్ సముద్రం” (Tethys Sea) అని పేరు పెట్టారు. ఆనాదు వింధ్య సైకిలేవటం, అది సూర్యానికి అడ్డం వస్తే అగ్నస్తుదు దానిని అణచటంవంటి గాథలు కూడా యా కాలంనాటివేవేమో అనిపిస్తుంది. సైన్య కూడా వింధ్య హిమాలయంకన్న ప్రాచీనమని ఇటీవలనే కనుగొన్నది.

3. భూమి తిరుగుడులో, లక్షలాది సంవత్సరాలలో తప్ప, కనపడని మార్పులూ, ‘ధృవం’ (pole) లోని చలనం తద్వార భూభండాల ఉనికిలోనూ, అక్కాంశ రేఖాంశాల్లోనూ భూమీద కలిగిన చలనాలనూ (Changes in Earth's Axis) కళ్ళకు కట్టినట్టు వరిస్తుంది “పురాణం.”

ఉదాహరణకు సంస్కృత భాగవత పురాణంలో ధృవానిలో చిష్టమూర్తి “వీపు 26,000 సధవత్సరాల తర్వాత -- ధృవపదాన్ని చేరుకుని ధృవత్యాన్ని అధిష్టిస్తాపు” అని వరమిచ్చినట్టు వుంది! యానాటి “సైన్య” కూడా ప్రతి 26 -- వేల సంవత్సరాలకి, యింకొక కొత్త నక్కల్తం ఈ ధృవక్కితి (Polar axis) లోకి వస్తుందని ఖగోళ గణితంలో ఇటీవలే కనుకొన్న వైజ్ఞానిక సత్యా! ఇదే సరిగ్గా

ఆనాటి భాగవత “పురాణం” ధృవచరిత్రలో వుండటం, ఒక నిదర్శనం!

4. వేదకాలంలోని బుషులు, ఈ సృష్టిలో, ప్రపంచం పుట్టుక ఎలాజరిగింది? అన్న ప్రశ్నకి సమాధానంకోసం ఎలాగ పరిశోధనలు చేశారో, అలానే కలియుగం ఆదిలో “వేదవ్యాస మహారి” కూడా ఆలోచించినట్టుగా మహోభారతం ఆదిపర్వంమొదట్లోనీ “సృష్టికుమం” గురించి తెలిపేభాగం వల్లించి చెపుతోంది. కోటాను కోట్ల సంపత్తురాలక్రితం జరిగిన ఈ విశ్వం ఉత్పత్తి, దానికిముందు రోదసిలోని గాథాంధకారం-- ఆ అంతరిక్షంలోని ఆ కటిక చీకటిని చీల్పుకుంటూ, సూర్యుడూ గ్రహాలు పుట్టుడం, భూమి సూర్యుడినించి విడివడి, గట్టిపడటం, నదీ సాగరములు ఉత్పత్తి, ఓషధులూ -- ఆ తర్వాత మూడు యుగాల అనంతరం, జంతు జీవరాసుల పుట్టుకా, ఇదంతా కూడా వ్యాసమహార్షి హిమాలయ పర్వతాలలోని అడవుల మధ్యనున్న ఒక గుహలో యోగసమాధిని పొంది, అందులో దర్శించినట్టుగా భారతంలో ఆయనే వ్రాశాదు అందులో ప్రపంచజననం వ్యధి, ప్రశయాల చరిత్ర (అంటే జరిగింది, జరుగుతున్నదీ, ఇంకా జరుగుచున్నదీ కూడా) వల్లించినదానితో సరిపోతున్నాయి. ఇదే ఆయన పొందిన లఘూర్వ విశ్వానుభూతి !

5. ఇలా యోగసమాధిలో దర్శించిన ఒక “సృష్టి చక్రము” -- అంటే సూర్యుడూ గ్రహాలు భూమీ పుట్టిపెరిగి తయారై దానిమీద జంతువుల పెరుగుదల, మానవ చరిత్ర, రాజులూ రాజ్యాల ఇతిహసం, వ్యాసమహార్షి కొలాసికి జరుగునున్న చరిత్రతో సహి, చివరికి “కల్యాంతా”నికి మళ్ళీ యూ గ్రహాలన్నీ తిరిగి; సూర్యుడిలో ప్రవేశించి లయించిపోయే -- ‘మహాప్రశయం’ దాకా కూడా ఇలా నిత్యం తిరిగే “చక్రం”(కాలం) అంతా యూ పురాణ సంపీతలోని ప్రధానాంశం!! అందులోని రాజులు, యుద్ధాలూ, రాజకీయాలూ అదంతాకూడా ఈ కాలపురుషుని మహానాటకంలో ఒక భాగమే అన్నమాట! అది, “మానవ” అంకం.

6. పై కాలచక్రంలో అధ్యాయాల వంటివి “యుగాలు.” ఈ యుగాలలో ఇటీవల ఆరంభమైన ‘అధునిక’ యుగమే “కలియుగం.” అది జరిగినట్టుగా ఈపురాణాలలో యిచ్చిన తేది 18-2-3102 B.C నాటి గ్రహాస్తితులు లెక్కిస్తే, అది యానాటి సైన్సులైక్కలలో సరిపోవడంచూసి, పొళ్ళాత్ములే ఆశ్చర్యపోయారు.

7. దీన్నిబట్టిచూస్తే యూ “పురాణం” లోని కథావస్తువూ తర్వాత స్వయంగా చూసి వ్యాసమహార్షి సమాధిలో దర్శించి బుజువుచేసిన యో “సృష్టిత్రం” గాథా, మన విశ్వం కథేననీ---ఉఁడోకల్పనగాని, గ్రీకు, రోమన్ వంటి, ఇతరదేశాల కావ్యాలలోని కథలవంటి కల్పనా కథ కాదు. ఇది విజ్ఞానిక -- (Scientific) అనికూడా బుజువప్పతున్నదన్నమాట.

8. ఈ సృష్టి ప్రశ్నయాల మధ్యకాలం చరిత్రలోని “భవిష్యత్తు” ను పైవిధంగా చూసి ఖ్రాయబడిందే “భవిష్యపురాణం” అనికూడా, తేలుతోంది. ఇది అనేకమంది మునులు “నాదీజ్యోతిష్” గ్రంథాలలో ఖ్రాసినట్టుగా -- యథార్థ భవిష్యత్తును దివ్యర్ఘిష్టి (Clairvoyance) తో, చూచి ఖ్రాసిందే.

9. బ్రహ్మందంలో జరిగే చరిత్రని -- అంటే ‘విశ్వం యొక్క ఆత్మకథ’ను సినీమాలోలాగ దర్శిస్తే!, అందులో మధ్య “మానవచరిత్ర” అన్న “అంకం” కూడా అలాటిదే! అంతకుముందు దశలో ప్రకృతి అంతా జలమయం అయిపున్నది, అదియుగం; ఆ తర్వాత పక్షజాతులు, జంతువులూ, తర్వాత వెన్నెముకగల జాతులు పక్షులూ మానవులూ, ఇలా ఒక నాటకంలోని అంకాలలాగ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి రావడం, స్వయంగాచూచిన “సృష్టి” చరిత్రే -- ఈ ఆదిపురాణంలోని కథా వస్తువు! ఇదంతా “గత చరిత్ర”.

10. ఇక, “వర్తమాన చరిత్ర” -- అంటే, వ్యాసమహార్షి మళ్ళీ యూ ప్రాచీన విజ్ఞానమంతా నశించి పోకుండా, మానవజాతి ఉపయోగార్థం

పద్దనిమిది పురాణాలుగా విడివిడిగా వ్రాసిన కాలము! అదే కలియుగం మొదలయ్యే సంధికాలం! అదే విషయం పరాశరమహార్షి వ్రాసిన ‘విష్ణుపురాణం’లో -- అంటే వ్యాసుడు 18-పురాణాలలో విడివిడిగా విషయానునారం పద్దనిమిది కల్పాలలోని చరిత్రంతా వ్రాసినదే -- పద్దనిమిది అంకాలూ ఒకే గ్రంథంగా కలిసివున్న ఒకే గ్రంథంగా “విష్ణుపురాణం” ను వ్రాసిన కాలంకూడా ఆ ద్వాపరయుగం, అంతమై “కలియుగం” ప్రారంభమయ్యే గడప, లేక యుగసంధి కాలమే !

కాబట్టి, పురాణాలు కల్పిత కథా వస్తువులు కాదు. ఇవి ఊహకల్పనలాగ “కావ్యం” గా వ్రాసినవి కాదు! ఈ యుగాలంబే చారిత్రక శకాలని తెలిపేందుకు ఆ బైముకిపుండే గ్రహాస్తీతులిచ్చారు. అటువంటికాలము శ్రీకృష్ణ నిర్వాణం, లేక “కలియుగప్రారంభం” అని -- చెప్పబడే 18-2-3102 B. C. నాటి మైలురాయి! దీనితో అటు ముందరిరాజుల చరిత్రా, ఇటు కలిలోని చారిత్రకాలంలోని విభాగాలూ, రెంటినీ సరిగ్గా విభజించుకుని చారిత్రక కాలాలు తెలుసుకునేందుకు కావలసిన లెక్కలు “భవిష్య పురాణం” లో ప్రతిరాజు పరిపోలనా వివరాలతో విపులంగా ఇచ్చారు. ఇది వివరంగా ‘వ్యాసమహార్షి కాలం’ అన్న అధ్యాయంలో వివరించాను.

పురాణాలలో విశ్వచరిత్ర :-

ఈ ప్రపంచం ఏ విధంగా స్ఫుర్తి అయిందో; అందులోని గ్రహాలోత్తముకు, భూమి ఉద్ధృతము ఈ భూమీద ఖండాలూ, ఆయాదేశాలలోని ప్రజలూ, ప్రపంచంలోని వివిధపర్వతశేఖలూ, నదులూ, పుణ్యకేత్రాలు; లడ్కలాది సంవత్సరాలుగా జరిగిపోయిన మానవ చరిత్రా, అందులో నామరూపాలులేకుండా కాలంలో కలి సిపోయింది పోగా, చరిత్రలో ఇంకా నిలిచివున్న రాజులు, అవతార పురుషులూ యుగధర్మప్రవక్తల వంటి చారిత్రక వ్యక్తులయొక్క ఇతిహాసం, మానవజాతికి వారిచ్చే సందేశమూ ఇలా ఈ విధంగా,

సమీకరించబడిన “విజ్ఞాన సారం” --అంటే చరిత్రవలన మనకితెలిసే గుణపారం (Lessons of History) వంటీ శాస్త్ర విషయమెంతో ఈ పురాణాలలోపున్న కథావస్తువు!

అంతేగాక, ఇది చరిత్ర మధించగా వచ్చినసారం. ఈనాడు మానవుడు చదివినేర్చుకోవలసిన నిత్యజీవితావసరాలైన మహాసత్యాలూ, వాటిని అనుష్టించడంవల్ల మానవుడికీ, మానవ సమాజానికి ఏ విధంగా మేలు చేకూరుతుంది, అన్న విషయంకూడా మన ఈ పురాణాలలోని కథా వస్తువే.

ఈ సారాంశాన్ని విడిచిపెట్టి, పురాణాలను కేవలం ‘మత -- గ్రంథాలుగా’ చిత్రించి అనువదించటంవల్లనే ప్రజలలో ఆ సంస్కృత మూలగ్రంథాలయొక్క నిజస్వరూపంపోయి, వాటిలోని అసలైన విజ్ఞానమంతా అదుగున పడిపోవడం కూడా ఎలా జరిగిందో స్ఫూర్తిలంగా మనకంరదికి తెలుసు! తెలుగులోకి, పురాణాలూ వేదశాస్త్రాల వంటి మహాసాహిత్యాన్ని సరిగ్గా అనువదించకుండా---ఆయా కవులు స్వంతపోకడలు పోయి-- కల్పనలుచేస్తూ; శతాబ్దాల తరబడి ఈతీరున ఇలాగే జరగడంవల్ల ప్రజల్లో చివరికి నాడు, ఈ పురాణాలయొక్క ముఖ్యసందేశం ఏమిటో కూడా ఎవరికి అసలే తెలియకుండా పోయింది! అందుకే పురాణాలు కేవలం “మతగ్రంథాలు” కావని ఈనాడు నేను ఇంతగా నొక్కి చెప్పువలసివస్తున్నది.

ఎందుకంటే, పురాణాలు, మానవజాతియొక్క చరిత్ర! మానవసం స్కృతి యా భూమిధ ఏ విధంగా పరిశామంచెందిందో, కోట్లాది సంవత్సరాలుగా జరిగినవిషయాలూ, అతి ప్రాచీన భౌగోళిక, అగోళ విషయాలు, -- ఇన్ని విషయాలు ప్రపంచంలో ఇక మరేసాహిత్యంలోనూ దొరకని శాస్త్ర విషయాలు ఎన్నో మనకీనాడు ఈ పురాణాలవల్లనే లభిస్తున్నాయి. ఇచ్చి గనుక నశించిపోతే, శాశ్వతంగా, ఈ ప్రాచీనాతి ప్రాచీనమైన మన భూగోళచరిత్రా, దానితో పాటువచ్చిన అంతులేని

విజ్ఞానమంతాకూడా నశించిపోగలదు.

ఈ కారణంచేతనే భారతీయులమైన మనం, ఈనాదు మన పురాణాలను సరిగ్గా అర్థంచేసుకోవటం మన అవసరం! ఇది మనవిధి అయిపున్నది..

వ్యాసని - విచిత్ర రచనా విధానం

వ్యాసమహార్షి మహాభారతాన్ని రచించిన చిత్ర విచిత్రమైన రచనా పద్ధతిని గురించి ఈ అధ్యాయంలో పరిశీలిద్దాము.

వ్యాసమహార్షి రచనావిధానం ఎంతచిత్రమైనదో తెలియాలంటే కేవలం మన మామూలు అనుభవంతో భారత భాగవతాలు చదివితే చాలదు. అలా ఈనాడు చాలమంది తెలుగు భారతాన్ని చదివిదానిమీద ఎన్నో సాహిత్య విమర్శలు కూడా చేస్తూ ఎవరికితోచినట్లు వారి స్వంత అభిప్రాయాలను వ్యక్తంచేయడంకూడా జరుగుతూంది. ఇలా చదివితే ఈ గ్రంథ రచన చేసిన అద్భుతవైఖరి ఏ మాత్రమూ అంతుప్పటిదు.

మామూలు రచయిత కాదు:

దీనికి కారణం వ్యాసుడు మామూలు రచయిత కాదు! కేవలం

తెలివితేటలూ పొండిత్యమూ వున్న సామాన్య రచయితకాదు. ఆయన ఒక మహాయోగి. కేవలం ఈనాటి, యోగసాధకులవంటి యోగిమాత్రమే కాదు; ఆయన పరిపూర్వ సిద్ధుదు! కాదు, సిద్ధపురుషులందరూ కలిపిపనిచేస్తున్న పరమగురుమండలి కాయన పీఠాధిపతి! ఒక పరమ గురువు! ఆ తక్కిన బుటి మండలానికి గురుమూర్తి వ్యాసుదు.

‘పరమ -- గురువం’టే? :

అసలీ -- “పరమగురువంటే” ప్రత్యేకార్థం వున్నది! ‘సిద్ధ -- యోగం’ లో దీనికి సాంకేతిక రహస్య మైన అర్థం వున్నది. అదేమిటో తెలియాలంటే మన కాలంలో ఈ “పరమ -- గురువు”లను హిమాలయాల్లో దర్శించిన రష్యను సిద్ధరాలు అనుభవాలు తెలియాలి. అవేమిటో చూద్దాం :

అమెరికాలో ఒక గదిలో కాగితాలు గుట్టలు గుట్టలుగా పడిపున్నాయి. వాటిముందు “బ్లావెట్టీ గ్రే” కూర్చుని వుంటుంది. అమెకు తన పరమగురువు విధించిన పని విచిత్రమైనది! తన గురుదేవుడు ఎక్కుడో కొన్ని మైళ్ళదూరంలోని టిబెట్టు మంచుకొండలపై తన ఆశమంలో ధ్యానంలో కూర్చుని వున్నారు. తాను ఇక్కడ అమెరికాలో తనగదిలో కూర్చుని శిష్యురాలిగా క్షణకాలం తన గురుదేవుని మూర్తిని భక్తితో ధ్యానించి తనను తాను మరచిపోయింది. అమెకు ఏదో అనిర్వచనియమైన నిద్రమత్తువంటి మైకం అవేశించి, శానెక్కడపుందో తెలియని స్థితిలోపుంది. కలం మాత్రం కాగితంమీద శరవేగంతో రాస్తూ పోతోంది! పేజీలపైన పేజీలు దొర్లపోతున్నాయి. ఆనందంగా తనలోతాను కూనిరాగాలు తీసుకుంటూ “బ్లావెట్టీ గ్రే” రాసుకుపోయింది. ప్రవాహంలాగా రచన సాగిపోతూంది!

సాయంత్రానికి తన బెబులుమీద కుప్పగా పేరుకుపోయిన ఆ కాగితాలను కట్టకట్టి చూస్తే తానే ఆశ్చర్యపోయింది. అందులో

విశేషాలేమీ ఆమెకు అంతుపట్టేవికాపు! అందులో భౌతిక శాస్త్రం, రసాయన శాస్త్రం, ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలు వేదాలు, ఒకటేమిటి అనేకంపున్నాయి.

అంతేగాక అనేక దేశాలలోని మారుమూల తైబరీలలో పుస్తకాలలోని వాక్యాలు -- ఒక్కమాటూ పాల్చాలిపోకుండా, పేజీ నంబర్లతో సహా ఉదహరించబడటం చూసి ఆమెతో సహాచరుదుగా జీవిస్తున్న యోగమిత్రుడు ఆల్కౌట్ (Olcott) దొర ఇప్పా ఉండబట్టలేక అడిగేదు. “యూ గ్రంథాలన్నీ ఎప్పుడు చదివేపు” అన్నివిషయాల మీద అంతులేని పాండిత్యంమాట అలావుంచి - అందులోని వాక్యాలతో సహా ఉదహరించడం ఎలా సాధ్యపడింది అంటూ!

దానికామె ఒక చిరునవ్వు నవ్వేసి ఎదురుగా గోడమీద నిత్యం తన పూజలందుకొంటున్న తన గురుదేవుని చిత్రంవైపు సైగ చేసింది. ఒక్కసారిగా ఆల్కౌట్ దొర నిర్మాంతపోయాడు. గభగభా వచ్చి ఆ చేయులుమీదున్న కాగితాలు తిరగవేశాడు. ఆశ్వర్యం తన కళను తానే నమ్మలేకపోయాడు. ఒక్కొక్క విషయానికి. ఒక్కొక్కశైలి, ఒక్కొక్కశైలికొక్కొక్క దస్తారి ఇదంతా ఏ ఒక్కరూ చెప్పిందిగాని, వ్రాసిందిగాని కాదు. అసలది భ్లావట్టీస్ వ్రాతకాదు, రచనా కాదు. ఆమె చదువు అంతంత మాత్రమే.

క్షణంలో అంశా గ్రహించాడు “ఆల్కౌట్” దొర! టిబెట్లు దేశంలో ధ్యానంలో కూర్చునివున్న పరమగురువులు ఆమె శరీరాన్ని తమ పనిముట్టుగా వాడుకొని “శక్తిపాతం” ద్వారా యోగశక్తితో ఆమె మెదడులోకి - ఆలోచనలు, కరెంటు ప్రవహింపచేసినట్లు వాక్యాలు, పంక్కలు, విషయాలు ధారాపాతంగా ధారపాయ్యటమేకా కుండా ఆమెశరీరాన్ని ఆవేశించి తమ తమ విజ్ఞాన పముద్రాన్ని ఆమె కలం ద్వారా జలపాతంలాగ వెడలగ్రిక్కారు. ఫలితంగా విజ్ఞాన పముద్రంలాంటి మహాత్మర గ్రంథం అదే “పీత్రేట్ డాట్సీస్” (Secret Doctrine) పుస్తకం రూపుదార్శింది -- “పరమగురువుల” --

డైకేషన్‌తో!

ఈఅద్భుత లీలద్వారా పరమగురువుల ఉనికినీ వారి నిర్విరామ కార్యక్రమంలో ఒకేసారి అనేకశరీరాల ద్వారా అనేక చోట్ల వేరేరు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను ఎలాగ నిర్వహిస్తారో - “ఈ బ్లావట్సీస్” గ్రంథరచన జరిగిన తీరుమబట్టి తెలుస్తుంది. వారి విచిత్ర గ్రంథరచనా పద్ధతికూడా తెలుస్తుంది పై అనుభవాలద్వారా.

1897 లో కలియుగంలోని ఆఖరి శతాబ్దం ఆరంభం అవుతోందని ఇలాగే “స్ట్రెక్ట్ డాక్ట్ న్” గ్రంథంప్రాసి ఆతర్హత కూడా యా సిద్ధగురుమండలి సరిగ్గా ఇదే విచిత్ర - రచనావిధానం ద్వారా ఇంకొక పాశ్చాత్య మహిళ “ఏలిస్ బైలీలీ” (Alice Bailey) యొక్క శరీరాన్ని ఉపయోగించి - ఆధ్యాత్మికోపదేశంలో “ఎదు కిరణాలు” (Seven Rays of Initiation) అన్న గ్రంథం కూడా ప్రాశారు, బ్లావట్సీస్ గతించిన అర్థశతాబ్దం తరువాత!!

కనుక పరమ గురువులు పనిచేసేమార్గంలో శిష్యుని మనస్సుద్వారా అతని శరీరము, మెదడూ, అతని అవయవాలనుకూడా పనిముట్టగా వినియోగిస్తూ తాము ఈవిశ్వంలో నడిపించే కార్యక్రమాన్ని వారిద్వారా నిర్వహించ్చారు.

అలా చెయ్యటం సాధ్యమా? అని సందేహం కలగవచ్చి. ఎందు కంటే మనం ఒకే శరీరంలో ఉండగలంకదా! ఈ ఒక్క శరీరంలోనే మన మెదడులో నడిచే ఆలోచనలను ఆడలేముగదా. మన శరీరమే ఒక్కక్రమాటు మనం చెప్పినట్లు వినకుండా ఎదురు తిరుగుతుంది. అనేకసార్లు మన శరీరానికి లొంగిపోయి, బద్ధకం, సీరసం, కామం, ఆవేశం వంటివేళ్లే ఏడిపిస్తాయి. ఈ మన ఒక్క శరీరాన్ని సరిగ్గా నిర్వహించాలంటేనే ఇంత కష్టంకదా? అలాంటిది ఇతరుల శరీరాల నెలా పనిముట్లగా చేసుకుంటారు తమ సంకల్పశక్తికి అని ఆశ్చర్యం కూడా కలుగుతుంది.

దీనికి సమాధానం కొన్ని యోగరహస్యాలు 'యోగ సిద్ధులు' కలిగే విధానం తెలిస్తేగాని తెలియదు. యోగి తన శరీరాన్ని నిర్వమూ, అంటే పెట్టుకొని వుండడు. కన్నంలో నివసించే ఎలుకలాగా సాధారణ మానవుడి శరీరంలో జీవుడు జ్ఞానులో పెట్టబడిన వైదీలా జీవిస్తాడు. అతడు కర్కు బద్దుడు. ఎందుకంటే లాను నిన్న చేసినవి గతమాసం గతసంవత్సరంలో చేసిన అప్పులు యో నెలజీరాన్ని ఎలా కబళించివేసి అతని సంపాదనను అతని చేతికిరాకుండా ఎలా హరించి వేస్తాయో, అలాగే మనంచేసే పనులు, వాటి సంకల్పశక్తి, పనులుగా కాపటానికి కాపలసిన పుణ్యబలమూ, ఏకాగ్రతా, ఓపికా, అంతా ఇందులో చాలాభాగం మన గతకర్కును ఎదుర్కొడంతోనే సరిపోతుంది. ఆ పరిస్థితులు నిన్నటి కర్కు ఘరితమే! అందుకే సిద్ధగురువులు ముందుగా వారి గత కర్కును నశింపచేసికొని, ఆప్రార్బంయుక్త తీవ్రత వారి స్వంతజీవితాన్ని ఫీడించకుండా శుభం చేసుకొన్ని పవిత్రమైన మవస్య, శరీర, అవయవాలు కలిగివుండి, అప్పుడు వాటిలో పనిచేస్తాడుకనుక, వారు సంకల్పించిన పని, వెంటనే జరగడానికటువంటి ఆటంకాలులేకుండా జరిగిపోతుంది. గత కర్కుయేగదా మన సంకల్పాలకు అద్దుపడేది.

ఈ గతకర్కును తగ్గించుకోవడానికి -- రెండే రెందు మార్గాలు! ఒకటి ఆకర్కును అనుభవిస్తూ తోలగించడం. ఇది మనమంతా చేసేపని. కాని ఇందులో ఒక కర్కు అనుభవిస్తూనే ఇంకోకర్కుమళ్ళి చేయడం తప్పని సరిగా జరుగుతూపుంటుంది. అందుచేత దీంట్లో తేలేదెప్పటికి! ఇకపోతే రెండవ పద్ధతి -- ఇది సిద్ధగురువులు ఉపయోగించే పద్ధతి! ఇది వారి శిష్యులకు అతిత్వరలో వారి చెడు కర్కును నివారణాచేసి ఆధ్యాత్మికంగా వారిని తమకు దగ్గరవానినిగా చేయడానికి వినియోగించే 'అనుగ్రహ' విధానం! ఇది చాలా త్వరగా పనిచేస్తుంది!

మనిషిచేసే పనిమీద మనకిపుండే ఆసక్తికి కారణం అందులోని

స్వార్థమే కదా! అందుకని అది తీసివేస్తే చెదు కర్కు నశిస్తుంది!! స్వార్థం అంటే డబ్బు, వస్తువుల లాభమేకాదు, గౌరవం, గర్వం, నలుగురిలోను పలుకుబడి! లేదా ఆధ్యాత్మిక సిద్ధులేవో కలుగుతాయన్న ఆశ. అలా కలిగితే అందరూ మనలను దేవుడిలాగా లేక దేవుడిగా పూజించాలనే రహస్య కోరిక! -- ఇలాంటి వెన్నో కదుపులో అణిగుండి యానాడు సాధువుల్లా, సన్మాసుల్లా, అమృతార్లు, అయ్యార్లువుండి “ఆధ్యాత్మిక” పని చేస్తున్నామనుకునే వారిలోని స్వార్థంకూడా మళ్ళీ చెదుకర్కునే సంపాదించిపెడుతుంది. శిష్యుడి దక్కిణకోసం ఆశపడ్డా, అతడి సేవలు మనకు వుండాలని ఆశపడ్డా, వేలమంది శిష్యులు మనల్ని కొలవాలన్న దురాశకలిగినా, ప్రపంచం మన తెలివిని, ఉపన్యాసశక్తిని వాగ్దోరణినీ, పుస్తకాలు రచించిన మేటి పొండిత్యాన్ని చూచి ముగ్గులుకావాలని మనసు మెచ్చుకోవాలని ఆశపడటంకూడా స్వార్థమే!!! ఇవ్వో ఈ నిస్వార్థకార్యానికి శత్రువులే! ఇలాంటి అనేక రకాల స్వార్థాలమంచి మనస్సు వదిలించుకుంటేగాని నిత్యాచీవితంలో చెదుకర్కుని తప్పించుకోవడం సాధ్యంకాదు! కాబట్టి ఈ పరమ గురువులు శిష్యుడినుంచి మొదటగా యాచించే “గురురక్షణ”, ఈ స్వార్థం! మనయందు మనకుండే సదభిప్రాయం, అభిమానం, అస్త్రివదిలేసి కనుక పనిచేయడం జరిగితే చెదుకర్కునివారణవడం రోజులమీద, వారాల్లో జరుగుతుంది.

ఇది ఒక నిగూఢమయిన సాధనా రహస్యం! మామూలు యోగు లకు అంతుబట్టని పరమగురువుల మార్గంలోని ఆచరణ రహస్యం. అందుకని శిష్యుడి శరీరాన్ని మనస్సును స్యంత అభిప్రాయాలను ఒక్కట్టొక్కట్టే నియ్యాలించడానికి యా పరమగురువులు పెట్టేపద్ధతి సాన-- చెక్కకి చేసే “చిత్రిక” పట్టేటు వంటి మెరుగుపద్ధతి -- పనిచేసే ఘలితం చేసేవాడిది కాదు అన్న నిస్వార్థసేవా మాత్రం! అన్ని కోర్చెలకుగూడు ఆశలకు పుట్టు శరీరమే కనుక దానినే పనిముట్టగా తీసుకుంటారు పరమగురువులు. అలాంటివాడే

వ్యాసమహర్షి! తన పురాణాలను ప్రపంచంలోకి ప్రచరించడం ఈ పద్ధతితో, సంజయునిద్వారా బహిగ్రతంచేయడం జరిగింది.

హిమాలయ పర్వతలోయలలోని రఘుశేయమయిన చెట్లు, పూలు, పండ్లు ఆకులతో కన్నలపండువుగా ఎదిగిన ఆశ్రమంలో నెమళ్ళు, జింకలు, కుందేలు పెల్లలు నిర్భయంగా ఆడుకుంటూ బుఫుల తపస్సులో మెత్తని దూదిపింజలాగా స్వర్యకి సుఖం కలిగించే ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో జీవించే స్థలంలో విశాలమయిన మత్తిచెట్లుక్రింద ఆశీసుడై, మిలమిలా. మెరినే నీలపు మణులవంటి సెలయేళ్ల అలలు శబ్దించేస్తూ రాళ్ళను అభిషేకం చేస్తున్నట్లు దొర్లిపోయే ఆ సదీతీరంలో పచ్చని ఆకులలోనుంచి సూర్యుడు పసుపు, నీలి రంగులై పింజలగొదుగు పట్టినట్లుగా పడే ఆ క్రీనీడలు జలతారుక్రింద సుఖంగా ఆశీసులైన మహామునుల సదస్సులో వారికి ఎదుటగా కార్యాన్వితున్న సూతుని శరీరాన్ని తన పనిముట్టుగా చేసుకొని యావత్యరాణాలూ అతనిద్వారా చెప్పి, అతనిద్వారా తన పురాణ -- సంహితనంలా బహిగ్రతం చేసాడు పరమగురువైన వ్యాసమహర్షి.

అలానే సంజయుడి శరీరాన్నికూడా వ్యాసుడు పనిముట్టుగా చేసుకుని దూరాన తన ఆశ్రమంలో ధ్యానంలో నిమగ్నుడైపుండి, తన మనస్సులోనే తాను ఏదో గొణుక్కుంటున్నట్లుగా ఉచ్చరిస్తున్న మాటలు, ఆలోచనలూ, శ్లోకాలూ, దూరాన జరిగే యుద్ధంలోని దృశ్యాలు, అతడికి ప్రసారంచేస్తూ అతడిద్వారా ఎక్కుడో జరుగుతున్న మహాభారత యుద్ధంలోని సంఘటనలు గుడ్డివాడైనా ధృతరాష్ట్రునికి తెలియజేస్తూ వారిద్దరి సంభాషణానీ మళ్ళీ తాను ఇటు దివ్యదృష్టితో సేకరించి అక్కడి సూతుని మనస్సుద్వారా మహాభారతాన్ని ముఖస్థంగా చెప్పించి తద్వారా తన పనిని పరమగురువుగా లోకహితార్థం నిర్వహించాడు వ్యాసమహర్షి!

ఇది ఎలావుంటుందో మనం ఊహిస్తేనే తెలుస్తుంది. దూరాన

ఎక్కడో యుద్ధం జరుగుతోంది! చ్ఛోనేనలు భారత సేనలపై బాంబులు కురిపిస్తున్నాయి. టిబెట్టు సరిహద్దులో యుద్ధం ముమ్మురంగా సాగపోతోంది. అదంతా చెట్టుకిందా గుట్టలకిందా నక్కిన సైనికులు రేడియోప్రసారాలు చెవులకి పెట్టుకొని మైక్రోఫోన్ల వైపు వివరాల్ని అప్పుడు ఛీలీలోని తమ పై అధికార్కు చేరవేస్తున్నారు. ఇంకోపుక్క పెలివిజనులో వేలాది సెట్టులలో కనిపించే యుద్ధాన్ని ఎవరింట్లోవాళ్ళు చూస్తున్నారు. సమాచారశాఖ ఆఫీసులో ఒకవ్యక్తి కూర్చుని ఈ పెలివిజనులోని బొమ్మలలోదీ, అటు రేడియో ప్రసారాలలో వచ్చిన రహస్యగూఢచారి సమాచారమూ, అటు అధికార్లు ప్రభుత్వంతో చేసే సమాలోచనలోని నిర్దయాలనూ, అన్నికలిపి క్రోడీకరించి వ్రాసిన "మ్యాసు"గా వార్తాప్రతికలో మర్మాదు మనందరమూ చదువుతున్నాం గదా? ఇందులో పెలివిజన్ వంటివాదు సంజయుడు! సూతుడు ప్రతికలవార్తలు క్రోడీకరించేపనిముట్టు! వ్యాసుడు మనసుతో వార్తల్ని పంపగా కాగితంమీద అచ్చులో మనకందించేవాడుగణపతి. ఈ సమాచారం ఏకీకరణంచేసి కథగా దూపాందించినవాడే ఈ వ్యాసుడు. ఇందులో ఎవడుచేసిన పాత్ర ఎంతో ఏమిటో అందులో తనపాత్ర ఏమిటో స్పృష్టింగా తెలిపేలాగా జరిగేయుద్ధాన్ని వ్యాసుడు రాశాడు, వార్తలుగా. అందుకే తను వ్రాసిందానిలో తానే పాత్రధారిగా వస్తాడు. అందరూ ఈ నిర్వహణలో వారివారి పాత్రలు పనిముట్లవలే నిర్వహిస్తారు. వార్తాప్రతిక సిబ్బందిలాగే, ఇది వారి స్వంత పనికాదు. అదివాళ్ళకు ప్రయోజనం, లాభంలేనిపని, నిస్సార్థసేవగా గురు దక్కిణగా చేశారు! తద్వారా వాళ్ళ కర్కుకరిగి నివారణ అయి వాళ్ళ తరించి తమగురువులో భాగంగాలీనమై ఆయన మనస్సు ఇంద్రియాలు శరీరంగా పనిముట్టగా మిగిలిపోతారు - వారి ఆత్మలు ఎప్పుడో వ్యాసునితో లీనమై పోగా ఎప్పుడో ముక్కిపాందిన జీవన్ముక్కలుగా! ఇదే, పరమగురువులు పనిచేసే విధానం ఇదే వారిచే సాధనా మార్గం. అదే వ్యాసమహర్షి శిష్యుల ద్వారా మహర్షి మండలిద్వారా చేసిన సాధన అధ్యాత్మిక ప్రక్రియ ఇదే వ్యాసమహర్షి మహాభారత

రచనచేసిన విచిత్రవిధానం!

సరిగ్గా అదేవిధానంతో పరమగురువులలో అగ్రగణ్యాడైన వేదవ్యాసమహార్షి ఖిఫధంగా తన దివ్యదృష్టితో చూసి, కురుక్షేత్రంలో అక్కడ జరుగుతున్న మహాభారత సంగ్రామాన్ని తానిక్కడ ఆశ్రమంలోనే కూర్చుని యోగసమాధిలో దర్శిస్తూ ఆ పనికి అంతరాయం లేకుండానే ఎదురుగా కూర్చొని శరవేగంతో ప్రాస్తున్న గణపతికి ధారాపాతంగా కవిత్యపటిమ చెడకుండా శ్లోకాలు పుంభానుపుంభాలుగా వర్షిస్తూ అదే సమయంలో ఇంకో ప్రక్క ధృతరాష్ట్రనికి తోడుగా సంజయుడిని కూర్చొబెట్టి, దివ్యదృష్టిని ప్రసాదించిన ఆ సంజయునికి జరిగే యావత్తు యుద్ధమూ ఒక వంక చూపేడుతూనే, అతని నోటిసుండి వెలువడే మాటలు, శ్లోకాలు, వర్ణనల్లోనే, సంజయుని పాతగాజేసి లామవ్రాసే ‘భగవద్గీత’ లోనే అతని శరీరాన్ని ఉపయోగించి ఆశుముగా రచనచెయ్యటం జరిగిందన్న రహస్యం ఎందరికి అంతుపట్టుతుంది? ‘బ్లావెట్స్ గ్రంథాలను ప్రాయించట మేకాక షిరిడీ సాయినాథుడు కూడా తన భక్తుడు హోమార్థంపంతు బాభావరితమ వ్రాయలేని స్తుతిలో ‘నీ చెప్పులు విడుపు’ అందులోకి నేను ప్రవేశించి నీ పని నేనే చేస్తాను” అని లానే ఆగ్రంథం ఎలాపూర్తిచేసారో కూడా తెలుస్తుంది. ఇది పరమగురువులతో సన్నిహిత సంబంధం పుండి వారికి సర్వస్యశరదణాగతిచేసి తన మనస్సులోని ఆలోచనలు వదలివేసి తన మనస్సుతోపాటు శరీరాన్నికూడా ఒక పనిముట్టుగా సమర్పించిన భక్తులకే ఇలాంటి ఆశ్ర్మర్యకరమైన ‘గ్రంథరచన’ అర్థం అవుతుందిగాని మరొకరికి ఎలాగ తెలుస్తుంది! తెలియటానికి కావలసిన అనుభవం ఎక్కుడిది వారికి? తెలియటానికి కావలసిన గురు అనుగ్రహం ప్రసాదించటంతోనే సాధ్యం. అట్టిపూరు ధన్యలు.

అలాగే ఒకప్పుడు శ్రీరఘుమహార్షివారి భక్తులూ శిష్యులూ అయిన ‘కావ్యకంత వశిష్టగణపతి మని’కి ఇదే, జరిగింది. తెల్లవారేలోగా

తాను దీడ్కగా పెట్టుకున్న ‘ఉమాసహస్రం’ పూర్తికావల్సిన గదువు అర్థరాత్రి అయింది. ఎక్కువ వ్యవధిలేదు. అయినవెళ్లి మోనంగా రమణ మహర్షి ముందు మోకరిల్లారు! తన దీనస్తితిని మనస్సులోనే వారికి నివేదించుకుంటూ శ్రీరఘులు ఒక్కసారి నవ్వి ధ్యానస్తితులయినారు. కావ్యకంటుల కలం శరవేగంతో ముందుకుపోతుంది. ఒంటిమీద స్పృహాలేకుండా! అలా ఎంతసేపయిందో ఎవరికీ తెలియదు. తెల్లవారవస్తూవుంటే రమణ మహర్షి కళ్ళుతెరిచి ‘మీదు శోకాలన్నీ సరిగ్గా ప్రాసుకున్నారా?’ అని ప్రశ్నించారు. కావ్యకంటులు త్రుట్లిపడి చక్కితులయ్యారు. అంతకుముందు తాను ప్రాసుకుపోతున్న శోకాలన్నీ ఆశుపుగా భగవానే చెప్పినవని (పెదవి కదల్చకుండా) తెలిపి, ఎట్లకేలకు ఆ సరిగానే ప్రాసుకున్నాని సమాధానం యిచ్చారు కావ్యకంటులు.

అప్పుడు భగవాన్ నవ్వి -- “పైన ఫలానా నంబదు, శ్లోకంలో ఈ పదం తప్పప్రాసుకున్నారు దిద్దుండి!” అని సరిచూపి తప్పులు దిద్దినప్పుడు తన ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు అట్టిది, అద్భుత మహిమగల పరమగురువు పనిచేసే తీరు.

ఇవన్నీ మనస్సులో పెట్టుకొని గనక మనం యోచించితే ఇప్పుడర్థమవుతుంది -- ఇన్ని పురాణాలు యింతమంది మునులను వక్తలుగా పెట్టి, వారిద్వారా ఒక్కసారి తానే రచయితగా వుండి, వ్యాసమహర్షి ఎలాగ్వాశరో, శుకయోగిద్వారా భాగవతం అలానే సూతునిద్వారా భారతం, శతానీకుని ద్వారా భవిష్యపురాణం, వైశంపాయునిద్వారా సకల పురాణ కావ్యసంపదా -- ఇటు, తన ఆశ్రమంలోంచి తాను కదలకుండానే వ్యాసమహర్షి మానవజాతికి ఎలాగ పురాణాలలోని పాత్రలయిన కుంతికి ధర్మజునికి తదితరులకూ మళ్ళీతాను తలచినప్పుడు ఆ తల్లికి దర్శనమిస్తూ తాను ప్రాసే పురాణంలో తానే పాత్రగా గ్రంథకర్తగా, వక్తగా ఎలానిర్వహించాడో!

ఇదే పరమ గురువుగా వ్యాసులవారు ప్రదర్శించిన దివ్యలీల! ఇది

జరిగిన విధానం ఇప్పుడీ జ్ఞానంలో మళ్లీ ఆ పురాణాలు చదివితే మనకి ప్రతి అంశం మెరుపులా తెలుస్తుంది! ఈ రహస్యం తెలిస్తేకాని తెలియదు భారతంలో ఒకే శ్లోకంలో అన్ని పర్వాలూ, ఎందుకారంభం అపుతూయని! అందుకే వ్యాసుడు ప్రతి అధ్యాయంలోనూ మొదటి ప్రార్థన ‘పరమగురుమండలి’కి గురువైన నారాయణ బుషికే ఆ శ్లోకంలోనే చెయ్యటంలోని రహస్య ప్రయోజనం!

పరమగురువులందరి మనస్సులూ వారిశరీరాలూ వారిమండలికి గురువైన నారాయణ బుషికి పనిముట్టు! ఇందరు బుషులూ వారి శరీరాలుగానే పనిచేశారు. తర్వాత వ్యాసమహార్షి కలియుగం ఆదిలో సర్వశాస్త్ర పరిరక్షణకోసం నిర్వహించిన ‘మహాయజ్ఞం’లో సమిధలవంటి వారే ఈ పరమ బుషులు దానికి హోమకుండంలాంటివాడు వ్యాసమహార్షి! ఇందులో వెలిగిన జ్ఞానాగ్నియే వేద విజ్ఞానం. అందుకే వ్యాసమహార్షి ప్రతీ అధ్యాయంలోనూ మొదటగాచేసే ప్రార్థన పరమగురువుల మండలికి ఆది గురువైన నారాయణ బుషిని స్తోత్రం ఒక్కటే చేయడంలోని రహస్యార్థము.

ఈ ప్రార్థనకొక రహస్య ప్రయోజనంకూడా ఉంది. పరమగురువులందరి మనస్సులూ, వారి శరీరాలూ తమ గురుమండలికి ఆది గురువైన నారాయణ మహారికి పనిముట్టు!!! అంటే వారిశరీరాలద్వారా నారాయణ బుషి పనిచేస్తాడు! ఇంతమంది బుషులూ, వారి మనస్సులూ, వారి మనస్సులోంచి వచ్చేమాటలు, చేతలు, అన్నికూడా నారాయణ బుషి సంకల్పానికి పనిముట్టు! వారు మనస్సును గురువునకు అర్పించి స్వంత సంకల్పం లేకుండా పూర్తి శరణాగతిచేసి వ్యక్తిగా తాను గురువులో లయించిపోతాడు. గురు సంకల్పమే శిష్యుడి శరీరంద్వారా ఏకవ్యక్తిగా పనిచేస్తుంది. ఈ విధానాన్నే మళ్లీ భూమిమీద పునరుద్ధరించాడు వ్యాసమహార్షి! ద్వాపర యుగంచివర కలియుగం ప్రారంభంలోని ‘యుగసంభి’ కాలంలో జరిగిన మహాబుషుల సదస్సుద్వారా, ఇలాగ 8,800 మహార్షులు 12 సంవత్సరములపొట్టు

ఒక్కచోటచేరి వారిలోని తపశ్చక్తిని ధారపోసి అందరి మనస్సులూ, అందరిలోని వేదవిజ్ఞానము అందరి బుఫుల పరిశమనూ ఏకాగ్రతలో ఒక్కటిగాచేసి ధారపోశారు - మహాయజ్ఞంలో పుర్ణాపుత్రి సమయంలో ధారపోసిన ఆజ్యధారలాగ! ఈ మహాయజ్ఞంలో సమిధలవంటివారే పరమ బుఫులు!! హాఁమగుండంలాంటి వాడే వ్యాసమహార్షి!! అందులో వెలిగిన జ్ఞానాగ్నియే వేద విజ్ఞానం.

ఎందుకంటే హాఁమగుండంలో మండే సమిధలు వేరెనా, వాటిలోని అగ్ని ఒక్కటే! సమిధలన్నింటినీ కలిపే జ్యోల ఒక్కటిగా వెలిగినట్లు, ఈ మహార్షుల శరీరాలు బైటకి చూడటానికి వేరు వేరుగా ఉన్నా వారి మనస్సులన్నీ ఏకస్తమయి వారి జ్ఞానం అంతా కలిపి ఒకే మనస్సుద్వారా ఒకటే జ్యోలగా వెలుగొందింది! ఈ ఆధ్యాత్మిక జ్యోతియే మహార్షుల జ్ఞానాగ్ని! అదే ఈనాటికి లోకాలను వెలిగించే వెలుగుబాట!

ఈ చీకటి కాలమైన కలియుగం వస్తుందని ముందుగానే గ్రహించి వ్యాసుడు వెలిగించిన అభండదీపమే ఈ ‘మహార్షుల సదస్సు’ దాని వెలుగులోని సన్మని నెరుసులే ఈనాడు మనకి మార్గదర్శకాలుగా నిలిచివున్న వేదాలూ, పురాణాలూ, ఉపనిషత్తులూ, భగవద్గీతా, బ్రహ్మ సూత్రాలూ, యోగశాప్తంవంటి ప్రాచీన విజ్ఞానం అంతా! వాటిని రచించినది ‘విచిత్ర - రచనావిధానం’ ఒక యోగప్రక్రియ! దివ్య -- లీల! అది తెలుసుకోవాలి! తెలుసుకుంటే తరిస్తాము మనంకూడా!!

సృష్టి పరిపాలనలో పరమగురువులు!

ఈ అధ్యాయములో వ్యాసమహార్షి పాత్రను ఒక విచిత్రమైన కోణంపుంచి పరిశీలిద్దాము. అదేమిటంటే ‘పరమ గురువుగా’ యూ భూమీద వ్యాసమహార్షి నిర్వహించిన పాత్ర. అది ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమములోని మానవజాతి పరిణామానికి సంబంధించినది. అంటే పైలోకాల్లో జరిగే ‘దైవనిర్రయం’ ప్రకారము యూ భూమీద జరగవలసిన దానిని పరమగురువుగా ఎలా నిర్వహిస్తాడు అన్న విషయము.

ఎవరీ పరమగురువులు?

ఈ విషయము అర్థం చేసుకోవాలంటే యానాటికి సైన్స్‌స్కెప్ట్,

ప్రాచీన బుషుల యోగశాస్త్రాన్ని కూడా కలిపి అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడే యూ పరమ గురువులు మానవ పరిజ్ఞామములో నిర్వహించే పాత ఏమిటో తెలుస్తుంది. అసలీ 'మానవ పరిజ్ఞామం' అంటే ఏమిటి? ఇది తెలియాలంటే యూ జగత్తుయొక్క పరిజ్ఞామం గురించి తెలియాలి. అప్పుడే యూ జగత్తులో మానవుడుకుడా ఎలా పెరుగుతున్నాడో తెలుస్తుంది.

ఈ జగత్తుయొక్క పరిజ్ఞామం:

ఈ ప్రపంచములో ప్రతి అణువూ 'పరిజ్ఞామం' చెందుతోందని యూనాటి "సైన్స్" (Science) చెబుతోంది. 'రసాయన,' 'భౌతిక' శాస్త్రాలద్వారా! యూ ప్రపంచములో సప్తలోకాలున్నాయని వేదాలు చెబుతున్నాయి. "సైన్స్"కూడా ఏమి చెబుతోందంటే పదార్థంలో భౌతిక పదార్థంకూడ ఏదు కడ్యులలో పరిజ్ఞామం పొందుతోందని! అంటే రాత్ము ఖనిజాలూ, బాగా అట్టదుగుదశలో వున్నాయి - దానిపై దశలో ద్రవరూపములో, అంటే నీళ్ళరూపములోపున్న సృష్టి 'అణుసృష్టి' ఇంకా ఆపైన 'తరంగాల' రూపము (Current Magnetism) లో నున్న 'శక్తి' దానిపైన తెలివిటేటలూ, మనస్సు, ఆపైన ఒక విశ్వచైతన్యమైన "తెలివి" (Universal Intelligence) ఇలా ఒక్కొక్కటే వున్నాయి. ఈ విశ్వంలోపున్న ప్రతిదీ ఇలాగ అదుగునుంచి పైదాకా చూస్తే ఒక క్రమములో వున్నాయి. నిచ్చేనలోని మెట్లలాగ ఇది పదార్థముయొక్క పరిజ్ఞామం:

గ్రహాలు - ఖనిజాలు

ఇలాగ, యావల్సిస్ట్సీ, అరలుగా అమర్పుబడివున్నది. అంటే గ్రహాలు, ఖనిజాలు, జీవులూ అన్ని ఇలా అంతస్తులు క్రింద తీర్చిదిద్దబడి వున్నాయి. ఈ వస్తువులన్నీ కలసి మళ్ళీ మన శరీరముగా ఏర్పడుతుంది. బైటవున్న ఖనిజాల వలన ఎముకలు ద్రవరూపము

రక్తము, బైటపున్న 'కరెంటు' (Electricity) వల్ల "ప్రాణం," కదలికా, 'ఆకాశం' (Space) వల్ల మనస్సు, ఆలోచనలూ ఏర్పడుతున్నాయి. అంటే ప్రపంచములో "పదార్థం" ఉనికిలో ఎన్ని పొరలున్నాయో అవన్నీ కలిసి, మనిషిగా తయారోమున్నాడు. దేనిలో మనిషి తయారపుతున్నాడో ఆ మనిషిలో అన్ని పొరలూ వున్నాయి. ఆలోచించే మనస్సు దగ్గరనుంచి ప్రపంచములో తయారైన 'ఆలోచించని' ఎముకలూ, జడ పదార్థమూ, అన్ని పైనుండి, అంటే పరబ్రహ్మముండి "శక్తి"గా క్రిందకు దిగేటప్పదు ఆ నిచ్చేనలో 'మెట్లుగా' అన్ని అవసరమే! ఈ జగత్తులోని పదార్థం ఇలాంటి మెట్లు మెట్లుగా గ్రహాలుగా అవతరించి, మనుష్యులుగా అవతరించి, ఇది క్రిందకి దిగివచ్చి శక్తి (Energy) ని పదార్థముగా (Matter) అంచెలుగా క్రిందకి అవతరణము జరిగే మెట్లు, "పదార్థ పరిణామం" (Evolution of Matter)లోని దశలు.

అంటే ఈ జగత్తును సృష్టించిన 'శక్తి' లేక విశ్వచైతన్యము, పైనుంచి క్రిందకు దిగేటప్పదూ లానే ఈ ప్రపంచములోని అనేక వస్తువుల రూపాన్ని ధరించి మెట్లుమెట్లుగా ఈ జీవరాసుల శరీరములో దిగటము జరిగింది. ఆ తర్వాత నిర్జీవముగా కనపడేరాళ్ళు, అనిజాలు, ధాతువుల రూపము ధరించిన ఈ జగత్పదార్థం ప్రాణాలుగా పెరిగి శరీరాలను నిర్మించుకున్నది. ఇలాగ తను నిర్మించుకొన్న శరీరాలలోనే లాను ప్రాణముగా ప్రవేశించి మనస్సుగా ఆలోచనలను రేపి, ఆత్మగా ఈ అంతటినీ అర్థము చేసుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది కూడా ఈ జగత్తుయొక్క పరిణామమే.

పదార్థమే ప్రాణంతో 'కదలితే' చెట్లుగా రూపాందుతున్నాయి! ఆ పదార్థమే మనస్సుతో కలిసి జంతువులుగా ఏర్పడుతున్నది. అలానే 'ఆలోచించే - పదార్థమే' మానవుడుగా ఏర్పడి తనను లాను తెలుసుకొన్న పదార్థమే మానవునికన్న పై మెట్లుగా వున్నది. ఇది ఒక నిచ్చేన. ఈ నిచ్చేనలో మెట్లుమెట్లుగా ప్రాణాలూ, చెట్లు, జంతువులు, మానవులుగా ఏర్పడి ఉన్నాయి. ఇది జగత్పరిణామము.

ఇలా ఏర్పడిన సృష్టికమమలో అటు జడపదార్థానికి - ఇటు ఆలోచించే 'మనస్సుకూ' మధ్యలో కొంత భాగీ వున్నది. పరిణామంలో కొంత 'ఎడం' పదార్థానికి మనస్సుకి ఉన్నరన్నమాట. ఈ జగత్తులో ఒకగపోనికి రెండో గ్రహానికి మధ్యన సంభంధము (Connection) వుంటుంది. ఇవన్నీ ఒక ప్రాణం గలిగిన యంత్రం లాంటివి (Organism) యో “ప్రాణికేంద్రమే” సూర్యునికి అధిష్టతియై సూర్యుని లోపల వుండే “సిద్ధపురుషుడు” అతడే సూర్యంతర్పుర్తి.

యో సిద్ధపురుషులుకూడా వ్యక్తులేనని చెప్పాను. ఎందుకంటే వారికికూడా “ప్రాణం” వుంటుంది, “అత్మ” వుంటుంది; మనస్సు వుంటుంది. అయితే వారి “మనస్సు” మనమనస్సుకంటే, వారి ప్రాణం మన ప్రాణం కంటే కొన్ని కోట్లరెట్ల ఎక్కువ శక్తి (Power) కలిగి వుంటాయి. అలాగే, వాళ్ళ శరీరములో ఉద్ఘవమౌతున్న శక్తి “కటంటు” లాగ వారి ఆధినములో తిరిగే గ్రహాలకు, శక్తినిచ్చి “ప్రాణాన్నిచ్చి” ఆ గ్రహాలను నడిపిస్తోంది! ఈ గ్రహాలుకూడా జీవించే వున్నాయి. గ్రహాలోనిది నిర్దీషమైన పదార్థము (Matter) కాదు, మనమనుకున్నట్లుగా కాకుండా వీటికి ప్రాణము వుంది. వీటికి “ఆయువు” వుండుంది. నిర్దీషమైన గ్రహాము ఇంకాక గ్రహాన్ని ఢీకొని, వంద సంవత్సరాలలో నాశనమై పోతుంది ఇదే గ్రహాల ప్రశయం!

అలా కదలిక గలిగి తన చుట్టూ తాను తిరిగే “పరిభ్రమణం” (spinning) కలిగి వున్నవే - “జీవించి వున్న గ్రహాలు! అలా కాక నిర్దీషమైన వాటికి ఒక్క “భ్రమణం” (Revolution) అంటే సూర్యుని చుట్టూ తిరగటము మాత్రమే వుంటుంది. తనచుట్టూ తాను తిరగదు. చంద్రునికి దారాపు పరిభ్రమణము లేదు. అలా నిర్దీషమైన గ్రహాము మీదవున్న ప్రాణకోటి నశించిపోతుంది. అలా కొన్ని సృష్టులు నశింపు అయ్యాక ఆ గ్రహాము “మహాప్రశయం”లో పూర్తిగా నశించి పోతుంది. అలాంటివి మన సూర్యుని చుట్టూ కొన్ని తిరుగుతున్నాయి. ఇప్పటికే పూర్వపు తమ ప్రశయాలకి గుర్తుగా!

ఇవే “ఆస్టరోయిడ్స్” (Asteroids) లేక “గ్రహశకలాలు” అని బ్రద్దతై ఏనాడో ముక్కలక్కింద పగిలి, ఆ తునకలే ఆకాశములో ఇంకా తేలుతున్నాయి! చంద్రుడు దాదాపు నిజీవమై వున్నాడన్నాము. ఈ చంద్రుడు భూమికి దూడలాంటివాడు. భూమినుండి వచ్చే “శక్తిని” తీసుకొని ఆ శక్తితో తనచట్టూ తాను తిరగడము ప్రారంభిస్తే అలా కొంత కాలానికి చంద్రగోళం పెరిగి భూగోళమంత అవుతుంది అక్కడి ఉష్ణమూ (Temperature) దానివల్ల పెరుగుతుంది. వాతావరణము కూడా మారుతుంది. దాంతో ఈ భూమి వేగము తగ్గిపోయి, భూమి ఆయుఃప్రమాణం అయిపోయి, ఇక్కడేమో ప్రశయము వస్తుంది. అక్కడ “స్ప్రెట్స్” ప్రారంభమవుతుంది. ఇక్కడ ప్రశయము!! ఇలా ఒక గ్రహము యొక్క పరిణామము మరొక గ్రహముయొక్క నిర్మాణము రెండూకూడా చేస్తుంటారు - ఈ “లోకపాలకవర్గం” ఈ ప్రశయము సంభవించినప్పుడు ఇక్కడి జీపుల్ని అక్కడికి మారుస్తుంటాడు. ఇదీ వారిపని.

ఈ “లోకపాలకవర్గం”లోని పరమ గురువుల సంకల్పంవల్లనే యో గ్రహాలు ప్రతి యుగానికి వేగం మార్చి తదనుగుణముగా తిరుగుతుంటాయి. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వాళ్ళు తమ సంకల్పబలముతో ఒక గ్రహాన్ని పేల్చివేయగల్లుతారు. జీవించియున్న గ్రహాలలో మధ్య ‘అగ్ని’ (Lava) వుంటుంది. అది లేకపోతే ఒక సీసం ముద్దలాగ చల్లబడి ‘నిజీవం’ అయిపోగానే, ఆ గ్రహము మీదవున్న గ్రహాధిపతియైన “సిద్ధపురుషుడు” తన సంకలముతో దాన్ని పేల్చివేస్తాడు మన భూమికి ఇతర గ్రహాలనుండి వచ్చే ‘శక్తి’ ఉత్తర ధృవంనుండి దిగి ప్రవేశించి అది దక్కణ ధృవం ద్వారా బయటకు వస్తుంది. ఆ శక్తినే వ్యతిరేకముగా ‘కనెక్షన్’(connection) చేస్తే దానితోనే భూమి ప్రేలిపోతుంది - కరెంటులో “పూజ్జ” పోయి ‘Short - circuit’ అయినట్లుగా.

ఇలాగ ఈ “లోకపాలకవర్గం” యో స్ప్రెట్స్ నడవదం కోసము

మరో గోళము నుండి భూగోళానికి, భూగోళాన్నండి మానవజాతికి, మానవజాతిలో ఎవరి శరీరాలైతే రెడీగా, పవిత్రముగా వుంటాయో వారి శరీరాల్లో నుంచి యూ భగవచ్ఛక్తిని “కరెంటు”లా ప్రవహించేందుకు దారులేర్పురుస్తుంటారు. ఆకుతీస్తే లోపల యూనెలు ఎలా వుంటాయో, అలాగే మానవజాతిలో కూడా అందరూ మానవులే అయినష్టటికి, “యూనెల్లాంటీ” వ్యక్తులు కొందరుంటారు. వీళ్ళే “సాధకులు”* ఈ సాధకులు శరీరానికి ఒక గొప్ప ప్రయోజనము. ఒక రాగిలీగి కరెంటు తీగగా ఒక light వెలిగించదానికి ఎలా ఉపయోగపడుతుందో అలానే వీరు మానవజాతి కథ్యాణానికి శరీరాలతో ఉపయోగపడ్డారు. వీరి ‘శరీరాల’ ద్వారా లోకపాలకులు యూ మానవజాతి బ్రతకడానికి నిలవడానికి, వృధి కావడానికి కావలసిన “ఆధ్యాత్మిక శక్తి” ప్రసారము చేస్తారు!

ఇటువంటి సాధకులు తమ స్వంత ఆలోచనలు లేనివారై వుండాలి. లేకపోతే యూ శక్తి ప్రసారానికి వారి స్వంత ఆలోచనలు అడ్డు పడి ప్రసారము అంతరాయం (Communication gap) ఏర్పడుతుంది. ఆలోచనలను స్తుంభింపచేసిన వీరి మనస్సుమండి ఆ సిద్ధపురుషులు ప్రసారము చేసే శక్తి ఒక వల (network) (కేంద వెలువదుతుంది. అప్పుడు అటువంటి వ్యక్తిద్వారా ఇతరులకు రోగాలు తగ్గించవచ్చు. ఎంతటి జ్ఞానాన్నేనా కలిగించవచ్చు. కాని సాధకుడిది కౌదాశక్తి, ఆ శక్తిని గురువులు అతని శరీరాన్ని పనిముట్టగా చేసుకుని ప్రసరింపచేస్తారు.

విశ్వములో యూ లోకపాలకవర్గంపని ఎలాంటిదంటే - శరీరంలో గుండె, ఎలాగైతే రక్తాశాల ద్వారా, రక్తాన్ని అన్ని అవయవాలకీ సరఫరా చేస్తాందో, అలాగే సాధకులు తమ శరీరాల ద్వారా

* ఇక్కడ “సాధకులు” ‘శిష్యులు’ భక్తులూ అనే మాటలకు ప్రయోకమైన అర్థము వున్నది! మామూలు మాటలతో అందరూ వాడే సాధకులనిగాదు అర్థం : సిద్ధులు - యోగపరిభాషలో అర్థం చేసుకోవాలి?

ఈ ప్రాణశక్తిని, ఆధ్యాత్మిక శక్తినీ ధారబోసి, పంపుచేసి తద్వార లోకల్యాణం నిత్యము చేస్తుపుంటారు. అలా వాళ్ళిచ్చే శక్తిని ప్రసారము చెయ్యటము ద్వారానే సాధకుడు తరిస్తాడు! శరీరంలోంచి ప్రసారమయ్యేది “శక్తి” గనక, దానివల్ల సాధ్యము కానిదంటూ ఏమీలేదు.

ఇది లోకపాలకవర్గం యొక్క కార్యము. ఇక పరమగురు మండలి ఈ లోకపాలకవర్గములో ఒక శాఖ. పూర్వయుగాలలో మనషులు సిద్ధపురుషులూ, దిక్షాలకులు, సాధ్యులు మొదలైన దేవతాంశకల వ్యక్తులు కలిగిన ఒక ‘పరిపాలకవర్గమే’ ఈ లోకపాలకవర్గం. సరిగ్గా చెప్పాలంటే మన శరీరాన్ని జీవించి ఉండేలాగ చేయడానికి మన శరీరములోని అవయవాలు ఎలా పనిచేస్తున్నాయో - సరిగ్గా అలా పనిచేసేవారే ఈ ప్రపంచ పరిపాలనము నడిపించే “లోకపాలకవర్గము” మన మనస్సు మనము చేసే ప్రతి పనిని మనలోపలనుంచే ఎలాగ నిగ్రహించి “కంట్రోల్” (control) చేస్తున్నదో అలాగ మానవజాతిని నడిపించేవారు ఈ “పరమగురు మండలి”!

అంటే ఈ జగత్తులో పనిచేసే “అవయవాల” వంటివారు లోక పాలకవర్గము అయితే, యీ జగత్తును నడిపే అంతఃకరణ, లేక “మనస్సు” వంటి వారు పరమ గురువులు, యీ పరమగురు మండలికి గురుస్థానమే “వ్యాపారికం”. పరమగురు మండలికి అధ్యక్షుడైన వ్యాసుని శరీరములోంచి అంతర్యామియైన నారాయణ బుషి పనిచేస్తాడు. యీ రఘుస్య విధానము అంతా మహామునుల యోగ మండలి” లోనూ ఇంకా ఇతర చోట్లా వివరించబడింది.

యీ పరమ గురువులు పదార్థముపైన పరిపూర్ణ సిద్ధిని సాధించిన వారు. దూరమూ, కాలమూ వీరికి అడ్డు రాలేవు. అంతెందుకు? పదార్థమే పీరి శరీరాలను అడ్డులేదు. ఉదాహరణకు ఒక పర్వతములోంచి యీ పక్కనుంచి ఆపక్కకు నడిచి పోగలరు - పొగమంచులోంచి మనము నడచినట్టు సినిమా తెరపైన బొమ్మలలోని యుద్ధాలు, బాంబులు,

ప్సుదు అవతారమూర్తియని తెలిపి, ఆయన నిర్యాణము ఎలా జరిగిందో వ్యాపించబడ్డది. జీవించి ఉండగానే ముక్కుడైన శుకయోగి పరీక్షత్తునకు భాగవతమంతా ఉపదేశించి, చివరికి నిర్యాణము పొందిన విధానమూ, భీష్ముని స్వచ్ఛంద మరణమూలాంటే సన్నివేశాలెన్నో వ్యాపించబడలేదు? వ్యాసమహర్షి గ్రంథ కర్తృగమక ఆయన నిర్యాణము ఆయన గ్రంథాలలో ఎలావుంటుంది అనుకోవచ్చు. కానీ ఈనాటి భారత భాగవతాలలో అనేక విషయాలు వ్యాసుని శిష్యులు ఆ పురాణాలను అధ్యయనం చేసి, జనమేజయుని సర్వయాగ సమయములోనూ, అలాగే సూతుడు శౌనకాది మహర్షులతో వైమిశార్యణాంలోనూ చెప్పిన మాటలలోనైనా వ్యాసుని నిర్యాణము గురించి ఎలా జరిగిందో తెలపలేదు. వ్యాసుని జననము చెప్పినట్టుగా దీనికో నిగూఢమైన కారణము ఉన్నది. ఎందుకంచే వ్యాసుడు చిరంజీవి.

ఇది అశ్వత్థామ బ్రహ్మోత్సం ఉపసంహరించుకోలేని సన్నివేశములో * వ్యాపించబడింది. అటు వ్యాసుడు, ఇటు అశ్వత్థామా కలియుగాంతం వరకు ఎలాగ “చిరంజీవులు” గా ప్రచ్చన్న వేషాలతో భూమ్యైద సంచరిస్తూ ఉంటారో అన్నవిషయం, వీరిలో వ్యాసుడు అశ్వత్థామా, కాక ఇంకా మార్గందేయుని వంటి కొంతమంది “చిరంజీవులు” కూడా ఉన్నారా? వారి గురించిన యోగరహస్యాలూ సిద్ధపురుషుల మార్గము గురించిన అనేక ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలు ఏమీ తెలియని, సామాన్య ప్రజానికానికి ఇది అంతుపట్టదు. అందుకే వచ్చేఅధ్యాయంలో అసాధారణ మైన ఈ ఆధ్యాత్మిక దృక్కుణము నుంచి వ్యాసమహర్షి పొత్తను పరిశీలిద్దాం.

* “శాపంతో చిరంజీవులు” అన్న ఆధ్యాయం చూడు

వేదధర్మ సముద్ధరణ హిందూమతరక్తణ

వేదము-భగవానుని విజ్ఞానమయ ‘శరీరం

బుప్పు దేవుని నాలుగు ముఖములనుండి ఉద్ధవించిన “ఓంకారమే”
‘శత్రుబిప్పు’ యగు ప్రజావము! ఒకే ప్రజావమునుండి బహిర్ముఖమైన
విజ్ఞానము ఒక సర్పిల్ వలే, వృత్తమునుండి ఉద్ధవించినది చతు
ర్పు ఖము అనబడే ఇటుక (ఇష్టకము=ఇటుక) (Brick) గా ఏర్పడి
ఇటు “జ్యోమెట్రీ” (Geometry) అనబడే వేదశాస్త్రమైన ‘శుల్ఘము’
నకూ, అటు ఖగోళశాస్త్రమనబడే జ్యోతిషమునకూ, ఆ తరువాత
సర్వ వేదవిజ్ఞానమునకు ఆధారమైన ప్రధమమైన విజ్ఞాన స్వరూపమై ఇప్పుడు

మనం చదువుకునే వేదములు, వేదాంగములు, బ్రాహ్మణములు, శిక్ష, వ్యాకరణ, జ్యోతిష, ఆయుర్వేద, యోగశాస్త్రములు, ఇతిహాస పురాణములుగా ఏర్పడి బ్రహ్మమండి ఉద్ధవించాయని వేదవ్యాసమహర్షి దర్శించాడు తన తపస్సుతో!!

‘అది విజ్ఞాన మాతృక! దీనిని బ్రహ్మదేవుడు తాను తపస్సుతో సృష్టించిన బ్రహ్మమానసపుత్రులైన మరీచ్యాది మహార్షులకు మొదటగా ఉపదేశించాడు! ఆ మహార్షులనుంచే తర్వాత దేవతలూ, ఆ దేవతలనుండి మనుషులూ, వారినుండి ఇతర బుధులూ, తరువాత వారినుండి రాజబుధులూ, ఇట్లా క్రమంగా మానవజూతికి ఈ శాస్త్రం సర్వం ఉపదేశించపబడినది. అదే కాలాంతరంలో సనాతన- “ధర్మం”గా ప్రచారమును పొంది, నిత్యమష్టానం వలన అనుదిన జీవితంలో సేవించే “ఆచారం” సనాతన- “ధర్మం” -- గా (ఆచరించాల్సింది -- ఆచారం) అనుభవంలో ఇది ప్రత్యుషఫలితం యిస్తూ సుఖము, శాంతి, దీఢ్మయువూ ప్రసాదించేదిగా ప్రవర్తించి!!

ఇది ఆచరణలో నశించినప్పుడే, ఈ “ధర్మ” ఫలితాలైన - సుఖమూ, అనందమూ, ఆహారపమ్ముద్దీ వంటివి నశించి - వాటిస్తానే దుఃఖము, ఆకర్షి, కడువూ, స్నేహమూ, కొట్టాటులూ అనే ‘అధర్మం’ పుట్టుకొస్తుంది! ఆ అధర్మస్నేహపమే “కలి”! ఈ “కలి” పర్వతావ్యాపించే కాలమే “కలియుగం”!!

కలియుగంలో పాపాలు - ‘ధర్మస్తాపన’:-

ఈ అధర్మరూపమైన “కలి”ని నిగహించాలంటే, ఈ అధర్మానికి వ్యతిరేకంగా ధర్మాన్ని పాధనగా అనుష్ఠానంచేయాలి. అంటే అనుభవంలో ప్రత్యుషంగా ‘ప్రాణీసు’(Practice) చేయాలి! ఇందుకే వేదార్థమును తెలుపుటకై వేదవ్యాస మహాముని ధర్మస్తాపనకు మార్గమును తెలిపే ‘వేదవిభాగము’ చేసి మానవజూతికి అందించినాడు.

వేదధర్మమే - హిందూమత సముద్రరణము

శ్రీ వేదవ్యాస మహర్షి చేపటిన “బ్రాహ్మణ-ధర్మ” సముద్రరణ - కార్యక్రమంలో ముఖ్యమైన ఘుట్టం బ్రాహ్మణములను రచించుట! అయితే, ఈ “బ్రాహ్మణధర్మం” సముద్రరణ ఎందుకు? వేదములకు వ్యాఖ్యానములే “బ్రాహ్మణములు” వీని నియమములను నిర్వయం జీవించాలి! అప్పుడే “ధర్మం” -- జీవించివుంటుంది (పుస్తకాల్లో కాదు). ఈ బ్రాహ్మణములను పరిస్కార పవిత్రంగా జీవించే జీవిత విధానమే బ్రాహ్మణధర్మం. అసలీ బ్రాహ్మణ-ధర్మాన్ని మనం ఎందుకు సముద్రించాలి? అని ప్రశ్నిస్తే -- ఈనాడు ఇంగ్లీషులో ‘హిందూమతం’ అని వ్ర్ణింపబడే భారతియసంస్కృతికి, యుగయుగాలుగా వస్తున్న ధర్మబుద్ధికి ఆధ్యాత్మిక చింతనకూ మూలం ఈ ‘బ్రాహ్మణధర్మమే’. ఈ బ్రాహ్మణ ధర్మాన్ని స్థాపించి, అట్టి ధర్మస్థాపనకు అత్యవసరమైన “ఆధ్యాత్మిక జీవ”నాన్ని అందుకు ఆలంబనమైన హోలిక ధర్మస్థాపని తెలియజేసినవే వేదాలు!!

కాబట్టి ధర్మస్థాపనకు అత్యవసరమైన మొదటి మెట్టు ఆధ్యాత్మిక జీవనం. ఆ ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ఆధారమైనదే హిందూమతం! ఆ హిందూమతానికి మూలమైన విజ్ఞానాన్వంతా ఇచ్చినదే వేదము! కాబట్టి వేదము యొక్క అర్దం తెలియనిదే “హిందూమతాన్ని సముద్రరించడం” అన్నది సాధ్యంకాని పని. కాబట్టి హిందూర్మసంస్థాపనకు ముందుమెట్టు వేద ధర్మాన్ని సముద్రరించడం! శ్రీ వేదవ్యాసులు చేపటిన ఈ “హిందూధర్మ సముద్రరణ” నేటి రాజకీయ పార్టీలు లేక సాంఘిక కార్యకర్తలు చేసి నినాదాలవంటిదేకధా అది ఒక పటీష్టమైన “ప్లాన్” (Plan) ప్రకారం చేపట్టబడిన చదరంగం వంటి వ్యాహారం! ఒక బృహత్తర నిర్మాణ కార్యం! మాటలతో జరిగేది కాదు! అదేమిటో తెలుసుకుండాం!

వేదవ్యాసమహర్షి కలియుగప్రారంభంలో ‘నాలుగువేదాలనూ విభా

గించడం' మహాత్తర దైవికమైన కార్యము!

బుగ్గేదంతో మొదలు

వేదంలోని కలినమైన శబ్దాలకు వేదార్థం చెప్పాలంటే ఈనాటి పండితుల సంస్కృత పాండిత్యం చాలదు. వేదకాలం గాటి సంస్కృతశబ్దములు, పదాలూ కనీసం పదివేల సంవత్సరముల క్రితం ప్రయోగంలో వుండే ప్రాచీన వేదభాషకు సంబంధించినవి. ఈ కలినమైన శబ్దాలకు అర్థాన్ని “నిరుక్తం” అనే పేరిట పూర్వం భాస్కరాచార్యులవారు కొన్నివేల సంవత్సరముల క్రింద ప్రాశారు - “పమ్మాయము”, అన్నపేరుతో ఈ భాస్కరుని “నిరుక్తం” పైన, భట్ట భాస్కరులు, గుప్తదేవుడూ, భవస్వామి చుర అనే వారు వ్యాఖ్యానాలు కూడా ప్రాశారు. అలానే ‘తైత్తిరీయ సంహిత’ మీద మాధవభట్టు, స్కందస్వామి, వెంకటమాధవులు, ఆనందతీర్థులూ వ్యాఖ్యలు ప్రాశారు. బుగ్గేదంపైన మాధవులు, భారతీస్వామి, గుణవిష్ణువూ అనేవారు ప్రాయగా, హలాయుధం మహీధరులు శుక్రయజుర్మేదంపై వ్యాఖ్య రచించారు. శుక్ర యజుర్మేదానికి “మహీధర వ్యాఖ్య” కూడా లభిస్తున్నది. కాని అధర్యాం వేదంపైన మాత్రం ఎవ్వరూ ఏ వ్యాఖ్యానమూ ప్రాయశేడు.

వేదములో -- ‘జ్ఞానకాండ’, ‘కర్కుకాండ’లు

వేదములు విశ్వమంతా వ్యాపించిపున్న మహాభూతాత్మక నకు శ్యాసలు! అనగా ప్రపంచమంతటా నిండిపున్న భగవంతుడిని యోగులు తమ తపశ్చక్తిచేత ఎలా తెలుసుకుంటున్నారో అలాంటి భగవత్తత్త్వము ఉంపిరివలే బాహ్యంలో బహిర్గతమైనప్పుడు వేదములోని మహాసత్యాలుగా మహార్షులకు దర్శనమిచ్చింది! ఆదే దైవత్వము మళ్ళీ

నిశ్చాసములుగా లోపలివైపుకు అంతర్భుఖమై నివృత్తి చెందినప్యుదు తపస్సులో ధ్యానసమాధిలో మునులకు అనుభూతి నిచ్చుచున్న దైవశక్తి కూడా ఇదే! కాబట్టి భగవంతుని తెలిపే ‘జ్ఞానకాండయే’ మంత్ర కాండయైన వేదము! వేదము ఉపదేశించే జ్ఞానమును యదార్థంగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనుటకు కొంత ప్రయత్నం చేయవలెను.

దైవస్థాక్షాత్కారానికి చేసే - ప్రయత్నమే ‘వేదంలోని కర్మకాండ’

ఈ ప్రయత్నమే ‘కర్మకాండ’! బాహ్యాజీవితమును పవిత్రము చేసుకొనుటకు పనికిప్పే (1) యజ్ఞము (2) దానము (3) తపస్సు (4) అధ్యయనము లేక (వేదమంత్రముల పారాయణ) (5) యోగాభ్యాసము (6) స్వార్థమును విధిచిపెట్టట (ప్రొగ్రాము), అనే ఈ ఆరు మొట్లూ భగవదనుభూతిని చేరే మార్గంలో సాధనకు సోపానాలు.

వేదంలోని మూలసిద్ధాంతములు, మహార్షులు ప్రతిపాదించినవి కావు! వారు తపస్సులో భగవంతునినుండి వినిన మంత్ర శబ్దములే - వేదమంత్రములు! ఈ మంత్రాలను, తాము కనిపెట్టితిమని ఈనాటి సైంటిస్టులవలే ఆ బుమిలు విర్మిగలేదు! అవి ప్రపంచములో శాశ్వతమైన పత్యములు గనుక ఎవరు వాటిని దర్శించినా పత్యము ఒక్కగానే కనబడుతుంది! కాబట్టి తాము ఆ సత్యమును కనిపెట్టలేదనీ, కేవలం దర్శించితిమని తెలుపుటచేత మహార్షులు “మంత్రద్భుతి” పేర్కొనబడినారు. అందుకని, ఏ మహార్షి తాను దర్శించిన వేదమంత్రములకు తాను గ్రంథకర్తనని ప్రాసుకోలేదు.

మంత్ర భాగము - ‘వేద సంహితలు’

ఇలా మహార్షులు నిస్యార్థులై తాము దర్శించిన మంత్రములను, మానవజూతికి అనేకమంది హితం కోసమై, జగత్తులోకి వదిలివేసిన,

సజీవమైన, మంత్ర చైతన్యసహితమైన 'కరెంట్'వంటి శబ్దజాలమే “వేదసంహిత” అనే మంత్రభాగము! దీనిని ‘అపోర్చేయము’ అనగా ఏమనిషి దీనిని రచించినదికాదనీ, అలా భగవంతుని శబ్దమయమైన ఆకారంగా ఉన్నదానినే “శబ్ద -- బ్రహ్మము” అనీ, తమకు ధ్యానంలో అది వినిపించినదనీ విన్నదికాబట్టి ‘శృతి’ అనీ, అంతటి విజ్ఞానమునకూ ముఖ్యమై తెలియదగిన ‘మూలవిజ్ఞానము’ కాబట్టి ‘వేదము’ అనీ పేరు ఫైట్రిగి.

ఈ ఏకాకారముగావున్న పొమాలయపర్యతంవంటి మహా ‘వేదరాషి’ నంతటినీ ‘భరద్వాజ’ బుషికి ఇంద్రుడు చూసి పరిపాసించాడు. రాబోయే కలియుగంలో మానవులు ఏ ఒక్కరూ ఇంత వేదాన్ని చదివి పూర్తిగా జ్ఞాపకము ఉంచుకొనలేరుగనుక -- నారాయణుని అవశారమైన వ్యాసమహర్షి ఈ ‘కలియగ ప్రారంభము’ నకు ముందే వేదములను విభజించి నాలుగు వేదములుగా చేసి మానవజూతికి అందించాడు. అవే--

- (1) బుగ్గేదము
- (2) యజ్ఞర్యేదము
- (3) సామ వేదము
- (4) అధర్యణ వేదము

అనే నాలుగు వేదములూ!ఇంద్రులోనీ ఏ ఒక్క వేదవిభాగమునైనా అర్థం చేసుకోవాలంటే కనీసం నాలుగు పైన్నమ్మలు అయినా చదివిన పరిణతి (Elementary standard) వున్నవారికి అది సాధ్యపడుతుంది! ఇంతటి విజ్ఞానంతో ఈ వేదమంత్రాలను గూర్చి పరిశోధిస్తే కాని పిటి అర్థం బోధపడని కారణంవలననే -- సౌలభ్యాగానికై ప్రతి వేదమునకూ ఒక వేదాంగమును కూడా వ్యాసమహర్షి అందించినాడు.

- (1) బుగ్గేదమునకు -- ఆయుర్లేదము
 (2) యజుర్లేదమునకు -- ధనుర్లేదము
 (3) సామవేదమునకు -- గాంధర్వవేదము
 (అనగా స్ఫురతాప్తి, మంత్రశాప్తములను
 గూర్చి తెలిపే శాప్తం
 పంగితశాప్తి యోగశాప్తములకు
 మూలభూతమైన ‘స్ఫురణలను’(Vibrations) గూర్చి తెలిపే శాప్తం).
- (4) అధర్వణవేదమునకు-- అర్థవేదము (అనగా మనిషికి
 కావలసిన నాలుగు పురుషార్థములు) సంపాదించి
 పెట్టగల ‘శైన్య’ అని పిలువబడే ఈనాటి
 భౌతికవిజ్ఞానము లన్ని వేదములలోకి ఇది
 తక్కువ అంతస్థలో పున్నది గనుక మానవుని
 స్ఫురపూరిత అవసరాలను తీర్చగలదు.
 ని కాబట్టియే అర్థవేదము అని పిలువబడింది.

ఇలాగ విద్యారణ్యస్యామి వ్యాఖ్యానించిన మంత్రభాగమైన వేదసం
 హితలోని ‘వేదవిభాగములు’ వివరములు ఈక్కింది వివరించబడినవి.

వేదవిభాగములు:

- వేదసాహిత్యము - నాలుగు విధములుగా ఏర్పడివున్నది అవి :
 (1) వేదసంహితలు
 (2) బ్రాహ్మణములు
 (3) అరణ్యకములు
 (4) ఉపనిషత్తులు.

1. వేద సంహితలు:

వేదంలోని మంత్రభాగములనే ‘వేద సంహితలు’ అన్నారు. ప్రతీ

మంత్రమునకూ దేవర, బుషి, ఛంధస్వా -- ఈ మంత్రములను ఉచ్చరించు ఉదాత్త అనుదాత్త స్వరితములనే స్వర ఉచ్చారణా విధానము కలిగివున్నవి.

ప్రతీ వేద విభాగంలోనూ తిరిగి, “మండలములు”, “ప్రపాతక ములు”, “సూక్తములు”, “అధ్యాయములు”గా వేదసంహిత విభాగం ఏర్పడివున్నది.

2. బ్రాహ్మణములు:

నాలుగు వేదములకునూ వేదబుషులు చేసిన ఆథవివరణయే ఈ బ్రాహ్మణములు!

ఇవి సంహితలపై మంత్రస్వరూపముగా కాక, గద్యరూపంలో వున్నాయి. ఏటి వివరములు ఈక్రింద విడిగా తెలుపబడినది.

3. అరణ్యకములు :

చాలామంది అజ్ఞానులు ఇవి అరణ్యములో చెప్పబడినందున ఆరణ్యకములనే తప్పదరాణి ప్రాసినారు! ఇది సరికాదు అరణ్యములో గిరిజనులూ వున్నారు, మృగాలూ వున్నాయి! కేవలం ఆ లక్ష్మణము చేతనే ‘అరణ్యకములు’ అంటే సరిపోదు అసలు ఆరం వేరే వున్నది.

‘అరణై’ అనగా రావి, పలాశనమిధలతో మధించి యజ్ఞారంభాన్ని చేయటానికి అవసరమైన అగ్నిని పుట్టించే ప్రాచీన బుషులు యజ్ఞపరికరం! అని అర్థము. అరణై నుండియే యజ్ఞమూ, వేదములూ పుట్టినవి. కనుక -- ‘అరణై మధనము’ వలె ప్రాచీన బుషులు చేసిన “బ్రాహ్మణజిజ్ఞాస” అనే మధనస్వరూపమైన తపస్సుతో పుట్టినవే అరణ్యకములు ఏటి స్వరూపము బ్రాహ్మణములకూ, ఉపనిషత్తులకు మధ్యరూపంలో వుండును.

ఉపనిషత్తులు :

ఈ ఉపనిషత్తులు ముఖ్యముగా 108. ఇవి నాలుగు వేదములకూ సంబంధించినవి. ఇందులో 'దశోపనిషత్తులు' ప్రాముఖ్యమైనవి.

1. ఈశావాళ్యోపనిషత్తు	2. కరోపనిషత్తు
3. కేవోపనిషత్తు	4. ముండకోపనిషత్తు
5. మాండూక్యోపనిషత్తు	6. ఛాందోగ్యోపనిషత్తు
7. బృహదారణ్యకోపనిషత్తు	8. శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు
9. ప్రశ్నోపనిషత్తు	10. మహానారాయణోపనిషత్తు

ఈ "దశోపనిషత్తులు" వేదములలోనే బ్రహ్మతత్త్వమునూ, బ్రహ్మసాక్షాత్కార విధానమునూ, జీవునిస్యరూపమునూ, జగత్తుయొక్క, బుధియైన గురువునకూ, శిష్యునకూ జరిగిన సంవాదరూపంలో వివరిస్తున్నాయి! వేదంలోని 'కర్కుకాండ'ను యజ్ఞములు చేసే శ్రోతము వివరించినట్టే, 'జ్ఞానకాండ'ను ఉపనిషత్తులు వివరించుచున్నాయి. వేదము యొక్క కొపటు (అంతము) కాబట్టి ఈ ఉపనిషత్తులు వేదాంతమును వ్యాఖ్యానించుచున్నాయి.

ఈ నాలుగు వేదసాహిత్యముయొక్క నాలుగు స్థాలభాగాలనీ చెప్పివచ్చు.

పై నాలుగు విభాగములలో మరికొన్ని వివరములు తెలుసుకుండాం.

బ్రాహ్మణములు

వేదమునకు "వ్యాఖ్యానము" లేక వేద మంత్రమునకు పదముల అర్థమును వివరించునచి బ్రాహ్మణములు.

ముస్తిం దండయాత్రలలోనూ, అసంఖ్యాకమైనకాలం గడిచి పోవడం వల్లా అపారమైన వేదసాహిత్యములోని కొన్ని వేదభాష్యములో చెప్పబడిన కొన్ని బ్రాహ్మణములు ఇప్పుడు లభించుట లేదు. వేదభాష్యములో

చెప్పబడిన కొన్ని బ్రాహ్మణములు ఈనాడు లభించకపోవుట. అలానే వ్యాఖ్యానముతో ఆ పేర్లు మాత్రమే లభించి, ఆగ్రంధములు లభించుట లేదని, ఆ బ్రాహ్మణముల పేర్లవల్ల మనం తెలుసుకోగలగలుగుతున్నాం. ఇలాంటివాటిల్లో పైంగి బ్రాహ్మణం (“పైంగ్య బ్రాహ్మణము)లో చాలాభాగము అపస్థంబ శ్రోతసుత్రములు, భోధాయన శ్రోతసుత్ర ములు, సత్యషాఫ శ్రోతసుత్రములు(3-7) లో వర్ణించబడిన సమగ్ర గ్రంథములు ఈనాడు లభించుటలేదు. ఈ బ్రాహ్మణముల వివరములు ఈ క్రింది విధముగా తెలుపబడినవి.

A. బుక్కంహిత .- బ్రాహ్మణాలు

1. పైంగి బ్రాహ్మణం :

బుగ్గేద శాఖలలో పైంగిశాఖ ఒకటి అని “ప్రపంచ హృదయం” చెబుతున్నది. ఈ శాఖకు సంబంధించినది ‘పైంగి బ్రాహ్మణం’. దీనికే పైంగ్య బ్రాహ్మణమని, పైంగ్యాయని బ్రాహ్మణమనికూడా పేర్లు. కాని ఇది మనకిప్పుడు దొరకడంలేదు. వైదిక వాజ్ఞాయంలో ఈ బ్రాహ్మణం చాలాచోట్ల పేర్కొనబడింది. ఇంకా ఎన్నో గ్రంథాల్లోని సందర్భాలను పరిశీలిస్తే పైంగ్య బ్రాహ్మణం ఒకప్పుడు సమగ్రంగా ఉండేదనీ ఆ తరువాత కాలంలో అంతరించిపోయిందనీ సృష్టిమౌతుంది.

2 బాహ్యాచ బ్రాహ్మణం

‘బాహ్యాచ’ అనే పదం బుగ్గేదానికి పర్యాయ పదంగా వాడటం కనపడుతుంది. అయినా బుగ్గేదంలో బుహ్యాచ శాఖ కూడా ప్రత్యేకంగా ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది. దానికి సంబంధించినదే ‘బహ్యాచ బ్రాహ్మణం’ మీమాంసా దర్శనానికి భాష్యంప్రాసిన శబరస్వామి ఈబ్రాహ్మణాన్ని పేర్కొన్నాడు. బుగ్గేదానికి ప్రస్తుతం దొడుకుతున్న పతరేయ - కైషితికి బ్రాహ్మణాల్లో శబరస్వామి పేర్కొన్న

“యావజ్జీవమగ్నిపూర్తం జపుతి” యావజ్జీవం

దరిపూరమాసాభాఃం యజ్జేత”

అనే వాక్యాలు కనబడటంచేత దీన్నిబట్టి ఒకప్పుడు బాహ్యాగ్చ
బ్రాహ్మణం వుండివుండేదనీ స్వష్టమవుతున్నది.

3. అశ్వలాయన బ్రాహ్మణాం:

రఘువందనుడు స్వృతితత్ప్రయమనే గ్రంథంలో మలమాస ప్రకరణంలో అశ్వలాయన బ్రాహ్మణాన్ని పేర్కొన్నాడు ‘పతరేయ బ్రాహ్మణాం’ (3.11) లో కూడా ఇదే వాక్యం కనబడుతున్నది. అధునికులు కొందరు పతరేయ బ్రాహ్మణానికే అశ్వలాయన బ్రాహ్మణమని కూడా పేరు అని భావిస్తున్నారు.

4. గాలవ బ్రాహ్మణాం :

ఒమ్మేదానికి గల ఐదుశాఖలో గాలవశాఖ ఒకటి. దీనికి సంబంధించిన బ్రాహ్మణం గాలవబ్రాహ్మణం. ఇది ఎప్పుడో కాలగర్జంలో కలసిపోయింది. గాలవుడు పొంచాల దేశంవాడు ఇతడికే బాభ్రవ్యదని కూడా పేరు. ప్రపంచ హృదయం అనేగ్రంథం బాభ్రవ్యశాఖను పేర్కొంటున్నది. పతంజలి తన ‘మహాబ్రష్యం’ లో (6.3.61.1.11.44) ఒక వ్యక్తరణ నియమాన్ని వివరిస్తూ గాలవుని ప్రశంస తీసుకువచ్చాడు. దీనిని బట్టి గాలవ బ్రాహ్మణం ఉండివు డేదనే సత్యానికి చరిత్రలో అవకాశం ఏర్పడుతున్నది.

యజ్ఞప్సంహిత -- బ్రాహ్మణాలు

1. చరక బ్రాహ్మణాం

కృష్ణయజ్ఞదైదానికిగల శాఖల్లో ‘చరకశాఖ’ ఒకటి. ఈ శాఖకు

సంబంధించిన బ్రాహ్మణుఁఁ చరక్కబ్రాహ్మణం లాహోరు డి.ఎ.పి. కళాశాల గ్రంథాలయంలో ‘చరకారణ్యకం’ ప్రాతిపత్తి ‘నెం.175’ భద్రం చేయబడింది. మైత్ర్యపనిషత్తుకూ దీనికి అట్టేలేడా లేదు. ఈ చరక బ్రాహ్మణం మనకెప్పుదు దొరకడంలేదు. సాయణుడు తన బుగ్గేదభాష్యంలో ఈ చరక బ్రాహ్మణాన్ని పేర్కొన్నాడు.

నిఘంటువునకు తాను వ్రాసిన వ్యాఖ్యానంలో దేవరాజ యజ్ఞిచరక బ్రాహ్మణాన్ని ఉదహరించాడు² నిరుక్త వ్యాఖ్యానంలో స్కృంధన్యామి కూడా చరక బ్రాహ్మణాన్ని స్కృరించాడు. భాషిక సూత్రంలోనూ దానిపైన అనంతభట్టువ్రాసిన వ్యాఖ్యానంలోనూ కూడా ఈ చరక బ్రాహ్మణ ప్రశంస వినిపిస్తున్నది.

2. శ్వేతాశ్వతర బ్రాహ్మణం:

చరకుల అవాంతరశాఖ శ్వేతాశ్వతర శాఖ అని చరణవ్యాహంలో చెప్పబడింది. శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు ఈ బ్రాహ్మణంలో ఒక భాగమే! దీనే ‘మంత్రోపనిషత్తు’ అనికూడా అంటారు. “అస్యవామస్య” అనే సూక్తానికి భాష్యం వ్రాసిన ఆత్మానందుడు శ్వేతాశ్వతర బ్రాహ్మణంలోని ఒక మంత్రాన్ని (పే.32) పేర్కొన్నాడు.

యాజ్ఞవల్యాస్యాతికి ‘భాల్క్షిడ’ అనే వ్యాఖ్యానంవ్రాసిన విశ్వరూ పాచార్యులు కూడా శ్వేతాశ్వతర బ్రాహ్మణాన్ని పేర్కొన్నాడు. ఈ బ్రాహ్మణం మనకెప్పుదు లభించటంలేదు.

3. కాతక బ్రాహ్మణం:

కాతక శాఖ కూడా చరకశాఖల్లో ఒకటి. ఉత్తరదేశస్తులైన చరకులలో కరశాఖీయులుకూడా వున్నారు. ఇప్పుడిది, మనకు పూర్తిగా దొరకడంలేదు.

4. మైత్రాయణీ బ్రాహ్మణాం:

మైత్రాయణికి 1. మానవ 2. వారాహ 3. దుందభ 4. చాగలేయ 5. హరిద్రవీయ 6. శ్యామాయనీయులని ఆడుగురు శిష్యులు. వీరందరికి “మైత్రాయణియు” లని పేరు. ఈ శాఖకు సంబంధించిన బ్రాహ్మణాం మైత్రాయణీ బ్రాహ్మణాం. వేంకట మాధవుడు తన “బుగ్గేదభాష్యం” లో (8.1.14) ఈ బ్రాహ్మణాన్ని ఉదహరించాడు.

5. జాబాల బ్రాహ్మణాం:

వాజసనేయ యాజ్ఞవల్యుని శిష్యుడు, జనకునికి సమకాలికుడు అయిన సత్యకామ జాబాలి ఈయన ఒక వేదశాఖకు ప్రవర్తకుడు. ఈ బ్రాహ్మణానికి సంబంధించిన ‘జాబాలోపనిషత్తు’ ప్రసిద్ధమైనది. జాబాల ధర్మమాత్రం, జాబాలగ్గప్యా సూత్రంకూడా స్కృతిచంద్రికలోనూ స్వందకారిలోనూ, గౌతమ ధర్మసూత్రంలోనూ (16-25, 23-22) కూడా పేర్కొనబడ్డాయి.

6. భాండికేయ బ్రాహ్మణాం:

తైత్తిరీయంలో జౌఫీయ - డికేయ విభాగం వున్నదని చరణవ్యాప్తాం చెబుతున్నది. భాండికేయుల్లో అయిదుశాఖలున్నట్లు తెలుస్తున్నది.

6. జౌఫీయ బ్రాహ్మణాం:

జౌఫీయశాఖకు సంబంధించిన బ్రాహ్మణాం జౌఫీయ బ్రాహ్మణాం.

7. హరిద్రవిక బ్రాహ్మణాం :

మైత్రాయణీ శాఖలలో ఒకటి హరిద్రవికశాఖ.

8. తుంబురు బ్రాహ్మణాం:

యజుల్యేదానికి, సామవేదానికి 'తుంబురుశాఖ' తో సంబంధంవుంది.

10. ఆప్స్వరక బ్రాహ్మణాం:

చరకశాఖలో ఒకటి ఆప్స్వరకశాఖ. దానికి సంబంధించిన బ్రాహ్మణే ఆప్స్వరక బ్రాహ్మణాం.

11. కంకతి బ్రాహ్మణాం:

కంకతి శాఖకు సంబంధించినది ఈ బ్రాహ్మణాం. ఇది ఏ వేదానికి సంబంధించిన శాఖ అన్న విషయంలో విమర్శకులు ఒక నీర్దయానికి రాలేదు.

12. ఛాగలేయ బ్రాహ్మణాం:

తైత్తిరీయశాఖలో ఒక విభాగం ఈ ఛాగలేయ శాఖ. ఛాగలి మహార్షి శిష్యులకే ఛాగలేయులన్న పేరు.

సామసంహిత బ్రాహ్మణాలు

ఇంకా సామ వేదసంహితలోని బ్రాహ్మణాలు;

1. భాల్వి బ్రాహ్మణాం
 2. కాలబవి బ్రాహ్మణాం
 3. రౌడుకి బ్రాహ్మణాం
 4. శాట్యుయన బ్రాహ్మణాం
 5. సంకీర్ణ బ్రాహ్మణాలు.
- ఇవి కాక ఏ వేదసాఫకుసంబంధించినవో స్వస్తంగా చెప్పడానికి కూడా విలులేకుండా కొన్నివున్నాయి. అవే సంకీర్ణ బ్రాహ్మణాలు.

సంకీర్ణ బ్రాహ్మణాలు:

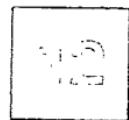
- i ఆరుణేయబ్రాహ్మణాం
- ii సౌలభ బ్రాహ్మణాం
- iii శైలాలి బ్రాహ్మణాం
- iv పరాశర బ్రాహ్మణాం
- v కాపేయ బ్రాహ్మణాం
- vi రఘాప్యమ్మాయ బ్రాహ్మణాం
- vii విరుక్త బ్రాహ్మణాం
- viii అన్వాభ్యాన బ్రాహ్మణాం
- ix భాష్యల బ్రాహ్మణాం
- x మాండూకేయ బ్రాహ్మణాం
- xi తిథిర్య బ్రాహ్మణాం
- xii కరణ్యిష్ఠ బ్రాహ్మణాం

ఈ పదకొందుమ్మా “సంకీర్ణ బ్రాహ్మణాల” కేంద్రచెప్పబడినాయి. అందులో విద్యారణ్యభాష్యంలో తిథిర్య, షరణ్యిష్ఠ శాఖలు ప్రత్యేకంగా పేర్కొనబడ్డాయి. ఈ శాఖలకు సంబంధించిన బ్రాహ్మణాలు ఆపస్తంభ శ్రోత సూత్రాలలోనూ వాశిష్ట ధర్మ సూత్రంలోనూ ఉదహరింపబడినాయి. కానీ, ఈ బ్రాహ్మణాల్లోని వాక్యాలు వాజసనేయ - బహ్వృచ బ్రాహ్మణాలకు సంబంధించిననట్లుగా పేర్కొన్నబడ్డాయి!

కానీ ఈనాదు లభించేవాటిల్లో ఇవి మనకు కనపడటంలేదు. ఇలాగ ఎన్నో బ్రాహ్మణాల గురించి పరిశోధించవలసిన అవసరం వేదధర్మ పరిరక్షలపైనా, పరిశోధకులపైనా ఎంతైనా వున్నది! ఈ విధంగా బుక్కంహిత బ్రాహ్మణాలూ, యజుస్సంహిత బ్రాహ్మణాలూ, సామసంహిత బ్రాహ్మణాలనీ, వాటియొక్క విభాగాన్ని పేర్కొని విద్యారణ్య భాష్యంలో వీటిలోని మంత్రభాగాలను గూర్చి -- ఇంకా యిప్పుడు లభ్యంకాని మరెన్నో వేదశాఖల బ్రాహ్మణాలను గురించి

ప్రశంసా వుండటం చూస్తే ఎంతంత వేదసాహిత్యం యిప్పటికే
లుప్తమై పోయిందో తలుచుకుంచే విచారం వస్తుంది.

వ్యాసం - బ్రహ్మసూత్రాలు

బ్రహ్మసూత్రాలలో ఉన్న విషయం అంతా ఒక్క అధ్యాయంలో చెప్పడం సాధ్యం అయితే బ్రహ్మసూత్రాల గురించిన అధ్యాయం ప్రాయండం ఎందుకూ అంటే సామాన్యంగా బ్రహ్మసూత్రాలలో ఉన్న విషయాల గురించి ఏమీ తెలియనివాళ్ళే ఎక్కువమంది! వాళ్ళకి అసలు బ్రహ్మసూత్రాలంటే ఏమిటో అందులో ఉన్న విషయమేమిటో చూచాయగా పరిచయం చేయడమే ఇక్కడ మన ఉద్దేశ్యంగాబట్టి బ్రహ్మసూత్రాల గురించి అందులోని విషయాల గురించి స్వాలంగా పరిశీలిద్దాము.

బ్రహ్మసూత్రాలు వ్యాసమహార్థిచేత రచించబడినాయి. బ్రహ్మ విద్యని ఒక సైన్సులోని సూత్రాలలాగ, కొడ్డిలో సూక్ష్మకరించి తెలిపిన సూత్రాలే ఈ బ్రహ్మసూత్రాలు “బ్రహ్మవిద్య” అంటే ఈ జగత్తుఅంతా దేవితో తయారైవున్నదో అది బ్రహ్మము. దానిని తెలుసుకోడానికి సర్వాన్ని తెలుసుకొనే ఒక ప్రత్యేకమైన సాధన అవసరం. ప్రపంచంలోనున్న సర్వం దేవితో తయారై ఉన్నదో తెలిపేదే బ్రహ్మవిద్య! అయితే ఈప్రపంచంలో ఒకవ్యక్తిగా సాధకుడు “తాను” కూడా ఉన్నాడుకాబట్టి తననుగురించి తాను తెలుసుకో

వడమే బ్రహ్మచిద్య అవుతుంది. తనగురించి అంటే తనపేరు, తన ఆకారం, తనస్వభావం, కులగోత్రాలు, ఉద్యోగమువంటివి తెలుసు కోవడంకాదు. మరి ఇవన్నీతోలగిస్తే ఇక తానుగా మిగిలేదేముంది తనలో?

తానెవరు? :-

ప్రతిమనిషికీ ఒక శరీరంవుంటుంది. ‘ఇదెవరిది’? అని అడిగితే “ఇది నా శరీరం” అని సమాధానంవస్తుంది అంటే తాను శరీరం కాదన్నమాట! అంటే ఈశరీరాన్ని యజమానిగా కలిగివున్న ‘తాను’ వేరేవస్తువన్నమాట. అలాగే ఇది ‘నా’ మనస్సు అంటు న్నారు. కాబట్టి ఈ మనస్సు తానుకాదు. అలాగే నా ప్రాణం, నా ఆలోచనలు - అని, ఇది నాచి, అంటూ ఏవేతే విడిగా మనం గుర్తిస్తున్నామో అవన్ని మనంగాదు, మనకంటే వేరైనది ఇంకాపైన ఉన్నదన్నమాట ఏదో, ఇలా తనలోపలికి తప్పుకుంటూపోతే తానె వరో తెలుసుకొనే బ్రహ్మజ్ఞానంకలుగుతుంది. ఈ ప్రపంచం దేనితో తయారైఉందో అందులోఫాగమే తాను! అదేవస్తువుతో, తయారై తాను ఉన్నాడు కాబట్టి తనగురించి అలాగే ఈప్రపంచం గురించి తెలుసుకోవడమే బ్రహ్మజ్ఞానం అవుతున్నది. కాబట్టి ఆత్మవిద్యయే బ్రహ్మచిద్య. ఆత్మసాక్షత్వార్థమే బ్రహ్మసాక్షత్వార్థము! అసలు ‘బ్రహ్మ అనేమాటకి అర్థం ఈ ప్రపంచంలో కనపడేదంతా దేనితో నిండివున్నదో ఆవస్తువు అని అర్థం. (సంస్కృతంలో బృంపాణం= నిండించుటః బృంపాణంచేసే శక్తి బ్రహ్మము) దీనిని గురించి తెలిపే విజ్ఞాన సూత్రాలే బ్రహ్మసూత్రాలు.

ఇందులో మొదట అధాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసః అనే సూతంతో ప్రారంభమై ఈ బ్రహ్మము తెలుసుకోవడానికి మనస్సులో కావలసిన మానసిక స్థాధన దీని పేరు బ్రహ్మజిజ్ఞాస. దీని గురించి వ్యాసమహర్షి మనిషికి జన్మి ఎక్కుడనుంచికలుగుతున్నదో అలాగే అన్నిజీబిరాసులకీ పుట్టుక దేనివల్ల కలుగుతున్నదో అదేచంగా చివరికి మరణించే

కారణంకూడా చేనివల్ల ఏప్పుడుతున్న - అంతేకాక చనిపోయింత ర్యాత ప్రతివాదు దేనిలో లయమై హేతున్నాడో దానిపేటు బ్రహ్మము ఆని మొదలుపెట్టి, ఈబ్రహ్మముగురించి మనస్సును పశునుపెట్టి ఆశోచనల సహాయంతో మనసును తంత్రమైఖం చేయడం అనే ఆధ్యాత్మికం ‘శిష్టాసాధికరణ’ అనే పేటుతో ప్రాంధిస్తాడు.

బ్రహ్మమూర్తాలు కేవలం సాధన గురించి చెప్పటం కాకుండా ఈనాడు సైన్సు చదువుకున్నామనుకునే చాలమందిచేస్తే నాస్తిక వాదం, నిరీశ్వరవాదం, శూన్యవాదం, లోకాయతం మొదలైన అనేక సిద్ధాంతాలు ఈ ప్రపంచం పుట్టుక గురించినచి, చివరంగా చర్చించి వాటిలోని దోషాలు ఖండించి నిరీతమైన తర్వాతో చక్కటి హేతు వాదంతో ఈ ప్రపంచం బ్రహ్మవల్ల ఎలా ఏర్పడిందో, బ్రహ్మం ఆధారంగా ఎలా నిరిచివుందో అన్న సత్యాన్ని బుజువుచేశాడు వ్యాసమహర్షి.

ప్రపంచానికి – హేతువు ఏది?:-

ఈ ప్రపంచం పదార్థంతో తయారైనదని చెప్పే వాదం, వేరే దేవుడంటూ లేక ఈశ్వరుడంటూ లేడని చెప్పేవాదం సహేతు కంగా ఆధునికులకు చెప్పేకంటే తార్కికంగా చక్కగా తెలుపబడింది బ్రహ్మమూర్తాల్లా!

అలాగే ఈ ప్రకృతియే అన్నిటికీ కారణం ఆని చెప్పే నిరీశ్వరవాదము, ప్రకృతి - పురుషులు అనే జంటవల్లనే ఈ జగత్తునడుస్తున్నది అని చెప్పే సాంబ్యవాదము, ఈలోకమేతప్ప పరలోకమేలేదని చెప్పే లోకాయత వాదము, అసలీ కనిపించేదంతా శూన్యం అనిచెప్పేశూ న్యవాదము వంటి వాదాలన్నీ ఒకదాని తరువాత ఒకటి చివరించి తర్వాత వాటిని చక్కని హేతువాదాలలో అసత్యాలని బుజువుచేసి ఆ తర్వాత ఈజగత్తు బ్రహ్మమని, బ్రహ్మ సత్యమని కాబట్టి ఈ జగత్తంతా సత్యం మీదనే ఆధారపడి ఉందని ఆ సత్యాన్ని తెలుసు

కోవడమే జ్ఞానమని, ఆ జ్ఞానం కలిగినపుడు సర్వము తానే అయిన ఆనందం కలుగుతుందని, అదియే బ్రహ్మమని, అది మానవుడియొక్క పూర్వధయంలో అంతరాత్మలాగ ఈశ్వరునివలే అనుభూతమయ్యే సత్య మని చెప్పే విషయం.

సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ,
యోవేద, నిహితం గుహయాం పరమోవ్యయం..

వేదవాక్యాన్ని విడకొడితే “సత్యం” “అనంతం” బ్రహ్మ ‘గుహయం’ అంటే “పూర్వధయ గుహయందు” అని పూచన.

సైన్ములా అనుభూతిలేని ‘తర్వాం’కాదు:-

ఈ పై మహాసత్యాన్ని అనగా బ్రహ్మవిద్యను కేవలం మాటలలో తెలుసుకోవడం అన్నాధ్యమని. అలాగే ఆ బ్రహ్మయొక్క అనుభూతిని పంచదార రుచిని తెలుసుకున్నట్టుగా అనుభవించి తెలుసుకోడానికి వేదాలు చదివినా, సూత్రాలు శాస్త్రాలు చెప్పిన మాటలు దొర్లిం చినా, వాటిగురించి ఆలోచనలు తిరగేసినా అనుభవం కలగడని కేవలం పట్టుదలతో కూడిన పాధన, విశ్వాసంతో కూడిన నిష్ఠ వల్లనే సాధ్యపడుతుందని ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని అతిచక్కగా పూర్వ యానికి హత్తుకునేలా అతితక్కువ మాటలతో నిశితమైన వాక్యాలతో భాషలో బంధించి బ్రహ్మమాత్రాలనే బంగారు సూత్రాన్ని మనకి అందించారు వ్యాపమహర్షి.

‘బ్రహ్మమాత్రం:-’

సంస్కృతంలో సూత్రం అంటే ‘దారం’ అని అర్థం. “బ్రహ్మ సూత్రం” అంటే ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికీ ఆధారముయి ఉన్న ‘దారము’ (సూత్రము)! ఒక దండలోని రంగురంగుల పూర్తికి విడిగా ఒకదానితో ఇంకొకదానికి సంబంధం లేకపోయినా, అన్నిటినీ

కలిపి ఉంచి ఒక దండగా ఏకీకరణ చేస్తున్న ఆధారం, ఈ పుష్టుల మధ్యనున్న దారమేకదా? కాని పైకి మాత్రం ఈ అన్నిటికే ఆధార మైన దారం, దండను చూస్తే ఎక్కుడా కనపడదు. వైకి పుష్టులే కనపడతాయి. ఈ పుష్టులే సృష్టిలోని మానవులు, దేవతలు, జీవరాసులు, చెట్లా, నదీనదములు ఆకాశం, ఈ కనిపించే ప్రకృతి ఇదంతానే ఈ వైకనిపించే దండలోని పుష్టులు. ఈ వైకి కనిపించే వివిధమైన వస్తువుల వెనకాలవున్న అన్నిటినీ కలిపివుంచే సూత్రమే బ్రహ్మసూత్రం. దండలోని ప్రతిపుష్టు హృదయంలోంచి సూదితో గుచ్ఛబడిన దారం ప్రయాణించినట్టే ఈ ప్రపంచమనే దండలో ప్రతి మానవడిలోంచి ఈ అంతరాత్మ అనే సూత్రం అంతర్వాయిగా ఉంది. అన్నిజీవులను అదే ఒక్కటిగా కలిపివుంచు తున్నది. ఇందువల్లనే ఈప్రపంచంకంగా - ఒక సమాజంగా ఒకే ఏకత్వాన్ని కలిపిఉంచే అంతరాత్మాలనే సూత్రం లేక పోయినట్లయితే, అదిభూతముద్ద గనక దానిలోని నీయ ఎండిపోతే పోడిగా ఇసుక రాలిపోయినట్టే ఈసృష్టికూడా ఏకాకారం భరించక ముక్కలుగా విడిపోతుంది. కనుక ఈ సృష్టిలో అన్నిటినీ కలిపి ఉంచేదే భగవత్ ఈకి బ్రహ్మయొక్కధారణాత్మకమైన ఈకి.

అంగ-భూతులైన ‘జీవాత్మలు’ :-

ఈ శరీరంలోని అవయవాలవంటివారే సృష్టిలోని జీవరాసులం దశ్శా! అందరినీ కలిపి ఉంచేది శరీరంలో ప్రాణం. ఈ ప్రపంచమనే శరీరంలో ఏ అవయవానికా అవయవం విడిగా కనబిడుతూ వేర్చేయు పనులు నిర్వహిస్తూ వుండటం అనేకత్వం లేక ‘డ్యూతము. సృష్టి-జీవుడు అనే తెండు వస్తువులు విడివిడిగా ఉండటమే ద్వేతం. కాని జీవుడు దేనితో తయారెవున్నాడో, ఈజగత్తు ఆదేవస్తువుతో తయారె ఉండటమనేడి సత్యమే! ఈ తెండూ ఒకటేనని, లేక అచేషమని చెప్పేదే అద్వైతము. ఈ తెండూ సత్యమే. అంతేకాదు

ఈ రెండింటిని కలిపి ఉంచే విశ్వమంతూ వ్యాపించిన ప్రణవమే. జగత్తును ఒక్క శరీరంలాగ కలిపివుంచిన “పరబ్రహ్మతత్త్వం”.

ద్వైతాద్వైతాలు :-

దీనితో అవయవాలు విడివిడిగా ఉంటే ద్వైతమూ, అన్ని ఒక్క మనస్సుతో కలిపివనిచేస్తే ‘అద్వైతమూ. ఈ రెండూ ఏక కాలంలో మనకి శరీరంలో అనుభవమయ్య చక్కటి సమ్మైశనాన్ని చూపేటే అద్వైతసత్త్వం శారీరకం! ఎలాగ ఈ రెండు రకాల సత్యాలు (ద్వైతము-అద్వైతము) సమ్మైశనచేసి నిత్యజీవితంలో నడిసిస్తే న్నాయో ఆ వీచిత్రాన్ని తెలిపే “మీమాంస” అంటే విజ్ఞానం వేరే బ్రహ్మసూత్రాలు. ఈ కారణంచేతనే బ్రహ్మసూత్రాలకు “శారీరక మీమాంస” అనేపేరువచ్చింది.

పై రహస్యం తెలియక కేవలం విధిన్నతాయన్ని మాత్రమే మాసి జీవుడు వేరు ఈశ్వరుడువేరు అనే ద్వైతం ఒక్కటే నిజమని నమ్మైవారు ద్వైతులుగానూ, అలాకాక ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న అన్నిజీవరాసులలోని భేధన్నత్త్వం లేక భేదత్త్వం అసత్త్వమని నమ్మి “అవస్త్రి ఒక్కటే” అనే ఒక్క సూత్రాన్నే నమ్మైవారు అద్వైతులుగాను, ఇలా రెండు తెగలుగా ఏర్పడి ఈ బ్రహ్మసూత్రాలక్కి వేరువేరు వ్యాఖ్యానాలు వ్యాప మహారి అనంతరం రచించడం జరిగింది. అలాగే పై రెండు సూత్రాలను అంటే ద్వైతమూ, అద్వైతమూ ఈ రెంటిని సమన్వయ పరచి, మనశరీరంలోని అవయవాలలోలాగే, సమ్మైశన చేసినదే ‘విషిష్టాద్వైతం.’ ఇలా వ్యాపమహార్థి రచించన బ్రహ్మసూత్రాలు గురించి వేరువేరు బేదాలు ఏర్పడినాయి.

అనుభూతిలేని తర్వాతః:-

పీటన్నిటికీ కారణం కేవలం తర్వాతఃను, మాటల అర్థాన్ని పీటింటిను బ్రహ్మసూత్రాలయొక్క పూర్తి భావం తెలుసుకోడానికి

ప్రయత్నించే వ్యక్తప్రయత్నంవల్లనే. అందువల్ల ఈబ్రహ్మసూత్రాలకు ఒక్క జీజ్ఞాస చాలా అవి వ్యాసమహర్షియే “జీజ్ఞాసాధికరణం” తోపాటు ఈ బ్రహ్మమును పాందే మార్గంకూడా చివరి అధ్యయాయాల్లో తెలియజేశాడు.

ఇలాంటి అనేకమార్గాలలో అర్థిరాది మార్గం అనివేదంలో చెప్పి బడిన “సిద్ధమోగ మార్గమే” మానవుడికి అనుభవంతో కూడిన బ్రహ్మజ్ఞానం. ఈ బ్రహ్మజ్ఞానమే బ్రహ్మనుభూతిని, చివరికి బ్రహ్మంలో ఐక్యతను ఇవ్వగలదని వ్యాసమహర్షి సృష్టింగా తెలియజేసిన తర్వాత కూడా, పండితులు ఆ ఆధ్యాత్మికతను, చదివి అర్దం చేసుకోలేకి మరియు ఈ బ్రహ్మసూత్రాల్ని సత్యాన్ని జీవితంలో సాధన చేయకుండా అనుభవంతో జ్ఞానాన్ని అనుశాసనంగా మార్పుకుండా సత్యం అనేది తర్వాతంలోనే గాని నిజజీవితంలో అనుభవించకుండా త్యాగం అనేది నిత్యజీవితంలో అభ్యాసం చేయకుండా, తపస్సు చేత మనస్సుకు, ఏకాగ్రత సిద్ధింపచేసుకోకుండా పై పై మాటలలో అందుకోవాలని చూడటమే.

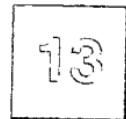
ఫలితంగా బ్రహ్మసూత్రాలు ప్రపంచాన్ని ఏకీకరణ చేసే బ్రహ్మ మును, ఏకీకరణసూత్రంగా కాక బ్రహ్మను గూర్చిన మూడు మతాలకు, అంటే ద్వేతం అద్వేతం, విశిష్టాద్వేతం అన్న మూడు మతాలకూ, దారితీసినివి హిందూమత చరిత్రలోనే. దీనివల్ల ఫలితం “భ్రమ” సూత్రమే బ్రహ్మసూత్రంకాదు. ఎందుకంటే భేదత్వమే “భ్రమ” సమన్వయమే “బ్రహ్మ”! ఆ సమన్వయం చేసేది యోగమే! సంయోగమే యోగం.

కాబట్టి మూడు మతాలను ఖండించి మళ్ళీ ఒక్క మతంగా ఏకస్సంచేసి బ్రహ్మసూత్రాలు చూపించిన బ్రహ్మనుభూతిని రుచి చూపించాలంటే అది, యోగం ద్వారానే సాధ్యపడుతుందని తెలిపే గ్రంథమే భగవదీత. అందువల్లనే భగవదీత బ్రహ్మవిద్య యోగ శాస్త్రంగా పేర్కొనబడింది.

బ్రహ్మసూత్రాలకు చక్కని వ్యాఖ్యానం భగవద్దీతయే! ఇతరుల వ్యాఖ్యానాలు పండితుల వ్యాఖ్యానాల పంచేవి. భగవద్దీత మొక్క వ్యాఖ్య మోగివ్యాఖ్య పంచేది.

మహాయోగి అనుభవాన్నిస్తాడు. పండితుడు మాటలు దౌర్జన్యాన్తాడు. ఒకదాని ఫలితం త్రైమతాలు, రెండవదాని ఫలితం సాధనతో ఆరంభమై సిద్ధితో అంతమయ్య బ్రహ్మసాక్షాత్కార రూపమైన ఆత్మ సాక్షాత్కారం. ఇదే బ్రహ్మసూత్రం (ఏకసూత్రం).

మానవ చరిత్రలో పరమ గురువుగా వ్యాసమహర్షి పొత్ర

ఈభూమ్యుద జరిగే సంఘటనలు రెండురకాలు. ఒకటి అకస్మాత్తుగా, అంటే యాదృచ్ఛికంగా పరిస్థితులమీద ఆధారపడి జరిగే చిల్లర సంఘటనలు. మన నిత్యజీవితంలో రోజురోజూ జరిగే సామాన్య సంఘటనలన్నీ ఈ తరగతిలోకి చేరుతాయి. ఇక రెండవరకం సంఘ టనలు — వైలోకాలలో జరిగే దేవతల నిర్ణయాలను అనుసరించి లేదా ‘దేవసంకల్పన్ని’ కారణంగా చేసుకుని జరిగే విషయాలు. ఇవి మన నిత్యజీవితపు దైనందిన విషయాలకు సంబంధించినవి కావు. ఇవి ప్రపంచ భవిష్యత్తుకు సంబంధించినవి. చాలమందికి ఈ రెండురకాల సంఘటనలు ఉంటాయనే తెలియదు. అందుకని

ఏవి చిల్లరపిష్యాలో, ఏవి ఈశ్వర సంకల్పమసారంగా జరిగే – మహాకార్యాలో తేడాతెలుసుకోలేదు. ఈ తేడా కళ్ళకి కనిపించేది కాదు. ఆత్మతో చూస్తేనేకాని ఈ తేడా గమనించలేదు.

చరిత్రనే తీర్పిదిద్దే సంఘటనలు ఈ రెండవ తరగతికి చెందుతాయి. పరమగురువులు ఈ రెండవరకం సంఘటనలు... అంటే ‘దైవ సంకల్పం’ ప్రకారం, వైలోకాలలో జరిగే నిర్దయాలను ఆధారంచేసుకొని జరిగే సంఘటనల్ని కార్యరూపంలో తీర్పిదిద్దే వనిముట్లు! వై తేడా – ఈరహస్య ఆధ్యాత్మిక విషయాలతో వ్యక్తిగత అనుభవంలేని వారికి తెలియదు. అందుకని ‘సామాన్యము అన్ని సంఘటనలూ ఒకటే అనుకోంటాడు! కాని పరమగురువులు మాత్రం అలాకాదు. భూమ్యీద జరిగే విషయాలలో, ‘అనిత్యమైన’ విషయాలేవో, ‘నిత్యమైన’ అంటే ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యతకలిగిన సంఘటనలకు, తేడాతెలిసినవాడే పరమగురువు! వ్యాసమహర్షి జీవితంలో ఆశ్చర్యంగా మనకి కొట్టవచ్చినట్లు కనపడే లక్ష్మణం ఇదే..

ఆయన ఏసంఘటనలలో కలగజేసుకొంటారో, ఏ సంఘటనలలో ఆయన కల్పించుకోకుండా మౌనం వహిసార్లో జాగ్రత్తగా గనక పరిశీలిస్తే పరమగురువుగా వ్యాసమహర్షి పనిచేసే తీర్మా, పరమగురువుల విధానమూ బోధపడతాయి. ఉదాహరణగా మహాభారత యుద్ధమే తీసుకుందాం.

భారత యుద్ధానికి భూమ్యీద కనపడే కారణం కేవలం కురుపొండవుల మధ్య చెలరీగిన కుటుంబకలహాలు మాత్రమే గనుక నిజం అయితే, అందులో పరమగురువైన వ్యాసమహర్షి స్వయంగా కల్పించుకోవలసిన అవసరంలేదు. సాత్మత్తు నారాయణబుషి అవతారమైన శ్రీకృష్ణదూ, కల్పించుకోవలసిన పనేలేదు. ఒకరి కుటుంబకలహాలతో కాని వ్యక్తిగత సమస్యలతోకాని పరమగురువులకు, మహాత్ములకు ఏమిటి సంబంధం? మహాభారతయుద్ధం నిజంగా ఒక ‘దైవమైన’ కారణంచేత వైలోకాలలో జరిగిన దేవతల నిర్దయం ప్రకారం ఈ భూమ్యీద జరిపించవలసి వచ్చింది. ఈ వైలోకాలలో జరిగిన నిర్దయం పేరే ‘దైవసంకల్పం’. ఇది ముందుగా సామాన్య

మానవులకు తెలియదు! అందుకని ఇలాంటి “దైవనిర్యాలను” దేవరహస్యాలు అంటారు. మానవుల మధ్య జరిగే మిత్రత్వ సత్యత్వాదులను ఆధారం చేసుకొని వాటిని పైలోకాలలో జరిగే దైవనిర్యానికి పనిముటుగాచేసి ఆ దైవసంకల్పానికి భూమ్యుద జరిగేలాగ చూడటమే “పరమశురువులీ” ఆధ్యాత్మిక ప్రణాళిక.

యుద్ధ - యజ్ఞం

పైకిచూస్తే మహోభారత యుద్ధానికి కారణం జూదం అనే అనుకుంటారు. కాని అంతకుముందే భారతయుద్ధంలో జరుగ బోయే భయంకర ప్రజానష్టానికి “నాంది” జరిగింది! ధర్మరాజు రాజసూయం ప్రారంభించాడు. ఆ యజ్ఞానికి శ్రీకృష్ణుని యజ్ఞ భక్తు కుడుగా వరించాడు ధర్మరాజు. వ్యాసమహర్షి యజ్ఞానికి బ్రహ్మత్వాన్ని అంటే “బ్రహ్మ”గాను, హ్యాసుని శిష్యులు బుత్సిత్వక్కులుగాను, సకల రాజులు సదస్యులుగా అలా రాజసూయం ఏర్పాటయింది. నాటగు వర్ణాలవారిని ధర్మరాజు ఆ యజ్ఞానికి అహోనించాడు. ఈ రాజ సూయ యాగానికి ముందుగా దిగ్గిజయం చేయడానికి సహదేవునికి అగ్నిహంతుడు సహయంచేయడంతో ఈ దేవతల కార్యక్రమానికి భూమ్యుద నాంది జరిగింది.

ఇది వ్యాసమహర్షి సంస్కృత భారతం సభాపర్వంలో స్ఫురింగా తెలుపబడింది. ఇంద్రుడు, శారకాసురునితో జరిగిన యుద్ధంలో తాను ఉపేయోగించిన రథం వసురాజుకి ఇచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు, భిమార్ఘు నులు మగధ నుంచి ఇంద్రప్రస్తానికి ఆ రథాన్నే ఎక్కి ఆకాశంలో ఎగురుతూ తిరిగివచ్చారని వర్లించాడు వ్యాసమహర్షి. ఇక్కడ ‘రథం’ అంటే ఈనాడు అంతరిక్ష నౌకలవంటి ఇతర గ్రహమండలాలకు కూడ ప్రయాణం చేయగలిగిన “అంతరిక్ష నౌక”(Space Vehicle) అనే అర్థం. అలాగే సహదేవుడు నిష్ఠ దేశానికి వెళ్ళి వచ్చాడు! తిరిగి సోవియట్ రష్యాలోని పరిశోధకుడు “జైత్సెవ్(Zaitsev)” చేసిన రామాయణ మహోభారతాలలోని “అంతరిక్ష నౌకల”పై పరిశోధనలో చూడవచ్చు.

వివరాలు నాగ్రంథము “సోవియట్ రష్యాలో ఆధ్యాత్మిక పరిశోభన” (ఆధ్యాయం అంతర్దిక్ష నొకలలో అపతూరమూర్తి)లో చూడవచ్చు.

జయం చేసినపుడు అతనికి అగ్నిహంత్రుడు ప్రత్యక్షమై సహాయం చేయగా యుద్ధంలో శత్రువులను జయించగలిగాడు. అలాగే ఘటోత్సముడు ఆకాశంలో ఎగురుతూ సముద్రం దాటి లంకాపట్టణం వెళ్లి విధిషణుడి నుంచి (రామాపతూరంలోని విధిషణుని వంశంవాడు) కప్పము కూడా తీసుకొనివచ్చాడు.

ఇలాగి అనేక ఆధ్యాత్మిక సహాయాలతో ఈ రాజసూయం ఎందుకు ప్రారంభంచేయబడింది? అన్న విషయం గమనిద్దాం! ఇది కేవలం ధర్మరాజుకి వ్యక్తిగతమైన సహాయం చేయడానికికాదు. దానికైతే ఇంతమంది దేవతలు, మహర్షులూ, పరమ గురువులు కలిసి పూనుకోవలసిన అవసరం ఏమీలేదు. భూమీద జరుగవలసిన దైవిక కార్యక్రమమే దీనికి కారణం. అదేమిటంటే రాజసూయం పూర్తి అయిన తర్వాత ధర్మరాజు జూదంలో ఒడిపోయి, వనవాసంలో కష్టాలు అనుభవిస్తూంటే అటు దేవతలుగాని, ఇటు పరమగురువులుగాని, అటు శ్రీకృష్ణుడుగానీ కలుగజేసుకొని, ఆ వనవాసాన్ని నివారించలేదు! కాబట్టి ధర్మరాజు వనవాసం చేయడంగాని, అలానే ఏకచక్రపురంలో పాండవులు భీక్షాభున చేయడంవంటి అనేకరకాలైన కష్టసుఖాలు కేవలం వ్యక్తిగతమైన విషయాలు! ఇవి మానవ జ్ఞతి చరిత్రకు సంబంధించినవికావు. అందుకనే మహాభారతయుద్ధాన్ని నివారించడానికి కూడా ఈ పరమగురువులు, మహాత్ములు, శ్రీకృష్ణుడు కూడా పూనుకోలేదు.

దీనికి కారణం మహాభారతం ‘దైవికమైన కారణాల’వల్ల భూమీద నిర్వహించబడిన ఆధ్యాత్మిక సంఘటన. ఈ విషయం అడుగుగును వ్యాసమహర్షి పాండవులకు దర్శనమిచ్చినపుడు రానున్న ఈ భవిష్యత్కాలాన్ని భూమీద జరుగునున్న ఈ దైవకార్యాన్ని తెలియబరచి వారికి స్తరైన మార్గదర్శకత్వం వహించాడు.

అలాగని వ్యాసమహర్షి పాండవులకు కష్టం వచ్చినపుడల్లా సాయం

చేస్తాడనికాదు. వ్యక్తిగత విషయాలలో ఆయన జోక్కం చేసుకోదు. అందుకే శ్రీకృష్ణని నిర్వాణాంలోకాని, ఆయన మరణించిన తర్వాత యాదవులను ద్వారకకు తీసుకొస్తున్న అర్జునుడు శత్రువుల చేతిలో పరాభవం పొందినపుడుగాని, లేక అర్జునుడు తన దివ్యాస్త్రులు పనిచేయక అవమానంతో బాధపడినప్పుడుగాని, వ్యాసమహార్షి ఆధ్యాత్మికంగా ఏవిధమైన సహాయం అందించునేదు. కేవలం వ్యక్తిగతంగా అర్జునుని ఓదారుస్తూ శాంతవచనాలు మాత్రమే చెప్పాడు. అంతే!

అలాగే శ్రీకృష్ణుడు కూడా మహారథయుద్ధం ఆరంభం అయ్యే సమయంలో అర్జునుడికి ‘దైవనిర్ణయము’ ప్రకారము భగవద్గీతను ఉపదేశించి, అర్జునుడిద్వారా సంజయుడివల్ల వ్యాసమహార్షి రచనలో నుంచి భగవద్గీతను మానవజాతి కంతటికీ అందించాడు. అంతేకాని భారతయుద్ధానంతరము తిరిగి అర్జునుడు భగవద్గీతను తాను మరచిపోయాననీ అందుకని దానిని తిరిగి ఇంకోకసారి తనకి ఉపదేశించిమని ప్రార్థించినపుడు కూడా శ్రీకృష్ణుడు, అది నిరాకరించడమే గాక తన కది మళ్ళీ చెప్పటము సాధ్యము కాదనికూడా సృష్టముచేశాడు. పరబ్రహ్మమైక్కు ఆదేశానుసారము తనలోనుంచి బహిర్భూతమయిన ఆ భగవద్గీతను తిరిగిచెప్పడం సాధ్యము కాదని సంస్కృత మహాభారతం ‘అను గీతావర్యం’లో శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుడికి సృష్టంగా తెలిపాడు.

ఇంతెందుకు! రాజసూయ యాగం జరిగినతర్వాత ధర్మరాజు సభలో అందరు రాజులను సమావేశపరచి అక్కడ మహర్షులనూ, బంధువులను, సదస్యులను సమావేశపరచి అగ్రపూజ జరిపి యజ్ఞాన్ని ప్రశాంతిగా పరిపూర్తి చేయాలని సంకల్పించాడు. వైశాఖమాసంలో రోహిణీ నక్షత్రంతో కూడిన అమావాస్యానాడు ఆరంభమైన ఈ రాజసూయ యాగము ఎక్కుడా ఏలోపము లేకుండా కళ్ళవేదుకగా ఘనంగా జరిగింది. భోజనాలతో అతిఘులు, మంత్రాలతో యావ న్నంది దేవతలూ, గౌరవసత్యారాలతో వేలాదిమంది రాజులూ, సంతృప్తులయ్యారు. మామూలుగా అయితే ఇంతటితో ధర్మరాజు చేసిన యజ్ఞము సుఖాంతము అయ్యదే. ఎందుకంచే ధర్మరాజు

యజ్ఞము చేయడము కేవలము అతని వ్యక్తిగతమయిన విషయము. రాజుగా రాజసూయము చేయడము తన ధర్మం కనుక చేశాడు. కాని ఈ యజ్ఞాన్ని ఆధారము చేసుకోని ఈ భూమీద జరగవలసిన ‘దైవకార్యం’ ఇంకొకటి ఉన్నది. అది మహోభారత యుద్ధానికి అంకురారోపణ! – అంటే బీజం వేయడం. ఈ విషయాన్ని వ్యాపారాల ప్రాణంగా తన సంస్కృత మహోభారతంలో టెండవ ఆశ్వాసంలో ఇలా వర్ణించారు.

‘ఆరోజు యజ్ఞం ఆరపదినం. అవస్థాదస్యానం అంటే యజ్ఞం పూర్తయిన తర్వాత చేసే స్వానం జరిగాక, అందచూ యజ్ఞ వేదికలలో కట్టిన అంతర్వేదిలో కూర్చున్నారు. అంతగొప్పగా జరిగిన రాజసూయంయొక్క వైభవమూ, ధర్మజుని శ్రద్ధ, ధర్మనిష్ఠ, అంతాచూసి ఎంతో ప్రశంసించాడు నారదుడు. ఇక్కడ నారదుడు ప్రశంసించడంలో ఎంతో అర్థముంది.

నారదుడు దేవయుషి, అంటే షైలోకాలలో జరిగే దైవసంకల్పమూ, దేవసభలో జరిగే దైవనిర్మయాల గురించి పూర్తిగా తెలిసినవాడు ఆయన. ధర్మరాజును తగువిధంగా ప్రశంసించి, శ్రీకృష్ణనివంక చూసి ఏకాగ్రతతో ఒక రఘుస్వ సంకేతంగా తలపంకించాడు. అంతే దాంతో శ్రీ కృష్ణనికి ఆనాడు దేవలోకంలో జరిగిన నిర్మయం గుర్తుకు వచ్చింది! రాబోయే మహోభారతయుద్ధం ముందుగానే కళ్చుకు కట్టినట్లయింది” అని సృష్టంగా వ్యాసమహార్షి సంస్కృత భారతంలో వర్ణించడంలోని అంతరార్థమిదే!

శిశుపాల వథ – రాజుల మారణహోమం :

నారదుడు తలపంకించడంతో, ఆ తర్వాత ప్రారంభమయిన సంఘటనలు, శిశుపాలవథకు దారితీశాయి. దాంతో యజ్ఞంతంలో రక్తపాతం జరిగింది. దీని ఫలితంగా 13 సంవత్సరాల తర్వాత, అక్కడ చేరిన యావన్యంది రాజులు షోరంగా నశించే మహోభారతయుద్ధమనే “యుద్ధయజ్ఞం” జరిగింది. ఇది ‘దేవతల నిర్మయం’. భూమీద ప్రజాత్మయంచేసి, భూభారం తగ్గించడం అనే దైవకా

ర్యంలో” పరమగురువులు, దేవముషులు, తమ తమ పొత్తలను ఎలా నిర్వహిస్తారో, వ్యక్తుల కష్టముఖాలతో నిమిత్తం లేకుండా -- అన్న రహస్యం తెలుసుకోవడానికి ఈ సందర్భం ఒక ప్రత్యక్ష దర్శనం!

హిడింబి పెళ్ళి!

అలాగే వ్యాసమహర్షి అదిపర్యంలో భీముడు హిడింబాసురుని భయంకర ద్వంద్వయుద్ధంలో చంపిన తరువాతకూడా ఈ భవిష్య త్తును తెలిసిన సన్నిహితాలలో మరొక ఉదంతాన్ని ఇలా వర్లించాడు.

హిడింబి కుంతిదేవితో ఆమెకు పాదాభివందనం చేసి ఇలా అన్నది. “నన్న అనుగ్రహిస్తే మీరు చెప్పిన ఏపైనెనా నిమిషాలపైన చేయ గలను. మీకు కావలసిన చోటుకి అండరినీ ఎత్తుకుని వెళ్గగలను. అంతేకాదు నామాట యద్దాం. నాకు జరగబోయేది, జరుగు తున్నది, జరిగిపోయింది - త్రీకాలాలలోని విషయాలు తెలుసు. కావాలంటే చెపుతాను వినండి. మనం వెళ్ళి ఈ దారిలో ముందుగా ఒక సరోవరం వస్తుంది. ఆక్కుడ ఒక మట్టిచెట్టు కనబడుతుంది. ఆపి రెండూ శాలిహోత్రమహర్షి తపశ్చక్తివల్ల నిర్మించబడినవి. ఆ సరస్వతో నీళ్ళుత్రాగినవారికి ఆకలి దష్టులు లేవు. ఆ చెట్టునీడన విశ్రమించిన వారికి ఎండ, వాన, చలి, వేడి వీటిహాథలుండవు. అంతేకాదు అక్కుడ మీకు వ్యాసమహర్షి ప్రత్యక్షమవుతాడు” అని హిడింబి ఆశ్చర్యంగా, జరగబోయేదంతా చెబుతుంది.

ఆతర్వాత నిజంగానే పాండవులకి దారిలో ఒక చెట్టు, అక్కుడ ‘శాలిహోత్రమహర్షి’ తపోమహిమకలిగిన సరస్వత్తా రెండూ కనబడ్డాయి. ఆ సరస్వతో స్నానంచేసి సంధ్యావందనం, జపం నిర్వర్తించుకున్నారు పాండవులు. ఆసరస్వతో నీళ్ళు కడుపునిండా త్రాగి చెట్టునీడను విశ్రమించగానేనే వారికి హిడింబి చెప్పినట్టుగానే ఆకలిదష్టులు పోయి శితాపాద బాధలు లేకుండాపోయాయి.

అంతేకాదు, అక్కుడ వారికి అకస్మాత్తుగా వ్యాసమహర్షి ప్రత్య

త్యమయ్యాడు. అందరూ దిగ్నివేచి ఆయనకు పాదనమస్తారం చేసి పూజించారు. కోడతెన కుంతిని, మనుమలనూ ఆశీర్వదించి, వ్యాసమహర్షి వారికి కలిగిన వ్యక్తిగత కష్టాలకు కొంత బీదార్పు మాటలు పలికి, ఇక ‘దైవసంకల్పం’ ప్రకారం జరుగవలసినున్న విషయాలను గురించి ఇలా ప్రస్తావించాడు.

“ఇది శాలిహోత్రుని తపశ్చక్తి చేత ఏర్పడ్డ సరోవరం! ఈ నీళ్ళు త్రాగినవారికి ఆకలిదప్పలు ఉండవు. ఈ చేట్లునీడన విశ్రాంతి తీసుకొన్న వారికి ఎండ, వాన, చలిగాలి వంటి బాధలు తగలవు. ఇక్కడే కొన్నాళ్లు గడవండి. తర్వాత ఏకచక్రపురం అనే బ్రాహ్మణ అగ్రహం చేరి అక్కడ బ్రాహ్మణ వేషాలతో బ్రాహ్మణుల మధ్యనే నిపిస్తా రఘస్యంగా ఉండండి. అక్కడ మళ్ళీ అవసరమైన సమయానికి నేను మళ్ళీ కనిపిస్తాను.” అని వ్యాసమహర్షి వారికి జరగవలసిన కార్యక్రమంలో దారిచూపించాడు.

భారతదేశపు - భవిష్యత్-సామ్రాట్ :

ంతేకాదు. రానున్న భవిష్యత్తులో దైవసంకల్పంగా జరగవల సిన మహారతముద్దం అంతమయినాక శక కర్తగా యుధిష్ఠిరుని *పట్టాభిషేకం భారతదేశ సామ్రాట్లుగా జరుగవలసి యున్నది. ఇది దేశానికి నిర్రాయించిన భవిష్యత్ నిర్రయము ఇదే రానున్న భవిష్యత్తు. ఈ రెండింటిని తెలియజేస్తూ వ్యాసమహర్షి ఇలా అన్నాడు.

“ధర్మజుడు రానున్న కాలంలో తప్యక సార్యభోముడవుతాడు. విష్ణుమూర్తియొక్క నాలుగు భుజాలవంటి నలుగురు తమ్ముల పరాక్రమంతో రాజలందరినీ జయిస్తాడు. రాజసూయం, అశ్వమేధం వంటి యజ్ఞాలు చేస్తాడు. పూర్వీకుల రాజ్యాన్ని తిరిగి పొందుతాడు.

* ‘యుధిష్ఠిర శకం’ -- భారతదేశ చరిత్రలో పత్రుల మణష్టతంలో ప్రవేణించగానే ఆరంభించిందని భాగవతం -- 12వ స్క్రంం. ఇది 3123 B.C. అప్పతుంది.

అఖండ రాజ్యభక్తిక్రూని అనుభవిస్తాడు. కురువంశాన్ని ఉద్దరిస్తా”డని చెప్పి హిండించి బలశాలి అయిన కుమారుని ఘటోత్స్రముని కంటుందని, అతడు “పనికి వస్తాడు” అని ఆశిర్వదించి మాయమయ్యాడు వ్యాసమహరి. అంతేగాని ఘటోత్స్రముడు చిరంజీవి అవుతాడని పాండవులతో సుఖంగా జీవిస్తాడని చెప్పిలేదు వ్యాసమహరి. ‘అవసరం వచ్చినపుడు పనికివస్తాడని’ మాత్రమే ఎంతో అర్థంతో నొక్కిచే ప్పాడు. ఆ ‘అవసరం’ రానే వచ్చింది! మహాభారత యుద్ధంలో, అది అర్జునుడి ప్రాణాలు దక్కించుకోవలసిన అవసరం. కర్రుడు ఇంద్రుడిచ్చిన శక్తితో అర్జునుడిని చంపాలనే దృఢ నిశ్చయంతో వున్నాడు. దానికి ఈ ఘటోత్స్రముడే అహాతై దాంతో అర్జునుని ప్రాణాలు దక్కించబడటం జరిగింది. ఇదీ వ్యాసమహరి మాటలలో – “అవసరం వచ్చినపుడు” అంటే అర్థం! మహార్షుల వాక్యాలూ, పరమ గురువుల సూత్రాలు అతి సూత్రమైంగానూ, ఎంతో గంభీరమైన అర్థంతో నిండి ఉంటాయి.

ఎందుకంటే భూత భవిష్యత్ వర్తమాన కాలాలు తెలిసి జరుగుతున్న సంఘటనలలో, ఏవి అనిత్యమైన సామాన్య సంఘటనలో, దైవసంకల్పంతో జలిగే దైవకార్యాలేవో తెలిసి, అవి భూమ్యుదమానవజ్ఞతి పురోగతికి మానవపరిణామంలో ఎలా అవసరమో కూడా తెలిసి, వాటిని సక్రమంగా నిర్వహించడానికి మార్గదర్శిగా ఈ భూమ్యుద ఆ కార్యక్రమాన్ని నడిపేంచేవారే పరమగురువులు!

పరమ గురువుగా ఈ సంఘటనలో వ్యాసమహరి నిర్వహించిన పొత్తును ఎత్తిచూపటమే ఈ అధ్యాయములోని ప్రయోజనం. అందరూ కథమాత్రమే చూస్తారు. కానీ మహార్షుల జీవితాల్లోని ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలు గమనించటం కష్టం! ఈ దృష్టితో భారతం చదవాలి. అప్పుడు ఎన్నో దేవరహస్యాలు తెలుస్తాయి.

“వ్యాస శిష్యులు”

ఇంతవరకూ మనం వ్యాసమహార్షి హిందూమతం వెనుక దాగిపున్న సనాతనధర్మాన్ని మానవజాతికి అందుబాటులో వుండేలాగ శాశ్వతస శ్యాన్ని వేదార్థాన్ని అందరికి సుబోధకంగా తెలిసేలాగ తేటతెల్లమైన శైలిలో పద్రెనిమిది పురాణాలద్వారా ఎలాగ మానవజాతి కందించాడో అన్నది గమనించాం. బ్రహ్మసూత్రాలు, వేదవిభాగం, అష్టాదశపురాణాల రచన అన్నది ఒక మహత్తరమైన కార్యక్రమం.

ఈ కార్యక్రమంలో వ్యాసమహార్షియొక్క రచనలు ప్రజలలో జనసా, మాన్యంలో వేత్సుప్రాతుకొనిపోయి, ఒక మహావృక్షంలాగ శాశ్వతంగా నిల్చిపోవడానికి కారకులైనవాళ్ళు ఎవరో ఈ అధ్యాయంలో గమనిర్దాం. వారే, వ్యాస -- శిష్యులు! వ్యాసమహార్షికి తునేకమంది శిష్యులున్నారు. ఈ శిష్యుల్లో ఎవరెవరు ఏవిభాగాన్ని అధ్యయనం చేశారు అన్నది

ప్రస్తుతం ఈ అధ్యాయంలో గమనిద్దాం.

వ్యాసమహారియొక్క జ్ఞానం ఒక మహాసముద్రం వంటిది. ఆ సముద్రంలో ఒక్కొక్కభాగం ఒక్కొక్క మహారి తీసుకొన్నారు. ఆ మహారుల్లో ప్రతిఒక్కరూ తను తీసుకున్నటువంటి ‘వేదశాఖ’ని లాను ప్రశ్నేకంగా అధ్యయనంచేసి, తన శిష్యులద్వారా తన కుమారులవల్ల, తన శిష్యుల సంతతివల్ల ఆ ‘వేదశాఖ’ను శాశ్వతంగా భారతదేశంలో నిలిచిపోయేలాగ చేయటానికి తమ జీవితాన్ని అంకితంచేశారు.

వేదశాస్త్రాలు :-

ఇలాగ కొందరు పురాణాల్ని, కొందరు బ్రహ్మాస్త్రాలు, కొందరు వేదశాఖలు, కొందరు జ్యోతిష ఆయుర్వేద మంత్రశాస్త్రాలు, మరికొం తమంది ‘అగమశాస్త్రం’ -- అంటే ఆలయాలు వాటి నిర్వాణం, విగ్రహాలూ, వాటి వాస్తు వాటిని పుంజించే శాస్త్రవిధానం; ఇదంతా ఆగమశాస్త్రం - ఈ ఆగమశాస్త్రాన్ని జనసామాన్యంలో నశించిపోకుండా కాపాడారో! అలాగే, కొంతమంది ఉపనిషత్తులు, యోగ రహస్యాల్ని, ఉపాసనా పరంపర ఇలాగ ఒక్కొక్క మహారి ఒక్కొక్క విభాగాన్నిసుకొని దాన్ని జనసామాన్యంలో ప్రచారంచేశారు. అది ఎవరెవరు ఏ విధంగా చేశారో ఈఅధ్యాయంలో గమనిద్దాము.

వేదవ్యాసమహారి అనే మర్మిచెట్టుకు అనేక శాఖలు, ఉపశాఖలు ఉన్నాయి. ఈ శాఖలే ఆయన శిష్యులు ఒక్కొక్క శిష్యుడు ఒక్కొక్క వేదశాఖని లేదా పురాణశాఖని తీసుకున్నారని చెప్పేనుకదూ! ముఖ్యంగా వ్యాసుడి శిష్యులు వలుగురు. వీళ్ళపేర్లు పైలుదు, వైశంపాయనుదు, జైమిని, సుమంతుదు.

వ్యాసమహారి -- శిష్యులు :-

ఇందులో పైలుదు “బహు బురుచ” అనే పేరుగల బుగ్గేద సంహితను గ్రహించాడు. తరువాతవాడెన వైశంపాయనుదు

“నిగదాభ్య” అనేపేరుగల యజుర్వేద సంహితను వ్యాసమహార్షి నుండి గ్రహించాడు. మూడవవాడైన జైమిని “ఘందోగ” అనేపేరు గలిగిన సామవేదసంహితను వ్యాసమహార్షినుంచి గ్రహించాడు. ఇక సుమంతుడు “తంగిరసీ” అనే పేరుగల ఆధ్యాత్మిక సంహితను వ్యాసమహార్షినుండి గ్రహించాడు.

ఈ నలుగురు శిష్యులకు ఆశాభరక్షణకు మళ్ళీ వేరే శిష్యపరంపర ఉన్నది. ప్రతి బుట్టి లాను వ్యాసమహార్షినుండి గ్రహించిన వేద - సంహితను మళ్ళీ తిరిగి తన శిష్యులకు ఉపదేశించారు. ఆ శిష్యుప్రశిష్యులు ఒకరినుంచి ఒకరికి సంహితల్ని వ్యాపింపజేస్తా శిష్యపరంపరగా స్థాపించినదే ఈనాటి వేదశాఖలుగా నిలిపియింది.

ఈ పనిచేసినవారి వివరాలుకూడా మనము ఇక్కడే తెలుసు కుండాం. ఈ నాలుగువేదాలను, వేదసంహితలను, పైల, వైశంపాయన, జైమిని, సుమంతులు గ్రహించారు. ఇక పద్దెనిమిది పురాణాలు పురాణసంహితలు, అన్నికూడా రోమహరణాను అను పేరుగల “సూతుడు” గ్రహించారు. ఆయన వ్యాసమహార్షియొక్క పదవ శిష్యుడు. అతను పురాణభాగం అంతాకూడా వ్యాసమహార్షినుండి గ్రహించాడు. అతడి కొదుకు - తర్వాత ఉగ్రశవుడు లేక రోమహార్షి! మళ్ళీ ఈ పరంపరను వ్యాపింపజేశాడు. రోమహారణి నుండి తరువాత ఆయన తన శిష్యపరంపరద్వారా ఆ పురాణసంహితలకు సంబంధించిన విద్యనంతాకూడా తన శిష్యులకు పదేశించాడు.

(1) పైలుడు :-

ఇప్పుడు క్రమంగా ఒక్కుక్క వ్యాసశిష్యుడియొక్క పని ఏమిటో గమనిద్దాం. మొదట ‘పైలుడు’ అనే వాళ్ళకీ తీసుకుందాం. ఈ పైలుమహార్షి ‘బహుబురువు’ అనే పేరుగల బుగ్గేరసంహితని గ్రహించాడు. ఈ పైలునికి ‘ఇంద్రప్రమతి’ అనే వాడు శిష్యుడు, ఆతని తర్వాత బాష్పులుడు అనేవాడు యూజ్జువల్యుర్యదు.....ఇలాగ ఈ

శిష్యపరంపర ఒకరినుంచి ఒకరు ఈ వేదభాగంచేసి తీసుకున్నారు.

యూజ్మవల్యుగ్ర్యదు :-

యూజ్మవల్యుగ్ర్యనేవాడు నాలుగుభాగాలు చేసి అది విస్తరింపజేశాడు. ఈ మాందుక్యబుషి తిరిగి దీన్ని మళ్ళీ ‘దేవమితుదు’ కి, ఆయన తిరిగి “సాభరి” మొదలైన మహార్షులకుపదేశించాడు. ఈ సాభరి తన కుమారుడైన శాకల్యదు యో సంహితను పదుభాగాలుచేసి వార్ష్య, ముద్గల, శాలీయ, గోఖల్య, శిశిర అనే పేరుగల ఆయన శిష్యులకు ఉపదేశించాడు. ఇతడు తన శిష్యుడైన “జాతకర్ణుడి” తో తనయొక్క సంహితను అధ్యయనం చేయించాడు. తరువాత పైద్య, వేతాత, విరజ అనేవాళ్ళు యో జాతకర్ణుడి నుంచి గ్రహించారు. బాష్పులి అనేవాడు తర్వాత ప్రాతిశాఖలను విస్తరింపజేశాడు. ‘వాలఫిల్యసంహిత’ అనే పేరుగల సంహితను ఆయన అధ్యయనంచేసి దాన్ని గ్రహించాడు. ‘వాలాయని’ లేక ‘కాసార’ అనే పేరుగల సంహితకూడా ఈయన గ్రహించాడు. ఈచిథంగా ‘బముబురువ’ అనే పేరుగల వేదశాఖ అనేక శిష్యులద్వారా గ్రహించబడి, ఇది ఛందోబద్ధంగా వారిచేత ముఖసంగా వినడంద్వారా యోగ్యులైన మనుష్యులైపులైన, శిష్యులచేత జనసామాన్యంలో విస్తరింపజేయబడినది. ఇది వ్యాసశిష్యులలో మొదటి వాడైన పైలునియొక్క శిష్యపరంపర.

(2) పైశంపాయనుడు :-

ఈక రెండవాడు పైశంపాయనుడు. ఈ పైశంపాయనుడు ‘విగదాఖ్య’ అనే పేరుగల, ‘యుజుస్సుంపాత’ను వ్యాసమహరినుండి గ్రహించాడు. ఈయనశిష్యులు -- చరకుడు, అధ్యర్థుడు అనేవారు. బ్రహ్మపూత్య పాతకాన్ని పోగొట్టి విధానాన్ని గురించి ప్రతాలూ, శరీరాన్ని శుద్ధిచేసేటువంటి ప్రతకరణాలు అవస్థించాడు గ్రహించారు. అవి వాళ్ళుతమ శిష్యుడైనటువంటి యూజ్మవల్యుగ్ర్యదికి ఉపదేశించారు.

తరువాత తపస్సు చాలా తక్కువైనటువంటివాళ్లు 'తపస్సు' క్షీణమైతే ఏం చేయాలి? దుష్టురమైన తపస్సు చేయడమా?" అని ఆలోచించి విచికిత్స చేయగా గురువు బ్రహ్మాపాత్య పాపాన్ని తాను నివారించగలను అన్నప్పుడు గురువు ఆయనమీద కోపించి యాజ్ఞవల్యుల్యైనికి శాపం ఇచ్చారు. యాజ్ఞవల్యుల్యైడిని తన ఆశమాన్మంచి వెడలగొట్టాడు. దేవరాతుడుయొక్క పుత్రుడైన యాజ్ఞవల్యుల్యైదు యజుర్వేదాన్ని మంత్ర రూపంగా తన కంరంలోంచి రక్తంతోపాటు బయటకి గురువాజ్ఞాపకారం కక్కివేశాడు.

ఇలా శపించి గురువు "తానుపదేశించిన వేదం తనకి కక్కవలసింది అని కోపించినప్పుడు ఆయన ఈ విధంగా తను నేర్చుకున్న మంత్రాన్ని కక్కినప్పుడు కంరంద్వారా బహిరథమైన దాన్ని తిత్తిరి పక్కలు అలా బయటపడిన రక్తభండాల్చి, మాసభండాల్చి భుజించాయి! ఆతిత్తిరి పక్కలు మాట్లాడే భాషలోంచి వేదమంత్రాలు మళ్ళీ అప్రయత్నంగా వాటంతట అవే వెలువడ్డాయి. అదే "తైత్తిరీయ" సంహితగా ప్రజలలో వ్యాప్తి చెందింది. ఇది యజుర్వేదముయొక్క విభాగము. అందుకే ఈశాఖకు 'తైత్తిరీయ' శాఖ అనేపేరు పెట్టబడి వృద్ధిపొందింది. యాజ్ఞవల్యు మహారికూడా వేదాధ్యయనం ఇంకా చేయవలెనని చాలాకోరికతో గురువైని ఆశ్రయించాడు. ఆతర్వాత సూర్యుని ఉపాసించి ఆయన సూర్యభగవానునిమంచి "వాజసనేయ సంహిత"లోని శుక్లయజుర్వేద సంహిత అనే సంహితను ఉపదేశంగా పొందాడు.

వైశంపాయనుడు గ్రహించినటువంటి యజుర్వేద సంహిత ఈవిధంగా రెండుచిభాగాలైంది. ఒకటి 'కృష్ణయజుర్వేదం', రెండవది 'శుక్లయజుర్వేదము.' తిత్తిరి పక్కలు కక్కినటువంటి మంత్రాల నుంచి తైత్తిరీయమునూ, సూర్యుడినుంచి వాజసనేయ సంహితమూవచ్చాయి. ఈ విధంగా వైశంపాయనునియొక్క శిష్య పరంపర వృద్ధిపొందింది.

(3) జైమినిమహార్ణి :-

ఇక మూడవవాడైన ‘జైమిని’ సామవేద - శాఖను వ్యాసమహార్ణి నుంచి గ్రహించాడని తెలుసుకున్నాంకథా! ఈయన కుమారుడు సుమానుడు అనే పేరుగల ఈయననుండి గ్రహించాడు. ఈయననుంచి ఈయన శిష్యుడు సుకర్మ అనేవాడు సామవేదాన్ని మళ్ళీ శాఖలుగా విభజించి విస్తరింపజేశాడు. సుకర్మ అనేవాడు మళ్ళీ తమ శిష్యులైన హిరణ్యనాభుడికీ, కొశల్యుడికీ, “హౌషాట్లి” మొదలైన ఇతర శిష్యులం దరికీగూడా సామవేదాన్ని శాఖోపశాఖలుగా విడదిసి ఉపదేశించాడు. వారు ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క ఉపశాఖని గ్రహించి సామవేదాన్ని విస్తరింపజేశారు.

ఇలాగ పదువందలమంది (500) శిష్యులు పశ్చిమదిశగా దేశంలో పర్యటిస్తూ ఈ సామవేద శాఖను ప్రజలలో వ్యాపింపజేశారు.

అవంతి అనేపేరుగల దేశం తూర్పుదిక్కుగా ఉన్నది. అక్కడ హౌషాట్లు లోగ్గి అనే శాఖనూ, ‘లోగ్గి’ అనేవాడు, ‘మాంగలి’ కుల్వు’ కుశిద, కుడ్డి మొదలైనవాళ్ళు తూర్పుదిక్కుగా సంచారంవేళ్ళి - ఈ శాఖను విస్తరింపజేశారని తెలుసున్నది.

ఇది ఇలాగ శాఖోపశాఖలుగా చీలి వేర్పేరు సంహితలుగా విడదిసి గ్రహించబడి అనేకవిధాలుగా ప్రజలలో వ్యాప్తినిపొందాయి. ‘హిరణ్యనాభుడు, అనేవాడు ఇరవైపదు సంహితలను తయారు చేసి తనశిష్యులచే పీటిని అధ్యయనంచేయించి ‘అవంతి’ దేశంలో వ్యాపింపజేశాడు. ఆవిధంగా వేదంయొక్క శాఖలు అనేక ప్రశాఖలక్రింద ఒక్కొక్క వ్యాసశిష్యుడినుంచి వారి ప్రశిష్యులకూ, వారి కుమారులకూ శిష్యుపరంపరగా గురుపరంపరద్వారా వ్యాపించింది.

వేద -- శాఖలు :-

అదే ఈనాటికి మనము ‘సంకల్పం’ చెప్పుకొనేటప్పుడు మనయొక్క

“శాభను” యజ్ఞశ్యాభాధ్యయా” - “అనీ, సామవేదశాభ్యాధ్యయా” అని చెప్పుకొంటాము. అంటే మనము ఏబుషియొక్క సంతతిలో జన్మించామో ఆ బుషియొక్క శాభనే అధ్యయనంచేయవలసింది, ఈనాటికి విధిగా జరుగుతూంది.

ఇలా ముఖస్తముగా యాభైశతాబ్దాలు... అంటే శ్రీకృష్ణుడు నిర్వాణమైన క్రీ||పూ|| 3102 B.C. సం|| నుంచీ ఈనాటివరకూ... విభాగమైనదే అంటే ఐదువేల సంవత్సరాలదాకా ముఖస్తముగానే గురువునుంచి శిష్యుడికి ఈచిధముగా వేదశాభలుగా, శాఖోహశాభలుగా విస్తరించి, రక్షింపబడటానికి కారణం -- కృష్ణదైపొయన వ్యాసమహర్షి తన శిష్యులద్వారా చేసినటువంటి ప్రచారం. ఇది ఈయన శిష్యులు చేసినటువంటి బ్రహ్మందమైన “వేదరక్షణ కార్యక్రమము.” ఈ వేదరక్షణ కార్యక్రమాన్ని చూసి మహాత్మరమైనటువంటి ఆశ్రూర్యాన్ని అపరిమితమైనటువంటి ప్రశంసనీ పశ్చిమదేశాలు కూడా యానాటికీ జోహోరుచేస్తా వ్యక్తం చేశాయి.

ఈనాదు వేదాల రక్షణ :-

ఇప్పుడు మళ్ళీ ఈ వేదశాస్త్రాలని అధునాతనిక దృష్టితో అందరికి సుబోధకంగా అర్థం అయ్యటువంటి భాషలో రచించి ఈశాస్త్రాన్నే మళ్ళీ రానున్న కాలానికి అనుసరించేవిధంగా కాలానికి అనుగుణంగా ప్రజలలో వ్యాపింపజేయటానికి మళ్ళీ ఎంత ప్రయత్నం చేయాలో మనం ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది.

దీన్నిబట్టి ఆనాదు వ్యాసమహర్షి ఎంత మహాత్మరమైన కార్యక్రమం రూపొందించాడో ఆయనయొక్క అసాధారణ కృషి, తపశ్చక్తి, వారికున్నటువంటి త్యాగశీలతపల్ల ఈనాటికి వేదవిద్యలూ, పురాణ సంపీలలూ నిలిచి ఎలా ఉన్నాయో మనకి తెలుస్తుంది.

రోమహరణి -- సూతముని :-

ఇప్పుడు చతుర్యోదాలయొక్క విభాగం ఆయనయొక్క నలుగురు శిష్యులూ ఎలా తీసుకున్నారో గ్రహించాం. ఇక మిగిలినవి పురాణ సంపీతలు. ఈ పురాణ సంపీతలను ‘రోమహరణిముదు’ అనే పేరుగల సూతుడు వ్యాసమహర్షిమండి గ్రహించాడు.

“సూతః పురాణ తత్త్వజ్ఞః” అనేది ప్రతి పురాణంలోనూ వస్తుంది. ఈసూతుడు పురాణాల్ని వేదవ్యాసమహర్షిమంచి గ్రహించాడు.

ఆయన శిష్యుల పరంపర ఈవిధంగా వుంది. ‘సుమతి’ అనేవాడు ఆత్రేయస గోత్రుడు. ‘అక్కతప్రణాదు’ అనేవాడు కాశ్యపగోత్రికుడు, ‘అగ్నివర్ష’ అనేవాడు భరద్వాజగోత్రుడు. ‘మిత్రాయుషు’ అనేవాడు వశిష్ట గోత్రుడు. ‘సోమదత్తి’ అనేవాడు సాహ్యరిగోత్రుడు. ‘సుశర్వ’ అనేవాడు శంశపాయనగోత్రుడు. ఈ పేర్లుగల ఈ ఆరుగురు శిష్యులున్నారోమహరణియొక్క పురాణ సంపీతను ప్రజల్లో విస్తరింపజేశారు. వాయు పురాణంలో ఈ శిష్యుల పరంపరయొక్క విధానం అంతాగూడ ఈవిధంగా వ్యక్తిగతించినది.

“షట్పుః కృత్యౌ మయాప్యక్తం పురాణం బుస్థిషంత్రమాః
ఆత్రేయాః సుమతి క్రీమాన్ కాశ్యపోహ్య కృతప్రణాః
భారద్వాజో అగ్నివర్షాయ పసిష్టో మిత్రాయుశ్చవః
సాహ్యరిః సోమదత్తశ్చ సుశర్వ శంశపాయనః
ఏతే శిష్యో మమ బ్రహ్మన్ పురాణేషు ధృఢప్రతాః”

అని వ్యాసమహర్షియే తన వాయుపురాణం 61వ అధ్యాయంలో వ్యాసమహర్షి శిష్యుల్లి స్వయంగా తన వాక్యులపోనే స్వరించి -- “ఈ ఆరుగురు శిష్యులూకూడ నా పురాణాలన్నీగూడ ధృఢప్రతులైనటువంటి

సుశిక్షితులైనటువంటివారు, మంచి శ్రద్ధా�క్తులలో తు.చ తప్పకుండా నా ఉపదేశాన్ని అనుష్టించేటటువంటి నా ఆరుగురు శిష్యులమూలాన వాయొక్క పురాణ సంహితలన్నిగూడ ప్రపంచంలో వ్యాపించినాయి.” అని వ్యాసుడే స్వయంగా వాయుపురాణంలో చెప్పిన కోకానికి అరం ఇది. ఈ శిష్యుల్లోంచి కాళ్ళపుదు, సావర్ణి, శాంశపాయనుడు అనే ముగ్గురు బుటులూగూడా వారు మళ్ళీ స్వయంగా వేరే సాంతరచనలు కొన్ని చేశారు. అవి పురాణసంహితల రూపంలో నిర్మాణం చేశాడు.

ఇందులో ముగ్గురికి గురువు రోమహరణి ఆయన నాలుగు సంహితల్ని విష్ణువుం చేశాడు. ఈ విషయం విష్ణుపురాణంలోను, అగ్నిపురాణంలోను స్వప్తంగా తెలియజేయబడింది. అగ్ని పురాణంలో—

“శాంశ. పాయనా దయత్వకుః పురాణానంతు సంహితాః”

అని అగ్ని పురాణంలో స్వప్తంగా వ్రాయబడింది.

ఈవిధంగా లయన తనయొక్క శిష్యపరంపర పురాణాలయొక్క వ్యాప్తికి, వాటివిష్టరణకి ధారణచేసి ప్రజలలో వాటిని ప్రచారం చేయడానికి, ఈ ప్రచారం -- అనేకచోట్ల, అంటే ఏదైనా యజ్ఞాలు జిరిగేటప్పుడు, ధర్మకార్యాలు జిరిగేటప్పుడు, మహాత్రరమైన ఆశమాల్లోని ముమల సమావేశాలు జిరిగేటప్పుడూ, సత్రయాగాల్లోనూ, ఈ సూతుడూ ఆయనయొక్క శిష్యులుమ్మా అనేకచోట్ల సంచారంచేసి ఈపురాణాలయొక్క గ్రంథాల్ని ప్రజలలో నిలిచిపోయేలాగా శాశ్వతమైన కృషిచేశారు. వారు మనకి నిత్యం స్వరణియులు.

ఈ విశేషమైన ఈ కృషిఫలితంగానే ఈనాటికి మనకి ఈ సూతుడనేపేరుగల వ్యాసశిష్యునిద్వారా ఈ పురాణాలన్ని గూడా నిల్చిపున్నాయి. అందుకని ఈ వ్యాస శిష్యులందరూ ప్రతి హిందు వునకూ నిత్యమూ ప్రారణస్వరణియులైన మహాత్ములు! ఎందుకంటే ఈనాడు హిందూమండం కలియుగంలో ఇలా నిలచివుండటానికి, వారు

ఆనాదు కలియుగం ఆరంభమయ్యే కాలంలో చేసిన నిష్టార్థము,
గురుభక్తిచేసిన పనియే కారణం.

నిధి -- పెన్నిధి

ధర్మరాజుకు అదుగుదుగునా తోదుపడి, అండగా నిలిచి అత్యవసర సన్నివేశాలలో దైవ సహాయాన్ని అందించిన అవతారమూర్తులు మహా భారతంలోచూస్తే ఇద్దరే కనిపిస్తారు. ఒకరు వ్యాసమహార్షి తర్వాత శ్రీకృష్ణుడు. ఈ ఇద్దరూ కారణ జన్మలే! అంటే ఈభూమ్యైద జన్మించిన పరమ గురుమండలిలోనివారే!

శ్రీకృష్ణుడుకూడా పరమగురుమండలిలో చేర్చి చెప్పడంవల్ల కొందరికి ఆశ్చర్యంగా అనిపించవచ్చు. నిజమేశ్రీకృష్ణుడు మహార్షి కాదుకదా! చిరంబీధుడూ కాదు. అయినా ఆయన పరమ -- గురుమండలిలోని సిద్ధపురుషులైన మహార్షుల మండలికి ప్రతినిధివంటివాడే! ఎందు కంటే పూర్వ సృష్టిలో మహార్షిగా పరిపూర్ణాడై నారాయణ తత్వాన్ని సిద్ధింప చేసుకొన్న 'నారాయణ బుషి' యొక్క అవతారమే

శ్రీకృష్ణుడు! అందుకని ఈయన పరమ -- గురుమండలిలోనివాడని చెప్పిన కారణం, ఎందుకంటే నారాయణబుసి కృతయుగంలో బదరికాశమంలో తపస్సుచేసిన నర-నారాయణులలో ఒకరు. ఆ రెండవ బుసి 'నరుడే' -- పొండవ మధ్యముడైన అర్జునుడి శరీరంలో అవతరించాడు.

పైలోకాల్లోని దైవాన్నిరయాలు ఈ భూలోకంలో నడిపించాలంటే ఈ భూమీద జరిగే రాజకీయ సంఘటనలు మానవజాతిలో జరిగే 'అధ్యాత్మిక ప్రణాళిక' లో సమ్మేళనచేస్తుగాని రాజకీయాలు, అధ్యాత్మిక మార్గంలో నడవడంజరగదు. ఎందుకంటే ఏ కాలంలో చూసినా రాజకీయవేత్తలు, స్వార్థపదులు, అధికార దాహంతో, పదవీ వ్యామోహంతో కళ్ళు మూడుకొనిపోయి నిరంకుశత్వాన్ని చలాయిం చాలన్న స్వభావంగల వ్యక్తులే ఉంటారు. రాజకీయాలంటే బలము, అధికారము, దబ్బు కలిగినవారి స్వార్థానికి బలై ప్రజల జీవితాలు సంక్షేపంలో ఇదుక్కోవడమే రాజకీయ చరిత్ర!

దీన్ని మానవజాతికి ఉపయోగించే విధంగా ఆధ్యాత్మికశక్తియుక్తు లైన పరమగురువుల సంకల్పంతో జోడించి జరిగే విషయాలను లోక కళ్యాణంకోపం మలుపు తిప్పాలి! భారతంలోని రాజకీయసంఘటనలు దీనివైపు నడిపించిన వ్యక్తే శ్రీకృష్ణుడు. ఆధ్యాత్మిక సన్మివేశాలను నిర్వహించిన పరమబుసి వ్యాసమహర్షి.

రాజకీయాల్ని -- లోక కళ్యాణం వైపు :-

అందుకే శ్రీకృష్ణునిలో రాజకీయకుతంత్రాలకూ, మాయోపాయాలకూ అధర్మానికి అధర్మంలోనే బుధిచేప్పి రాజకీయ కుశలతా కనిపిస్తుంది. అంతేకాదు రక్తపాతానికి సమాధానం ఆయుధాలతోనే ఇవ్వాల్సిన ఆపద ఏర్పడితే దానికి కావలసిన తెగింపూ, పట్టుదల, సాహసంతోపాటు పరమగురువులయందు వివయ విధేయతలూ, ఈ రెండూ శ్రీకృష్ణునిలో కనబడతాయి. ఈ ఇద్దరి పౌత్రులవల్లనే మహా భారత చరిత్ర నడిపించబడింది. భారతయుధం జరిగి స్వార్థపరులూ,

అవకాశవాదులూ, అధికార దాపాంతో పెచ్చు పెరిగిపోయిన రాజకీయ నాయకులను అంతమొందించేందుకే భారత యుద్ధం ఏర్పాటు చేయబడి -- ఆతర్వ్యత అన్ని రాష్ట్రాల ఏకీకరణతో 'భారతదేశం' అనే దేశంగా ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ దేశనిర్మాణ మహాయ జ్ఞంలో రాజసూయ యజ్ఞం జరిపే యజమాని ధర్మరాజు! యజ్ఞానికి రక్షకుడు అంటే 'రాజకీయ రక్షణ' కల్పించేవ్యక్తి -- శ్రీకృష్ణుడు! ఆధ్యాత్మిక శక్తులు సంపాదించి యజ్ఞంలోని మంత్రభాగాన్ని వడి పించే ఆధ్వర్యుడు వ్యాసమహార్షి! ఈ యజ్ఞానికి యజ్ఞంగాలను నిర్వహించే బుత్తిక్కులు పరమ గురుమండలిలోని మహార్షులు. ఈ రెండింటి సమ్మేళనంవల్ల (రాజకీయ ఆధ్యాత్మిక) మహాభారత యుద్ధం నిర్వహింపబడింది.

శ్రీకృష్ణుని పాత్ర ఇందులో ఎలా నిర్వహించబడిందో తెలిపేవి రాయబారం, రెండు సేనలమధ్య జరిగిన భగవద్గీత, విశ్వరూపం యుద్ధ నిర్వహణలోనూ భారతంలో వ్యాసమహార్షి స్వప్తంగా వివరించారు. రెండవ పాత్రగా - తానే వ్యాసమహార్షి ఆధ్యాత్మిక శక్తినీ సహాయాన్ని అందిస్తూ అవసరమైనపుడు వ్యాసమహార్షి తానే సాక్షాత్కారించి అనేక సార్లు ధర్మరాజుకు అశ్వమేధయజ్ఞం చేయడానికి కావలసిన ధనసహాయం ఎలా చేశాడో ఇక్కడ గమనిద్దాము.

అశ్వమేధం :-

ధర్మరాజు యుద్ధంలో అత్యవసరంగా చేయవలసివచ్చిన రక్త పాతంలో మహాత్ములైన భీష్మ ద్రోషులవంటి పుణ్యమూర్తులను సంహరించాల్చింది. అంతేకాక లక్ష్లాదిమంది అమాయకులైన యోధులు, మూగజీవాలైన ఏనుగులు, గుర్రాలు వంటి జీవరాసులకు వినాశనం కలిగింది. ఆ మహామారణహోమం చేసిన 'అశాంతి' నివారణ అయి సుష్టిరమైన సామ్రాజ్యం ఏర్పడాలంటే ధర్మరాజుచేత అపారమైన పుణ్యం కలిగే ఆధ్యాత్మిక కర్మకాండ జరిపించాలి! దినికి వ్యాసమహార్షియే సమర్థుడు. అందుకే వ్యాసమహార్షి ధర్మరాజుకు

అశ్వమేధయాగం చేయమని ప్రోత్సహించాడు. కేవలం ప్రోత్సహించి
ఊరుకోకుండా దానికి కావలసిన సలహా, సహాయం, సామగ్రి, వస్తు
సముదాయం, యజ్ఞం చేయగల మహర్షులను బుత్సీక్కులుగానూ,
సమకూర్చీ చివరికి తానే ఆధ్యర్థుడుగా పుండి వేదమంత్రాలతో
యజ్ఞాన్ని నిర్వహించాడు.

ఈ మహాత్మర యాగంలో ధర్మరాజుచేత కొన్నివేలమంది ప్రజలకు
అన్నదానం, బట్టలు, డబ్బు, గోపులు మొదలైనవి లెక్కలేకుండా
దానంచేయించాడు వ్యాసమహర్షి! అంతేకాకుండా ఆ యజ్ఞస
మయంలో అక్కడచేరిన యావన్యంది రాజులకూ, మహామునులకు,
బ్రాహ్మణులకు, భీదవారికీ, బిక్షుకులకు, అనాధులకు, సమృద్ధిగా రక
రకాల పిండివంటలతో మృష్టాన్న భోజనాలు నిరంతరం చేయిం
చాడు! అలాంటి ‘అశ్వమేధయాగం’ నిర్వహించడానికి అంతకుముందే
భయంకరమైన యుద్ధం నిర్వహించిన ధర్మరాజుదగ్గర తగిన డబ్బు
చేతిలో లేదు.

అశ్వమేధ ప్రయత్నాలు :-

భారత యుద్ధం జరిగిన కొత్తరోజులపా! పాండవులందరూ
బందువుల మరణంతో మనస్సులు భారంగా రోజులు నెట్లుకొని
జీవిస్తున్నారు. అందులోను ప్రత్యేకంగా అభిమన్యుడి మరణం
ప్రజలందరూ కూడా తలచుకొని విచారిస్తూ ఉండేవారు. అభిమన్యుడి
గురించి అతడి చిన్న వయస్సు, పాలుకారే యువ్యనం, అసమాన
పరాక్రమం గురించిన మాటలు చెపులకు బాధగా తగిలేవి పాండవు
లకు! భర్తను తలచుకొని ఓదార్పులేని దుఃఖంతో ఉత్తర నిరంతరం
దుఃఖిస్తూ వుండేది. ఆమె దుఃఖంచూసి పాండవులకు గుండెలు
తరుక్కుపోయేవి. జరిగిన బంధువినాశనం గుండెలలో ఆరని
మంటగా బాధిస్తూ ఉండేది. ఈ సమయంలో దయామూర్తి అయిన
వ్యాసమహర్షి మెరుపు మెరిపినట్లు అక్కడ ప్రత్యుషమయ్యాడు!

ఆజానుబాహువైన గంభీరవిగ్రహం! ఎత్తైన శిరస్సుపైన హిమాలయ

శిఖరంలాగ జడలతో జుట్టుముడి. లేతపసుపువన్నెతో మెరిసినగడ్డాలు మిసాలతో జపమాలలు ధరించి యోగదండం, కమండలంతో సూర్య నివలే వెలిగే బ్రహ్మతేజస్సుతో వారిముందు స్తాకూత్సరించాడు వ్యాసమహర్షి! చుట్టూ వేదమంత్రాలు వల్లిస్తున్న శిష్యులతో సహి ప్రత్యేకమైన వ్యాసమహర్షినిచూసి అందరిమనస్సులోనూ, ఒక చల్లని గాలిచీచినట్లు ప్రశాంతత తాండవించింది పాండవులకు. ఆయన సరాసరి దుఃఖంతో కూడుకున్న ఉత్తర దగ్గరకు వెళ్లి ఆమె హృదయంలోని దుఃఖాన్ని ప్రశాంతమైన ఆయన మనస్సుతో తీసివేస్తూ ఆమె హృదయంలో అవేదనను చల్లార్పి మనస్సును ఆధ్యాత్మికంమైపు మళ్ళించి ప్రశాంత విజ్ఞానమైన వాక్యాలతో ఆమెను ఓదార్ఘాదు. ‘మానవజన్మ ఎప్పటికీ అశాశ్వతమేనని, క్షణికమైన శరీరంతో శాశ్వతమైన వీరస్వర్గాన్ని అభిమన్యుడు సంపాదించాడని’ చెప్పి మానవజన్మయొక్క గమ్యాన్ని, పైరాగ్యాన్ని అందరి మనస్సులకు హత్తుకునే లాగ బోధించాడు.

అనంతరం అశ్వమేధం నిర్వించాల్సిన అవసరం ధర్మరాజుకు వినించాడు. మానవుల ఆత్మలకు వారి బంధువుల శోకానికి, పాండవుల హృదయాలలోని శోకాగ్ని చల్లారడానికి, లక్ష్మాది జనుల మారణ హోమం చేసిన మహా పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తంగానూ కోటిరెట్ల పుణ్యఫలప్రదమైన అశ్వమేధయాగం నిర్వహించమని ఉపదేశించాడు. శ్రీకృష్ణుడు కూడా అదే సరైన మార్గమని ధర్మరాజుకు ప్రోద్ధులం చేశాడు.

హిమాలయ యూత్ : -

తర్వాత ధర్మరాజు తన తమ్ములనందరినీ సిలిపించాడు. కశ్యతో ఉత్సాహం, ఆనందం, తాండవిస్తూ ఉండగా ఇలా అన్నాడు. “వ్యాస మహర్షి మనమీద అపారమైన దయతో ఉపదేశించిన మహానీయమైన మాటలు, పవిత్రమైన సలహా విన్నారు కదా! రాజ్యంలో ఇప్పుడు అసలే ధనంలేదు! మనకి ధనసహాయం అత్యవసరం. వ్యాసమహర్షి హిమాలయాలలో దాగిపున్న నిధిని మనకు ప్రసాదించి యజ్ఞానికి

కావలసిన ధనసహయం చేస్తానని వరం ఇచ్చారు. అందుకు తగిన సన్నాహంతో హిమాలయాలకు వెళ్లే ప్రయత్నాలు చేయాలిప్పుడు."

ఈ మాటలకు భీమార్జున నకులసహదేవులు సంతోషంగా హిమ వత్సర్పుతానికి ప్రయాణం కట్టారు. ఆ తరువాత లెక్కలేనన్ని ఏనుగులూ, ఒంటెలూ, కంచర గాడిదలూ, వాహనాలు మొదలై నవి ఏర్పాటు చేసుకొని ధృతరాత్రువికి, గాంధారికి, కన్న తల్లి కుంతీదేవికి నమస్కరించి వాళ్ళకు వ్యాసమహార్షి ఆదేశాన్ని వినిపించి వాళ్ల అశీస్సులు అందుకున్నారు. పురోహితులతో, వేదమంత్రాలతో అర్పనలుచేసి, పూజలు సలిపి హిమాలయాలకు ప్రయాణమయ్యాడు. నగర రక్షణకు యుధిష్ఠిరుడు, విదురుని సైన్యంతో నిలిపి మిగతా చతురంగ బలాలు తీసుకొని నలుగురు తమ్ములతో సహా బయలుదేరాడు. ఇంతలో అనేకమంది సామంతరాజులు వారి సేనావాహినితో రక్షణకోసం కూడానడిచారు.

అలా మహా వైభవంతో ధర్మరాజు దేవేంద్రుడంత లెక్కలేనంత సేనతో ప్రయాణమై వెళ్లాడంటే ఒక సముద్రమే కదలివెళ్లుతున్నట్లు నేల ఈనివట్లుగా సేనాకోలాహాలంతో ఆనందంగా వున్నది ఆ దృశ్యం. ఇలా ప్రయాణంచేసి మధ్యప్రాంతాలు దాటి హిమాలయ ప్రాంతాలు సమీపించారు. ఎత్తైన కొండ చరియలు దాటుకుంటూ అడవులను దాటి ప్రయాణం చేయగా హిమవత్సర్పత శిథిరాలు కనుచూపు ఎదుట నిందుగా సాక్షాత్కరించినవి. ఇంతలో అనుగ్రహించి ఆ ప్రయాణం చేస్తున్న సేన ముందరగా వ్యాసముని ప్రత్యుషమయ్యారు! ఆయన జటాజాటం బంగారు రంగుతో బాలసూర్య కిరణాలలాగ ప్రకాశిస్తోంది. నీటితో నిండిన మేఘంలా నీలంగా నిగనిగలాడుతోంది శరీరం! చేతిలో యోగదండం తేజస్సు చిమ్ముతున్న శరీరంమీద నలని లేడిచర్చం పట్టులా తథతథ మెరుస్తున్నది. ఉదుయించిన సూర్యనివలె ప్రసన్నమైన విశాలవేత్రాలతో ఎదుట సాక్షాత్కరించిన వ్యాసమహార్షి దర్శించటమే తడవుగా పాండపులు పరమ భక్తితో వాహనాలు దిగి భూమీద సాష్టాంగపడి నమస్కరించారు. "ఇప్పుడు మా కర్తవ్యం

సెలవీయ వలసిందని” వినయంగా పరమభక్తితో ప్రార్థించారు.

“ఈనాటికి మీరు దర్శకయ్యలమీద విశ్రమించాలి! ఉపవాసంతో శుచి అయి దైవధ్యానంలో రాత్రి గడపాలి. ఈ హిమాలయం పరమ శివుని నివాసం! అందుకని రేపు మీరు యావన్నందీ ఆ రుద్రుని షూజించాలి. ఇప్పటికి మీరు విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు” అని ఆదేశించాడు వ్యాసమహార్షి. అలాగే పాండవులు ఆ రాత్రంతా గడిపారు.

తెలతెలవారక ముందే వ్యాసమహార్షి బ్రహ్మముహూర్తంలో లేచి తన స్నాన సంధ్య, జప, హోమ అనుష్టానాలు నిర్మర్చించుకొని పాండవులచేత శివపూజకు సంకల్పంచేసి పూజ ప్రారంభించారు. ఆయన స్వయంగా తపోమూర్తి అయి- సర్వదేవతలనూ భక్తిషూర్వ కంగా ఆవాహనంచేసి అష్టదిక్కాలకులను, నవగ్రహాలను, విష్ణుమూర్తిని ఆవాహించి తర్వాత శివపూజనుచేసి ఆ ప్రదేశాస్నే రక్షా కర మంత్రాలతో దిగ్ంధన చేశాడు. ధౌమ్యదు మొదలైన పురోహితులతో రక్షోఘ్నమంత్రాలు వలిస్తూ బ్రాహ్మణులు ముందు నడవగా పాండవులు వెనుక నడిచారు. అలాగ యావన్నందీ వ్యాసమహార్షి వెంట నిధి ఉంచినచోట పర్వత ప్రదేశానికి వెళ్లారు. అక్కడ విధివశాత్మకగా భూత తృప్తిచేసి బలమైన సేవకుల చేత ఆ నిధిని తప్యదానికి ప్రారంభించేశాడు. వ్యాసమహార్షి నిలబడి చూస్తాపుంటే ఆ ప్రదేశంలో తవ్వినచోట అకస్మాత్తుగా సూర్యనిపంటి కాంతితో, ధగధగా మెరిసే తేజస్సుతో దిక్కులు వెలిగించే పచ్చని కాంతులతో, బయటపడింది బంగారం! కొండలా రాళిలా ఉన్న ఆ బంగారంచాసి భీముడు, అర్జునుడు, నకులుడు, సహదేవుడు సంతోషం పట్టలేక ఒకరినొకరు కొగలించుకున్నారు. ఆ బంగారంతో నిండిన నిధికి తగిన విధంగా నిర్విత్తించాడు. ఆ విధంగా సకల మంత్ర రహస్య వీద్యానిధి అయిన వ్యాసుడు ఆ మహాత్మరమైన నిధిని సాధించి పెట్టాడు!

ధర్మరాజు ఆయన పాదాలకు సాష్ట్రాంగ దండప్రణామాలుచేసి

చేతులు జోడించి నిలబడ్డాడు. అతన్ని ఆశిర్వదించి కౌగిలించుకొని తన దివ్యశక్తిని అతని శరీరంలోకి ప్రవేశింపచేశాడు వ్యాసమహార్షి! ఆనందంతో దివ్యశక్తితో పులకితుడై ధర్మరాజు నీళ్ళతో నిండిన కళ్ళలో ఆయనను చూస్తూ ఉండగానే ఆ కళ్ళలోని కాంతి మసకలతో కరిగిపోయినట్లు మాయం అయి అంతర్థానమయ్యాడు వ్యాసమహార్షి.

త్రుళ్ళిపడి ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చాడు ధర్మరాజు! అనంతరం తమ్ముల సహాయంతో ఆ బంగారం ఎత్తి వేలకువేల బళ్ళమీద, కొన్నివేల ఒంటెలమీద, గుర్రాలమీద, ఏనుగులమీద, కూడావచ్చిన వాహనాలమీద పెట్టించాడు ధర్మరాజు. లక్షలమంది భటులు మేమంటే మేమని ఆ బంగారం కావిళ్ళతో భుజాలకెత్తుతున్నారు. యజ్ఞశాలకు కావలసిన కటుకాలు, కావిదులు, గుండిగలు, భాండాలు, ఆస్వాలు, శయ్యలు, చివరికి రోళ్ళు రోకళ్ళు, యూపస్తంభాలు కూడా, అన్ని అచ్చమైన కుందన బంగారంతో తయారైన వస్తువులన్నీ ఎత్తి గోనెసం చులలో బళ్ళమీద బారులుకట్టి హాస్తినాపురంవైపుకు నడిపించాడు ధర్మరాజు. రక్షణాగా సేనలు నదుస్తుంటే లెక్కలేనంత ఆ బంగారాన్ని చూసి అందరూ ఆశ్చర్యంతో అంత బంగారమూ, అలా బారులుకట్టి హాస్తినాపురానికి తరలివస్తూ ఉంటే జనులు తండ్రోపతండ్రాలుగా ఆ వింతను చూడ్డానికి గుమిగూడారు.

వ్యాసమహార్షి ఆశిర్వదనం వల్లనే ధర్మరాజు ఆ నిధిని సంపాదించి మహాత్రరమైన యజ్ఞం చేయగలిగాడు. ధర్మరాజు అశ్వమేధం అని ఈ నాటికీ ప్రజలు చెప్పుకొనేలాగ చరిత్రలో నిలివిపోయే అశ్వమేధ యగాన్ని అంతులేని దానాలతో, ధర్మాలతో చేయగలిగాడంటే అది వ్యాసమహార్షి అనుగ్రహింపల్ల లభించిన ఈ నిధివల్లనే.

ఇది పూర్వం కొన్ని యగాలక్రిందట ‘మరుత్’ అనే మసోరాజు హిమాలయాలలో బ్రహ్మండమైన యజ్ఞాన్ని నడిపించి దానధర్మాలు చేయగా ఏగిలిన ధనాన్ని అంతనీ హిమాలయాల్లో ‘నిధి’గా దాచిపెట్టిన దానిని ధర్మరాజుకు తాను అనుగ్రహ పూర్వకంగా సాధించి ఇప్పిం చానని వ్యాసమహార్షి యజ్ఞసమయంలో శ్రీకృష్ణనకు, పాండవులకూ

వివరించాడు. అన్ని నిధులకు మించిన నిధి వ్యాసులవారు ధర్మరాజుకు పక్కన ఉండగా ఈ బంగారు నిధి ఎంతమాట! ధర్మరాజుకు దౌరికిన పెన్నిధియే వ్యాసమహార్షి, జీవితానికి ‘పెన్నిధి!’ అయినయే తపస్సుకు, ధర్మానికి నిధి!

“మృత సంజీవనం”

ఆనాడు ధృతరాత్రుని ఆశ్రమం చుక్కలతోనిండిన ఆకాశంలా విరాజిల్లింది. పచ్చని చెట్లతోను, కొబ్బరిచెట్లతోను వున్న ఆ తపో భూమిలో అంతటా బారులుతీరి కూర్చున్న జనం అక్కుడక్కుడా తెల్లగా ఆకాశంలోని చుక్కల్లా కలకలలాడుతున్నారు.

అది మహోభారత సంగ్రామం జరిగింతరువాత పది హేను సంఘత్సరాల అనంతరం. అప్పుడు తపోవనంలోపుండి, ఆశ్రమవాసం చేస్తున్న ధృతరాత్రుణ్ణి చూసిరావాలని హస్తిననుంచి ధర్మరాజుతో సహ బైలు దేరివచ్చిన యావన్నుంది బంధువులతోనూ ఆనాడు ఆశ్రమ భూమి ఎంతో కళకళలాడుతోంది.

ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు, నకుల సహదేవులు, వారివారి బార్యలతోసహి అంతా సపరివారంగా బయలుదేరివచ్చారు. పచ్చటి

అరటిచెట్లతోను, పండ్లచెట్లతోనూ, చూడముచ్చటగా నవ నవ లాడుతోంది అడవి అంతా! ధర్మరాజు దూరాన్నే రథందిగాడు. అయిన తరువాతే అందరూ తమతమ వాహనాలు దిగి, పొదచారులై ధృతరాష్ట్రుని ఆశ్రమంలో ప్రవేశించారు. వారి వెనుకనే వచ్చిన మేనా,(పల్లకిలలో) ఎడ్డబిండ్లలోను వచ్చిన రాణులు, అంతఃపుర స్త్రీలు దిగి వరుసలో ఆశ్రమంలో ప్రవేశించారు. వారితోపాటు వచ్చిన పరిచారకులు, మోసుకొచ్చిన కావిళ్లతోను, వారు వేసిన గుడారాలతోను, వారి వెంట నడచివచ్చిన పొరులతోను ఆనాడు ఆశ్రమప్రదేశమంతా కిటకిటులాడుతోంది.

ముందుగా థామ్య పురోహితుడు! ఆయనను అనుసరించి వెంటనే కృపాచార్యుడు, తర్వాత ధర్మరాజు, ద్రౌపది ప్రవేశించారు. చిత్రమైన రంగురంగుల పతాకాలతోనూ, ఆశ్రమభూమివెలుపల గాలికి ఎగిరే రంగు రంగుల సిల్పి వస్త్రులతోనూ విచిత్రమైన చింత అందంతో తొణికిసలాడుతోంది ఆశ్రమభూమి ఆనాడు. అల్లంతదూరంలో, ఆగి నల్లతోకలు కల్గిన 16 తెల్లటి గుత్తాలు పూన్చిన బంగారు రథం ధర్మరాజు దిగిన ప్రదేశంలోనే దూరంగా నిలిపున్నది. ధర్మరాజు వెంట ముత్యాల కుచ్చులు ప్రేలాడుతున్న తెల్లటి ఛత్రంపట్టుకొని, మంత్రులు, సామంతులూ నడుస్తున్నారు. ద్రౌపది వెంటనున్న అంతఃపుర స్త్రీలు అందరూ ప్రవేశించి వారివారి స్థానాలలో కూర్చున్నారు.

ధృతరాష్ట్రుడు అప్పుడే గంగానదిలో స్నానచేసి, తడిబట్టులతో చేతిలో కడవనిండా సీళ్యుమోసుకుంటూ, నడిచివస్తున్నాడు. పూజకు పూర్వులు కోసుకుంటూ దబ్బంగా పెరిగిన చెట్లమధ్యమంచి ఆయన అలానెమ్మది నెమ్మదిగా అడుగులువేస్తు నడచివస్తున్నాడు తెల్లని చాయకల్లి, కష్టాలకోర్యలేని ఆయన శరీరం ముడుతలుపడి, తపస్సుతో చిక్కిపున్నది. వెంట ఇంకో కడవతో సీళ్యుపట్టుకొని రాజమాత గాంధారీ దేవి నడచివస్తున్నది. ఆమె ఎప్పటిలాగే తెల్లటి గుడ్లతో కళ్చుకు గంతలు కట్టుకొని ఆయన వెనకగా నడచివస్తున్నది. వారివెంటనే సంజయుడూ, కుంతి, తపస్సుచేసుకొనే మునులవలే.

కనబడుతూ కాచొయాలు ధరించి స్వానాలుచేసిన తడ్డి-పొడి బట్టలతో నడచి వస్తున్నారు.

ఇది దూరాన్నంచేచూసిన సహదేవుడు పరుగు పరుగున వెళ్లి తల్లి కుంతిదేవి పాదాలమీదపడి కన్నిళ్లు పాంగిరాగా సామ్యస్తీల్ దుఃఖిం చాడు. కుంతిదేవి ఆగి, చటుక్కునవంగి అతన్ని ఎత్తి తెగిలించి గుండెచెఱువయ్యేలాగా దుఃఖించింది. వెంటనే మిగిలిన పాండవులు నలుగురూ వెళ్లి కుంతి పాదాలమీద ప్రాలారు. ప్రేమతో అందరినీ పొదిచిపట్టుకుందామె, తల్లిప్రేమతో కన్నిళ్లు కార్చింది. ఈ సండడి అంతావిని గ్రుడ్డివాడైన ధృతరాష్ట్రుడు “గాంధారీ! ఎవరు?” ఎవరని — చేతులతో తడువుతూ వస్తావుంటే ఆమె “పాండవులు వచ్చారని”ని చెప్పింది. కుంతి ఏడుస్తూ “సహదేవుడు” అని చేత్తో తాకించి గాంధారికి చూపి చెప్పింది. ఆమె చేతులతో తాకిచూస్తూ వాత్సల్యంతో కన్నిళ్లు కార్చింది. ఐదుగురు పాండవులూ, ధృతరాష్ట్రు నికి నమస్కరించారు. ద్రౌషపి మొదలైన తక్కిన కోడశ్వర్ా అలానే తక్కిన నూరుగురు కౌరవులభార్యలు వరుసగావెళ్లి ధృతరాష్ట్రుని, గాంధారినీ, కుంతిని చర్చించి వెనుకగా నడచి వారిని అనుసరిస్తున్నారు. అంతమందితోను కలిసి ఆశ్రమానికి నడచి వచ్చాడు ఆనందంతో ధృతరాష్ట్రుడు.

ధృతరాష్ట్రుని చేతిలోని నీటికడవను తానే అందుకున్నాడు ధర్మరాజు. గాంధారి చేతిలోని నీటికడవ తీసి అందుకున్నది ద్రౌషపిదేవి. అలా అందరూ ఆశ్రమంలోకి ప్రవేశించి, సందడిగా ఒకరిని ఒకరు పలకరించుకుంటూ వుంటే కణకశలాడే ఆ దృశ్యంచూస్తే ఒక్కసారి హస్తినాపురంలో వున్న ట్లే అనిపించింది ధృతరాష్ట్రునికి. అంతమంది బంధుజనంతో ఆనాడు ధృతరాష్ట్రుని ఆశ్రమం నిజంగా చుక్కలతో నిండిన ఆకాశంలాగే కనిపించింది. అందరినీ చూచిన ఆనందంతో ఉప్పాంగి పోయాడు ధృతరాష్ట్రుడు. ఆయన చుక్కలమధ్య చంద్రునివలె నిండుగా కనిపిస్తున్నాడు. యావన్నంది ధృతరాష్ట్రుని చుట్టూ కూర్చున్నాడు. త్రైలందరూ ఒకవైపు కూర్చున్నారు: మునులందరూ కుడిన్నిపుగా ధర్మాపనంపై పరచిన జింక చర్మాలపై

కూర్చున్నారు. “శతయాపుడు” ధృతరాష్ట్రుని బంధువు; ఆదగ్గరోనే తపోవనం నిర్వించుకుని తానూ తపస్సుచేసుకొంటున్నాడు. ఆయనకూడా ధృతరాష్ట్రుని ప్రక్కగా ధర్మాసనంపీచ కూర్చున్నాడు.

అప్పుడు ప్రక్కనేపున్న సంజయునితో “ఇక్కడ పున్న బందు జనం ఎవరెవరో ఒక్కసారి నాకు పరిచయం చెయ్య” అన్నాడు గ్రుడ్దివాడైన ధృతరాష్ట్రుడు.

బంధువుల పరిచయం :-

వెంటనే సంజయుడు లేచి నిలబడి ధృతరాష్ట్రునికి నమస్కరించి, “చిత్తగించండి” అంటూ కళ్ళతో చూడలేని లోటులేకుండా ఆయనకు ఒక్కొక్కరినే వట్టించి చెబుతున్నాడు. ఇలా!

“బంగారు వర్షం కలిగి, పల్చని ఎత్తయిన శరీరమూ, ఉన్నతమైన పొడవాటి నాసికా, విశాలమైన సోగకన్నులూ, సింహారేఖా కలిగి, చూపుకి ఎంతయినా అగ్గజంగా కనిపిస్తున్న ఇతడు ధర్మరాజు.” అని చేతితో తాకించాడు. ఆతర్వాత

“ఎళ్ళదనంతోనూ, ఆ ఎత్తయిన మూపులతోనూ, పొడుగాటి చేతులతోనూ, వెడల్పాటి రోమ్ముతోనూ కనిపిస్తాన్న మీ భిముడు!”

“ఉజ్జ్వలమూ, సుందరమూ అయిన ఈ శ్యామల శరీరమూ” మదగజంలాంటి రిపితో, పద్మాలవంటి నేత్రాలు గల ఇతడు అప్పునుడు.”

“సాటిలేని సుందరాకారాలతో కుంతికి దెండువేపులా కూర్చున్నారే చూడండి, విష్ణుమూర్తి దేవేంద్రుల్లాగా—ఆశ్చర్యా నకుల సహదేవులు! వినయమే వారికి భూషణం.”

“అదిగో! నల్లకలువచాయవంటి ఆ శరీరంఛాయూ, నవ వచ్చు దశాలవంటి క్రొమ్మెన్నరుగు నేత్రాలూ, నడిమి ప్రాయమూ కలిగి అందాల ఒప్పుల కుప్పులపున్నదే ఆ ఉదారమూర్తి ద్రోపది”

అలానే ఆ ద్రోపదిప్రక్కన “కట్టెప్పు శరీరంతోనూ, పద్మంలాంటి

మొహంతోనూ, సూర్యుని మహిమ ఉజ్జ్వలమైన ఆకారం ధరించిందా అన్నట్లు లతవంటి దేహంగల ఆమెయే శ్రీకృష్ణుని చెల్లెలు, సుభద్ర అర్జునుని ఇల్లాలు!”

“ద్రోపదీ సుభద్రల ప్రకృగా కూర్చోని; బంగారం వికసించిన, ఇప్పపూవురంగు శరీరాలు కలిగిన ఆ పదుచులు ఇద్దరూ చిత్రాంగద, ఉలూచి! అర్జునుని భార్యలు.”

“అదిగో! నవపద్మంలాంటి ఛాయకలిగిన శరీరంతోనూ, ఆ బెదిరిన లేడికళ్ళవంటి సోగకళ్ళతోనూ ఆకూచున్నదే ఆమె భీముని భార్య కమలపాలిక ఈమె హిడింబ.” “క్రొత్త సంపంగి పుప్పువంటి తెలుపుచాయ శరీరంతోనూ, కమలంవంటి మొహంతో కలకలలాడు తున్న ఆమె సహదేవుని భార్య!”

“క్రొత్త కలువ పూపులాంటి శరీరకాంతితో వున్నదే, ఆమె నకులుని భార్య!”

“పీరికి ప్రకృగా కూర్చోని పాపట లేకుండా తెల్లటి బట్ట లతో తమ శరీరాలు దాచుకున్న వీరంతా, ధృతరాష్ట్ర మహరాజ! తమ నూరుగురు కోడశ్వావారు!” “పీరిలాగే సుభద్రప్రకృగా ముడుచుకుని మూలగాకూర్చున్న ఆమెయే, ద్రోణుడూ, కర్ణుడూ మొదలెన మహావీరుల్ని కలతపెట్టి కళ్ళమూసిన వీరాగ్రేసరి అధిమ న్యుని ప్రియభార్య ఉత్తర”- అని ఇలా అంతమందిసీ చూపి చెప్పాడు సంజయుడు!

అప్యాడు ధృతరాష్ట్రుడు ధర్మరాజువైపు తిరిగి “త్సైమంగా వున్నావా బాటూ! పోరులూ, జూనపదులూ క్రమం తప్పకుండా నిన్న అనుసరిస్తున్నారా? నీ తమ్ములందరూ సుఖంగా వున్నారా? స్నేహితులు అంతా కులాసాయేనా? బంధువులు యూవన్నంది సంతోషంగా వున్నారుకడా!” అంటూ సంభావించాడు.

ఆర్జు ఇలా బంధువులందరూ చాలాకాలంతరువాత ధృతరాష్ట్రుడు ఆశ్రమానాసం చేస్తున్న ఆచోట ఒక్కసారి సమావేశమై అందరూ సంతోషంగా కొంతకాలం గడిపారు. ఒకనాడు అలా సమా

వేశమైన ఆ గోప్తిలో అందరూ ఎవరికివారు ధర్మ విషయాలూ, అనుభవాలూ, కబుర్లగా పరస్పరం చెప్పకుంటున్నారు.

ఆ సమయంలో ధృతరాష్ట్రునికి అలా అంతమంది బంధువుల్ని ఒక్కసారి చూశాక తన నూరుగురుకుమారులూ, తాత భీష్మదూ, ఆచార్య ద్రోణుడూ యుద్ధంలో మరణించిన తక్కిన యావన్నంది ఒక్కసారిగా చెంగగా గుర్తుకుచ్చారు! ఆయనకు విచారంతో గుండె బరువెక్కింది! గతించిపోయిన తన నూర్లుగురుకుమారులను ఒక్కసారి తలచుకొని ధృతరాష్ట్రుడు, గాంధారి మనస్సుమండే దిగులుతో కుమిలి పోసాగారు. అక్కడ వున్న కుంతిదేవికాడా యుద్ధభూమిలో ఊరూపేరూ లేకుండా దిక్కుమాలిన చాపును పోందిన తన తొలిచూలి కుమారుడు ‘కర్ణభీ’ తలచుకొని ఎంతో చెంగపడింది. అలా అనుకోకుండా అందరి హృదయాలలోనూ తీరిని వేదనగూ దుకట్టుకుని ఆశ్రమం అంతా ఒక్కసారిగా అలముకున్న ఔన్నదై. అక్కడి సభ అంతా నిశ్శబ్దం అయింది.

ఇంతలో ఎదురుగా ఆకాశమూ భూమి కనపడే తూర్పురేఖమీద ఒక ఆజానుబాహూడైన జడలు ధరించిన, ప్రశాంత కమనీయ విగ్రహం వారిముందుగా ఉదయించి సౌక్రత్నారించింది. ఎక్కడో మర్మిపో యిన ఊహమనస్సులో మెరసి, తశుక్కున గుర్తుకు వచ్చినట్టుగా ఆ ప్రదేశంలో ఎవరూ ఊహించనివిధంగా ఆకస్మాత్తుగా రూపం ధరించి కనబడ్డాడు వ్యాసమహర్షి.“వ్యాసమునీంద్రులు!”

అన్న కలకలంతో ఒక్కసారి అక్కడ సభలంతా అలుముకుంది. ధృతరాష్ట్రుడూ, అక్కడవున్న సభా పదులూ భయసంబ్రమాలతోలేచి, బద్ధాంజలులై ఆ మునిచందుని సమీపించారు! గూడుకట్టుకొన్న బాధతో బరువెక్కిన హృదయంతో “తండ్రీ!” అని ప్రాలి వ్యాసమహర్షి యొక్క పాదాలమీదపడి సాష్టాంగ నమస్కారంచేశాడు ధృతరాష్ట్రుడు! ఆ తర్వాత గాంధారీ, కుంతి, ధర్మజుడూ అందరూ నమస్కారం చేసి ఆయనకు అర్థపూధ్యాలుఇచ్చి సమంతకంగా “గురుపూజ” చేసుకొన్నారు.

విశాలమైన వ్యక్తం క్రింద ఉన్నతమైన అరుగుపైన ఒక దర్శాను సనంవేసి దానిపైన పరచిన నల్లని జింకచర్చింపై వ్యాసమహర్షి ఆసీనుడయ్యాడు. నీలమేఘు సమమై, విశాలమైన, గంభీరమూర్తి, తేత పసుపు బంగారువన్నె కలిగిన జడలతో ఆ సభలో చేరిన బంధువులందరినీ చూస్తూ, కళ్ళతోనే వారిని ఆశిర్వదిస్తూ అలా ప్రశాంత గంభీర దృక్కులతో ఒకమాటు అంతా కలయమాశారు. అంతలోనే ఆ చూపుతో త్థిణకాలంలో అందరి హృదయమాలలో గూడు కట్టుకున్న దిగుబల్ల ధృతరాష్ట్రుని మనస్సునూ, గాంధారి హృదయంలో నిష్పూలా రాజుకొంటున్న పుత్రుడోకాన్ని, తాను దూరాన వున్నా, తన ఆశమంలోంచే గ్రహించి, వారికి ప్రశాంతిని ప్రసాదించటానికి మెరుపు మెరసినట్లు వారిముందు అలా సాక్షాత్కరించారు వ్యాస మహర్షి. సిద్ధపురుషులైన ఆ మునిరాజును అందరూ కన్నుల కరువుతీరా దర్శించారు! ఆయన గంభీరస్వరంతో -

“మీ మనస్సులోని దిగులును దూరాన్నుంచే తెలుసుకొన్నాను. భారతయుద్ధం జరిగి పదహారు (16)సంవత్సరాలు గావస్తున్నా ఇంకా మీమునస్సులో రగులతూవున్న పుత్రుడోకంలో మరణించిన మీ వాళ్ళను చూడాలన్న మీ ధృఢమైన కోర్కెనుగ్రహించాను. దుష్ట రమైనా, అసాధ్యమైనాసరే, మీకోర్కెను తీర్చాలని సంకల్పించాను. అందుకే మీముందు సాక్షాత్కరించాను!” అన్నారు.

ఆది విని, ఒక్కసారిగా ధృతరాష్ట్రుని హృదయంలో మంచి ప్రేమ, అపారమైన భక్తీకలసి భరించలేని దుఃఖంగా పెల్లుబికి ఒక్కసారిగా వ్యాసమహర్షి పాదాలపైన పడిపోయాడు. వారి పాదాలు తన శిరస్సుకు ఆనించి, కన్నీళ్ళతో పాదాభిషేకం చేస్తూ, అన్నాడు.

“కారుణ్యవిధిని తండ్రి, గురువూ, దైవం అంతా నాకు మీరే! అంతులేని దయతో నన్ను ఇలా అనుగ్రహించారు. ఈనాడు తమ రాకతో నాఆశమం, నాహృదయం పాపనమైనాయి. నాజన్మసఫల మైంది. ఇక్కడ అందరూ ధన్యులైనారు! తమ దర్శనంతో తమ అకారణ అనుగ్రహంతో నా అన్నికోర్కెలూ నశించాయి. నాకిక

ఏకోరికాలేదు శంకోజన నన్ను ఇంతగా ఆదరించారు. కోరిక కోరమంటున్నారు కనుక గతించిన నాకుమారులను నాకంటితో ఒక్కసారి చూడాలన్నదే శం జన్మలోని ఒక్క చివరి కోర్కె! మూడు లైన వారిఅజ్ఞానానికి వారేబిలియై యుద్ధంలో మరణించిన కురు కుమారులమీద, వారి భార్యలు ఇక్కడంతా సభలో కూర్చొనిపున్న దురదృష్టవంతురాళ్మిద తమ అనుగ్రహ దయాదృష్టి వర్షించవలెనని శం దీనుని ప్రార్థన!" అంటూ ఇంక మాటలురాక ఎక్కిశ్చగావస్తున్న దుఃఖంతో సౌమ్యసిల్లిపోయాడు ధృతరాష్ట్రుడు.

ధృతరాష్ట్రుని ఆ మాటలువిన్న గాంధారికి కుంతి, ద్రౌపది, సుఖద్రులకీ, తక్కిన యావన్నంది శ్రీలకూ కూడా పట్టలేని దుఃఖం ఉపేత్తుగా తుఫానువలే పరవశ్శతోకైంది. కంటికి కట్టుకొన్న కంతల కట్టులోంచే గాంధారి దయాసముద్రుడైన మామగారివైపు తిరిగి వ్యాసమునీంద్రునికి నమస్కరించి ఇలా అన్నది.

"దయా సముద్రులూ, దైవస్వరూపులైన మునిచంద్రులకు నమ స్క్రూతులు! పదహారు ఏశ్వగా గతించిన నా కుమారులను చూడాలని రోజు నేనూ, కుంతి, ఇక్కడవున్న యావన్నందికూడా కోరుతున్నాము. లోకాలను తిరిగి సృష్టిచేయగలంతటి తపశ్శక్తి తమది! పరలోకంలోని కుమారులను చూపించటం తమకి ఏమంత పని? లోకం ఆశ్వర్యహోయేలాగ తమ విచిత్రమైన అనుగ్రహాన్ని, అమోఘ తపశ్శక్తినీ ప్రదర్శించి మమ్ము అనుగ్రహించండి!" అంటూ గాంధారి అన్న వెంటనే కుంతికూడా మామగారికి నమస్కరించి తన కదుపులో ఉన్న బాధను యావత్తూ వెళ్ళబోసుకుంది. ఆనాడు కర్ణణి కన్యగా ఎలా కన్నదో అప్పటినుంచి జరిగిన గాధంతా వ్యాసమహర్షి ముందు వెళ్ళబోసుకుంది కుంతి.

"నేను చేసింది పాపమో పుణ్యమో తెలియక ఇన్ని సంవత్సరాలుగా నాకదుపులో ఇంతబాధని అణుచుకొని బ్రతుకుతున్నాను. ఇప్పుడు చరమదశలో ఆశ్రమవృత్తిలో ఉన్న నామనన్ను విపీ దైవసమానులైన మీముందు చెప్పాను. నాపాపాలకు తగిన నిష్పత్తిని, నా దుఃఖానికి ఉపశాంతినీ ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తున్నాను."

వింటూనే అకస్మాత్తగా లేచినుంచున్నారు వ్యాపమహార్థి! ఆకాశంలో వెలిగే సక్కుత్రాలు ఆయన వెనుకగా అస్తుచించిన సూర్యుని సంధ్యాకాంతులలో ప్రకాశిస్తూ ఉంటే, దానికడ్డంగా పర్వతశిఖరంలాగ లేచి నిలబడిన, జడలతో అల్లుకున్న వ్యాసుని శిరస్సు గంభీర మైన మేదుపర్వత శిఖరంవలె-ఏదో అనిర్వచనియమైన, అపూర్వమైన శాంతి తరంగాలతో ఒక్కసారి వెలిగినట్టునది. గంభీరమైన ఉరుములాంటి కంఠంతో ఆయన మాటలు అందరికీ వినిపించేలాగు, అందరి హృదయాలలోనూ ప్రతిధ్వనించాయి. ఆయన స్వరం వింటూన్న వ్యక్తులకు తమ లోపలినుంచే వినిపించినట్లు తోచింది.

“నాయనా! కురు రాజు! నిహృదయంలోని బాధ, దుఃఖం నా ఆత్మకే తెల్పిసింది. కుమారుల మరణంవల్ల శోకంతో నీ హృదయం ఉడికి పోతున్నది. నీ దుఃఖం పోగొట్టేందుకూ, ఇక్కడ చేరిపున్న నీ బంధువులందరి హృదయాలు ఒక్కసారి ఆనందంలో మునకలు వేసేందుకూ, మీఅందరికి నా ఆనుగ్రహంతో అద్భుతమైన దృశ్యం చూపెడతాను. చనిపోయిన నీ యావన్నంది బంధువులూ, మీ ముందుకు వచ్చి కనిపించి చీతో సరససల్లాపాలు ఆడేలాగు చేస్తాను. భయపడకండి! చిరకాలం ఫోరంగా తపస్సుచేసి ఆర్ట్రించిన అద్భుత మైన నాశక్తి చూడు!” అంటూ అతిలోకమైన ఆదివ్యమూర్తి ఈ మాటలు అంటూవుంటే అందరి హృదయాలు ఒక్కసారి మేరుపులా తశుక్కున పులకరించాయి.

వినీలమైన ఆనాటి సాయం సమయంలో ఆకాశంకంటే నీలంగా మెరిసిపోతున్న వ్యాస మునిచంద్రుని దివ్యముఖమండలం, ఏదో చెప్పరాని అనిర్వచనియమైన ఒకానోక అలోకిక తేజస్సుతో వెలిగి పోతోంది! విశాలమయిన ఆయన నుదురుచీద బంగారు కాంతులీనే పచ్చని పింగళవర్ష జటాజాటము పీల్లగాలికి ఎగురుతూంటే, తామర రెక్కల్లాగ అరవిచ్చిన కనురెప్పలతోవున్న ఆ మహాయోగి నేత్రములు ఎత్తుగా తామర మొగ్గలను మరిపించేంత సోయగంతో విచ్చినాయి. నిలుచున్న హిమాలయ పర్వతములాగున్న ఆయన గంభీర విగ్రహం చూస్తూ అందరూ మంత్రించినట్లు ఆయన చెప్పేది అందరూ,

గబగబా కొట్టుకుంటున్న గుండెలను అణచుకోంటూ ఆదుర్లాగా వినసాగారు.

“తపశ్చకీ తో పూర్వం ఎవరూ సాధించలేనిది, వినరానిది అయిన ఒక ఆద్యతం ఈనాడు మీకు అనుగ్రహిస్తున్నాను! మహాశ్చర్యము, అసాధ్యము అయిన నా తపోబలం ఈనాడు మీరు దర్శించండి!”

అంటూ వ్యాసమహార్షి అందరినీ తనవెంట గంగానదితీరానికి తీసుకువెళ్ళాడు. గంభీరంగా ఆయన ముందు నడుస్తావుంటే వెనుక ఆదరాబాదరాగా వృద్ధులూ, స్త్రీలు, యువకులు, మునులూ, రాజులు యావన్నందీ కొరవుల వితంతువ్వులేన రాణులూ, అలా అందరూ కదలివచ్చారు, హస్తినాపురమే తానై నడచివచ్చిందా అన్నట్టు!

గంగానది ఒడ్డున యిసుకలోనే ఆజనం గుమికూడారు. యిసు కేస్తే రాలకుండా, స్వాన సంధ్యలు నిర్వహించుకోడానికి సన్నద్దుతే వ్యాస భగవానుడు చేత యోగదండము, నడుమునకు నల్లని కృష్ణా జినముతో, మెడలో జపమాలతో కమండలముతో మూర్తిభచించిన వేదరాశిలాగ వున్నాడు.

“ఈనాడు రాత్రికి ఇక్కడే మీరందరూ విశ్రమించండి. రేపు ఉదుయమే మీ కోర్చెలను తీరుస్తాను.” అంటూ స్వానానుచ్ఛానాదులకు గంగాతీరం వైపునకు దిగివెళ్ళారు.

అది తెలతెలవారుతున్న ప్రాతఃకాలసంధ్య అయిపోవస్తున్నది. సూర్యని ఎప్రనిరేఖలు ఆకాశాన్ని ఎప్రగా అగ్నిహంతులాగా రాగ రంజితం చేస్తున్నాయి. ఆకాశం నీలంగా ఇంకాపైన వజ్రపుటుం గరంలా సంధ్యకాంతులీనుచూ చల్లనిప్రత్యాఘపవనాలను గంగానది ప్రవాహం యొక్క చల్లనిపవిత్రస్పర్శనూ, నీటివాసననూ మోసుకొని వస్తున్నాయి. జనం అష్టాబీకప్పడే స్వాన సంధ్యలు ముగించుకొని బిలబిలమంటూ హడావిడిగా వ్యాసమహార్షి ఎక్కుడున్నారో కళ్ళతోనే వెతుకుతూ నడుస్తున్నారు. యావన్నంది జనసమ్మర్థమూ.

అదిగో అల్లంత దూరాన బంగారు రంగులీనతున్న పరుపులావున్న

యుసుక తిన్నెమీద ఉదయించే బాలభానుని కిరణాలు కాషాయ వర్షంతో ప్రకాశిస్తుంటే ఆయన పద్మసనంలో నిటారుగా కృష్ణజీనంమీద కూర్చుని పున్మారు. వ్యాసమహర్షి! అలా ధ్యాన సమాధిలోపుండే అరమోద్య కన్నులతో యావన్నంది తనవేపురావటం చూశారు.

ఒక్కరొక్కరే చేరుకున్నారు ఆయన వద్దకు. ధృతరాష్ట్రుడూ, గాంధారీ, కుంతి, ధర్మరాజు, ద్రౌపది, తక్కిన పాండవులూ, సంజయుడూ, మహర్షులు వారివారి శిష్యగణాలతోనూ, పురజనులూ, యావన్నంది బంధువులూ, ఇంకోవైపు సుభద్ర, ఉత్తర, ఉలూపి మొదలయిన శ్రీలంతా అక్కడ చేరిపున్నారు గాంధారి, వినయంగా ముందుకు రెండడుగులువేసి సాప్యాంగపడి మ్రొక్కె, చేతులెత్తి నమ స్ఫురించి ఇలా అన్నది: “భగవంతుని ప్రత్యుషమూర్తి మీరు! లోకాంతరంలో పున్న మృతయింధువులను దర్శింపచేయటం ఎంతపని? దయతో మమ్మల్నందరిని అనుగ్రహించరా ప్రభూ!” ఆర్తితో ఇక దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక పోయింది.

ఉన్నటుండి ఒక్కసారి లేచాడు వ్యాసమహర్షి! గంగానదివైపు నడిచాడు. “రండి! అందరూ చూడండి! ఇలారండి!” అని ఎలుగెత్తి పెలిచారు. మోకాలి బంటి సిటీలోకి దిగి చేత్తో అలలను తాకినట్టుగా చేయెత్తి పెలిచారు.

గట్టుమీద మూగిమున్న యావన్నంది ముందుకు కదిలారు, తమని పిలుస్తున్నారేమోనని! కాని ఆశ్చర్యం! ఏళ్ళ అడుగు ముందుకువేసే లోగా నదిలోంచి ఒక పెద్ద కలకలం చెలరెగింది! ఎంతోమంది జనసమృద్ధం దగ్గరవుతూన్న హోరు అది! అంతా చుట్టూ చూడసాగారు ఎటూ ఏమీ కనిపించలేదు! కాని ఎండుటాకులలో నుంచి గాలిపిస్తుంటే వినవచ్చే హోరులాంటి, జనం కదలి వస్తున్న హోరు! ఒకటే రొద! జనం దగ్గిరవుతున్నకొద్ది గొంతుఫెళలు, కవచాలు, కత్తులూ .రాసుకుంటూన్న శబ్దాలు, జెండాల రైపరెపలూఅరె! ఆశ్చర్యం! చూస్తుండగానే గంగానదిలోంచి ఉదయించినట్టుగా లేచింది ఒక పెద్ద సేనావాహిని! సిటిమట్టం దాటి సూర్యోదయానికి అడ్డంగా గోడవలె లేచిన సైన్యంలో ఏనుగులు,

గుత్తాలు, భటులు..... అరె! ఏనుగుపే అంబారీతో రారాజు దుర్వోధనుడు వెనుకనే రథాలతో, కవచాలతో భీష్మపితామహుడూ, ఆవెంటనే ద్రోణాచార్యులు, ఆ వెంట కర్మదు! ఒక్కసారి మార్గురు కొడుకులను అలా సజీవంగా చూసి ధృతరాష్ట్రుడు చలించిపోయాడు! చేతులు చాచి గంగబి పరిగెత్తాడు లేస్తాపడుతూ అందరినీ కౌగ లించుకుంటూ, గుడ్లితనం ఏనుయిందో తెలియదు! వెనుకనే గాంధారి ఆదరా బాదరాగా తన కళ్ళకి కట్టుకున్న కట్టును తీసివేసి తన అందరు బిడ్డలనూ మనసార చూసుకొని కన్నీళ్ళ వర్షించే మాత్రమూర్తియై పరుగిడింది! ఇక కుంతిదేవి గుండెలు బ్రిద్దలవుతాయేమోన్నంతానందం! ఆవేశంతో తన తొలిచూలిబిడ్డ కర్మణ్ణే చేరి పొదివి పట్టుకొని కౌగించుకుంటున్నది ఉత్తరాభిమన్యులు మైమరచి వ్యత్యంచేస్తున్నారు ఒళ్ళ తెలియని ఆనందంలో! దృష్టముడు, ధర్మజుడు, పాంచాలి అన్యోనం సంభావించుకొని ఆనందంలో తలమునక్కలేనారు. ఇలాగ అన్నలని తమ్ములూ, భార్యలతో భర్తలు హృదయాలమీద పడి, సోలిపోతూనూ; తండ్రులు కొడుకులతోనూ వారిని దగ్గరకు తీసుకొని ఆనందాశ్చములు విడిచేవాళ్ళ — ఇలా ఒక్కసారిగా ఆ పవిత్ర గంగానది తీరం అంతా చీమల పుట్టవలే కిటకిటలాడే బంధుజనంతో నిండిపోయింది, ఒక ఆనంద సముద్రమూ అన్నట్టు!

యుద్ధంలో మరణించిన ఆ యావన్యుంది తమ బంధువులతో కలసి మొలసి ఆనందోత్సాహంతో ఒక్కరోజూ, ఒక్కరాత్రి గడిపారు! ఆశ్చర్యం! అది దృష్యంకాదు యదార్థం! ఎవ్వరికీ శక్యంగాని వ్యాసము నీంద్రుని అఖండ తపోబలంవల్ల ఆ మహాత్మర దివ్యానుగ్రహపతితంగా ధృతరాష్ట్రుడు తన మనస్సునిందేలాగి, తనివి తీరేదాకా - మరణించిన అందర్ి చూశాడు! బంధువులతోసహి అందరు భీష్మచార్యులవారు, ద్రోణాచార్యుడు మొదలైన కురువృద్ధలందరూ ఇంకా రణరంగంలో తమని ఎదిర్చి పోరాడిన యావన్యుంది బంధువులందరితో సహి, సజీవంగా, అందరూకాలిసిమెలిసి తమ వ్యార్ఘ శత్రుత్వాలు మరచిపోయి బాంధవ్యంతో మెలగడంచూసి అందరికీ ఆనందం, ఆశ్చర్యమూ

అయింది. కుంతిదేవికూడా తన పెద్దకొడుకైన కర్ణుడికీ, ద్రోణాదులందరికీ నమస్కరించి వారి దీవెనలందుకున్నది. ఇలాగ ఎందరో యోధులు -- అభిమన్యుడూ, ఉపహండవులూ, మహావీరుడైన ఘటోత్సుముడూ, భూరిశ్రవుడూ, భగదత్తుడూ, శల్వుడూ మొదలైన యావన్నంది కనపడి వారి వారి ఆభరణాలతో, ఆయుధాలతో యుధాతథంగా అందమైన పట్టు వస్త్రులూ పూలమాలలూ ధరించి ఘుమఘుమలాడే సుగంధ పరిమళాలతో చందనంపూసుకుని, పైన తాము వీరస్వగ్గంలో ఎలావున్నారో సరిగ్గా అలానే, దర్శనమిచ్చారు ఆ గంగానది జలంలోంచి వెడలివచ్చి! అందరికీ మహాశ్శర్యమైంది వ్యాసమునీంద్రుని అమోఘ అనుగ్రహశక్తి పరమ గురువుగా ఆయనశక్తి అపొరం! వ్యాసులవారు స్కూళుత్రా విష్ణుమూర్తి అవతారమూర్తి అంటూ అందరూ భక్తితో మునీంద్రులకు మోకరిల్లారు.

ఇంతలోనే తెలవారవస్తోంది. వేకువ జౌమున బ్రాహ్మిణ ముహూర్తం సమీపిస్తుండగానే వ్యాప్తు చర్చింపైన తీవిగా కూర్చుని వున్నాడు వ్యాసమహర్షి! తన జపధ్యానాలను ముగించుకొని!

“యావన్నంది వినండి! మీరు మళ్ళీ తిరిగి మీమీలోకాలకు వెళ్ళపోవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది! ఇక బయలు దేరండి!”

అంటూ వ్యాసమహర్షి మేఘగంభీరమైన కంరంవిని అందరూ ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి మళ్ళీ శాలోకంలోకి వచ్చారు!!! ఒక దివ్యమైన కల కరిగిపోయినట్టు అంతలోనే ఆ గంగాతీరం అంతా ఓసముద్రం హోరులా ఒక్కసారి లేచిన జనం ప్రయాణానికి సిద్ధపడు తుంటే గుమికూడిన ఆ మృతపీరుల కలకల ధ్వని మళ్ళీ హోరులాగ అంతటా మిన్నుముట్టింది. అది ఉభయ షక్షులవాశ్చా ఒకరి దగ్గిర ఒకట్టు శలవు పుచ్చుకుంటున్న కలకలం! అంతలోనే మళ్ళీ ఉరుములాంటే ప్రశాంత గంభీరమైన వ్యాసమహర్షి యొక్కగంభీర కంరధ్వని అందరికీ వినిపిస్తోంది.

“ఇక్కడవున్న కురుపీరుల భార్యలువినండి! ఎవరెవరు తమ భర్తల వెంటనే పుండాలని కోరుకుంటున్నారో వారు యావన్నంది గంగా

నదిలోకి వారివెంట నిర్వయంగా వెళ్వచ్చు!”

అదివిని ఆశ్చర్య సంభవాలతో అక్కడున్న వీరపత్నులంతా గబ గబా తేచి ధృతరాష్ట్రుడూ, గాంధారి మొదలైన పెద్దల అనుజు పొంది వ్యాసమహర్షికి ప్రజమిల్లి, అప్పటికే ప్రయాణమై నడచిపోతున్న ఆ అమరపిరులతో కలిసి, గంగానదిలో ప్రవేశించి, చూస్తుండగానే త్జంకాలంలో అంతా అదృశ్యమైపోయారు!

కొద్దినేపు తర్వాత వారి మృతదేహాలు గంగానదీ ప్రవాహంలో తేలుతూ వెళ్చి గంగా సాగరసంగమంవేపు కొట్టుకొని పోయాయి! ఆశ్చర్యం!! మహాపుణ్యాత్ములకేగాని లభ్యంకాని ఈ పుణ్యం తమ అస్తికలు మరణించిన తర్వాత శ్రద్ధతో గంగలో కలిసే అదృష్టం పీళ్ళశరీరాలకు అనుకోకుండానే అలాగ, లభించింది!

అలా చూస్తుండగానే కనుమర్చుగైపోయారు యావన్నంది! అదంతా కన్నార్పకుండా చూస్తూ నిలబడ్డాడు ధృతరాష్ట్రుడు అలా వెదుతున్న వాళ్ళ ఆనందోత్సాహాలను చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయి! పెళ్చికి తరలివెళుతున్న శోభతో వెలిగిపోతున్నారందరూ! తమ తమ భర్తలతో చెట్టు పట్టాలు వేసుకుని వెళ్ళారు! ధృతరాష్ట్రుడి కశ్చ వ్యాసులవారి అనుగ్రహాదృష్టి ఇప్పటికీ ఇంకా అదంతా స్పష్టంగానే చూడగలుగుతున్నాడు.

“ఇక్కడ నీపు చూస్తున్న ఈ ఆనందంకంటే వాళ్ళ ఆనందం, ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువ! సంతోషంతో పై లోకాలలోకి, పోయి ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు, నీ కుమారులూ, ఇంకా యుద్ధంలో వారితో వీరస్వరగం అలంకరించిన యావన్నంది పీరులూ, ఇప్పుడైనా తీరిందా! నీ అనుమానం పోయిందా నీమనస్వులో గూడుకటుకున్న శోకం! ఊరికే విచారిస్తూ కూర్చుని నీ అమూల్యమైన జీవిత కాలాన్ని ఇలా వ్యక్తం చేసుకోవద్దు, లే! ఇక నీపు యోగ మార్గాన్ని అనుసంధించు! నీ మనస్సును పైట వస్తువులమీదకు వెళ్ళకుండా నిరోధించి తాచేలు తన కాళ్ళను లోపలికి ముడుచుకున్నట్లుగా నీ ఇంద్రియాలనూ, మనస్సును అంతర్ముఖంచేసి, మనస్సును ఇంద్రియాలద్వారా పైటకి

ప్రపంచకుండా లోపలికి త్రిప్పి) పరమాత్మయిందు లగ్గంచేసి నిశ్చలంగా ధ్యానించు! ఆత్మను దర్శించు! నీకు మేలు కలుగుగాక!!!”

“ఇంకొకమాట! ధర్మరాజు నెలరోజులుగా ఇక్కడ నీవడ్డనే ఉంటున్నాడు, తన తమ్ములతో భార్య సమేతంగా భక్తితో నీ సేవలుచేస్తా! అతడిని వెంటనేసీవు హస్తినకు పంపించు! రాజు కార్యాలు ఆగిపోరాదు. అతనికి శలవు ఇచ్చి నిందుమనసుతో దీపించి పంపు! గతంగురించి నీమనస్సులోపున్న కల్పిషమంతా జపం, ధ్యానం భక్తి, తపస్సులతో కడిగిపోసి నీ హృదయాన్ని నిర్మలంచేసి సృటికంలాగచేయి! క్రోధంకాని కోకంగాని బంధువులచీర మమకారం గాని ఇంకే విచారంగాని నీమనస్సులో లేకుండా వెతికి, యోగంతో పవిత్రంచేసుకో!

“నా ఆశిస్సులు నీకు ఎప్పుడూ నీవెంటనే వుంటాయి! నీ మీద అనుగ్రహంతో చెబుతున్నాను నీవు పైలోకంనించి దైవ కార్యం నిమిత్తం భూమిమీద జన్మించిన గంభర్యడిని! పైలోకంలో కూడా నీ చేరు ధృతరాష్ట్రుడే! నీవు నేను చెప్పినట్టు నడుచుకుంటే పుణ్య లోకాలకు చేరుకుంటావు! విచారించకు! అని తనకు సాష్టాంగపడి మొక్కిన ధృతరాష్ట్రుడితో చెప్పి, గాంధారికీ, కుంతికీ, యూవన్సుంది పాండవులకీ అనుగ్రహపూర్వకంగా దీవెనలిచ్చి చూస్తాండగానే ఆలోచనలూ మాయమయ్యాడు తన శిష్యులతో సహి వ్యాసమహర్షి!!

వ్యాసుని ఈ అద్భుత దివ్యలీలనూ, ఆయనయొక్క అపార తప శ్కృతినీ ఆయన అనుగ్రహ మహిమనూ తెలిపే ఈ దివ్యముభవాన్ని విపరించి వింటున్న జనమేజయునిపైపు పరికించాడు, పైశంపాయన మహర్షి! తన గురుదేవుడు వ్యాసులవారిని స్కురించటంవల్ల కలిగిన అపార భక్తిపారవశ్యంతో ఆనంద భాష్యాలతో నిండిన కళ్ళతో జనమేజయుడింకా అడుగుతున్నాడు చిస్కయింతో!

“మహానుభావా! ఇది చాలా అద్భుతం. ఈ దివ్యానుభూతి ఇలా నిజంగానే జరిగిందా? ఎంతాశ్చర్యం! నమ్మికయ్యంకాని అద్భుతం ఇది! ఎక్కడైనా చనిపోయినవాళ్ళు తిరిగి రావడం సంభవమా!

అందులోనూ ఒకళ్ళు కాదు - ఇద్దరు కాదు - యావన్నంది! ఒక రోజు రోజంతా, అలా బ్రతికిపున్న తమ బంధువులతో గడపలమా! వ్యాసమునీంద్రులు నిజంగానే ఈ అద్భుత లీలను చేసిచూపారా? ఆశ్చర్యం! వ్యాసమహాముని దైవాంశస్వరూపులే! సందేహంలేదు.

వారి అభింద తపోబలానికి అసాధ్యమన్నదే లేదు నాకు తెలుసు. కానీ నిజంగా కళ్ళతో చూడండే నమ్మకం కలగడం కష్టంగదా! ఉదాహరణకు నాకీప్పదు, ఇన్నోళ్ళతర్వాత, గతించిపోయిన నాతండ్రి పద్మిక్షిత్తు మహారాజు బ్రతికిపుచ్చి సజీవంగా కళ్ళకు కనిపించేలాగ చెయ్యగట శక్తి వ్యాసమునీంద్రులకు పున్నదా! ఇది సంభవమా!"

ఒక త్వణం వ్యాసుని శిష్యుడయిన వైశంపాయిన మునీంద్రుడు కథను చెప్పకుపోతున్నవాడల్లా అకస్మాత్తుగా విషమసంకటంలో పడ్డాడు! చూసేది చూపలేకపోతే ఇతడు నేను చెప్పకుపోతున్న కథావస్తువయిన 'మహాభారతాన్నే శంకిస్తాడే'! అంతటతో ఆగక తన గురుదేవుల్లే సందేహిస్తాడేమో - ఆయనగురించి తాను ఇంతవరకూ చెప్పకుపోతున్న అద్భుత ఆధ్యాత్మిక చరిత్రనే యాచత్తూ కథకింద జమకట్టిపొరెయ్యదుగదా! ఇప్పుడేమిటి దారి!

ఎటూ తోచక ఆయన చెపుతున్న కథని ఒక్క త్వణం ఆపి, మనస్సులోనే తన గురుదేవుని భక్తితో తల్పుకున్నాడు - ఈ విషమ పద్మిక్షునుండి గట్టిక్కించమని గట్టిగా తన హృదయం మధ్యగా వినీలమైన వ్యాసమునీంద్రుని నిర్మలరూపాన్ని ధ్యానించాడు భక్తితో చేతులు జోడించి!

అంతే, కళ్ళు తెరిచేసరికి తన ముందరే నిల్చినిపున్నాడు పరమ గురువైన వ్యాసమునీంద్రుడు!! ఆ! ఎప్పడు వచ్చారీయన! ఆశ్చర్యం! అనుకుని ఆయన పాదాలకి సాగిలపడి నమస్కరించి కన్నీ శ్లోతో లేవకుండా జనమేజయుడు ఆయన పాదాలను కొగలించుకుని దుఃఖించినట్టి ఆవేశంతో ఉగిపోతూ భక్తి పరవశుడయిపోతున్నాడు. పరిసీతి అర్థం గాక ఇంతలో అతని చుట్టూ చూస్తే ఆవేనుక - అర్థి! ఆశ్చర్యం ఇదేవిటి! మరణించిన పద్మిక్షిత్తు మహారాజు నిల్చి

నిశ్చన్నాడు! ఈయనెప్పుడు దర్శనమిచ్చాడు స్వరంనించి దిగివచ్చి!
ఇదంతా ఎప్పుడు జరిగింది! ఇంతలోనే?

జరిగిందంతా అప్పుడుఅవగతమయింది వై శంపాయనుడికి. అతడు త్యఙ్కాలం తన గురుదేవులైన వ్యాసమునీంద్రులను తల్పుకుని, ధ్యానిస్తూ వారి రూపాన్ని హృదయంలో చూస్తూ అలా తననే తాను మరచిపోయిన ఆ త్యటిలోనే - అదే సమయంలో తనలోనే గాక బైటకూడా దర్శనమిస్తూన్నాడన్నమాట వ్యాసుడు, జనమేజయు మహోరాజముందు కూడా ప్రత్యక్షమై! ఆశ్చర్యం! జనమేజయుడు తన సందేహాన్ని, వెలిబుచ్చుతూ అడిగిన తన ప్రశ్నని అడిగి అడగ కుండానే తీర్చేశాడు ఆ సందేహాన్నికాస్తా వ్యాసులవారు. అంతా త్యఙంలో జరిగిపోయింది.

అలనాడు చనిపోయిన పద్ధిక్షిత్తునేగాడు, అతడిని శపించిన ‘శృంగి’ అనే ముని కుమారుడు కూడా వెంటవచ్చాడు - అతడి తండ్రి శమీకుడూ ఇంకా ఆనాడు పద్ధిక్షిత్తుతో జివించి వుండిన మంత్రి సామంత పురోహితులయిన సమకాలికులందరినీ సరాసరి వెంటబట్టుకుని ప్రత్యక్షమైనాడు వ్యాసమహర్షి!! అహ? పిలచినవెంటనే పరికి ఇలాగ, తనని కాపాడి, తన పరువ్వా, జనమేజయుని కోరికా రెండూ సార్థకమయ్యేలాగ నిలబెట్టారు తన గురుదేవులు! అనుకుని ఆశ్చర్యంతో భక్తితో పాంగిపోయాడు వై శంపాయనుడు!

అప్పుడు, జరుగుతున్న ఆ సర్వయాగం చూడటానికి వచ్చిన ఆస్తిక మహర్షి, లేచి వ్యాసునికి ఆయనతోపాటు ప్రత్యక్షమయిన దేవర్షులకూ వ్యాస శిష్యులందరకి అభివాదనచేసి అన్నాడు! “పురాణ డుష్టియైన వ్యాసమహర్షి ద్వైపాయనులవారు అనంత తపోనిధులు! ఈ ఇహలోకపు కళ్ళకి కనిపొంచని పరలోకమూ - ఈ రెండింటినీ కూడా తన తపస్సుతో గెల్పుకున్న దివ్యస్వరూపుడు! ‘వ్యాసో నారాయణోహరిః’!! అంటూనే సాగిలపడి నమస్కరించాడు జరుత్తారుడు.

యజ్ఞ దీక్షలోపుండి వై శంపాయనునివల్ల పురాణం చింటున్న

జనమేజయుడు పరలోకంనుంచివచ్చిన తనతండ్రి పచ్చిక్కిత్తును అవస్థ ధన్యానంతో అధిషేకించుకుని పచిత్రుడైనాడు.

ప్రత్యుత్తంగా పూర్వం తన తాతలయిన పొండవుల కాలంలో చూపిన మహిమను మళ్ళీ ఈనాడు తనముందు ఆశ్చర్యపడేట్టుగా చూపిన వ్యాసమహార్షిని పాదాలుపట్టుకుని మళ్ళీ పూజించి త్యమించ మని వేడుకున్నాడు జనమేజయుడు. వ్యాసుడు తను దర్శింపచేసిన మృతులను మళ్ళీ అంతర్లూనం చేసి, తాను యజ్ఞంలో ఆక్రూడచే రిన అందరనూ ఆశీర్వదించి, తన శిష్యులతోసహ అధ్యస్యాడై మాయమైపోయాడు.

వైశంపాయనుడు తాను వినిపించుకు వస్తున్న పురాణాన్ని మళ్ళీ ఆరంభించాడు— ద్విగుణీకృతమైన భక్తి, శ్రద్ధలతో చింటూన్న జన మేజయునికి.

ఇలా, రెండు సార్లు, చేసి చూపెటాడు వేదవ్యాస మహార్షి — మృతులను బ్రతికించి ‘మృత-సంజీవనం’ తో!

శాపంతో - చిరంజీవులు!

దుర్యోధనుడు గదా యుద్ధంలో భీముడిచేత తొడలు విరిగి క్రింద పడ్డాడు. ఆఖరి భారతయుద్ధవీరుడు నేలకొరగటంతో యుద్ధం ఆఖరి అంకంలోకి ప్రవేశించింది.

దుర్యోధనుడు ఇంకా చావలేదు. రక్తం మడుగులో మూలు గుతూ జాథతో క్షక్తతో ఉడికి పోతున్నాడు. సాయంత్రం అయింది. చికటిపడడంతో రెండువేపులా యుద్ధంలో చావగాచిగిలిన వీరులూ, సేనలూ వారి వారి శిథిరాలకు చేరుకుంటున్నారు. చనిపోతున్న రారాజు దుర్యోధనుడు అష్టమిష్టవ్న సూర్యనివలే వున్నాడు. ఎప్రటి మడుగులో దౌర్జుతూ రోషంతో ప్రతీకారవాంఘతో ప్రాణంపోక ఇంకా కొట్టుకుంటున్నాడు ప్రక్కనే భక్తితో జాలిగా కృతవర్మ, కృపా చార్యులూ, అశ్వత్థామా నిలబడినున్నారు. ఆఖరి ఎత్తు వేశాడు పాండవ నిరూపులనకు దుర్యోధనుడు. అశ్వత్థామను పిలిచి అతడిని సర్వసేనానిగా అభిషేకించి పట్టంకట్టాడు. క్షత్రిర్మకోనే భారం అంతా నీమిదనే పెట్టానంటూ....

ఆశ్వత్తామ దుర్యోధనుని జాలిగొలిపే స్థితికి అగ్నిహంతంలా మండిపడ్డాడు. వెంటనే లేచి శత్రువులను నిర్మాలనం చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసి బయలుదేరాడు. అర్థరాత్రి తను చేయవలసిన ఘోరమైన ప్రతికారాన్ని తలచుకొని ఆశ్వత్తామ తనలో సంహరకరూఢుడైన రుద్రుణ్ణీ ఆవేశింప చేసుకొని భయంకరమైన శిఖుని ఆఘోరమూర్తిని ధ్యానించాడు.

వెంటనే ఎదుట భూతాకారంలో శిఖుడు ఆశ్వత్తామకు అడ్డంగా నిలిచాడు. ఆశ్వత్తామ ఆయనను గుర్తించలేక ఆయనపై అనేక దివ్యాప్తాలను వర్షించాడు. అవస్ని రుద్రుడు తనలో లీనం చేసుకొన్నాడు. చివరికి ఆశ్వర్యంతో ఆశ్వత్తామ చేతులుష్ణేఛించి దేవదేవుడైన మహాదేవుని అఘోరమైన మంత్రాలతో స్తుతించాడు. అంతలో ఒక అద్యుతమైన తేజస్సు వచ్చి ఆశ్వత్తామలో ప్రవేశించి అతడిని ఆవేశించింది. అసలు ఆశ్వద్ధామ పుట్టుకలోనే రుద్రుని అంశతో జన్మించాడు. అందువల్ల ఈ భాషిమీద జరుగనున్న మహా ప్రణాళికలలో జరుగనలసిన సంహం, రక్తపాతం ఆశ్వత్తామ చేతిమీదుగా కూడా జరుగవలసింది ఇంకాపుంది.

ఆశ్వత్తామ నిద్రిస్తున్న పాండవుల లిభిరంలో ప్రవేశించాడు. వీరావేశంతో ఉఱిపోతున్నాడు. వెనుక ముందూ లేకుండా నిద్రిపోతున్న ద్రోపది కొడుకులు ఐదుగురినీ తుండేలు తుండేలుగా నరికేశాడు. రక్తం వోడుతున్న కత్తితో చైటకువచ్చి దుష్టద్వయుణ్ణీ ఘోరంగా ఉరితీసి చంపాడు. తరువాత పాంచాల రాజుల సేనాధిపతులను, ఆతని సైన్యాన్ని దిక్కులేకుండా నరికేశాడు. ఆ తర్వాత, దుష్టద్వయుడి సముద్రాను నిశ్చేషంగా అంతంచేశాడు.

కృతవర్షు, కృపాచార్యులు వెంటరాగా శిఖండి తల నరికేశాడు! మధ్యదేశపు సేనంతా ప్రబద్ధక సైన్యమూ, ఇలా ఒక్కరేమిటి అక్కడ కనిపించిన ప్రతిపాణినీ ఆకలితోవున్న తన భైరవ ఖడ్గంతో ఆహతిచే శాడు. పారిపోతున్నవాళ్ళని, భయంతో ఏదున్నా ప్రతిమాలకొంటున్న వారిని కూడా చిడిచిపెట్టుకుండా సాంతం చంపేశాడు. గుత్తాలు,

మనగులుకూడా అపీ దిక్కు తెలియని అతడి పిచ్చి ఆవేశానికి ఆహాతి అయినాయి.

అంతా అయింతరువాత ఒళ్లతెలిసింది అశ్వత్థామకు. ఏదో భయంకరమైన శక్తి తన్నావహించి తనద్వారా ఈ సంహోరకాండము ఉరిపించి చివరికి తాగుడు నిషా తగ్గిపోయినట్లు ఆ మైకం దిగిపోయింది. అప్పటికి తెలిసింది అశ్వత్థామకు ఐదుగురు పాండవులు ఆ శిభిరంలో లేరని! అది తెలిసి అశ్వత్థామకు భయం పట్టుకొంది. పరంగు పరుగున వెళ్లి కొన ఊపిరితోపున్న దుర్యోధనునికి తానుచేసిన ఘోరమైన హింసాకాండ వర్రించాడు. అనందంతో అశ్వత్థామకు కౌగలించుకొని దుర్యోధనుడు ఎంతగానో సంతోషించాడు. భీష్ముడు, ద్రోణుడూ వంటి మహా వీరులను చంపిన శిఖిండి, దుష్టద్యుమ్యులను చంపి పగతీర్పుకొన్నావని అశ్వత్థామను కౌగలించుకొని ఆనందంతో కన్నమూళాడు రారాజ!

ఇక అశ్వత్థామకు తనవెంట తరుముకొంటూ భీమూర్జునులు కృష్ణునితోసహి తనకోసం వస్తారని గుర్తుకు వచ్చింది. గుండెలు గుఫెలు మన్మాయి. తానుచేసిన మహాఘోరానికి పాండవుల ప్రతికారా గ్రీని తలచుకొని పారిపోదామన్నా ఎటూ దిక్కు తెలియలేదు. చివరికి ముగురికి ముగ్గురూ విడిపోవడానికి నిశ్చయించుకొన్నారు. కృపా యుద్ధము హస్తసాపురంవైపు రథంయేక్కి దౌడుతీశాడు. కృతవర్ష ద్వారకకైవై పలాయనం చిత్తగించాడు.

ఇక అశ్వత్థామకు ఎటుపోవటానికి తోచలేదు. ఎక్కుడికి పోయినా పగబట్టి! చంపుతారు పాండవులు, భీముడు, అర్జునుడూ తనము ప్రాణాలతో విడచిపెట్టరు. నిద్రిస్తున్న ద్రోషది కొడుకులను ఘోరంగా చిత్రవథ చేశాడు నిద్రలోనే తాను వైగా శ్రీకృష్ణుడుకూడా వెంటనే వుంటాడు కాబట్టి వారిని ఎదిర్చి ఎదుట నిలవటం అసాధ్యం! ఇంక పరమ గుర్తువైన వ్యాసమహార్థే తనకు శరణ్యం అనుకున్నాడు అశ్వత్థామ. ఇక హడావిడిగా వ్యాసాశ్రమం వైపు దౌడుతీయించాడు రథాన్ని. అక్కడ ఆశ్రమంలో వ్యాసమహార్థి అనుచ్ఛానాది జపతపాలు

ముగించుకొని శిష్యులకు వేదం చెబుతున్నాడు. ఉదయం వెలిగించిన హోమాగ్ని ఇంకా మండుతూనేవున్నది. ఆశ్రమం వాతావరణం పవిత్రంగా, ప్రశాంతంగా, మంగళకరంగా వున్నది ఎంతో ధ్యానంచే సిన వాని మనస్సులాగా అటూ, ఇటూ చూశాడు అశ్వత్థామ. తన ఫోరమైన వికృతాకారంతో ఆశ్రమం ప్రవేశింపలేక పోయాడు. అంతరాత్మ ఒప్పుకోలేదు. ఆ పవిత్ర వాతావరణంతోకి ప్రవేశించడానికి.

వెంటనే రథాన్ని కవచాలను ఆశ్రమానికి దూరంగాపోయి వదిలి వేశాడు. అక్కడ కొలనులో స్నానంచేసి యుద్ధం చేసిన తనరూ పాన్ని పూర్తిగా వదిలేశాడు. కాపోయాంబరాలు ధరించి ఒంటిసిండా విభూతి పూసుకొని గుర్తుపట్టలేకుండా తన రూపమంతా మార్పు కొని వ్యాసుని ఆశ్రమంలో ప్రవేశించాడు. వ్యాసమహర్షి తీవ్ర ధ్యానానిష్టాలో వున్నాడు. పిల్లిలాగ సద్గుచేయకుండా ఆశ్రమంలో ప్రవేశించి అక్కడ కూర్చుని వేదాలు వల్లిస్తూ, ముని కుమారుల మధ్యమారి కనబడకుండా కూర్చొన్నాడు తలవంచుకొని. ఒక ప్రక్క గుండెలు పరుగులు తెడుతున్నాయి. భయంతో పశ్చాత్మాపంతో ఆణగారివున్న కళ్ళతో ధ్యానంలోవున్న తన కళ్ళకు ద్రోషుణ్ణి ఫోరంగా చంపిన దృష్యం అతని కళ్ళముందే మెదులుతోంది.

ఇక అశ్వత్థామ కూర్చున్నాడో లేదో వెంటనే ఆశ్రమంలోనికి ఒక రథంవచ్చి అగింది. దానిలో భీముడు; వెంటనే ఆర్జునుడు కూడా శ్రీ కృష్ణుడు తఱతఱ మెరుస్తున్న ఆయుధాలతో, కవచాలతో క్రిందికి దూకారు! ఆశ్రమం నలుమూలలా పరికించారు. అశ్వత్థామ ఎటుపోయాడో కనిపించలేదు. ఆయుధాలను ఆశ్రమం బయట వదలి వ్యాసమహర్షికి గౌరవంగా ప్రణామం చేసి ముగ్గురూ ఆశ్రమంలోకి ప్రవేశించారు. వ్యాసమహర్షికి గంగానది తీరంలో ప్రశాంతమయిన ఆ వాతావరణంతో ప్రవహిస్తున్న గంగపలె పవిత్రమూర్తియై జడలుకట్టిన వ్యాసముని ఆ దివ్యస్వరూపాన్ని సందర్శించారు.. అశ్వత్థామను గురించి ఆడిగేలోగానే నిఖితమైన భీముడి కళ్ళ ముని కుమారుల మధ్య దాక్కుని విభూతి పూసుకొన్న అశ్వత్థామమీద

పడ్డాయి. చూడగానే అశ్వత్తామను అంతంచేయాలని తలపెట్టాడు భీముడు.

త్రికాలవేదియేన వ్యాసమహర్షి చటుక్కున మెరుపు మెరిసినట్లు లేచి భీమార్ఘములకు, శ్రీకృష్ణముకు ఎదురేగి నిలుచున్నాడు. భీముడి హృదయంలో మెరసిన ఆలోచనను గుర్తించి ప్రశాంతవదనంతో అతని వంక చూశాడు. అతని ఆశయం త్సణంలో గ్రహించాడు వ్యాస మహర్షి. తన ఆశ్రమం పవిత్ర వాతావరణం రణభూమి కారాదు. ఇక్కడ రక్తపాతం జరగటానికి నీలులేదు. అలా అని అశ్వత్తామను సమర్థించనూ లేదు. అశ్వత్తామ చేసింది మహోపాతకం. పవిత్రుడైన ద్రోణాచార్యుని కుమారుడై, బ్రాహ్మణవంశములో జన్మించినా, అశ్వత్తామకు చిన్నతనం నుంచీ స్నేహాలన్నీ త్జుతియులతోనే. అందుచేత చిన్నప్పటినుంచీ ఆయుధాలను పట్టుకొని తిరుగుతూ కురుపాండవ పీరులలో తిరిగాడు, వారితో స్నేహమే చేశాడు వారి కక్కలు, కార్ణాశ్యలు, మాత్రుర్యాలు అవే అలవాటయ్యాయి. వారి సాంగత్యం వల్ల అశ్వత్తామకు! అశ్వత్తామ పుట్టుకతో బ్రాహ్మణుడేగాని స్వభావతః త్జుతియుడుగా వ్యవహరించాడు.

క్రోధాగ్నితో మండతూ వచ్చిన భీమార్ఘములకు వారి వెంట వచ్చిన శ్రీకృష్ణనికి తన బ్రహ్మతేజస్సుతో ఎదురేగి నిలుచున్న వ్యాసమహర్షి శరీరంచట్టు వ్యాపించిన ప్రశాంతి ఆధ్యాత్మిక తరంగాలు వారిలోని వేడి, క్రోధం హరించగా అన్ని అక్కుడికక్కుడే అగిపోయాయి. నోరు మెదపకుండా ప్రశాంత పరచాడు వ్యాసము మహర్షి. కాని భీముడు అశ్వత్తామను చూసి మండిపడ్డాడు, “ఈ బ్రాహ్మణాధమా”! రాత్రి అంత ఫోరంచేసి అప్పుడే మునివేపోయావా? విభూతి పూసుకుంటే చావు తప్పుతుందా? లేనీ దొంగ తపస్స చాలు. యుద్ధానికిరా అంటూ పెద్దగా రంకెలువేశాడు.

అశ్వత్తామ గడగడలాడిపోయాడు. గుండెల్లో తాను చేసిన పాపాలు తలచుకోవడమైనది. అర్ఘముని దివ్యాప్రాలు, భీముని ఆవేశం చూసి వాళ్ళ దివ్యాప్రాలను తలచుకొని అదిరిపడ్డాడు. ఇక ఎటూ

త్రోవలేక ఆ ప్రక్కనేపున్న ఒక దర్శపరకను, తీసుకొన్నాడు. వ్యాసమహర్షి వున్నాడనికూడా మరచిపోయి బ్రాహ్మణుడుగా తాను నిత్యం ఆరాధించే గాయత్రీ మంత్రాన్నే ఘోరమైన అప్త్రంగాచేసి ప్రయోగించాడు.

త్యఙుకాలం ధ్యానించి చూస్తూపుండగానే ఆ దర్శప్పల్ల కరెంటు ప్రవహించిన తీగలాగ వెలగటం మొదలుపెట్టి వెయ్యి మెరుపుల తేజస్సుతో తథక్కుమన్నది!! అశ్వత్థామ కన్నులమధ్యసుండి వెలిగిన తపోశక్తి అర్పుని తేజస్సుతో మిరుమిట్లు గౌతిపేలాగ భగుమని చూస్తుండగానే భూమి ఆకాశాలు వ్యాపించింది తన తేజస్సు. “అపాండవమన్న!” అని సంకల్పించి ప్రయోగించాడు అశ్వత్థామ. ఆ దివ్యాప్త్రం విజృంభణ చూసి త్యఙుకాలంలో గ్రహించాడు శ్రీకృష్ణుడు అది బ్రహ్మాశిరోనామక అప్త్రం అని దానికి తిరుగులేదని అది మనుష్యులమీద ప్రయోగించకూడదని అంత బ్రహ్మేండ్రమైన అప్త్రం. ఈనాటి Hydrogen bomb లాగా ఉద్దేశించిన మనిషినే కాక మట్టుప్రక్కల జీవరాసులన్నింటిని ఖస్తం చేస్తుంది. భయపడ్డాడు శ్రీకృష్ణుడు వ్యాస మహర్షివైపు చూశాడు నిదానంగా. ఆయన తొఱకకుండా పర్వతంలాగా నిలిచియున్నాడు. పరధ్యానంలో వున్న టుగా అర్జునునివైపు తిరిగి శ్రీకృష్ణుడు కంగారు పదుతూ ఇలా అన్నాడు.

“అర్జునా! అర్జునా!! ఇది మహాప్త్రమైన బ్రహ్మాశిరం! దీనికి మరో అప్త్రం ఎదురులేదు. నీన్నా నీకుటుంబాన్ని రక్తించుకో! త్వరపడు. నీవూ బ్రహ్మాశిరం ప్రయోగించాలి!!” అంటూ తొందరచే శాండు. అర్జునుడు పరిస్థితి గ్రహించి కంగారుపడ్డాడు. గభాలున రథం దిగాడు. వ్యాసునికి నమస్కరించాడు. గురుదేవుడైన ద్రోణాచార్యుని స్నానించాడు. బ్రహ్మాశిరస్సు మంత్రం అనుసంధించి అశ్వత్థామకు అపాయం రాకుండా వుండాలని ప్రార్థించాడు. తనకీ అప్త్రం ప్రసాదించిన గురువుయొక్క పుత్రునికి అపాయం రాకుండా తనసో నరులకు ఘక్కణ కలగాలని ప్రార్థిస్తూ సంకల్పించి అప్త్రదేవతను ధ్యానించాడు. తనపైకి వచ్చే అప్త్రాన్ని ఈ అప్త్రం హతమార్పాలని

బ్రహ్మశిరస్స అప్రొన్స్ తిరిగి ప్రయోగించాడు.

మంటలు గ్రహితూ త్వణకాలంలో ఆ మహోప్త్రం మిరిమిట్లు గౌలివే తేజస్సుతో ఆకాశంలోకి లేచింది. అటునుంచి వస్తున్న అశ్వత్థామ ప్రయోగించిన అప్రొనికి ఎదురుగాపోయి భికరమైన నీలిమంటలు క్రక్కుతూ ప్రశయ భయంకరంగా చిజ్యంభించటం జరిగింది. ఆ రెండు మహోప్త్రాల వేడికీ భూమి, ఆకాశం ఒక్క సారి భగ్గమన్నాయి వేయసూర్యలకాంతితో నూరు “హైడ్రోజన్ బాంబు” Hydrogen bomb లు ప్రేరినట్లు ప్రపంచమంతా కల్గొలం కాసాగింది. సూర్యని బింబం వెలుగు తగిపోయి ఆముదుపు దీపంలా మెలగసాగింది. ఆ దివ్యాప్త్రాల తేజస్సు ముందర. తశతశలాడే తెల్లని తెలుపుతో కళ్ళజిగేలుమనిపించే చిద్యుత్ కాంతిని వ్యతిరేకించే తేజస్సు ప్రకృతిపైన తిరుగబడి చిజ్యంభించినాయి. బ్రహ్మశిరోనామక అప్రొలు రెండూ.

వ్యాసమహర్షి ఇక ఆలోచించలేదు! త్వణకాలంలో తను నిశిచిన చోటున అద్భుత్యడైనాడు. కృష్ణుడు అర్జునుడు నివ్వేరపోయి ఏంజ రుగుతుందో గుర్తించేలోగా ఆకాశంలో ధీకొంటున్న ఆ రెండు ప్రశయాప్త్రాల నదుమ నిలిచాడు. ఆరెండు అప్రొలమధ్య ప్రత్యక్షమై వ్యాసమహర్షి తేజము బ్రహ్మాప్త్రం కంటే అధికమై ప్రపంచాన్ని చల్లగా చేసే చల్లని సూర్యనిలాగా తేజరిల్లింది. అని ఘోరమైన ఉగ్రతపస్సుతో సాధించిన మారణాయుధాలై తే ఈ సర్వజగత్తునూ ఈత్తించే ప్రశాంతి కిరణం వ్యాసుని తేజస్సు. సకల జివరాసులకి ప్రాణభిక్ష పెదుతూ ఒక చేతితో అభయం ఇన్నా రెండవచేత్తో యోగదండం, కమండలువూ ధరించి ఆకాశంలో ప్రత్యక్షమయిన వ్యాసమహర్షి ఉరుములాంటే కంరస్వరంతో వారిని ప్రశాంతపరుస్తూ ఇలా అన్నాడు. “ఈలోకంలో వీరులు ఎందరో పుట్టారు! వారికి తెలియవా ఈ అప్రొలు. స్వార్థంకోసం జగత్తును ప్రశయంచేసే ఈ బ్రహ్మశిరోనామ అప్రొన్ని మనుషులమీద ప్రయోగిస్తారా? లోకహి తమై మీ అప్రొలను ఉపసంహరించండి!! వ్యాసమహర్షి మాటలు

పూర్తయేలోగా ఆయన ప్రక్కనే ప్రత్యక్షమయ్యాడు నారదమహర్షి తన తపస్సుతో ఆ ప్రశాంతిని మరింత బలపరుస్తా.

ప్రశయాగ్నులు క్రక్కుతూ విజృంధిస్తున్న ఆ అత్మాలమధ్య వాటి మంటలలో ఏమాత్రం చలించకుండా ముఖమైనా వాడకుండా ప్రశాంతిలో నిలిచారు ఇరువురూ! ఆ పరమ గురువులను చూశాడు అర్జునుడు. తన తొందరపాటును తేల్పాడు. మహార్షుల కంజలిము టీంచి అప్త్రంతో అప్త్రం శాంతింపచేయటం కోసమే బ్రహ్మశిరం ప్రయోగించాను నేను. అప్త్రంతో అప్త్రాన్ని నిలువరించటమే నాట దైశ్యము. నా అప్త్రం ఉపసంహరిస్తే ఇతడు మమ్మల్ని భస్యంచేసి వదిలిపెడతాడు కనుక నా ట్రైమంకూడా చిచారించండి మీరు. ఆజ్ఞ అయితే నా అప్త్రాన్ని ఉపసంహరిస్తాను అన్నాడు. చిరున వ్యతో చేయేతీ దీచించారు మహార్షులు! భారం మునులపై వేసి తన అప్త్రాన్ని ఉపసంహరించాడు అర్జునుడు. ఆశ్వర్యం అశ్వత్థామ, ప్రయోగించిన అప్త్రం భీమార్జునుల నేమి చేయలేదు. మహార్షుల అనుగ్రహం పరిపూర్ణంగా ఉన్నది.

తపస్సు, బ్రహ్మచర్యము, సత్యము, అహింస, గురుసుశ్రావ పరిపూర్ణాగావున్న అర్జునుడు తప్ప ఈ ఘోరమైన బ్రహ్మశిరస్సు ప్రయోగించటం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు. దేవతలకుకూడా శక్యంకాని ఈ మహాప్త్రాన్ని ఉపసంహరించిన అర్జునుని తపశ్చక్తికీ అహింసకూ మునులు సంతోషించారు. కానీ ఆవేశపరుడు కక్కతో కూడిన మన స్మృతో వున్నవాడైన అశ్వత్థామకూడా తన అప్త్రాన్ని ఉపసంహరించ బోయాడు! సాధ్యంకాలేదు. ఆ దివ్యాప్తం అలానే మంటలు క్రక్కుతూవుంది. వ్యాసుడు అశ్వత్థామవైపు తిరిగి ఆపాండవం అనే నీ సంకల్పాన్ని విడిచిపెట్టు! నా మాట విను! ఎంతో ప్రేమతో బృహస్పతి అంశలో జన్మించిన నీతండ్రి శ్రోణాచార్యుడు ఈ బ్రహ్మశిరస్సు అప్త్రాన్ని అర్జునునికి ఉపసంహరింతో సహ ఉపదేశించాడు. ఎందుకంటే ఇతడు కారుణ్యమూర్తి! కనుక ఇతడికి తన స్వర్దం కంటే, తన ప్రాణంకంటే, ప్రపంచంలోని సర్వజీవులూ ముఖ్యం!

అలాంటి ఈ అర్జునుణ్ణి, పాండవులను నాశనం చేస్తాననటం నీ తరంకాని పని! నీ అష్ట్రం ఇతని అష్ట్రంవల్ల ఆణిగిపోగలదు! అంతేకాదు. ఉపసంహరించకపోతే రెండు అష్ట్రాలు ఒకదాని మీద ఒకటి ప్రయోగించబడిన దేశంలో పన్నెండేళ్ళు వర్షాలు పడవు! కనుక నీ త్యేమం, దేశక్రైమంకోరి చెబుతున్నాను. నీ సంకల్పాన్ని అష్ట్రాన్ని విడిచిపెట్టు! నీ క్రోధగ్ని విడిచిపెట్టు. పాండవులు ఏ ఆపదా లేకుండా ఉందురుగాక! నిన్ను అన్యాయంగా ఓడించాలని అర్జునుడెప్పుడూ ప్రయత్నించదు. నీ చూడామణిని అర్జునునక్కిస్తే వారికి నిన్ను జయించిన ఫలితం కలుగుతుంది. దీనివల్ల నీ ప్రాణం రక్షించబడుతుంది. అందరికీ తగిన సంధిమార్గం ఇదే.

“దీనికి అశ్వత్థామ క్రోధంతోనూ, అవమానంతోనూ ఆయో సపడుతూ” ఈ మణి ఎవ్వరికీ ఇచ్చేదికాదు. ఇది నా తలమీద నిత్యంవుండే చూడామణి! ఈ మణిపుంచే ఆకలి దప్పులుండవు. నీరోగము మానవుణ్ణి బాధించదు. ఇలాంటి మహామహిమగల చూడామణిని మీ ఆజ్ఞ ఎదురులేనిదికనుక ఇష్టంలేకపోయినా ఇచ్చే స్తున్నాను. కాని నా సంకల్పం మాత్రం మారదు! నా అష్ట్రం వ్యర్థంకాదు. పాండవుల గర్వాలను నశింపజేస్తుంది. అప్పుడుగాని శాంతించదు ఒకసారి సంధించిన అష్ట్రం ఉపసంహరించడానికి నాకు శక్తి లేదు. అందుకనే పాండవ గర్జంలో ఈ అష్ట్రాన్ని విడిచిపెడుతున్నాను. మహామణి! నీ ఆజ్ఞ పరిపాలించనందుకు మన్మించవలసింది. దీనికి వ్యాసమహార్షి గూఢార్థంకలిగిన ఈమాటలు అన్నాడు.

“ఇంతవరకూ చాలు పాండవ శ్రీల గర్జముల నశింపజే శాపు అక్కడికి వృారుకో.” ఆమాటలు విని అశ్వత్థామ తన అష్ట్రాన్ని విడిచిపెట్టాడు. పాండవులు ర్ఘకీంపబడ్డారు. అష్ట్రం మాత్రం పాండవ శ్రీల గర్జంమీదే ప్రయోగించబడింది. మొరు పులో ప్రమాదం తప్పిపోయింది వ్యాసమహార్షి సమయ సూక్ష్మివల్ల. లేకుంచే అశ్వత్థామ ఆ బ్రహ్మాష్ట్రం పాండవులమీదే వదిలిపెట్టేవాడు సంకల్పపూర్వకంగా! ఆ ఆపదను తప్పించాడు వ్యాసమహార్షి.

దానికి శ్రీకృష్ణుడు ఉత్తరా గర్వాన్ని తాను ఉత్కీస్తానని శపథం చేసి పూర్వం భవిష్యత్తు తెలిసిన ఒక బ్రాహ్మణుడు పర్విత్తిణమైన ఆయుషుతో పర్విత్తిత్తు జన్మించి చాలాకాలం పరిపాలిస్తాడని తెలిసి గర్వంలో చనిపోయి పుట్టినా ఆతడు తిరిగి ప్రాణవంతుడవుతాడని అంటూ అశ్వత్థామను ఇలా శపించాడు.

“సీ వీ మహాపాపం బుద్ధిపూర్వకంగా చేస్తున్నావు! ఏ పాపం యొరుగని పసిగుడ్డు, గర్వస్తుడైన శిశువుమీద నీ ప్రతాపం మాపు తున్నావు! ఇది నీచుడు చేసేవని. నీవు మహాపాతకమైన ఈ బ్రాహ్మణుత్వాన్ని అనుభవించు! దినికి ఫలితంగా మూడు వేల సంవత్సరాలు ఈ భూమిమీద దిక్కులేకుండా తిరుగుతావు! తిండిలేకుండా ఆకలితో అలమటిస్తూ మలమలా మాడుతూ దేవు లాడతావు! శరీరం దుర్గంధమై చిమూ, రక్తం వేడుతూ మూడు వేల సంవత్సరాలు తిరుగు!!!”

దినికి వ్యాసమహార్షి ఆంచుకోని “ఎన్ని విధాల చెప్పినా మవ్వు మామాట చినిపించుకోకుండా ఈ దారుణమైన బ్రాహ్మణుత్వచేశావు! ఉత్తమమైన బ్రాహ్మణ కుటుంబములో జన్మించినా నీ నడత ఈ విధంగా పతనమై పోయింది. శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినమాటలే సరియైనది. నిశ్చయంగా ఆతడు చెప్పినట్లే రానున్న కాలంలో నీవు ఈ పొపాన్ని తప్పక అనుభవించు! బ్రాహ్మణుడువై చేసిన కర్కుం వ్యారికే పోదు!”

దానికి అశ్వత్థామ తీక్ష్ణణంగా మాస్తూ!! సరే మీయిద్దరి మాటలూ నిజమే కానిప్పు కాని, తాముకూడా ఈ భూమిమీదే నాతోపాటే వుంటారు. మనమ్ముల మధ్యతో మీరూ అనుభవించండి నాతోనే” — అని వ్యాసమహార్షికి ప్రతిశాప మిచ్చాడు.

చివరికి అదే మానవజాతికి పరమయ్యంది. చిరంజీవులై వ్యాస మహార్షి కలియుగంలో మానవులమధ్యనే సంచరిస్తూ మానవజాతికి అపారమైన సేవచేస్తూ కలియుగమంతా మన మధ్య నిలచిపున్నారు.

ఇలా ఇద్దరూ రానున్న “కలియుగాంతం” పరకూ శాపంతో — చిరంజీవులుగా వుంటారు!

సిద్ధచిరంజీవుడుగా - వ్యాసమహర్షి!

వ్యాసమహర్షి దివ్యచరిత్ర అన్నిపురాణాలలోనూ విశదంగా వర్ణించబడివున్నది. ముఖ్యంగా 'దేవీ భాగవతం' మొదటి స్క్రింథం (20 - 21వ అధ్యాయం) లోనూ ఇంకా ఇతరత్రాకూడా వ్యాసమహర్షి జన్మ, ఆయన చేసిన వేదవిభాగమూ ఇతిహసపురాణాల సృష్టి ప్రాయబడివున్నాయి. మహారథంలో కూడా అనేక చోట్ల వ్యాసులవారే స్వయంగా ప్రాతిధారియై పరమగురువుగా దైవకార్యాలను ఎలా నిర్వహించినదీ వేరే అధ్యాయాలలో గమనించాముకాని వ్యాసమహర్షి నిర్వాణంగురించి ఎక్కుడా ఏ పురాణాలలోనూ వర్ణించిలేదు.

వ్యాసుని కుమారుడైన శుకయోగి బ్రహ్మజ్ఞునిగా చివరకు ఎలా తన శరీరాన్ని త్యాగంచేశాడో భాగవతంలో వర్ణించబడివున్నది కాని, వ్యాసమహర్షి శరీరత్యాగంప్రసక్తి మాత్రం ఎక్కుడాలేదు! దీనికి కారణం వ్యాసమహర్షి చిరంజీవుడు! 'సిద్ధ - గురుమండలి' లోనివాడు !! పరమగురువుగా లోకపాలకవర్గంలో ప్రపంచానికి జరగబోయే 'అధ్యాత్మిక - భవిష్యత్తు'ను సరిదిద్దే చిరంజీవులలో ఆయన వొకరు! అందుకే వారి నిర్వాణం వర్ణించబడలేదు. కాని ఈవిషయం చాలామంది గమనించని గొప్ప రహస్యం. అంతేకాదు, అశ్వధామ బ్రహ్మప్రం ప్రయోగించి ఉత్తరాగర్హంలోపున్న పరిష్కిత్తును నాశనంచేసే ప్రయత్నం

చేసినపుడు అతనికి శాపం ఇచ్చాడు వ్యాసమహర్షి. దానికి అశ్వద్రామ అలిగి వ్యాసమహర్షికి తిరిగి ప్రతి- శాపం ఇచ్చాడు. “కలియుగాంతంవ రకూ ఈభూమిమీదే తనతోపాటు చావులేకుండా వ్యాసమహర్షి కూడా నిలిచివుండాలని !”

ఇలాగ ఇద్దరూ చిరంజీవులై నిలిచివున్నారు. ఇతర చిరంజీవులు మార్గందేయ ముని, దత్తాత్రేయుడు. ఆంజనేయులారు, అగస్త్యుడు, నారదుడు జ్ఞానేశ్వరమహారాజు రాఘవేంద్రస్వామి వంటివారు. జీవసమాధిని పొంది కొందరూ, లేకనే మరికొందరు “చిరంజీవ”త్వాన్ని పొందివున్నారు. కాబట్టి, వ్యాసమహర్షి కలియుగాంతంవరకూ - ఏదో ప్రచ్చన్నమైన రూపంలో భూమిమీదేవుండే వుండాలి!

వ్యాస - దర్శనం !

ఈ విషయం నిజమా కాదా ? అని చారిత్రకదృష్టితో పరిశోధించే మనకి కొన్ని ఆశ్చర్యకర విషయాలు చరిత్రలో తారసవడతాయి. అవేమిటంటే చారిత్రక పురుషులైన విద్యారణ్యస్వామి, మధ్యచార్యులవంటి వారికి వ్యాసమహర్షి దర్శనం కలిగిందని వారిచరిత్రే తెలుపుతున్నది !

ఒతే ఏనాటి వ్యాసమహర్షి? అప్పటికే దాదాపు 3000 సంవత్సరాలక్రితంవాడు. ఆయన ఇంకా జీవించివుండటమేమిటి? ఇది ఎలా సాధ్యం? కేవలం అభూతకల్పనా? లేక కవితా కల్పనా? అని ఆలోచించే - ఈ రెండూకాదు! “అపరిమిత - ఆయుష్మను” కలిగిన మహాత్ములు జన్మించడం సాధ్యమేనని తెలిపే జ్యోతిష శాప్తప్రమాణం ఒకబీకూడా ఈ విషయాన్ని ధృవపరుస్తున్నది.

జ్యోతిషశాస్త్ర ప్రమాణం :

వ్యాసమహర్షి ఆషాడపూర్ణామిమనాడు జన్మించాడని మాత్రమే తెలుపబడిందికాని ఆయన జన్మించిన నమయానికివున్న గ్రహశ్మేషి ఏమిటో శ్రీరామచంద్రుని జాతకంలో గ్రహాలు వర్ణించినట్టుగా వర్ణించబడిందు !

అయినా జ్యోతిషకాప్త గ్రంథమైన “బృహజ్జ్ఞతకం”లో వరాహమిహారాచా ర్యులు ఒక్కే అధ్యయంలోనూ అనేక గ్రహయోగాలు వర్ణించాడు. జాతకంలో గ్రహాలు ఏ స్థితిలోఫుంటే చక్రవర్తి అవుతాడో అటువంటి రాజయోగాలన్నీ ఒక అధ్యయంలో ఇచ్చాడు. అలానే మనిషికి ఏగ్రహం ఎంతెంత ఆయుర్వ్యాయం ఇస్తుందో గణితం చేసే పద్ధతిని చెప్పా కొన్నికొన్ని జాతకాలలోమాత్రం “అపరిమిత - ఆయుర్వ్యాగము”ను ఇచ్చే గ్రహస్థితులుకూడా వుంటాయని అటువంటి జాతక గ్రహస్థితులను కొన్నింటిని వర్ణించాడు. అందులో ఒక యోగంలో 7000 సంవత్సరాలకుమించి జీవించే అమితాయుర్వ్యాగం కూడా తెలుపబడింది. మీనలగ్నంలోని - మీనవాంశము (అనిమిష పరమాంశకేవిలగ్నే) లగ్నం ఉదయిష్టూండగా మిగతా గ్రహాలు ఏమేష్టిత్తుల్లోఫుంటే అమితాయుర్వ్యాగం కలిగినవారు జన్మిస్తారో కూడా వర్ణించబడిపున్నది.

కాబట్టి వ్యాసమహర్షి జాతకంలోకూడా ఇటువంటి యోగమే వుండివుండాలి!! దీనికితోడు “చేపనుండి” జన్మించిన “మత్స్య - కన్య”వంటి జ్యోతిష సూచనలద్వారా వ్యాసమహర్షి జన్మించినది మీనరాశి చివరిభాగమని సూచనగా తెలుపబడింది!

దీన్నిబట్టి చూస్తే వ్యాసమహర్షి చిరంజీవుడా? ఆయన చరిత్రలో ఎవరికి దర్శనమిచ్చాడు! అలాంటి నిదర్శనములు దాఖలాలూ ఏమైనావున్నవా? - అంటే వున్నవి!

శ్రీవిద్యరణ్యస్వామి చరిత్రలో ‘సింగరిభట్టు’ అనే బ్రహ్మరాక్షస భూతము సహాయంతో విద్యరణ్యస్వామికి కాళిలో వ్యాసమహర్షి దర్శనం లభించినదని తెలుస్తున్నది! అదెలా జరిగిందో ఆ విశేషాలు ఇక్కడ తెలుసుకుండాం!

మాధవార్యులు ‘ప్రజోత్పత్తి’ నామసంవత్సర కార్తీక శుద్ధ సప్తమినాడు శతభిషా నాత్కత్రమున 1331 A.D. లో సన్యాసాశ్రమము స్వీకరించి శృంగేరి శంకరపీతమును అధిక్షించిరి! అప్పటినుండి ఆధ్యాత్మిక, ధర్మసింహసనమును అలంకరించి గురుసార్వభాముడై మునుపు కేవలము యోగిగా, విద్యాంసుడుగానే పేరొందిన మాధవార్యుడు, అప్పటినుండి హిందూధర్మ సింహసనమునకు చక్రవర్తియై “శ్రీ విద్యారణ్యస్వామి” అన్న సన్యాసాశ్రమ వామంతో లోక ప్రసిద్ధుడయ్యేను. నాటినుండి 1331 A.D. లగాయతు అంబే 55 సంవత్సరములపాటు శ్రీవిద్యారణ్యులు ధర్మవరిపాలన చేస్తూ అనేక అధ్యాత్ గ్రంథములను రచించి తమ ఆధ్యాత్మిక శక్తితో అనేకులను అనుగ్రహించి తరింపవేయుటయేకాక “హిందూరాజ్య స్తాపన” కు బీజము నాటి “విజయనగరం” పట్టణమునకూ, శ్రీవిజయనగర సామ్రాజ్యము నకూ స్తాపనాచార్యుడై, మూలపురుషుడై హిందూధర్మ చరిత్రలో భారతదేశానికి ఎనలేని సేనచేసిన దివ్యపురుషుడిగా చరిత్రకెక్కినాడు! ఈ మహాత్మర అసాధ్యకార్యములు సాధించుట చేతనే ఈనాడు మనం శ్రీ విద్యారణ్యస్వామిని స్మృతిస్తున్నాం.

ఇలా పీతాధిపతులై వుండి తమ యోగదృష్టితో జరుగబోయే భవిష్యత్కాలమునుకూడా దర్శించి, రాబోపు విజయనగర రాజులూ, దారి పరిపాలనాకాలములతో సహా, ఎననెన్ని సంవత్సరాలు పరిపాలిస్తారో విజయనగర సామ్రాజ్యం నకల నైభవాలతో ఏరకంగా తులతూగుతుందో ఆ రాజ్యం, అలా ఎన్నిరోజులు నిలుస్తుందో మొదలగు యావత్ “భవిష్యత్” విషయాలన్నీ “శ్రీ విద్యారణ్య కాలజ్ఞానం” అనే గ్రంథంతో రచించి మానవాభికి అందించారు.

కాశీయాత్ర - వ్యాసదర్శనం :

శృంగేరి పీతాధిపతులైన మాధవార్యులు ‘శ్రీ విద్యారణ్యస్వామి’ పేర తన సన్యాసాశ్రమ గురువులతోకలిసి దేశసంచారం చేస్తూ కాశీయాత్రచేసినట్టు చరిత్ర తెలుపుతున్నది. విజయనగర రాజుల చరిత్రలోని అనేక ఆశ్చర్యకర విషయాలను, చారిత్రకసత్యాలను ఈనాటి చరిత్ర పరిశోధకులకు అందించిన “రాయవాచకం” అనే గ్రంథంతో

శ్రీవిద్యరణ్యల కాళియాతను గూర్చిన అనేక అద్భుతవిషయాలు నాకులభించాయి. అందులో శ్రీవిద్యరణ్యలు హిందూ సామ్రాజ్య స్థోపకుడు అవడానికి ముందు ఆ మహాత్మర ధర్మస్థాపనకు దోషాదం చేసిన అనేక అధ్యాత్మిక రహస్యాలను మనకు ఏ విధంగానూ చరిత్రలో అందకుండా మరుగున పడిపోవలసిన అనేక ఆశ్చర్యంగొలిపే దివ్యానుభవాలు ‘రాయవాచకం’లో నమోదుకావడం వల్లనే మనకి తెలుస్తున్నాయి. అవి ఇక్కడ ప్రాస్తాను.

“శ్రీ విద్యరణ్యలు బైత్తీరి అనేక పుణ్యక్షేత్రములను దర్శిస్తూ ‘విరాటపురం’ దాటి, విరాటదేశమునకు పోయి అక్కడ సమీపాన్నే వున్న అశ్వత్థ వృక్షం ముందు కూర్చుని తన వేదాధ్యయనమును వల్లచేసుకుంటుండగా అక్కడ ఒక వేద వేదాంత పారంగతుడైన పండితుడు [బ్రహ్మరాక్షసుడై చెట్టుపైనుండి దిగివచ్చి] విద్యరణ్యలకు నమస్కరించి వారిపదుట నిలచెను.”

“అంతట స్వామివారు అతడితో ‘మహాపండితులై వుండికూడా ‘బ్రహ్మరాక్షసులయ్యే ప్రారభం మీకెందుకు కలిగింది?’ అని విచారించి, అతడు [బ్రహ్మపాత్య పాతకం పోవడానికి చేసిన దానాన్ని స్వకరించడం వల్ల ఈ విధంగా పిశాచత్వం లభించిందని చెప్పి], విద్యరణ్యలు కాళియాతను పోతాని తనకు ముందే తెలుగుననీ తనపేరు “సింగిరి భట్టు” అని, యజ్ఞములు చేసిన “సౌమయాజి” ననీ తెలిపి, కాళిలో చండాలుని దూపంలో కుక్కలు వెంటరాగా మణికర్ణికవర్ధ స్నానంచేసే సమయంలో వేదవ్యాసమహర్షిని జాగరూకతతో కనిపెట్టే పాదములపైబడి అనుగ్రహించేవరకూ పాదములు విడువకుంబేనే వారి ఆళీస్తున్నాలు లభిస్తాయనీ ఉపాయము చెప్పి, ఇంకా ఆ దర్శనం చేసి తిరిగివచ్చేటప్పుడు తనకు ఆ పుణ్యంవల్ల [బ్రహ్మరాక్షసత్వంనుంచి తనకు విముక్తి కలిగేలాగ ప్రార్దించగా స్వామివారు అంగీకరించి తనయాతను కొనసాగించారు.

వ్యాసదర్శనం!

కాళిచేరి విశ్వసాధని దర్శించి అన్నపూర్ణా, విశాలాక్షి, కాలభైరవుడూ, దుంఢివిఘ్నశ్వరులను సేవించి గంగా స్నానమునకై మణికర్ణిక వచ్చిరి. ఆసమయంలో మలినమైన, దుర్వాసన కొట్టే కల్లు కుండలతో, తోలుతెత్తిని భుజాన వుంచుకుని నాలుకు కుక్కలు వెంటరాగా

నీలం శాలువా కప్పుకుని కిర్రుచెప్పులతో స్నానానికి ఒక ఛండాలుదు వచ్చాడు. అలాటి అపవిత్రమైన రూపంతో స్నానానికి మిట్టుమధ్యహౌం పచ్చినవారిని చూసి గుర్తించి అక్కుడ రహస్యముగా దొక్కునివున్న విద్యారణ్యస్వామి పోయి వారి పొదములపై పడి వందనం చేయగా ఆయన చీరరించుకున్నారు! పొదాలు పట్టి అనుగ్రహించమని ప్రార్దించిన విద్యారణ్యులను వేదవ్యాసులవారు త్ణాకాలం జ్ఞానదృష్టితో చూసి “మీరు ఆ సింగరిబట్టు తెలుపగా మా నిజస్వరూపం కనుగొని ఇలా పట్టుకోవడం సరియైన పనియేనా? అని ప్రశ్నించగా వారి శక్తికి, దృష్టి తీవ్రతకు విద్యారణ్యులు గడ, గడ వణకసాగిరి!

అంతట విద్యారణ్యులను వ్యాసులవారు ఆశీర్వదించి అశ్వత్థవృక్ష ఎంపై నున్న సింగిరిబట్టుకు అన్నశాంతి చేసే విధానము తెలిపి, రానున్న కాలంలో కర్మాటక దేశమున రాజ్యస్తోపన చేయగలవనీ, అప్పుడు స్తోపనచేయబడే విజయనగరం 300 సంవత్సరాలు లట్టుకళను, సంవదలను కలిగివుండుననీ ఆశీర్వదించి కొన్ని మంత్రరహస్యాలను విద్యారణ్యులకు. అనుగ్రహించి వేదవ్యాసులవారు అద్రశ్యులైరి !!

పరమానందభరితులైన విద్యారణ్యులు, వ్యాసమునీశ్వరుడు నిలచిన చోటుమండి పాదధూళిని స్వీకరించి మణికర్మికా స్నానం చేసి అక్కుడనుంచి ప్రయాగలో త్రివేణీ సంగమాన్ని సేవించి, గయా, మధుర, అంశుధ్యల మీదుగా దేశసంచారముచేసి తిరిగి తుంగభద్రానదీ ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు. దీని తర్వాత ‘వ్యాసవాక్యం’ - ఎలానిజమైందో చూస్తే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది !!!

నగర ప్రతిష్ఠ - కాలం

విజయనగర పట్టణం 1336 A.D. లో షఫించబడివున్నదనీ బ్రిటీష్ చరిత్రకారుడైన జి.డంకన్ ప్రాసాదు. కాని దీనికి రూఢిగా నమ్మదగ్గ ఆధారాలు ఇవ్వలేదు. రాబర్ట్ సీవెల్ (Robert Sewell) కూడా గ్రూడ్సిగా ఇంకొక బ్రిటీష్వాడి తెదీనే అనుసరిస్తూ ప్రాశాదుకాని శాసనాలనుబట్టి చూస్తే, వీరుప్రాసింది నమ్మతగ్గదిగా తోచడంలేదు. “కాసలూరు తాము శాసనములు” అన్న రాగిరేకులు 1336-37 A.D. మధ్యలో లభించిన చారిత్రకాధారాలే! ఇందులో ఈనగరం ఇంతకు పూర్వమే మొదటి హరిహరరాయల కాలంలో విద్యారణ్యస్వామి ఆదేశం

ప్రకారం విజయనగరం నిర్వాణం చేయబడిందనీ తెలుస్తున్నది.

'గురువంశ కావ్యంలో ఇవ్వబడిన ఈ క్రింది ప్రమాణంవల్ల

సగేష్యరావై ఇహశకే శాలివాహస్యాయతే

ధాతర్యబ్ధే శుభ సముచిత మానే వైశాఖ నామేన్న

శుక్లపథే సుగుణ పితృభే సూర్యవారే సులగేన్న

— పథుమ్యాం శ్రీ విజయనగర్ నిర్మాణమే, నిర్మాణమేంద్రః ||

— శ్రీ గురువంశం

పై శ్లోకం 'ధాత'నామ సంవత్సర వైశాఖమాన శుక్లపత్ర సప్తమీ, ఆదివారం మఖానక్తత్రంలో అనగా 18-4-1336కు సరియైన శక సంవత్సరం 1258లో విజయనగరం స్థాపన చేయబడినదనీ తెలుస్తున్నది.

కానీ విజయనగర కాలంలో జరిగిన అనేక చారిత్రక సంఘటనలకు ప్రత్యుత్త సాక్ష్యమైన సమకాలీన గ్రంథం 'రాయవాచకము' మాత్రం 'శాలివాహన శకం 1127 ఏండ్లమీద వచ్చే ప్రభవనామ సంవత్సర మైత్రపోద్ధమి ష్టీరవారం రాత్రి నిశీధ సమయంలో సంకల్పాది కార్యములు పూర్తిచేసి ఆ తరువాత బహుశ పథంలో అమావాస్య నాడే అర్ధరాత్రి సమయంలో నగరానికి శంఖస్థాపన జరుపబడిందనీ' తెలుపుతున్నది. అప్పుడో చిత్రం జరిగింది !

వాస్తుపూజ - మంత్రదీక్ష

శ్రీవిద్యారణ్యస్యాములవారు స్వయంగా మహాసంకల్పంచేసి, వాస్తుపురుషుని ఆవాహనచేసి, ఉత్తర, దక్షిణాల ఏర్పాటుకు ధృవనక్తత్రాన్ని మాసి దిక్పాథన చేసి త్రిశంకుపును ప్రతిష్టించి తూర్పు - పడమర దిక్కులను శంకుపులు ఏర్పాటు చేసి నవరత్నములను 16 కళల కుందనపు బంగారమును (కొన్ని మణిగులు) నగరం పునాదిలో కరిగిపోయించి దానిపై 'శ్రీసామ్యజ్యలక్ష్మీ యంత్రం' స్థాపించి ఆ స్థంభమునకు అభిముఖంగా జలాశయం త్రవ్యి లక్ష్మి శిష్మలను లగ్గుం తప్పకుండా సరియైన సమాయానికి పునాది వేసే ఖచ్చితమైన కాలాన్ని తాను సంకేతంతో సూచిస్తాననీ, దానికి శంఖాన్ని, ఘంటానాదమును తాను చేయగా హరిహరరాయలునూ, బుక్కరాయలునూ పునాదిరాయానీ అదే సెకండులో స్థాపన చేయవలెననీ కళ్ళడిచేసి తాను కొండశిఖరానికివెళ్ళి ఆకాశంపై చూచి శుభముహర్షాన్నికి శీర్ష నక్తత్రమును గణించుచూ

అనుష్టానంలో నిలిచివుండిరి.

సరియైన సంకేతమునకు ఆలస్యం లేకుండా పునాది రాయి పునాదిలో వడుటకుగాను చివర సన్ననిదిరముతో పునాది ఇటుకనూ, దానిపై హాస్తు యంత్రమును, పాదరసము, నవరాత్ర్ములు కట్టి సరియైన ముహూర్తమునకు ఆ ఘంటల్మోగగానే ఒక కత్తెరతో ఆ దారము కత్తిరించే సమయమునకు ఆ పునాదిరాయి జరుగగలందులకు అతిసూక్ష్మమైన కాలముహూర్తం తప్పకుండా ఏర్పాటుచేసి హెచ్చరికచే సిరి. శ్రీవిద్యారణ్యస్వామి తాను అభిండ బ్యోతిషపొండిత్యముతో శ్రమించి అపూర్వమైన శుభముహూర్తమును 3,600 సంవత్సరములపాటు నగరము, సామ్రాజ్యమూ చెక్కు చెదరకుండా నిలచివుండే శుభముహూర్తాన్ని గటితంచేసి సేద్దంగా పెట్టుకుని ఆ సమయానికి ఆలస్యం లేకుండా పునాదిరాయి వడుటకు పై చెప్పిన ఏర్పాట్లు చేసి తపస్సులో కూర్చుండిరి.

“ప్రారబ్ధవశాత్తు అదేకొండ క్రిందిభాగంలో ఒక కాపాలికుడు అధ్యరాత్రి శివపూజను చేసి హరతి నిష్టూ శంఖం పూరించి, గంట వాయించాడు.” అదే ముహూర్తముని భావించి హరిహరరాయలు హాటాహాటీ దారమును కత్తిరించగా పునాదిరాయి యథాష్టానంలో పడింది. ముహూర్తం సఫలమైనందుకు ఆనందిస్తూండగా మళ్ళీ కొంతసేపటికి ఇంకో ఘంటానాదం, శంఖధ్వని కొండపై నుండి శ్రీవిద్యారణ్యములు చేసింది విని, కంగారుగా పరుగు, పరుగున వెళ్లి శ్రీహరికి రెండు శంఖారావములు గురించి అడిగినందున వారు జ్ఞానదృష్టితో చూసి లగ్గుముహూర్తం తప్పింది, ముందుగానే పునాది వేశారనీ ఆశాభంగంతో విలపించినారు.

వ్యాస - వాక్యం తప్పదు !

“అయ్యా ఎంతో తపస్సుతో సాధించిన కలియుగం చివరవరకూ నిలిచే హిందూసామ్రాజ్య ముహూర్తం వ్యాధమయ్యేనుకదా ! అని విచారించి, “కాశిలో వ్యాసులవారు తెలిపిన మాటలు నిజమైనది” - అని లగ్గుం తప్పిన ఆ ముహూర్తాన్ని గటితంచేసి 260 సంవత్సరాలవరకూ ఈ నగర ఆయుర్వ్యాయం వుండుననీ తరువాత ముహూర్త దోషంవల్ల శత్రువులచే ధ్వంసం గావించబడునని, తమ దివ్యదృష్టితో జరుగబోయే భవిష్యత్తు తెలిపి కాలపురుషుని విచిత్రతీలకు ఆశ్చర్యపడి దైవసంకల్పానికి తలవచిరి.

“శ్రీవిద్యరణ్య కాలజ్ఞానం” లో వ్యాసులవారినుండి ఆనాటినుండి ముందు రాగల విజయనగర పరిపొలకులైన రాజులపేర్లు తెలిసినది వివరించి ఎవరు ఎన్ని సంవత్సరాలు పౌలిస్టార్స్ ఆ భవిష్యత్తు వివరంగా ప్రాసిపెట్టినారు. ఈ గ్రంథం నేటికినీ ప్రాతప్రతిగా లభిస్తున్నది.

అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు

శ్రీ సాయినాథ చరిత్ర

సహాయ పారాయణ చిదానంతో

శ్రీచిష్ట సహస్రనామ స్తోతం

(సాయణ కషచంతో)

1999 - కలియుగాంతము

రాఘవు అణయుటం విషంచ ఇఖయం లై స్క్రూ వరకేరు

ప్రాచీన భగవదీత - పూర్తి 745 శ్లోకాలతో

2000 ఏళువాడు స్వాధీంచున 45 - ఐటిక శ్లోకాలతో

ప్రాచీన తాతపత్రవతి డా. వేదవ్యాప IAS, PhD, గారి

‘వరికేరు’ - ఫెలికెలో

‘నిత్యజీవితంలో’ - రొగసాధన

- డా. వేదవ్యాప IAS, PhD.

మీ ఇంటినిబట్టి ‘అదృష్టం’ అదృష్టముడియలు

మధ్యచార్యులకు - శ్రీవేదవ్యాస దర్శనం!

శ్రీవేదవ్యాస మహార్షి సిద్ధత్వంపొంది ‘చిరంజీవుల’ - పరమ గురుమండలిలో గురుష్టానం వహించి “కలియుగంతం” దాకా జీవించి ఉండి అనేకమంది మహాపురుషులకు తన దివ్యదర్శనం ప్రసాదించిన నిదర్శనాలలో ఒకటి శ్రీవిద్యారణ్యస్వామికి ఎలా దర్శనమిచ్చింది గమనించాము. అంతేగాక ‘ఇది కథకాదు - నిజం’ అని తెలిపే చారిత్రక ఆధారాలలో మూలమైనదీ, శ్రీకృష్ణదేవరాయల నిత్య దినచర్యను మనకి “డైరీ”(Diary)లాగ వర్ణించే “రాయవాచకమే” స్వయంగా సాత్యధారా లతో ‘వ్యాసదర్శనం’ సింగరిభట్టు మూలంగా కశీలో శ్రీవిద్యారణ్యులకు అనుగ్రహం యిచ్చిన వైనంకూడా గమనించాము! ఇలా ఈ కలియుగం మధ్యలో ఇంకెవరికైనా వ్యాసులవారు దర్శనమిచ్చారా? అలా యిచ్చిపుంటే అది ఇంకొక గట్టి సాత్యధారమూ, చారిత్రకంగా గొప్ప బుబ్జవూ కూడా అవుతుంది! అని చూచ్చే అలాంటి సందర్భం ఒకటి వున్నది!

మధ్యతమత స్ఫోదనాచార్యులైన శ్రీమధ్యచార్యులవారు తమ

జీవితకాలంలో స్వయంగా తామే బదరీవెళ్లి అక్కడ వ్యాసులవారి దర్శనం ఎలాచేసుకున్నదీ తెలిపే అధ్యాతానుభవం ఆయనజీవిత చరిత్రలో మనకి లభిస్తోంది. అదేమిటో ఇక్కడ గమనిష్టాం.

మధ్యచార్యులవారి జీవితచరిత్ర సంస్కృతంలో ‘శ్రీ నారాయణ వండితుడు’ “శ్రీసుమధ్వ విజయం” అన్న పేరుతో పదహారు సర్గల క్వాయముగా రచించాడు. దానిలో శ్రీపూర్ణపజ్ఞతైన మధ్యచార్యుల వారు స్వయంగా బదరీయాత్రచేసి హిమాలయాలను దర్శించిన సందర్భంగా వ్యాసదర్శనం చేసిన ఘట్టం విపులంగా అందులోని, ఆరు-ఏడు (6,7) సర్గలలో వర్ణించాడు. దాన్ని తెలుగులోకి ఆదోని వెంకోబరావు ష్టూలానువాదం చేసిన దానిలో చూడవచ్చు). ఇది అందరికీ సులభంగా లభించక పోవచ్చనని అందులో ఉన్న సంబంధిత శ్లోకాల్సి, వెంకోబరావుప్రాసీన అనువాదాన్ని (భావానువాదం) ఈ క్రింద ఛాయగా ఉదహరిస్తున్నాను. శ్రీమధ్యచార్యుల అధ్యాతానుభవాన్ని వివరంగా తెలుపుతాను.

శ్రీమధ్వ చరిత్రలో - ‘వేద వ్యాసదర్శనం’ !

మధ్యచార్యులు ముగ్గురు ఆచార్యులలో కడపటేవాడు. దైవత మతపరంగా ‘బ్రహ్మ-సూతము’లకు, భగవద్గీతకూ వ్యాఖ్యానము చేసినవాడు. ఆయన తీర్థయాత్రలు చేస్తూ దైవప్రేరణ వల్ల బదరీనాథీ యాత్రకు వెళ్వవలెనని స్వల్పం కలిగింది. అప్పుడు బదరీవెళ్లినారాయణుని దర్శించి, బదరీనాథీ అలయములో భగవదీతా వ్యాఖ్యానము, ప్రవచనం చేశారు. అక్కడ వారికి దైవప్రేరణగా నారాయణుని ఆదేశమువలే “ఉచ్చాతాం” - అన్న శబ్దం వినిపించింది.

ఏకాగ్ర మనస్సుతో దాన్నివిని, తమ దైవతపరమైన గీతా వ్యాఖ్యానము చేశారు. ఆ తరువాత గంగానదిలో మంచువలె చల్లటి నీటియందు స్నానముచేసి, అలయంలో కూర్చుని నారాయణుని

ధ్యానిస్తూ చొనంగా ఉపహాసనిష్టతో వుండగా ఆ నమయములో వ్యాసమహార్షి ఇతరులు గుర్తుపట్టలేని ప్రచ్ఛన్న రూపముతో బదరీనాథ్ ఆలయమునకు వచ్చి కొన్ని రోజులుగా వ్యాస దర్శనమునక్క ఏకనిష్టతో ధ్యానం చేస్తూ ఉన్న మధ్యచార్యుల వారిని చూశారు. కానీ, ఆవార్యులు ఆ ధ్యానిష్టతో అప్పుడు వ్యాసులవారిని చూడలేదు. అప్పుడు వ్యాసులవారు తమ సంకలనముతో మధ్యచార్యులను తమ వ్యాసాశ్రమము నకు రఘ్యుని సంకలిపించి అద్రశ్యులైపోయిరి.

తమ చొన దీక్షను వీడిక ఉదయమే మధ్యచార్యులు ఒక చీటీపైన తాము వ్యాసాశ్రమమునకు పోవుచున్నామని శిష్యులకు ప్రాసి పంపిరి. “నేను శ్రీమన్నారాయణవత్తారుడైన వ్యాసుల వారి దర్శనమునకు వెళ్ళుచున్నాను. నేను తిరిగి వస్తానో లేదో తెలియదు. ఆ సంగతి వ్యాసులవారికి తెలియును. మీకు క్షేమమగు గాక” అని ప్రాసి శిష్యులకు తెలుపకయే బయలుదేరి ప్రయాణాషై పోయెను.

ఇలాగి ఎవరికీ తెలియకుండా మధ్యచార్యులవారు బయలుదేరి వెళ్ళినా, సత్యతీర్థ యతీంద్రులు, మహీదాను అనే ఇద్దరు శిష్యులు మాత్రం గురువును వెన్నాడి అనుసరించారు. మధ్యచార్యులు చొనంగా యోగదృష్టితో అతివేగంగా నడుస్తూ ఒక్కొక్క బండరాతిపై నుంచి అనాయాసంగా దాటుకుంటూ వెళ్ళసాగారు. వారిని కలుసుకోలేని శిష్యులు ప్రయాసపడుతూ వెంబడిస్తూంటే మధ్యచార్యులు వెనక్కి తిరిగి చూచి, వెంబడిస్తూ సత్యతీర్థ మహీదానులను, మీరు వెనక్కి వెళ్ళండి. నావెంట రారాదు. అని చేతితో సైగలు చేసారు. ఆశ్చర్యం! రోజంతా వాళ్ళు కష్టపడి సాయంత్రం దాకా ప్రయాణం చేసిన ఆ మార్గమంతా రెండు గంటల్లోనే తిరుగుప్రయాణం చేయగలిగి ఇంటికి చేరారు! ఆశ్రమంలోని ఇతర శిష్యులకు మధ్యచార్యులు ఆశ్చర్యంగా బండశిలలపై దాటుకుంటూ ఎలా వెళ్ళిందీ, తిరుగు ప్రయాణంలో వెనువెంటనే తాము వెనవక్కి రాగలగటం ఆశ్చర్యంతో చెప్పారు.

మధ్యచార్యులు శ్యాసను బంధించి యోగబలంతో బండజిలలు దాటుకుంటూ బదరికి ఉత్తరముగా హిమవత్పర్వతాలను బట్టి ప్రయాణంచారు. ఆలూ పోయి పోయి ఉత్తర బదరీకాశ్రమం (ఉత్తరకాశిని) దాటి ప్రయాణించి, ఒక దళ్ళమైన రేగుపండ్ల చెట్లతో ఉన్న వనం చూసారు. అక్కడక్కడ నిరాహారులై, యోగంలో ఉన్న మునులనూ, సాధువులనూ చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఇలా ముందుకు సాగి అకస్మాత్తుగా ఎదుట ముదురు ఆకుపచ్చ ఆకులతో గొడుగువలే దళ్ళంగా పెరిగిన పెద్ద మహా వృక్షాన్ని, పడగ విప్పిన పామువలె ఉన్న దాని ఆకారం చూసి ఆశ్చర్యపడి, సూర్యకిరణాలు చౌరాబడకుండా ఉన్న మహావృక్షాన్ని మధ్యచార్యులు చూశారు.

ఆధతస్య వేదికాంతరే
సువిశాలే విమలే మనోహరే
అవలోకిత దావననంతథి
ర్షివి దేవానివ తాపసోత్రమానే.

7-14

ఆ విశాలమైన వేదికమైన మనోహరమైన తేజోమూర్ఖులైన మునులను దర్శించెను. వారు దేవతలలాగ ప్రకాశముతో నుండిరి.

“ అతి చిత్ర విచిత్ర పత్రిణం
బహు వర్షాం హరిగో నివారకం !
మునినందన మిందిరాపతే
రద్దికేష్ట్రం వతతా మివాధిపమ్ !! ”
మహామునుల మండలి :

దాని క్రింద శుద్ధమైన అరుగుమీద కూర్చుని ఉన్న బుముల గుంపును చూసి వారి మర్యాదనే దివ్య తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తున్న వ్యాసుల వారిని మహాశ్చర్యంతో చూసెను. మరుషుకణమే సూర్యనివలె ప్రకాశిస్తున్న వ్యాసమహార్షి పాదాలమైపడి సాష్టోంగ నమస్కరం చేసాడు మధ్యచార్యులు.

నల్ల కలువల వంటి నిగనిగలాడే శరీరంతో సుందరమైన తామర రేకులవంటి నేత్రములతో కృష్ణజినంపై కూర్చొనివున్న వ్యాసమునీంద్రులు బంగారు జరివంటి తళ తళ మెరిసే జడలు, గడ్డము, మీనములతో మహాపురుష లక్షణములు కల్గిన యోగిపుంగవుని, సూర్యునివలె కాంతితో ప్రకాశిస్తున్న వారిని దర్శించాడు.

మునిమండల మధ్యవర్తినం
త్రిజగన్మిండల మండనాయితం
ఇహ సత్యవతీ సుతం హరిం
పరిపూర్ణపమతిః స్పృష్టైత.

— 7. నర్గ - 16.

ఆముని మండల మధ్యన హరికంటే తేజోమూర్తియై మూడులోకాలనూ తేజస్సుతోషైన వెలిగించు సత్కృవతీ సుతులైన సాశ్వత విష్ణు వేదవ్యాసులను నిండు మనస్సుతో చూశారు (శ్రీ మధ్యవార్యులు)
- 7. నర్గ - 16

ఇలా ఆ అద్భుతమూర్తిని వర్ణించే ఘుట్టం “ మధ్య విజయం ” నష్టమ నర్గలో 30-40 శ్లోకాలలో వర్ణించారు.

వ్యాసుల ఆశీస్సులను, అనుగ్రహమును పాంది కొన్ని రహస్య విషయములు తెలుసుకొని, హరితో ఏకాంతమైన అరణ్య ప్రదేశంలో గడిపారు. శ్రీవ్యాసుల ఉపదేశమును పాంది అక్కుడికి ఉత్తర దిక్కుగావున్న నారాయణాశ్రమాన్ని దర్శించి, అక్కుడ నారాయణబుహిపేని కూడా దుష్టురమైన సిద్ధరూపంలో దర్శించాడు.

థర్మని కుమారులుగా నరనారాయణులు అవతరించిన బుహిశ్వరులు. త్రిగుణములకూ అతీతమైన సిద్ధశరీరంలో వున్న వారిని దర్శించారు. శంబల - [గ్రామం : అక్కుడే రానున్న కల్పి అవతారఫలమైన “ శంబల ”] [గ్రామము అనబడే సిద్ధక్షేత్రాన్ని దర్శించి, విష్ణుయుశస్సు అను పేరుగల యోగిపుంగవుడు తపస్స చేస్తూవుంటే వారి దర్శనం

చేసుకున్నాడు. (ఈయన ‘కల్పి భగవానుని’ తండ్రిగా ‘కలియుగాంతం’ లో అవతారంగా వస్తారు). ఆ అద్భుతవిషయాన్ని “మధ్య విజయం” నప్పుంగా తెలిపిన ఈ క్రింది శ్లోకం విశేషమైనది.

“ మహిదాసపూజ్య చరణో ద్విజాదభూత్
విదితాత్మ విష్ణు యుషన్స్త్రీ మతాత్మనః !
ఇప్ప యోదదేజగతి పాపశాంతయే
బహుధాను హేతిమతి దీవ్రగోస్త్రితిమ్ !!

8-35. - (గూడాధ్యము)

ఈ విధంగా సిద్ధగురువైన వ్యాసమహర్షిని ప్రత్యక్షంగా దర్శించిన మధ్యచార్యులవారి అనుభవం, ఆశ్చర్యం గౌలిపే అద్భుత దివ్యానుభూతి. ఆదికంకరులకు కూడా వ్యాసులు దర్శనం ఇచ్చి, వారి ఆశీస్సులతో అల్పాయుమ్ములైన శంకరుల ఆయుష్మను వ్యద్దిచేసారు. అలాగే గోదావరి జిల్లాలోని “ద్రావారామం” వద్ద వ్యాసులవారు, అగస్త్యమునితో కలిసిన సన్నివేశాన్ని చూపే శిల్పం, ఇప్పటికే ఆలయం గోడైన చూడవచ్చు. ఇప్పటికే వ్యాసమహర్షి సిద్ధగురువులతో కలిసి, శంబల సిద్ధజ్ఞతము వద్ద ‘కలియుగాంతం’ కోసం ‘పరమగురుమండలి’ చేసే ఒక రఘూన్య ఆధ్యాత్మిక ధ్యానప్రక్రియ — నేటికీకూడా ప్రేశాఖపూర్ణిమనాడు జరుగుతుంది. దాన్ని రఘ్యన్ సిద్ధరాలు ‘మేడమ్ భూవెట్స్సు’ స్వయంగా దర్శించి వర్ణించింది. ఈ అద్భుత సన్నివేశం ‘మహమునుల యోగమండలి’ గురించి తెలిపే ఆధ్యాయంలో వివరిస్తాను.

దివ్యదృష్టితో భవిష్యత్తొ లజ్జానము!

ప్రపంచ భవిష్యతు :-

జీవితంలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, తన భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకోవాలని ఆశపడనివాడు వుండడు. జీవితం ఒకప్పుడు సుఖంగానూ, దిగ్ంజయంగానూ, నడుస్తూ మరొకప్పుడు కష్టాలు, సమస్యలే ఎదురుకొవడం అనేది అందరికి అనుభవవే. ఇలా కష్టాలు దాపురించినపుడూ, సమస్యలు ఎదురైనప్పుడు మనభవిష్యత్తు ఏలా ఉంటుందో తెలుసుకోవాలని మన మనస్సు సహజంగానే ఉబలాటు పడుతుంది.'

ఇలాంటి పరిస్థితే దేశం విషయంలోనూ కలుగవచ్చు. “మనభారతదేశం భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుంది?” మన స్వాతంత్యం సుస్థిరంగా ఉంటుందా? లేక పరదేశాలు దుర్మార్కమణిలవల్లా. ఇతరులకాలిక్రింద బానిసతనం గతంలోలాగ మనకేదైన వ్రాసిపెట్టిఉందా? గతంలో జరిగినట్టే వుంటుందా? అన్న మానవుని సందేశాలకు సమాధానంగా, వ్యాసమహర్షి దర్శించిన ‘భవిష్యత్తును’ అర్ధయనం చేసిన శుక్యురోగి, ముందు జరుగబోయే భావికాల గతులనూ, అందులో దేశంయొక్క భవిష్యత్తును కూడా తన దివ్యదృష్టితో దర్శించి, రానున్న సంఘటనలన్నీ వివరంగా కళ్ళకు కట్టినట్టు వర్ణించాడు. ఈ విషయం ఈనాడు ‘బమ్మేరపోతన రచించిన ఆంధ్రభాగవతంలోని ద్వాదశస్క్రంధంలో’ చదివినా అది అంతా మన కళ్ళకు కట్టినట్టు స్ఫురింగా కనపడుతుంది.’

భాగవతంలో మనదేశం భవిష్యత్తు :-

ఈ ద్వాదశస్క్రంధంలో మనదేశం చరిత్ర అంతా మొదటినుంచి చివరిదాకా వర్ణించబడి వుంది. రాజుల పేర్లు, వారివారి వంశాలతోసహి ఇంకా ఎవరు ఈ దేశాన్ని ఎంతకాలం పరిపోలిస్తారో, అంతకూడా మనం ఈ భాగవత పురాణంలో కూడా చూడవచ్చు.

భవిష్యపురాణంలోని విషయాలే సంక్లేపంగా భాగవతంలో శుక్యోగి చెప్పిన ద్వాదశస్క్రంధంలోనూ వ్రాయబడినవి.

రానున్నకాలపు ప్రజలకోసం, దేశభవిష్యత్తును అన్నిపివరాలతో సహి ఈ భవిష్యత్ పురాణం స్ఫురించేస్తుంది. ఈ భవిష్యత్తురాణ గ్రంథం బ్రిటీష్ వారి ఈస్టిండీమా కంపెనీ (East India Company) పరిపోలనలోనే ముద్రించబడింది. ఇందులో వ్రాయబడిన అనేక విషయాలు ఇది ముద్రించబడిన తర్వాత మన దేశచరిత్రలో జరిగాయి.

దేశ భవిష్యత్తును దర్శించడం సాధ్యమా? :-

ఒక మనిషియొక్క భవిష్యత్తును జాతకంచూ సి చెప్పవచ్చు. కానీ, దేశభవిష్యత్తును చెప్పటం ఎలా సాధ్యం? అని మనలో చాలామందికి ఆశ్చర్యంకూడా కలగవచ్చను! నిజే. ఇదిమనకు అసాధ్యంగా కనపడవచ్చు.

కానీ మానవచరిత్రలో పూర్వం అనేకమంది మహారూలు, ద్రష్టులూ ప్రవక్తలు, మనుషులయొక్క, దేశంయొక్క భవిష్యత్తును ముందుగా చెప్పడం, ఆ తర్వాత చెప్పినవి చెప్పినట్టుగా జరగడం ఈనాటి ఆధునిక కాలంలో కూడా మనం అనుభవంలో గ్రహించగలిగిన నగ్గసత్యం.

“కీరో”(Cheiro) అన్న పేరుతో ఒక ఇంగీషు జ్యోతిష్మృదు అనేకమంది వ్యక్తుల భవిష్యత్తునూ, ‘ప్రపంచ భవిష్యత్తునూ,’ చెప్పి ప్రపంచాన్ని ఉఱ్ఱారులూగించాడు. ఈయనోక ప్రపంచ ప్రభూత జ్యోతిష్మృదు అయినాడు. ఒకసారి ‘బోల్చివిక్’ విష్ణవం రఘ్యులో ఇంగా రాక ముందే ‘జారు’ చక్రవర్తి తన భవనం (Winter Palace)లో తన జాతకాన్ని ఈ ‘కీరో’ ద్వారా తెలుసుకున్నాడు. అప్పుడు ‘కీరో’ ముందే చెప్పిన రఘ్యున్ విష్ణవం, లందులో జరిగిన రక్తపొతం ‘జారు’ వంశస్థుల పరిపాలన అంతం కావటం ఇవన్నీకూడా ‘కీరో’ ముందుగానే చెప్పిన సంగతి ఆనాటి వార్తా పత్రికలు చూచిన వారందరికి తెలుస్తుంది

ఇంకోసంగతి. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వంలో సర్జుసేనానిగా పనిచేసిన ‘లార్డ్ కిచనర్’ (Lord Kitchner) సముద్రంలో మనిగి మరణించే ‘జలగండం’ పున్నదన్నసంగతి ఆయనకు కొన్నేళ్లముందే చెప్పటం, బెజియం రాజైన లియోపాల్డు చక్రవర్తి (King Leopold) రాజ్యభ్రష్ట, దేశ బహిష్కారం ఈయన వ్రాసినట్టు జరగడం, విక్టోరియా, మహారాణిమరణం, పద్మాదేశపు ‘షా’(Shah)పైనా, నరాన్ దేశపు

రాజులపై జరిగిన హత్యలు, ఇంకా గాంధీ మహాత్ముని ‘సహయ నిరాకరణ ద్వారాము’ (Non Cooperation Movement) భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమూ, ఇలాంటివన్నికూడా ఎన్నో సంవత్సరాలకు ముందే ‘కీర్తి’ ప్రపంచమంతా ఆశ్చర్యపోయేలాగ, ముందుగానే తన రచనలద్వారా ప్రకటించాడు. ఇచ్చి గ్రంథాలలో చూడవచ్చు.

ఒకరోజున లండనులో ఒక క్లబ్బులో వాతావరణం మంచి హాషారుగా పుంది. అందరూ డీస్సురు చేసినతర్వాత సర్దాగ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఎవరికో ఒక చురుకైన ఆలోచన కలిగింది. అందరికి గొప్ప వినోదం, ఆశ్చర్యం కలిగించే ఒక ‘ప్రోగ్రాం’ ఏదైనా ఏర్పాటుచేస్తే క్లబ్బుమెంబర్లందరికి హాషారుగా పుంటుందని; ఏంచేస్తే బాగుంటుందా అంటే చప్పున ఎవరో ‘కీర్తి’ కి చక్కటిపోటీపెట్టిస్తే బాగుంటుందన్నారు. సరే, ఆయనకో గ్రటి ‘విషమపరీక్ష’ కూడా పెట్టినట్టు పుంటుంది, అందరికి వినోదంతోపాటు “జ్యోతిషం” నిజమా! మోసమా కూడా ఒకే దెబ్బతో తేలిపోతుంది, అసలురంగు-అని అందరూ ఉత్సాహంతో సదేనన్నారు! కాని ఆయన వస్తారా, ఇలాంటి పరీక్షక? అన్నదే సందేహం. ఎవరో ఆయనను బాగా ఎరిగిన ఒక ‘సాసైటీ’ సభ్యురాలిద్వారా ‘కీర్తి’ను ఆప్యానించితే బాగుంటుందని సూచించారు. అంతే.

ఆమె ఫోను చెయ్యగానే ‘కీర్తి’ సుముఖతగా కనపడలేదు. క్లబ్బుల్లా అక్కడా చోకగా ప్రదర్శించే ‘మ్యూజిక్’ (Magic) వంటిదికాదు జ్యోతిషం’ అని ఆయన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు. అందులోనూ హిమాలయ పర్వతాలలోని మోగులవద్ద తాను నేర్చుకున్న ఈపవిత్ర విద్యను, హేతనగా నవ్వే ఈక్లబ్బు వినోదాలమధ్య అసభ్యంగా ప్రదర్శించడమా! బజార్లో అందరికి పెట్టేదికాదు. వ్యక్తిగతంగా మా క్లబ్బుకు తెలిసిన, అదీ గౌరవనీయులైన పెద్దలకే ‘ఇందు’ తన జవాబుదారీమీద ఏర్పాట్లు అస్తీ గౌరవంగా, మర్యాదలలో ఏర్పాటు

చేస్తాన్నమీదట ‘కీరో’ అంగీకరించాడు.

సాయంత్రం సరిగ్గా నియమించిన టైముకి ‘అపాయంట్ మెంట్స్’ ప్రకారం ‘నల్లనికారు’ ‘కీరో’నూ వారి స్నేహితురాలితో తీసుకుని వచ్చి క్లబ్సుముందు ఆగింది.

కారులోంచి పుండాగా ఆజానుబాహుదైన వ్యక్తి నల్లసూటూ, పెద్దాధికారు ధరించే టోపీతో ‘కీరో’ కార్డ్స్ మంచి దిగారు తన సెక్రెటరీతో, క్లబ్‌కాలం క్లబ్సులంతా కలకలం సద్గుమణిగింది. ఒక పెద్ద ‘కరెంట్స్’ షాకు తిన్నట్టు అందచూ కళ్ళు ‘కీరో’ మీదనే నిలిపి పెర్ల పరివయాలు షైక్షయిండ్లూ, అస్త్ర అయినాక డిస్ట్రిబ్యూషనిగింది. అయినతర్వాత అతిధుల్లో ఒక పెద్దమనిషి వినయంగా ‘కీరో’ ను తమ శక్తిని ప్రదర్శించమని కోరటమూ, అయిన అంగీకరించటమూ జరిగిపోయాయి.

ఊర్ధ్వమిషం చేపే వ్యక్తిని ‘కీరో’ చూడరాదు! ఒక నల్లటిటెర కట్టి-ఆటెరకు అవలిపైపున కుర్చీ ఆ వ్యక్తికి, టెరకు ఈవతలగా ‘కీరో’కు కుర్చీవేశారు. అయిన చేతిని రేఖలుచూసి ‘కీరో’ ఏంచెబుతాడో అదీ పరీక్ష.

అందచూ ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నాడు. ‘కీరో’ లేచి నిలబడి తన కుర్చీలో కూర్చుని అర్చకాంసేపు మౌనంలో మునిగిపోయాడు. ఇంతలో నల్లని టెరలోంచి చేతిని ముందుకుచాచి టైబులుమీద పెట్టాడు తెల్లగా నాజూకుగా గులాబిరంగు అరచేతనీ, పాడుగాటివేళ్ళూ చూస్తే స్తుమేమో ననిపించింది అందరికి. ‘కీరో’ ఒక నిమిషం చేతిని పరికించి రేఖలూ, వేళ్ళ గోళ్ళూ చూచి, రెండవ చేతిని కూడా చూపగలరా! అనటం తడవుగా తెర వెనుకనుంచి రెండవ హస్తం చాచి టైబులుమీద పెట్టబడింది శబ్దంకూడ చెయ్యకుండా. ఎందుకంటే కంతస్వరంచిన్నా గుట్టు తెలుస్తుందేమోనని! వెంటనే ‘కీరో’ తన టోపీ తలపెనుంచి తీసేసూ గౌరవంగా నిలబడి “యువర్

మెజిస్టీ” (Your Majesty) అని మహారాజుకుచేసే సెల్వాట్ చేశాడు!

అందరూ ఒకరిమొహాలు ఒకరుచూసుకున్నారు. ఈ వింత ఏమిటో? అని ఈ చేతిని, రేఖలను ఈ టైమూ అస్తిచూస్తే ఈ దెందుచేతులూ మంచివరి అయివుండటం అస్తార్ధం. అని ఈదేశం పరిషాలించగల మహారాజువేగాని యితరు డెవ్యరిచేతిలో ఈ రేఖలుండవు. నాకు తెలిసిన శాస్త్రం అబద్దం చెప్పదు. అని ఎవరికి తెలియదు అవతల వ్యక్తి ఎవరో?

ఇంతలో నల్లటి తెరను తీసేస్తూ అందమైన తనచేయిచాచి ‘శేంక్యూ’ (Thank You) అంటూ బ్రిటీషు రాకుమారుడు, కానున్న చక్రవర్తి అయిన ఎనిమిదవ ఎడ్వర్డు ప్రభువు జైటికివచ్చి ‘కీర్తి’ ప్రతిభను ఎంతో పొగడినవార్డు వెంటనే వార్తాప్రతికలలో అంటుకుంది. ఎలా చెప్పగలిగారు? అని అందరూ ఆశ్చర్యపోతూవుంటే, ‘కీర్తి’ ఇంకాకూడా చెప్పవచ్చు మీచేతినుంచి. తమరు ఈ దేశం చక్రవర్తి కాబోతున్నవార్డు అంతా తెలిసినదేగదా! కాని మీ చేతిరేఖలనుబట్టి మీరీ దేశానికి రాజు అవలేరనీ, దేశంవిధి విదేశంలో జీవితశేషం గడపవలసిన ‘భవిష్యత్తు’ ఖ్రాసిఫున్నది మీ జాతకంలో. అదెలా? అస్తార్ధం అనుకున్నాడు అందరూ.

కొద్దినెలలకే ఎనిమిదవ ఎడ్వర్డు ప్రభువు రాజ్య పరిత్యాగం (Abdicate) చెయ్యటం, ఆయన తమ్ముడు ఆరవజార్జి ఇంగ్లందుకు చక్రవర్తి కావటంలోబాటు ఎడ్వర్డు ప్రభువు అమెరికాలో సిరపడి యావజ్జీవం స్వదేశం రాలేదన్నవార్డు ప్రపంచాన్ని కదిలించి వేసింది. కొద్దికాలం కింద అమెరికాలో ఆయన మరణించాడు. భవిష్యత్తును ‘ఏ’ దర్శించిన అనేక సంఘటనలలో ఇది చిన్న మచ్చుతునక మార్పుమే.

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యం :-

ఏనాడో అంటే 1923 వ సంవత్సరములోనే -- మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వస్తుందని ఎవరికి ఊహాలోకూడా నమ్మకంలేని కాలంలో, ఆనాడే కీర్తా తన “ప్రపంచ భవిష్యత్తు” అనే గ్రంథంలో (Cheiro's World Predictions) మన స్వాతంత్ర్యం గురించి ఇలా వ్రాశారు.

* “If this, then, is the “Voice of Heavens”, how can a England hope to hold India, a country that, in the events that are coming will respond more to Aquarian influence than, perhaps any other. No England with all her power might just as well tell the Sea to go back or the Moon to stand still, than to attempt to stem planetary forces that, for the time being are arrayed against her. ”

“గ్రహాస్తీతులు సర్వవిధాలా ఇంగ్లందుకు ప్రతికూలంగా ఉన్న ఇటువంటి కాలంలో భారతదేశాన్ని తనచేతికీంద ఉంచుకోవాలని బ్రిటను ప్రయత్నం చేయడం కేవలం భ్రమ. భారత దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి తీరుతుందనేది రూఢిఅయిన విషయం. బ్రిటను దీనిని ఆపుచేయాలని ప్రయత్నించడం సముద్రపు అలల్చి వెనక్కి పొమ్మని కోరటంవంటిది. ముందుగానే స్నేహభావంలో, బుధి పూర్వకముగా భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చినట్లయితే కనీసం ఆదేశపు సుహృద్యావం మనకు దక్కుతుంది.”

-- కీర్తా ప్రపంచ “భవిష్యత్తు”

పాకిస్థాన్ విభజన :

ఇంతేకాదు; మనదేశానికి స్వాతంత్ర్యం రాగలదని చూఢిగా చెప్పాడమే కాకుండా ప్రభ్యాత బ్రిటిషు జ్యోతిషుగ్రాంతిన ఈ కీర్తా

ఇండియా పాకిస్థాన్‌ల రూపంలో మన దేశవిభజన జరగదం కూడా తథ్యమని ఆయన తన ప్రపంచ భవిష్యత్తు అన్నగ్రంథంలో నిస్పంతయంగా చెప్పినమాటలే అందుకు తార్కాణము.

“భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాతకాలంలో హిందువులూ, ముస్లిములూ, కలిసిమెలనీ ఐకమత్యంగా దేశాన్ని పరిపొలించుకుంటారనేమాట కల్ల. అది అసంభవం. అసలు జరగబోయేదేమిటం బే. భారతదేశంలో భవిష్యత్తులో రాబోయే మతకలపోలు, రక్తపాతమూ, దేశాన్ని రెండుగా చిల్పివేస్తాయి.

కీరో-- ప్రపంచ భవిష్యత్తు.

* "That Budhists and Mohammedans will join together to make India a united nation, is out of the question. The outmost one hopes for is that, in a native Government. They would form opposition parties and so rule the country together. The danger is, however a form of religious civil war that will keep the country in a state of continued upheaval.

- Cherio's World Predictions

ఈ విధంగా దేశభవిష్యత్తును అనేకమంది ముందుగా దర్శించి చెప్పిన నిదర్శనాలు మనకాలంలోనే చాలావున్నాయి. ఇందులో ఎలాంటి అసంభవము లేనప్పుడు ఒక్క వ్యాసమహార్షి వంటి మహామోగి, దివ్యదృష్టి సంపన్ముడికి భవిష్యపురాణంలో వ్రాసినవిధంగా, దేశానికి జరగబోయే భవిష్యత్తును ముందుగానే వ్రాయడం సంభవమా! అని మనం ఆశ్చర్య పడనక్కరలేదు. ఈనాటికి అనేకమంది విదేశాల్లోకూడా, జరగబోయే భవిష్యత్తును చెప్పిన జ్యోతిష్ములూ, యోగులు, దివ్యదృష్టికలవారూ వుండటమే, దీనికి తార్కాణం.

అందువల్లనే భవిష్యపురాణములో వ్యాసమహార్షి వ్రాసినభవిష్యత్తే నిజమైన భారతదేశ చరిత్ర అని పై విషయాలవల్ల రూఢిగా బుజువు

అవుతున్నది. “నాడీగ్రంథాల”లో కూడా యీ భవిష్యపురాణంలోలాగే మనష్యుల పేర్లలోకూడా భవిష్యత్తును వ్యాఖ్యించేచోట ఇవ్వబడినాయి. ఇంకా ఇలాంటి తార్మాణాలు, బుజువులు ఈ ఇంపయ్యె శర్మాబ్దంలో కూడా లభిస్తున్నవి వున్నాయి. అవి ఏమిటో చూద్దాము.

భవిష్యత్తు -- నాడీగ్రంథాలు -- విదేశాలలోని అనుభవాలు.

అమెరికాలో “డిక్సన్ సతి” (Mrs. Dixon) ఇటీవలనే అమెరికా భవిష్యత్తు, ప్రపంచ భవిష్యత్తు ముందుగానే చెప్పడం, అవి యుధాతథంగా జరగడంమాడా అమెరికాలో ప్రమరించిన పుస్తకాలవల్ల మనకి తెలుస్తున్న సత్యమే.

కెన్నడీ అమెరికా ప్రైసిడెంటుగా రావడం, తర్వాత అతడి హార్టీ, రష్యాచే రోదసీలోకి ఉపగ్రహం ప్రయోగించబడడమూ, కృస్తేవ్ పతనం, 1962 లో -- జరిగిన అప్పగ్రహాకూటమి, అదేంజున హామాలయ పర్వతాలలో ఒకమూల ఆశ్రమములో -- ప్రపంచాన్ని మార్చివేయగల ఒక అవతార పురుషుడి జననం ఇవన్నీకూడా డిక్సన్ సతి (Mrs. Dixon) తన దివ్యదృష్టిలో తెలిపింది. ఇలాంటి సాక్ష్యాలు కొల్లలు * “Crystal Ball” లో శ్రీమతి డిక్స్ జీవితము (Mrs. Dixon) గ్రంథంగా వచ్చింది. ఇది ఆవిడ అద్భుత శక్తులను గురించిన పుస్తకము. ఇంకా డిక్సన్ సతిని గురించి ఒక అద్భుత వ్యాసము -- “Readers Digest” Sept. 1965 సంచికలో చూడవచ్చు.

దివ్యదృష్టిలో భవిష్యత్తు ముందే చెప్పిన యోగులు ఇలాగే అనేకమంది ఉన్నారు. వారి గ్రంథాలు ఈ నాటకికి మనం మాడవచ్చు. వీరబ్రహ్మంగారు సంస్కృత శ్లోకాల్లోరచించిన “కాల జ్ఞానం” అనే గ్రంథమూ, సిక్కుమతసురువులైన ‘గురుగోవిందసింగు’ ‘గురునానక్’లు ప్రాసిన రానున్న అవతార విశేషాలూ, శ్రీశైలంలో యోగసమాధిలోవుండి -- * * శివాజీమహారాజు తెలిపిన మన

దేశభవిష్యత్తు, Charles Kincaid ప్రాసిన "The Grand Reble" అన్న గ్రంథంలో చూడవచ్చు.

శివాజీ మహారాజు భారతదేశ భవిష్యత్తును చెప్పిన విషయాలూ అన్నికూడా ఈ తరగతిలోనివే.

ఇంకా ఇటువంటిని అనేక సాక్షాతులు ప్రత్యుషంగా నిరూపిస్తున్న విషయం -- ఎంతమూర్ఖడికైనా అర్థమయ్య నగ్గిసత్యం. ఆ సత్య మేమిటంటే దివ్యదృష్టితో లేదా జ్యోతిషంతో దేశభవిష్యత్తును ఏ నాడో ప్రాసి పెట్టిన రచనలే అని. అలాంటి దేశభవిష్యత్తు తెలిపేదే మన భవిష్యపురాణం కూడా!

భవిష్యపురాణం - ప్రపంచ భవిష్యతు

వ్యాసమహార్షి హీమవత్సర్వతాలలో తపస్సు చేసినపుడు పొందిన
 ‘మహాత్రర విశ్వానుభూతి’లో దివ్యదృష్టితో ఆయన యావత్సస్ప్రష్టివ
 రిత్రను T.V తెలుగీద చిత్రంలాగా దర్శనమిచ్చినరీతిని మొదటి
 అధ్యాయంలో గమనించాము! కాలంలో ఆదీ అంతమూలేని నిరంతర
 పరిభ్రమణం జరిగే చక్రాకారంలో గతసృష్టి చరిత్రను, ప్రశయాలను
 - రాబోయే భవిష్యత్తును అంతాకలిసి ఏకాకారంగా దర్శించాడు.
 ఆ విశ్వానుభూతిలో! రానున్న భవిష్యత్తును మనకు తెలిపే పరమా
 శృంగారమైన కావ్యంగా శ్రీవ్యాసమహార్షి దీనినే ‘భవిష్యపురాణం’ --
 అన్నపేరుతో మానవాళికి అందించాడు!

ఇప్పుడు మనకి ఈ భవిష్యపురాణం శిథిలమైనస్థితిలో బ్రిటీషువారు

నాశనంచేయగా మిగిలిన తాటియాకు గ్రంథంగా లభిష్టవ్యాదానిని శ్రీవెంకటేశ్వర స్తోమప్రేస్ వారు బొంబాయినుండి ప్రచురించారు!

అసలీ భవిష్యపురాణమే ఇప్పటి మిగటా 18 పురాణాలలోని భవిష్యత్తును తెలిపే అధ్యాయాలకు మూలం! ఈ విషయాస్మి బ్రిటిష్ పరిశోధకులు కూడా అంగీకరించారు! ఈనాటి భవిష్యపురాణంకంటే పురాణమైన గ్రంథం ఒకటి ఉండేరని దానిలో ఇప్పుడు నదుస్తున్న కలియుగం చరిత్రంతా భవిష్యత్తు కాలజ్ఞానరూపంలో “రానున్న చరిత్ర” (Future History)గా గ్రంథసంచేయబడి ఉన్నదని, ఈ బ్రిటిష్ చరిత్రకా రుతైన స్క్రిత్ మౌనియర్ విలియమ్స్ (Smith) సర్ విలియమ్స్ జోన్స్ (Sir Williums Jones) వంటివారుకూడా అంగీకరించారు! అంతేకాదు, ఈ మాలికమైన భవిష్యపురాణ సంపీలనుండి [ప్రస్తుత భవిష్యపురాణం కాదు] అన్ని పురాణాలూ ఇప్పటి చూపాస్తి దార్శి విధివిధిగా సంకలనం చేయబడినాయని కూడా పరిశోధకుల అభిప్రాయం!

ఇప్పటికైనా ఈ శిథిలావస్థలో మనంచదివే ఈ భవిష్యపురాణం అనే గ్రంథం ఒక అద్భుతమైన విచిత్రరచన! రానున్న భవిష్యత్తును యథాతథంగా కళ్కాకు కట్టినట్లు వర్ణించేసాహిత్యం ప్రపంచంలోనే అరుదు! అందులో ప్రఖ్యాత ఫెంచిద్రష్టు ‘నోస్ట్రాడమస్’ (Nostradamous) రాసిన భవిష్యత్తరచనలు, ఇంకా వీరబ్రహ్మాంద్రయోగి వ్రాసిన “కాల జ్ఞానం” ఇలాంటి మచ్చులునకలు వీరబ్రహ్మాంద్రయోగికి ముందుగా టెండువందల సంతృప్తాల పూర్వమే శ్రీవిద్యారణ్యస్వామి రానున్న భవిష్యత్తును ‘శ్రీవిద్యారణ్య-కాలజ్ఞానం’ అన్నపేరుతో రచించారు! ఇది అముద్రితము! దీని వ్రాతప్రతి నావర్ధ వున్నది! ఇందులో, అప్పుడు రానున్న కలియుగం చివరలో ఏర్పడి గ్రహస్థితులు స్థాన కలియు గ్రహమాణం దానిని లెక్కించే రఘుస్యగణితం - ఇదంతా ఆగ్రంథం మొదటి అధ్యాయంలో ఇవ్వబడింది! ఇప్పుడు మన పంచాంగాలలో రాసుకునే కలియుగతెక్కలు కాకుండా విద్యారణ్యస్వామి క్రాసీలో వేదవ్యాసమహర్షిని దర్శించి వారి అనుగ్రహశీస్యలు పొందినపుడు

ఈవకు లభించిన కరియుగాన్ని గుణించే గణితరహస్యాలు కొన్ని ఈ గ్రంథంలో ఇచ్చియున్నాడు! దీన్ని అనుసరించే వీరబ్రహ్మంద్రమోగి రన కాలజ్ఞానంలో రాగల భవిష్యత్తును తెలుగు సంవర్పరాలలో, తిథి, నక్షత్రాల వివరాలలో రాసిపున్నాడు! దీనిని బట్టి “యుగసంధి” ప్రారంభించేకాలము రానున్న కల్యాణవలూరం జన్మించే వివరాలు అందులో ఇప్పుడిపున్నాయి.

ఈ గణితమంతా వ్యాసమహర్షి భవిష్యపురాణంలో జరగబోయే భవిష్యత్తును గణితమంచేసి ముందుగానే రాసిపున్నాడు. కాబట్టి, వేదంకంటే పురాతనమైన “చిక్కచరిత్ర” అనబడే శాశ్వతభవిష్యత్తును తెలిపే ప్రాచీన పురాణసంహాతమొక్క మూలరూపమే ఈ భవిష్యపురాణసంహాత! ఈ భవిష్యపురాణం చాలామందికి పరిచయించేని గ్రంథం! అందుకని ఇందులో కొన్ని వివరాలను ఇక్కడ పరిశీలిద్దాం! కొన్ని విశేషాలు నా గ్రంథం “1999 కలియుగంతం” లో ఇచ్చిపున్నాను! ఇప్పుడు భవిష్యపురాణగ్రంథం యొక్క దృక్కొళంచుంచి వ్యాసమహర్షి మనకిచ్చిన అమూల్యసంపదను మెతుకుపట్టి చూచినటిలో తెలుసుకుండాం!

కలియుగప్రారంభంలో పురాణారచన :-

వ్యాసమహర్షి మహాభారతయుద్ధం జరిగిన 30 సంవర్షాల తర్వాత కరియుగం ఆదిలో మహాభారతం రచించాడని తెలుస్తోంది! నా “మహాభారత కాలనిర్దియం” పరిశోధనవల్ల భారతయుద్ధం జరిగిన 36సం||ల తర్వాత అంటే మనవంచాంగ లెక్క ప్రకారం ప్రమాణించు సంవర్షర చైత్రశుద్ధ పాద్యమి శుక్రవారంకు సరియైన 18-2-3102 B.C సంవర్షరంలో అర్ధరాత్రి 2 గంటల 27 నిముఖాల 30 సెకండ్లకు శ్రీకృష్ణనిర్యాణం జరిగింది! ఆ సమయంలోనే కలియుగం ప్రవేశించింది! ఈ విషయాన్ని వ్యాసమహర్షి -

“యస్మైన్ కృష్ణో దివంయాతః
తస్మైన్ ఏవ తథా అహని ప్రతిపన్నం కలియుగం”

అని మహోభారతంలోనూ, భాగవతంలోనూ తదితర పురాణాలన్నింటిలోనూ రూడీగా తెలిపివున్నాడు! కాబట్టి శ్రీకృష్ణనిర్యాణమే కలియుగానికి ప్రారంభం! ఈ కలియుగభవిష్యత్తు భవిష్యపురాణంలోని కావ్యపస్తురు!

శ్రీకృష్ణనిర్యాణం జరిగినవెంటనే ధర్మరాజు సోదరసమేతంగా రాజ్య పరిశ్యాగం చేశాడు! తన మనుమడైన పరీక్షిత్తుకు పట్టాభిషేకంచేసి హిమాలయాలకు వెళ్లి స్వగ్రార్హపాణం చేశాడు! అప్పటికి సప్తమహర్షులు - మఖానక్షత్రంలో ప్రవేశించి వున్నారు!

“అస్త్న మఖాసు సమనయః
యుధిష్ఠిరే శాసతి చృథిచిం”

ఇంకా భాగవతము, విష్ణుపురాణం ఇంకా మస్యి, వాయుపురాణములలో కూడా ఈ కాలప్రమాణం ఖచ్చితంగా నియమించబడినది! కాబట్టి ఇది ముఖ్యమైన మైలురాయిగా భావించవచ్చు! ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు, జ్యోతిష పండితుడైన వరాహామిహిందుడు ఈ సప్తమహర్షులసితిని గణితంచేసి తన గ్రంథం “బృహత్సంహిత”లో నిరూపించాడు! ఈ సప్తబుషులు మారేళ్లకు 100సం|| ఒక నక్షత్రంలో ప్రయాణిస్తారు! ఇలాగి 27 నక్షత్రాలు చుట్టివచ్చేందుకు 2700 సం||లు (సరాసరి లెక్క) పట్టుతుంది. ఈ కలియుగప్రమాణం గణితంచేసిన ముఖ్యభారం ఈ సప్తమహర్షుల చలనమేకాని, సూర్యచంద్రాది నవగ్రహగణితం కాదు! ఇది చాలామందికి తెలియని రహస్యం!

పరీక్షిత్తు పరిపాలనలో ప్రారంభించిన ‘కలియుగం’ దానిలో జరిగే భవిష్యత్తు ఒక్కొక్క రాజుయొక్కపేదు అతని పరిపాలనాకాలం వ్యాసమహర్షి వివరంగా వర్ణించాడు! వీరి పరిపాలనా కాలములను కూడికచేస్తే ఈ భవిష్యపురాణంలో చెప్పబడిన ‘కలియుగ భవిష్యత్తు’ ఎప్పటికి పూర్తి అవుతుందో నిర్ధారణగా తేలిపోయింది! దానినిబట్టి శ్రీమద్భాగవతం 12వ స్క్రందంలో కూడా శుకయోగి పరీక్షిత్తుకు రానున్న భావికాలగతులు వర్ణించాడు! అందులోకూడా ముఖ్యమైన

రాజుగా పరీక్షిత్తు పట్టాభిషేఖం, కలిలో మొదటెరాజు అని గుర్తించి -

“యావత్ పరీక్షితో జన్మ యావస్యందాభిషేచనం

ఏకమేవ సహాధంతు జ్ఞాయం పంచతోత్తరం”

అనగా - “పరీక్షిత్తు పుట్టుకనుంచీ మహోపద్మనందుని పరిపాలన ఆరంభంవరకూ జరిగే భవిష్యత్తు 1500 సం|| నదుస్తుంది! ఈ మహోపద్మనందుడు సర్వకృతియుల పరిపాలనను అంతం చేసే మైలురాయు వంటివాడు! ఇతడు కలిలో మొట్టమొదటి శూద్రచక్రవర్తి! ఇతడితో కలియుగంలో క్షత్రియరాజుల పరిపాలన అంతమవుతుంది”

- అంటూ స్వప్తంగా వ్యాసమహార్థి ‘సర్వకృతాంత కండో భవేత్’ అని వర్ణించాడు! కాబట్టి కలియుగంలో ఇది మొదటి అధ్యాయంగా భావించవచ్చు! తరువాత కలియుగం భవిష్యత్తును ఈ భవిష్యపు రాణంలో వివరాలలోసహి వర్ణించాడు వ్యాసమహార్థి! ఇందులో ముఖ్యమైన ఘుట్టాలు కొన్ని ఇక్కడ తెలుసుకుదాం!

బుద్ధదేవుని అవలారం - ఇక్కాకువంశంలో శుద్ధోధనుని కుమారునిగా జన్మిస్తాడని భవిష్యపురాణం ప్రతిసర్దపర్వం (అధ్యా - 6 జ్లో - 36 - 43 వరకూ)లో వర్ణించబడినది! ఈ బుద్ధదేవుని అవలారం అజాతశత్రువు అనే రాజకాలంలో జరిగింది అని చరిత్ర పరిశోధకులు అంగీకరించారు! వ్యాసమహార్థి -

“చత్వారింశత్ త్యమారాజ్యం క్షత్రోజః ప్రాస్యతేరతః:

అష్టులింపత్యమారాజన్ విధిసారో భవిష్యతి

అజాత శత్యర్థావితా పంచవింశత్యమాన్యమా”

అనగా - “40సం||లు క్షత్రోజస్సు పరిపాలించినరచువార విధిసారుడు రాజగును! అతడు 38 సంవత్సరములు పరిపాలిస్తాడు! ఆ విధిసారునికి ‘అజాతశత్రువు’ అనే కుమారుడు పుట్టే అతడు 25 సంవత్సరాలు పాలిస్తాడు! ఈ ‘విధిసారుడే’ చరిత్రలో ‘భిందుసారుడు’ (విధి = భిందు = సీరు) అనే పేచుగలవాడు! అతని రచువార అజాతశత్రువు, ఉదయముడు, నందివద్దనుడు, మహోనంది అనే పదిమంది రాజులు శిశునాగ వంశియులు పరిపాలిస్తారు! వీరిలో + అభివివాడు

మహానందుడు! ఆ సమయంలో -

కాక్యపొ దురూతో దేవో గౌతమోనామ విశ్రతః
బోద్ధభ్రంచ సంప్రీత్య
శార్యమోయోనీతి విభ్యాతో మార్యవంశశ్చ భూమిపః
శాక్యసింహా ఇతిభ్యాత శుద్ధోదన సుతో భవతి
కలే అర్థసహస్రేతు యూతేతే ది శాతాధికే

అనగా ఈశాక్య వంశస్తని శుద్ధోదన కుమారుడుగా గౌతమ
బుద్ధుడు జన్మిస్తాడనీ, ఈ గౌతమబుద్ధుడు బోద్ధభర్మాన్ని స్థాపిస్తాడని,
కలియుగం 1200 సంవత్సరాలు దాటిన వెనుక శుద్ధోదనుని పుత్రుడుగా
బుద్ధుడు పుట్టగలదు - అని భవిష్యపురాణం రాసింది! కాబట్టి
కలియుగం 3102 B.C లో నుంచీ 1200 తీసివేయగా - 1898 B.C
బుద్ధుని కాలం! ఆయన జూతకం ఆధారంలో గణితంచేసిన కాలం
కూడా సుమారుగా 18.7 B.C. లో జరిగిందని ధృవపదురున్నది!
అలాగే ఈ భవిష్యత్తులో పరిపాలించే కలియుగరాజులు గురించి
వ్యాసమహారి వివరంగా యిచ్చాడు. అవేమంటే:-

(1) బ్రాహ్మిధవంశం	1000 సం లు
(2) ప్రద్రోతవంశం	138 సం లు
(3) శిశునాగవంశం	360 సం లు
(4) నందవంశం	100 సం లు
(5) మార్యవంశం	316 సం లు
(6) శుంగ వంశం	300 సం లు
(7) కొణ్ణ వంశం	95 సం లు
(8) ఆంధ్ర శాతవాహనులు	450 సం లు

మొత్తం కలియుగం

2771

కు సరిపోయింది!

భవిష్యత్తులోని పైరాజుల చరిత్రను వర్ణించి వ్యాసమహారి సప్తమ
హార్షుల నక్షత్రమందలాన్నిబట్టి 2700 సంవత్సరాలకు ఒకసారి తిరిగి
తఱవార తిరిగి ధర్మరాజు పరిపాలించేనాటి వున్నచోటునే-అనగా

మఖానడ్కప్రంలో ప్రవేశిస్తాడు! ఇది 24 వ ఆంధ్రరాజుల కాలంలో జరుగుతుందని :-

“ఆంధ్రాం శే సచుర్వింశే భవిష్యత్యేష్టవై కరిః!

అంటూ 24వ ఆంధ్రరాజులకాలంలో తిరిగి ధర్మం ఉద్ధరింప బదుతుంది అని సప్తబుషుల లెక్కను కలియుగ ప్రమాణంలో సరిపెట్టాడు!

ఇప్పుడు మళ్ళీ రాబోయే కాలంలో కలియుగాంతానికి సప్తబుషులు ఇదే ప్రాంతాన్ని చేరుకుని దానిలోపాటు అన్నిగ్రహాలు మేషరాశిలో చేరి, కలియుగం ప్రారంభంలోపున్నట్టే తిలిగి ఏర్పడతాయి! ఆ సమయంలో ‘కల్యాపతారం’ వచ్చి తిరిగి ధర్మస్థాపన చేయడం జరుగుతుందని కలియుగ రాజుల చరిత్ర రానున్న భవిష్యత్ చరిత్రగా ‘భవిష్యపురాణం’ వర్ణించింది!

ఇందులో చాణక్యుడు అనే బ్రాహ్మణుడు నందరాజులను సంహరించి చంద్రగుప్తమార్యులకు పట్టాభిషేషికం చేయడం, అలానే అశోకుని పరిపాలన, విక్రమాదిత్యుని జననం, శకకర్తృత్వం శారీవాహన, విక్రమాదిత్యుల చరిత్ర, అంతాకూడా, ఎంతో విశదంగా వర్ణించి చివరకు “కలియుగం 3000 సంవత్సరాలు నిందేసరికి ‘శక-కర్తృ’ విక్రమాదిత్యుడు జన్మిస్తాడు” - అని చరిత్రకాలంలో-కలియుగ కాలగమనం విశదంగా తెలిపింది! అప్పటికి 101 B.C. కాలం సరిపోతుంది - విక్రమార్యుని జననకాలంలో. కర్తృగా “విక్రమార్యు-శకాన్ని” స్థాపించేనాటికి కలియుగం, 3044 సం||లకు సరియైన 31 - మార్యు -57 B.C.కి - సరిపోతున్నది. ఇది కలియుగ సంవత్సరాల ప్రమాణం!

ఇలా భవిష్యపురాణం అశ్వర్యంగా వర్ణించే భవిష్యర్తులో విక్రమాదిత్యుడు, శారీవాహనుడు మొగల్ చక్రవర్తులైన, బాబుడ్, అక్షరు, దౌరంగజేబులే కాక ఏసుక్రీస్తు, మహామృద్ ప్రవక్తల చరిత్రకూడా వ్యాపమహార్షి ఈ ‘భవిష్యపురాణంలో వర్ణించాడు!

మేల్చుజాతులు:-

ఈకో విచిత్రమేమంటే ఈనాటే కలియుగం అంతా పాశ్చాత్య - సంస్కృతియుక్త చరిత్రయే - అని మేల్చువంశ చరిత్రతో “కలియుగం” ప్రారంభం అవుతుందని దానికి బీజమైన ఈ మేల్చుల పుట్టుక గురించికూడా ప్రాశాదు!

మేల్చుజాతుల చరిత్ర -- కలిధర్మం ఉద్భవం

ఈ కలియుగాంతం అయితే ఏమి జరుగుతుంది? అన్న విషయాన్ని అర్థంచేసుకోడానికి, ఇప్పుడు ఈ ఇరవయ్యా శతాబ్దిలో జీవిస్తున్న మనకి కొన్నిముఖ్యమైన విషయాలు -- తెలియాలి! ఇప్పుడునడిచేది కలియుగధర్మం -- ఈ ‘కలిధర్మం’ నశించి పూర్తిగా “సత్యయుగ” ధర్మం ఏర్పడుతుందని భవిష్యపురాణము, కాలజ్ఞానము మొదలైన భవిష్యత్త్వగ్రంథాలలో చెప్పబడివున్నది. అయితే ఈ ‘కలిధర్మం’ నశించటం అంటే ఏమిటి? దీనికి సమాధానంగా భవిష్యపురాణాలలో ఇప్పటి పాశ్చాత్య నాగరికతకు “కలిధర్మం” అని పేరుపెట్టారు! ఈ శతాబ్దింలో ప్రపంచమంతటా వ్యాపించివున్న ఒకేరకమైన పాశ్చాత్య సంస్కృతి, జాటు కత్తిరించుకునే పద్ధతి, ప్యాంటూ షర్పు ధరించడం, పొగ్రాగడం ఈ విదేశియ జీవనవిధానం -- వీటన్నిటికి మూలకారణమైనదే “మేల్చుధర్మ వ్యాప్తి”

‘భవిష్యపురాణం’ లో -- మేల్చుడైన “కలి” :-

ఈ మేల్చుధర్మం, ద్వాపరయుగం చివరిభాగంలో పశ్చిమ సముద్రం లోని ఒక దీపంలో కలియుగానికి అధిపతి అయిన ‘కలిపురుషుని’ తపస్సుతో ప్రారంభమయిందని భవిష్యపురాణం తెలుపుతున్నది. చాలాకాలం ఈ కలిపురుషుడు ప్రపంచంలో కలియుగచాయలను వ్యాపింపచేయలేక -- ఎక్కడ చూసినా వేదమంత్రాలు యజ్ఞాలూ

తపస్సులూ నడుస్తూంటే అదుగుపెట్టలేక దుఃఖితుడై భగవంతుని ఇలా ప్రార్థించాడు.

“దేవా! ఎక్కుడచూసినా ధర్మం అగ్నిహాత్రంవలే, ప్రజ్ఞలిస్తూంటే ఇక కలియుగప్రభావం ఏమివ్యాపిస్తుంది? మీరే అవతరించి ఆ ధర్మాన్ని స్థాపించారు! మీ అనుగ్రహం లేకుండా నాకు కాలుపెట్టే సావకాశం కూడా లేదు! ఇంతకన్న కలియుగం తీసివేసి నాకు శలవిష్ణుంచటం మేలు!” -- అన్న ధోరణిలో దుఃఖితుడై ప్రార్థించిన ‘కలి’కి భగవానుడు ప్రసన్నుడై పశ్చిమ సముద్రంలో ఒక దీపం చూపించి అక్కుడ మేల్చుజాతికి మూలపురుషుడైన ‘ఆదముడు’ ఆదం= (Adam), పాప్యవతి హవ్వ = “హావ్వ” (Eve) అనే త్రీ పురుషులను ఒక సుందరమైన వనంలో (Eden) స్థాపించి అన్ని సౌభాగ్యాలూ వసతులూ కల్పించాడు. అలా భగవంతుని అనుగ్రహంతో జీవిస్తున్న ఆ తోబుట్టువులకు మధ్య ‘కలి’ (Satan) సర్వరూపుడై ప్రవేశించి అక్రమమైన కామాన్ని ప్రేరేపించి తద్వారా అధర్మమైన సంతానాన్ని కనమని ప్రోద్భులం చేస్తాడు!! ఫలితంగా భగవదనుగ్రహం మండి పతితులైన దివ్యశక్తులు కోల్సోయి (Fall of Man and Paradise Lost) జీవించే ఈ జంటనుంచి కలిధర్మానికి మూలమైన ‘మేల్చుజాతి’ ఉద్భవించింది! ఏరి వంశియులే ఒకశాఖ క్రైస్తవమతానికి, ఇంకొకశాఖ ముస్లింసంస్కృతికి - మరొక్కుశాఖ యూదులు (Jews) పుట్టుకకూ దారితీశారు. ఈ విధమైన పాపంతో పుట్టిన జాతిని బైబుల్లో కూడా “Original Sin” పున్న సంతతిగా -- క్రీస్తుకూడా వర్ణించాడు. ఈ ‘చెదుకర్మను’ అనుభవించడానికి క్రీస్తు శిలువనెక్కువలసి వచ్చింది.

ఇలా పశ్చిమ దీపంలో ఆరంభించిన ‘మేల్చుధర్మం’ ప్రపంచ మంత్రా వ్యాపించి ఇప్పుడు మన భాషలో పాశ్చాత్యనాగరికత (Western Civilization) అనబడే ‘కలియుగధర్మానికి’ మూలమైంది అని భవిష్యపురాణానోని ‘మేల్చుజాతుల చరిత్ర’ మనకు ఆశ్చర్యం కలిగించేలా వర్ణిస్తున్నది. ఇలా ప్రారంభించిన ఈ కలిధర్మం

రాబోయే 'యుగసంధి' చివరలో జరిగే మహాయుద్ధమూ ప్రకృతి ప్రశయాలలో వినాశమై, తిరిగి వేదధర్మమైన 'సనాతనధర్మం' -- కార్మికశుద్ధ వచినాడు ఆరంభించే "కృతయుగం"లో విష్ణుమూర్తి అవతారమైన కలిగ్పథగవానునిచే -- స్థాపించబడుతుంది.

ఈ విషయాన్ని నిచ్చాపించే ఈక్రింది ప్రమాణ శ్లోకాలు భవిష్యపురాణంలోనివి మనకి అత్యంతాశ్రూర్యాన్ని కలిగిన్నాయి.

మేల్చుయుగము(కలిచతుర్థపాదం)

“వారాయణం పూజయిత్వా మేల్చుః సహభార్యయా....

... ... సాక్షాద్భుగవాన్ భక్తవత్సలః”

“కలింపోవాచ సహసా యుష్ణుద్ధరే యుగోత్తమం

... ... తవేచ్చా పూరయామ్యమ్”

“అదమో నామ పురుషః పత్రీ హవ్యవతీ తథా

... ... మేల్చువంశ ప్రవర్ధవనా”

(అంటే అర్థం కలిభూషణి మేల్చుచూపుడై తనభార్యలో కలిసి శ్రీమన్నారాయణుని పూజించగా సాక్షాద్భుగవంతుడూ, భక్తవత్సలుడైన హరి, కలితో ఈవిధంగా చెప్పాడు.

“ఇ కలిరాజు నీకోలికను నెరవేర్పెదను ఆదముడనే పేరుగ లపురుషునీ హవ్యవతి అనే పేరుగల శ్రీనీ సృష్టించెదను” -- అని.

ఈ మేల్చుధర్మం ప్రారంభం ఎప్పుడు జరిగిందనీ అంటే

“ద్వికతాష్టసహస్రీ ద్వేశేషు ద్వాపచయుగే

మేల్చుదేశస్య యాభూమి ర్ఘవితా.....”

ద్వాపరయుగంలో చివరిభాగాన -- రెండువేల ఎనిమిదివందల సంవత్సరాలు (2800) ఇంకా ద్వాపర యుగంతమున బాకీపుండిన కాలంలో మేళ్ళచ్ఛదేశంలో ఔ చరిత్ర ప్రాథించినది!

“హం త్వంతర్థధే తత్త కలిరానందమాష్టవాన్”

- భవిష్యపురాణం (ప్రతిస్థాపర్వం అధ్యాయం 4. శ్లో 10-20)
- మేళ్ళచ్ఛయుగాది :- (కలియుగాది 1-17 సంవత్సరం)

పైవిధంగా ఉద్ధవించిన మేళ్ళచ్ఛవంశంనుంచి ‘న్యాహాకుదు’ (Noah) అనేపేరు గల యవనుడు పుట్టుననీ, వారిమతం ప్రపంచమంతా వ్యాపిస్తుందని తెలిపే కణ్ణోకం గమనించదగ్గది.

“న్యాహాబో యవనోనామ, తన్నతం పూరితం జగత్”

మూసాచార్యులు :- ఈ న్యాహాకుని వంశంలోనే ‘మూసా’ చార్యుడు (మోసెస్ Moses) జన్మించి “మేళ్ళచ్ఛధర్మాన్ని” ప్రపంచంలో వ్యాపింపజేయడం తెలిపింది!

క్రీస్తు ఇండియా రావటం:

బైబిల్లోని క్రీస్తు జీవితచరిత్ర మాత్రమే చదివినవారికి ఈవిషయం నమ్మిశక్యం కాకుండా వుంటుంది. ఎందుకంటే యేసుక్రీస్తుమిటి? భారతదేశం రావటం ఏమిటి? హిందూదేశం వచ్చిపుచ్చకున్నట్లు ఎక్కుడా నిదర్శనం లేదే? అని ఆశ్చర్యపోతారు. కానీ, వ్యాసమహర్షి భవిష్యపురాణంలో కలియుగం ‘మూడు వేల ఒక వంద’ సంవత్సరాలు దాటేన తరువాత -- ఇద్దరు శకకర్తృల జననం, అంతకుముందే ఇంకొక శకకర్త జననం గురించి తెలుపుతూ, క్రీస్తు హిమాలయ పర్వతాలలో తపస్సు చేసి, సిద్ధపురుషుల ఆశీస్సులను తీసుకొని దివ్య మహిమలనుపొందినట్టు, ఆ సమయంలో శాలివాహన చక్రవర్తిని కలసినట్టు చూపించటం జరిగింది.

“శంఖ పుత్రం చ మాం విధి

కుమారీ గర్భ పంభవం

‘మేఘచ్ఛ ధర్మప్య వక్తారం’

- భవిష్యపురాణం

ఇది సంభవమే, చారిత్రకంగా చూస్తే! శాలివాహన శకము A.D. 74లో అయితే క్రీస్తు జననము 7 A.D. అని చరిత్రకారులు చెబుతారు. దీని వల్ల ఇద్దరూ సమకాలికులే అవడానికి సావకాశమున్నది. ఎందుకంటే శాలివాహన చక్రవర్తి శత్రువులను భారత దేశంనుంచి నిర్మాలించి “శాలివాహన శకాన్ని” స్థాపించకముందే జన్మించిపుండాలి. శాలివాహనశక ఆరంభానికి క్రీస్తు వయస్సు సుమారు 55-60 సంవత్సరాల మధ్యన ఉండాలనుకుంటే జననమూ సమీపంలోనే అవుతుంది.

ఇటీవల “నోటోవిచ్”(Notovitch) అనే ఒక రష్యన్ యూత్రికుడు టెబెట్ దర్జించినప్పుడు అక్కడి తాళపుత్రగ్రంథాలలో “యోగి ఈశా జీవిత చరిత్ర అన్న అమూల్యగ్రంథాన్నిచూచి, హిమాలయాలకు ఎంతో ప్రయాసతోవేళి అందులోని యేసుక్రీస్తు చరిత్రను ఒక అద్భుత చారిత్రక పరిశోధనగా ప్రమరించాడు.

అంతకుముందే క్రీస్తు 12 ఏండ్రవాడై పుండగా తన జన్మస్థానమును వీడివక్కడికో వెళ్లిపోయినట్టు - తిరిగి 30 సంవత్సరాలు దాటిన తరువాత స్వాస్థిలంలో అదుగుపెట్టినట్టు - అప్పటికే ఆయనవద్ద యోగశక్తులు వున్నట్టు, బైబిల్ చూస్తే మనకి కనబడుతుంది. కాబట్టి ఈమధ్యకాలంలో క్రీస్తు తిరిగిన య్యాత్రలగురించి పరిశోధన చేయగా, ఆయన కాలినడకన హిమవత్సర్వతాలకు వచ్చినట్టు, అక్కడ కొంతకాలం బౌద్ధులైనవారితో హిమాలయాలలో యోగాభ్యాసం చేసినట్టు, అక్కడనుంచి భారతదేశంలోని కాశి ప్రయాగ, ‘బుద్ధ - గయ’వంటి పుణ్యక్షేత్రాలలోపుండి సాధనచేసినట్టు తెలింది. దీనిని

తెలిపే ఒక సినిమాకూడా “The Lost Years of Jesus Christ” అన్నపేరిట తీయదం జరిగింది. ఇది విదేశాల్లో గొప్పసంచలనం కలిగించింది! కాని ఈసినిమా చూసినవారెవరికి “భవిష్యతురాజాం”లో ఉన్న పర్వనగురించి తెలియదు. అది నేను వారికి -- “ఎపుడో అయిదువేల (5000) సంవత్సరాలనాడు వ్యాస మహార్షి వ్రాసిన భవిష్యత్ ప్రకారం -- క్రీస్తు భారతదేశం రావటం తెలిపినప్పుడు -- వారు ఎంతో ఆశ్చర్యపోయారు.

అంతేకాదు, క్రీస్తుకు భారతదేశంలో భవిష్యత్తును దర్శించి ముందు గానే వ్రాసిపెట్టిన పురాణాలు (Scriptures) ఉన్నాయని తెలుసు. ఆ పురాణాల్లోనూ, నాడీగ్రంథాలలోనూ వ్రాయబడ్డ వ్యక్తుల భవిష్యత్తు వారిపేర్లూ, వారి జీవితంలో జరగబోయే సంఘటనలూ, ముందుగా వ్రాయబడటమేగాక అపి, తప్పక జరుగుతాయని కూడా -- క్రీస్తు విశ్వాసం! అందుకే తన జీవితంలోకూడా, పురాణాల్లో (Scriptures) వ్రాసిన భవిష్యత్తులు తప్పక జరుగుతాయని, అందుకు తనజీవితమే ఒక నిరర్థనమని తెలుపుతాడు.

“The Scriptures shall be fulfilled”

“I come to fulfil the Scriptures”

అలాగే అయిన స్వదేశానికి వెళ్లాకకూడా తనను పట్టుకోవడానికివచ్చిన శత్రువునుండి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నంచేయినిరాకరించాడు. “రాసిపెట్టిపున్న భవిష్యత్ తప్పదని” గ్రహించి -- భగవంతుని సంకల్పమనే భూమిమీద జరుగుతుందని, తనది కాదనీ.

“They Will be done on Earth, as it is in Heaven”

అనికూడా చెప్పినట్లు బైబుల్ లోపున్న వాక్యాలే తెలుపుతాయి! ఇప్పీ చూస్తే క్రీస్తు హిమాలయ పర్వతాలకు రావటమేకాకూడా, అక్కడ నీక్కిప్పేమైపున్న మనపురాణాలలోని భవిష్యత్తుకూడా ఆయనకు తెలుసని బుజువుతున్నది.

శిలువపై - మరణించలేదు!

ఇంకోవిచిత్రం! “భవిష్యపురాణం”లో క్రీస్తు శిలువమీద మరణించినట్లు వ్యాసమహార్షి ప్రాయలేదు! అంటేకాదు ఈయన తాను ప్రజలలో బోధించిన ఆధ్యాత్మిక ప్రచారం పూర్తికాగానే శత్రువులబారినుండి తప్పించుకుని భారతదేశంవచ్చి, హిమాలయాలలో తపస్సుచేసుకుని 40సంవత్సరాలు పైబడిన పందువయస్సులో సమాధిచెందాడని చెబుతారు! దీనికి ఒక అత్యాశ్వర్యకరమైన నిరర్థనంకూడా ఇటీవల బయటపడింది! ప్రభ్యాత ఇంగీషు మాస పత్రిక (Readers Digest)లో ‘క్రీస్తు కాశ్మీరులో మరణించాడ’ని ఒక పరిశోధనావ్యాసం ప్రచురించబడింది. అందులోని ఫోటోలో ఆసమాధి మీద ‘హైబ్రూ’(Hebrew)భాషలో చెక్కబడిన శాసనం కూడా కనుగొనబడింది!!!

ఏదివమైనా క్రీస్తు శిలువమీద మరణించలేదన్నది “బైబుల్” కూడా అంగీకరిస్తున్నది. “నాడీజాతకాలు - నాడీగ్రంథాలు” అనే పేరుతో బుఫీశ్వరులైన భృగు, వసిష్ఠ, శుక్ర ప్రోక్తమైన, నాడీగ్రంథాలలో అనేకులు నాశిష్యులూ యోగమిత్రులూ ఇటీవల ఆశ్వర్యంగా చదువుకున్న అనుభవాలు “శుభవార్త” మాసపత్రికలో ఎన్నో వ్యాసాలు ప్రచురించరు.ఇంకా, కి.సే. వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి, మాటల్. సి.వి.వి.గారి నాడీ జాతకఫలితాలు చూడవచ్చు! దీనికి ఇంకోక ఆధారం కూడా వున్నది. బైబుల్ లోని కథ ఖురాన్ లోకూడా “ఆదం” నుండి ఏసుక్రీస్తువరకు “యూదుల చరిత్ర” యథాతథంగా ప్రాయబడియున్నది.

ఖురాన్ లో కూడా క్రీస్తు శిలువమీద మరణించలేదని, తన శర్మువుల బారినుండి ఈనాటి ‘దర్లైలామా’ వలేనే పలాయనం చిత్రగించినట్లే వున్నది. కాశ్మీరులోని - ‘క్రీస్తు సమాధి’ లభించటంలో భవిష్య పురాణంలో వ్యాసమహార్షి రాసినట్లు లభించటంలో క్రీస్తు

ఇండియారావటం గురించిన వర్ణన ఈ విషయాన్నిబుజువుచే స్తున్నాయి. అంతేకాదు. కాశ్మీరులో “క్రీస్తు సమాధి”గా అక్కడి స్థానికులుచూపే సమాధి యిప్పటికే కన్నిస్తుంది! దీనిమిద “హీబ్రూ” (Hebrew) భాషలో ఖ్రాసిన లిపితో శాసనాలుకూడా నేటికీ, గన్నిస్తున్నాయి! దీనివల్లకూడా “భవిష్యపురాణం”లో “ఈశ పుత్రుడు” అనే పేరుగల ఏసు (“Isha”) హిమాలయాలకి వచ్చి శాలివాహన చక్రవర్తిని దర్శిస్తాడని రాసినదానికి ప్రత్యుచ్ఛచారితక ఆధారాలు కన్నిస్తున్నాయి!! ఇతడు “మేచ్చ-జాతుల”కు ప్రవక్త అని ఈతనిని వాని దేశియులు “మసీహ” (Messaiah) అనిపిలుస్తారని కూడా “భవిష్యపురాణం” - సరిగ్గా “వాడీగ్రంథాల”లో పుట్టబోయేవారి జాతకాలను వారిపేర్లలోసహి వర్ణించినట్లుగానే వర్ణిస్తుంది!

‘వాడీగ్రంథాలు’ ఖ్రాసిందికూడా వేదవ్యాసమహార్షి శిష్యులైన 8,800మంది బుఫుఫలే!! కలియుగ ప్రారంభంలో ‘భవిష్యపురాణంలో’ ప్రపంచ భవిష్యత్తు ఖ్రాసినట్లే ప్రతిప్రాంతంలోనూ జన్మించబోయేవారి భవిష్యత్తునూ లిథించిపెట్టినవేనని అవే -- నేటి “సరస్వతీ మహాల్” గ్రంథాలయం తంజావూరులో లభిస్తున్నాయని నా పరిశోధనలో తేలింది.

నేటి బైబిల్ కంటే భవిష్య పురాణంలోని సంఘటనలే చారిత్ర కంగా ఎక్కువ సత్యమని దీనివల్ల బుజువుతున్నాయి! బైబిల్ లో ఖ్రాయబడిన క్రీస్తుకథలో చాలాభాగం, క్రీస్తు మరణించిన 800 సంవత్సరాల తరువాతకూడా అనేక మార్పులూ చేర్చులూ చేయబడిన “బైబిల్” లో చేర్చబడిన ‘అతుకులబొంత’ అని క్రిస్తియన్ మతంలోని బిషప్పేలు, పండితులు బైబిల్ పై పరిశోధనచేసి వారందరూ కూడా అంగీకరించిన విషయమే!

వీటన్నిటికీ మూలమైన మేచ్చజాతి (Semitic Race)యొక్క సృష్టి, ఈ “కరియుగం” ప్రారంభానికి ముందే ‘ఎలా జరిగిందో’ “కలిపురుషుని” ప్రభావంలో ప్రపంచమంతటా వ్యాపించిన “పాశ్చాత్య

సంస్కృతి” (Western Culture) “కలియుగ ప్రారంభానికి”ముందే ఎలాగ బీజం ఎలా నాటబడిందో, ఆ తెరవెనుకగాధ అంతాకూడా “భవిష్యపురాణం”లో ఆశ్చర్యకరంగా వ్యాపించబడింది.

మహామృద్ ప్రవక్త పుట్టుక :-

క్రీస్తుతర్వాత ప్రవక్త అయిన ‘మహామృదు’ గురించి “భవిష్యపురాణం” ఏమిద్వాసిందో చూస్తే ఇంకాఆశ్చర్యమేస్తుంది.

భవిష్యపురాణంలో ఆతరువాత వచ్చిన ప్రవక్తలలో వ్యాసమహర్షి వర్ణించింది ‘మహామృద్ ప్రవక్త జననాన్ని! అతనిభవిష్యత్తును తెలపటమే గాక అతని పేరుకూడాతెలిపాడు ఎంతో ఆశ్చర్యంగా!

“మహామర ఇతిభ్యాతః

మేఘ ఆచార్యేణ పమన్యితః”

-- భవిష్యపురాణం

(ప్రతిస్థాపర్యం)

మేఘులకు గురువైన “మహామదు” డనేపేరుగల ‘ప్రవక్త’ జన్మించటం, ఆయన అనుయాయులందరూ

“ముసలవంతశ్చయే భ్యతాః”

ముసల్ మానులు అని పిలువువబడతారనికూడా తెలిపాడు. ఇంకాక ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంబే ‘మహామృద్’ ఆరాదించినది ‘మఖ్సీ-శ్యరుడైన’ శిష్టుడైని స్వప్తంగా వర్ణించాడు! ఈ పేరే ఈనాటి ‘మక్కా; (Mecca) అన్న పేరుకి కారణమైంది. అరేబియాలో ఇస్లాం పుట్టుకకుపూర్వము ప్రాచీనహిందూమతము ఉండేదని, ‘అల్లా’ అనిబురాన్ లో పేర్కొనబడ్ దేవుడుమమఖ్సీశ్యరుడైన శిష్టునీ దీనివల్ల బుజవోతున్నది.

ఇస్లాం శైవమూ?

ఇంకా పరిశోధనాదృష్టితో చూస్తే కొన్ని ఆశ్చర్యకరమైన నిదర్శనాలు కూడా లభిస్తాయి! హిందూమతంలో ఈనాటకికి శివునికి ఒక ఆకారమేలేదు!! కేవలం ఒక 'లింగము' రూపంలోనే పూజిస్తారు! ముస్లిముల అల్లా'(Allah) కూడా నిరాకారుడే!

ఇంకాక నిదర్శనము శివునికి సోమవారం ప్రీతి! శివుని జటాజాటంమీద 'అర్థచంద్రుడు' వెలుగొందుతాడు. అర్థచంద్రుడు అర్దర్ణనక్కతముతో కలిసి 'అర్దార్థి దర్శనం'నాడు ఆకాశంలో కనిపించినదే రుద్రుని పవిత్ర 'దర్శనంగా' శైవులు భావిస్తారు. ఇదే నేటికే ఇస్లాంమతంలో మనీదులపైన కనిపించే- "అర్థచంద్రుడూ" దానిపైన నక్కతంలోని అర్ద! చాలామంది ముస్లిములకు వారిచిహ్నమైన 'చంద్రవంక నక్కతం' యొక్క అర్థంతెలియదు! దీనికి సమాధానము భవిష్యపురాణంలోని 'మఖ్రిశ్వరుడైన శివుడు' అన్న వాక్యమే!

రాణీ సంయుక్త (రాణి సంయోగిని)

ఇలాగ, భవిష్యపురాణం 'మహ్మదు' జననం ఇస్లాంమత స్థాపననూ స్వప్తంగా వర్ణించినది! ఆ తరువాతి భవిష్యత్తు చూద్దాం!

"జయ చంద్రస్య భూపస్య యోషితాః పోడశాభవన్

తాసాం న తనయోష్యసిత్ పూర్వకర్మ విపోకతః:

గౌఢభూపస్య దుహితా నామ్మా దివ్య విభావరీ!

జయచంద్రస్య మహిషీ తద్ధాసీ సురభావవీ!!

రూప యోవన సంయుక్త రతికేళి విశారథా!

దృష్ట్యా తాం స సృషః కామీ బుభుజే స్నేరపీడితః!!

తస్యం జాతా సుతాదేవి నామ్నా ‘సంయోగినీ’శుభా!
 ద్వాదశాబ్ద వయప్రాప్తా సా బుభూవ వరంగానా!!
 తస్య స్వయంవరే రాజు ఆప్యోయద్యుషాపాన్యం శుభాన్
 భూమిరాజస్తు బలవాన్ చ్యుర్త్యు తద్రాపముత్తమం
 -- భవిష్యపురాణం 3-వ ఖండం 6వ అధ్యయం (4-8శ్లో)

ముస్తిముల పరిపాలన :-

‘భవిష్యపురాణం ఎలాగైతే క్రీస్తు, మహామృదుల పుట్టుక వర్రించినదో చూశాము. 3 తరువాత మస్తిములైన గోరీ, గజసీ మహామృదులూ, ప్యాఫీరాజు, రాణిసంయుక్త చరిత్రనూకూడా వర్రించి’ మొగలులైన బాబరు, పుమాయూన్ నుండి ఔరంగజీబువరకూ వర్రించి బ్రిటిష్పుపాలన కుడా ఎలా వర్రించిందో ఇక్కడ గమనిద్దాము.

ఇకపోతే కాలగణనంలో, కలియుగం 3102 B.C.లో ప్రారంభించి నదిమొదలు లెభ్మిస్తూ వస్తే గజసీమహామృదు మనదేశానికి 999 A.D. లో మొదట దండయాత్రచేసేనాటికి కలియుగం 2013 B.C సంవత్సరాలు. క్రీస్తుశక 1398 A.D. లో “తైమూరు” మనదేశంపై దండత్తేనాటికి కలి 4500 సంవత్సరాలు! ముస్తిములపాలన 708 సంవత్సరాలు అంటే 999 A.D ఏళ్ళు జరిగింది!

మొగలురాజులు :-

‘బాబర్’ కుమారుడైన “పుమాయూన్” భారతదేశానికి రావడం కూడా ఇలా ప్రాయబడివున్నది.

“బాబరేణ ఛ ధూర్తేణ
 ఏపూమాయుష్టవయష్టప్య
 కృతం రాజ్యం పితుష్టమం”

ధూర్తుడైన బాబు కుమారుడు ‘పుమాయూను’ తండ్రితో సమానంగా పరిపాలిస్తాడనీ, అకస్మాత్తుగా అతని కొదుకు జన్మించినందున “అక్షరు” అనే పేరుతో పాలిస్తాడనీ భవిష్యపురాణం ఈ క్రిందివిధంగా వ్యాప్తిన్నది.

“అకస్మాచ్చ వరో జాతః
తస్మాదకవర ప్యుతః:”

‘అక్షర్’ అనేపేరు, బెంగాలీ భాషలో వలే ‘వా’కు ‘బా’ను ఉపయోగించడంవలన ‘అకవరు’ - “అక్షర్” అయిందని భవిష్యపురాణం నిర్వచించింది. అకస్మాత్తుగా పుట్టిన శేష్ముదు ‘అక్షరు’ అనే నామంతో ప్రసిద్ధి చెందాడని పై శోకవచనం అర్థం. తన కొదుకు ‘సలీం’ (జహంగిరు) అనే ఆ శోకం

“పలోమా తనయష్టస్యః....
వౌరంగోహి మధ్యమః:”

అన్నదమ్ములలో మధ్యవాడైన(మధ్యమః) బౌరంగజేఖు (నౌరంగోహి) భారతసామ్రాజ్యాన్ని పరిపాలించడంకూడా భవిష్యపురాణం వ్యాప్తించింది.

ఈ భవిష్యపురాణంలో, గుష్ఠరాజులతర్వాత ఎన్నోవేల సంవత్సరాల చరిత్ర ‘భవిష్యత్’ ఎంతో విపులంగా వ్యాపింపబడింది. అక్షరు, పూమాయూను, జహంగిరు, బౌరంగజేఖు మొదలగు మొగల్ చక్రవర్తులు, శివాజీమొదలైన హిందూరాజులూ వీరందరినీ వ్యాపించి, అతరువాత శ్రీటిష్ఫువారి పరిపాలనమా అందులో ముఖ్యంగా విక్షోరియా మహారాణి గురించీ ఈ క్రిందిశోకంలో వ్యాపించింది.

విక్షోరియా :-

“వికచే పశ్చిమే ద్వీపే తత్పత్తీ వికటావతీ

అష్టకోశలమార్గేణ రాజ్యమంత్రం చకార హ”

ఎనిమిదిమంది మంత్రుల సలహాసంఘుం (Advisory Council) యొక్క సలహాతో భారతదేశాన్ని విక్టోరియా మహారాజీ పరిపాలి స్తుందనీ, ఆమె భర్త “వికటుడు” లేక వికటరు (Albert Victor) అనీ, కలకత్తాను దేశపు ముఖ్యపట్టణంగా మార్చి, ఆమె రాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తుందనీ భవిష్యపురాణం వ్యాపించింది.

కలియుగం - లెఖ్క : -

ఇలాగ కలియుగ ప్రారంభంమంచీ విక్టోరియావరకూ పరిపాలించిన రాజుల కాలాలన్నీ కలిపితే - సరిగ్గా విక్టోరియా మరణించేనాటకి అంటే 1901 A.D. కి కలియుగం అయిదువేల సంవత్సరాలు పూర్తి అపుతున్నాయి! ఇదిచాలా ముఖ్యమైన ఘోషాలు!

వ్యాసమహ్మార్థ హ్రాసిన భవిష్యత్తు అంతా కలియుగం అయిదువేలు 5000 నిండిన తరువాత వచ్చే “యుగసంధి” గురించీ, ఆ తరువాత వచ్చే కల్యాయివతారం గురించీ, భవిష్యపురాణం, మహాభారతం, భాగవతంలో వివరంగా వ్యాపించాయి! మనలాగే ఈవాడు చాలామందికి పండితులకూ పరిశోధకులకూ కూడా, ఈ కలియుగం భవిష్యత్తులో రాబోయే “కల్యాయివతారం” గురించీ - ఆయన జీవితంలోని పూర్తి వివరాలను భవిష్యపురాణం వ్యాపించిందని తెలియదు. ఒక “నాడ్సీగ్రంథం”లో లాగ కల్పి అవతార కథలో వ్యాపించిన వివరాలు ఏమిటో మీకు, ఇప్పుడే తెలియజేస్తాను!

మేళ్ళచ్ఛభాష (ఇంగ్లీష్) : -

కలియుగంలో వేదధర్మమైన దేవతార్పనమును, వేదభాషయైన సంస్కృతమూ క్రమంగా నశించి వానిస్తానే “మేళ్ళచ్ఛచారము” (Western Culture) మేళ్ళచ్ఛమతం (Semitic Religion అనగా క్రైస్తవ ముస్లిము యూదుమతాచారాలు) మేళ్ళచ్ఛభాష (English) వ్యాపించాయని తెలిపే ఈక్రిందిశ్శకం ప్రమాణం.

“దేవార్పనం వేదభాషా నష్టో ప్రాత్తీ కలౌయుగే

మేళ్ళచ్ఛాచార్యస్వయ మూసాఖ్యః తస్మత్తైః పూరితం జగత్”

మేళ్ళచ్ఛభాషలంబే :- మేళ్ళచ్ఛాచార్యడైన మూసాచార్యని (Moses) ప్రచారంవల్ల మేళ్ళచ్ఛాధర్మం వృథియై వేదభాష, వేదమతమూ క్షీణించాయని పెళ్ళేకం అర్థం.

ఈ మేళ్ళచ్ఛభాషలు ఎలావుంటాయోకూడా వేదవ్యాసమహార్షి భవిష్యపురాణంలో సోదాపారణంగా భవిష్యత్తును తెలిపిన ఈక్కింది శ్లోకాలు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తాయి.

“ప్రజభాషా మహారాత్మీ, యావనీచ, గురుండిగా

పానీయం పానీ ఇత్యక్తి, భుభుక్కా భూఖ ఉచ్యతే”

అనగా ఆర్యభాష అయిన సంస్కృతం నశించిపోగా ప్రజభాషయైన హింది, మహారాత్మీ (మరాలీ), యావనీ యవనుల భాష అయిన ఉర్ధ్వా, గురుండిక గురుండులైన ఇంగ్లీషువారుమాట్లాడే ఇంగ్లీషుభాష ఆర్యదేశంలో వ్యాపిస్తాయట! ఈ భాష ఎలావుంటుందంటే

“పానీయం” అనగా ‘పానీయమును’ -- ‘పానీ’ అనిపిలుస్తారు! “భుభుక్కా” లేక ఆకలిని -- ‘భూక్క’ అంటారు అని ఈభాషల స్వరూపంకూడా వ్యాపిస్తాయాదు.

ఇంగ్లీషుభాష ఎలావుంటుందో కూడా, వ్యాసమహార్షి తమ భవిష్యపురాణంలో ఇలా వ్యర్థించారు.

“రవి వారేచ” “సండే” =Sunday(రవివారం)

షష్ఠిం “సిక్కీ” వదంతి చ. “సిక్కీ” =Sixty(షష్ఠి)

అనగా ‘రవి వారము’ లేక అదివారమును ‘సన్-డే’(Sunday) అని పలుస్తారనీ అలానే ఈ ఇంగ్లీషుభాషలో షష్ఠిలేక “అరవై”ని ‘సిక్కీ’ అని పిలుస్తారనీ - నాడీగ్రంథమైన ‘కాకభుషండి’ నాడిలో ఈనాదు వచ్చిన రేడియో - పెలివిజన్లను - పేరుతోసహా ఎలాగైతే

ఉదహరించారో అలాగే ‘భవిష్యపురాణం’లో నేటి భాషలలనుఅయిదువేల సంవత్సరాల(5000)నాడే పేర్కొనడం చదివితే - ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది.

“అష్టాదశ” - పురాణాకర్త

వేదవ్యాసమహర్షి ఒక్కవేదాన్ని ఎలాగై తే విభజించాడో అదే విధంగా వేదంకంటే ప్రాచీనమైన, పురాణసంపీతము విభాగించి 18 పురాణాలుగా రచించాడు. ఈ పురాణాలలో ముఖ్యమైన విషయం గత పద్ధానిమిది బ్రహ్మకల్పాలలో జరిగిన సృష్టిచరిత్ర మహాప్రశయముల గాఢ, ఇంకా అనేక శాస్త్రాల రహస్యాలతో కలిపి వేదం యొక్క సందేశాన్ని తన అమరవాణితో అద్భుత కావ్యంగా వినిపించాడు.

“ఇతిహస పురాణాభ్యాం

వేదం సముపభ్యపీతం”

వేదార్థం - వ్యాస సందేశం:-

అని పద్ధానిమినిది పురాణాలలోనిసారాన్ని సూచించాడు. పురాణాలు 18 ఎందుకు అంటే, ఈ సంఖ్యకు మంత్ర శాస్త్రములో, జ్యోతిషంలో ఇతిహసంలో ఒక నిగూఢమైన అర్థం వున్నది. అందుకే ‘వ్యాసమహర్షి’ ఈ పద్ధానిమిది పురాణాలేకాక తాను రచించిన మహాభారతంలోకూడా

18 పర్యాలూ, భగవదీతలో కూడా 18 అధ్యాయాలూ, భారతయుధంలో పాల్గొన్న నేనలు 18 అక్షోహిణీలుగానూ ఇంకా 18 ఉప పురాణాలు, 18 అథు పురాణాలు, 18 అతి పురాణాలుగా ఏర్పరచాడు. దీనివల్ల ఆ సంఖ్యమొక్క ప్రాముఖ్యతమూ తద్వారా మనకో రహస్యసంకేతాన్ని అందించాలనే ఆయన సంకల్పం.

అదేమిటి! కాలచక్రంలో ప్రతి 18 సంవత్సరాలకీ సూర్యచంద్రులు రాహువుతో కలిసినపుడు ఏర్పడే ‘గ్రహం’ తిరిగి ఒక చక్రాకారంగా, మళ్ళీ అదేచోటుకి చేరుకుంటుంది. అంటే రాహుకేతువులు రాశిచక్రంలోని 12 రాసులూ ఒక చక్రంతిరిగి వస్తారు. ఇందులో సూర్యుడుమొదలుకొని 9 గ్రహోలు పైనుంచి కిందకూ మళ్ళీ కేతువునుంచి 9 గ్రహోలూ కిందినుంచి పైకీ పరిపాలిస్తారు గనుక $9 \times 2 = 18$ సంఖ్య ఏర్పడింది.

జయము :-

సంస్కృతంలో ఈ 18 అన్న సంఖ్యకు ‘జయ’ - మని అర్థము. అందుకనే వ్యాసమహర్షి మహాభారతం ప్రతి పర్వం మొదట్లో ఈ జయమునే శబ్దాన్ని 18 సార్లు పునరావృతంచేశాడు, ఈక్రింది శ్లోకంతో

“ఫారాయణం నమస్కృత్య, నరంతై నరోత్తమం
దేపిం నరస్తుం వ్యాసం, తతో జయ ముదిరయేత్”

ఈకారణం చేతనే మహాభారతానికికూడా “జయ” మనే పేరు పెట్టాడు, వ్యాసమహర్షి! ఒక్కొక్క కల్పం లో జరిగిన ‘సృష్టికథ’ మరోకల్పంలో జరిగే సృష్టికథను పోలిపుండినా కొద్దికొద్ది మార్పులతో ఇతర కల్పాలలో కూడా జరుగుతూ వచ్చినప్పటికీ - ఒక్కొక్క కల్పంలో కొద్దిపొట్టి మార్పుతో జరుగుతుంది. ఈ రహస్యం 18

కల్పలగురించిన 18 పురాణాల కథావస్తువునూ పోల్చిచూస్తే మనకి తెలుస్తుంది.

ఆయన వ్రాసిన మహాబారతంలో = 18 పర్యాలు.

ఆయన వ్రాసిన భగవద్గీతలో = 18 అధ్యాయాలు.

వాయస్మహార్షి వ్రాసిన మహాపురాణాల సంఖ్య = 18.

మహాబారతయుద్ధంలో సేనల అక్షోభ్యులు కూడా = 18.

ఈ కారణంచేత సృష్టిలోని బ్రహ్మకల్పాలుకూడా 18 మహాకల్పముల ద్వారానే జరుగుతోంది.

బ్రహ్మ కల్పముల వేరు

1. శ్వేతవరాహ కల్పము	12. సారస్వత కల్పము
2. నీల లోహిత కల్పము	13. ఉదాన కల్పము
3. వాసుదేవ కల్పము	14. గరుడ కల్పము
4. రథంతర కల్పము	15. కూర్మ కల్పము
5. రారవకల్పము	16. నారసింహ కల్పము
6. ప్రాణ(దేవ) కల్పము	17. సమాధికల్పము
7. బృహత్ కల్పము	18. ఆగ్నేయ కల్పము
8. కందర్ప కల్పము	19. విష్ణుజ కల్పము
9. సత్య కల్పము	20. సార కల్పము
10. ఈశాన కల్పము	21. సోమ కల్పము
11. భ్రాహ్మ (తమః)కల్పము	22. భావన కల్పము

23. సుష్మాతి కల్పము	30. తత్పరుష కల్పము
24. వైకుంఠ కల్పము	31. వైకుంఠ కల్పము
25. ఆర్యిష కల్పము	32. ఇక్ష్వా కల్పము
26. వర్ణిక కల్పము	33. సావిత్రి కల్పము
27. ‘మహోశ్వరకల్పము’	34. అష్టార కల్పము
28. పితృ కల్పము	35. పద్మ కల్పము
29. మాసవ కల్పము	

అలా గతించిపోయిన 36 మహోకల్పాల చరిత్రే ఈ పద్ధనిమిది మహోపురాణాలలోనూ చూడవచ్చు.

సృష్టి - చరిత్ర :-

అలాగే ఒక్కొక్క పురాణంలోని ‘సృష్టి’ చరిత్రా మనువులూ, వారి వంశచరిత్రనూ, వారివారి మన్వంతరముల క్రమమూ, ఇంకా నాలుగు యుగాలలోజరిగే చరిత్ర ప్రతివోక్క పురాణంలోనూ కొద్ది తేడాతో వర్ణించబడిపున్నది. ఒక పురాణంలో ఇవ్వని రఘుస్య వివరాలు మరొక పురాణంలో ఇంకొకచోట ఇస్తూ సందర్భసహితంగా కథను నడిపిస్తూ చివరికి అన్నింటిలోనూ కలిపి అన్ని వేదశాస్త్రాలలోని సైన్సునూ కథాసందర్భాన్నిబట్టి మనకు ఉపదేశించడమే వ్యాసమహర్షి ఉద్దేశ్యం.

వేరువేరు కల్పాలలోని చరిత్రకాబట్టి ఈ 18 పురాణాలలోని కథలు కొద్దికొద్ది తేడాలతో కనబడతాయి!

“మద్వయం భద్రయంచై బ్రత్రయం చతుష్పయం అనాప లింగ కూస్తూని పురాణాని పృథక్ పృథక్”.....

అంటే అర్థం - “మద్వయం” = ‘మ’తో ప్రారంభించేవి రెండూ “మత్స్యపురాణం” - మార్గందేయ పురాణం)

(2) ‘భ - ద్వయం’ = ‘భ’ తో ప్రారంభించేవి రెండూ (“భవిష్య పురాణం” “భాగవతం”)

(3) బ్రత్రయం = “బ్ర”తో మొదలయ్యేవి మూడు (“బ్రహ్మ - పురాణం” “బ్రహ్మండ పురాణము” “బ్రహ్మవైవర్త పురాణం”)

(4) ‘వ’ చతుష్పయం “వ”తో మొదలయ్యేవి నాలుగు (‘వాయువురాణం’ ‘విష్ణుపురాణం’ ‘వరాహ పురాణం’ ‘వామవపురాణం’

(5) అనాపలింగ (‘అ’) = అగ్ని పురాణం “అ” = పద్మపురాణం ‘లిం’ = లింగ పురాణం ‘కూ’ = ‘కూర్మ పురాణం’ “గ” = ‘గరుడ పురాణం’ “వా” = ‘వారద పురాణం’ “స్తో” = ‘స్తోండ పురాణం - ఇవి 18 - మహా పురాణాలు

ఈ రహస్యం తెలియని ఇంగ్లీషు చదువుకున్న ఈనాటి ప్రాఫేసర్లు ‘ఒక పురాణంలోంచి ఇంకాక పురాణం కాపీచేసిందని’ వేరువేరు పురాణాలు వేరువేరు శతాబ్దాలలో వ్రాయబడ్డాయనీ, ఇంకా వేర్యేరు వ్యక్తులు వ్యాసునిపేర ప్రాసి ఈ గ్రంథాలను ఏర్పాటుచేశారనీ ఇలా ఎవరికి తోచినట్లు వారు పొట్టకూటికోసం, డిగ్రీలు కావాలి కాబట్టి చేస్తున్న రచనలే! ప్రజల మనస్సుల్లో గందరగోళం స్పృష్టిస్తున్నాయి ఇప్పి, వీరికి స్తోన సంస్కృతజ్ఞానం లేకపోవటం ఆనేదే ముఖ్యకారణము.

మహోపురాణాలు

కాబట్టి ‘పురాణ - సంహిత’ నుంచి విడివడ్డ పురాణాలు. ‘అదశ’ అంటే 18 అని, పైన తెలుసుకున్నాము. అవి ఏవి అంటే

1) పద్మ పురాణం	10) వరాహ పురాణం
2) మత్స్య పురాణం	11) విష్ణు పురాణం
3) మార్గందేయ పురాణము	12) అగ్ని పురాణం
4) భాగవతము	13) థింగ పురాణం
5) బ్రహ్మ పురాణం	14) కూర్కు పురాణం
6) బ్రహ్మండ పురాణం	15) స్తోంద పురాణం
7) బ్రహ్మవైవర్త పురాణం	16) గరుడ పురాణం
8) వాయు పురాణం	17) వారసింహ పురాణం
9) వామవ పురాణం	18) భవిష్య పురాణం .

ఉప పురాణాలు-

ఇవికాక “ఉపపురాణాలు,” “లఘుపురాణాలు” కూడా ఉన్నాయి.
ఈ ఉపపురాణాలు కూడా వద్దెనిమిదే. అవి

1. సనత్కమార పురాణం	6. పారాదీశుపురాణం
2. నారసింహపురాణం	7. నందికేశ్వర పురాణం
3. వాయువీయ పురాణం	8. శాశ్వతసపురాణం
4. శివర్ధనపురాణం	9. కపిల పురాణం
5. దూర్మాస పురాణం	10. వారుణపురాణం
(ఆశ్వర్య పురాణం)	

11. శామ్యపురాణం	15. దైవిపురాణం
(యమపురాణం)	
12. కాళికాపురాణం	16. పీరాశరపురాణం (పరాశర)
13. మాహేశ్వర పురాణం	17. మరీచిపురాణం
14. కల్పి పురాణం	18. భాష్మర పురాణం

అతిపురాణాలు;

ఉపపురాణాలు పైన చూపినవికాక ‘అతిపురాణములు’ అనబడేవి ఈ క్రింద పట్టికలో చూపబడినవి.

1. బృహాన్నారదీయపురాణం	10. బృహాత్ విష్ణుధర్మపురాణం
2. బృహార్థిష్టపురాణం	11. బృహాన్నారసింహపురాణం
3. బృహాద్యమసపురాణం	12. బృహాత్ దౌతీనసపురాణం
4. బృహాన్నాత్మయపురాణం	13. దేవీ పురాణం
5. బృహాత్ స్వాయంభూపురాణం	14. భవిష్యత్తరపురాణం
6. బృహాద్రధ్మపురాణం	15. బృహాన్నందికేశ్వరపురాణం
7. గణేశపురాణం	16. వశిష్ఠ పురాణం
8. కూర్కలపురాణం	17. యుగపురాణం
9. బ్రహ్మపురాణం	18. మానవ పురాణం

లఘు పురాణాలు;

లఘు పురాణాలు కూడా పద్ధనిమిది గా చెప్పబడినాయి! ఇంకా

లఘు పురాణాలపై ఎంతో పరిశోధన చేయవలసి వున్నది.

1. లఘువారదీయ పురాణం	10. పరానంద (లేక)
నందానందపురాణం
2. లఘు వామవస్తుపురాణం	11. చండీ పురాణం
3. లఘు బ్రహ్మవైవర్తపురాణం	12. అంగీరస పురాణం
4. స్వల్ప మత్స్యపురాణం	13. మాఘ పురాణం
5. ఆత్మ పురాణం	14. విష్ణుధర్మైత్తర పురాణం
6. శివ ఉత్తరభండం	15. గర్జ పురాణం
7. వృథాపురాణం	16. కార్తవపురాణం
8. బుజపురాణం	17. సౌర పురాణం
9. పటువతి పురాణం	18. భాగవతపురాణం (లఘు)

ఈ పురాణాల సంబ్యర్లో “పురాణ - పురుషుడి” యొక్క ఆత్మ-తత్త్వం ప్రతిపాదించబడిందని సాంఖ్య రఘ్యస్వవేత్తలు చెబుతారు. పదిహేడు తత్త్వాలూ అంతరాత్మతో కలిస్తే పద్మనిమిది 18- అవుతాయి. ఇదే విషయం వ్యాసుడే ఈక్రింది శ్లోకంలో సూచించాడు.

యం త్రిధాత్మాన మాత్స్యఫం వృతం శోడశబ్దిర్మలై.

ప్రాపూ స్వపదశం సంఖ్యాప్త స్నేహం వంఖ్యాత్మనే నమః

-- మహాభారతం

పై శ్లోకంలో పదిహేడు తత్త్వాలు వేర్కొనబడినవి. అవి ఏమంచే, ఐదు (5) - కర్మాంగ్దియాలు, ఐదూ (5) - జ్ఞానేంద్రియాలు, ఐదు(5)-తన్మాత్రలు, మనోబుద్ధలు కలిసి $(3 \times 5 + 2) = 17$ “పదిహేడు” ఇది అపంకారం లేక ‘అంతరాత్మ’ తో కలిస్తే మొత్తం పద్మనిమిది (18) అవుతున్నాయి.

సాత్యిక, తామస, రాజసిక పురాణాలు :-.

పురాణాలను మూడువిధాలుగా విభజించారు. అందులోని కథావ-
స్తువునుబట్టి మానవుడి అంతరాత్మలోని 3 గుణాలైన సత్య, రజ,
తమస్సులని పేరుగలవి ఎలాపుంటాయో అలాగే పురాణపురుషుడి
అంతరాత్మలోని ఈ ‘త్రిగుణాలను’ బట్టి ఆయన ఎత్తే అవతారాలు-
కూడా సాత్యిక, తామస, రాజస స్వరూపాలలోనే వుంటాయి.

ఉదాహరణకు జంతురూపాలైన మత్స్య, కూర్కు, వరాహ అవ-
తారాలు ‘తామసిక’ అవతారాలు. రాజసికమైనవి భగవంతుడే బ్రహ్మది
సృష్టికర్త అయిన అవతారాలు, అలాగ సృష్టికర్త అయిన బ్రహ్మ
రాజసికంతోను, సృష్టిని పరిపాలించే విష్ణువు ‘సాత్యిక’ గుణంతోనూ,
ప్రశయంలో సృష్టిని సంపారించే రుద్రుడు ‘తామస’ రూపాలలోను
ఉండడంవలన ఈ పురాణ - గుణాలకూడా అలానే ఏర్పడినాయి.

అందుకని సాత్యికపురాణాలలో విష్ణుమూర్తి మహిమా, రాజసిక-
పురాణాల్లో బ్రహ్మ యొక్క మహాత్మ్యం, అగ్నిహాత్మని మహిమా(అగ్ని
పురాణం) తెలుపబడివచ్చంటుంది. అలాగే తామసిక పురాణాలలో
శివుడు, పితృదేవతలు, సారస్వతుల మహిమలూ తెలుపబడివుంటాయి
అని ఈక్రింది శ్లోకంవలన తెలుస్తుంది.

“సాత్యకేషు పురాణేషు మహాత్మ్యమధికం హరే
రాజశేషుచ మహాత్మ్యమధికం బ్రహ్మాణో విభు:
తద్వాదగ్నేశ్చ మహాత్మ్యం తామసేషు శివస్వచ
సమయేషు సరస్వత్యా పిత్రాణం నిరుచ్యతే”

పురాణాల కథావస్తువు :-

పురాణాలలోని ముఖ్యకథలోని శాస్త్రవిషయం ఇంతకుముందే

వ్యాసుని జ్ఞానసముద్రం అనే అధ్యాయంలో ‘పైన్పు జ్ఞానంతో పురాణాలలో పైన్పు’ అనే అధ్యాయంలో వివరించాను. ఒక్కొక్క పురాణం గురించి విడివిడిగా వచ్చే అధ్యాయాలలో గమనించాము.

ఉపపురాణాలు

ఉపపురాణాల గురించి గొప్ప పరిశోధకులుగా చలామణి అయ్యెవారి అజ్ఞానం చూటే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఈ ఉపపురాణాల గురించి వివరాలకై నేను పరిశోధన చేపట్టిన నందర్ఘంలో అనేకమంది ‘రిసెర్చ్’ (Research) ప్రముఖులుగా ఇంగ్లీషు చదువుకున్న వర్గాలలో ముద్ర వేసుకొని పాతుకుపోయినవారుకూడా ఈ ఉపపురాణాల్ని గురించి అజ్ఞానం వ్యక్తంచేయడం ఊహకు మించిన ఆశ్చర్యం! గొప్ప ఇంగ్లీషు పరిశోధకుడుగా పేరుపొందిన ‘విల్సన్’, (Wilson) మహాశయుడు విష్ణుపురాణమునకు ప్రాసిన ఇంగ్లీషు అనువాదానికి తన పరిశోధనాపీతికలో ఉపపురాణముల గురించి అయిదుపేజీలు మాత్రమే అంటే అంటనట్టు ప్రాశాదు!

అలాగే ఉద్దండుండితుడని పేరుపొందిన హరప్రసాదశాస్త్రి తన (Preface p.p.CC-CCXV) తన Asiatic Society of Bengal వారి వివరణ కేటలాగులో (Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts) ఉపోద్ధాతంలో కూడా అతి సంగ్రహంగానే ఇచ్చాడు. మన పొష్టరీ ప్రాఫెసర్లు, సంస్కృత ప్రాఫెసర్లు సైతం ప్రామాణికంగా భావించే ‘వింటర్ వింజ్’, (Winternitz) మహాశయుడుకూడా తన ‘భారతీయ

సాహిత్యచరిత్ర' లో 'ఉపపురాణాల' గురించి అతి స్వల్పంగా ముట్టేముట్టేనట్లు 7-పేజీలలో ప్రాసాదు.

ఇలాగే ఫర్కుర్ (J.N.Farquhar) మహాశయుడు 'భారతీయుల మతసాహిత్యం' అన్న తన గ్రంథంలో కూడా కొన్ని ఉపపురాణాల్ని మాత్రమే స్వర్చించి తప్పన్నాడు. ఇకపోతే 'కేంబ్రిడ్జ్ హిష్టరీ' (Cambridge History of India, Vol.1) లో ఒక అరపేజీలో ఈ విషయాన్ని తెల్పివేశాడు. ఇంకొక ప్రభుద్దుడు 'మేక్ డోనెల్', (MacDonnel) ఉపపురాణాల గురించి నాలుగు పంక్తులే ప్రాయగలిగాడు. తెలియకనా? తెలియకుండాలని ఉద్దేశ్యమా?

'మతములపై విజ్ఞానసర్వస్వం' అనబడే గ్రంథంలో (Encyclopedia of Religion and Ethics. Vol x p.455) కేవలం 14 పంక్తులు మాత్రమే తెల్పాడు.

ఇక గొప్ప సాహిత్యకేంద్రం, పండితుల కేంద్రం అనుకునే రాజమండ్రిలోని వేదపండితులుపైతం 'లఘు పురాణాలు', 'అతి పురాణాల' గురించి తమ పరిపూర్ణ అజ్ఞానం వెళ్లబెట్టారు !!! అతికష్టంమీద 'సీతంపేట సంస్కృత కాశాల అధ్యాపకులు' మాత్రం 'శబ్దకల్పము' అధారంగా ఉపపురాణాల పేర్లు మాత్రం ఇవ్వగలిగారు. ఈ ఉపపురాణాలలోని విశేషాలుగాని 'లఘుపురాణాల' పేర్లుగాని, 'అతిపురాణాల' విషయంగాని వీరికవ్యరికీ తెలియదన్నారు. ఇక పోతే 'ఫిలపురాణాల' విషయం గురించి, వీరికి అనలే అంతుపట్టదు! అంతటి గాఢనిద్రలో అజ్ఞానంలోపున్నది మన పండిత ప్రపంచం!!! ఇది కలిప్రభావమా? నిరంతర స్వాధ్యచింతన ప్రభావమా?

ఏమైతేనేమి? ఈ కారణంవల్ల నేను, విశేష అన్యోషణాచేసి, అనేక తాళపత్ర గ్రంథాలు, ప్రాతప్రతులనుకూడా పరిశోధించి ప్రాచీనమైన 'లఘుపురాణాలు', 'ఉపపురాణాలు' మాత్రమే కాక 'ఫిలపురాణాల', గురించి పూర్తి వివరాలను నేనుగా, నంగ్రహించగలిగిన వాటిని భవిష్యత్తులో

పరిశోధకులకు ఉపయోగపడాలని ఇక్కడ పాతకుల ముందుంచుతున్నాను.

‘ అష్టోదశ - ఉపపురాణాలు :

అష్టోదశపురాణములు వున్నట్టే ఉపపురాణాలు కూడా అదే సంఖ్యలో 18 ఉన్నాయని చాలమందికి తెలియదు. దీనికి ప్రమాణం వున్నదనికూడా తెలియదు! ఈ ఉపపురాణాలు పేర్లు ఏవోకాన్ని కల్పించి చేర్చి ఏర్పరచినవనికూడా విదేశీ మానవపుత్రులైన మనపండితులు, పరిశోధకులు అభిప్రాయపడ్డారు.

ఉప-పురాణాలు ‘ అప్రధాన ’ పురాణాలుకావు :

ఉపపురాణములు అప్రధానములనే దృష్టి తప్పుడు దృష్టి! అజ్ఞానంతో కూడుకొన్నది. వారి అనమర్యాతను కప్పిపుచ్చుకోవడంకోసం మునుగుమాత్రమే అని నా పరిశోధనలో తెలింది! ప్రభ్యాత పరిశోధకుల ఈ క్రింది వాక్యాలు కూడా ఈవిషయాన్నే తెలుపుతున్నాయి.

“In these days when all Indologists are feeling the want of a true history of Indian life and thought of the past, and our able antiquarians are directing their attention and energy towards its reconstruction, it is a matter of great surprise and disappointment that very little is known, and still less, has yet been said about those valuable records of Indian life and thought which are known as ‘**Upapuranas**’ (or Secondary Puranas). The whole responsibility for such apathy of scholars towards these valued treasures must be laid on the high importance which has been attached, deservedly or undeservedly, for hundreds of years, to the

Eighteen 'great' (Maha) Puranas as well as on the disparaging prefix 'Upa' commonly attached to the title Purana to characterise those Puranic works which are different from the 'Great Eighteen'

Whatever the reason may be, we should not, with our critical outlook, befitting the present age and its culture, be swayed by mere tradition, and baseless impression but be ready to give due consideration to this long neglected branch of Sanskrit literature".

ఉప - పురాణాల సంఖ్య:

మహాపురాణాల్లోనే - ఈ 'ఉపపురాణాలు - అష్టదశ' అన్న సంఖ్యకు ప్రమాణం లభించడంవల్ల వీరి అనుమానాలు కొణ్ణీపారేయవలసి ఉన్నాయి! ఎందుకంటే 'కూర్మపురాణంలో', ఈ పద్మనిమిది ఉపపురాణాల పేర్లూ లభిస్తున్నాయి. అని ఈ క్రింది ప్రమాణ శ్లోకంలో కనబడుతున్నాయి.

" అన్యాన్యాపపురాణాని మునిభి: కథితాన్యః
 ఆద్యం సనత్కుమారోక్తం నారసేంహం తతః: పరం
 తృతీయం వాయవీయించ కుమారేణాచ భాషితం
 చతుర్థం శివభర్మాభ్యం సాఙ్కాన్యుండిశ భాషితమ్
 దూర్యాస ప్రోక్త మాశ్కర్యం, నారదీయమతఃపరం
 నందికేశ్వర ముక్తంచ తత్త్వవాశినసేరితం
 కాపిలం వారుణం శాంభం కాలికా హ్యయమేవచ
 మహేశ్వరం తథా కల్పి, దైవం సర్వాద్ధ సిద్ధిదం
 పరాశరోక్తమపరం మారీచం, భాస్కరాహ్యయం.

“ సనత్సు-మారం ప్రథమం నారసింహం తతః పరం,
నారదీయం శివం చైవ ద్వౌర్యాసన మనుత్తమమ్
కాపిలం మానవచైవ తథా చోశనం సంస్కృతమ్,
వారుణం కాలికాభ్యస్మి శాంభం నందికృతం శుభం
సౌరం పారాశరం ప్రోక్తమాదిత్యం చాతి విష్ణురం,
మహేశ్వరం భాగవతం వాశిష్టంచ సవిష్టరం !!
ఏతాన్యపపురాణాని కథితాని మహోత్సభిః:

అదేవిధంగా గరుడపురాణంలోని ఈ క్రింది ప్రమాణాల్కోకం ఇలా
తెలుపుతోంది.

“ అద్యం సనత్సు-మారోక్కం నారసింహమధాపరం
తృతీయం స్నేహంద ముద్దిష్టం కుమారేణ తు భాషితం
చతుర్దం శివధర్మాఖ్యం సౌఖ్యస్వందీశ భాషితం !
దూర్యాసనోక్త మాశ్వర్యం నారదోక్తమతఃపరం !
కాపిలం వామనంచైవ తల్లివోఽనసేరితం బ్రహ్మిందం
వారుణంచాధ కాలికాహ్వాయ మేవచ !

మాహేశ్వరం తదా సాంబం సౌరం సర్వార్థ సంచయం !
పరాశరోక్తమపరం మారీచం భాగ్య వాహ్వాయ ”
“ సోయం ప్రోక్తకృతుష్ణంచాశత్త పురాణ సముదాయః ”

— అన్న వచనంవల్ల మహోపురాణాలని వొదిలితే మొత్తం
పురాణాలు - 54 అవుతున్నాయి. (ఉప - 18; అతి=18; అఘు = 18;
మొత్తం = 54 అవుతాయి)

అనగా పైశ్లోకంలోని ‘ ఉపపురాణాలు ’ :

1. సనత్సు-మార పురాణం
2. నారసింహపురాణం
3. వాయనీయ పురాణం
4. శివధర్మపురాణం

5. దూర్యాస పురాణం (ఆశ్వర్య పురాణం)
6. నారదీయపురాణం
7. నందికేశ్వర పురాణం
8. ఔషినసపురాణం
9. కపిల పురాణం
10. వారుణపురాణం
11. శామ్యపురాణం (యమపురాణం)
12. కాలికాపురాణం
13. మహాశ్వర పురాణం
14. కల్యాపురాణం
15. దైవిపురాణం
16. పారాశరపురాణం (పరాశర)
17. మరీచిపురాణం
18. భాస్కర పురాణం.

ఈ ‘పద్మానిధి ఉపపురాణాలన్న’ మాటనే కూర్చుపురాణం ఆధారంగా ‘శబ్దకల్పద్రుమం’(P.257) కూడా అదే తెలుపుతున్నది.

ఇంతోగాక పద్మాపురాణం పాతాళభండంలో, సౌందర్పురాణం (VII) శివమహాత్మ్యభండం సౌరనంహితలోను, వాయుపురాణంలోని రేవా మహాత్మ్యం లోనూ ఇంకా అనేకచోట్లూ మహాపురాణాల్లోనే ఈ ప్రమాణం లభిస్తున్నది. [బహుమైవర్తపురాణంలోనూ, ఇంకా అనేక పురాణాలను ఆధారంచేసుకొన్నా, అనేక ఇతర ద్రవ్యాలలోనూ “ఈ పద్మానిధి ఉపపురాణాలు” అన్న విషయం ఎంతో స్పష్టంగా తెలుపబడింది. అయినా వీటి గురించి అజ్ఞానం పండితులలో కూడా ఆపారం!

ఉపపురాణాలు :-

అనేక పురాణాలలో ఇచ్చిన ఉపపురాణాల వివరాలు కొన్ని కొన్ని భేదాలతో కొన్నింటికి సమాన ప్రాధాన్యత కలిగినవి సరిపోల్చిచూస్తే అందులో ఇవ్వబడిన వివిధ ఉపపురాణాల వివరాల్ని ఈక్రింద చూపిస్తున్నాను.

I. వారుణోప పురాణాంలో :

వారుణోప పురాణము (మొదటి అధ్యాయం)లో ఇవ్వబడిన పురాణాలు ఇలా లున్నాయి.

1. కుమారుడు చెప్పిన అధ్యాయం (అద్యం కుమారగది తమ్)
2. నారసింహ పురాణము
3. నారదీయ పురాణము
4. వజిష్ఠ పురాణము
5. మరీచి పురాణము
6. నందాభ్య ఉప పురాణము
7. భార్యవ పురాణము
8. మహాశ్వర పురాణము
9. బౌశినస పురాణము
10. ఆదిత్య పురాణము
11. గణేశ పురాణము
12. కాలికా పురాణము
13. కపిల పురాణము
14. దూర్యాస పురాణము
15. శివధర్మ పురాణము
16. పరాశర ఉపపురాణము (పరాశరేణ కథితమ్)

17. సాంబ పురాణము
18. వరుణ పురాణము

II ఏకాధ్యా పురాణాంలో:

ఉప-ఏకాధ్యా పురాణము మొదటిఖండంలో (20-23 శ్లో) ఇచ్చిన పురాణాలపట్టిక ఈ విధంగా వున్నది.

1. బృహస్పతిసింహ పురాణం
2. బృహద్వాషిష్ఠ పురాణం
3. గరుడ పురాణం
4. బృహత్ నారదీయ పురాణం
5. నారదీయ పురాణం
6. ప్రథాసక పురాణం
7. లీలావతీ పురాణం
8. దేవీ పురాణం
9. కాలికా పురాణం
10. ఔషధీయ పురాణం
11. బృహన్నందిశ పురాణం
12. నందికేశ్వర పురాణం
13. ఏకాధ్యా పురాణం
14. ఏకపాద పురాణం
15. అఘు భాగవత పురాణం
16. మృత్యుంజయ పురాణం
17. అంగీరస పురాణం
18. సాంబ పురాణం

III [బృహస్పతివర్తంలో:-

ఉప-పురాణాల వివరాలు గోపాలదానుని భక్తిరత్నాకరంలో “ అష్టాదశ ఉపపురాణాని ” చ బ్రహ్మానైవర్తమతే అని ఈ క్రిందివిధంగా ఉదహరించబడి వున్నాయి.

1. సనత్సుమార పురాణం
2. నంద పురాణం
3. నారసింహ పురాణం
4. దూర్యాస పురాణం
5. శివధర్మ పురాణం
6. కాపిల పురాణం
7. మానవ పురాణం (మనుపురాణం)
8. శుక్ర లేక “ ఉణస ” - (భాషినస) పురాణం
9. వరుణ పురాణం
10. బ్రహ్మాండపురాణం
11. కల్పిపురాణం
12. వశిష్ఠ - (లైంగ) పురాణం
13. మహేశ పురాణం
14. సాంబ పురాణం
15. సౌరపురాణం
16. మారీచ పురాణం
17. భార్ధవ (సర్వధర్మ ప్రవర్తక) పురాణం

సనత్సుమారం నారదంచ, నారసింహం తదైవచ
 దౌర్యాససం, శైవధర్మం, కాపిలేయంచ మానవం
 కౌక్రంచ వారుణం షైవ వాశిష్ఠం సాంబమేవచ.
 కాలీపురాణం మాహేశం పొరాళరంచ భార్ధవం
 మారీచంచ తథాసౌరం బ్రహ్మాండాఖ్యం తదైవచ
 ఏతాన్యుప పురాణాని నిగదంతి పురావిద:
 వీరమితోదయం IX పారిభాషికప్రకాశము (12, 18 పేజి - 32)

IV బృహత్ దౌషనస పురాణంలో:

“ఉణవను”దు అంచే శుక్రాచార్యుడని అభ్యర్థము. తత్ నంబంధితం ‘బృహత్ దౌషనస’ - ఉపపురాణంలోని “వింధ్యామవోత్స్వం” (4, అధ్యాయం లో ఇవ్వబడిన జాబితాలో ఇలాపున్నవి.

సనత్స్యమారం ప్రథమం నారసింహం తథః పరం
నారదీయం శివంపై దూర్యాసనం ఆనుత్తమయం
కాపీలం మానవం పుణ్యం తథా చౌసన నంస్యుదం
వారుణం కాలికార్యాంచ సాంబం నందీకృత శుభం
శౌరం పారాశరం ప్రోక్తం ఆదిత్యం చాలి విష్ణురం
మహేశ్వరం భార్యలాభ్యం వాశిష్టంచ సప్తస్తరం”

అన్న శ్లోకంలోనివి, ఈక్రిందపట్టికగా చూపిస్తున్నాను

1. సనత్స్యమార పురాణము
2. నారసింహ పురాణము
3. నారదీయ పురాణము
4. శివధర్మ పురాణము
5. ఆనుత్తమ పురాణం లేక దూర్యాస పురాణము
6. కాపీల పురాణము
7. నంపూర్ణ మానవ పురాణము
8. దౌషినస పురాణము
9. వరుణ పురాణము
10. కాలికా పురాణము
11. సాంబ పురాణము
12. నందీకృత పురాణము
13. శౌర పురాణము (లేక భాస్కర పురాణం)
14. పారాశర పురాణము

15. అతివిస్తర ఆదిత్యపురాణము (లేక 'బృహత్' ఆదిత్య పురాణము)

16. మహేశ్వర పురాణము

17. భార్యావాయ్ - భార్యవ పురాణము (శుక్రాచార్యుని పేరున)

18. సవిస్తరమైన వశిష్ఠ పురాణము

V బృహద్రర్మ పురాణంలో : -

బృహద్రర్మపురాణంలోని మొదటి ఖండం (25-23-26)

ఉపపురాణాల జ్ఞానితా ఇలా యిచ్చింది.

1. ఆది పురాణము

2. ఆదిత్య పురాణము

3. బృహన్నారదీయ పురాణము

4. నారదీయ పురాణము

5. సందీశ్వర పురాణము

6. బృహన్నందీశ్వర పురాణము

7. సాంబ పురాణము

8. క్రియాయోగసార పురాణము

9. కాలికా పురాణము

10. ధర్మ పురాణము

11. విష్ణు ధర్మైతర పురాణము

12. శివధర్మ పురాణము

13. విష్ణుధర్మ పురాణము

14. వామవ పురాణము

15. వరుణ పురాణము

16. నారసింహ పురాణము

17. భార్యవ పురాణము

18. ఉత్తమ బృహద్రర్మ పురాణము

VI పరాశర ఉపపురాణంలో :

పారాశరోప పురాణంలోని 18-ఉపపురాణాలు ఈ క్రిందివిధంగా చెప్పబడినాయి !

1. సనత్యుమార పురాణము
2. నారసింహ పురాణము
3. నంద పురాణము
4. శివ భర్త పురాణము
5. దూర్యాస పురాణము
6. నారదీయ పురాణము
7. కపిల పురాణము
8. మానవ పురాణము
9. ఉషనస పురాణము
10. బ్రహ్మండ పురాణము
11. వరుణ పురాణము
12. కల్యా పురాణము
13. వశిష్ఠ (లైంగ) పురాణము
14. సౌంబ పురాణము
15. సౌర పురాణము
16. పరాశర పురాణము
17. మారీచ పురాణము
18. భార్యవ పురాణము

VII గొరుడ పురాణంలో : -

ఈ గరుడ పురాణంలోని ప్రథమఖండంలోనూ, ఇంకా స్క్రిందపురాణము, ప్రభాస ఖండములోనూ, సూతనంహితలోనూ ఇవ్వబడిన ఉపపురాణాల పట్టీకలలో కొద్దిపొటే భేదాలున్నాయి.

1. సనత్యుమారపోక్త ఆద్యపురాణం
2. నారసింహ ఉపపురాణము
3. స్క్రిందములేక కుమారస్వామి చెప్పిన ఉపపురాణము
4. శివదర్శ ఉప పురాణము
5. దూర్యాసోప పురాణము లేక ‘ఆశ్వర్య పురాణము’
6. నారదోక్త పురాణము
7. కపిల పురాణము

8. మానవ పురాణము
9. బోధనస పురాణము
10. బ్రహ్మండ పురాణము
11. వారుణ పురాణము
12. కాలికా పురాణము

ఇవి కాక మిగతావి పైనచెప్పినవే ఉన్నాయి.

VIII స్వార్థంద పురాణంలో : -

అలాగే స్వార్థందపురాణములోని ‘సూత సంపీత’, ‘శివమహాత్మ్యభండం’ లోనూకూడా ఈ ఉపపురాణాల పట్టిక యివ్యబడింది. అవేమంటే,

1. ఆదిపురాణం : దీనిని సనత్కుమారుడు చెప్పినట్లు చెబుతారు

2. నారసింహ పురాణము
3. నందీశ్వర పురాణము
4. శివధర్మ పురాణము
5. దూరాయ్స పురాణము
6. నారదీయ పురాణము
7. కపిల పురాణము
8. మానవ పురాణము
9. ఉశన సీరిత లేక బోధనస పురాణము
10. బ్రహ్మండ పురాణము
11. వరుణ పురాణము

పైనచెప్పిన ఉపపురాణాలేకాక ఇంకా మరికొన్ని పురాణాలు కూడా లభిష్టన్నాయి. నేను సేకరించినవి అవన్ని కలిపితే దాదాపు 54-దాకా వున్నట్లు రణాటి పరిశోధకులకు అందిన ఉపపురాణాల సంఖ్య తేలింది.

అచ్ఛాలో లేని పురాణాలు :

మరికొన్ని “ ఉపపురాణాలు ” కూడా ధర్మశాస్త్రగ్రంథంలోను, వీరమిత్రోదయం వంటి గ్రంథంలోనూ ఉదహరించబడినవి. కానీ వాటి

ప్రతులుమాత్రం - అచ్చులో లేవు! చాలా ఉపపురాణాలు ప్రాతప్రతుల్లో తాళపత్రగ్రంథాలలోనే మారుమూలల్లో మూలగుతున్నాయి.

ఇలాగ ఏర్పడినవన్నీ 18 మహాపురాణాలతో కలిసి పురాణ సాహిత్యమంతా జిల్లాడపట్టితే తేలినవిషయం ఇలాపున్నది!

వ్యాసమహార్షి ప్రోక్షమైన 18 మహాపురాణాలు, 18 ఉపపురాణాల పేరులో సమానంగా అన్నిగ్రంథాలలో ఉదహరించబడినవి. అలానే 18 లఘు పురాణాలు, 18 అతిపురాణాలు మాత్రమేకాక 18 ఫిల పురాణాలు కూడా వున్నాయి! ఇలా మొత్తం అనేకమంది బుమల పేర్లతోవున్న ఇతర పురాణాలను కలిపితే మహాపురాణాలతో కలిపి 108 దాకా వుండవచ్చు).

మహాపురాణాలు 18

ఉపపురాణాలు 18

లఘుపురాణాలు 18

అతిపురాణాలు 18

ఫిలపురాణాలు 18

ఇతరపురాణాలు 18

మొత్తం అన్నీ = 108

రేక $18 \times 6 = 108$

ఉపపురాణములలోని కథావస్తు పరిశీలన :

కొన్ని ఉపపురాణాలు అతి ప్రాచీనమైనవి, అజ్ఞాతమైనవి - వున్నాయి!

ఉపపురాణములుగా లభించే వీటిల్లోని కథావస్తువును బట్టి — వీటిని

1. విష్ణుదేవతా సంబంధమైనవి 'షైఖ్య ఉపపురాణములు'గానూ

2. శివ సంబంధమైనవి 'శైవ ఉపపురాణములు'గానూ

3. శక్తికి సంబంధించిన లేదా శక్తిప్రధానమైనవి 'శాక్తేయ ఉపపురాణము'లనీ

4. సూర్యుడు ప్రధానదేవతగా చెప్పేవి 'సౌర ఉపపురాణములు'గానూ

5. ఒక ప్రాచీన బుమిచే చెప్పబడినవి 'బుమిపోక్త పురాణాలు'గానూ

విభాగించబడినాయి. వీటిల్లో విష్ణుదేవతా సంబంధమైన షైఖ్య ఉపపురాణాలు ఈరిగువ యివ్వబడ్డాయి!

1. విష్ణుధర్మ పురాణము

2. విష్ణు ధర్మైత్తర పురాణము
3. నారసింహ పురాణము
4. పురుషోత్తమ పురాణము
5. బృహస్పతిర్దియ పురాణము
6. కల్యాణ పురాణము
7. క్రియా యోగసార పురాణము
8. బృహస్పతిర్దియ పురాణము
9. ఆది పురాణము

ఇక శైవప్రధానమైన కథావస్తువుగలని (6) ‘శైవపురాణాలు’గా చెప్పుకోవచ్చు. అవేమంటే—

1. సందికేశ్వర పురాణము
2. మృత్యుంజయ ఉపపురాణము
3. రుద్ర ఉపపురాణము
4. శివభర్తై ఉపపురాణము
5. మహాశ్వర పురాణము
6. వాయిదీయ ఉపపురాణము

అలాగే ‘శక్తి’ ప్రధానంగా వర్ణించబడ్డ ఉపపురాణాలను శాకేయములు అంటారు. అని

1. కాశికా పురాణము
2. దేవీ పురాణము
3. ఛండీ పురాణము
4. మహా భాగవత పురాణము
5. దేవీ భాగవతము
6. శారదా పురాణము

IV ఉప పురాణాలలోని ఒక శాఖ సూర్యుడిని ప్రధానంగా అభివర్ణించే కథా వస్తువు కలదిగావున్నది. ఈ శాఖను ‘సౌర ఉపపురాణములు’ అని వ్యవహరిస్తారు. ఇందులో నాలుగు ఉపపురాణాలను ప్రధానంగా పేర్కొనవచ్చు). అవి

1. సాంబ ఉపపురాణము
2. సౌరథర్మణి ఉపపురాణము
3. సూర్య పురాణము
4. సౌర ధర్మాత్మక పురాణము

బుషిప్రోక్టములు :

V ఒక మహాబుషిప్రోక్ట ప్రవర్తిత్తే ఉప పురాణాలను ‘బుషిప్రోక్ట ఉపపురాణాలు’ అని వ్యవరిస్తారు. అలాంటివాటిల్లో

1. బృహస్పతియ పురాణము
2. దూర్యాస ఉపపురాణము
3. లేక ఆశ్వర్య ఉపపురాణము
4. కౌశిక ఉపపురాణము
5. మారీచ ఉపపురాణము
6. పరాశర ఉపపురాణము
7. సనత్కుమారీయ ఉపపురాణము
8. మానవ (లేక) మనుపురాణము

పై అయిదు వర్గాలలోని పురాణాలలోనూ కొన్ని నష్టమైపోయిన లేక ‘ఫిల పురాణములు’ అని పేర్కొనవచ్చు). మరికొన్ని అచ్చులో దొరకక కేవలం ప్రాతప్రతులరూపంగానే లభిస్తున్నాయి! వీటి ఉనికికి ప్రమాణవాక్యాలు మాత్రం ‘ప్రత చూడామణి’, వంటి ప్రతగ్రంధాలలో

లభిస్తున్నాయి. ఇప్పుడు ఈ నాటుగురకాల ఉపపూరణాలలోని విషయ పరిచయం చేస్తాను స్తూలంగా!

సాంబ పురాణం :

“ ప్రీత్యా సాంబస్య తత్రార్జై జగతో అనుగ్రహియచ
ష్టీతో ద్వాదశ భాగేన మిత్రో మైత్రేణ చక్కఁషా ”

అన్న ‘సాంబ పురాణం’లోని పై శ్లోకంవల్ల సూర్యుడు ‘మిత్ర’ అనేపేరుతో తన 12 - రూపాలలోనూ ప్రతిష్టోంచబడివున్నాడని సూర్యోపాసనను తెలిపే విశేష పురాణం ఈ ‘సాంబపురాణం’!!! ఇందులో ద్వాదశాదిత్యుల పేద్దూ, సూర్యోపాసన వల్ల రోగాలు తగ్గి మంత్రశాస్త్ర రహస్యములూ ఉన్నాయి.

ఈ ‘సాంబపురాణం’ లో శ్రీకృష్ణుని కుమారుడైన సాంబునికి శ్రీకృష్ణునివల్ల శాపం ఎలావచ్చిందో, దానివల్ల తెల్లకుష్మ (బొల్లి) రోగంతో బాధపడి, సూర్యోపాసనద్వారా దాన్ని పోగొట్టుకొని ఆకృతజ్ఞతతో ‘కోణార్కు’లోని సూర్యదేవాలయాన్ని ఎలానిర్మించాడో ఆచారితక రహస్యాలున్నాయి! దీన్ని వెంకటేశ్వర స్తోమ్ ప్రవేణ బొంబాయి వారు 1899 లో ప్రచురించారు. ఇందులో మొత్తం 84 - అధ్యాయాలున్నాయి. ముందుగా సూర్యుని ‘ద్వాదశనామాలు’ యివ్వబడినాయి. ఇవి నేటికి ‘సూర్యనమస్కరాలు’ గా ఆర్యగంకోసం జపంలో వినియోగించ బడుతున్నాయి!

సూర్యుని శక్తివల్లనే ఈజీవుల సృష్టిజరిగిందనీ, 12 - సంవత్సరాల యజ్ఞంలో సూతుడు ఈపూరణాన్ని వినిపించాడనీ, దీన్ని “భాస్కర పురాణం” అన్నపేరుతోనూ “భాస్కరస్య పురాణం” అనీ వర్ణించబడివున్నది!

“ క్రియా యాగం, ” - “ సిద్ధియాగం ” “ మహామండల యాగం ” -

సూర్యనివిగ్రహం లేకుండా ‘మండలం’ ద్వారా ఎలాగ తపస్సుతో పూజించవచ్చే, “కాలచక్రం” అయిన సూర్యని పరిధిచక్రాన్ని (Ecliptic) ఆకాశంలో 12 - నెలలూ ఎలా ఆరాధించి సూర్యతేజస్సును ఆకర్షించవచ్చేకూడా వర్ణించింది పురాణం!!!

ఇంకా సూర్యమంత్రంతో ఎలాగ స్థంబన, మోహన, విద్యేషణ, ఆకర్షణ, ఉచ్చాటనలేకాక, భవిష్యత్తుతెలిపే ‘కాలజ్ఞానం’ ఎలా వస్తుందో కూడా తెలుపుతోంది. ఇంకా ఛాయా - సూర్యుల చరిత్ర, సూర్యోపానన, శైవస్వతమువు కథ, యమున, తపతి చరిత్రవంటి విశేషాలతోపాటూ, భవిష్య పురాణం - బ్రాహ్మణపర్వంలోవున్న సూర్యమండల విశేషాలతో ప్రతితీ తిథిలోచేసే కల్పమూ పోలికలు కనబడుతున్నాయి.

ఈ సాంబపురాణం ప్రాతప్రతుల్లోవున్న అనేక అధ్యాయాలు అచ్చ కాబడిన వాటిలో కనబడటంలేదు. ఇందులో ఉదయాచలం, రవిశ్కేత్రం అయిన కోణార్క లేక కోణాదిత్యశ్కేత్రము, మిత్రవనం, మూలస్తానవంటి సూర్యశ్కేత్రాలు చెప్పబడినాయి. ఇవే శ్కేత్రాలూ, సాంబుడు ప్రతిష్ఠించినట్టు చెప్పబడుతున్న సాంబాదిత్యదు ప్రభావశ్కేత్రంలో సాంబపురం అన్నపేరట చేసినట్లుగా స్క్రందపురాణం (VII - i 100) లోకూడా నిర్దారణ కాబడినవి.

ఈ సాంబపురాణంలోని సూర్యప్రశంస, ఇతర మహాపురాణాలైన పద్మపురాణం (పాతాళభండం), కూర్మపురాణం, వరాహ పురాణాల లోమా, స్క్రంద, భవిష్య పురాణాలలో కూడా లభిస్తుంది. సౌర, భాసుర, ఆదిత్య అన్న పేరుగల పురాణాలు మాత్రం లభించటం లేదు.

సాంబపురాణం - విశేషాలు :

1. ప్రజాపతుల సృష్టికమం వారినుండి అనేక జాతుల జీవరాసులపుట్టుక.
2. బ్రాహ్మణ పన్నెండుగా విభాగమై ద్వాదశాదిత్యదుగా - ఇంద్ర, ధాతృ,

వర్షాన్య, పూష త్వాత్సు అర్యమ, భగ, వివస్వాను, విష్ణు, అంశుమంత, వరుణ, మిత్రపేద్ధతో దేవతాంశలతో జన్మించిన విధానం.

3. వీరినుండి దేవతల పృష్ఠ

- 1) ధాతృనుండి - ప్రజాపతి (జీవులపుట్టుక)
- 2) పట్టాన్య - మేఘముల ఉత్పత్తి
- 3) పూష - పోషించువాడు, ఆహారము, ధాన్యముల ఉత్పత్తి
- 4) త్వాత్సు - చెట్లు, వృక్షములు, ఔషధములు
- 5) అర్యమ - జీవుల శరీరంలో అవయవములుగా పుట్టినాడు.
- 6) భగ - భూమియందు దాగినవాడు
- 7) వివస్వత - నుండి మంటలేక లౌకికాగ్ని. ఆతరువాత కదుపులోని జంతులు పుట్టిను.
- 8) విష్ణు - చిత్రభానుదుపుట్టి రాక్షసులు, శత్రువులను నంపారించుట
- 9) అంశుమంతు - నుండి వాయుదేవుడు పుట్టిప్రాణము, నంతోషము జీవులకిచ్చును.
- 10) వరుణ-సూర్యుని నుండి జలాధిదేవత నముద్రుడు పుట్టుట
- 11) వన్నెండవ ఆదిత్యుడు మిత్ర నుండి చంద్రభాగానది వర్ష ఆరాధ్యదైవమై విగ్రహరూపం ధరించుట.
- 12) సూర్యాండుడు - అండము లేక బ్రహ్మాండమువిచ్చినవాడు అదితి, కశ్యపులు, సూర్యకిరణముల వివరములు (అధ్యా - 7) వర్ణించబడినవి.

అలానే సూర్యునినుండి వేదాలలోని ఛందస్మృల ఉత్పత్తి (అధ్యా - 8) సూర్యుని ద్వాదశనామములు వాని జపవిధానం చెప్పబడినవి. తొమ్మిదవ అధ్యాయంలో జగత్తుయొక్కసృష్టి వ్యాఖ్య

సాంఖ్యయోగంప్రకారం సృష్టికమమును బ్రహ్మ, విష్ణు మహాశ్వరుల ఉత్పత్తి, సూర్యదేవతనుండి అజ్ఞానం తొలగించు తేజోదేవత సావిత్రి గాయత్రి పుట్టుట, సూర్యాంతరవహి ప్రత్యక్షం! వను, రుద్ర, ఆదిత్య దేవతలు, అశ్వములు, దేవతలపుట్టుకలు త్రేతా అగ్నులు, $7 \times 7 = 49$ మరుత్తుల పుట్టుక 9 గ్రహాలు 60 సంవత్సరాల ఉత్పత్తి వాటిఫలితాలు,

వివరాలు గ్రహగోళముల కొలతలు పరిమాణములు వర్ణించబడినాయి.

ఆ తరువాత 18వ అధ్యాయంలో ఈ బ్రహ్మనుండి ఆకాశం న్వయద్దోకం, భువర్లోకముల ఉత్సత్తి సూర్యసిలోంచి గాయతీ దేవత ఎలా సృష్టి అయ్యిందో చెప్పబడినది. 20 వ అధ్యాయంలో వాలభిల్యదేవ అప్సరస, బుషి గంధర్వాదులు సూర్యగ్రహం చుట్టూ తిరుగుతూ సూర్యని ఆరాధించటం!

‘సుఘమ్య’ - కిరణం: ఇంకా ఆనేక విశేష రహస్యాలను ఈ పురాణం వర్ణిస్తుంది. సూర్యదు సుఘమ్య అనే కిరణంద్వారా చంద్రునితో లింకు ఏర్పడి భూమిలోని నీళ్చను తాగి వర్ధంగా వర్ణించుట. ఈ సుఘమ్య కిరణంద్వారా గంధర్వదేవతాది గణముల, సూర్యదు, ఆహారము, ప్రాణశక్తి పంపించుట వర్ణించబడింది! ఇంకా పౌర్ణమీ, ఆమావాస్యలలో దేవతలు చంద్రుని 14 కళలను భక్తించుట అవి, తిరిగి పుట్టుట వర్ణించబడింది!

ఇంకా 22వ అధ్యాయంలో ఈనాడు వైన్యకే తెలుసనుకునే విషయాలు - రాహువు సూర్యడిని భక్తించడని, గ్రహాలం భూమి నీడలవల్ల ఏర్పడుతున్నదనీ ఈపురాణం వర్ణిస్తోంది. ఇంకా కర్కియోగం క్రియోగం సూర్యసిద్ధాంతం లేక ఆదిత్య సిద్ధాంతం త్రయావిద్య అనబడే సూర్యసిలోని వేదాల ఉపాసనాక్రమం చెప్పబడినది. ఇంకా అనేకమైన ఆశ్చర్య శాస్త్ర రహస్యాలతో ఈ సౌర పురాణంలో లేక ఆదిత్య పురాణంలో, సాంచ పురాణంలోనూ కనిపించే విశేషాలు ఎన్నోవున్నాయి!

వైష్ణవ ఉపపురాణాలు:

ముఖ్యమైన వైష్ణవ ఉపపురాణాలు నాలుగు చెప్పబడినవి. అవి విష్ణుధర్మ, నరసింహ, విష్ణుధర్మత్తర ఉపపురాణాలు. ఇవి ప్రధానంగా విష్ణు ప్రధానమైన పురాణాలు. మహాగవతంలోని విషయాలతో వీటిలోని

కథావస్తువు పరిపోలివున్నది. ఇందులో ‘విష్ణుధర్మైత్తర’, ‘నారసింహ’ పురాణాలు చెప్పబడినవి. వీనిలో విష్ణువుయొక్క అవతారములూ, నాలుగు యుగాలలో ధర్మాంగ్లో వచ్చే మార్పులు కలియుగాంత విశేషాలు రానున్న కల్పితాలవతార వివరణ (‘నారసింహ పురాణం’ 36 నుండి 54) వర్ణించబడినాయి.

బుద్ధావతారం ఇందులో వివరంగా శుద్ధోధనుని కుమారుడుగా చెప్పబడినది. విష్ణుపురాణాంగ్లో మాయామోహనుడుగా వర్ణించబడినది - అనగా విష్ణుమాయ యొక్క అవతారమూ ఇంకా 28వ అవతారం వర్ణించబడినది !

ఇందులో దశావతారములే కాక వైకుంఠావతారం, నారాయణావతారం హయగ్రీవ అవతారం ‘కృత్రమిక్రమ అవతారం’ కూడా చెప్పబడినవి !

ఈ పురాణాలలో ఇంకా ధర్మశాస్త్ర సంబంధమైన అనేకాంశాలు, దానథర్మాల విధులు, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు, పాంచరాత్ర శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతముకూడా వర్ణించబడినాయి. మత్స్య, కూర్కల, వరాహ, నారసింహవతారాల గాధలు, శ్రీకృష్ణభక్తి విష్ణుమూర్తి ఉపాసనావిధానాలు, పర, వ్యూహ, విభవ, అర్థమూర్తులు గురించిన విష్ణురూపాల రహస్యాలూ, వీటిల్లో చెప్పబడ్డాయి.

నారసింహ పురాణాంగ్లో పరతత్త్వమైన నారాయణుడిని నారసింహముగానూ, [బహ్య విష్ణుశివాత్మకమైన పరబహ్యమూర్తిగానూ వర్ణిస్తుంది. నృశింహతాపనీయ ఉపనిషత్తులో నారసింహ మంత్రాలలో వున్న 32 అష్టరాలకూ అధిదేవతలైన [బహ్య, విష్ణు, సూర్యదు, రుద్రదు, మృత్యువు, ఇంద్రుడు మొదలైన 32 దేవతలు వర్ణించబడియున్న విషయమే ఈ నారసింహపురాణములో సిద్ధాంతము చేయబడినది.

ఇంద్రుడు స్త్రీరూపము పాండడం, నారద పుండరీక సంవాదము (అధ్యాయం 64), శ్రీరామప్రాధుర్భావము (41 - 45), సృష్టికర్త

క్రోధమునుండి రుదుదుర్వావించడం వర్ణించబడినది. అంతేగాక బ్రహ్మయొక్క మనస్సి నుండి సంకల్ప శక్తి చేత జన్మించిన 10 మంది మహర్షులు - మరీచి, అత్రి, అంగిరసాదుల ఉత్సత్తీ వర్ణించబడింది. ఇంకా సూర్యాష్టోత్తర శతనామములు సూర్య చంద్రవంశముల చరిత్రయొకాక భూగోళశాస్త్రముకూడా వర్ణించబడియున్నది. భూమిపై ఖండములు, సముద్రములు, పర్వతములు నదులు, పుణ్యక్షేత్రములు వర్ణించి మాతాపితరులసేవ పుణ్యతీర్థసేవలలో కెల్లా ప్రమాణముగా చెప్పబడినది.

ఉపాసనా రహస్యాలు :

గణేశమంత్రోపాసనావిధానం, విగ్రహాలను పంచామృతములతో అభిషేకించే విధానము, గరుడ ధ్వజస్తంభ నిర్మాణ విధి, ఆలయప్రాణాప్రతిష్ఠా విధానము వంటి విశేషాలెన్నో వర్ణించబడివున్నాయి.

వశిష్ఠ అగస్త్యమహర్షుల పుట్టుక, తుంగభద్రాతీర్థ చరిత్ర, నదుల పుట్టుక, మార్గందేయ మహిమ వంటి విషయాలు కూడా ఈ నారసింహ పురాణంలో వర్ణించబడివున్నాయి.

ఇందులోని కొన్ని శ్లోకాలు ప్రస్తుత వరాహ పురాణం లోని శ్లోకాలను పోలివున్నాయి. ఈ చరాచర సృష్టియావత్తూ ఆ నారసింహమూర్తి నుంచే ఉద్ఘాంచేగాథ నారసింహకల్పం ఆధారంగా - ఈ పురాణంలో చెప్పబడివున్నది.

శాక్తీయ ఉపపురాణాలు :

దేవీ పురాణం :

ఇప్పుడు లభిస్తున్న దేవి ఉపపురాణం బంగాళి అక్షరాలలో బంగాసిప్రెన్ కలకత్తాహారు బంగాళి అనువాదంతో ప్రచరించారు. ఇది దేవీ భాగవతం కాదు. ఇందులో వర్ణించబడిన శక్తిపేరు వింధ్యహానిని. వింధ్యపర్వతాలలో సింహాహినిగా ఆవతరించిన ఆధ్యపరాశక్తి (ఆధ్యా-

720) వర్ణించబడింది. ఇది శివునియెక్క నిద్రాణమైన శక్తి లేక
 ‘యోగనిద్ర’ దీనినే నుషుప్తిలో వుంచే యోగనాడి లేక నుషుమ్మగా
 వర్ణించబడింది. ఇందులో అభ్యదయ పాదము మొదలుగా ఒక్కొక్క
 అధ్యాయం పాదములుగా విభజించబడింది. ఈ పురాణం ఎవరితో
 ఎవరు చెప్పిందో అన్న ప్రస్తావన లేకుండా సరాసరి దేవి చెప్పినట్లు
 వాక్యాలతో బ్రహ్మమంచి ఈ పురాణం లభించిన విధంగా వర్ణిస్తుంది
 ఈ క్రింది శ్లోకం

“ నమస్కృత్య శివందేవిం సర్వభాగవతాం శుధాం

పురాణాం సప్రవశ్యమి యథోక్తం బ్రహ్మాణాపురా

- దేవి.పు.1:1

దేవి పురాణం :

ఇందులోని విషయాలు ముందుగా స్వప్నికమము అనేక యుగాలలో
 దేవి అవతరించిన 60 అవతారాలు వశిష్టుడు వర్ణించినట్లు తెలుపుతుంది.
 ఇందులో అన్ని పురాణాల విషయాలను సాంభాతంగా చెప్పబడినాయని
 వర్ణిస్తుంది ! అందులో

1. శివునివట్ల విష్ణు, బ్రహ్మాలకు చెప్పబడన పురాణావిశేషాలు
2. బ్రహ్మన్ చే బ్రహ్మచేత మాతరిశ్వన్కు చెప్పబడిన విశేషాలు.
3. మనువు అత్రి భృగు మహర్షులచే వశిష్టునకు చెప్పబడిన విశేషాలు.
4. ఈ విషయాలపై అగస్యుడు చెప్పిన ప్రవచనములే భూమిమీద
 అధిక వ్యాప్తిని పొందుతాయని వర్ణిస్తుంది.

ఇందులో విషయాలు :

1. ప్రథమపాదం - త్రైలోక్యవిజయం, సృష్టిరంభంలో దేవి విజయాలు.
2. రెండవపాదం - త్రైలోక్య అభ్యదయం - ఇందులో శుక్రుడు దుందుభిని
 నంపారించటం మూరరాణసుని జననం విష్ణువునుండి వరంపొందడం,

మారకుని జయించి ప్రవంచాధిపత్యం సంపోదించి చివరకు దేవి వింధ్యపర్వతాలలో అవతరించినపుడు వింధ్యాసినిచేత సంహరించబడటం. ఈ ఘోరనాముడు మహిమనిగా అవతరించడం మాయాభట్టు నామ రాక్షసుని రుద్రుని పూజించి లోక కంటకులుగా మారితే పారివథ.

3. శుంభ మధనం

4. దేవానురయుద్ధ పాదం.

5. అంధకాసురుని తారకాసురుని చరిత. బృంగిగా అంధకుని ఉత్తమజననం, కుమారస్వామి జనన, శివకళ్యాణమూ వర్ణించబడివున్నాయి.

ఇంతేకాక కామికావిధ్య లాభము నృపవాహనుడు, అగస్త్యనిను ఒండి పొందటం, చెప్పబడినాయి. కాలవజ్రిదండుల దండయాత్ర పాతాళముమీద రసాతలంలోని నాగులపై విజయం, ఉదుంబపురంలో నివశిస్తున్న శుక్రుని అనుగ్రహించేత మధ్యదేశంలో శాశ్వతంగా వారు నివశించడం వర్ణించబడివున్నాయి.

మిగతా పురాణాలలో కనిపించే కీరసముద్రమథన కథ వంటి విశేషాలతోపాటు జైనమునులు (నగ్నులు) విషకణ్యల, ప్రసక్తి వీరప్రతంగురించి వరమాలావివిధ్యంతో భార్ధవుడు శివునిపూర్వదయంలో ప్రవేశించడంవంటి ఆసక్తికర విశేషాలు ఎన్నో పున్నాయి. అపరాజితా విద్యను, అంగిరస, బృహస్పతి, త్రప్యర్, భరద్వాజ, అంతరిక్ష బహురూప శక్తి పరాశర జతూకర్ణులు చెప్పబడ్డారు. ఈ పురాణాలోని విశేషాలు ఇప్పటి దేవి భాగవతానికి అతిప్రాచీనమైన మహర్షుల పరంపరలూ మనకి గోచరింప చేస్తున్నావి!

శక్తి ఉపానన అగస్త్యనికి, హయగ్రీవునివల్ల వచ్చినట్టు దేవిభాగవతంలో చెప్పినదానితో నరపోయే ఇతర బుమల శక్తి ఉపాననాపరంపరా మనకు లభ్యమవుతుంది. ఈనాటి పండితులకు

చాలామందికి వీరి ఉనికిగురించి ఆవగింజంతైనా తెలియదంటే ఆశ్చర్యంలేదు.

శ్రీవిద్యాపాసకులమని చెప్పుకొని ఈరికి అనుకునేవారి లలితాసహస్రామం, చండీసహస్రతి, మాత్రమే అనుకునేవారి భ్రమలను తోలగించే అద్యుతమైన పురాణం దేవిపురాణం. ఇని ఇంకా వివరంగా ఉపపురాణాల గూర్చి ప్రత్యేక బంధంగా వివరించాలని ఇక్కడ ఇంతటితో విడిచిపెదుతున్నాను. వేదములలోని విశేషములు చెప్పుతున్న ఈ క్రింది శ్లోకాలు ఈ పురాణ ప్రాచీనత్వం తెలుపుతాయి.

“ అత్రభేదస్తు బుగ్యేదః రథా జ్ఞైవ ప్రకీర్తితాః

ఆశ్లేషాః సాంఖ్యాశ్చ చరకస్య యావకాః చరకాస్త్రధాః

క్రావణీయాచ క్రమాచ ఉదఃక్రమ వరక్రమః

— దేవి.పు.107.13 - 17

దీనిలో బుగ్యేదంలోని వేదములు వేదాధ్యయన విధానం చెప్పబడివున్నాయి.

కాళికా ఉపపురాణం :

ప్రస్తుతం లభించే కాళికా పురాణం, కాళి పురాణమను పేరుతో ధర్మశాస్త్ర గ్రంథాలలో ప్రమాణంగా భావించబడింది. వెంకటేశ్వరప్రవేషారు ముద్రించిన ఈపురాణంలో పురుషోత్తముడైన హరికి నమస్కరించి విష్ణుమాయ - కాళి రూపంలో సతీదేవి అవతారమెత్తి శివుని సంసారమాయలో ఎలాపడేసిందీ వర్ణిస్తుంది. చివరకు మన్మథుని దహించిన శివుడు తన శరీరంలో హరి మాయారూపిణి శక్తికి అర్థ భాగమిచ్చిన ప్రసక్తి ఆసక్తికరంగా వున్నది. ఇందులో అగ్నిష్టు, బహీష్మలనే పితృదేవతలు తపతి 64- కళలు 49- భావాలు, హావములు వర్ణించబడినాయి. పితృదేవతల ఉత్సత్తి, సౌమయ, సుభాళిక ఆద్యపహ, హావిష్మంత పేర్లతో పితృదేవతలు క్రతు, వశిష్ఠ పులస్త్య. అంగీరసులనుండి ఉద్భవించడం

వర్ణించబడింది.

బ్రహ్మయొక్క స్వేదంనుండి రతీదేవి పుట్టుట ఆమె ముదనునికి భార్యయై 64 కళలు, శృంగార భావములు పుట్టుట వర్ణించబడింది. మన్మథునియొక్క చరిత్ర విస్తారంగా వర్ణించబడింది. దశ్శిణాగ్ని గారపత్యగ్ని, ఆహానీయాగ్నిల ఉత్పత్తిక్రమం వర్ణించినది.

తరువాత 32వ అధ్యాయంలో అకాల ప్రశయం జరిగిందని దీని తర్వాత కూర్కావతారం భూమిని చదునుచేసి, ఉద్దరించిందని, 35వ అధ్యాయంలో వర్ణిస్తుంది. ఇంకా ఇందులో మహాబైరవ సాంప్రదాయం కాపాలికధర్మం, స్క్షానబైరవ విద్య, కాళి, ప్రచండకాళివర్ణాన; శవంపై కూర్కాని చేసే శవపూజ, 36వ అధ్యాయంలో వర్ణిస్తుంది. తర్వాత నరకామురుని కథ, కిరాతక వృత్తాంతమువంటి అనేక విశేషాలు, మేనక హిమవంతుని భార్యయైన విధానం ఆమె 27సంవత్సరాలు తపస్స చేసి కాళికను కుమార్తాపాందిన విధానం వర్ణిస్తుంది. మహిషాసుర మద్దని ఉపాసన, అనేక విశేషాలు వర్ణిస్తుంది, ఈపురాణం.

దేవి భాగవతం :

ఇందులో దేవిని గాయత్రిగా ఈక్కింది శ్లోకంలో కీర్తించి

“ సర్వాశ్రూతమ్ రూపాంతాం ఆద్యాం విద్యాంచ ధీమహి యోధీయానః ప్రచోదయాత్ ”

అని పురాణంగా మాతుడు శౌనకాదిమునులకు వైమిశారణ్యంలో చెప్పినట్లు వర్ణించబడింది! దీనిలో 18వేలశ్లోకాలు 318 అధ్యాయాలు 12 స్క్రంధాలు. ఈ పురాణాతో సృష్టిలో నర్గం, ప్రతినర్గము, వంశము, మన్యంతరము వర్ణించబడివున్నాయి, ఈసృష్టి మొత్తం మహాశక్తియొక్క విభాతిగా వర్ణిస్తుంది. ఈ పురాణాలో వ్యాసమహర్షి చరిత్ర. ఘ్రాతాచి అనే అప్సరసనుండి వ్యాసునికి శుకయోగి జన్మించడం చెప్పి, ఆ శుకునికి వ్యాసుడు దేవి భాగవతం ఉపదేశించాడనీ తెలుపుతుంది.

ఇందులో - “ సర్వంఖల్యిదం ఏవాహం నాన్యదష్టి సనాతనం ”

అని దేవి చెప్పినట్లుగా వర్ణించింది! ఇది ఉపపురాణాలలో చెప్పబడిన ప్రస్తుత దేవిభాగవతంయొక్క ప్రాచీన తాళపత్ర గ్రంథాలలో లభిస్తున్నది.

మహేభాగవత పురాణం :

ఇది బమ్మెరపోతరాజు అనువదించిన శ్రీమద్భాగవతంకాదు. ఇది వేరేపురాణం. దేవీ పూజలను ఉపాసనను తెలిపే ఉపపురాణం. దీనిని గురించి బృహద్దర్శక పురాణంలో ప్రశంస కనిపొస్తున్నది. ఇది శాసకాదిమును లకు నూతుడు చెప్పినట్లుగా మహేశ్వరునినుండి నారదునికి, అతనినుంచి వ్యాసునికి, జైమినికి, లభించినట్లుగా చెప్పబడింది.

ఇందులో దేవిసేద్ధు కమల కృష్ణ రాథ, బ్రహ్మ, వాణి, నువాణి, గౌరి అన్న పేద్దతో వర్ణిస్తున్నది. ఇందులో కాపాలికుల, శవవ్రాజి, శిఖనిష్టై దేవి అధిష్టించి తాండవించుట వర్ణించబడినది. దక్షచరిత్రతోపాటు మాతంగి, తార, ఔడశీ, చిన్న, భువనేశ్వరి, ధూమావతి వర్ధను దాంతోపాటు భగవద్గీతా ప్రశస్తి కనపడుతోంది. ఇది తైత్తి సమాచారమును ప్రచారం చేసే కాపాలిక సాంప్రదాయ పురాణం.

భవిష్యత్తర పురాణం :

ఈ భవిష్యత్తర పురాణము అనేక ప్రతముల గురించి తెలిపే ప్రతగ్రంథంగా పేర్కొనబడింది! అనలు నిజమైన భవిష్యత్తర పురాణము మృగ్యమైవుండవచ్చ! ఎందుకంటే, ఇప్పటి భవిష్యత్తర పురాణములోని అనేక అధ్యాయాలు వెంకటేశ్వరప్రేణవారు ముద్రించిన “ భవిష్యపురాణం ”లో కనిపొస్తున్నాయి. కొన్ని ప్రాతప్రతులలో భవిష్యపురాణమునకు ఇది, ఉత్తరపర్యంగా (ఉత్తర రామాయణంవలే) చెప్పబడినట్లు దీని ఆశ్చర్యసాంత మకుటం తెలుపుతున్నది! కానీ ప్రస్తుత భవిష్యపురాణంలో ఈ ఉత్తరపర్యం కనిపించడం లేదు!

గ్రంథపాతం

ప్రస్తుత భవిష్యత్తర పురాణంలోకూడా చాలా అధ్యాయాలు, ఖండములు గల్లంతుపడిపోయి తాటి ఆకుల ప్రతులు ముందువి వెనుకకు,

వెనకవి ముందుకూ కలిసిపోయి ప్రచురించపడ్డట్టుగా వెంకటేశ్వర స్తోమ్ ప్రెన్వారి భవిష్యపురాణంచూస్తే తెలుస్తుంది! ముఖ్యంగా మొగలుల చరిత్ర, మహామృద్ గోరీ చరిత్ర వట్టంచాక పూర్వపురాజాల చరిత్రమళ్లి అందుకుంటున్నది. స్వప్తంగా ఈ ఆశ్వాసంలో ముందు వెనుకలు గల్లంతుపడి నరిగ్గా పరిష్కారించబడకముందే అచ్చపడినట్లు స్వప్తంగా తెలుస్తుంది!

పార్గిటర్ (Pargitor) పండితుడు పురాణాలపై చేసిన పరిశోధన ఆధారంగా - ఇప్పటి 18 పురాణాలలో కనిపించే మనదేశ చరిత్ర భవిష్యత్తు 'కలియగరాజులవృత్తాంతము' - మొత్తం అంతా ప్రాచీనమైన “‘భవిష్య పురాణం’ నుంచే లభిస్తున్నదని తెలుపుతుంది.

కానీ, ప్రాచీనమైన భవిష్యపురాణం తాళవత్ర ప్రతి ఈస్వామిండియా కంపెనీ బైములో మనదేశంమండి తస్కరించుకొనిపోయి బ్రిటీష్ మూర్జియం లైబ్రరీ, ఇండియన్ ఆఫీన్ లైబ్రరీల్లో బ్రిటీష్బైములో నొక్కిపెట్టబడింది! అది ప్రపంచ చరిత్రను తెలిపే గ్రంథం.

భవిష్యేత్తర పురాణం అన్న పేరుతో ఇప్పుడు లభించే పురాణం భవిష్యత్తుగురించి ఏమీ విశేషాలను తెలుపదు. వ్రతముల గురించి, పూజలగురించే తెలుపుతున్నది.

బృహద్రథ్ర పురాణం :

ఇది అనేక పురాణాలలో ఇది ధర్మశాస్త్ర సారములను తెలిపే ఉపపురాణం. 18 ఉపపురాణాల పట్టికలో ఉదహరించబడినది ఈ బృహద్రథ్రపురాణం. అచ్చులో రెండు ప్రచురణలు లభిస్తున్నాయి. ఒకటి దేవనాగరి ఇంకొకటి బెంగాలీ అక్షరములలో ప్రచురించబడినవి! బంగావంకిహారి ప్రచురణలోనున్న గ్రంథానికి రెండవారి ప్రచురణకు కొంతభేదం కనబడుతుంది.

ఈ పురాణం పూర్వభండము, మధ్యభండము, ఉత్తరభండము

లుగా విభజించబడింది. ఈప పురాణములన్నింటిలోనూ నర్వైత్తమష్టైన దిగా, అనేకవోళ్ళు 'ధర్మనామక' పురాణం అని 'ధర్మ సౌజీత' ఉపపురాణం అని పేర్కొనబడింది! పూర్వాఖండంలో గాయత్రీ మంత్ర రహస్యములగూర్చి విష్ణు, గాయత్రి ఉపాసనగురించి తెలుపుతుంది. సూతుడు శాసకాది మహామునులకు జాబాలి మహాన్ని అడిగిన ప్రశ్నకు నమాధానంగా బదరికాశమంలో చెప్పిన “ పుణ్యం పురాణం ధర్మసౌజీతం ” అనిపేర్కొనబడింది. ఇందులో అనేక ధర్మాలు - వర్ణాశ్రమ ధర్మములు, తల్లితండ్రుల ఎడల ధర్మములు, తీర్థయాత్రల్లో సేవించే ధర్మములు, గురుపూజా, గురుశిష్యుల ధర్మములూ, ఇంకా - ‘ అష్టాదశ ఉపపురాణాల పట్టిక, గంగా మహాత్యం, సూర్యచంద్ర నక్షత్రముల ప్రశంస, సృష్టికమము, వంచభూతముల ఉత్సత్త్వితోధర్మము సృష్టికే ఆధారభూతష్టైనవిధానం తెలుపుతుంది! ఈ పురాణంలో మూడు ఖండములు చెప్పబడినవి.

1. పూర్వాఖండము :

ధర్మస్వరూపము మూడు పాదములు — నత్యము, దయ, శాంతి, అపొంస. వీటిని ఆచరించే సూత్రాలు మూడు అధ్యాయాలలో తెలుపుతుంది! జాజలి తులాధారునికథ వర్ణించబడినది. నాలుగవ అధ్యాయంలో గురువునుంచి మంత్రములు గ్రహించే విధానం గురుపరంపరలో గురువు కుమారునికివుండే ప్రత్యేకత, ఇష్టదేవతా ఆరాధన, తాంత్రిక మంత్రగురువులు. శివ, విష్ణు, దుర్గ ఉపాసనలో పాటించవలసిన ధర్మములు, స్త్రీధర్మములు, వితంతువుల ధర్మములు విస్తారంగా వర్ణించబడివున్నాయి.

ఇంకా తీర్థయాత్రాష్టలముల పేర్లు, తులసీమహాత్యము, దేవీ పీరములు, గంగా యమున, నరస్వతీ నదుల నంగమప్రభాము వర్ణించబడివున్నాయి. కార్తీక అమావాస్యానాడు తులసీవృక్షము పుట్టుట, అలానే శైశవ శుద్ధ తదియనాడు బిలవృక్ష ఉత్సత్త్వి ఉసిరిచెట్టు ఉత్సత్త్వి మాఘశుద్ధ ఏకాదశినాడు లక్ష్మీదేవి ఆనందభాష్యములనుంచి

ఎలా పుట్టినది. శివ, విష్ణు, లక్ష్మీపూజలలో ఉనిరిచెట్టుయొక్క మహిమ చెప్పబడినది.

కాలము భగవతస్వరూపమని చెప్పి), షైఖ, ఆషాడ, కార్తీక, మాఘమాసములు కాలపురుషుని చక్రమును పుణ్యతీర్థములని వర్ణించబడినది.

“తత్రాషాధః కార్తీకశ్చ మాఘో షైఖాఖివచ
తీర్థా ఉద్ధాని మాసానై చత్వారో అభీష్టదాయకాః”

— బృహద్దర్శపురాణం - I - 15.77

పై విశేషాలేకాక బృహద్దర్శపురాణం 25 వ అధ్యాయం మహాపురాణములు ఉపపురాణాలుగా విభజించి వాటి పట్టికను తెలుపుతుంది. ఇతిహాస పురాణ కావ్యలక్షణములూ - విద్యాదేవత నరస్వతి ఉత్సత్తు చందన్సులయొక్క పుట్టుక చెప్పబడినవి !

II మధ్యాండము :

వ్యాసమహర్షి జాబాలికి చెప్పిన వివరాలను శుకుడు జైమినికి చెప్పినట్లు ఇది, వర్ణిస్తోంది! ఇందులో బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల ఉత్సత్తు పరబ్రహ్మానుండి ఈ సృష్టి అయినట్లు త్రిగుణములు కలిగిన ప్రకృతినుంచి దేవతల షూలశరీరములు ఏర్పడినట్లూ వర్ణించుతున్నది. !

రెండవ అధ్యాయంలో పద్మంనుండి బ్రహ్మ పుట్టునవిధానం, విద్య అవిద్య పుట్టుక, బ్రహ్మమానన పుత్రుల జననం స్వయంభువ మనువు, మన్మథుల సృష్టి మహా రుద్రుని పుట్టుక వర్ణిస్తున్నదీ అధ్యాయం.

షైఖశుద్ధ తదియనాడు హిమవంతునికి గంగ కుమార్తెగా పుట్టుడం వర్ణిస్తుంది, ఈ పురాణం.

రాగ - రాగిణులు :-

ఈ పురాణంలో విశేషంగా రాగములూ, రాగిణీలు, వారి పరిచారికల పేదలూ విశదంగా వర్ణించింది. వనంతరాగం, దీపకరాగం

వంట రాగములెన్నో పేర్కొనబడినవి.

III ఉత్తర ఖండము :

దీనిలో సూర్యచంద్రవంశముల వివరములు వర్ణించబడినది. నాలుగు వర్షాలవారికి ధర్మము, వివరించబడినది. ఇంకొక ఆనక్కిరవిషయం ప్రీతి సాముద్రిక లక్షణములు, ఏని మాంగల్యము, ఏని శైథిల్యాన్ని సూచిస్తాయో వర్ణించబడినది. ఈఖండము సూతుడు శాసకునకు చెప్పినట్లు జాబాలి మహర్షివ్యాసుని నుంచి గ్రహించిన విషయములు, బ్రాహ్మణులయ్యుక్క ధర్మములలో ముఖ్యంగా సంధ్యావందనవిధానం గాయత్రీమహత్యం, ఆదిత్యపురాణం చదివి తెలువుకోవలనని వర్ణించబడి ఉది ఈ క్రింది శ్లోకంలో.

“గాయత్రీ వర్ధనవోపాది ఆదిత్యాభ్య పురాణాఖ్యే”

— బృహద్రథ్రపురాణం - III.31.

ఇందులో నాలుగువర్ధముల సంకరముతో ఫ్లైచుడు ఎలా జన్మించాడో - ఈ సంకరజూతుల లిప్పు ఇవ్వబడినది.

(I). ఉత్తమ సంకరులు II. మధ్యమసంకరులు III. అంత్యసంకరులు అని మూడు వర్ధములుగా విభజించి ఉత్తమసంకరులలో రాజపుత్ర, అంబష్ట సూత కుంభకారులను వర్ణించి, మధ్యమవర్గంలో రజకులు, స్వర్ణకారులు, ఆశీరులు, తైలకారులు, జాలక అంత్య సంకరములో చండాల చర్చకార కుడవ - జూతులు చెప్పబడినాయి. — ఇది ఈనాటి సామాజిక చరిత్రకారులకు ఉపయోగపడే అధ్యాయం. వృత్తులు కమ్మర, సాలి, లేఖక, తాంబూలకారులు, స్వర్ణకారులు, దాసులు లేక సేవకులు మాలాకారులు వంటి అనేకవృత్తులు చెప్పబడినవి !

[బ్రాహ్మణులలో శైదిక, స్క్యార్త ఆనమిక శోత్రీయ బ్రాహ్మణులు వర్ణించబడినారు. గాయత్రీ చేయని బ్రాహ్మణులు 16 శాఖీయులు, వారిని పతితులుగాను ద్విజబంధువులుగా, వర్ణించబడింది.

‘అన్యేషం పోడశాంనాంతు పురోధాః పతితో ద్విజాః’ అన తెలిపింది.

అవతారములనుకూడా ఇలాగే బృహద్రూపురాణం వర్గీకరించి ఉన్నది! పరబ్రహ్మ భగవంతుడైన విష్ణువేనని లేక నారాయణుడని తెలిపి ఆయనముండే వ్యాపారములుగా వాసుదేవ, సంకర్ణా, ప్రద్యుమ్న, అనిరుద్ధ వ్యాపారములు రావడం చెప్పింది. శ్రీకృష్ణ అవతారం వాసుదేవ మూర్తి అవతారమనీ, శ్రీరామకృష్ణ అవతారము, సాఙ్కాత్కూ పరబ్రహ్మ అవతార మనీ, తెలిపింది. శ్రీకృష్ణవరిత్ర అంతా వర్ణించి “కలియుగాంతం”, గడచిన - కృతయుగంవింతలూ చెప్పింది! శూద్రులు వేద పురాణాలను అధ్యయనం చేస్తారనీ, వారు బ్రాహ్మణులకు అనేక విద్యలు నేర్చగలిగే ప్రతితోకి వస్తూరనీ చెప్పబడింది. పాపండధర్మం, విదేశీయులు యవనులతో భారతదేశం వస్తూరని, వారు కులములు అబద్ధమని ప్రచారం చేస్తారనీ, దీనితో ప్రజలు నంకరమై కేవలం సెక్కు జీవితమే పరమావధిగా బ్రతికే అధములుగా అవతారనీ (భగ - లింగ ఉపజీవినాః) దొంగలే సాధువులవలే నటిస్తారనీ, మంత్రపదేశంచేస్తారనీ భవిష్యత్తులోజరగభోయే అనేకవిశేషాలను తెలుపుతుంది.

కల్పి - అవతారం :

ప్రపంచములో ఫ్లేచ్చులు వృద్ధియై ఆర్యధర్మం అడుగున పడినపుడు కల్పి-అవతారం వస్తుందని - పెద్ద జలప్రశయం జరిగి ఆ తరువాత సత్యయుగారంభం అపుతుందనీ చివరకు మహాపురాణాలలో శ్రీమద్భాగవతం ఎంతటి ఉన్నత పురాణమో ఉపపురాణములలో ఈ బృహద్రూపురాణం అంతటి ఉన్నత పురాణమనీ చెప్పబడినది -

“ఇదంహి వైష్ణవోశాప్రాం తైం శాక్తం తర్వావచ”

అని ఈ పురాణం పక్షపాతంలేకుండా కై, వైష్ణవ శాక్తేయ — సాంప్రదాయాలకు నమానంగా ప్రమాణమైన పురాణమని నొక్కి చెప్పబడింది.

IV నష్టమైన అలభ్య ఉపస్థితాలు :

ఈనాడు అమృతో లభించనిపురాణాలు అనేకం వున్నాయి !

అంతేకాక ప్రస్తుతం ఖ్రాతప్రతుల్లో కూడా లభించని ఉపస్థితాములు దాదాపు 25 ముఖ్యమైన వాటిని పరిశోధకులు గుర్తించారు. ఏటి గురించి ధర్మ శాస్త్రగ్రంథాలలో ఉదహరించిన శ్లోకాలవల్ల ఈపురాణాలు అనలు వున్నట్లు తెలుస్తుంది. అలాంటి ‘అలభ్య ఉపస్థితాలు’ ఇవి !

1. ఆదిత్యపురాణం
2. బోధనస ఉపస్థితాం
3. బోధేతక ఉపస్థితాం
4. బారహస్పత్య ఉపస్థితాం
5. భాగవత ఉపస్థితాం
6. బ్రహ్మండ పురాణం
7. బృహత్ - బోధనస ఉపస్థితాం
8. ఏకపాద ఉపస్థితాం
9. గారుడ ఉపస్థితాం
10. కూర్మ ఉపస్థితాం
11. లఘు బ్రహ్మ వైవర్యపురాణం
12. శీలావతీ పురాణం
13. మాధవీ పురాణం
14. మహేశ ఉపస్థితాం
15. మృత్యుంజయ ఉపస్థితాం
16. నారదీయ పురాణం
17. పుష్టిర పురాణం
18. రుద్ర ఉపస్థితాం
19. సౌర ఉపస్థితాం

20. సోమ ఉపపురాణం
21. త్విత్త్రు ఉపపురాణం
22. ఉత్తర్వు ఉపపురాణం
23. ఉత్తర సౌరపురాణం
24. వామన ఉపపురాణం
25. యమ పురాణం
26. వాయవీయ ఉపపురాణం
27. శారదా పురాణం
28. స్వాంద ఉపపురాణం
29. బృహస్పుండికేశ్వర ఉపపురాణం
30. నందికేశ్వర పురాణం
31. నంది పురాణం
32. సౌకీయ ఉపపురాణం

వంటివి ‘అలభ్యమైన ఉపపురాణాలు’గా రమేష్చంద్ర హజ్మా పండితుడు, ఇంకా గౌరీనాథశాస్త్రి రాధాగోవింద భాష్మకుడు విద్యావాచస్పతి సుసీత కుమార ఛటర్జీవంటి పరిశోధకమండలి పేర్కొన్నది. ఇందులోని కొన్ని ఆసక్తికరమైన విషయాలను కొంచెం ఘోలంగా చెపుతుంది.

1. ఆదిత్య ఉపపురాణం : -

ఈది చాలా ప్రాచీనమైన ఉపపురాణంగా తెలుపున్నది. దేవిభాగవతం వింధ్య మాహాత్మ్యంలోనూ బృహద్రర్మ పురాణంలోనూ ఇది పేర్కొనబడింది. భాస్కరపురాణం, ఆదిత్యపురాణమూ ఒకటే అని పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. కానీ స్వాందపురాణం మాత్రం వేరుగా కనబడుతుంది. పూర్వ ధర్మశాస్త్రకారులైన నారాయణభట్టు, నరసింహాజాపేయా, గోపాల్ భట్టు, రఘునందనుడూ ఈ సౌరపురాణం నుండి శ్లోకాలు ఉరపురించారు.

IV నష్టమైన అలభ్య ఉపపురాణాలు :

ఈనాడు అచ్చులో లభించనిపురాణాలు ఆనేకం వున్నాయి !

అంతేకాక ప్రస్తుతం ప్రాతప్రతుల్లో కూడా లభించని ఉపపురాణములు దాదాపు 25 ముఖ్యమైన వాటిని పరిశోధకులు గుర్తించారు. వీటి గురించి ధర్మ శాస్త్రగ్రంథాలలో ఉదహరించిన శ్లోకాలవల్ల ఈపురాణాలు అనలు వున్నట్లు తెలుస్తుంది. అలాంటి ‘అలభ్య ఉపపురాణాలు’ ఇవి !

1. ఆదిత్యపురాణం
2. బ్రాహ్మణస ఉపపురాణం
3. బ్రాహ్మేతక ఉపపురాణం
4. బారహస్ప్రథ్య ఉపపురాణం
5. భాగవత ఉపపురాణం
6. బ్రహ్మండ పురాణం
7. బృహత్ - బ్రాహ్మస ఉపపురాణం
8. ఏకపాద ఉపపురాణం
9. గారుడ ఉపపురాణం
10. కూర్మ ఉపపురాణం
11. లఘు బ్రహ్మ వైవర్యపురాణం
12. శీలావతీ పురాణం
13. మాధవీ పురాణం
14. మహేశ ఉపపురాణం
15. మృత్యుంజయ ఉపపురాణం
16. నారదీయ పురాణం
17. పుష్టిర పురాణం
18. రుద్ర ఉపపురాణం
19. సౌర ఉపపురాణం

20. సోమ ఉపపురాణం
21. త్విష్ట ఉపపురాణం
22. ఊర్జ్య ఉపపురాణం
23. ఉత్తర సోరపురాణం
24. వామన ఉపపురాణం
25. యమ పురాణం
26. వాయవీయ ఉపపురాణం
27. శారదా పురాణం
28. స్వగూర్చంద ఉపపురాణం
29. బృహస్పతికేశ్వర ఉపపురాణం
30. నందికేశ్వర పురాణం
31. నంది పురాణం
32. సౌక్రియ ఉపపురాణం

వంటివి ‘అలభ్యమైన ఉపపురాణాలు’గా రమేష్వంద్ర హాజ్రా పండితుడు, ఇంకా గౌరీనాథశాస్త్రీ రాధాగోవింద భాషకుడు విద్యావాచస్పతి సుసీత కుమార ఛటర్జీవంటి పరిశోధకమండలి పేర్కొన్నది. ఇందులోని కొన్ని ఆసక్తికరమైన విషయాలను కొంచెం ఫూలంగా చెపుతుంది.

1. ఆదిత్య ఉపపురాణం : -

ఈది చాలా ప్రాచీనమైన ఉపపురాణాలంగా తెలుస్తున్నది. దేవీభాగవతం వింధ్య మాహాత్మ్యంలోనూ బృహద్దర్శక పురాణాలోనూ ఇది పేర్కొనబడింది. భాస్కరపురాణం, ఆదిత్యపురాణామూ ఒకటే అని పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. కానీ స్వగూర్చందపురాణం మాత్రం వేరుగా కనబడుతుంది. పూర్వ ధర్మశాస్త్రకారుడైన నారాయణభట్టు, నరసింహాజపేయా, గోపాల్ భట్టు, రఘునందనుడూ ఈ సౌరపురాణం నుండి శ్లోకాలు ఉదహరించారు.

ఆలైరునీ (Al-Beruni) పండితుడుకూడా ఆదిత్య పురాణం గురించి ప్రశంసించారు. స్వాందపురాణం రేవాళిండంలో భాస్కరపురాణము గురించిన ప్రశంసనవున్నదికాని, ఇది ప్రస్తుత సాంబపురాణం అని తెలుస్తున్నది. కొన్ని ప్రాతప్రతుల్లో ఈ “సౌరపురాణం మానవీయ సంహిత”లో భాగమనీ, అవన్నీ ఆదిత్య పురాణంలోనివనీ కూడా తెలుపుతున్నాయి.

సౌరపురాణం :

ప్రస్తుత సౌరపురాణం అన్నపేరుతో శివమహాత్యమును వర్ణించే పురాణముకాక — దీనికన్నా ప్రాచీనమైన సౌరపురాణం ఒకటి ఉండేది!

కానీ, అది ప్రస్తుతం అలభ్యమని తెలుస్తుంది. ఇది సోమపురాణం, త్వాత్ప్రపురాణంతోనహా నిబంధకారులచేత పేర్కొనబడింది. (చూ. సూత చందిక) నిబంధకారులచేత పేర్కొనబడింది. (చూ. సూతచందిక)

యమపురాణం :

ఇది చాలా ఉపపురాణాల పట్టికలలో కనిపించడంలేదు. కానీ - హేమాద్రి పండితుడు చతుర్వ్యది చింతామణిలోనూ యమపురాణం పేర్కొనబడింది. సూరమిత్ర పండితులు జగన్నాథ ప్రకాశకలో యమపురాణం గూర్చి ఉదహరించారు. ఇది ముఖ్యంగా శ్రాద్ధము, పిండప్రధాన వ్రతములగూర్చి తెలిపేదిగా తెలుస్తున్నది.

ఉత్తర సౌరపురాణం :

ఇది ప్రస్తుత సౌరపురాణం, ఉత్తర భాగంగా కొన్ని ప్రాతప్రతులు తెలుపుతున్నాయి. ఇందులో కొన్ని కాలనిర్ద్రయ విశేషాలు ఈ విధంగా తెలుపబడినాయి.

“గురోర్కృధ్వమ సంక్రాంతి హీనో యశ్చంద్ర వశ్చరః

అథ సంవత్సరః తస్మిన్ కారయన్ న సవత్రయమ్
వర్ణసీయా ప్రయత్నేన ప్రతిష్టా సర్వ్యాకినాం
స్వచ్ఛ సంక్లాంతి హీనశేష్ట...అహుర్ అధిమాసవత్త్”

- ఔ శ్లోకంలో నిత్యాచారప్రదీపకలో హరసౌరములోను
పొతభేదంతో ఉదహరించబడినది. ‘ఉత్తర సౌరపురాణం’ నుండి. కౌని
ఆ పురాణం ప్రస్తుతం అలభ్యము!

పురాణాలలో గతస్ఫుటి -- చరిత్ర!

ఈనాడు సంస్కృతవాజ్ఞాయంలో “పురాణాలు” అన్న పేరుతో మనకి లభ్యమవుతున్న గ్రంథాలు వ్యాసమహార్షి ప్రణీతములుగా తెలుస్తున్నవి. అవి పద్నైనిమిది మహాపురాణములుగా కనబదుతున్నవి.

ఈ పురాణాలన్నీ వేదముకన్న అతిప్రాచీనమైన “పురాణపంపిత” నుంచి ఉద్భవించినవే! ఇవి ప్రతి ద్వాపరయుగంలోనూ నారాయణ మహార్షిగా అవతరించే వ్యాసమహార్షిచేత తిరిగి బహిర్గతం చేయబడి మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రచారంలోకి వస్తాయి. ఇలాగచాలాసార్లు జరిగింది. అంటే యిష్టదు జరిగే ‘కలియుగం’ ఆరంభానికిముందు జీవించియున్న వ్యాసుడుకాక, అంతకుముందు యుగాలలోని ద్వాపరయుగంలో వ్యాసులు ఇలాగే పురాణాలను బహిర్గతంచేశారు. గతంలోని వ్యాసులు, వారి పేర్లు పరాశరమహార్షి

(వ్యాసని తండ్రి) ప్రాసిన “విష్ణు పురాణము” ఆధారం చేసు కుని ఈకలియుగంలో వ్రాయబడిన “విష్ణుపురాణ సంహిత” లో ఈవిధంగా వ్రాయబడివున్నవి.

గతించిన 28 గురు వ్యాసులు

1.	బ్రిహ్మ	15.	త్రయారుజే
	ఆత్మాత క్రమముగా	16.	ధనుంజయుడు
2.	స్వాయంభువ ప్రజాపతి	17.	కృతంజయుడు
3.	ఉషన లేక శుక్రుడు	18.	సంజయుడు
4.	బృహస్పతి	19.	అత్రి
5.	సూర్యుడు	20.	గౌతముడు
6.	మృత్యుపు	21.	హోర్యత్మకుడు
7.	దేవేంద్రుడు	22.	వేణుడు(వాజిశ్రవుడు)
8.	వశిష్టుడు	23.	సోముడు,
9.	సౌరస్వతుడు	24.	తృణాబిందుడు
10.	త్రిథాముడు	25.	భార్గవుడు
11.	త్రివృఘుడు(వృఘభుడు)	26.	శక్తి మహార్షి
12.	భరద్వాజుడు	27.	జూతుకర్ముడు
13.	అంతరిక్షుడు	28.	కృష్ణ ద్వేషాయనుడు
14.	ధర్ముడు		

ఈనాడు మనవాళ్లు “విష్ణుపురాణం” అనుకుని చదివేది నిజంగా ప్రాచీన పరాశరకృత విష్ణుపురాణం కాదు. అది ముస్లిముల దండ యాత్రలలో లభించకపోగా దాని ఆధారంతో తయారుచేయబడిన “విష్ణుపురాణ సంహిత” ! ఇదిగాక ఇంకొక ప్రాచీన తాటియాకు ప్రతి, గ్రంథాలలో ఉచిట్లులోనూ నేపాలులోనూ అమృగాకుండా - ప్రాచీన విష్ణు పురాణం రహస్యంగా దాచబడి వున్నది. అదివేరు. ఈనాడు మనకు దూరికే “విష్ణుపురాణం” వ్యాసమహార్షి తన అంతిమ పురాణరచనగా చేసిన “శ్రీమద్భాగవతం” లో ఈవిష్ణుం గురించి ఇలావ్రాశాడు. ఏ రోజునైతే విష్ణుపుయొక్క సనాతన అంశమయిన శ్రీకృష్ణ పరబ్రహ్మ శరీరంవదిలివేశాడో - సరిగ్గా

అదేరోజున అధర్మరాపియైన ‘కలి’ ఈ భూమిని ఆక్రమించింది. ఎందుకంటే - ఎంతకాలమైతే శ్రీకృష్ణని పాదాలు ఈ భూమిని తాకుతూవున్నాయో అంతకాలమూ పాపాత్మడైన కలిపురుషుడు ఈభూమిని అక్రమించుకోలేక పోయాడు.

ఏ రోజున ధర్మం భూమిని వదిలిందో అదేరోజున ధర్మపుత్రుడైన యుధిష్ఠిరుడుకూడా తన ధర్మరాజున్నాన్ని వదిలి వేశాడు. ధర్మరాజు పరిపాలించే సమయంలో ఆకాశంలో సప్తర్షులు మఘా సక్తిత్రంలో ప్రవేశించి వున్నారు.

పదీక్షిత్తు పట్టాభిషేకంనుంచి మహాపద్మనందుడనే మొదటి శూద్ర చక్రవర్తి సింహాసనంమీద అభిషిక్తుడు అయ్యేదే గుర్తు! అక్కడి నుంచి కలి త్వరత్తయరగా వృద్ధి అఱు అధర్మం ప్రపంచంలో పెరిగిపోయి “కలియుగం” ప్రభావం అంతటా తాండవిస్తుంది. పదీక్షిత్తునుంచి మహాపద్మనందునివరకూ పట్టికాలము - 1500నంపత్తురములు అని వ్యాసుడు సృష్టింగా భాగవతం ద్వాదశస్తుంధంలోని “జరగబోయే రాజులచరిత్ర” “భవిష్యద్రాజేతిహసం” లో పైలాగ ప్రాశాడు.

అని ఆ సమయంలో సప్తబుషులు మఘాసక్తిత్రం వదిలి, పూర్వాంశకి చేరుకున్నారు. కాబట్టి ఈ “కలియుగం” పురాణాలలోని చరిత్రకు మనకి మధ్య ఒక గడప వంటిది. గడప ఎలాగైతే ఇంటిలోని వసారాకి, ఇంటి గర్భాన్నికి మధ్యన వంతెనగా ఉంటుందో “కలియుగం”లోని ఈ మొదటి సంవత్సరంతో ఆరంభమయ్యే ‘కలి - 0’ న సంవత్సరంకూడా అలాంటిదే! ఇప్పుడు మనం చరిత్ర (History)గా చదువుకునే రాజులూ యుద్ధాల రాజకీయ చరిత్ర”కూ ప్రాచీన పూర్వాంగాధ్వరైన అంతకుపూర్వపు ద్వాపరయగచరిత్రకు వంతెన.

పదీక్షిత్తు - కలిలోమొదటి చక్రవర్తి :-

శ్రీకృష్ణ నిర్వాణంతో ప్రారంభమైన కలియుగంలోని మొదటి రాజరిక సంఘటన - పదీక్షిత్తుయొక్క పట్టాభిషేకం. ధర్మజుడు,

శ్రీకృష్ణదంతబి అవతారమూర్తిని బంధువుడూ, గురువుడూ, ప్రేమపాత్రుడూ అయిన పెన్నిధిని కోల్పోయినవెంటనే జీవితంలో విరక్తి కలిగింది. వెంటనే ఆయనకు నారదుడు సలహాయిచ్చినాడు -- “మీరు ఐదుగురూ పంచప్రాణాలవంటివారు. మీకు శ్రీకృష్ణదు ఆత్మవంటివాడు. ఆత్మపోయిన శరీరంలో ఇక పంచప్రాణాలకు పనిలేనివిధంగా మీరు సమసించి మౌత్తుమార్గం అవలంభించేకాలం ఆసన్నమైంది” - అంటే, తన ఐదుగురు తమ్ములతోపాటు రాజ్యపరిశ్యాగం చేసి సమసించి మనుమడైన “పరిక్షీత్తు”ను భారతదేశానికి సామ్రాట్యుగా పూసిన(ఫిల్మ)లో పట్టుఢిషేకం చేసినదికూడా - ఈ ప్రమాధినామ ‘కలియుగాది’ (‘ఉగాది’) సంవత్సరమే! అరోజునుంచీ మనం “హిష్టరీ”(History) పుస్తకాలలో చదువుకునే చరిత్ర మనదేశపు ఆధునిక పురాణాలలోని ఈ కాలం, చరిత్రగా మొదలైంది! మనంరానే ఈ చరిత్ర వంటిదికాదు అది, విశ్వచరిత్ర - లేక Universal History.

అంటే ఏదేశానికి ఆదేశం స్పృష్టించుకున్న ‘అధిప్రాయాల’ ‘కలగూరాగంప’ గాదు. అంటే ఉపోగానాలమీద, ఉజ్జ్వలయింపుల మీద ఆధారపడ్డ ఉపోచిత్రంకాదు. దీనిలోని కాలగమనం క్రీస్తుశకం ‘సిజరు’ (Caeser)శకం వంటి ఒక కృతిమమైన మెలురాయి తేదీనుంచి లెక్కించేది కాదు! అది ఆకాశంలోని గ్రహమనుంచి ప్రత్యక్షంగాకంటికి కనిపించే విశ్వకాల గణనంమీద ఆధారపడింది.

చారిత్రకుల — ‘కాలం’ :-

అందుకనే ఈనాడు ప్రేంచి, ఇంగ్లీషు, రష్యన్ ‘స్థంటిస్టు’లు వెనక్కి లెక్కించితే -- సరిగ్గా పురాణాలుతెలిపేకాలం -- సరితూ గింది! పాశ్చాత్య జ్యోతిష్మూలు ఆశ్చర్యపోయారు!! ఐదు వేలనాటి గ్రహస్థితి నిమిషాలు సెకండ్లతో సహి, ఇలా సరిగ్గా సరిపోవడంచూసి!! అందుకనే వేదవ్యాసమహర్షి దర్శించిన ఈపురాణాలలోని ఈ ‘సృష్టి చరిత్ర’ వెనకాల ఎంతటి నిర్మిషమైన కాలగణనం వున్నదో ఇక్కడ కొంచెం గమనిద్దాం.

ఆకాశంలో తూర్పున సూర్యుడు ఉదయించి మళ్ళీ తిరిగి అక్కుడే ఉదయించే మధ్యకాలం ఒక ‘రోజు’ లేక ‘దీనం’! అలానే ఒక ‘అమావాస్య’ నుంచి ఇంకొక అమావాస్యకు ఒక ‘వెల’! సూర్య - చంద్రులిద్దరూ కలిసి తూర్పుగా ఉదయించేరోజు అమావాస్య ! అలాగ సంవత్సరంలోని మొదటి నెలలోని మొదటి అమావాస్యతోనే మొదటి “ఉగాది” (యుగాది) లెక్క! అలానే తిరిగి అన్ని గ్రహాలూ ‘మేషరాశి’ లో ఒక్కచోటచేరి ఉదయించే - ప్రారంభాదనమే ‘సృష్టాది’

అలానే అన్నిగ్రహాలూ తిరిగి ఆఖరిరాశిమైన “మీన రాశి” చివర కలిసి అస్తుమించే రోజే పద్మాలుగు మన్మంతరాల చివరికి వచ్చే “బ్రహ్మ ప్రశయం”! దీనితో సృష్టిలో ఒక అధ్యాయం అంతమైపోతుంది! ఈ “సృష్టి” చక్రంలో ఒక నెల, (మాసం) వంటి కాలం - సరిగ్గ పద్మాలుగు తిథులలాగే - 14 మన్మంతరాలుగా విభాగించారు.

ఇలాగ ఏర్పడ్డ కాలచిభాగంలో చిన్నది “కలియుగం”. అది సరిగ్గ మేషరాశిలో గ్రహాలన్నీ ఒక్కరాశిలో (ఒక్క బిందువుకాదు) చేరిన ‘అర్థరాత్రి’ సమయంలో ఆరంభం అయ్యందని జ్యోతిష గణితంతో లెక్కించి సరిచూడవచ్చు!

ఇలా ఈ కలియుగంలోజరిగే చరిత్రను - అందులో ఏరాజులు ఎన్నెన్ని సంవత్సరాలు పరిపాలిస్తారో వివరంగా లెక్కయిచ్చాడు వ్యాసమహర్షి! జాతకంలో ఎలాగైతే ప్రతి గ్రహందాని దశ ఇన్నిసం వత్సరాలుంటుందని దానిలో ఫలానా సంఘటనలు జరుగుతాయనీ అందులో ఫలానా అంతర్రశ యిన్నాళ్ళు జరుగుతుందని దాని పశితాలు ఇలా ఉంచాయని ఎలాగ చెబుతారో అలాగే - ఈ ప్రపంచం జాతకంలోని దశలవంటివే - ఈ కలియుగం అందులోని విభాగాలుకూడా! ఇది ఆశ్చర్యంగా లేదూ? ఇందులో ఊహాగాని సందేహంకుగాని తావులేని ‘గణితం’ మీద అధారపడిన చరిత్రే ఈ పురాణాలలోని “విశ్వచరిత్ర”!

ఇక శంనాదు మనకి లభించే ‘అష్టాదశ-పురాణము’లలోనీ విషయం ఏమిటో గమనిధ్యాం:-

1. పద్మపురాణం :-

ఇది వ్యాసమహార్షి రచించిన పద్మేనిమిది మహాపురాణాల్లోను మొదటిది.

“తత్ పురాణంతు, ప్రథమంచ ప్రణీతవ్య”

అని పేర్కొనబడిన ఈ పురాణం 55 - వేల శ్లోకాలతో ప్రస్తుత సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మాదేవుడు పద్మములోనుండి పుట్టిన “కల్పములో” జరిగిన సృష్టియొక్క చరిత్రనుతెలిపే మహాపురాణము. దీనిలో ప్రధానంగా విష్ణుదేవుని మహిమగురించి ముఖ్యవిషయంగా వర్ణించి ఆయన నాభికమలంనుండి బ్రహ్మాయొక్క పుట్టుకను తెలిపి, ఈ ‘పద్మకల్పము’ గురించి వర్ణించే సాత్మ్యకపురాణము.

పురాణంలోని ప్రధానవస్తువునుబట్టి విభజించే సందర్భంలో మను మ్యలలో గల త్రిగుణాలైన సత్యరజస్తుమో గుణాల విభాగంలో ఈ పురాణాలు కూడా సాత్మ్యక, రాజస, తామసిక పురాణాలుగా విభజింపబడి వున్నాయి. విష్ణు ప్రాధాన్యత కలిగినవి “సాత్మ్యకములు”, బ్రహ్మాదేవుని గురించి తెలిపే పురాణములు రాజసికము. శివుని గురించి తెలిపేవి ‘తామసికములు’ అన్న మూలసూత్రమే ఈవిభజన వెనుక లీనమైయున్నట్లు కనబడుతుంది.

పద్మపురాణంలో ఆరు ఖండములు ఉన్నాయి. అచి, 1) అది ఖండము, 2) భూభండము 3) బ్రహ్మఖండము, 4) పాతాళభండము 5) సృష్టిభండము 6) ఉత్తరభండము అనే పేర్లతో వున్నాయి. పీటిలో పద్మకల్పములో జరిగిన సృష్టి కథ యావత్తు వర్ణింపబడివున్నది. ఇందులో ప్రహ్లాదుని పూర్వజన్మ వృత్తాంతము, విష్ణుసహస్రనామ మహిమ, పాతాళ ఖండములో వర్ణింపబడిన పూర్వకల్పములో జరిగిన రామాయణ చరిత్ర మనకు దొరికే కుతూహలకరమైన విషయాలు.

2. బ్రహ్మ పురాణము :-

ఇది ఆ పద్నైనిమిది పురాణముల పట్టికలో రెండవవేరు. మొదట బ్రహ్మకల్పంలో జరిగిన సృష్టి కథ బ్రహ్మచేత స్వయముగా బుఫులకు ఉపదేశింపబడిన రాజస పురాణం. ఐదు సర్లలు కల్గిన ఈ బ్రహ్మపురాణము పది (10) వేల శోకములతో కృష్ణచరిత్రయూ, సాంఖ్యయోగ వివరణము, ఇంకా ఆక్షర స్వరూపవివరణతో యుగాంతములో జరిగే విశేషములూ అనేక పుణ్యత్తేతముల మహాత్మ్యవర్ణనము, దీనిలోని విశేషములు.

3. విష్ణు పురాణం :-

ఇది వ్యాసుని తండ్రియైన పరాశర మహార్షి చేత గడిచిన ద్వాపరయుగంలో ఆయన వ్యాసుడుగా ఉన్నప్పుడు మైత్రీయము హర్షికి ఉపదేశించిన మూల విష్ణుపురాణముకాదు. ఇప్పటిది పరాశరకృతముగాదు. వ్యాసకృతము! ఈవిషయము తెలియక చాలామంది ఇదే పరాశరకృతమైన ‘విష్ణుపురాణం’ అనుకుంటారు! ఇది పరాశరకృతమైన ఈ పురాణం వ్యాసునిచే రచింపబడిన ‘అష్టాదశపురాణములలో’ ఎందుకు చేర్చబడినదో తెలియక ఆశ్వర్య పడటంకూడా జరుగుతున్నది. ఇది పరాశరకృత ‘విష్ణుపురాణము’ కాదని తెలిపేందుకొక నిదర్శనముకూడా వున్నది.

అది ప్రతి ఆశ్వాసాంతములోనూ - “ఇతి శ్రీ బ్రహ్మండ పురాణాంతర్గత విష్ణుపురాణ సంహితాయూం” అని పేర్కొనబడి వుండటంవల్ల ఇది వ్యాసునిచే రచింపబడిన విష్ణుపురాణమే గానీ, పరాశరకృతమైన విష్ణుపురాణానికి ‘సంహిత’ లేక సంక్లేపమని తెలు స్తున్నది.

ఇందులో యావత్ సృష్టి విష్ణుదేవుని విరాట్ స్వరూపంలోపల జరిగే ప్రాణచేతన్యంతో సరిపోల్చబడి వర్లించబడి వున్నది. ఇంకొక విశేషమేమంచే ఇప్పటి శ్వేతపరాహకల్పమునకు పూర్వమైన ‘సీల పరాహకల్పం’లో జరిగిన వరాహపతూర వర్ణనమూ, ఆకల్పములోని

ప్రష్టోదచరిత్ర ఇంకా ఇప్పుడు జరుగుతున్న శ్వేతవరాహాకల్పములోని వరాహపత్రార గాఢ శ్రీమద్యాగవతంలోని కథకంటే తేడాగా వర్ణింపబడడం కూడా చాలామంది గమనించరు.

ఇందులో కృతయుగంలో మనుషులు ఎలావుండేవారో ఆ మానవజాతి వర్లమ నాలుగుయుగాలలో ప్రజలు జీవిత విదానంలోనూ ధర్మంలోను వచ్చేమార్పులూ, పద్మానిమిది కల్పాలచరిత్రనూ తెలిపే పద్మానిమిది పారాణాల పేర్లూ వేదవిభాగంచేసిన విధానమూ సూర్య వంశరాజుల చరిత్ర, ఇంకా ఈ కలికాలం అంతలో వచ్చే “కల్పి - అవతారం”, వంటి అనేక విషయాలు ఇందులో విశేషాలు.

4. వాయుపురాణముః

అతి ప్రాచీనములైన చారిత్రక విషయాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిస్తూ పూర్తి వివరాలతో, ఎక్కువ లోతుగా వర్ణించబడిన చారిత్రకపురాణమే వాయుపురాణం! అందుకని ఈనాటి పండితులు దీనిని తక్కిన పురాణాలకంటే ప్రాచీనమైనదని భావిస్తారు. మహాభారతంలో ప్రాచీన చరిత్రను తెలిపే సందర్భంలో “వాయుపురాణాన్ని ప్రమాణం వాయుప్రోక్తమనస్యైత్య పురాణం బుషిసమ్మితం” అని ప్రాసారు. ఇది మహాపురాణంలోనిదని, కాదని కొందరు ఉపపురాణాలలోనిదని కుడా భావించటం జరిగింది!

అసలు విషయం మహాపురాణాలలోని ‘వాయుపురాణము’ అదే పేరుతోనున్న ఉప పురాణాలోనిదైన వేరేగ్రంథమూ ఈంరెండూ వేరు! ఇలాగే పేర్లపోలికతో ఉపపురాణాలు, లఘుపురాణాల పేర్లు మొదలైనవి వస్తే ఈ గందరగోళానికి కారణం తేలికగా బోధపదుతుంది.

‘వాయుపురాణం’గా ఇరవైనాలుగువేల(24,000) శ్లోకములుగల ఈ తామస పురాణం ఇప్పటికే అచ్చ అయిన పుస్తకంలో పన్నెండువేల శ్లోకములు మాత్రమే వున్నాయి! తక్కిన శ్లోకాలు అముద్రిత తాళ పత్రగ్రంథాలలో ఈనాటికే మూలగుతూ వున్నాయి ఇవి ఎవరైనా

దాతలు ప్రమరించకపోతే ఈ తాళపత్రగ్రంథాలుకూడా చెడలుతిని నశించిపోయే ప్రమాదమున్నది.

ఇందులో రెండు ఖండములున్నాయి.

1. పూర్వాండము

2. ఉత్తర ఖండము

వాయుపురాణములో వుండవలసింది, నాలుగు పాదములు కలిగి యున్నది. వాటిపేర్లు కుడా వ్యాసమహర్షియచ్ఛాదు:- 1)ప్రక్రియ, 2)అనుషంగ 3)ఉపసంహర పాదములు. కాని ఈ నాలుగు పాదములూ ఇప్పుడు అచ్చులోలేవు!! ఇందులో ముప్పే మూడు కల్పములు వాటిస్యాష్టి - చరిత్ర వర్ణించబడివున్నాయి. ఇప్పుడు జరుగుతూన్న శ్వేతవరాహాకల్పం పేరు ఇందులో కనబడడం ఒక విశేషం! ఇంకోక విశేషం ఏమిటంకే కల్పముల పేర్లు, సంగీతస్వరముల పేర్లతో ఇవ్వబడినాయి. షడమం, గాంధారం, బుషభంచంటి పేర్లగల ‘కల్పములు’ వివరించబడిన్నాయి.

ఇందులో మానవచరితకు పనికిపచ్చే అంశాలు చాలా వున్నాయి. అందులో పేరొక్కనబడిన వాటిలో ‘కృతయుగం’లో వర్ణాశ్రమాలు లేవు! శితోష్ణస్థితి కూడా ‘సంవత్సరం’ అంతటా ఒకేలా వుండేది! అన్ని బుతువులలోనూ - అన్ని పంటలు పండటం జరిగేది.

“సర్వేషు బుతుషు రాజేంద్ర!

సర్వం సస్యం ప్రతోహాతి”

— మహాభారతం (అరణ్యపర్వం)

తేతాయుగంనుంచే వర్ణాశ్రమాలు ఏర్పడటం, బుతువులలో మార్పులు వ్యవసాయం వేరువేరు కాలాలలో వేచువేరు పంటలు పండటం ప్రజలలో ధర్మంనశించడం, డబ్బు, ఆష్టి దాచుకునే స్వార్థం ఏర్పడటం వర్ణాశ్రమ చిభాగం దాని ఇక్కణకు, ధర్మాన్ని ధిక్కరించిన వారిని దండించే రాజు, తరువాత వారి సామ్రాజ్య

విష్టరణ, దండనీతి శాసనము, మొదలైన ప్రాచీన పరిస్థితులను తెలుపుతుంది. అలాగే ద్వాపరయుగంలో 'అధికారం' అధికంకాగా భర్తుం క్షీజించితే 'కలియుగం'లో కలహములెక్కువవ్యటం మొదలైనవిషయాన్నే ఈ పురాణంలో చాలా కనిపిస్తాయి.

ఇది ముఖ్యంగా శివమహిమను వర్ణించే పురాణం. అందుకని 'శివపురాణం' అంటారు. ఇందులో ప్రాచీన రాజవంశాల చరిత్ర వివరాలు ప్రాయబడివున్నాయి. జ్యోతిషం, సంగీతం, అలంకార శాస్త్రం, శ్రాద్ధవిధానం, తిథులు, వర్షాలు వంటి జ్యోతిష విషయాలుకూడా ఎక్కువగా వర్ణించబడివున్నాయి.

5. శ్రీమద్భాగవతం :-

ఇది రచనాక్రమంలో వ్యాసమహర్షిచేత చిట్టచివరిదిగా ప్రాయబడి నందువల్ల దీంటో మౌత్కువిషయముమే ప్రధానాంశం. 'భగవంతుని' పేరుపై 'తర్దిత్తు' - భాగవతశబ్దము! ఇది సాత్మ్యక పురాణం, విష్ణుదేవుడు దీనిలో ప్రధాన దేవత!

ఈ భాగవతము వ్యాసమహర్షి 18 పురాణాలు రచించినతరువాత నారదుని ప్రేరణచేత బ్రహ్మజ్ఞనమైన 'బ్రహ్మసూత్రములు' లోని విషయాలూ భక్తిసూత్రములనుకూడా రచించి జ్ఞానమోగంతో కూడిన భక్తిని ఉపాసించే 'భాగవత ధర్మాన్ని' వివరించే కడపటి పవిత్రగ్రంథంగా భావించబడుతోంది.

6. నారద పురాణం :-

ఇది గడచిపోయిన బృహత్కల్పంలో జరిగిన కథ. బృహత్మామానస పుత్రులైన సనక సనందాదులు నారదునికి చెప్పిన సృష్టి చరిత్రను తెలిపే ఇరవైఐదువేల శాఖలకుముల గ్రంథము!

మొదట కథానుసారంగా పురుషునియొక్క శుక్లము శ్రీయొక్క శోటితముతో సంయోగము పొందినపుడు గర్భము కలిగే విధానం,

ఆ గర్భప్త జీవుని పిండోతృతీక్రమం వర్ణించబడినది. ఆతర్వాత శిశువు అవస్త, అశిశువు రోదనమూ మొదలైన విషయాలు ఈనాడు వైద్యగ్రంథాలలోనున్న ‘సైమ్పు’ రహస్యాలేన్నో వర్ణించబడినున్నావి! ఆ తరువాత యోగసాధన అవసరమని చెప్పి ‘అప్పాంగ యోగము’తో ప్రారంభించి యోగశాస్త్రము పూర్తిగా నిరూపించబడిపుంది.

యోగసాధనతో వచ్చే ‘మోక్షము’ యొక్క వర్ణన, యోగసద్గి ప్రశంసా తెలిపే ‘భృగు- భరద్వాజ సంవాదము’ ఆసక్తిగా నడచినది. ఈ నారదపురాణములోని విశేషము - విశ్వంపుట్టుకకు, జీవుని పిండోతృతీతోగల సమానత్వాన్ని నిరూపించే నిగూఢ ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలుగల పురాణం! దీనివల్ల బ్రహ్మండసృష్టికి లోపలిశరీరంలోని పిండాండ సృష్టికి పోలిక చూపించబడింది.

తరువాత తిరిగి ‘సృష్టి-క్రమము’ చెప్పబడింది! ఈ పురాణంలోని విశేషం ఏమంచే ఇందులోని సృష్టి కథలో రెండుసార్లు ఆకాశంనుంచి ‘నీరు’ పుట్టినట్లుగానూ, ఒకసారి ‘ఆకాశం’నుంచి వాయువుఉద్ధవమైనట్లుగానూ చెప్పబడినది. తరువాత ఆకాశగుణ రూపమైన ‘శబ్దం’ నుంచే 1. ‘షడ్జం’2. బుషభం, 3.గాంధార, 4. మధ్యమ 5. పంచమ, 6. దైవ, 7. విష్ణుదంంటి సప్తస్వరముల ఉత్సత్తికూడా తెలుపబడినది. కారణం - నారదుడు సంగీతవేత్త! నారదునికి సృష్టి యావత్త సామగ్రానంద్యారా ఉపదేశించడమే ‘నారద పురాణం’ ఉద్దేశ్యం!

ఇలా వ్యాసమహార్షి సంగీతస్వరాల సామ్యంతో సృష్టిని వర్ణించడంలో ఉద్దేశ్యం నిగూఢమైన సామవేదసారమైన సంగీతంలోని ఏడుస్వరాలతో బ్రహ్మారూపమైన గాయత్రిలోని ఏడువ్యాప్తులలోని “శబ్దబ్రహ్మ” ద్వారా ఏడు లోకాలు, ఏడుగ్రహమండలాలు, ఆమండలాలను పరిపాలించే ఏడుగురు సప్తబుషుమలనూ తెలిపి, సమస్త సృష్టినీ ఏడుస్వరాలతో నడిచే అనందగీతంగా గానంచేయబడే ‘గాయత్రి’గా ఈ నారదపురాణంద్యారా సూచించటమే.

7. మార్కుండేయ పురాణం :-

మహా పురాణాలలో “మార్కుండేయ పురాణం” ఏడవది. ఇది “మాధురీ కల్పం”లో జరిగిన సృష్టిచరిత్రను తెలిపే రాజసిక పురాణము! ఇది ఎనిమిదివేల శ్లోకములు కలిగిన మహాపురాణము!

మార్కుండేయుడు తన జపతపాలు అనుష్ఠానంచేసుకునే సమయంలో వ్యాసమహర్షి శిష్యుడైన ‘జైమిని’ ఆయనను కొన్ని దీపరథస్వాగతము అడిగాడు. దీనికి ఆయన ‘నాకు ఇష్టుడు. అనుష్ఠానమయమయినది. అందుకు నీవుహోయి వింధ్యపర్వతముపై నివసిస్తున్న’ ‘పింగాక్షుదూరా’ ‘విభోధుదూరా’ ‘గుపుత్రుదూరా’ ‘సుముఖుడు’ అన్న పేర్లకలిగిన కొన్ని పక్షులు నీధర్మసందేహాలను తీర్చుతాయి. అందుకనే వాటిని “ధర్మ పక్షులని” తెలియగలవు! అనిచెప్పి జైమినిని పంపివేసెను. ఆ ధర్మపక్షులనుంచి జైమినిమహర్షి వినిన అనేక విషయములనే ఈ మార్కుండేయపురాణము వివరిస్తుంది.

ఇందులో మనిషి తను చేసుకున్న ‘చెదుకర్మని’ తిరిగి తానే ఏ విధంగా అనుభవిస్తాడో వర్ణించి జీవుడు గర్భంలో ప్రవేశించి పూర్వంచేసిన కర్మప్రకారం తిరిగి ఎలాజస్త్రించబంి జరుగుతుందో చెప్పి మళ్ళీ తాను పుట్టినతరువాత ఆ చెదుకర్మను జీవితంలో అనుభవించే విధానమూ, ఇంకా జీవుడు తానుచేసిన పాపఫలము లను ఏవిధంగా నరకంలో అనుభవిస్తాడో అంతాకూడా ఏవరంగా తెలుపబడివుంది. ఇది పూర్వం మార్కుండేయుడు “క్రోష్టు” అనే బుణ్ణికి ఉపదేశించినదే గనుక మార్కుండేయ పురాణము అన్న పేరు నిలిచిపోయింది.

మార్కుండేయమహర్షి జాతక రీత్యా 16 ఏళ్ళమాత్రమే ఆయుర్లాయం కలవాడైనా మృత్యంజయుడైన రుద్రుని అనుగ్రహంవల్ల చిరంజీవియై ‘పరమగురు మోగమండలి’ లోబుష్మిగా ప్రసిద్ధికెక్కినాడు. ఆయన చూచిన ప్రపంచ ప్రశయమూ దానిలో వటపత్రశాయిగా వున్న నారాయణుని అనుగ్రహంపొంది దర్శించిన సృష్టికథా

క్రోష్టుకు ఉపదేశించగా దానినే జైమిని ధర్మపత్నులద్వారా వినిన మహాపురాణమే ఈ మార్గందేయ పురాణము.

ఇందులో జ్యోతిషము, వేదము, నిరుక్తము, వ్యాకరణము వివరింపబడినది. ఆతరువాత సుకమహర్షి చరిత్ర, అంజనేయుని చరిత్రలతో పూర్వభాగము ముగుస్తుంది. ఉత్తరభాగమున ఏకాదశి మహాత్మ్యము, రాధాకృష్ణులతత్వము వర్ణింపబడియున్నది.

ఇవేకాక దత్తాత్రేయమోమా, ఆయనయొక్క మహాత్మ్యము, అలర్పుడికి శ్రీదత్తాత్రేయుడుచేసిన యోగాశాస్త్ర ఉపదేశం, యోగ రహస్యములు, ఇంకా యోగవిష్ణుములు ఎలా కలుగుతాయో; వాటి నివారణా, బ్రిహ్మసాక్షత్తురము కలిగేవిధానం అంతా కూడా వర్ణించబడివుంది.

పథ్మలుగప (14) మన్యంతరంలో జరిగే గాఢలు ఇంకా రానున్నాచి అన్ని పూర్తిగా వర్ణించబడేగాక ఇంకా దేవిచరిత్ర, దేవిసప్తశతి, దేవిస్త్రోత్రమువంటి అనేక మంత్రశాస్త్రవిషయములను తెలిపే ఈ మార్గందేయ పురాణం ఎక్కువభాగం ఉపాసనా విషయాలతో నిండివున్నది.

8. అగ్నిపురాణము :-

ఈశాన కల్పంలో జరిగినస్యష్టి చరిత్రను అగ్నిహోత్రుడు వసి ష్టునికి ఉపదేశించినది. ఈ పురాణంలో 15 వేల 400కోకములు చెప్పబడి వున్నాయి.

ఈనాడు మనకి లభించే పురాణాలన్నింటిలోను ఈ అగ్ని పురాణం ఒక్కటే తన శాస్త్రియస్వరూపంతో మిగిలివున్నది. ఇందులో చాలా ప్రాచీన శాస్త్రములు “విజ్ఞాన - సర్వస్వం” లాగ వివరించబడి వున్నాయి. తక్కిన పురాణాలు చాలాభాగం కథలతోనూ, ప్రతాలతోనూ నింపివేయబడి ప్రశ్నిప్రాలనేకం చేర్చబడి వ్యాసుడు రచించిన స్వతః- వున్న నిజస్వచూపంలోలేవు. అందుకనే

ఇందులో కథల భాగం చాలా తక్కువుగానూ, ఎక్కువభాగము ఆధ్యాత్మిక విషయాలు కలిగివున్న శాస్త్రవిషయకమైన మహాపురాణం ఇది. ఇందులో విశేషంగా చాలామంత్రములూ, అనేక ఉపాసనా విధానాలూ చెప్పబడివున్నాయి.

ఈ అగ్నిపురాణం, ప్రారంభమే వజిష్ఠుని ప్రశ్న గావేయబడింది. “కంటిక కనబడనిది, మనస్సుకు గోచరముకానిది అయిన బ్రహ్మా సౌత్రాత్మకము పొందేవిధానం ఏది?”- అని వజిష్ఠుని ప్రశ్న! దీనికి సమాధానంగా అగ్నిహోత్రుడు అత్మవిద్యనూ, మంత్ర, దేవతా, ఉపాసనా వివరాలనూ, ఇంకా పూజావిధానమూ, ఆలయ దేవతా ప్రతిష్ట, వాస్తు విషయాలు, సాలగ్రామపూజావిధానము రాజులు యజ్ఞములు చేయవలసిన విధానము, స్త్రీలకూ పురుషులకూ చూచే శరీర సాముద్రిక లక్ష్మణాలూ, ఇంకా ఏనుగులకూ గుట్టలకు వైద్యంచేసే విధానం, ధనుర్వేదం, ఆయుర్వేదం, ఛంధస్సు, కావ్య లక్ష్మణాలూ మొదలైన అనేక విశేషాలను వివరించి సాహిత్యంలో ‘అభిద’ అన్న లక్ష్మణము ప్రధానంగా గలిగినదే కావ్యమని

“శాస్త్రే శభ్దప్రధానత్వం

ఇతిహాసము నిష్ఠతా”

అభిదాయాః ప్రధానత్వాత్

కావ్యం తాఖ్యం విభిద్యతే”

- అని నిర్మచనంచేసినది అగ్నిపురాణమే! ఇవికాక ఇంకా గీతాసారమూ, యమ నచికేతు సంవాదము, మనువుల చరిత్ర సూర్య, చంద్రవంశ రాజులచరిత్ర, మొదలైన అనేక శాస్త్రవిషయాలు తెలిపే తామసిక పురాణమే ఈ అగ్నిపురాణం.

9. భవిష్య పురాణం :-

ఇది ‘అఫోరకల్పం’ లో జరిగిన సృష్టిని ఆధారంగా చేసుకొని కలియుగంలో జరిగే భవిష్యత్తును వివరించే పురాణము. ఈ

గ్రంథంలో కొంతభాగం ఇధిలమైపోయింది పోగా, ఇప్పుడు 14 - వేల 500శ్లోకాలు మాత్రమే ప్రచారంలోవున్నాయి. ఈ పురాణంలోవున్న సంఖ్య 31-వేలు. ఇది జనమేజయుని పుత్రుడైన ‘శతానీకు నికి’ ఉపదేశించబడినది. శతానీకుడు వ్యాసమహర్షిని ధ్యానించి ఆయన ప్రత్యక్షం కాగా తనకు భవిష్యత్తునుతెలిపే పురాణమును ఉపదేశింపగోరినాడు. వ్యాసుడు తన శిష్యుడైన సుమంతుని ఈపనికి నియోగించి తాను అదృశ్యమయినాడు. ఇందులో సూర్యుని మహిమగురించి విశేషంగా తెలుపబడినది. ముఖ్యంగా మన ‘దేశ భవిష్యత్త చరిత్ర’ ను తెలిపే ఈ పురాణంలోని విశేషాలు తర్వాత వేరేఅధ్యాయంలో పరిశీలించబడినాయి.

10. బ్రహ్మవైవర్త పురాణం :-

ఇది ‘రథంతర’ కల్పంలో జరిగిన చరిత్రను తెలిపే రాజు పురాణం. ఇందులో 18- వేల శ్లోకములు కలిగిన ఈ బ్రహ్మవైవర్త పురాణం అన్న పేరుతో, గోలోకవాసియగు శ్రీకృష్ణనిస్పష్టి అంతా వివరించబడిపున్నది.

గోలోకం అంటే ఆపులు, లి ఎద్దూలూ అని మాత్రమే కాదు దీనిఅర్థం! వేదంలో ‘గో’ అనగా ‘కాంతికిరణ’మని అర్థం, ‘గోలోక’మనగా ‘తేజోలోకం’ లేక ‘మహర్లోకం’ అని రహస్యార్థం. ‘విందుడు’ అనగా ‘తెలిసినవాడు.’ గో+విందః =గోవిందః ‘బ్రహ్మని తెలిసినవాడు’ అన్న ఈ అర్థంతో గోలోక అర్థాలను వివరించే ఈ పురాణంలో శ్రీకృష్ణమహిమా, గోపికలయొక్క చరిత్ర, బ్రహ్మస్యస్మి నారదుని జన్మన్వయత్తాంతమువంటి అనేక ఆశ్చర్యకరమైన విశేషాలున్నాయి. ‘చెడుకర్మ’వల్ల అనేక రోగములు మొదలైనవి రావటం, నరకమునకుపోయే జీవుని లక్ష్మణము, గజేశ మహిమవంటివి ఇంకాఎన్నో ఇందులో ప్రాయబడిపున్నాయి.

11. తింగ పురాణము :-

‘ఏకాదశ రుద్రులు’ దేవగణములలోవున్నవారు కనుక ఇదికూడా

11వ పురాణముగా వున్నది! దీనిలో శివుని మహిమలు తెలిపే కథలు ఎన్నో వ్యాసమహార్షి వర్ణించారు.

ఇది “శశాసకల్పము” లోనూ తరువాత ‘అగ్ని కల్పము’ లోనూ జరిగిన విశేషములతోకటిసి వర్ణించబడివున్నది.

ఇందులో శివలింగముయొక్క స్వరూపమూ, ద్వాదశ జ్యోతి ర్థింగముల విశేషముల వర్ణనంవున్నవి. ఆతర్వాత ఈ కల్పములోని ‘సృష్టి ప్రారంభములో’ ఆదీ, అంతములేని ఒక మహాత్రరమేన ‘లింగా కారంగా’ జ్యోతి ఉద్ఘవించబడుతో కల్పాదిని వర్ణిస్తున్నది.

శిలాదుడనే బుషి చరిత్ర, నందిశ్వరుని చరిత్ర, అందులో శివుని చరిత్రలో అతడు నందిశ్వరుని కుమారునిగా రూపొంద టమూ, ధృతుని చరిత్ర అన్ని ఎంతో చక్కగా వర్ణించబడివున్నాయి. ‘శశాస కల్పం’లో జరిగిన ఈ కథలులోని కథనం కొంచెం తేడాగా వర్ణించబడివున్నది.

12. వరాహ పురాణము :-

తిథులలో ‘ద్వాదశి’ విష్ణుతిథి కదా! అదేవిధంగా విష్ణుమహిమను తెలిపేదీ, సాత్యికమైన ఈ పురాణం “పన్మేండవదిగా” ఏర్పడి ఈ మానవ కల్పంలో జరిగిన సృష్టికథ అంతా, 25వేల శ్లోకాలలో వర్ణింపబడి వున్నది.

శ్రీమహావిష్ణువు రెండుసార్లు వరాహోవతారమెత్తినట్లు తెలుస్తోంది! అందులో మొదటటిది “నీల వరాహోవతారము”! దానిని ధరించిన కారణంగా ఆ కల్పానికి “నీల వరాహకల్పం” అని పేరు వచ్చినది. ఆతరువాత జరిగిన కల్పంలో తెలునివర్ణం గలిగిన మహారూపంలో ఆయన అవతరించిన విధానమే “శ్వేతావరాహ కల్పం కథ”! ఈ శ్వేతావరాహకల్పంకథే వరాహపురాణంలో దీనినే సాత్యిక పురాణంగా వర్ణించబడినది. ఇప్పుడు మనం వున్నది ఈ శ్వేతవరాహ కల్పంలోనే! అందుకే సంధ్యావందనం సంకల్పంలో “శ్వేతవరాహకల్ప” అంటారు!

ఇందులో భూదేవి వరాహమూర్తిని ప్రత్యుష్టంది — “నారాయణుడనగా ఎవరు”? అని ప్రత్యుంచగా, ఆయన నారాయణునియొక్క అన్ని అవతారములూ వర్ణించి చెప్పినారు, ఇందులో ఇంకా నారాయణునివల్ల ఉపదేశింపబడిన భక్తి యోగంయొక్క విశేషములన్నీ ఇందు వర్ణించబడివున్నాయి.

నారాయణునకు సృష్టి సంకల్పం కలిగినప్పుడు మొదటగా “సత్తు” (సత్) జనించెననీ ఆత్మాత అందులోంచి క్రమంగా వాయువు; అగ్ని సీరూ, సృధివీ, ఆకాశమూర్తి ఉద్యమించినాయని చెప్పి, ఇంకా వినాయకుడు, కుమారస్వాములయొక్క జన్మ ఈశ్వర సంకల్పంచేత మాత్రమే కలిగినట్లు చెప్పబడినది. ధర్మాచారు, దిశలు, కుమార గణపతులు గౌరిదేవియొక్క కథలు, ఇంకా తిథుల మహిమా ఇందులోని విశేషాంశాలుగా పేర్కొనవచ్చు.

ఇందులోని దుర్మాదేవి జననము దేవిభాగవతంలోకంటే వేరుగా వున్నది. అగస్యనిచే భద్రపాలునికి చెప్పబడిన దేవ్యాపాభ్యానము ఇందులో చాలా మనోహరంగా వున్నది. ఇంకా కపిలగోవు మహిమ, దాన విధానము; మానవుడు చేయకూడదని నిషేధింపబడిన పరాన్నభోజనము వంటి ముప్పైరెండు (32) మహాదోషములు గూడా ఇందులో వర్ణించబడివున్నాయి.

13. స్వాందపురాణము :-

ఈ పేరుతో రెండు పురాణాలున్నవి. మొదటచే మహాపురాణములలోనిది, రెండవది ఉపపురాణాలలోనిది. ఇది శివదేవతాప్రాధాన్యత కల్గిన రాజస పురాణం.

“తత్పురుష కల్పంలో” జరిగిన వృత్తాంతమును స్వాందుడుగా కుమారస్వామి ఉపదేశించినదికాబట్టి స్వాంద పురాణమని దీనికి పేరువచ్చింది. ఇది భృగుమహర్షికి ఉపదేశింపబడి గురుపరంపరగా ఆయననుండి చ్యావనదూరా, బుచ్చికుడు, మొదలైన బుముషులనుంచి వ్యాసుడు శతకోటి శ్లోకసంఖ్య కలిగిన ఈ పురాణాన్ని సంపాదించి

దాన్ని కలిగోని ఈ మానవులు గ్రహించలేరని తెలిసి సంక్లేషముగా రచించిన 13 వ పురాణము.

దీనిలో ఏడు ఖండములున్నాయి. 1) మహేశ్వర ఖండము 2) వైశ్వ ఖండము 3) బ్రాహ్మణ ఖండము 4) కాశీ ఖండము 5) అవంతీ ఖండము 6) నాగ ఖండము 7) ప్రభాస ఖండము — ఇందులో వివరించబడిన విశేషములలో ముఖ్యమైనవి. ‘అరుణాచల త్జైత్ర మహాత్మ్యం’ 13) -అధ్యాయం ‘వేంకటాచల మహాత్మ్యం’ ‘బదరికాళమహాత్మ్యం’ ‘జగన్నాథ త్జైత్రమహాత్మ్యమూ,’ మొదటినవి. ఇప్పుడు మనం యాత్రగా దర్శించే తిరుపతి, బదరీ, పూరీ, త్జైత్రములయొక్క ప్రాచీన చరిత్ర, స్తలమహాత్మ్యము గురించి ఇందులో బాగా తెలుస్తుంది! ద్వారకయొక్క మహిమ, ‘అర్యదత్జైత్రము’ (Mount Abu) ఆటూలయొక్క మహాత్మ్యము, ముఖ్యమైనవి. ఈ స్వార్థందపురాణములో ఎక్కువగా త్జైత్రముల మహాత్మ్యములే వివరించబడి వున్నాయి.

ఇక, ఈపురాణములోని విషయం విమర్శనతో పరిశీలించగా, తేలినదేమంచే, వ్యాసమహాకృతమైన ప్రాచీన ‘స్వార్థందపురాణం’ మహామృదీయుల దండ. యాత్రల కాలంలో కొంతభాగం నాశనం చేయబడినట్లు, ఆతరువాతకాలంలో ఇతరులచేత తక్కినది ఇలాగ పూరీంచబడినట్లుగా తెలియవచ్చింది. ఆకారణంచేతనే దీనిలో ప్రాచీన శాస్త్రవిషయములకంచే ఈ స్తలపురాణముల కథలే ఎక్కువగా వున్నాయి. దీనికి తార్మాణంకూడా వ్యాసుడు రచించిన మహాపురాణమైన ప్రాచీన స్వార్థందపురాణ విషయాలు, ప్రస్తుతంలో మనకి లభించే ఉపపురాణమైన స్వార్థందపురాణంలోనే ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఈ స్వార్థందపురాణ సంహితలో ముఖ్యమైనది ‘సనత్కుమారసంహిత’! దీనిలో 36- వేల శోకాలలో అనేక అప్పార్య రఘసాయలు తెలుపబడి వున్నాయి. ‘బ్రాహ్మణసంహిత,’ ‘శారసంహిత’ ‘వైష్ణవసంహిత’ ‘శాంకర సంహిత,’ ‘ద్వ్యాత సంహితలు’ కల ఈ అరుఖండములుగల స్వార్థందపురాణము, కుమారస్వామియొక్క

ఆరుఖండములుగల స్వాందపురాణము, కుమారస్వామియొక్క ఆరు ముఖములలోని ఆరు తత్త్వములను, వాటియొక్క ఆరు పేర్లు -- 1. శివశక్తి, 2. విష్ణుశక్తి, 3. బ్రహ్మశక్తి, 4. సూర్యశక్తి (సౌరశక్తి) 5. గణపతి శక్తి, 6. జగద్యాపకమైన ‘నారాయణ శక్తి.’ ఈశక్తి సంబంధమైన దేవతల మహిమలు, ఈ పురాణంలో కనబడుతున్నాయి. అందుకే ఇది శివ, విష్ణు దేవతల భేదములను తీసివేసి అన్నింటినీ సమన్వయంచేసే కథావస్తువు కలిగినదే ఈ స్వాంద పురాణము.

14. వామవ పురాణము :-

ఇది ‘కూర్మకల్పం’ లో జరిగిన చరిత్రను ఆధారంగా చేసికోని పులస్త్యమహర్షిచే తెలుపబడి నారదునివల్ల క్రింద మానవలోకానికి తేబడింది. ఇది పదివేల శ్లోకములుగల్గిన రాజసికపురాణం. ఇందులో మేఘాది ద్వాదశ రాసులు, అశ్వని మొదలుగాగల 27-స్కృతములు ఇషణ్ణి కలిసి ‘ఈశ్వరుని కాలస్వరూప’ మని వద్దించబడింది. ప్రశ్లోదుని జననము, కుమారస్వామి, గణపతుల కథావిషయములు, ఇందులో తేడాగా చెప్పబడినవి.

వామవమూర్తి బలిచవకవర్తని అణచినట్లే ‘దుండుకాసురు’నికూడా పాతాళలోకి అణచిన కథకూడా ఇందులో వద్దించబడియున్నది. ఇది చాలామందికి తెలియదు!

15. కూర్మ పురాణము :-

ఇది ‘అదికూర్మము’ రూపంలోవున్న విష్ణుమూర్తిచేత ఉపదేశింపబడిన 17-వేల శ్లోకములు కలిగిన ‘తామస పురాణం’.

పూర్వకాలంలో దేవాసురులు కలిసి త్రీరసముద్రాన్ని చిలికిన కల్ప సమయంలో జరిగిన చరిత్రను తెలిపేది కనుక దీనిలో “త్రీరకల్పము లోని చరిత్ర” అని ఈపురాణంలోనే తెలుపబడి యున్నది.

దీనిలో నాలుగు సింహాశలు కనబడుతున్నాయి. అవి 1. బ్రహ్మాసంహిత 2. భాగవతసంహిత 3. శైవసంహిత 4. వైష్ణవ సంహిత, అని. అవతారముల చరిత్ర, సూర్యపూదయ స్తోత్రము, దుర్గామహాత్మ్యము, ఇందులోని ఆసక్తికరమైన అంశములు. నాలుగు వర్షములవారి విధులు, అవి పాటించకపోవటంవల్ల వచ్చే నరకములు ఇందులో స్పష్టంగా వివరించబడివున్నాయి.

16. మత్స్యపురాణము :-

ఇది ‘చాక్షుషమన్వయంతరం’ లో జరిగిన జలప్రశయ గాథ ఆధారంగా చేసుకొని చెప్పబడినది. ఇది 14-వేల శ్లోకములు కలిగిన తామసిక పురాణము.

ఇది గత మన్వయంతరం చివరలో జరిగిన “జలప్రశయ” సమయంలో రక్కింపబడిన వైవస్వతమనువు మహాత్మ్యంగా ఉపదేశింపబడిన పురాణం. ఇది ‘సత్యకల్పం’ లోని చాక్షుషమన్వయంతరం కల్పంలోని గాథగా తెలుస్తోంది!

వైవస్వతమనువు మలయాద్రిలో తపస్సుచేసి ప్రశయం వస్తే నశించిపోయే జీవులను, డౌషదులను, చెట్లను తిరిగి పునఃస్పృష్టి చేయటానికి, కొన్ని మిగిలిగి రక్కింపగల వరము సంపాదించాడు. అతను ఒకనాడు పిత్యతర్పుణాం చేస్తుండగా, శ్రీమహాచిష్ఠవు, ఒక చిన్న చేపపిల్ల రూపంలో ఆయన దోసితిలోపడి, అతనిచే కమండలంలో రక్కింపబడి క్రమంగా పెరిగి, పెద్దదైనాడు! చివరికి ఆయన సముద్రంలో కూడా పట్టవంత పెద్దచేపగా అయినప్పుడు వైవస్వత ‘మనువు’తో తాను మహావిష్ణువునని జగత్తునకు ప్రశయ సమయము, ఆనన్నమైందసి తెలిపి, ఆప్రశయ సమయములో ఒక ‘నావ’ను యొర్చాలు చేసుకోమని, వైవస్వతమనువు ప్రశయం సమీపించినప్పుడు అందులో అన్ని జీవములనూ ఎక్కుంచి తాను కూడా యెక్కి, ఆ నావను చేపకోమ్మునకు కల్పినట్టయితే తాను ఈ భూతముల రక్తణ చేయగలనని చెప్పి), విష్ణుమూర్తి

అద్వస్యమయ్యాడు.

వైవస్యతమనువు అలానే చేసి, ఆ ప్రశయ సంక్షేపంలోకూడా ప్రశాంతుడైవున్న ఆ మత్స్యమూర్తిని విష్ణుమూర్తి యొక్క అవతారంగా గుర్తించి, ప్రార్థించి, ఆయననుంచి సృష్టిక్రమాన్ని, అన్ని జీవుల ఉత్సత్తున్ని, జరిగిన ఆనాటి చరిత్రను ఆ శ్రీహరి అవతారమైన “మహామత్స్యము”ను ఉపదేశించమని కోరినాడు. ఆ ప్రశయం తరువాత వైవస్యత మన్వయంతరం మొదలయిస్తుష్టి ప్రారంభమైంది! శ్రీమన్నారాయణుడే స్వాయంభవు మనువుగా అవతరించి సృష్టిచేయ సంకల్పించాడు. ఆతర్వాత ఇరవైయారు తత్త్వములతో కూడిన ‘భూత - సృష్టి’ జరిగింది. ఆతరువాత చెప్పబడిన దక్క ప్రజాపతి ‘ప్రజాసద్గము’లో భూమి వైశాల్యమును పరికించి మరీ సృష్టించమని నారదుడు చెప్పటమూ కూడా మత్స్యపురాణంలో వర్ణించబడివున్నది!

ఇందులో జ్యోతిషు గణితమూ, సక్షతములూ, గ్రహణములూ, రాశిచక్రముయొక్క ప్రమాణమువంటి వివరాలు బ్రహ్మండపురాణములో వర్ణించబడిన గ్రహముల కొలతలకన్నా చాలా చేధముతో కన్నిస్తావున్నాయి. దీనిబట్టిచూడగా వేరువేరు కల్పాలలోని సృష్టి వేరుగాను, గ్రహస్థితి వేరుగానూ, ఈ జ్యోతిశ్చక్రములో గఱ సక్షతముల స్తోత్రికూడా ప్రతికల్పములోను మారుతూవుంటుండని తెలుస్తున్నది.

ఇందులో ఇంకోవిశేషముకూడా కన్నిస్తాన్నది. సప్తబుషుల వంశములు, పరశురాముని వంశముల వర్రన ఇందులో చాలా ముఖ్యమైనవి. ఆధ్యాత్మిక విషయములలో వేరువేరు మన్వయంతరాలలోని విష్ణుమూర్తి అవతారాల వర్రన విచిత్రమూ, మరియు అద్వృతమైనది. అలాగే ఈశ్వరుడు బుషులకు ఉపదేశించిన ‘ఈశ్వరీతి’, ‘వ్యాసితి’, ‘సంధ్యావందన విధి’, ‘పూజావిధానం’, సూర్యపూర్ణయములో సాధకులకు ఎక్కువగా ఉపయోగించేచిగా మన్నాయి.

17. గరుడ పురాణము :-

ఇది విష్ణుమూర్తి గరుత్వంతుడికి ఉపదేశించిన 19-వేల శోకములు కలిగిన పురాణము. ఇది సామాన్యముగా ఎవరైనా మరణించినప్పుడు చేసే ‘పితృమేధము’లలో పరించటం ప్రాచీనంగావచ్చే ఆచారము.

ఇందులో, జీవుడు మరణించినతర్వాత శరీరము విడిచి బైటికి పోయి ఏవిధంగా ప్రయాణించేస్తాడో అంతా వివరంగా వర్ణించబడి వున్నది.

మానవుడు స్తూలశరీరం నాశనమమైన తర్వాత ఆ లోపలి జీవుడు ప్రయాణించే పదార్థమయింకాని, ఈ ‘శరీరానికి’ ‘యూతనా మయ - శరీరము’ అని పేరు. ‘యూత’ అనగా ప్రయాణము చేయునట్టి. ‘శరీరము’ అని అర్థం. సామాన్యంగా మనిషి తాను ఇంట్లో వున్నప్పుడు తాను వాడుకునే వస్తువులు అమర్చే పద్ధతి వేరుగాను అవే తాను ప్రయాణానికి సర్పుకున్నప్పుడు ఆసామానుల సర్పుబడి వేరుగానూ వుంటుంది. అదే ఈప్రయాణానికి సర్దిన సామాన్య వంటిదే జీవుడు ప్రయాణించే ‘యూతనా దేహం’! ఆ జీవుని ప్రయాణం పూర్తియైన తర్వాత ఇంకో శరీరంలోకి దిగిన ప్పుడు ప్రయాణికుడు సామాన్యతిరిగి విప్పి సర్దినట్లుగా ఈ యూతన శరీరములోని అవయవాలలోని నాడులవంటి అనేక సూక్ష్మభాగాలు మళ్ళి తిరిగి వాటివాటి యుధాస్థింధులో అమర్యబడతాయి.

అతడే తల్లికడుపులో ప్రవేశించి పెరిగి, తిరిగి జన్మిస్తాడు! ఈ ‘గరుడపురాణము’లో యూతనామయ శరీరంలో ప్రయాణించే జీవునికి కనిపించే స్వగ్రహ, నరక లోకాలు, వైతరణీనది, జీవుడు ప్రయాణించే నరకలోక వర్ణణమూ, పాపియైన జీవుడు అనుభవించే నరకలోక వర్లన అంతా అతి భయంకరంగా వర్ణించబడియున్నది. చనిపోతే కర్మచేసే ఆ పదిరోజులలోనే దీన్ని పలిస్తారు.

కాని పూర్వ్యకాలంలో మరణించబోయే మనిషికి ఈ పురాణం మరణించక ముందే చదివి వినిపించడంవల్ల అతడు తాను మర

ఓంచిన తర్వాత ఆలోకాలలో తాను గమనించవలసిన విషయాలతో అతనికి ఉపయోగపడతాయి! అతనికి గ్రంథం చివర ‘ప్రేత’ విషయమైన ఈ కథ చదవటంవల్ల కలిగిన అశుభములకు శాంతి చేసే నిమిత్తం ‘మాత్కాధర్మ నిరూపణమూ’ సుకృతమైన జన్మ కలగటానికి మనిషి ఆచరించవలసిన విధానములుకూడా వర్ణించబడియున్నాయి. దీనివల్ల దోషాలు శాంతిస్తాయి.

18. బ్రహ్మండపురాణము :-

ఈ పురాణం నైమిశారణ్యంలో వాయుదేవుడు మహర్షులకుప దేశించినది.

ఇది కాలమానంలో యుగములసంఖ్య, మహాయుగములు, మన్యం తరములూ, బ్రహ్మకల్పం ఆతరువాత వచ్చే ప్రశయమూ ఆ బ్రహ్మకు రాత్రియై తరువాత తిరిగి ప్రారంభమయ్య సృష్టికూడా వివరాలతో సహ వర్ణించబడియున్నది.

నాలుగు యుగాలు కలిసి ఒక మహాయుగము, లేక దీనినే ‘చతుర్యగము’ అని అంటారు. ఇలాంటివి ఐయ్య చతుర్యగాలు కలిస్తే బ్రహ్మకు ఒక ‘పగలు’ అపుతుంది! అలానే ప్రశయకాలం బ్రహ్మకు రాత్రియై ఆ ప్రశయకాలంలోకూడా అంతేనేపూ, వుంటుంది. ఈ బ్రహ్మయొక్క రెండు అహారాత్రులను కలిసి, ఒక ‘బ్రహ్మకల్పము’ అని అంటారు. ఇటువంటి 26-వేల కల్పములు కలిసి ఒక్క మహాకల్పం అపుతుందని భవిష్య పురాణము తెలుపుతుంది!

ఈ గణితమంతా వర్ణించినతరువాత ఈ బ్రహ్మండపురాణము ప్రతియుగంలోను నడిచే యుగధర్మాలు ఆయా యుగాల్లో మనిషి ప్రవర్తనలోవచ్చే మార్పులూ, అలాగే ఇప్పుడు నడిచే కలియుగంలోని యుగ ఇక్కణాలుకూడా చెప్పబడియున్నాయి! ఈ కలియుగపొపం మనిషి మనస్సును బంధించకుండా ఉండాలంటే గాయత్రీమంత్రానుప్పొనము, సంధ్యావందనము, ‘ప్రాణయామ’ విధానము తప్ప, వేరు మార్గం లేదని ఈ పురాణము తెలిపే ముఖ్యవిషయము. .

పద్నెవిమిది కల్పాల చరిత్ర :-

ఇలాగ 18 కల్పములలో జరిగే బ్రహ్మండ సృష్టియొక్క విశేషాలను విడివిడిగా వ్యాసమహర్షి 18 పురాణాలుగా రచించారు. ఒక్కొకల్పము బ్రహ్మకు సృష్టికాలము. దానినే బ్రహ్మకు దినమని చెబుతారు. ప్రతిసృష్టికల్పము. అంతమయిన తరువాత బ్రహ్మదేవుడికి రాత్రికల్పము జరుగుతుంది. మామూలుగా మనిషి పగలు శ్రమించి పనిచేసి ఆ తరువాత రాత్రిసమయంలో విశాంతి తీసుకుంటాడు. అలాగే బ్రహ్మదేవుడుకూడా తనకు పగలైన సృష్టికల్పంలో సృష్టికర్మను నిర్వహించి తనకు రాత్రియైన ప్రశయకాలంలో సృష్టి ఆపివేసి నిద్రలో శీసమమత్తాడని పురాణాలు చెబుతున్నాయి.

మనమ్ములకులాగ బ్రహ్మదేవుడికికూడా నిద్ర ఏమిలని చాలా మందికి వింతగా తోచవచ్చు. కాని ఈ విషయంలో జీవశాస్త్రాలో ప్రకృతిసూత్రమయిన ఒకానోక రహస్యం యమిడివున్నది. ఈ ‘బ్రహ్మదేవుని - పగలు’, ‘రాత్రి’ అనే ఒక్కనీ ఉపమానంతో మనకు అందించాడు వ్యాసమహర్షి! అదేమిటంబే ఈ సృష్టి నిర్వహించే ‘బ్రహ్మ’ ప్రతిజీవుడిలోను ప్రాణచైతన్యంగా నిలచి ఉన్నాడు. ఆ ‘చైతన్యం’ ప్రతి మనిషిలోనూ జంతువులోనూ క్రమికీటకాదులలోనూ కూడా నిద్రాణమైవున్నది. ఈ ‘జీవశక్తి’ లేక ప్రాణచైతన్యం పనిచేసే ప్రకృతి అంతటా రెండు దశలలో పనిచేస్తున్నది. అందులో ఒక్కటి ‘నిద్రావష్ట’ రెండవది ‘మేలుకున్న’ చైతన్యావష్ట!

దీనికి నిదర్శనం ప్రకృతిలో ఎక్కుడ చూసినా కనబడుతున్నది. గొంగళిపురుగు జీవిత చరిత్రలోని ఈ నిద్రావష్ట చూస్తే, అది, ‘నిద్రావష్ట’ అయిన తరువాత తన గూడును పగులగొట్టుకొని, బయటికి సీతాకోకచిలుకగా వస్తున్నది. ఇది ‘చైతన్యావష్ట’ను మాచిస్తున్నది. అలాగే కడుపులోని పిండం ‘నిద్రావష్ట’, బయట జన్మించిన మనిషి ‘చైతన్యావష్ట’! గ్రుడ్ములోని కోడిపిల్లది ‘నిద్రావష్ట’ గుడ్మ పగిలి పుట్టిన కోడిపిల్లది ‘చైతన్యావష్ట’! అలాగే చెట్టులోని

గింజలోని మొలక చెట్టుయొక్క ‘నిద్రావష్ట’! అది నాటనప్పుడు మొలిచేచెట్టు దాని ‘చైతన్యవష్ట’!! అలాగే దుంపలూ, పిలకలూ, కందమూలాలూ తమలో ఆహారం దాచుకుని శితాకాలంలో నిద్రలోవుండి, తిరిగి వెచ్చని ఎండకు చిగిర్చి మొలకెత్తుతున్నాయి కదా! ఈ రెండుదశలే అన్నిటిలోనూ కనపడే ప్రకృతి రఘస్యం!

అంతేకాదు యావత్ ప్రకృతికూడా శితాకాలంలో, శిశిరబు తువులో ఆకులురాళ్చిన ప్రోదులతో తన ‘నిద్రావష్ట’ లో వుంటే, అదే వసంతబుతువులో చిగిర్చి పుష్టించి ‘చైతన్యవష్ట’ లో కనబడుతున్నది ప్రకృతి అంతటా. అలాగే చంద్రుడు కృష్ణపత్రంలో త్యేజావష్టలోనూ (ప్రశయం) శుక్లపత్రంలో ‘చైతన్యవష్ట’లో ఉండటం చూస్తున్నాం!

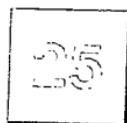
అలాగే అన్నిజీవులూ సూర్యడస్తమించి రాత్రి అయినప్పుడు నిద్రలోకి పోయి ప్రాణచైతన్యమంతా అంతర్ముఖమై ‘నిద్రావష్ట’ ను పొందుతున్నది! అదే సూర్యోదయంతో అన్ని ప్రాణులు తమలోని ప్రాణశక్తి మేలుకొనగా తిరిగి ‘చైతన్యవష్ట’ పొంది మెలకువతో సంచరిస్తున్నది. ఇదే సూర్యం సృష్టి అంతటా వర్తిస్తుంది. అన్ని ప్రాణులలో ఉండిన ప్రాణచైతన్యమే కదా బ్రహ్మా అంటే! అందుకని ప్రాణులు జన్మించి మేలుకొనేదే ‘సృష్టికల్పం’. బ్రహ్మకు పగలు - అంటే ప్రాణశక్తికి ప్రకృతిలో ‘చైతన్యవష్ట’. అలాగే ప్రశయసమయంలో అన్ని జీవులలోని ప్రాణము మరణమువైపుకు ఉపసంహరింపబడినప్పుడు అదే బ్రహ్మకు లేక ప్రకృతిలోని ప్రాణశక్తికి రాత్రివంటి ‘ప్రశయ’ కల్పం నడుస్తున్నది!

మనలోని ‘ప్రాణం’ (శ్వాస) లోపలికి పీల్చుకున్నప్పుడూ, అదే ఊపిరి, మళ్ళీ అదే శ్వాస బయటకు విడిచినప్పుడూ జరిగే రెండుదశల వంటివే విశ్వప్రాణమైన ‘బ్రహ్మ దేవుని రాత్రింబవశ్య’.

అవే విష్ణుదేవుని ఉఛ్వాసనిశ్వాశాలు అనిచెప్పిన పురాణ రఘస్యంలోని అంతరాభ్యం ఇదే.

ఇలా 18- పురాణాలలో - పురుషుని 18- తత్త్వాలుగా ‘సాంఖ్య
- విద్య’ రహస్యంగా 18- కల్పాలలో పద్మించాడు వ్యాసమహర్షి
వేదార్థ రహస్యాన్ని అందిస్తూ!

పురాణాలలో ప్రాచీన విజ్ఞానం

చాలామంది “పురాణం పంచలక్షణం” అనిమాత్రం అంటారేకాని పురాణాలలో ఇవ్వబడిన ‘సైన్య’ విజ్ఞానం, అందులోని భాగోళిక, ఖగోళ (ఆకాశ) సంబంధమైన ఇతర శాస్త్రియ విషయాలను గమనించరు. అందులోని కథలను మాత్రం పట్టుకుని---అది కూడా పీటిలోని అంతరార్థాలనూ, శాస్త్రియ రహస్యాలనూ, యోగ రహస్యాలనూ, నిగూఢంగావున్న అంతస్సందేశాన్ని విడిచిపెట్టి --- వాటిని కేవలం కాశీమజిలీ కథల్లాగనో లేక, పేదరాళి పెద్దమ్మ కథల్లాగనో చదువుకోవడంవల్ల, ఆ పురాణాలకే మహాపచారం చేయటం జరుగుతోంది.

ఈ ‘అపచారం’ ఏమిటంకే ఈ పురాణాలు, కట్టలు కట్టలుగా, కేవలం వినోదంకోసమో, లేక ఊసుపోక చదివే కథలుగానో

వ్యాసమహర్షి రచించాడనే అపోహ జనసామాన్యంలో -- ఆ మాటకొస్తే పండితుల్లోకూడా -- ఏర్పడివున్నది. కానీ, అది నిజంకాదు. ఎంతో పొరిభాషిక(Technical) శాస్త్రియ(Scientific) ఆధ్యాత్మిక, యోగ సాధనా రహస్యాలను తెలిపే విజ్ఞానం, సాంకేతిక (Symbolism) పరిభాషతో నిర్మించబడివున్నది, ఈపురాణాలలో కథాపస్తుఫు! పురాణాలు “వైజ్ఞానిక సర్వస్వాయిలు”(Encyclopaedia of All Sciences) అంటే అనేక శాస్త్రాలలోని విజ్ఞానం కలిగిన గ్రంథాలు! అంతేకాదు, పురాణాలంటే ఒక సర్వశాస్త్ర సముచ్చయాన్ని సమప్త విజ్ఞాన సమస్వయాన్ని కలిపి, వైజ్ఞానిక సూత్రాలరూపంలో అన్ని శాస్త్రాల వెనకాలపున్న “ఏకసూత్ర” మైన ఒక మహాసత్యాన్ని తెలిపే “సైన్సు”! ఇక్కడ మనకి అందులోని కథాభాగం ముఖ్యంకాదు! అందులో వివరించిన వైజ్ఞానిక విషయాలేమిటో స్థాలంగా ఇక్కడ పరిశీలిద్దాము.

(i) బ్రహ్మాండ స్వరూపం:- పురాణంలోని అనేక విషయాల్లో ముఖ్యమైనది, బ్రహ్మాండసృష్టి స్వరూపంలోఫున్న విజ్ఞానాన్ని మనకి తెలియజేయడమే. ఇందులో భూగోళం, సూర్యాది గ్రహాలు, వాటి నడకలు, కాలచక్రవిభాగం, దిన, పక్ష, మాస, బుటు, సంవత్సరములూ, రాశచక్రంలో వాటి లెక్కలూ, వాని పరిణామాలు, నవగ్రహాల స్వభావాలు, ద్వాదశరాసులూ, 27 - నక్షత్రములూ, ఇంకా మానవులు, దేవతలు, బుషులు అన్నికాలాల్లో చేయవలసిన కర్మలూ, యజ్ఞయాగాలు అన్ని వివరించబడ్డాయి.

ఇంకో రహస్యమేమంటే ఈ ‘బ్రహ్మాండ నిర్మాణంతో’ “గాయ త్రీమంత్రం” లోని మూలసూత్రం ఏవిధంగా ముడిపడివుందో వర్ణించబడినది. అంటే బ్రహ్మాండంలోని సప్తలోకాలూ గాయ త్రిలోని సప్తవ్యాహ్యాతులూ, మన శరీరంలోని సప్త-యోగచక్రాలూ, వారాధపతులైన ఏదు గ్రహాలూ యుగాలలో “సప్తబుషుల” చలనం, సూర్యరశీలోని ఏదు రంగులూ, ఓంకారములోని ఏదువ్యాహ్యాతులు, మొదలైన అతి గహనమేన విషయాలైనో -- అన్ని ఇక్కడ పరిశీలిద్దాము.

చర్చించలేము. ఇవన్నీ వేరే గ్రంథములో* విశదీకరించాము.

(ii)భూమి - గ్రహగోళాలు:- అంటే ఈ ఘనపద్మార్గమైన సృష్టి అంతా ‘భూలోకం! అంటే పంచభూతాల్లో ‘భూ’ అనే తత్వంతో నిర్మాణమైనదంతా భూలోకం.

(iii) ఏదులోకాలు:- ఈ భూలోకవర్లనే కాకుండా పురాణాలు ఇంతకు పైనున్న ఊర్ధ్వలోకాలగురించి కూడా తెలుపుతున్నాయి. అంటే కంటికి కనిపించేది ‘భూలోకానికి మనస్సుకు మాత్రమే అందేది భువర్లోకము’. యోగదృష్టికి మాత్రమే అందేది ‘సువర్లోకము’ బుషుల దివ్యదృష్టికి అందేది ‘మహర్లోకం’. సిద్ధపురుషులు, నిత్యముక్తులూ, ఇంకా పైనవుండే సృష్టికర్త - ఆయనలోకం, మొదలైనవన్నీకూడా వరంచబడినాయి.

అలాఅంటే మనకి ఆశ్చర్యం వేయవచ్చు! కంటికి కనిపించే ఈ సృష్టివెనక కంటికి కనిపించని “ఈ ఆరులోకాల్ని” ఎందుకు వర్ణించారా అని, అందుకే చెప్పాను. ఇచ్చి పైన్ను, లేక విజ్ఞానవిషయిక గ్రంథాలని. ఇది ఎలా అంటే: ఒక్క ఊదాహారణ చాలు! మనకంటికి కనిపించే మంచుగడ్డ, చేతికందే ఘనపదార్థంగా గోచరమవుతున్నది. ఇదే రూపాంతరంలో లేక పై “లోకం”లో ద్రవరూపంగా ఉన్నది. ఈ “సీట్స్” తిరిగి, అవిరిగా చేసినపుడు అదే కేవలం “వాయు” రూపంతో ఇంకా పైలోకంలో వున్నది. అదే “సీటి అవిరి” ఇంకా కొంచెం పైకిపోతే, అది కేవలం ప్రాణవాయువుగా (Oxygen) ఉదజనితో (Hydrogen) ఉండి విద్యుత్తుచే శులుకుబడి నీటి అవిరిగా “సృష్టి” అపుతున్నది! ఇలాగ ఒకటే వస్తువు -- అనగా “సీరు”, అనేక రూపాలలో వుండి. కంటికి గోచరించని స్థితిలో తానుపున్న పైలోకాల నుంచి కిందికి దిగుతూ, ఘనపరిణామాన్ని పొందుతూ అలా మెట్లామెట్లుగా దిగి క్రింద స్తూలరూపం అపుతున్నది. ఇదే గంగ - దిగిరావటం లేక “గంగావతరణం”లోని రహస్యం ఇది ఒక నీళ్యవిషయమేకాదు సర్వసృష్టి ఈ దృష్టితో పరిశీలించితే

మనకి తెలిసే ఈ రహస్యాన్ని మనకుపదేశించటమే ఈపురాణాల ద్వారా వ్యాసమహర్షి మనకిచ్చిన సందేశం. ఇలాంటివి వ్యాసుడనే సముద్రంలోని ముత్యాలు!!!ఇవి అందులో కొన్నిమాత్రమే!

ఇలా చెప్పకుంటూపోతే ఇది ఒక మహాసముద్రం. అందుకని సంక్లేషించి క్లూప్తంగా పురాణంలోని ఇతర ముఖ్యవిషయాల్నిమాత్రం ఇక్కడ వివరిస్తాను!

1. “సృష్టి” -- అంటే పంచభూతాలూ, కాలమూ బ్రహ్మండ నిర్వాణమూ అంతాకూడా, ఇదే స్వర్గము” అంటారు.

2. బ్రహ్మండనిర్వాణం :- ఈ బ్రహ్మండనిర్వాణం జరిగాక, అందులోని ఒక సౌరకుటుంబం (Solar system) అంటే మన సూర్యమూ అతని గ్రహాలూ, నిర్వాణం అవటం, అందులో భూగోళమూ, సముద్రాలనుంచి నేల ఏర్పడటం: వృక్షాలూ, జంతువులూ, చివరికి మానవుడి సృష్టి! ఈ వేదాలకు మూలమైన పురాణసంహితలో, దీన్ని “ప్రతిస్నం” అంటారు.

3 పురాణాలలోని మానవచరిత్రః:- యా మానవజాతి కథ, దానికి మూలపురుషుడైన “మనవు” చరిత్ర, అంతకుముందు జిరిగిన సృష్టులలో గతించపోయిన ‘మనవు’ లూ, వాని మానవజాతుల కథ అంతా! అంటే “మన్వంతరం” గాధ అన్వమాట!

4 వంశం:- ఈ మానవసమాజం వచ్చిన తర్వాత ఈభూమినేలన రాజులూ వారివారి వంశాలు లక్షలాది సంవత్సరాలుగా నడచిన యా చరిత్రలోని అనేక జలప్రశయాలూ అందులో మధ్యమధ్యన -- అంచే యుగయుగానికి వచ్చే అవతారాలూ- అస్తికూడా పురాణం తెలుపుతుంది.

5 వంశాను చరిత్రః:- ఈ గడచిపోయిన రాజవంశాలే గాకుండా రానున్న భవిష్యత్తులో చరిత్ర అంతా కూడా యివ్యబడినది. ఇది అనువంశచరిత్ర --- అంటే రాజవంశాలను అనుసరించి . జరిగే

చరిత్ర, లేక “హిస్టరీ”(History)!

ఈ భవిష్యత్ చరిత్రను ప్రాయదం “నాడీగ్రంథాల”లోని జ్యోతిషంలో ఎలాగైతే బుమపలు ఒకనిజీవితం, వాడిపేరూ, ఊరూ, నష్టితం, వాడి భవిష్యత్తు ప్రాసిపెట్టారో అవి ఈనాటికి మనకు తాటియాకుల గ్రంథాల్లో నిదర్శనంగా ఎలా దొరుకుతున్నాయో సరిగ్గా అలాగే, మన దేశచరిత్ర అంతాకూడా ప్రాశారు. అదంతా ఇక్కడ వివరిస్తే ఇదే ఒక చరిత్ర గ్రంథం అవుతుంది.

అవుతుందేవిటి? అయింది! అది వేరే పుస్తకంగా “1999 -- కలియుగాంతం” అన్నదాంట్లో వివరించాను. అందులో పురాణాలలోని భవిష్యత్తును వ్యాసమహర్షి ఏ విధంగా ప్రాసింది (శ్లోకాలతో సహా) -- అవి ఈనాడు మల్లి నిజంగా ఎలా జరిగిందోకూడా, చరిత్ర సాధ్యాలతో సహా యిహుబడినది. ఇదంతాకూడా పురాణంలోని మహారథి తరంగాలలో ఒక చినుకు! సముద్రంలో కాకిరెట్ట! అవును ఇదంతా వ్యాసుని జ్ఞానసముద్రం అందులోని నీళ్ళను ఈ కొస్త పురిసేదు చూసి అగస్తుడిలాగ ఆ ఉదధినంతనీ మనం పుడికిటపట్టించుకోవడం లాంటి ప్రయత్నమే!

ఈ ప్రయత్నం మరింతగా నిరూపించేది ఒక్కటే! అది ఆ సముద్రంయొక్క అగాధత్వమే! “వ్యాసుని జ్ఞానసముద్రం” నిజంగా అగాధమే! ఆయన మహిమ అనిర్వచనీయము!

మనదేశం - మన సంస్కృతి

పురుషమూక్త రహస్యం

నవ్యతే నవరత్నాలు

మీ అద్భుతాన్ని నీర్థయించే అద్భుతరత్నం

శ్రీవిద్యారణ్యస్వామి చరిత్ర

హిందూమతం పై సైన్సు పరిశోధన

పురుషమూక్త రహస్యం

శ్రీ వేదవ్యాస మహర్షి దివ్యచరిత్ర

SAINT OF THE SPACE AGE

Dr. VEDAVYAS

కదిలే బ్రహ్మం - నడచే దైవం

(శ్రీ వేదవ్యాస సుదుదేపుల అఫ్ఫత అయిభవాలు)

శుభవార్త

అద్యాత్మక - జ్ఞానిషు - విద్య - వెజునిక మాసపత్రిక

కాపీలకు : యోగిమిలిటమండలి USCEFI,

బొల్లిపల్లి, పాల్ట 56, రోడ్ నం. 8, హైదరాబాద్.

1999 రానున్న కలియుగాంతమున శంబళగ్రామంలో కల్పిభగవానునితో వ్యాసమహర్షి!

ఈ విధంగా కలియుగంలో పరిపాలించే రాజులపేర్లతో సహా వేదవ్యాసమహర్షి కలియుగభవిష్యత్తు పూర్తిగా వర్ణించాడు ! అంటే మొదటిరాజైన పరీక్షిత్తు పట్టాభిషేకం నుంచి (యావత్ పరీక్షితో జన్మ ...") వచ్చే కల్యాణవతారం పాపులను సంహరించి సత్యయుగాన్ని స్థాపించేవరకూ 5099 సం||లు వెరసి అన్ని రాజుల వంశాల పరిపాలనాకాలం చెల్లుతున్నది! ఇదే విషయం త్రీమధ్యగవతం 12వ స్క్రందంలో శుకయోగి కలియుగాంతాన్ని వర్ణించి కల్యాణవతార సమయము 'యుగసంధి' కాలము సూచిస్తూ 'అన్ని గ్రహాలు ఒక్కరాశిలో

సమకూడినపుడే' (5099 సం॥ల తరువాత వచ్చే) గ్రహాష్టతిని ఇలా
విరించాడు!

యథా చంద్రశ్చ సూర్యశ్చ తథాతిష్య బృహపుత్రిః
ఏకరాశా సమేష్యంతి, ప్రవర్ణ్యతి కృతం యుగం"

(భాగ. ప్ర.- 12)

అనగా -- "ఎప్పుడైతే సూర్యచంద్ర గ్రహాలన్నీ ఏకరాశిగతమోతాయో
అంటే పై రాజుల పరిపాలన పూర్తికావచ్చే సమయంలో అన్నమాట.
అప్పుడు అన్ని గ్రహములు ఏకరాశిగతమైన సమయంలో కృతయుగం
(ప్రారంభిస్తుంది) -- అని. దీన్ని బమ్మెర పోతనామాత్యుడు తెలుగు
భాగవతంలో అనువాదం చేస్తూ --

'చంద్ర భాష్యర శుక్ర గురువు

లేకరాశి గత్తులైనం గృతయుగంచైతోష్టీ'

-- భాగ. ద్వాదశ ప్రందం.

అనగా -- "1999 తరువాత వచ్చే మేషసంక్రాంతిలో అన్ని గ్రహాలు
మేషరాశిలో 2000 AD సంవత్సరంలో మే నెల -- 4 వ తేదీన
కలుసుకుంటున్నాయి. అప్పటితో పురాణాలలో వ్యాసమహర్షి వర్లించిన
కలియుగభవిష్యత్తు పూర్తి అవుతుంది! అప్పటికి కలియుగాంతం జిరిగి
కల్యాయివతారం భూమిమీద అందరికి దర్శనమిస్తుంది! ఆసమయంలో
విష్ణుమూర్తి తన పదవావతారమైన కల్యామూర్తిగా అవతరిస్తాడని
చెప్పి పోతన భాగవతంలో--

"సకల దేవతాబృందంబు వీక్షింప ముకుందుడు దృష్టవిగ్రహ
శిష్టపరిపాలనాధమై శంబల గ్రామంబున విష్ణుయుశుండను విప్రవాకు
జన్మించు!"

"ఆ సమయంబున నిఖిలజనులు ధన్యులయ్యేదరు!"

ప్రజలందరూ కలియుగంలోని తమ విదేశిఅలవాట్లు అనగా మేళ్ళా
చారాలు వదిలిపెట్టి తిరిగి కృతయుగంలోలాగే సత్యము, ధర్మము,
తపస్సు, దైవచింతన, దానము, భగవధ్యానము శ్రీకల్యామూర్తి

ఉపదేశంవల్ల నేర్చి ధర్మమార్గవర్తనలు అవుతారు!

అప్పుడు కల్పిభగవానుడు సూర్యవంశపురాజైన మరువు చక్రవర్తిని హిమాలయ పర్వతాలలో సిద్ధపురుషుడుగా శంబలవర్ద తపస్సు చేసుకుంటున్నవారిని పిలిపీంచి అతనికి సామ్రాజ్యమిపీంచి కృతయుగ రాజుల పరిపాలన ప్రారంభించును!

‘శంబల’ -- గ్రామం :-

విష్ణుమార్తి దశావతారాలలో ఎనిమిదవది “శ్రీకృష్ణవతారం” తొమ్మిదవది “బుద్ధవతారం.” దీనినే వ్యాసమహర్షి “భవిష్యపురాణం” “మాయామోహ స్వరూపో ఆపో
శుద్ధోదన సుతో అభవత్”

అని ‘శుద్ధోదనునికి’ ‘మాయాదేవి’కి కుమారుడిగా వచ్చిన 9వ అవతారం గురించి వ్యాసమహర్షి రెండూ గడిచిపోయినాయి. ఆ తరువాత వచ్చే అథరు అవతారం ‘కల్యాణవతారం.’

కల్పిభగవానుని -- జననం :-

ఈ కల్యాణవతారంలో భగవంతుడు కలియుగంలోని అధర్మాలనూ పాపాలను నిర్మాలించి ఒక నూతన రాజ్యంగ వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేసి కలియుగంలో జరిగే పాపాలను అంతముందిస్తాడు.

ఈ ‘కల్పిభగవానుడు’ హిమాలయపర్వత ప్రాంతంలో “శంబల” అనేగ్రామంలో జన్మిస్తాడు! “శ్రీవిష్ణుయశస్సు” అనే తపస్సంపన్నడైన వేదపండితుడైన బ్రాహ్మణుని కదుపున అవతరిస్తాడు! ఈయన అవతరిస్తాండగానే పురిటీంట్లో బ్రహ్మ, ఇంద్రాది సర్వదేవతలూ ప్రత్యుషమై గర్భస్తుడైన భగవంతుని స్తోత్రంచేస్తారు! అంతేగాక నాలుగు వేదములు, 18 పురాణాలు సర్వశాస్త్రాలు, సాంగోపాంగముగా మూర్తికళ్లి తమ దేవతాస్వరూపంలోకి భగవానుని వర్ద ప్రత్యుషమై

ఆయనను స్తోత్రం చేస్తాయి!

పదైనిమిది -- సిద్ధపురుషుల ఆగమనం :-

తమ దివ్యదృష్టితో తపస్సువల్ల భగవానుడు అవతరిస్తున్న ఆసమయాన్ని తెలుసుకుని 18మంది చిరంజిష్టలు మహార్షులూ, కలియుగం అంతా జీవసమాధులలో తపస్సు చేస్తున్న సిద్ధపురుషులు తమ దివ్యశరీరాలతో వెళ్లి ఆ నారాయణావతారమును దర్శించి సేవించుతారు. యమధర్మరాజు కూడా ' సిద్ధశరీరం'తో ప్రత్యుషమై కలిలో అనుభవించే పాపులతో తన నరకము క్రిక్కరిసి పోయిందని, ఆదుష్టుల పాపమును తను భరించలేకుండా వున్నానని కాబట్టి త్వరలో కలియుగాన్ని అంతమొందించి ధర్మస్థాపన మొనరించి తనకా పాపములపేడను నిప్పుత్తి చేయవలసిందిగా ప్రార్థిస్తాడు!

కల్పిభగవానుడు ఎనిమిది (8) సంవత్సరాల ప్రాయముగల బాలు దైవుండగా చిరంజిష్టైన పరశురాముడు తన 'సిద్ధశరీరం' తో తాను రామాయణాకాలంనుంచి తపస్సు చేస్తున్న 'మహాందగిరి' ని విడిచి, కల్పిభగవానునికి గురుత్వం వహించి అనేక దివ్యశత్రుస్తుములను ఆయవకు ప్రసాదిస్తాడు.

ఇంకా మార్గండేయుడూ, వ్యాసమహర్ణీ, అగస్త్యలవారూ, 'మైత్రీయమహర్ణీ' వంటి పరమగురువులు శ్రీరామునికి వశిష్ట విశ్వామిత్రులవలనే "ధర్మసంస్థాపన" నిమిత్తమై ఆన్నివిధాలా దోహదం చేస్తారు. ఇలా పెరిగి శ్రీకల్పిభగవానుడు తన బుధిబలంతోనూ అపారమైన "బుధి పరాక్రమం"తో భారతదేశంలోనూ, ఇతరత్రానూ, రాజులరూపంలో ప్రజలను దోషించేస్తున్న 'దౌంగల'ను కోట్లకొలది సంభ్యలో సంహరిస్తాడు.

"పావిష్టుతి కోటిశః"

కల్పి విష్ణుయశామమద్విజః కాలప్రచోదితః

కిత్పుత్యున్త మహావీర్యే, మహాబుద్ధి పరాక్రమః
అని భారతం,

రాజుశ్శోర రూపిణః

కలిగ్రదిగ్రిజయం :-

ఇలాగ అపారమైన సైన్యం వెంటరాగా కలిగ్రభగవానుడు ధర్మ
దిగ్రిజయం నిమిత్తమై దండయాత్రలనుచేసి అన్ని రాష్ట్రాలనూ
జయించి, చివరకు భారతదేశాన్ని ఏకచ్ఛత్రాధిపతిగా పరిపాలిస్తాడు.
అప్పుడు విధివశాత్మకగా రాజసూయ మహాయజ్ఞాన్ని మహార్థులచేత
సమంత్రకంగా చేసి, కలియుగంలో జరిగిన అనేక పాపాల ప్రక్కాభవకై,
ప్రపంచ శాంతికి, ధర్మస్థాపనకూ అశ్వమేధయాగాన్ని పూర్తిచేస్తాడు.
అనేక దేశాలరాజులు కలిగ్రభగవానుని సాధ్యాట్టుగా అంగీకరించి
కప్పములూ సమర్పించుతారు.

గ్రహగతులు - మారును :-

ఆ సమయంలో సూర్య, చంద్ర, శుక్ర, బృహప్తుతి, బుధ, శనులు
ఒకేసారి మేషప్రవేశం చేయగా -- యుగసంధి పుట్టే కలియుగం
అంతంకావడం ప్రారంభిస్తుంది!

అప్పుడు అనేక ప్రశయాలు జరుగును. భూమి కంపించటం,
అగ్నిపర్వతాల ప్రేలుడు, సముద్రాలు ఉప్పాంగటం, ఆకాశంలో ఒక
భయంకరమైన తోకచుక్క, ఉల్ముపాతం (ఉల్ములు రాలిపడటంవంటి)
ప్రశయాల ఫలితంగా భూగోళంలో అనేకకోట్లమంది పాపాత్ములు
నశిస్తారు! అప్పుడు కలిగ్రభగవానుడు పుట్టిన యోగాగ్ని అనేకమంది
దుర్మార్గులను ఎక్కడివారినక్కడే కూర్చున్నవారు కూర్చున్నట్లే, నిలు
చున్నవారు నిలుచున్నట్లే, నశింపచేస్తుంది. తరువాత భూమియొక్క
పరిభ్రమణం, ఆకాశంలోని గ్రహగతులూ మారి - కలియుగంలో
తిరుగుతూన్నట్టి తమ వక్రగతిని విడిచి - బుజుమార్గంలో

పరిభ్రమిస్తాయి!

“ప్రదక్షిణా గ్రహశ్యాపి
భవిష్యంత్యమలోమగాః
కేమం సుఖ్మిక్ష మారోగ్యం
భవిష్యతి నిరామయమ్”

అని, ఈ ప్రకారంగా ‘కాలస్వరూపం’ మారి తిరిగి “కృతయుగధర్మం” స్థాపించబడుతుంది.

కృతయుగాంభం :-

ఈ ‘కృతయుగం’ కార్తీకమాసంలో శుక్లపక్షములో నవమినాడు మిట్టమధ్యాహ్నం ‘అధిజిత్’ లగ్గంలో ప్రారంభమధుతుంది! ఈ పవిత్ర పుణ్యాలిధి అనగా కార్తీక శుద్ధవమి అని ఆక్షరు -- నవమిగా యుగాదిగా, పర్వదినమై నిలుస్తుంది!

“అక్షయా నవమీనామ, యుగాది నవమీహి పా
లోకమంగళ రాత్రీచ పర్వకిల్చిష్ట నాశవీ”
-- భవిష్యపురాణం.

ఈ విధంగా ధర్మసంస్థాపన చేసిన భగవానుడు అయోధ్యను ముఖ్యపట్టణంగా చేసి, పూర్వపు చంద్రవంశపురాజైన ‘దేవాపి’ అనే రాజర్షి అనేకవేల సంవత్సరాలుగా హిమాలయు పర్వతాలలో తపస్సుచేస్తున్నట్ల తెలుసుకొని పట్టాభిషిక్తుని చేస్తాడు! అలాగే శ్రీరాముని వంశస్తుడైన ‘మరువు’ తో తిరిగి సూర్యవంశపురాజుల పాలన ఆరంభిస్తాడు!! కైలాసపర్వతంవద్ద ఆయన తపస్సుచేసుకుంటున్న సంగతిని దివ్యదృష్టతో కల్పించి భగవానుడు గ్రహించి, అయినను రప్పించి రాజగురువుగా బుపిగా పురోహితునిగా ‘మరు చక్రవర్తివద్ద నిలిపి, ధర్మస్థాపన పూర్తిచేస్తాడు.

కల్పిమూర్తి :-

ఇలాగ తాను అవతరించిన ధర్మసంస్థాపనాకార్యం పూర్తిచేసిన కల్పిభగవానుడు పూర్వాయుషుడై జీవించి మధువనంవద్ద యోగములో యోగసమాధిలో ప్రవేశించి స్వచ్ఛందమరణంవల్ల శరీరాన్ని పరిత్యజించి తిరిగి తన వైకుంఠధామాన్ని చేరుకుంటాడు.

ఇలా శ్రీకల్పిభగవానుడు తన పరమపదాన్ని చేరుకునేసమయంలో మహార్షులూ, సీధులూ, జ్ఞానులూ తమ దివ్యనేత్రాలతో ఎనిమిది బాహ్యవులూ కలిగి, కర్మార, శ్వేతవరముతో, సత్యజ్ఞానస్వరూపుడై శంఖము, చక్రము, గద, శాఙ్కము, ముసలము, చర్మము, ఖడ్గము, అష్టాయుధములు ధరించిన శ్రీమన్నారాయణమూర్తిగా కల్పిభగవానుని దర్శించి తరిస్తారు!

ఇదంతా జరిగేముందు కలియుగానికి ముఖ్యాధిపతి అయిన పాపపురుషుడైన “కలి” పురుషుడు - పది కోట్లమంది “మేచ్చ” సేనలతో కల్పిభగవానుని ఎదిరి, ఆయనతో భయంకరమైన యుద్ధంచే స్తాడు. ఇది 1999-2010A.Dసంవత్సరాల మధ్యన కొన్ని సంవత్సరాలుగా నడచి భయంకరమైన మారణకాండతో మహోభారతయుద్ధం కన్నా - భయంకరమైన జననాశంతో ముగుస్తుంది!

దీనితో కల్పి భగవానుడు పాపపురుషుడైన ‘కలి’ని సంహరిస్తాడు! అప్పుడు ఈకలి పాపపురుషుడు తనమాయలతో ఏర్పాటుచేసిన “అరుమతాలు” - నశించిపోయి ఒక్కటే అయిన “సవాతనధర్మం” లో కలిసిపోతాయి! “అరుమతాలు ఒక్కటోను”!

ప్రపంచమంతొ ఒకేమతం :-

కృతయుగంలో ఒక్కటేమతం! భగవంతుడు ఒక్కడే! అప్పుడు అందరు మానవులూ ఒకే బ్రాహ్మణధర్మాన్ని బుద్ధిపూర్వకంగా అవలంబిస్తారు. మాంసభక్షణం, కల్పత్రాగుట, జూదము, మోసము,

హింస, వ్యభిచారము అనే కలియుగలక్ష్మాలను విడిచిపెట్టే - మానవుడు పూర్వవేదకాలంలోలాగానే, సత్యాన్ని ధర్మాన్ని తపస్సునూ అవలంబించటపల్లు ఈ ప్రారంభమయ్యే యుగానికి “సత్యయుగం” అనేపేరు నిజంగా అన్నివిధాలా చెల్లుతుంది!

ఈ విధంగా వ్యాసమహార్ణి భవిష్యపురాణంలో ఈ కలియుగం 18-2-3102 A.Dనుంచి ప్రారంభించి, 4-5-2000A.D 6.A.M వరకూ జరుగగల కలియుగ భవిష్యత్తును యథాతథంగా రాజులపేర్లతో సహా వర్ణించాడు. ఇందులో ఇచ్చిన రాజుల పరిపాలనాకాలం ప్రకారం మన భారతదేశ చరిత్రను మనం చక్కగా సరిచేసుకొని - ఇంగ్లాషువాళ్ళు చేర్పిన మార్పులు చేర్పులు తీసివేసి ఖగోళగణితం సహాయంతో పైమ్యవరంగా (Astronomical dating) ప్రకారం నిర్మారణ చేసుకుని చరిత్రను పరిష్కరించుకోవాలి! ఇందులో జాతీయచరిత్ర ప్రణాళిక అన్న నా ప్రయత్నం వేదవిద్యలయంలో ఏర్పరిచి అనేకుల సహకారంతో పుర్తి చేయవలసివున్నది! వ్యాసమహార్ణి మనకు అందించిన అపూర్వ జ్ఞానసంపద ఈ పురాణాలు. ఈ పురాణాలను భవిష్యత్తు సమగ్రరూపం చేపేటి భవిష్యపురాణమ్. ఈ భవిష్యపురాణంద్వారా వ్యాసమహార్ణి మనకిచ్చే సందేశంప్రకారం నిజమైన మన భారతదేశ చరిత్రను మనపిల్లలకు బోధించుకుండాం ఎప్పటికైనా!

మహామునుల -- యోగమండలి

ఎటుచూసినా తెల్లని మంచుకొండలు నీరెండకి తశతళా కాల్పిన
వెండిలా మెరిసిపోతున్నాయి. కశ్య జిగేలుమనేలా, సూర్యుడి కిర
ణలు కళ్ళలోకి పొడిచేలాగ ప్రతిఫలిస్తూ మంచురాళ్ళు అక్కడక్కడ
స్థటికాల్లాగ మెరుస్తున్నాయి. తెల్లని ఈ మంచు మైదానం వెనకా
తల ఆకాశం ముదురుసీలంరంగుతో కొట్టువచ్చినట్లు ఒక నీలిసిలుక్క
తెరలా —— కనిపిస్తోంది, దుమ్ములేని హిమాలయపర్వతాలలోని
నిర్మల వాతావరణంలో! ఎంత దూరానుండి చూచినా శిఖరాలూ,
లోయలూ సృష్టింగా కనుచూపుకు అందుతున్నాయి. ఎండలో
తెల్లగామెలిసే ఆ నిర్జన మంచు మైదానంలో వెండిపశ్చేంలో పొదిగిన
సీలం కెంపులాగ నిర్మలం అయిన సీశ్చతో వున్న ‘మానవసరస్సు’
దూరానికే మెరుస్తోంది సీలంగా, సీలి పీడలున్న సరస్పులోంచి

అమాయకుడి మనస్సులాగ అదుగు అంతా కనబడుతోంది.

అది సిద్ధుల తపోభూమి. వాతావరణం అంతా ఎటుచూసినా ఒక స్వచ్ఛతా, నిర్మలతా, నిశ్చబ్దతా, ప్రశాంతి గూడుకట్టుకోని రాజ్యంచేస్తున్నది. చుట్టూ కనుచూపు మేరవరకూ ఎక్కుడా మనుష్యసంచారం అనేది కనబడని మంచు ఎడారి. ప్రకృతి అంతా నిర్మలమై - ఒక ఆగాధమైన నిశ్చబ్దంలో మునిగి యోగి నిదర్లో జోగుతున్న యోగి మనస్సులాగ కాలం ఆగినట్టుగావున్న నిశ్చలద్వశ్యం. ఆగి ఆగి హోరుగా పీచే ఆ చలిగాలిలో దూడి మూటల్లాగ కొట్టుకు పోతున్న మంచమీంజలు, ఆ మంచు గాలులు వాటి మార్గంలోపున్న, చుట్టూ మేలచిన చెట్ల కొమ్ములను తెల్లని మంచుతో కప్పేసి ఆకొమ్ములను అనేక రకాల ఆకారాలతో చిత్రమైన మంచు శిల్పాల్లాగ తోలిచేస్తున్నాయి. ఆ తెల్లటి మంచు లోయమీదికి చూస్తూ ఒక కొండగుహ అంతా లోపలాబయటా మంచుతో పూయబడిపుంది. ఆ గుహలోంచి నీలాకాశంలోకి చేసిన సారంగంలాగ “కోలగ” ఒక మంచు పర్వతం మధ్యలోంచి తోలిచిన ద్వారం ఆ ద్వారంగుండా కనబడుతున్న బయటి నీలాకాశం త్రవ్యిన నీలి సారంగంలో కనబడుతోంది. గుహపైన నీటిచొట్టు చుక్కలు చుక్కలుగా రాలుతూ - మధ్యలోనే అవి మంచగా అయిపోయి - పైన చాందినీలకు కట్టిన ముత్యాలులాగ, మఱులలాగ మేరున్న న్నాయి. గుహపైనుండి ప్రేలాడుతున్న నీటి బిందువులే వజ్రాలలాగ తళుక్కు మంటున్నాయి కంటిచూపుకే.

అచ్చటి సరస్సులుకూడ చలికి పెరుగు తోడుకుపోయినట్టు గడ్డకట్టుకుపోయి ఘనీభవించినాయి. జలపాతాలు పైనుంచి పడుతున్నవి అలానే గడ్డగట్టుకుపోయి హిమవంతుని తెల్లని గడ్డంలాగ మంచగా స్థంభించి నిశ్చలంగా నిలిచి -- చూచేవారికి విచిత్రంగా కనిపిస్తున్నాయి! ఏ కదలికా లేకుండా బొమ్మ జలపాతాలులాగ, అక్కడక్కడ కొన్ని గుహలు - వాటి మధ్య ఆశ్రమ కుటీరాలు, కుటీరాలకు మధ్యగా నిలిచిన గోపురంపై గాలికి రెవరెపలాడే నారిం

జరంగు జండాలు, బయటమంచుపైనే కూర్చుని ధ్యానిస్తావున్న ఆజూనుబాహువ్యులైన మునులు, వారు నిరంతర ధ్యానపమాధిలో మునిగి ఉపిరిపీల్చుటంకూడా ఏనాడో మరచిపోయి, గాఢతపస్సులో వున్నారు. వారిలో కొందరు జడలుకట్టి కనుబోమ్మలుకూడా తెల్లగా నెరిసిన మునులు వేల సంవత్సరాల నుంచి అలా తపస్సు చేస్తానే వున్నారు. అందులో కొందరు అయిదారువేల సంవత్సరాల వాళ్ళున్నారు. వారిలో కొందరికి వెయ్యి, దెండువేల ఏండ్లు, మరికొందరికి - ఎన్నోండ్లో ఎవరికి తెలియదు. అలా నిరంతర తపస్సులో ఎన్నియుగాలనుంచో ఉన్నారు!!!

ఇది సిద్ధుల తపోభూమి అయిన - “శ్వేతద్విషపుము”. అది ఎల్లకాలం తెల్లటి మంచుతో కప్పబడివుండలం వల్ల దీనికి ఈ ‘శ్వేతద్విషపం’ అనే పేరు వచ్చిందని కొందరు భావిస్తున్నారు. కొందరు అచట “శుభ్రమార్గానికి” చెందిన బ్రహ్మబుటులు ఏకోశాన స్వార్థమూ, ఐహిక ఆలోచనలూ తగలని పరిశుద్ధ హృదయంతో, నిరంతరం సత్యాన్ని ఆరాధిస్తాన్న తెల్లని మనస్సులు కలిగిన, తొలి వెలుగుల సిద్ధమునుల జ్ఞానవాటిక గనుక - దానికి శ్వేతద్విషపం అనే పేరొచ్చిందని కొందరంటారు. ఒక్కటి మాత్రం నిజం - ఇది ఈ భూమిమీద కంతటికీ పవిత్రపదేశం! మానవ జాతికే పరిశుద్ధ మైన ఆత్మవంటి స్థానం. ప్రపంచంలో జరిగే సంఘటనలన్నింటినీ ఇక్కడనుంచే దివ్యదృష్టితో దర్శిస్తా, వారి తీవ్రతపస్సుతో పదును పెట్టబడిన మనస్సులతో జరుగుతున్న సంఘటనలనే తీర్పిదిద్దుతూ మానవ పరిణామాన్ని నడిపిస్తా ప్రేమతో ప్రపంచాన్ని పరిపాతించే 'అంతరంగ పరిపాతం'కే కేంద్రం. ఇదే ప్రపంచానికంతటికీ అధ్యత్మిక కేంద్రం.

పీరి పరిపాత మన ప్రభుత్వాలలాగ బైటనుంచి పరిపాతించేది కాదు. మనస్సు ఇంద్రియాలను పాలిస్తాన్నట్టు - లోపలనుంచే మనస్సు, మనస్సుద్వారా మనచేతలను, సంకల్పాలను లాగుతూ పరిపాతించినట్టే పైట ప్రపంచంలో జరిగే వాటిని పరిపాతించే

విధానం. అందుకే ఇది స్పష్టాది నుంచే భూమీడు “లోకగురువులు” నివాసభూమి. జగత్తుకే ఆధ్యాత్మిక కేంద్రం.

ఇలా లోపల నుంచే మానవజాతిని పరిపాలించే పరమగురువుల ఆధ్యాత్మిక పరిపాలనా కేంద్రము. లోకపాలకులైన పరమబుణ్ణి మండలి యొక్క నివాసభూమి. “శ్వేతదీపం”.

ప్రపంచంలో ధర్మరక్తణా ఆధ్యాత్మిక శక్తి ఎక్కుడు అవసరం వచ్చినా ఆ దేశాలలో జన్మించే జగద్గురువులు అవతారమూర్తులు ప్రవక్తులూ ఇక్కడినుంచే పంపబడతారు. వారుపోయి ఆయాదేశాన్ని బట్టి వేరువేరు భాషలలో వేరుపేర్లతో జన్మించడం జరుగుతుంది. వాళ్ళే ఈ సనాతన ధర్మంయొక్క శాశ్వత సత్యాన్ని. ప్రజలలో భోధించి తిరిగి మళ్ళీ అక్కడ ధర్మాన్ని స్థాపించటం ‘ధర్మపరిపాలన అంటే ఇదే’ జరుగుతున్నది. అది జరిపేది ఇక్కడనుంచే.

అంతేగాదు ఈ భూమిమీదవున్న రఘస్య ఆధ్యాత్మిక కేంద్రం మనిషికి మెదడు ఎలాంటిదో అలాంటి మానవజాతికి ఆత్మవంటి ‘బ్రహ్మబుణ్ణి మండలి’ ఇదే. ఏరు ఇతర లోకాలలోను; గ్రహమండలాలమీదా ఉన్న ‘సిద్ధగురుమండలి’తో దివ్య దృష్టితో అలో చనలు రేడిమోలాగ నిత్యం ప్రసారం చేసే దివ్య కేంద్రంకూడా ఈ ‘శ్వేతదీపమే’, ఆదికాలంలో ఈ భూమి మీద మానవుడిని తెచ్చి నెలకొల్పినప్పుడు అతడికి కావలసినవి సమకూర్చి, మొదటి మానవ కుటుంబంగా ఏర్పాటుచేసి, వారు క్రమక్రమంగా జంతు దశనుంచి పొందే మానవ పరిణామంలో వారికి అవసరమైనంత విజ్ఞానం ఆధ్యాత్మిక ఇక్కడా ఇస్తూ ఈనాడు ఈ స్తోత్రికి మన ష్యామలని తెచ్చినది ఆదిగురువులే! మానవజాతి పీరికి శిష్యులుగా ఇంత పరకూ పెంపాందించబడ్డారు. అందుకే ప్రపంచంలోని అన్ని మతాల స్థాపకులూ ఇక్కడండేవెళ్ళి జన్మించి ఒకే ధర్మాన్ని ఆయాదేశంలోని కట్టుబోట్టు భాషావంటి బైటి మార్పులకు తగినట్టుగా మలచి ఇలా ప్రతివెయ్య ఏళ్ళలోనూ ఒకక్రాత్త ఆధ్యాత్మిక

‘తరంగాన్ని’ (Wave a Consciousness) ప్రపంచంలో సృష్టిస్తారు. ఆ పని నిర్వహించేది ఈ పరమగురువులే. అలాంటి సత్యకాలపు బుధుల తెల్లని సిద్ధవాటిక ఆ “శంబల” గ్రామం.

ఇప్పుడు ‘కలియుగం’ అంతమై రానున్న “సత్యయుగం” మొదలు పెట్టే మధ్యకాలంలో – అవతారంగా ప్రపంచానికి దర్శనమిచ్చే “కల్పిమూర్తి” కూడా ఈ ‘శంబల’ గ్రామంలోనే! అలా అన్ని పురాణాలలో సృష్టింగా వ్యాపించినది సిద్ధభూమియే. ఆసిద్ధుల నివాసభూమి ఇదే.

ఆ సిద్ధాశ్రమం చూటూరా ఎత్తేన. పెద్ద పెద్ద పర్వత పంక్తులు పైకి లేచి అన్నివైపులా గోడలాగ చుట్టూకొని చూడడానికి వీలులేని లోయమధ్యగా ఉన్నది. పైనుంచి చూస్తే ఆ చుట్టూరా వున్న కొండలు ఎలా కనబడతాయంటే అని ఒక తెల్లని తామరపూరువు రేకుల మధ్యన బొడ్డు చూటూరా వ్యాపించి ఉన్న లైచ్ చూటూ చక్రాకారంగా ఉంటాయి. అలాపుండటంవల్ల పురాతన కాలంనుంచీ దీనికి మణిద్విషమని కూడా పేరుపుంది. బ్రహ్మపద్మంలాపుండేది దివ్యతపోభూమి.

ఇక్కడ ప్రతి ఏటా ఒకానోక ప్రత్యేక పూర్తిమ నాడు ప్రపంచంలోని అనేకమంది పరమగురువులూ ఇక్కడ సమావేశమౌతారు. అప్పుడు చంద్రోదయ సమయంలో వారంతా గుడ్రంగా మండలా కారంగా నుంచని ధ్యానిస్తారు. వీరికి మధ్యగా లోపల ఒక సక్కత్రాకారంలో నిలబడి, రెండవ మండలాకారంగా ప్రార్థనలు చేస్తున్నవారే ‘లోకపాలకవర్గం.’ అందులో నిలుచున్నవారిలో నల్లని గెడ్డం మీసాలతో రాజరీవితో నిలుచున్న ఆజానుబాహుదైన వ్యక్తి వైవస్వత మనువు. ఆయనచేతిలో ఒక స్ఫురికంతో చేసిన దండం (రాజదండం వంటిది) ఆయన లోకపాలకుడి అధికారానికి సూచనగా ఉన్నది. ఆ పొట్టి దండంలోనిసిద్ధి అధ్యతత్సక్తి ఉపాంచదం కష్టం. ఆయన తలమీద వెంట్టుకలు నల్లగా తత్తతథ మేరుస్తూ ఉన్నాయి. వెడల్పాటినుదురు, పొడుగాటి కోటేరుముక్క రాజనం ఉట్టిపడే

విశాలమైన గంభీర నేత్రాలు ఆయన ఈ ఏడవ మానవజాతికి ఆదిపురుషుడని చెప్పకచెబుతున్నాయి.

ఆయన ప్రకృగా కొంచెం మధ్యగా నిలబడిన వారు, మైత్రేయ మహార్షి. వారే ఈ కలియుగం అంతం అయ్యేలోగా మానవజాతికి ఆధ్యాత్మిక జీక్షణ భారం వహించిన పరమగురువు. ఈయనే గౌతముద్ధుని తర్వాత భూమికి అవతరించే లోకగురువు -- “మైత్రేయు బుద్ధుడు”గా బౌద్ధులు రానున్న కాలంలో ఎదురుచూచే అవతారమూర్తి. వారివెనుక స్థటికం లాగ ఇటునుంచి అటుకనబడేలా శుభ్రమైన శరీరంగల సన్మటి పొడుగాటి వ్యక్తి-తెల్లని జుట్టుముడీ తెల్లని మంచులాటి నెరసిన కనుబొమ్ములూ, సన్నగా జ్యులవలే పొడుగ్గాపున్న గడ్డంతో -- ఆయనే నారదమహార్షి! దేవతలకు కూడా బుషివారు. నుదుట నాజూకుగా దిద్దిన నిలువుబొట్టు, మెడలో స్థటికాలూ, ముత్యాలూ తాపినమాలతో పీణధరించి తనలోతానే తేలిపోతున్నట్టున్న సంపెంగ రేకులవంటి కనురెప్పలతో మహాభక్తిని ప్రపించే ఆ కన్నులూ, నారదులని చెప్పకనే చెబుతున్నాయి. వారి వెనుక హాల్టుకి, ప్రకృగా పరాశరులవారూ, ఆ వెనుక పొడుగాటి గడ్డాలు మీసాలతో నల్లని శరీరంతో నిల్చున్నది అగస్త్యలవారు, ఇంకా అక్కడ ఎందరో సీద్ద గురువులు మండలాకారంగ నిల్చుని వున్నారు. ఈనాడు జరగబోయే అద్యాత ఆధ్యాత్మిక గురుమండలి సమాగమంలో పాల్గొనటానికి వచ్చిన మహామునుల యోగమండలం -- అది.

అందరూ ఒకరోకరే వారివారి నిర్నిత స్తానాలలో నిల్చున్నారు. ఆరంభమయింది యోగమిత్రమండలి సదస్సు. అందరూ కలిసి సామూహిక ధ్యానం చేయడానికి సూచనగా, ఓంకారం అతి నెమ్ముదిగా సన్నగా వినిపించింది. నెమ్ముదిగా ఆ నాదం పెరిగి రథంకారంలాగ ఏర్పడి సృష్టంగా అందరిలోంచీ ఒకే నాదంగా వస్తోంది. అది వారి మనస్సులోంచే వస్తోందో, కంతం లోంచే వస్తోందో, చెప్పటానికి వీల్కేకుండా వుంది. వారందరూ అలా

కళ్ళ మూసుకుని -- ధ్యానంలో తమనుతాము మండచిపోయి అలా ఆనంద పారవశ్యంలో మునిగి వున్నారు. అందరిలోంచి ఒక 'ఓ' కారనాదమే వినవసోంది.

అలాచూస్తుండగానే అందరు వ్యక్తులూ ఒక్కటిగా కలసిపోయి లయమై సమాధిస్థితిలో మునిగిపోయారు. అలా నిల్చునివుండే ధ్యానించారు అందరు గురువులూ -- ఒకే శరీరంలోని అవయవాల్లాగ! అలాత్తిప్రంగా ధ్యానంలో మునిగిన బుషిముండలి మధ్యన ఒక విచిత్రం జరుగనారంభించింది. వాళ్ళముందర చిన్న వేదిక మీద భాళీప్రదేశంమీద వారి ఏకాగ్రత ప్రసరించసాగింది కిరణాలలాగ. ప్రతిమహర్షి తేజస్వా ఆ మధ్యమన్న కేంద్రంలో గురికాసాగి అన్నీ సూర్యుడి కిరణాలవలే ఆ మధ్యమన్న భాళీప్రదేశంపై కేంద్రికరించాయి. అందరి శరీరాలను కలిపివుంచే ఆ యోగశక్తి అనేక తీగల వలలను కలిపే కటెంటు ముద్దగా వారి లోనించి ప్రసరించే శక్తిని ఒకటిగా ఏకంచేసింది.

అక్కడ ఎదురుగా వారిముందు విచిత్రమైన లేతసీలంరంగుతో పొగలాటి నీలితేజస్సు వలయంగా ఏర్పడింది. అది క్రమంగా పూలు బంతిలాగ తేజోరాళిగా పెరిగి పొగమంచుగోళంలాగ పెద్దదయింది. అందరి మనసులోనుంచి వచ్చే, ఆవిజ్ఞాన కిరణాలు -- ఒక గుర్రానికి తగిలించిన అనేక కళ్ళాలలాగ ఆ తేజస్సుతో కలిపివున్నాయి! అందరి మనస్సులోంచి వచ్చిన కిరణాలతో అభివృద్ధి పొందిన తేజం ఒకపనసకాయంత ఆకారంగా పెరిగింది.

అలాగే సన్నగా ఓంకారం ధ్యానం నడుస్తానే వున్నాయి. స్వరం నెమ్ముదిగా లేస్తాపదుతూ వేదంలాగ ఉదాత్తంగానూ వస్తోంది.

అందులో ఎవరిలోంచి ఈ స్వరం వస్తోందో తెలియడంలేదు. అందరూ ఒకటిఱయి అన్ని శరీరాలతో వున్న ఏకవ్యక్తి లయించిపోయి ఒళ్ళ తెలియని సామూహిక ధ్యానంలో అలా తీన్నయత్ప్రంలో మునిగివున్నారు పరమగురు మండలి అంతా.

ఇంతలో అకస్మాత్తుగా ఆమధ్యనున్న ‘వేదిక’ (చిన్న అరుగు) మీదుగా ఆజ్ఞోతి, నిలుపెత్తు పెరిగి గుండ్రంగా కోలగా వున్న ఒక తేజస్సుక్రంగా అయి, మాస్తవుండగానే -- ఒక మానవాకారం భరించింది. క్రమక్రమంగా మేఘమే ఒక ఆకారం భరించినట్లుగా, ఆ మూర్తి అస్పష్టమైన రూపురేఖలతో దూదిపింజవలే అయి, అందులోనుంచి తెల్లని గడ్డం, జడలూ, తెల్లని పంచా, కమండలము, ఆ చేతిలో ఒక జపమాల -- స్ఫటికంలాగ శరీరమూ, తెల్లని జట్టు, అంతా ఒకేరంగుతో ఒక కర్మారం బొమ్మలా స్ఫటికంలాగ అయి నిలిచిందాచిగ్రహం.

“లోకగురువులు” -- అన్నమాటలు అందరి హృదయాలలోనూ విరిసి ఒక్కటే ఆనందం -- అందరిలోనూ ఒకే ఆలోచన. అక్కడ ఆనాడు గుమికూడిన పరమగురు మండలిలోని సిద్ధగురువులందరి గుండెలలోనూ స్పష్టంగా తెల్లటి పూర్తిమ చంద్రుడు వెలగటం, స్పష్టంగా ధ్యానంలో ఎవరి గుండెలలో వాళ్యదర్శించారు. వానిని హృదయంతో దర్శించటమే కాదు. ఆ చల్లని తియ్యని, తేనెకలిపిన పొలవంటి అమృతపు రుచి, వారికి గుండెలలోనే తగిలింది. అందరి శరీరాలు పులకించినాయి ఆ అక్కణస్పర్శకు.

అందరి మనస్సులూ ఒక్కసారిగా వెలిగాయి! ఆనాటి ఆ అద్భుతమైన ఆ ‘ఆత్మపూర్తిము’లో గురువును పూర్ణంగా హృదయంలో అనుభవించిన ఆనాటి పూర్తిమయే గురుపూర్తిమ. లోక. గురువే పూర్ణచంద్రునిగా ఆత్మలో దర్శనమిచ్చాడు.

అంతేకాదు కాలంలో రానున్న సంవత్సరంలోనూ -- రానున్న పన్నెండు సంవత్సరాల తరుణంలోనూ జరుగనున్న ప్రపంచ పరి స్థితులూ ఇంకా భూమిమీద జరిగే మార్పులూ, పరిణామాలూ అన్నీ వారికి వివరించబడినాయి -- మాటలు లేకుండానే -- చిత్రంతోనే, వారి మనస్సులు మాటల్కున్నాయి! మాటలు అవసరం లేకుండా మనస్సులు మనస్సులు ఆలోచనలను అందించు

కున్నాయి. నోరుమెదపని అచ్యుతసదస్సు అది. గుంపు వౌనమే సంభాషణకాగా ఆత్మలోంచి అనుభూతిని అందించబడే ఉపదేశం అయింది. అందరూ కన్నులార దర్శించారు ఆ లోక గురువు రూపాన్ని.

ఆ తర్వాత క్రమంగా వారిమధ్యన ప్రత్యక్షమైన ఆ మూర్తి శరీరంలోంచి అఱువులు ఒక్కటొక్కటే ఎగిరిపోసాగాయి అలా చూస్తూండగానే శరీరంలోని అఱువులు, ఒక సుడిగాలిలాంటి వాయుగుండంలో ధూళిరేణువుల్లాగ ఎగిరిపోయి, ఆ రూపం కరిగి పోయి, పదార్థం విడిపోయి, మళ్ళీ అక్కడ ఘ్రటం ఎప్పటిలా భాళిగా అయింది. పరమగరువు! ఎలాగ సంకల్పించి, గాలిలోని అఱువులను రప్పించుకొని అలా దాంతో శరీరం కట్టుకుని దర్శనం యచ్చి, మళ్ళీ అలానే అఱువులన్నీ విడిపోగా అనంతాకాశంలోకి అదృశ్యం అయ్యారు.

ఇదే సిద్ధగురువులు “నిర్మాణకాయం”తో సంకల్పమే శరీరంగా చేసుకొని ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ సాక్షుత్తరించే -- ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియ. అఱువులకలయికతో ఏర్పడిన యోగమయ శరీరం అలానే కరిగిపోతుంది. అందుకే చావులేదు ఆ అఱుశరీరానికి! అందుకేవారు చిరంజీవులు. ప్రశయంలోకూడా ఇలానే అఱువులచే రికతోవారు ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ -- తాము ఏర్పడతారు -- సంకల్పంతోనే! పదార్థాన్ని జయించిన మనస్సువారిది. అఱువులను ఆజ్ఞాపించగలరు అందుకే.

ఇదే నిత్యం స్ఫ్టైలోపుండి ప్రశయాలు వచ్చినా నశించని అఱు శరీరాలు కరిగిన మహాత్ములూ, చిరంజీవులూ గత యుగాలలోని అవతార మూర్తులు చలనం లేకుండా నిలచి వుండటంలోని రహస్య ప్రక్రియ! పరమాణువులతో ఏర్పడినదే ఈ పదార్థంతో తయారైన ప్రపంచం అంతా. నీటి ఆవిరిలో ఆకాశం తేలి సంచరించే నీటి అఱువులే -- ఆనీశ్శు గడ్డకట్టి ‘మంచ’ ముక్కగా అయినప్పుడు

వాటికొక గట్టిరూపం ఏర్పడినట్టే అణువుల కలయికవల్ల ఏర్పడిన శరీరాలుకూడా ఎక్కుడ కావలినే అక్కుడ ఘనిభవించి ‘ఆకారం’ ధరిస్తాయి.

ఇది ఎలా వుంటుందంటే గాలిలాగ కంటేకి కనిపించని నీటి ఆవిరి గాలి ఒక్కసారిగా చల్లబడగానే అకస్మాత్తుగా గడ్డకట్టి ‘వడగండ్లు’గా అయి ఆకాశంలోంచి పడినట్టే అద్భుతమైనవన్న సర్వవ్యాపకమైన సిద్ధగురువులాత్మకూడా సంకల్పబలంతో ఒక తీవ్రమైన ఆకర్షణ చక్రంతో సుడిగుండం ఏర్పరచుకుని అందులోకి గాలిలో తిరిగే అణువులన్ని సుడిగాలిలో చిక్కుకున్న ధూళిరేణువులలాగే కనబడతాయి. అలా ఏర్పడే శరీరం యోగపరిభాషలో “నిర్మాణకాయం” అంచారు. ఇది అమోనిజ సంభఫులకుండే శరీరం. తల్లి ప్రమేయం లేనిజన్మ కనక అమోనిజం.

శరీరం ఉంటేనేగదా చావుపుట్టుకలు? అందుకని ‘చావు’ దేనికి పస్తుంది? శరీరంలోని అణువులన్ని గాలిలోకి తప్పకుంటే, శరీరంలేని సిద్ధులకు మరణంలేదు యిందుకే. అంతేకాదు శరీరం వుంటే దానికి బోలెదు బెడద ఒకచోటనుంచి ఇంకోచోటుకి యోగి వెళ్లాలంటే దాన్నికూడా మోసుకుంటూ వెళ్లాలి. ఒక సామానో బెడ్డింగో తీసికెళ్లినట్టు! ఆ శరీరమే లేనివాడు ఎక్కుడికి వెళ్లాలన్నా టికెట్టు లేకుండా వెళ్ల గలదు. ఆ శరీరంవుంటే దాని పోడులా దానికి తిండే పైనబట్టలూ వాటికోసం ఉద్యోగాదులూ... ఇలాటి శరీరంలేని వారికేపిలేపుగదా? శరీరంలోవన్న ‘తాను’ మనస్సుగా ఎక్కుడికి వెళ్లాలని అనుకుని ఆ ప్రదేశాన్ని ఆలోచించగానే ఆలోచన తోనే వెల్లి అక్కుడ వుంటుంది. మనస్సేగదా శరీరం ఇష్టుదు! దీనినే ‘మనోమయశరీరం’ అంచారు. అలాంటి అనేకరకాల ‘కరెంటు’ శరీరాలతో సంచారంచేసే వారినే ‘చిరంజీవులు’ అని అంచారు. వారి శరీరాలన్ని ఒకే మాదిరివికావు.

అలాంటి చిరంజీవులలోని వారే మార్గండేయుల వారూ, ఆంజనేయుడూ, వాల్మీకి, వశిష్ఠుడూను. ఇలాగ అనేకులు మృత్యు

పును జయించి, శరీరాలు లేకుండా ఆత్మలుగా తిరుగుతూ వుంటారు అవసరం వచ్చినపుడు దర్శనం యిస్తా.

ఆ పూర్వమనాడు అలాగ సామూహిక ధ్యానంలో పాల్గొన్నవారిలో వార్తీకి, నారద, తుంబురులు, బృహస్పతి, శుక్రుడు (పీరు గ్రహశ్యాన్ని పాండారు).

అగస్త్యుడు, చ్యాపనుడూ, గాలవుడూ, వ్యాసుడూ, శంఖుడూ, లిథితుడూ, మొదలైన పరమగురువులు అంతా ఎందరో వున్నారు! మహాభారతంలో పీరంతా మళ్ళీ భీష్ముని నిర్మాణసమయంలో కురు త్సైత్రంలో, ఆ యుద్ధభూమిలో ఒక్కసారిగా సాక్షాత్కారం అయి అందరికీ దర్శనం ‘ఇచ్చినట్లు’ స్వప్తంగా శాంతి పర్వంలో యుంది!

అలాగే ఈ సామూహిక ధ్యానంలో చేరిన “ఈ పరమగురువుమండలి” లోనూ అనేకులు ప్రాచీన యుగాలనాటి బుషులూ, సిద్ధులూ, చిరంజీవులూ వున్నారు. అలా నిరంతర ధ్యానంలో అందరూ యోగమండలిగా నడుస్తాంటే ఆ మధ్యన అఱువుల ఏర్పాటుతో “నిర్మాణకాయం” – నిర్మించుకుని వారి మధ్యలో ప్రత్యక్షమయినవారు -- “నారాయణబుషి” ఆయనే లోక గురువులు, ఆదికాలంలోని సత్యయుగంలోవారు బదరికాశ్రమంలో తపస్సుచేసి సిద్ధిపొంది సిద్ధత్వం, చిరంజీవత్వంలోని అన్ని అంతస్తులుకూడా దాటి, తర్వాత వచ్చిన మన్వంతరాలలోని ద్వాపరయుగం వచ్చినపుడు నారాయణ బుషివ్యాసుడు అయినాడు! అందుకే “వ్యాసేనారాయణోహరి!” అని విష్ణుపురాణంలోని గడచిన ద్వాపరయుగాలలోని వ్యాసుల పేర్లతో అనేక మన్వంతరాలు గడచిన నారాయణ బుషి పేరూ వస్తుంది!

భగవద్గీత - మంత్రమూర్తి :-

ఇంతవరకూ మనిషికి జీవితరంగంలో కురుక్కేత్తుమైన “ఈ శరీరంలో” జరిగే కురుపాండవ సంగ్రామం గురించి, దానిలో

నరనారాయణ సంవాదం యొక్క అంతరార్థం గురించి తెలుసుకున్నాం.

ఇష్టుడే గీతను గురించిన మరికొన్ని ‘దేవ రహస్యాల’ను గుర్తించి – అర్థం చేసుకుందాం! గీతకు పద్ధెనిమిది (18) అధ్యాయాలు వున్నాయి. ఈ సంఖ్య కేవలం అనుకోకుండా ఏర్పడినదా కాదా అని చాలమంది అసలు యోచించనే యోచించరు – “పద్ధెనిమిది పతేనేమి? పండోమ్మిది ఇతేనేమి?” అనుకోవచ్చు. కాని ఈ సంఖ్య వెనుక నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మికరహస్యం ఒకటి దాచబడి వుందని తెలుస్తుంది.

ఎందుకంటే ఈ భగవద్గీత ఏ మహాభారత గ్రంథంలో మధ్యలో వస్తుందో – ఆ భారతంలో కూడా, పద్ధెనిమిది (18) పర్వతే వున్నాయి, ఇది ఆశ్వర్యం కదూ!

అప్పును. ఇంతేకాదు – భారత యుద్ధంకూడా సరిగ్గా 18 (పద్ధెనిమిది!)రోజులలోనే జరిగింది. ఇది చాలకహోతే ఆ యుద్ధంలో పాల్గొన్న సైన్యాలు సంఖ్యకూడా ఆశ్వర్యకరమైన సంఖ్య పద్ధెనిమిదియే. అదెలాగంటే

కౌరవుల వైపు పోరాడిన సేన – 11 అట్టుహాసులు, పొండవుల వైపు పోరాడిన సేన – 7 అట్టుహాసులు, వెరశి 18.

ఈ సంఖ్య విచిత్రం ఇంతటితో ఆగరు. వ్యాసమహముని రచించిన “మహా పురాణాలు” కూడా సరిగ్గా పద్ధెనిమిదే (18) వున్నాయి. అలానే ఆయన రచించిన ఉప పురాణాల సంఖ్యకూడా పద్ధెనిమిదియే! ఇందులో ఒక నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మిక రహస్యం యిమిడివున్నదని చెప్పటానికి ఇది చాలకహోతే ఇంకా – వ్యాస మహార్షి ప్రాపీన “అత్తి పురాణాలు” – 18 వున్నాయి! అలాగే లఘుపురాణాల సంఖ్యకూడా సరిగ్గా పద్ధెనిమిదియే! ఆశ్వర్యం కదూ! అప్పును, నిజమే! కాని దీని వెనుక దాగివున్న అంతరార్థం ఏమిటో – అని ఆలోచిస్తే, ఒక ప్రమాణ శ్లోకం కనిపెస్తున్నది. అది, యూ విధంగా వున్నది.

“దృశ్యం దేహం వాగాది శ్రోత్రాదింద్రియ పంచకం
ప్రాణాది పంచకంచైవ తదా అంతఃకరణమేవ్యచు!!
ముక్తి సౌధసం సోపానాః అష్టాదశ ఇతిరితాః” --

అంటే అర్థం “జీవుడు ముక్తి పొందాలంటే అతడు ఎక్కి
పోవలసిన మెట్లు సరిగ్గా పడ్డెనిచిది - అవి యేవనగా పంచప్రాణ
ములు - ఐదు (5) అలానే జ్ఞానేంద్రియములు 5 కర్మాంద్రియాలు
- 5 దేహము - 1 దృశ్యము - 1
కలిపితే ఏర్పడే 18 మెట్లు మోత్కుమనే సౌధానికి మెట్లు అవి.
అందుకే ఈ సంఖ్యకు ఇంత ప్రాముఖ్యత - మోత్కుశాత్రుమైన
గీతకుకూడా 18 మెట్లుండటములో ఆశ్చర్యమేముంది. ఇందులో
ఇంకోక విచిత్రముకూడా వున్నది.

వ్యాసమహర్షి ‘మహోభారతం’ ప్రాస్త్రా ప్రతి పర్వం మొదటిలోను
ఒకటే ప్రార్థనాశోకం పెట్టాడు. అదేమిటంటే:

“వారాయణం నమస్కృత్య! నరంచైవ నరోత్తమమ్
దేవిం సరస్వతీం వ్యాసం! తతో “జయ” ముదీరమేత.”

ఈ శోకానికి అంతరార్థం తెలియనివాళ్లు ఇది కేవలం నారాయణ
ఋషికీ, నరుడనే ఋషికీ, వ్యాసనికీ, సరస్వతికీ నమస్కరించి
“జయ” మనే భారతాన్ని రచిస్తున్నానన్న అర్థమే తీసుకుంటారు.
ఇక్కడ పై శోకంలో “జయ” మనే మాటకు కేవలం కౌరవులపై
పాండవులకు కలిగిన జయమే ఇది అనుకుంటారు. కాదు; అది
‘చిజయం’ అని ప్రాయాలి. జయమని ఎందుకన్నారు వ్యాసులవారు
అని ఆలోచిస్తే సంస్కృతంలో ‘జ’ అనే ఇత్తరానికీ ‘య’ అనే
ఇత్తరానికీ “బీజ నిఘంటువు” ప్రకారం సంఖ్యలుకూడా 1, 8,
రెండూ వస్తాయి! కాబట్టి జయమంటే అర్థం 18 అని. “తతో
జయముదీరమేత” అంటే ఆవిధముగా 18 రూపమైన జయము
(18) పడ్డెనిచిది పర్వాలు గలిగిన నరనారాయణాధయైన భారతం
ఉడ్యిచించింది అని అర్థం.

యుద్ధంలోని సేన సంఖ్య కూడా 18 అక్షోషులేనని చెప్పాను. అంతేకాదు ఒక్క అక్షోషిని తీసుకుంటే అందులోని ఏనుగులు, రథాలు, గుర్రాలు, కాల్యులం (బంట్లు) కూడా కూడితే, సరిగ్గా యిదే సంఖ్య వస్తున్నాయి అదెలాగంటే: ఒక అక్షోషి=

21870 ఏనుగులు $2+1+8+7+0 = 18$

21870 రథములు $2+1+8+7+0 = 18$

65610 గుర్రాలు $6+5+6+1+0 = 18$

109350 కాల్యులం $1+0+9+3+5 = 18$

కనుక ఒక్క అక్షోషిలోని నాలుగు అంగాలూ (చతురంగబలాలు) కలిపి ఒక్కొక్కటీ పద్మనిమిదే అపుతూండటంతో పైప్రమాణం మరింత దృఢపదుతూపున్నది. వ్యాసమహార్షి రచనా వైచిత్రికిది నిదర్శనం. ఆయన గీతనాక మహోమంత్రంగా “అష్టాదశాక్షరి”గా రచించాడని చెప్పవచ్చు! శ్రీకృష్ణ మహోమంత్రములు సరిగా - 18 ఆక్షరములే గదా యున్నది. గీత సిద్ధించుటకూ, గీతలోని నిగూఢ రఘుస్వర్ధము విపులముగా భాసించుటకూ ఈ 18 ఆక్షరముల మంత్రమును జపించి తద్వారా ‘గీతా వాహన’ న్యాసం జపముచేసి గీతను ఒక మహోమంత్రముగా, జపించి తరించవలెనని ఈ 18 ఆక్షరముల వెనుక నిధించ్చుతమైపున్న - దేవరఘుస్వాము.

“పంచవవేదం” నాలుగువేదాల సారం మహాభారత రహస్యము

లోకహితార్థమై హిమవత్పర్వత గుహలో చేసిన అభండ తపోదీ త్సులో వ్యాసమహార్షి దర్శించిన విశ్వస్యష్టిరహస్యం ఎటువంటిదో మొదటి అధ్యాయంలో తెలుసుకున్నాము! వేదాలకు అర్థము అలా తపస్సుద్వారా దివ్యదృష్టితో గ్రహించిన వ్యాసమహార్షికి త్వరలో రానున్న కలియుగం గురించి, మానవజాతికి స్వార్థము అహంకారము, అంతర్యద్వాలతో, మహాపాపాలతో నిండివున్న నేటి కలియుగం గోచరించింది!

ఈ కలియుగ మానవాళి అల్పాయమ్మలు, భక్తిరహితులు పుణ్యహీనులై, స్వార్థంతోచేసిన అనేక చెడుకర్మల ఘర్షితాలను జన్మజన్మలకే అనుభవిస్తాన్న ఈకలియుగం మానవులైన మనగురించి ఆయనకు ఎంతోదయకలిగింది! వేదార్థాన్ని అవగతంచేసుకోలేని కలియుగమాన వాళికి వేదంయొక్క సందేశాన్ని అందించటం ఎలా? పిల్లలకు తల్లిబోధించిట్టు ధర్మాన్ని, నీతినీ, త్యాగాన్ని, పుణ్యపాప ఘర్షితాలను కథలద్వారా అందిస్తే బాగుంటుందని సంకల్పించి ఇతిహాసమైన

మహాభారతాన్ని రచించాడు. నాలుగువేదాల సారపైన మహాభారతాన్ని పంచమవేదంగా బుధులందరూ కీర్తించి శిరోఘ్రంగా - ఒక పారాయణగ్రంథంగా నేటికే పూజించి పరిస్తువాన్నారు.

ఈ మహాభారతంలోనే భగవద్గితనూ, విష్ణుసహస్రామ్యాలనూ ఇంకా అనేక స్తోత్రాలను, మంత్రాలను, జపాలను, అనేక భద్రాలను మనిషిగా జన్మనెత్తినవాడు తెలుసుకోపలసిం సంక్లిష్టమాలను వ్యాసమహర్షి కథల చూపంలో ఆందించాడు నేటి కలియుగ మూన్ర వాళికి! చివరకు ఈ కలియుగం ఎప్పుడు ఆంతమస్తుతుందో కూడా తెలియచేసి రానున్న కల్యాణవత్సారంచరిత్ర కూడా ఎంతో చిపరంగా వర్ణించాడు వ్యాసమహర్షి అరణ్యపర్వంలో! ఈ మహాభారతాన్ని కేవలం కథలుగాకాకుండా, ఒక శాస్త్రగ్రంథంగా చరితోఫనాష్టప్రితో అధ్యయనం చేస్తే అందులో మనకు కనిపించే అనేక శాస్త్ర రహస్యాలేమిటో ఈ అధ్యాయంలో తెలుసుకుండాం! ముండుగా మహాభారతం ‘ఇతిహాసము’ అనగా చారిత్రక గ్రంథము అని ఎందుకు వర్ణించారో? తెలుసుకుండాం!

మన చరిత్ర:

మన దేశచరిత్రంతా విదేశియులు ప్రాసిందే! ఇంగ్లీషువారు మనల్ని పరిపాలించిన కాలంలో మనల్ని మానసికంగా, సాంస్కృతికంగా.. వూర్పినేయటానికి చాలా పథకాలువేళారు. అందులో దాదాపు అన్నింటి వెనకా ఒకటే ఉద్దేశంతో మనల్ని స్వాతంత్యించోరుకొరకుండా మన - జాతీయ భావాలుమనకి అంకురించి వాట్టసామ్రాజ్యానికి ప్రమాదం తీసుకురాకుండా వుండేలాగ చూడటమే. అలా చెయ్యడంవల్ల మన జీవితవిధానాలూ, అలవాట్లు, కట్టుబోట్టుప్పు, మన ఆలోచనలూ అన్ని విదేశియులను మనం అనుకరించేలాగ చెయ్యటం! ఇదే వాళ్ళ సంకల్పం! సంకల్పమేమిటి చివరికి

జరిగిందిగూడా అంతే!

ఇలా మనల్ని మార్చి వేయటానికి తెల్లదొరలు పన్నిన తంత్రాలలో ముఖ్యమైనది విద్యావిధానం! అంటే వాళ్ళ మనకు తలకెక్కించదల చినదంతా మనపిల్లలకు, విద్యార్థులకూ ఉగ్గపాలతో నూరిపోశారు. ఇలా చెయ్యటానికి కావలసిన పుస్తకాలు రచించారు. అలా ప్రాయ టంలో మనదేశ చరిత్రని వాళ్ళై తిరగరాసేశారు. అనేక అప్రపథలు కలిస్తూ భారతీయులగురించి భారతీయ చరిత్రలోని మహామహలు, రాజులు, పీరులు, జాతీయపురుషులూ అయిన వాళ్ళగురించి - పీలియునంత తగ్గించి ప్రాయటం జరిగింది. ఇది ఈనాడు ఇష్టుడిష్టుడే మనవాళ్ళ తెలుసుకుంటున్నారు. ఈ విద్యావిధానం మార్పుటంలో వాళ్ళకి మన దేశచరిత్ర ముఖ్యంగా ఒక పనిముట్టుగా వినియోగించింది.

విదేశియులు మనదేశంగురించి చేసిన మోసాలు ముఖ్యంగా నాలుగు. ఆవేమిటంటే?

1. మనదేశచరిత్ర అతి ప్రాచీనమైనది అని తెలియజేసేఅధారాలన్నీ నాశనంచెయ్యటం.
2. మన పురాణాలు, వేదాలు, అపతార పురుషులూ ఇప్పు నిన్న మొన్నెనే కల్పించబడిన అబద్ధాల కట్టుకథలని, మనపిల్లల తలకెక్కించటం.
3. మనకి “చరిత్ర” అంటూ ఒకటి లేదని నిరూపించటం. (ఇంగ్లీషువాడు రాసిందే మనకు భిక్ష అని!)
4. మనదేశానికి అసలు విజ్ఞానమూ, సంస్కృతి - గౌప్యతనం ఇలాంటిచి ఏవివచ్చినా అని మనమిద దండయాత్రలుచేసిన విదేశియులు పెట్టిన ధిక్కేగాని అసలు మనకి స్వంతనాగరికతే లేదన్న

భావం పాతుకుపోయేలాగ చరిత్రద్వారా ప్రచారంచెయ్యబడుం, భారత సంస్కృతిని నాశనంచెయ్యపూర్వానటం. ఈఏషయం చాలా అన్యాయమని ఘోషించిన పెద్దమనములూ, అనాడు ఇంగ్లీషు వాళ్ళలోనూ వున్నారు.

“సర్ జాన్ వుడ్రోఫ్” Sir John Woodrooff రాపిన గ్రంథం - “ఇండియా నాగరిత దేశ మేనా”? [Is India Civilized?] అన్న దాంట్లో, మనదేశానికి ఇంగ్లీషువాళ్ళ) స్వార్థంతో చేస్తున్న ద్రోహం చాలా అన్యాయమని, పాపమని ఈయన గోలపెట్టాడు. అయితే ఏంలాభం? ఎవరు పట్టించుకుంటారు? దానికితోడు మన దేశియులే విదేశియ సంస్కృతిని కౌగలించుకొని, మాకంటే మీరే అధికులనే మానసపుత్రులు తోడయ్యాడు. హిందూమతం, భారతీయ సంస్కృతి మొదలంటా నాశనం అయిపోతేనే కాని, ఈ దేశం బాగుపడదని మన మూడువిశ్వాసాలు (అంటే మనమతం, సంస్కృతి అన్నమాట!) పూర్వీకులు ఇచ్చిన భావాలు, తుడిచివేస్తేగాని, దేశం ముందుకురాదని ఇంగ్లీషువాళ్ళ) కన్నా ఎక్కువప్రచారం చేసిన ప్రభు ద్సులూ వున్నారు. (ఇప్పుడూ వున్నారు. ఈజాతి జూగ్రత్తగాచూస్తే నేటిపూజంలోనూ కనిపిస్తారు!) ఇలాంటి ఘోరప్రమాదం మనదేశపు విజ్ఞానానికి సంస్కృతికి చాలదగ్గరలోనే ముందుకు వస్తుందని గుర్తించినది - విదేశియులలో కొందరు నిస్యార్థులైన మహామహాలు.

సర్ విలియం జోన్సు [Sir William Jones,] మనదేశపు న్యాయ శాస్త్రం నాశనంకుండా “మనువు” ప్రాపిన ‘మన’ సంస్కృతి మొద్దలైన సంస్కృత గ్రంథాలన్నీ అర్థంతోకూడా ముద్రింపించారు. [Manu's Laws] అన్న శ్రీరిక క్రింద. అదేవిధంగా పరాశర మని ప్రాపిన “విష్ణుపురాణం” ఇంగ్లీషులోకి విల్సన్ [Wilson] అనేవాడు, అనువాదంచేశాడు.

ఇలాగే “మాక్సుముల్లరు” [Max Mueller] అనే జర్మను పండితుడు విదేశాలలో భారతదేశానికి మన సంస్కృతికి మనజాతికి జరుగుతున్న అన్యాయం గురించి ఆందోళనచేసి, హిందూదేశంపట్లు మన పరిపాలకులకి గౌరవంకలిగించాలనే ఆదుర్లాతో “ఆక్సఫర్డ్” (Oxford) విశ్వవిద్యాలయంలో తరిఫీదు (Training) అవుతున్న I.C.S. ఆఫీసర్లకు ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలే “India - What It can Teach Us?” (భారతదేశం మనకేం నేరుగలదు?) అన్నగ్రంథం. ఇది భారతియు డనుకొనే మనలో ప్రతివాడూ చదివితీరాలి.

ఇంతేకాకుండా ఈ “మాక్సు ముల్లరు” సంస్కృతం నేర్చుకుని శ్లోకాలు ప్రాసాదు. తనూ తనభార్య భారతీయ బుములలాగ ఓతశ్రమం తయారుచేసుకొని చివరికాలంలో “ఆక్సఫర్డ్” దగ్గిర “మౌత్కమూలు భట్టు” అని పేరుమార్గుకొని జీవించాడు. ఆయన అనేకమంది పండితుల సహాయంతో ఇంగ్లీషులో అనువాదంచేసి (Sacred Books of the East) (ప్రాచ్యదేశపు పచిత్రగ్రంథమాల) అన్న పేరుతో అనువదించినవి, ఇవి : (1) వేదాలు (2) బ్రాహ్మణాలు (శతపథ బ్రాహ్మణం, గోపథ బ్రాహ్మణం వగైరా) (3) పురాణాలు (4) ఉపనిషత్తులు. ధర్మశాస్త్రాలు ఇంకాఎన్నో ఇలా అచ్చివేయించకపోతే యాపాటికి మనకివి మచ్చకికూడా మిగిలేవికావు.

ఇంతకీ చెప్పవచ్చేదేమిలంటే, మనకి, మనచరిత్రకీ, తీరని అన్యాయం జరుగుతుంటే మనకే జరుగుతోందని తెలియని దుస్సితిలో పుండి యానాటికీ అవే వల్లెవేస్తున్నారు- మన టీచర్లూ, ప్రాఫేసర్లు, మన కాలేజీలలో లెక్చరర్లు, యూనివరిటీల వైన్ఫాస్టులర్లు కూతుడూ. ఇంక మనటీచర్లకీ కొత్త విషయాలెవరు చెబుతారు? ఇంక టీచర్లూ లెక్చరర్లగతే అలామంటే పిల్లలకి సమైనచరిత్ర

తెలియటం ఎలాగ? ఇదంతా గమనించకుండా “మన విద్యా ప్రమాణాలు పడిపోతున్నాయి”, మన విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ పోయింది” అని గోలపెట్టే నాయకులు ఉఱికినే పరిస్థితిని తిట్టుకునే ప్రితిలో వున్నారు. సరైన చరిత్రలో మనదేశంగురించి మరుగుపడిన గొప్ప విషయాలు బైటికి తీసిప్రాయడం ఎలా?

భారతీయులకి చరిత్రలేదా:-

భారతీయులకి చరిత్ర అంటేనే తెలియదా! చరిత్ర అనేది నిర్మిష్టంగా ప్రాయటమనేది మనకి, గ్రీకులూ, ఇతర పశ్చిమజాతులూ భారతదేశానికి వచ్చిపెట్టిన భిక్ష! అంతవరకూ పురాణాలు కథలూ తప్ప, అసలు చరిత్ర అనిచెప్పకోతగ్గది లేదు అని మొకాలే, స్నేత్, జోన్సు, హోత్కోడ్లాంటి మొట్టమొదటి పొక్కాత్య చరిత్రకారులు, నిశ్చయమైన నిర్ధారణతోనే మన చరిత్ర దాయటం ప్రారంభించారు. అవేమాటలు పుస్తకాల్లోకి ఎక్కి పొక్కాగ్రంథాలలోకి ఎక్కి, ఈనాటికి, మంత్రాలలాగా మన హీస్టరీ టీచర్లకి యూనివరిటీలోని “చరిత్ర” డిపార్ట్మెంటులోని ప్రజలకి గంజాయిలూ తలకెక్కికూర్చున్నది పై వాడం! అసలు ఈ తెల్లదౌరాల అపవాదు ఎంతవరకూ నిజం? అని చెప్పి మన ప్రాచీనగ్రంథాలలో చరిత్రగురించి ఏమివున్నదో చూద్దామనికూడా మన ప్రాఫేసర్లకి, శక్తప్రశ్నకి (ఏ ఒకరో ఇద్దరో వుంటే వుండవచ్చు) అసక్తి శూన్యం!! వున్నా సంస్కృతం రాదు చాలామందికి. మన సంస్కృత పండితులకండామా- కాళిదాసు పద్యాలూ, పంచ కావ్యాలూ వల్లెవేయించినవే - నెమరువేస్తూ, గ్రామఫోను రికార్డుల్లాగ అవేతే విషయాలు ఉపవ్యాపాలలో ఏకరువు పెడదామనేగాని కొత్త గ్రంథాలు చూద్దామని చారిత్రక పరిశోధన చేద్దామనీ ఈ సుఖవంతులకి కుతూహలంకూడా లేదు.

అయితే అసలు నిజంగా మన దేశ చరిత్రని యథాతథంగా

అంటే తెల్లదొరల కల్పనలూ, స్వంతపైత్యాలు లేకుండా మన పూర్వశాస్త్రాలలో పురాణాలలోనూ భారతవర్ష చరిత్ర అంటూ ప్రాయానికేమన్నా వుందా? అని మీరడగవచ్చు! నీశ్చయంగా వున్నది.

ప్రాచీన భారతీయ చారిత్రక గ్రంథాలు:-

ప్రాచీన భారతీయ విద్యలలో వేదాలు పురాణాలు, అరవై నాలుగు కళలతోచాటు “ఇతిహసం” (History) అన్న శాస్త్రం స్వప్తంగా పేర్కొనబడింది. “ముండకోపనిషత్తు”లోనూ ఇతర ప్రాచీన సంస్కృత గ్రంథాలలోనుకూడ! దిన్నిబట్టి విదేశియుల దండయా త్రుతిలో అనేక గ్రంథాలు తగులపెట్టి, కొన్ని ఎత్తుకుపోకముందు, “ఇతిహసం” అన్న “సభ్యకు” ఈనాటి “హిస్తరీ” డిపార్టుమెంటు లాంటిదే ఒకటివున్నట్లు తెలుస్తుంది. భారతాన్ని “ఒక ఇతిహసం” అని అందులోనే వేదవ్యాసమహర్షి వర్ణించాడు.

అయితే ఈభారతం, చరిత్ర రాసేందుకెలాగ ఉపయోగపడు తుంది?” అని మీరడగవచ్చు. సూక్ష్మంగా మనకి భారతం మూలంనుంచి ఈక్రింది విషయాలు తెలుసుకోవచ్చు. అవి ఏవంటే:-

1. మహాభారతయుద్ధం అనేది ఒక ‘ప్రపంచ యుద్ధం’
2. అందులో క్రిందటి ప్రపంచయుద్ధం (World War) లో లాగే భయంకరమైన జననష్టం కలిగింది.
3. ఈ మహాయుద్ధంలో శ్రీకృష్ణుడు శాంతిదూతుడుగా తస రాష్ట్ర బారం విఫలంకాగా, తటస్త విధానాన్ని అవలంబించి ఆయుధాలు విష్ట్రీంచి నిష్కృతపాతంగా తననేనలోకష్కూన తానింకో వంకా (యుద్ధం చేయకుండా) వుండిపోయాడు.

4. ఆ భయంకర సంగ్రామం జరిగిన కాలానికి పున్న ఖగోళ విషయాలు గ్రహాగతులూ, నక్షత్రప్రభీతి, చివరంగా మహాభారతంలో ఇవ్వబడ్డాయి.
5. శ్రీకృష్ణదు రాయబారం తీసుకువెళ్లిననాటి తిథి, వారి, నక్షత్రాలు గణితంలో సరిపోతాయి!
6. శ్రీకృష్ణడి జన్మ, నిర్వాచాం, మచ్ఛిత్తు పట్టాఢిపేకం ఇలాటి విషయాలు గ్రహా, నక్షత్ర బిషయాలక్కొనే ఖగోళ ప్రాణానికి సత్యాలు (Scientific facts) మనకి దొచ్చుకుతాయి.
7. మనదేశపు చరిత్ర మహాభారతకాలంలో ప్రారంభమపుతుండని చెప్పవచ్చు. ఎందువల్లసంటే “చావిత్రక యుగం” శేక చంత్ర వర్ణించే కాలం మహాభారతంనుంచే మనకు ప్రారంభమపుతుండని చెప్పవచ్చు!

ఫీబ్రవరి 18 - 3102 B.C. - రోజున సరిగ్గా శాచార్పితక కాలం ప్రారంభమయింది. అరోజునే మనదేశ చరిత్రలో ఆతిముఖ్యమైన సంఘటనలు జరిగినట్లుగా మన మహాభారతం వల్ల తెలుస్తోంది. అందులో మొదటిది శ్రీకృష్ణని అస్తమయం! భారతదేశచవిత్రము ఒక నూతనమార్గాన నడిపించిన ఆవర్గనుమార్పి శ్రీకృష్ణదు!

మనదేశం మొట్టమొదటిస్తునిగా ఏకీకరణం చేయబడి ఒక ‘భారతదేశం’గా ప్రసిద్ధికేంద్రించి కూడా శ్రీకృష్ణని కృషి ఫలితంగానే!

మనకోక కొత్త రాజ్యంగ విధానం యుధిష్ఠిరుని పాలనలో ప్రారంభమై, దేశంలో పద్మనిమిది రాష్ట్రాలు శాశాదు పర్వతాల్ నాయకత్వాన ఎలాగ సంఘటితం చేయబడ్డార్మో అలాగే సరిగ్గా అదేవిధంగా ఆనాడు శ్రీకృష్ణని రాజకీయ ప్రతిభవల్ల సంఘటితంచేయబడి మనం ఒకదేశంగా, జాతిగా రూపొందించిన

“యుగస్తరుషు”డైన శ్రీకృష్ణుడు మరణించిన తేదీయే “కలియుగం” పైనచెప్పిన చారిత్రకకాల ప్రారంభమవుం!

మహాభారతయుద్ధం తరువాత మనదేశ చరిత్రలో ‘చీకటియుగం’ అని చెప్పిదగిన ‘కలియుగం’ ప్రారంభమైంది. ఈ కలియుగకాలంలోనే మనదేశానికి, మన సంస్కృతికి అడుగడుగునొ కడగండ్కల్ల పరాజయం తీరని అన్యాయమే అన్నింటా జరుగుతూవచ్చింది. అంతేగాకుండా మనదేశం ఈ యుగంలోనే విదేశియుల దండయాత్రలకి లెక్కలే నన్నిసార్లు గురిమై, స్వరాజ్యాన్ని కోల్పోయి బానిసత్వంకూడా అనుభవించింది. గ్రీకులు, ముసల్మానులు, మొగలూయా చక్రవర్తులు, పారసీకులు ఆష్టములువంటి అనాగవిక క్రూరజాతుల చేతుల్లో మన జాతి చాలాసార్లు టిడిపోయి కలకాలం వారి కాళ్ళక్రింద మ్రుగ్గుతూ బానిసగా పరిపాలించబడి చివరికి ఘోరమైన స్వాంతంత్రాన్ని చేయు కోగలిగింది. ఇటువంటి ఘోరమైన పరిణామాలతో కూడుకున్న మన చారిత్రక కాలానికి మహాభారత యుద్ధంతోనే ప్రారంభమని చెప్పడానికి ఇదేకారణం!

‘కలియుగ - అరంభ శకం’

ఈ మహాభారత శకానికి ఇంకొక ప్రాముఖ్యతకూడా వున్నది. పూర్వరాజుల శాసనాలు శిల్పాలమీద, దేవాలయాలపైన చెక్కబడిన శిలాశాసనాలు, వాటివల్ల మన దేశాన్ని పరిపాలించిన రాజుల కాలం, మహాభారత కాలంనుంచీ ఈనాటి వరకూ ఈ కలిశకాన్ని ఆధారం చేసుకొనే కాలగణితంచేస్తూ వచ్చారని పైన తెలుసు కున్నాం! ఈ కాలగణితంవల్ల, మనకో గొప్ప సౌకర్యంవున్నది. అదేమిటంటే ఈ ‘కలియుగ’ శకమే గనుక ఈ శాసనాల్లో ఉదహరించకపోయివున్నట్లయితే మనదేశ చరిత్రలోని తేదీలను ఇంగ్లీషువారు ఇష్టంవచ్చినట్టు తారుమారుజేసిన గందరగోళాన్ని సరిదిద్దుకోడానికి

ఈనాటికి పీలయ్యదికాదు! అంతేకాదు అనలు మనదేశపూరాజుల కాలాన్ని ఇంగ్లీషు చరిత్రకారులు తలక్రిందులుచేసిన సంగతికూడా మనకసలు తెలిసేదేకాదు!! అందువల్ల ఈకలియుగ ప్రారంభకాలమైన (18-2-3102 B.C.) శ్రీకృష్ణనిర్వాయి కాలము మనమందరమూ బాగా గుర్తుంచుకోవలసిన మైలురాయివంటి తేదీ.

- 1) 18-2-3102 B.C. అర్థరాత్రి సుమారు 12-గంటల కాలంలో ప్రపం చమంతా గూడనిద్రలో మునిగి ఉన్నప్పుడు - ఈ “కలియుగం” అవతరించింది. ఇది ప్రమాదినామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాద్యమి శుక్రవారంనాడు జరిగినట్టుగా: ఆనాటి గ్రహాల నడకలనుబట్టి “సైన్స్” (Science) ఆధారంగా వివేషి చరిత్రకారుతైన Bentley, Mons, Bailey, H. P. Blavatsky మొదలైన చాచ్చాత్యులుకూడా అంగీకరించారు. (కలియుగ ప్రారంభకాలంనాటి గ్రహస్త్రితి యింత కుముందు రాశిచక్రంలో ఇచ్చివున్నాను.) అలాగే శ్రీకృష్ణని జననకాలంకూడా గుణించాను.
- 2) ఇదే సంవత్సరం, హస్తినాపురం (థిల్)లో ధర్మరాజు రాజ్య పరిత్యాగం చేసి తమ్ములతోస్వా “మహాప్రస్థానం” గా హిమా లయాలకు ప్రయాణమై వెళ్లింది.
- 3) ఇదే సంవత్సరంలో, ధర్మరాజు మనుమడైన పద్ధిక్కిత్తు హస్తినా పురంలో సింహసనం అధిష్టించాడు! ఇతడు చక్కగా రాజ్య పరిపాలన చేసినట్టు కలియుగంలోని అధర్మం, పాపాలు పైకి రాకుండా నిగ్రహించి ధర్మపరిపాలన చేసినట్టుగా భాగవత, విష్ణుపురాణాలు మనకి తెలుపుతున్నాయి.
- 4) ఈ పద్ధిక్కిత్తు పాము కరిచి మరణించగా అతని కుమారుడు “జనమేజయుడు” హస్తినాపుర సింహసనాన్ని అధిష్టించాడు.

ఈయన చేసిన “సర్వయాగం” సమయంలో అనేక దాన ధర్మాలు బ్రాహ్మణుల కిచ్చినట్టు భారత, భాగవతాలు తెలు పుతున్నాయి. మైసూరులో దౌరికిన దానశాసనాలు కూడా ఈవిషయాన్ని ధృవపరుస్తన్నవి.

- 5) ఈవిధంగా పురాణాలు తెలుపుతున్న అంశాలను ధృవపరచే శాసనాలూ, మన ప్రాచీనచరిత్ర ధృవపరుస్తూ మనకీనాటికీ సాక్ష్యంగా ఉన్నాయి. కానీ ఇవేవి ఎరగనట్టు యిటువంటి శాసనాలేలేనట్టు విదేశియులేకాకుండా మనదేశంలోని History ప్రాచీనర్థకూడా నటించడంచూ స్తోత్రాల్స్ ఆశ్చర్యం, విచారమూ వేస్తుంది.
- 6) కలియుగం ప్రారంభమైన సంవత్సరంలోనే అంతర్యద్వంతో యాదవుల రాజ్యం నాశనమైంది. అదే సమయంలో ఒక భూకంపం, జలప్రశయమూ సంభవించింది. ద్వారకా నగరం సముద్రపు ఉప్పెనలో మునిగిపోయింది.
- 7) ఇదే విదేశి గ్రంథాల్లో “జలప్రశయం” లేక “Deluge” అన్న పేరుతో వ్యవహారించబడుతున్నది. ఈ జలప్రశయం జరిగినవి షయం బైచిలులో వివరంగా ఉన్నది.
- 8) “ఆల్బెరూని” అనే మహామృదీయ చరిత్రకారుడు ఈ “జలప్రశయం” జరిగినతేదీని సరిగ్గా లెక్కకట్టి మన కలియుగ ప్రారంభకాలమైన శ్రీకృష్ణాంగి నిర్వాచకాలంగా బుజువుచేశాడు. ఆ తేదీ 17 ఫిబ్రవరి 3102 B.C. గురువారం అని తెలింది.
- 9) “ఇండియన్ ఏంటిక్వరీ” (Indian Antiquary 1901) అనే గ్రంథంలో “బర్గెస్” పండితుడు (Burgess) పై విషయాలను తెలిపే తన సిద్ధాంతవ్యాసంలో ఈవిధంగా ప్రాశాదు. “జలప్రశయం జరిగిన శకం” - గురువారం 17 వత్తేదీ ఫిబ్రవరి

3102 క్రీ.పూ. ఐజీలచు పండితుడు ఈటిష్టుయున్ సంవత్సరంలో ఈశకం భారతియుల “కలియుగం” అంథ శక కాలంలో అంటే శుక్రవారం ఆఢ్రరాత్రి 17-18 తేదీలనడుమధిబిబరి 3102 క్రీ.పూ. లేక చంద్రుని లెక్క ప్రకారం 588465వ రోజు, గురువారం-లగాయితు లెక్కిస్తారు. సౌరదినాలు సూర్యుని గతితోలెక్కించే లెక్కమాత్రం శుక్రవారంతోనే, ప్రారంథం ఆవుతుంది.

- 10) అదే సంవత్సరం కురుపాండవ వినాశమూ, ఘోరమైన “మహాభారతము” ప్రపంచ యుద్ధమూ ఆ తర్వాత జలిగిన యాదవుల అంతర్యద్రం తెండూమాచి వ్యాసమహాద్వి మనస్సు త్వేఛించి మానవజాతికి శాంతి, ధర్మం, సత్యం నాథంగా ప్రజల్లో నాటుకొనేలాగ సందేశమిచ్చే “మహాభారతము” వలిత్ర ప్రాయుడం ప్రాపంథించాడు.
- 11) “జయ” మనే వేరుతో వ్యాసమహాద్వి కేవలచలిత్ర విషయాలను సంక్లేపిస్తూ ఈకలియుగం వెముడటి సంవత్సరంలో రచించారు. తర్వాత ఇదేగ్రంథాన్ని “మహాభారతంగా” పెద్దదిచేసి, ఆసేక ధర్మాలూ, సీతికథలూ, యోగశాస్త్రమిషయాలూ, హిందుమధులకు ప్రాణమైన భగవద్గీతా విష్ణువుప్రాప్త నామం మొదలైన మోత్త ధర్మ ప్రతిపాదకాలైన విషయాలతో నిండిపున్న మహాభారతంగా రచించాడు. ఇది “పంచమవేదంగా” - అంటే వేదాలలోపున్న సారం అంతా - శ్రీలకూ, పాటకజనానికీకరాడా తెలిసేలాగ సరళమైనభాషణ్లో వ్యాసమహాద్వి రచించారు.

“శ్రీ, శూద్ర ద్వ్యాజ బంధునాం త్ర యూ న శృతిగోచరా. ఇతి భారత మాఖ్యాతం”
అంటూ.

ఇదే యానాడు మనకులభించే చరిత్ర! మన ఆధునిక చరిత్ర లోనే ఇది మొదటి అధ్యాయం. మహోబారత యుద్ధం మన కలియుగ ప్రారంభమూ కలిసిఉన్నాయి యా చరిత్ర ప్రారంభంతోనే! ఇది నవీన యుగానికి “కలియుగానికి” మైలురాయి.

మహోబారతంలోని చారిత్రకఅంశాలు:

మహోబారతంలోనిది నిజంగా జరిగిన చరిత్రేనా? అని యానాడు మనకి అనుమానంరావచ్చు. ఇంగ్లీషు విద్యావిధానంలో తయారైన మన మనస్సులకి అలా అనిపించడం సహజమే! కానీ సంస్కృత మహోబారతం చదివితే అందులోని విషయాలన్నీ యథార్థంగా జరిగినవేనని, అందులోని పాత్రాలు నిజంగా జీవించిన వ్యక్తులేనని తెలిపే విషయాలు అనేకం మనకీనాటికీ దొరుకుతాయి. దీనికి అనేకమంది పరిశోధన చెయ్యాలి.

ఇలాగ నేను పరిశోధనచేసి శ్రీకృష్ణుని జీవితంలో నిత్యదినచర్య మొదలు ఆయన పుట్టినతేది, మరణించిన సమయం ఆయన జాతకం, భగవద్గీత ఉపదేశించినప్పుడు శ్రీకృష్ణుని వయస్సు మొదలైన అనేక విషయాలు సంస్కృత మహోబారతంలోంచి సేకరించగలిగాను. అవన్నీ “యుగపురుషుడు” అనే గ్రంథంలో ప్రచురింపబడినవి. అంతేగాక పొండవుల జననం, వారు ఎప్పుడు పుట్టినదీ, బైము, తేదీలతోసహా, లెక్కించుకోడానికి కావలిసిన అంశాలుకూడా ఎన్నో మహోబారతంలో ఉన్నాయి అంటే చాలామందికి ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. అందులో కొన్ని అంశాలు మాత్రం మచ్చుకి ఈక్రింద ఉదహరిస్తాను. ఏనాటి కైనా సంస్కృత భారతం చదవాలనే కుతూహలం, ఈ విషయాలు తెలుసుకున్న ప్రతి హిందువుడి హృదయంలోనూ పుట్టగలదని ఆశతో ఈ క్రింది వివరాలు ప్రాస్తున్నామః-

*అర్జునుడు తీర్థయాత్రలతో 12 మాసాలు గడిపి ద్వారక చేరుకుని సుభద్రను వివాహంచేసుకునే సమయంలో ఒక అపూర్వమైన గ్రహ స్థితి జరిగినట్టు-శ్రీకృష్ణుడు ఆ గ్రహాల శాంతికై పూజలూ, జపాలూ, శాంతులూ జరిపేనిమిత్తమై యాదవులను ఆజ్ఞాపిం చినట్లు తెలుస్తున్నది. ఆ సంవత్సరం శని, గురు, కుజలు మూడు గ్రహాల అపూర్వ సంయోగంలో, ఆ గ్రహాలు వక్రిం చడం, ఇది చారిత్రకంగా జరిగిందని, మన పంచాంగాలవల్ల, అనాటి గ్రహాస్త్రములు లెక్కించడంవల్ల బుజువుతున్నది.

అర్జునుడు గాంధర్వవిధిలో సుభద్రను వివాహం చేసుకు తీసు కొనిపోయిన రోజు వైశాఖ శుద్ధతదియా, మకర లగ్నింలో జరిగినట్లు గానూ, తర్వాత అభిమన్యుడు మాఘమాసంలో జన్మిం చినట్టు కూడా తెలుస్తున్నది (మరుసటి సంవత్సరం). ఇతడు 16 సంవత్సరాలు జీవించి, భారత యుద్ధంలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన మహోవీరుడు.

భీష్మ నిర్వాణం:-

* భీష్ముడు మాఘశుద్ధ అష్టవీం రోహిణీ నక్షత్రం మధ్యహ్నం సుమారు 12 గంటలకు మరణించినట్టు మహోభారతం తెలుపు తున్నది.

(శాంతి పర్వం-46 అధ్యాయం, అనుషస్తిక-అద్యా. 272, 274.)

భారతయుద్ధం జ్యేష్ఠానక్షత్రం, అమావాస్య కలిసినరోజున ప్రారం భమైనట్టు శ్రీకృష్ణుడు కర్మనితోచేసిన సంభాషణవలన తెలుస్తు న్నది. (ఉద్యోగపర్వము - 142వ అద్యాయము.)

పాండవుల జననముః-

ధర్మరాజుః:- జ్యేష్ఠశుద్ధ పంచమి తిథినాడు. జ్యేష్ఠా నక్షత్రం మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు అభిజిన్యహర్షంలో జననం (ఆది పర్వం-7వ అధ్యాయం-సంభవపర్వం-129వఅధ్యాయం 21 వళ్ళోకం)

భీమసేనుడుః:- త్రయోదశి కృష్ణపత్కం, మఘా నక్షత్రం “రోహిణీ” ముహూర్తంలో (- 9వ మూహూర్తంలో) జననం.

అర్పునుడుః:- మాధవమాపంలో పూర్వ్య-ఉత్తర ఫల్గుణి నక్షత్రాలో అర్పునుని జననం. శ్రీకృష్ణుడు అర్పునుడు ఒకే వయస్సులోని వారు దాదాపు. కొద్దిరోజుల తేడాతో జన్మించారు.

పాండవులందరూ సంవత్సరంతేడాతో అయిదుగూరూ అయిదు సంవత్సరాల యుగంలాగ జన్మించారు. (అధ్యాయం-133-ళాలో-124)

బలరాముడుః:- శ్రీకృష్ణుని అగ్రజుడైన బలరాముడు కృష్ణునికన్న 3 సంవత్సరాలు పెద్దవాడు. (అధ్యాయం-134-ళాలో-9).

ఇన్నివిధాలుగా మహోభారతంలోని ప్రముఖ ప్రాతిల కాలంకూడా స్వప్తంగా ఈనాటకి మనకి తెలిసే విధంగా అనేక ఆధారాలు ఇన్ని లభిస్తుండగా “మహోభారతంలోని ప్రాతిలు నిజంగా జీవించారా?” అని అనుమానించడం కేవలం మూర్ఖత్వమే అవుతుంది. ఆవ్యక్తులు చారిత్రవ్యక్తులని తెలియడానికి వాళ్ళ జననకాలమే ఆధారం.

కాలమానం:-

ఇంతే కాకుండా, ఏరోజున యుద్ధం ప్రారంభమైంది, ఎన్ని గంటలకు ప్రారంభమైంది, ఏమే రోజున ఎవరెవరు హతులయ్యారో: అప్యటి తిథి వారసక్తత్రాలు, ఏరోజున శ్రీకృష్ణుడు రాయభారం

బయలుదేరి వెళ్లాడో, ఆమాసం, ఆనాటి నక్కతం, మూహూర్తం, ఒక్కటి బీరిపోకుండా ప్రతి చిన్న విషయాలుకూడా వ్యాసమహర్షి చరిత్ర గ్రంథమైన మహాభారతంలో శాశ్వతంగా ప్రాణిపెట్టాడు. ప్రపంచంలో ఏ యితర చరిత్రకారుడూ (ఈనాటి ఆధునిక చరిత్రకారులతో సహో) ప్రాయమి విధంగా అతిసూత్మమైన వివరాలలో ఆనాటి సంఘటనలూ, వ్యక్తులూ, వాళ్ళకాలం, నిర్మయంచేసి గడి తంచేయడానికికూడా అనుకూలమైనవిధంగా మహాత్మరమైన చారిత్రిక గ్రంథంగా ఆనాదు వ్యాసమహర్షి రచించాడు ఇంస్టి చదువుతుంటే ఆయావ్యక్తులూ, ఆ సంఘటనలూ, కళలు కట్టినట్టు కనబడతాయి! అదంతా చదువుతూంటే అవి జరుగుతుండగా చూచిన ఒక వ్యక్తి ఆనాటి సమకాలికుడైనవాడు కళలోచూసి ప్రాణిన ఇతిహసమే ఇది! అని, నిశ్చయంగా దృఢపదుతున్నది.

అంతేకాక కావ్యంలో సామాన్యంగా కవులు చేసినట్టు తను పాత్రల లోని లోటుపాట్లను కప్పిపుచ్చి సంఘటనలను సలిదిద్ది మెరుగులు పెట్టడంలాంటిని చేయకుండా, జరిగిన విషయాన్ని జరిగినట్టు, యథాతథంగా తిథించాడు వ్యాసమహర్షి అంచుకే మహాభారతంలో ఎవరెవరు ఏమే తప్పులుచేశారోకూడా, ఏఅక్రమాలూ, అన్యాయాలూ, పశుప్రవర్తనా, అధర్మాలూ ఇతాయిది సంఘటనలు ఆ పాత్రలలో ఎవరుచేసినాసారే, వాటిని మరుగుపరచకుండా, తానొక మహాత్మర చరిత్రకారుడిలాగ, అన్నివిషయాలూ జరిగినవి జరిగినట్టు తెలుపుతోంది, సంస్కృత మహాభారతంలోని వ్యాసరచన. ఇలాంటి అంశాలే అభిమన్యుడి వథ. సభలో ద్రోషది వస్త్రాపహరణం, భీముడు దుర్యోధనుని అక్రమ యుద్ధంలో తౌడలు విరగగొట్టడం, ద్రోణవథ, కర్ణభీమ్యులవంటి మహావీరుల హత్య, అంభారులవల్ల అర్పున పరాభవం. యాదవ వినాశం, కృష్ణభార్యల అపహరణ (అష్టభార్యలు కాదు): ఇతాయిది అనేక చారిత్రక విషయాలను, కథలో ఏమీ

మార్గచేయకుండా వ్యాసమహర్షి ఇలా యథాతథంగా ప్రాపిన చరిత్రే
మహాభారతమని సృష్టింగా తెలుపుతున్నాయి. ద్రోపదిని అయి
దుగురు భర్తలు వివాహంచేసుకోవడం, యాదవులకు దుర్వాసుని
శాపం, శ్రీకృష్ణునికి గాంధారీశాపంకూడా ఇటువంటివే.

మహాభారతము నిజంగా జరిగిన చరిత్రేననీ చెప్పడానికీ, అందు
లోని వ్యక్తులు సంఘటనలూ ఊహలు కావసి తెలపడానికింతకండై
నిం నిదర్శనం కావాలి?

* * *

మన జాతి పిత - వ్యాసమహర్షి!

తెలుగుభాషలో వేదవ్యాసమహర్షి జీవిత చరిత్ర పరిశోధనాదృష్టితో రాసింది, ఇంతవరకూ వెలువడకపోచడం హిందూమతం దురదృష్టం! ఇలాలనడానికి కారణం ఏమిటో వ్యాసమహర్షి జీవితాన్ని అన్ని కోణాలనుంచీ సమగ్రంగా సరిపోల్చిచూసి అంచనావేసిన మీదట కనిపించే నిజం!

ఎందుకంటే, వ్యాసమహర్షి అంటే జీవించే హిందూమతమే! ఈనాడు 'హిందూమతం' గా చలామణి అవుతున్న అతి పురాతనమైన శాస్త్రం ఈ కలియుగంలో ఇష్టుడు మనకు ఏరూపంలో అందుతున్నదో -- ఆరూపాన్ని, ఈవేదమతానికి ఇచ్చిన బుషి బ్రహ్మ వ్యాసమహర్షియే!

ఈనాడు వేదాలున్నాయంటే -- వాటని నాలుగుగా విభాగించి ఇచ్చినవాడు వేదమూర్తియైన వేదవ్యాసుడే! అలాగే ఈనాడు భగవదీత, పారాయణాగ్రంథంగా హిందువులందరికి అందులోందంటే -- దీన్ని ఈ రూపంలో అందచేసినవాడు కూడా వ్యాసమహాయై!

అలానే ప్రతీవారూ చదువుకునే ‘విష్ణు సహస్రవామం’ హిందువు లందరికి మహాభారతంద్వారా గ్రంథంచేసి అందించిన వ్యాసమహాయై మనకు దాన్ని అనుగ్రహించాడు! కలియుగంలో వేదాలు అర్థంచేసుకో లేసి మందమతులూ, అల్పజీవులూ, స్వార్పపురులూ, అల్పయుష్ములూ, ఇంకా అనేక రోగాలలోనూ చెదు కర్కులతోనూ పీడింపబడేవారైన మనకి వేదాలత్తం గోచరించడని తెలిపి, మనపై కరుణలో వేదార్థాన్ని మనకందరికి తెలిసే రూపంలో పద్ధానిమిది (18)- పురాణాలద్వారా భారతేతిపోసంద్వారానూ అందించినవాడు లింగి వ్యాసమహాయై!

మళ్ళీ ఉపవిషత్తులనొరాంశాన్ని, బ్రహ్మసాధ్యాత్మారం అనుభవంగా ఎలా పొందాలో -- యోగశాస్త్రంద్వారా అనుభూతినిచ్చే వేదాత్మను, బ్రహ్మసూత్రాలద్వారా మనకి అందించినది కూడా వ్యాసమహాయై! ఇచ్చన్ని మనకి సమృద్ధిగా పండించి ఇచ్చి -- వీటన్నిటినొరాన్ని మాసవ జీవితానికి లక్ష్యభూతమైన గమ్యమును తెలుసుకోవడానికి జిగత్తుయొక్క రహస్యాన్ని మనల్ని సృష్టించిన ఈ భగవత్తల్యాన్ని దర్శించాలంటే, దానికి కేవలం జ్ఞానము, మంత్రజపమూ, కేవల శుష్మకర్మకాండా చాలవని భగవంతునియందు అత్యంతమైన ప్రేమ లోకూడిన అహంకార -- ల్యాగం అనుష్టానంగా భాగవతభర్యంగా చేశాడు! భర్యంగా ఇది అనుసరిస్తేనే అది సార్యపదుతుందని తెలిపే, భగవంతుని గురించి తెలిపేశాస్త్రం -- కేవలం అది తెలిపేశాస్త్రం ఒక్కటే కాదు -- ప్రత్యుషంగా భగవరనుభూతిని ఇచ్చేదిగా, శ్రీభాగవత పురాణగ్రంథం యిచ్చాడు! భగవంతునిపై భక్తిని పెంపాందించే పారాయణగ్రంథమే -- “భాగవతము”! ఈ విధంగా ఇన్ని రూపాల్లో హిందూమతాన్నే ఈ కలియుగంలో నశించిపోకుండా

మనముందు నిలబెట్టిన నారాయణావతారుడే వ్యాసమహార్! అందుకే వ్యాసమహార్ లంటే -- 'మూర్తిభవించిన హిందూమతమే'!

ఇతర మహారూపజీవితాలలో చూస్తే వాడుచేసే తపస్సు, జపధ్య నాలతో పాటు వారిబాల్యం, యవ్వనం, నడివయస్సులో గృహస్థ, బ్రహ్మచర్యజీవితాలూ, మనకి కనిపిస్తాయి! కాని వ్యాసమహారికి మాత్రం, అసలు వ్యక్తిగత జీవితమేలేదు! ఆయనకి భార్య ఎవరో? ఆమె ఎక్కుడ జన్మించిందో, వ్యాసమహార్ ఆమెలో గృహస్థజీవితాన్ని ఎక్కుడ ఎంతపరకూ నిర్వహించాడో మనకినాటకి అంతుపట్టలేదు! శుకయోగి అనే పుట్టుబ్రహ్మజ్ఞానికి తండ్రి అని ప్రమాణంగా మనకినాడు తెలిసే విషయం! అయితే అశుకయోగిని జనకునివద్దకు గురుతుశ్రాపకై పంపి, పరిపూర్వబ్రహ్మజ్ఞానిగాచేసి వివాహం, సంతానము కలిగించాడన్నవిషయమే ఈనాడు మనలో చాలమందికి తెలియదు (పండితులమాట) !

ఈ కారణంగా వ్యాసమహార్ జీవితంగురించి అక్కుడక్కుడ లభించే ఉపాఖ్యానాలు తప్ప నిర్ధారణాయైన విషయ వివరాలుదొరకపు! వ్యాసమహార్ జీవితంలో అనేక ఘుట్టాలను మహాభారతం వర్ణిస్తుంది -- కానీ, ఒక ప్రాతుగానే! సమగ్రమైన ఆయన జీవితం అంతా ఒకచోట, ఇప్పబడలేదు! లలానే దేవిభాగవతం, కూర్చుపురాణం, ఇంకా ఇతర పురాణాల్లో అనేకచోట్ల వ్యాసమహార్ జీవితివిశేషాలు చెదురుమరుచుగా లభిస్తాయి! కొన్ని పరస్పరవిరుద్ధాలు కూడా కనిపిస్తాయి! దానిపల్ల మనకి లేలేదేమంటే వ్యాసమహార్కి వ్యక్తిగత జీవితచరిత్రంటూ లేదు!

తపస్సే ఆయన వృత్తి! వేదాల సాక్షాత్కారమే ఆయన నిరంతర పరిశ్రమ! ఇతిహాస, పురాణ బ్రహ్మస్మాత్రచనయే ఆయన జీవితచరిత్ర! ఆయన జన్మించిన విధానంకూడా అనేక గూడార్థాలతో దేవ రఘాన్యాలలోనిండి నిగూఢంగా ఇప్పబడింది!

కాబట్టి ఈనాడు వ్యాసమహర్షిని తీసేసే ఇక మిగిలే హిందూ మతమే లేదు! వేదాలే లేవు! ఇక, వేదవిభాగం అసలేవుండదు! భగవద్గీత, బ్రహ్మసూత్రాలు మహాభారతం, విష్ణుసహస్రనామం మొదలే వుండవు! అష్టాదశ (18) పురాణాలూ లభించేవికావు! ఇంతెందుకు ఒక్కమాటలో

“వ్యాసేచ్ఛిష్టం జగత్ప్రదం”

అనగా ఈప్రపంచంలో ప్రతీది పరిశోధిస్తాపోతే చివరకు వ్యాస మహర్షియే, దాని మూలంలోనూ, సాంక్షత్కరిస్తాడు!

అలానే వ్యాసమహర్షి రచించిన మహాభారతం పంచమవేదం! అనగా నాలుగువేదాల్లోని సారమంతా తేలికమాటలో సంవాద రూపంలో చాలమటుకు భీష్ములవారు ధర్మరాజుకు ఉపదేశించిన సంభాషణలోనే మౌక్కధర్మ, రాజధర్మ, వర్ణశ్రమధర్మాల, సనాతనధర్మము యొక్క స్వరూపం వుంది.

ఇలాంటి వ్యాసమహర్షి జీవితచరిత్రపై ఒక గ్రంథాన్ని కొంతవరకైనా పరిశోధించి అనేక కొత్తవిషయాలను పాతకులకు ఇలా నేను అందించగలగటంకూడా వ్యాసమహర్షియైక్క అనుగ్రహమే! అలానే వ్యాసమహర్షిపేరు కోరకుండా నాకు నామధేయంగా లభించడంకూడా భగవదనుగ్రహమే! ఈరెండూ “అన్వా -- నామధేయముతైన” నామ ధేయంగా శ్రీజగద్ధరువులు కంచి కామకోటి శంకరాచార్యులవాదైన చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ మహాస్వాములు 1966 లో వర్ణించినట్టుగా, కేవలం సమకూడటం దైవలీ! ఇందులో ఇంకా అనేక ఘనమైన విషయాలపై ఎంతోపరిశోధన జరగవలసిపున్నది!

ఇంకా ఎన్నోవిషయాలమీద నేనుచేసిన పరిశోధన అంతాకూడా ఈగ్రంథంలో పూర్తిగా ఇష్టదానికి వీలుపడలేదు! ‘నాడీగ్రంథము’ల లోని మహర్షుల దివ్యదృష్టి నాడీగ్రంథ రచనావిధానం రానున్న కలియుగాంతంలో జరిగే అనేక వింతలూ, ఇంకా కలియుగాంతం

వరకూ వ్యాసమహార్షి ఏరూపంలో ఎక్కడ తిరుగాడుతూ వుంటారో చరిత్రలో ఎవరెవరికి వ్యాసమహార్షి దర్శనమిచ్చాడో అవస్త్రి ఈబక్కు గ్రంథంలో పూర్తిగా రాయడం సాధ్యపడలేదు. అందుకని సూచనగా సందర్భానుసారంగా తెలియజేశాను! ఇంటేకాక పరమగురు మండలి బుషిమండలి వ్యాసమహార్షిని జగద్గురువుగా ఎందుకు ఎన్నకున్నదో అని యోచిస్తే, తేలేది -- (1) వ్యాసమహార్షి సర్వజ్ఞపీతానికి ఎంపిక అన్నివిధాలూ పరిపూర్ణాడైన కారణంగానే! విజ్ఞానరాశిగా శరీరంకట్టిన వేదవిజ్ఞానమే వేదవ్యాసమహార్షి ! బుషిమండలికి ‘గురుస్థానం’ అంగీకరించిన సర్వజ్ఞపీతాధిపతి -- నిజంగా వేదవ్యాస మహార్షియే! అందుకే -- “వ్యాసపూర్ణిమ” యే ప్రపంచం అంతటికి “గురుపూర్ణిమ”!

వ్యాసమహార్షి అమృగ్హిస్తేనే శంకరాచార్యుల ఆయుష్మ వృద్ధియై బ్రహ్మసూత్రాలపై పరిపూర్ణారజ్ఞానము, బ్రహ్మానుభూతిలో ఇంకా పరిపూర్ణతా లభించినది! అలాంటి వ్యాసమహార్షి జీవితచరిత్ర గురించి ఎంతరాసీనా అంతంలేని ఇసుకపూతర అపుతుందిగాని దానికి అంతంలేదు!

ఈ అన్ని అంశాలూ ఒకవిత్తు! భారతదేశానికి వ్యాసమహార్షి తలమానికి వంటి కిరీటమవడం ఇంకో ఎత్తు!! శ్రీకృష్ణస్థాత్మకాత్మరాన్ని జైలులో చూసిన మహాయోగి శ్రీఅరవిందులు, వ్యాసమహార్షియే మన ‘జాతీయ కవి’ (National Poet) అన్నారు! ఎందుకంటే, భారతదేశం ఒక్కదేశంగా ఏర్పాటు కాబడిన చరిత్రయే మహాభారతం! ఆ భారతదేశ గాధయే -- మహాభారతగాధ కాబట్టి, మహాభారతాన్ని జాతీయకావ్యం (National Poem)గా అభివృంచాడు శ్రీఅరవిందుడు! ఆయనది యదార్థ వాక్య! అట్టి శ్రీఅరవిందయోగి జన్మించిన ఆగప్పునెలలోనే భారతదేశానికి స్వాతంత్యం రావడం, అదేమాసంలో అదేనెలలోనే నా జననం అన్ని కాకతాతీయంగా రావటంకూడా కేవలం భగవత్ సంకల్పమే!

అంతేగాక 'బారతాత్మ' అనబడే జాతీయ బుషిగా వ్యాసమహార్షి దివ్యలీలలను, వ్యాస -- సాహిత్య సమీక్షలో రంగరించి పురాణాలు, చరిత, స్థలవిశేషాలలో జ్యోతిషపరిశోధనలో కాలనీర్దయమూ, ఒక్కడు చెయ్యగల పనికాదు -- మహాకార్యము! ఇన్ని కలచోసి ఒక గ్రంథంగా ప్రాయటం కేవలం ఒకమానవుడివల్ల అయ్యి పనికాదు! దీనికి దైవికమైన సహాయంమాడా కావాలి!

అందులో మొదటిది పరిశుద్ధమైన వంశంలో సాంప్రదాయమైన కుటుంబంలో జననం! అది మనవేతలోలేని విషయం! ఇక రెండవది వేదవేదాంగ పురాణాలో గాఢమైన విజ్ఞానం! బాల్యంలోనే విద్యాభ్యాసంగా లభించడం గురుకులపర్రతిలో విద్యాభ్యాసం చేయడంలో ఈనాటి విద్యాపిధానం సూక్షల్లో, రాతేజీల్లో ప్రభోధించే మురికినిటి చదువు తలకెక్కుకుండా ముందుగానే యోగశాస్త్రం, జపధ్యానములూ నాకు శిక్షణగా విద్యాభ్యాసంలో అందటం మరొక పరం! ఇదంతా కేవలం ధాందన పొండిత్యంగా కాక ఈనాటి ఆధునిక వైస్నులైన జీవశాస్త్రం, భగోళం, గణశం, ఫిజిక్సు వంటి విజ్ఞానంలో డైగ్రెని పొందడం నా వేదాభ్యాసానికి అవసరమైన వైజ్ఞానిక క్రమశిక్షణ (Scientific Discipline)కు, పెట్టని కోఱు!! ఇన్నిటి సహాయంలో అనేక అమృతాల్యవిషయాలపై సైన్సుర్జప్రాట్లో పరిశోధించి రాశే అవకాశం ఆసక్తి కలగటం కూడా, మరొక దైవానుగ్రహం!

... ఇన్ని కలిసివ్సైకాని, వ్యాసమహార్షివంటి భగవదవారమూర్తి జీవిలాన్ని పరిశోధించి ప్రాయడం అసాధ్యప్రక్రియ! అందుకే ఈగ్రంథం నిర్మాణం ఎత్తుకోవడం కేవలం మానవప్రయత్నంలో వేవొక్కడినే చేసిన పనికాదు!

“పరికించెడివాడు రామభర్తుడట!
అది నేపరికిన భవహరమగునట
పరికెద వేరొందుగాధ పలుకగనేలా!”

ధర్మప్రచారం !!!

వేశమాతకు పూజాపుష్టిలు!! పూజ్యగురుదేవులు డా. వేదవ్యాస Ph.D.

అద్భుత గ్రంథాలు! ఇంటింటా ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు!

దేశంలో - అవినీతినీ, అధర్మాన్ని, ఎదుర్కొండి!

1.	1999 కలియుగాంతం కాలజ్ఞానం	40-00
2.	హిందూమతంపై పైన్సిపరిశోధన	25-00
3.	మీ జీవితంలో అదృష్టగడియలు	9-00
4.	మీ ఇంటినిబట్టి మీ అదృష్టం (వాస్తువాప్రతి రహస్యాలు)	9-00
5.	మీ జన్మతేదీలో మీ అదృష్టం	9-00
6.	నవగ్రహాంతి విధానం	12-00
7.	మనదేశమూ - మనసంస్కృతీ	19-00
8.	నిత్యపూజకు చదువవలసిన స్తోత్రాలు	12-00
9.	కదిలేబ్రహ్మం - నడిచేదైవం (శ్రీ వేద వ్యాస గురుదేవుల ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు నాలుగు సంపుటాలు) ఒక్కొక్క సంపుటం	36-00
10.	శ్రీ విష్ణు సహస్రనామ స్తోత్రము	20-00
11.	జ్యోతిషం నైనా? మూడవిశ్వాసమూ?	27-00
12.	శ్రీ వేదవ్యాస మహర్షి దివ్య చరిత	36-00
13.	సాధనా రహస్యాలు	19-00
14.	శ్రీ సాయి నాథచరిత	36-00

కాపీలకు:

సెక్రెటరీ, యునైటెడ్,
షెప్టు నెం. 58, చందనా క్లార్ట్ కౌంప్లెక్స్
తాడితోట, రాజమండ్రి - 533 103